

DIALOGY S PÁNEM
JEŽÍŠEM KRISTEM

DRUHÝ DÍL

DIALOGY S PÁNEM
JEŽÍŠEM KRISTEM

DRUHÝ DÍL

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM - DRUHÝ DÍL

Překlad a vydání: Sdružení reprezentantů Pána Ježíše Krista
Moravská Nová Ves 2012. Druhé vydání

Původní titul: DIALOGS WITH THE LORD JESUS CHRIST - Second Volume
vydala TMH Foundation, 4482 Meadowlark Lane, Santa Barbara, CA 93105, USA.

První vydání v roce 2000.

Vydávání a distribuce anglických originálů všech děl Nového zjevení:

toudal@verizon.net

OBSAH

Úvod	iii
Dialog stý první	1
Dialog stý druhý	15
Dialog stý třetí	23
Dialog stý čtvrtý	32
Dialog stý pátý	41
Dialog stý šestý	52
Dialog stý sedmý	60
Dialog stý osmý	71
Dialog stý devátý	85
Dialog stý desátý	93
Dialog stý jedenáctý	99
Dialog stý dvanáctý	107
Dialog stý třináctý	113
Dialog stý čtrnáctý	123
Dialog stý patnáctý	129
Dialog stý šestnáctý	142
Dialog stý sedmnáctý	150
Dialog stý osmnáctý	158
Dialog stý devatenáctý	169
Dialog stý dvacátý	178
Dialog stý dvacátý první	185
Dialog stý dvacátý druhý	194
Dialog stý dvacátý třetí	206
Dialog stý dvacátý čtvrtý	221
Dialog stý dvacátý pátý	230
Dialog stý dvacátý šestý	241
Dialog stý dvacátý sedmý	251
Dialog stý dvacátý osmý	261
Dialog stý dvacátý devátý	271
Dialog stý třicátý	281
Dialog stý třicátý první	296
Dialog stý třicátý druhý	306
Dialog stý třicátý třetí	317
Dialog stý třicátý čtvrtý	334
Dialog stý třicátý pátý	344
Dialog stý třicátý šestý	356
Dialog stý třicátý sedmý	366
Dialog stý třicátý osmý	376
Dialog stý třicátý devátý	387
Dialog stý čtyřicátý	399
Dialog stý čtyřicátý první	411

Dialog stý čtyřicátý druhý	423
Dialog stý čtyřicátý třetí.....	436
Dialog stý čtyřicátý čtvrtý	446
Dialog stý čtyřicátý pátý	457
Dialog stý čtyřicátý šestý	470
Dialog stý čtyřicátý sedmý	481
Dialog stý čtyřicátý osmý	491
Dialog stý čtyřicátý devátý.....	503
Dialog stý padesátý	515
Dovětek k Dialogům s Pánem Ježíšem Kristem.....	533

ÚVOD

Druhý díl této knihy sestává z 50 dialogů s Pánem Ježíšem Kristem. Tyto byly zaznamenány postupně, a tudíž se radí, že jejich první čtení se podnikne taktéž postupně. Některé dialogy obsahují témata, kterých se týkaly předešlé dialogy a bylo by obtížné chápat to, co obsahují, bez souvislosti s dialogy předešlými.

Tyto dialogy lze považovat za posloupnost a pokračování **Nového Zjevení Pána Ježíše Krista, Korolarií Nového Zjevení Pána Ježíše Krista** a prvního dílu **Dialogů s Pánem Ježíšem Kristem**. Jelikož jejich filosofie a vše v nich obsažené má přímou souvislost s těmito třemi knihami, bylo by nemožné náležitě porozumět čemukoli v těchto Dialozích, aniž by se předtím nepřečetly tyto tři předešlé knihy a bez důkladné znalosti a praktikování toho, co obsahují. Jinak bude to, o čem pojednávají, dávat jen velmi malý smysl. A nejenom to, ale je tu i určitá míra duchovního nebezpečí jejich čtení bez předešlé důvěrné znalosti a akceptace obsahu těchto tří předtím publikovaných knih. Neznalost a nepochopení toho, co tyto Dialogy obsahují nebo o čem pojednávají, může případného čtenáře přivést k zavržení všeho, co nabízejí. V takovém zavržení je skryto možné odmítnutí duchovní pravdy přímo odvozené z Pána Ježíše Krista, Kdož je Sám/Sama Absolutní Pravdou. V tomto logickém smyslu by se odmítnutí obsahu těchto Dialogů mohlo rovnat odmítnutí Pána Ježíše Krista. Toto je tedy zmíněné duchovní nebezpečí.

Ovšem na základě svobodné vůle a volby každého případného čtenáře tento může přijmout či zavrhnout cokoli obsažené nejen v těchto Dialozích, ale také v předešlých třech knihách uvedených výše. Nic se nikomu neukládá nebo nevnucuje. Abychom však byli poctiví a objektivní, je nezbytné upřímně upozornit na všechny možné důsledky, výsledky a následky každé volby v tomto ohledu.

Tyto výše uvedené podmínky a požadavky platí taktéž ohledně všech dalších budoucích dílů těchto Dialogů, pokud k nějakým vůbec dojde. Děkuji za uvážení toho, co se zjevuje v těchto Dialozích.

Dr. Peter D. Francuch
Santa Barbara, CA
20. září 2000

Dialog stý první

6. září 1999

Petr: Dobré ráno, můj Pane Ježíši Kriste a všichni přítomní. Takže jsme na začátku druhého dílu našich rozhovorů. Je dosti zajímavé, že právě tehdy, kdy jsme zakončili první díl a mysleli jsme si, že bude poněkud delší přestávka mezi prvním a druhým dílem, náhle začaly přicházet nové otázky, jako by se mi naznačovalo, že je důležité pokračovat v našem snažení v tomto ohledu. Některé z těchto otázek jsou zajímavé. Obdrželi jsme ale jeden dopis od čtenáře, který je, jak já to chápu a vykládám (a mohl bych se velmi mýlit ve svém výkladu!), plný hořkosti a zklamaného hněvu i pošklebování. Jak víš, byl jsem zvědav, jak dlouho potrvá, než někdo, kdo čte tyto Dialogy, přijde s nějakými stížnostmi nebo nesprávným pochopením ohledně toho, o čem tyto Dialogy vůbec jsou. Myslíš si, že všechny tyto otázky a tato jedna stížnost naznačují potřebu pokračovat v našem rozmlouvání? A dále, pokud ji naznačují, jak bys chtěl zahájit jeho druhé kolo, kromě odpovědi na položené otázky nebo výkladu obsahu zmíněné stížnosti?

Pán Ježíš Kristus: Taktéž tobě dobré ráno, Petře, od nás všech. Ano, není to náhodou, že jsi obdržel veškeré tyto otázky a jednu stížnost. Zajisté ukazují, že potřebujeme zahájit druhé kolo našich dialogů. Toto znamená velmi jasně ukazuje fakt, že se značně zrychluje vše nejenom v našem světě, ale též ve vašem pseudosvětě a veškeré zóně vymístění.

To znamená, že určité záležitosti, pojetí, ideje, zobrazení, dění a události potřebují vyložit, vysvětlit, sdělit a uskutečnit, aby se učinily přípravy pro přijetí zcela první a počáteční vlny energie vycházející z jádra brzy uvolněné (v ne časovém smyslu) duchovní součásti, která by především uzavřela tento časový cyklus; která by za druhé ustanovila přechodné období; a za třetí by připravila každého na přijetí nového aspektu Mé Absolutní Nové Přirozenosti, jenž by podstatně a až k individuálnímu a osobnímu jádru jejich vlastní jedinečné přirozenosti změnil jejich vnímání toho, Kdo Já jsem a co je Má Přirozenost vůbec zač.

Proto před tím, než přejdeme k výkladu stěžujícího si dopisu, bych se rád chopil této příležitosti, kterou jsi mi ty, Petře, tak laskavě nabídl, zahájit sám první dialog v tomto druhém kole opět hovorem o některých aspektech Mé Nové Přirozenosti. Poté přejdeme k zmíněnému dopisu. U ostatních položených otázek se zastavíme v dalším dialogu – pokud je toto pořadí pro tebe přijatelné, Petře.

Petr: Ó ano, rozhodně. Budu více než šťastný postupovat tak, jak laskavě navrhuješ.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Pán Ježíš Kristus: V tom případě to uděláme, jak jsem navrhl. Takže hovořme o nejdůležitějším pojetí – správném chápání a přijímání toho, co určuje nejenom pozici a roli každého v duchovní realitě jsoucna a bytí i pseudojsoucna a pseudobytí, ale i to, na čem závisí život, individualita a jedinečná osobnost každého.

Jak víš, Petře, všechny tyto věci jsou vždy závislé na tom, jak vědomě vnímající jsoucnosti vnímají, chápou, uznávají Mě a vztahují se ke Mně osobně. To je důvodem, proč téma diskuse o Mé Nové Přirozenosti lze považovat za to nejdůležitější, co daleko přesahuje důležitost všech ostatních témat. Jestliže váš život závisí na něčem takovém, je zřejmé, proč by takové téma bylo tím nejdůležitějším a kriticky nejzávažnějším. Takže dnes hovořme nejprve o Mé Nové Přirozenosti a pak v rámci kontrastu budeme hovořit o stížnostním dopisu.

V dějinách lidstva na planetě Nula bylo pojetí Boha vždy v mysli všech jejích obyvatel. Předmět tohoto pojmu je však závislý na jeho náležité definici. Zde je ale problém: Jak definovat, co nebo kdo je Bůh? Jaká je Jeho/Její Přirozenost? Jak se může relativní bytost vztahovat k Někomu, Kdož je ve Své Esenci a Substanci Absolutní, a tudíž z pozice relativního není definovatelný? A přesto pokud chcete ustanovit náležitý a smysluplný vztah se svým Bohem, musíte nejprve definovat Jeho/Její Přirozenost. Takže po celou historii se filosofové, mystikové, klér, kněží, kazatelé, laici a mnozí jiní velmi usilovně snažili přijít na nějakou definici Boha, která by jim poskytla určitou základnu, na níž by mohli ustanovit potřebný vztah s Ním/Ní. Mnohé a početné definice Boha byly velmi často si odporující a protikladné ke každému jinému pojetí v tomto ohledu. Jak nyní víte, žádná z těchto definic se ani vzdáleně nepřiblížila pravé realitě toho, Kdo jsem a jaký je Můj postoj a vztah ke každému v mém Stvoření a pseudostvoření.

Samotným prvním problémem v tomto ohledu je definice dvou pojmů – ‚Absolutního‘ a ‚relativního‘. Jak tyto pojmy definujete? Co je Absolutní a co relativní. Je vůbec možné pojímat povahu něčeho, co je Absolutní, z pozice něčeho, co je relativní? To bylo vždy problémem. Kvůli tomuto problému se to stalo zdrojem vedoucím k ustanovení mnoha nevhodných, zkreslených, neslučitelných a falešných pojetí v chápání toho, jaká je pravá povaha tohoto Absolutního, a ve spojení s tím toho, jaká by mohla či měla být definice Boha.

Problémem s nabídkou nějaké rozumné a realistické definice těchto pojmů je fakt, že pokud jsme omezeni v naší snaze je definovat typickými lidskými pojmy, užívající slova jazyka, jež jsou tak omezena a omezující a která jsou neschopna obsáhnout celkový význam těchto pojetí, pak se vystavujeme možnosti, že bez ohledu na to, jak vyčerpávající a náležitá by naše definice z naší pozice byla, z pozice relativní lidské mysli by mohla vést ke zkreslení, nebo dokonce i k holým nepravdám. Důvod této možnosti spočívá ve faktu, že každý by měl sklon vykládat obsah použitých slov ze svého vlastního subjektivního chápání toho, co obsahují, znamenají či označují.

Takže jak dojít k odstranění této nepřekonatelné překážky? Jediným vhodným způsobem je přímé zjevení o čemkoli této povahy ze Samého Absolutního zdroje - Mne. Jedním z mnoha důvodů Mé inkarnace na planetu Nula do lidského života bylo osvojit

si jejich omezenou a omezující řeč, což by Mi poskytlo prostředek náležité a srozumitelné komunikace s každým, kdo je samou svou povahou relativní.

Není-li ovšem cokoli v tomto ohledu Mnou zjevené doprovázeno intuitivním rozpoznáním toho, o čem hovoříme, význam použitých slov by se mohl vymykat lidské zevní mysli, a ta by mohla mít sklon buď je nesprávně vykládat, nebo je nesprávně chápat. To je jedním z mnoha důvodů, proč jsem vybavil některé z lidského rodu – vás, Mé reprezentanty, jednotlivě zvláštním druhem duchovní intuice, jež je s to sdělit vám pravý význam použitých slov pro definování duchovních pojmů. Bez tohoto zvláštního druhu intuice by byly nesrozumitelné.

Protože máte tuto intuici, jste zaštitěni před možností nesprávného pochopení a výkladu čehokoli, co je Mnou v tomto ohledu zjeveno, **pokud ji používáte se Mnou ve své mysli**. Poté, co se toto řeklo, se pokusme definovat pojem ‚Absolutního‘ a ‚relativního‘.

Co je Absolutno? Je to abstraktní pojem? Mnoho lidských filosofů, jakož i ostatní lidští tvorové to považují za abstraktní pojem. A to je problém. Takové uvažování vede ke zcela nevhodnému a nesprávnému pojmání pravé reality Absolutna.

Chtěl bych vám něco říci: Není nic konkrétnějšího, hmatatelnějšího, realističtějšího a reálnějšího než toto Absolutno. Bez něho a jeho vlastností by nic jiného nemohlo mít svou vlastní realitu ve svém vlastním jsoucnu a bytí. Na základě tohoto faktu můžeme Absolutní definovat **jako jedinou reálnou, konkrétní a hmatatelnou nekonečně Jedinečnou, Samostatnou, Sebevnímající a Sebe Si Vědomě Uvědomující Individualitu, jakož i jako jediný Objekt a Subjekt, jenž je všezahrnující, obsahující vše a cokoli, aniž by cokoli postrádalo, a jež je dle své povahy zdrojem všech a všeho dle faktoru, že v Sobě obsahuje úplnost Jsoucna a Bytí se všemi jejich rysy a vlastnostmi, jakož i všech myslitelných i netušených Stavů a Procesů a Změn a všech jejich zvláštních rysů a vlastností, a jež zároveň všechny tyto přesahuje**.

Z této definice Absolutna lze odvodit definici relativního. V tomto ohledu **lze relativní definovat jako odvozeninu Absolutního obsahující Jeho určitý specifický prvek, který dává relativnímu jedinečný charakter něčeho jemu vlastního a jenž určuje u tohoto relativního pozici, stav/místo a proces relativně jen a pouze k Absolutnímu**. Povaha relativního se odvozuje z faktoru jeho závislosti na Absolutním, v němž je veškeré jsoucno a bytí. Zatímco Absolutní ve svém vlastním subjektivním Jsoucnu a Bytí, jež jsou v Něm/ ní, nezávisí na nikom a na ničem – jinak by dle definice nemohlo být absolutní – relativní je vždy závislé na tom Absolutním, protože v sobě a sebou neobsahuje své vlastní jsoucno a bytí mimo Absolutního a nezávisle na Absolutním.

Máme-li definované pojmy Absolutního a relativního výrazy poněkud omezenými lidským jazykem a jeho slovy, můžeme teď hovořit o Mé Nové Přirozenosti z poněkud odlišné perspektivy.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Jak, Petře, a vy všichni, kdo čtete tato slova, víte, velmi často je Má Přirozenost definována jako Absolutní Láska, Moudrost, Dobro, Pravda, Energie, Život, Mysl, Světlo, Teplo, Oheň atd. a od doby nabytí Mé Nové Přirozenosti jako Jediný Absolutní Člověk v pozitivním spoluvýznamu tohoto pojmu. Jak ale pojmáte a chápete tyto velmi důležité pojmy? Co skutečně znamenají? Povětšinou tyto pojmy, a co skutečně obsahují a znamenají, typická lidská mysl pojímá jako něco neuchopitelného, abstraktního, nehmatatelného, nekonkrétního a nevnímání, co se projevuje jen v jistém druhu pocitů, vjemů či intelektuálních úsudků. Takovým pojmáním a chápáním spojovaným se Samou Mou Přirozeností se přivádí k paradoxu, že Já Sám/Sama jsem takový - abstraktní, nedotknutelný, neuchopitelný, nekonkrétní, neskutečný a bez možnosti být obsažen v realitě lidské mysli.

Mohu vás ujistit, že nic není vzdálenějšího pravdě než toto pojetí Mé Nové Přirozenosti. Je čas, abyste si vy všichni uvědomili, že Láska, Moudrost, Dobro, Pravda, Energie, Život, Světlo, Teplo, Oheň, Postup, Stav, Jediný Absolutní Člověk a vše ostatní, čím jsem nazýván, není něčím, co nemá žádný konkrétní a hmatatelný projev, ale že toto vše je **Jednou Subjektivní a Objektivní Sentientní Entitou - Mnou**. Ve Mně je toto vše *sentientně* naživu a živoucí, neustále emanující a vyzařující své vlastnosti, rysy, podstatu a povahu všem a všemu ve jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí, umožňující tak všem z nich být tím, kým nebo čím jsou a kde jsou.

Tajemství těchto důležitých pojmů je obsaženo ve zdůrazněném slovu *sentientně*. Toto neobvyklé slovo (neobsažené v žádném anglickém slovníku - neexistuje vytvořili jsme ho právě jen za naším vlastním účelem odvozením ze slova 'sentientní'!) označuje to, že všechny tyto pojmy, jimiž je Má Nová Přirozenost označována či pojmenována, jsou sebe si uvědomující a vnímající, sebe znalé, identifikující se samy se sebou, sebou reálné, sebe poznávající, sebe pociťující a samy sebou vším. Všechny jsou tím, čím a kým Já jsem, a Já jsem tím, čím a kým jsou ony. Protože všechny jsou ve Mně a Já jsem v nich, jsou všechny ve svém vlastním stavu a procesu Absolutní.

Při chápání a používání těchto důležitých pojmů v myslích a životech všech relativních sentientních entit je nutné si uvědomit, že v pravé duchovní realitě jejich jsoucna a bytí či pseudojsoucna a pseudobytí jsou všechny bez ohledu na to, kde se nacházejí, svými vlastními láskami, moudrostmi, dobry, pravdami, energiemi atd. či jejich protějšky v pseudojsoucnu a pseudobytí, jimiž jsou tím, kým skutečně jsou a jací nebo čím jsou.

Takže určení individuality, osobnosti a jedinečnosti se u každého odvozuje ze stavu, postupu, podstaty a povahy jeho příslušné lásky, moudrosti, dobra, pravdy, energie, života atd. či z jejich protějšku v negativním stavu. V nich tyto pojmy nejsou pojmy, ale jsou *sentientně* sebeuvědomělé, vnímající se, znající se, se sebou ztotožněné, samy sebou skutečné, chápající se, pociťující se a samy sebou vším. Jsou tedy všechny tím, kým a čím jste, a vy jste tím, čím nebo kým jsou. Tato povaha těchto pojmů a přirozenost všech sentientních entit se odvozuje z Mé Absolutní Přirozenosti.

Pokud to, kým a čím každý a vše je, závisí na tom, Kým Já jsem a čím je Má Přirozenost, pak je zřejmé, že všichni a všechno budou odrážet toto rozpoložení a přirozenost ve svém vlastním relativním rozpoložení a přirozenosti. A protože všechny nekonečné jedinečnosti jsou ve své úplnosti a ve svých všech možnostech a odvozeninách

obsaženy ve Mně v Absolutním smyslu, každá a veškerá sentientní entita bez ohledu na to, kde či kdy, odráží tuto jedinečnost ve svém vlastním individualizovaném a zosobněném životě. Tento fakt znamená, že láska, moudrost, dobro, pravda, energie, život atd. každého jednotlivého jedince jsou taktéž nekonečně jedinečné a odlišné ve své vlastní povaze, obsahu a projevu. Také to znamená, že jedině z této pozice lze trvale a věčně ustanovit jakýkoli smysluplný vztah mezi Mnou a jimi a jimi a Mnou. Taktéž vám to říká, jak nesprávné a nebezpečné jsou všechny náboženské systémy na vaší planetě, když násilně vnucují svým následovníkům uniformní a všem společný způsob vztahu a úcty k Bohu. Tím, že tak činí, ničí jakoukoli možnost ustanovení náležitého vztahu se Mnou. A nejenom to, ale takovými uniformními předpisy se jim daří kontaktovat a uctívat kreatury v peklech, které propagují a žijí filosofii uniformity, masového uctívání a hromadnosti odmítající všemi prostředky cokoli individuálního, osobního, jedinečného a odlišného. Tento nevhodný způsob vyvěrá z deformovaných a nesprávných definic Boha a toho, co je opravdu Jeho/Její Přirozeností.

Dalším důležitým faktorem, který je potřeba si uvědomit ohledně Mé Nové přirozenosti a ohledně všech výše popsaných pojmů, jimiž jsem definován, je něco, co se vztahuje k tajemství Mé inkarnace na planetu Nula. Před touto událostí bylo Mé vzájemné působení se všemi sentientními entitami odlišné, než je nyní nebo jakým se stalo po mém návratu z planety Nula. Předtím existoval určitý stupeň separace nebo dokonce v některém smyslu izolace Mé Absolutní Esence a Mé Absolutní Substance a všech výše popsaných pojmů, obsažených v Mé Absolutní Přirozenosti, od zbytku Mého Stvoření a pseudostvoření.

Jak si pamatujete z **Nového zjevení Pána Ježíše Krista**, jakákoli interakce a komunikace mezi Mnou a jimi byla zprostředkována skrze anděly, kteří byli za tímto účelem Mnou speciálně určeni a připravováni. Tato situace velmi často vyvolávala nežádoucí dojem obzvláště u lidí a jiných tvorů v zóně vymístění, že jsem nepřístupný a je nemožné se Mnou přímo komunikovat. To Mne dostalo do pozice neosobního, vzdáleného, nehmatatelného, chladného a velmi přísného Boha, který nemůže žádným způsobem sestoupit dolů na úroveň relativních sentientních entit či lidských tvorů a komunikovat s nimi tváří v tvář. Tato situace taktéž vedla k pojmům láska, moudrost, dobro, pravda, energie, život atd. jako něčeho abstraktního, co nemá žádný způsob konkrétního a hmatatelného projevu jejich vlastní povahy a vlastností. Takže takovým chápáním a výkladem se pro mnohé tyto pojmy staly prázdnými, slovy bez smyslu, teoretickými konstrukcemi a filosofickými či psychologickými hypotézami, jimiž byly popsány lidské emocionální vztahy a pochody a lidské zevní chování.

Aby se tato situace změnila a aby bylo možné definovat konkrétními, zkušenostními a skutečnými pojmy pravou Přirozenost Boha - Mou Přirozenost a Její sentientní atributy, jak se dorážejí ve výše popsaných pojmech, bylo nutné, abych Sám/Sama Sebe a Svou Přirozenost učinil reálnou, konkrétní, hmatatelnou a vnímatelnou nejen pro Sebe Samého/Samu v mém Absolutním Sebevnímajícím a Sebepocit'ujícím Stavu a procesu, ale taktéž pro každého v mém Stvoření, v pseudostvoření, jakož i pro lidské tvory. Aby se to učinilo, bylo nutné inkarnovat se do nejvzdálenější, nejnižší možné (symbolicky řečeno) úrovně zevnějšností - jež byla úplně oddělena a izolována od Mého Stvoření - reprezentované lidskými tvory na planetě Nula.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Jak víte, existovalo mnoho důležitých důvodů, proč jsem podnikl Svou inkarnaci do lidského života. Ale výše uvedený důvod lze považovat za jeden z nejdůležitějších. Dává Mi nejmocnější, nejpevnější, nejmateriálnější (ve smyslu hmoty), nejhmataelnější, nejvnímavější, nejsmyslovější a nejzevnější prostředky pro to, abych učinil Sebe Samého/Samu, Svou Přirozenost a všechny Její sebesentientní Atributy tím, Čím a Kým skutečně jsme - pravou Sebevnímající a Sebesentientní Realitou, z níž se všechny ostatní reality odvozují a na níž všechny z nich včetně pseudoreality a lidského života závisí.

Vzhledem k tomuto činiteli se Má Přirozenost úplně změnila - viděno ze subjektivního a objektivního časoprostorového kontinua a pseudokontinua - a Já jsem získal v jejich perspektivě a též fakticky Svou Novou Přirozenost. Z pozice Mé Nové přirozenosti se všechny takové pojmy jako láska, moudrost, dobro, pravda, realita, život, energie, sentience, víra a všechny ostatní stávají plným právem samy sebe pociťujícími, samy sebe vědomě si uvědomujícími a samy sebe reálnými. Jimi všechny sentientní entity opravdu žijí, jsou naživu a jsou fakticky a zkušenostně sentientní. Protože ve Mně jsou tyto pojmy absolutně naživu a žijící, a tedy plně sentientní, ustanovující Absolutní Jsoucnost a Podstatu Mého Vlastního Života; jsou tedy naživu a žijící, a tedy plně sentientní ve všech sentientních jsoucnostech, ustanovující jejich vlastní relativní esence a substance jejich vlastních životů.

Takže když od nynějška řeknete něco jako: Bůh je Láska, bude to znamenat, že Láska je v Bohu naživu a živoucí a je plně sentientní ve své objektivní a subjektivní vědomé uvědomělosti, a tudíž je schopna se ke každému vztahovat z pozice čistoty její plně sentientní přirozenosti. Je si tedy plně vědoma svého vlastního stavu a procesu a je plně znalá toho, jak vyzařuje teplo a emanuje světlo ovlivňujíc a podporujíc život kdekoli a kdykoli. A taková je, kromě mnoha jiného, Přirozenost Boží - Má Nová přirozenost.

Tento aspekt Mé Nové Přirozenosti se právě nyní uvolňuje v přípravě na globální uvolnění duchovní složky, jež bude usměrňovat nadcházející nový časový cyklus, jakož i v přípravě na uvolnění zcela nového aspektu Mé Nové Přirozenosti. Taktéž bude odrážet povahu a obsah nové fáze současně probíhajícího posunu, kterou zahajují právě teď, jak jsou tato slova zaznamenána Petrem. Tento první dialog druhého kola našeho rozmlouvání je faktorem, kterým jsou všichni Mí reprezentanti připraveni na tuto událost (ta se u každého udá během individuálního čtení tohoto jednotlivého dialogu).

Nyní se, Petře, zabývejme obsahem dopisu-stížnosti, jenž jsi nedávno obdržel e-poštou. Kvůli plnému dosahu a vysvětlení jeho obsahu doporučuji doslovně ho citovat při zachování anonymity jeho autora. Bude to v úplném kontrastu k tomu, o čem jsme hovořili tak, jak se popisuje výše.

Petr: Předtím, než to udělám, bych Ti rád poděkoval za výše zaznamenané zjevení. Má závažný význam a skutečně znamená něco nového a odlišného. A nyní plný obsah zmíněného dopisu (jméno autora je vynecháno pro zachování důvěrnosti):

„Co Pán Ježíš Kristus v tomto roce doposud řekl:

1. Doposud mi bylo tohoto roku řečeno, že žiji v místě s podnebím jako na Sibiři, protože se zde nacházím z důvodů, které mají co dělat s tím, co se děje v novém vesmíru nebo na nějakém jiném místě, které můj chabý lidský mozek nemůže skutečně pochopit. Poznámka pod čarou: Nauč se mít ráda to na Sibiři.
2. Nemiluj se s nikým, pokud nepraktikuje a nečte Nové zjevení, a pak by stejně nemusel být na tvé úrovni, takže opět se nemiluj nikdy s nikým - musí to být ovšem tvá vlastní volba, ale neutíkej ke mně, jestli se spálíš.
3. Nepij alkohol nebo kávu anebo nejez čokoládu. Může na tebe zaútočit negativní stav, pokud to děláš. Nepožívat tyto věci by mělo být ze tvé svobodné vůle a volby, ale nechod' si ke mně stěžovat, pokud budeš mít s těmito věci problémy.
4. Pracuj až do úmoru v zaměstnání, které ti zabere veškerý tvůj čas a které nemá vskutku žádný význam nebo vůbec nic neznamena, protože svět je tak jak tak vzhůru nohama a naruby - je to jen jakýsi podivný demonstrační projekt pro toho, kdo ví, že účelem toho bude něco, co by tvůj chabý lidský mozek stejně nepochopil - protože jsi s tím souhlasil/a předtím, než jsi sem přišel/la, tak si ani na to nestěžuj,
5. Věnuj veškerý svůj volný čas čtení materiálu, který tě uvede do zmatku a je o tématu, které tvůj chabý mozek nemůže skutečně pochopit a jež ti právě teď stejně nelze plně vysvětlit.
6. A mimochodem zbav se svých mazlíčků, pokud nechceš být napaden/napadena negativním stavem. Pokud to neuděláš, bude to tvá volba, a pokud se to stane, nestěžuj se mi na to. A pokud to znamená prožít veškeré tvé roky o samotě bez potěšení či společnosti, nu, s tím jsi souhlasil/a předtím, než jsi sem přišel/la. Samozřejmě ze své svobodné vůle a volby.

Divím se, jak jsem mohl být tak hloupý/á, že jsem s tím vším souhlasil/a.

Je to pořád ještě zábava?????????

Chci vyhrát v loterii.“

Pán Ježíš Kristus: Především bych rád vyjádřil Mé Osobní uznání a vděk autorovi tohoto dopisu za to, že nám všem dal příležitost ilustrovat něco duchovně velmi důležitého. Tento dopis je skvělým příkladem, jenž velmi jasně ukazuje, co se děje, když se přistupuje k životu, jakémukoli životu, jakož i k Mému Novému zjevení a k tomu, co obsahuje, nikoli duchovně, nikoli ze stanoviska vlastní pravé přirozenosti čili té části vlastní přirozenosti, která byla uvinuta Mnou, ale z aspektu vlastní typické neduchovní lidské povahy. Je to jasná ilustrace toho, jak takový typický neduchovní

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

lidský přístup vede k vyloženým deformacím a falzifikacím všeho, co je obsaženo v Mém Novém zjevení a jmenovitě v těchto Dialogích. Taktéž to ukazuje, co se děje, když jedinec nebere zřetel na vlastní intuici a hodnotí vše z pozice své zevní lidské mysli a z pozice pseudohodnot typického lidského života. V takovém případě se postrádá, ztrácí či přehlíží veškerý význam všeho, co se vám sděluje v Mém Novém zjevení. Vezměme všechny body tohoto dopisu jeden za druhým.

V prvním bodě si autor stěžuje na žití v místě, jež je srovnatelné se Sibiří, a že to má něco do činění s tím, co probíhá v Novém vesmíru nebo na jiném místě a co autorův ‚chabý mozek‘ nemůže skutečně pochopit. Vyžaduje to ohromnou duchovní zralost a duchovní uvědomělost přijmout ve vší skromnosti, poníženosti a pokoře sebou zvolený osud bez stěžování si na to, kde se jedinec nachází, proč je zde a co to znamená pro všechny zapojené, s nimiž je integrálně spojen. Dokonce ani pro ‚chabý lidský mozek‘ není tak obtížné pochopit fakt mnohoprostorové propojenosti všech a všeho i to, že jak jedinec zvládá a žije vlastní život bez ohledu na to, kde a za jakých podmínek, přispívá k poučení a obohacení všech. Vše, co jeden má udělat, je jít dovnitř a požádat Mne, abych mu osvětlil a vysvětlil důvody voleb, které se v tomto ohledu učinily. Autor uvedeného dopisu má schopnost to udělat. Jestliže tento autor neužívá tuto Bohem poskytnutou schopnost, je volbou tohoto autora takto konat. Ani Já, ani nikdo jiný v jiných dimenzích nebudeme autora kárat či obviňovat za to, že tuto schopnost nevyužívá. Chápeme autorovu potřebu prožít lidský život z pozice lidské kůže, a nikoli z pozice pravé reality autorova niterného, duchovního já. Nikdo nebude nikoho soudit, obzvláště ne autora tohoto dopisu.

V druhém bodě si autor stěžuje na naši radu nemilovat se s nikým, pokud nepraktikuje a nečte Nové zjevení, a dokonce aby i tehdy byl opatrný, protože pokud náš sexuální partner není na téže duchovní úrovni, můžete se spálit. Takže v podstatě autor dovozuje nemilovat se již nikdy s nikým. Hořkost z naší rady a její úplné nepochopení je velmi zjevné. Nikdy nebylo naznačeno, že byste se neměli již s nikým milovat. Co však bylo naznačeno bylo to, že předtím, než přistoupíte k někomu za účelem milování, přednostně k někomu, kdo čte a přijímá Mé Nové zjevení, a přednostně, pokud je to vůbec možné, k někomu, kdo je na stejné nebo podobné duchovní úrovni, jako jste vy, obraťte se ke Mně ve stavu niternosti a ověřte si, jestli bude pro všechny zúčastněné na všech úrovních užitečné, prospěšné a výhodné mít takové milostné setkání; a zda je Mou vůlí, abyste vstoupili do takového vztahu; a zda to přispěje k většímu poznání Mne, jiných a vás samotných; a zda se to stane opravdovým zdrojem radosti, rozkoše a potěšení, a ne pastí sil negativního stavu, aby váš život učinily nepohodlným, bídným a složitým a obraly vás o vzácné energie ve prospěch svých vlastních cílů, činíce vás prostřednictvím vašeho sexuálního partnera svým otrokem a následovníkem.

Taktéž bylo jasně uvedeno v Dialogu osmdesátém druhém, že za současně existujících duchovních podmínek a za podmínek v negativním stavu a lidském životě obecně, kdy renegáti vyhledávají veškeré možné prostředky k výhře v bitvě s pseudotvůrci a k ustanovení jejich vlastního typu pseudoživota, jeden z nejmocnějších nástrojů našli ve vaší lidské sexualitě. Budou vás tudíž pokoušet, abyste se sexuálně zapojili s nejnebezpečnějšími a duchovně nejničivějšími partnery, kteří se vám zpočátku budou jevit jako andělé světla, aby vás lapili do pasti a naklonili pro svou věc.

Žádné z těchto upozornění nyní neznamena, že byste se neměli vůbec nikdy s nikým sexuálně spojit. Ve skutečnosti vaše sexuální zapojení s náležitým sexuálním partnerem, pokud je Mnou potvrzeno a požehnáno a v jehož průběhu se zapojují i Já, může být velkým pozitivním faktorem přispívajícím věci Mého pozitivního stavu a vašeho jednotlivého života. Nikdy tento faktor neopomíjejte během vašeho čtení těchto Dialogů, nebo některých jiných knih Mého Nového zjevení, kdykoli se v něm probírají sexuální záležitosti. Je tak těžké pochopit tuto záležitost či přijmout fakt, že Má rada byla/je pro vaši vlastní ochranu, a nikoli proto, že Já něco zakazují? Věřte Mi, není Mým zájmem cokoli komukoli zakazovat. Opak je pravdou: Ať jste učinili či učiníte jakékoli volby, budete mít Mou plnou podporu a pomoc, jakož i od všech členů vaší duchovní rodiny a Nového vesmíru.

Ve třetím bodu si autor stěžuje, že nemůže pít alkohol nebo kávu či jíst čokoládu. Mimochodem, na žádném místě v Mém Novém zjevení anebo v těchto Dialogích se vůbec nic nezmiňovalo o tom, že by se neměla jíst čokoláda. Zde se jedná o záležitost paušálního zevšeobecnování. A také o záležitost závislostí, které překážejí životu jedince a zasahují do jeho náležitého, normálního a zdravého fungování. Alkohol, nikotin a silná černá káva, jež obsahuje velkou dávku návykového kofeinu, a podobné chemické látky činí u jedince mozkové buňky nefunkční, takže ztrácejí svou autonomní schopnost produkovat potřebné látky nezbytné pro udržování rovnováhy vašeho organismu. Jestliže je někdo často užívá, což je případ většiny pijáků alkoholu, silné černé kávy a kuřáků cigaret, vyvinou se u něho silné zevní závislosti na nich a jedinec ztrácí svou vlastní vnitřní spolehlivou závislost na schopnosti vlastního organismu pečovat o sebe sama a své náležité a zdravé fungování. Tento fakt je též znám lékařské vědě. Jaké daleko větší duchovní nebezpečí spočívá v takových závislostech!

Negativní duchovní souvztažnost tohoto faktu spočívá v udržování lidských tvorů ve spárech negativního stavu, mimo sebe samých a jejich pravé niterné reality tím, že se učiní spoléhajícími se na zevní vstupy, kde neexistuje žádná realita. Takto se ustanovuje pseudorealita negativního stavu a typického lidského života, která je pak jimi následně považována za pravou realitu. Takto se přivodí iluze lidského života a negativního stavu a takto je jejich uživatelé považují za jediný možný životní styl.

Navíc, jak se uvádí v jednom z předešlých dialogů, takové látky jako alkohol, nikotin (kouření cigaret) a vysoké dávky kofeinu jsou účinně využívány renegáty, aby pokud možno nepříznivě ovlivňovali dokonce i Mé reprezentanty. Důvodem, proč jsme hovořili o těchto typech chemických závislostí, bylo to, že pozice renegátů ve vztahu k vám, situovaným na planetě Nula, je taková, že potřebují odchýlit vaše energie pro svůj vlastní užitek. Co máte v tomto ohledu chápat je to, že renegáti jsou v procesu neustálého recyklování svých vlastních pseudoenergií, které potřebují pro své vlastní negativní a zlé pseudočinnosti, aby udržovali svůj vlastní pseudoživot. V procesu neustálého recyklování těchto pseudoenergií tyto ztrácejí nějakou míru své síly. Takže se stávají slabšími a slabšími ve svých vlastnostech. Kvůli tomu potřebují nějaké nové dodávky těchto energií, které mohou poskytnout jen a jen Mí reprezentanti a Mí lidé obecně. Alkohol, nikotin, silná černá káva a veškeré další chemické látky, jež mají schopnost pozměňovat vědomí jednoho a které umožňují jedinci vyvinout si fyziologické a psychologické závislosti na nich do bodu rozvinutí silných abstinčních

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

příznaků, jsou vynikajícími nástroji v rukou renegátů k odvedení vaší duchovní energie, která přichází přímo ode Mne, pro jejich vlastní věc. Podlehnutím své žádostivosti pít alkohol, **dokonce i v nejmenším množství**, či kouřit cigarety, nebo podlehnutí všem jiným chemickým látkám takové povahy otevíráte dveře renegátům, aby vás pokoušeli a naklonili pro svou věc, umožňující jim tedy krást vaše duchovní energie, které jsou potřeba někde jinde.

Co se čokolády a podobných poživatin týká, důvodem, proč nebyly uvedeny v našich Dialozích, je to, že postrádají schopnost pozměňovat vaši vědomou mysl a neprodukují fyziologické a s nimi souvztažné duchovní, abstinenční symptomy, které by renegátům umožňovaly je využívat pro své vlastní škodlivé účely. Spočívá opravdové potěšení lidského života v napájení se alkoholem a kávou, v kouření cigaret nebo v některých jiných podobných a mysl ovlivňujících látkách? Přemýšlejte o tom a udělejte si vlastní závěry!

Ve čtvrtém bodě si autor stěžuje na pracování až do úmoru a na vykonávání takového typu práce, který nemá žádný význam či vůbec nic neznamená, protože svět je tak jak tak vzhůru nohama a naruby - je to jen jakýsi podivný demonstrační projekt za kdovíjakým účelem, jenž by byl něčím, co by váš ‚chabý‘ lidský mozek tak jak tak nemohl pochopit. Zde se tedy jedná o něco, co je zcela mimo kontext čehokoli, co bylo doposud zjeveno ve všech zdrojích Mého Nového zjevení.

Především byl význam, účel, cíl a následek všeho vztahujícího se k pseudobytí a pseudojsoucnu negativního stavu a lidského života široce probrán velmi otevřeně v celém Mém Novém zjevení. S troškou větší pozornosti k obsahu Mého Nového zjevení by každý mohl velmi jasně chápat účel, pro který bylo negativnímu stavu a lidskému životu dovoleno přinést jeho nepříjemné plody.

Za druhé: V těchto Dialozích a jinde v Mém Novém zjevení bylo jasně uvedeno, že cokoli děláte, kdekoli jste. Ať z vašeho pohledu máte jakkoli ‚malé‘ či nedůležité zaměstnání, nebo bez ohledu na to, v jakém místě, poměrech či zemi se nacházíte, **pokud to činíte pro Mne a se Mnou ve vaší myslí**, pak plnění vašich povinností v průběhu vašeho zaměstnání či práce jsou energie, které na to vydáváte, Mnou využity pro věc pozitivního stavu. Takže pro vás, Mí praví reprezentanti, neexistuje něco jako nesmyslné či bezvýznamné zaměstnání nebo práce. Z Mého pohledu je vše, co děláte, **pokud to děláte z náležitých duchovních důvodů**, jak se uvádí výše, nanejvýš významné a smysluplné. Vůbec nikdy tento fakt nepodceňujte! Tento fakt může pochopit i ten ‚nejchabější‘ lidský mozek. Jen v typickém lidském náhledu, který nebere v úvahu žádné duchovní činitele, je vše bez smyslu a nemá význam. Neupadněte do pastí tím, že pohlížíte na svůj život z pozice lidské přirozenosti. Máte něco navíc než jen to, co je ve vašem zosobněném a individualizovaném uzpůsobení.

V pátém bodu si autor stěžuje, že je třeba strávit veškerý svůj vlastní volný čas čtením materiálů, z něhož oči přecházejí a který je o tématech, jež jsou nad schopnosti chápání vašeho chabého lidského mozku, nebo které vám tak jak tak nyní nelze plně vysvětlit. Také tento výrok je zkreslením faktů. Více jak dvě třetiny všeho obsaženého v Mém Novém zjevení a obzvláště v těchto Dialozích je plně srozumitelné, pojetelné a praktické, že i ‚chabý‘ lidský mozek by tomu mohl rozumět. Ano, menšinu jejich obsahu

je poněkud obtížné chápat, pokud k ní přistupujete z pozice svého ‚chabého‘ mozku. Pokud je však váš přístup z pozice vaší intuice, které jsem vám hodně nadělil, budete s to chápat či intuitivně poznávat, o čem hovoříme. Nebudete možná s to převést význam do lidských slov vašeho zevního jazyka, ale niterně budete vědět, o co se jedná. Zároveň, jak je budete číst znovu a znovu, jejich význam se stane stále jasnějším a po několika dalších čteních budete jejich význam jasně chápat. Na druhé straně nelze jisté věci v době, kdy se o nich hovoří, plně vysvětlit z prostého důvodu bezpečnosti. Koná se to tak kvůli vaší ochraně, abyste se nestali terčem pokušení negativního stavu. Je to tak obtížné pochopit i vaším ‚chabým‘ mozkiem?

Přesto tu jsou věci, které se odvozují z Mého Absolutního Stavů a Procesu, a jsou tedy Absolutní Povahy. Vzhledem ke své zřejmé absolutnosti nemohou být pochopeny žádným typem mysli, nejenom ‚chabým‘ lidským mozkiem. Sentientní mysli všech si uvědomují a znají existenci mnoha činitelů v jsoucnu a bytí, které pocházejí z tohoto Absolutního Aspektu, a které tudíž ve své pravé podstatě nejsou plně pochopitelné. Avšak ve vší jejich pokoře a poníženosti jejich sentientní mysli přijímají tuto nutnost, vědouce velmi jasně, že cokoli konám z pozice Mého Absolutního Stavů a Procesu, je ve prospěch všech, a tudíž to může mít jen nanejvýš kladný, užitečný a prospěšný dopad a následek pro ně všechny.

Zároveň nikdy nezapomínejte na v těchto Dialozích mnohokrát zmiňovaný fakt, který se znovu zdůrazňuje ve Stém dialogu, že vaše neustálé čtení Mého Nového zjevení není tak mnoho potřeba jen pro váš vlastní duchovní vývoj, růst a pokrok, i když některé jeho části je pro vás obtížné, nebo dokonce i dočasně nemožné pochopit, ale, což je nejdůležitější, pro mnoho jiných sentientních bytostí v jiných dimenzích a pseudodimenzích. Jedním z důležitých důvodů, proč jsem vás spojil s tak mnoha dimenzemi a pseudodimenzemi, bylo umožnit, aby se tak stalo. To je obzvláště důležité pro všechny ty rozmanité negativní entity z mnoha jiných pseudodimenzí, které jsou vám za tímto účelem přiděleny. Nyní tento fakt opět opakuji za účelem důrazné připomínky, protože, jak je ze stížnosti zjevné, tento mnohokrát zmiňovaný fakt byl příhodně zapomenut.

V bodě šestém si autor stěžuje na naši radu zbavit se vašich mazlíčků a prožívat veškeré vaše dny o samotě bez potěšení a společnosti. Je to další znak duchovní zralosti, abyste se spoléhali sami na sebe a byli soběstační ohledně všech vašich potřeb, aniž byste vyhledávali potěšení či společnost v zevních objektech a předmětech, či byli na nich závislí při vyhledávání takového potěšení či společnosti. Jak se velmi jasně uvádí v Dialogu osmdesátém pátém, v současné době jak se věci odehrávají s pozicí renegátů a všech ostatních sil negativního stavu, tito mohou využít domácí mazlíčky, aby vás lapili do pastí, svedli na scestí a oloupili o vaše energie a čas, který je potřeba věnovat službám pozitivnímu stavu a pro Mne osobně.

Co se na druhé straně stalo s vaším plným uvědoměním si, že Já, jakož i všichni členové vaší duchovní rodiny, jakož i členové Nového vesmíru, kteří jsou vám přiděleni, jsme stále přítomni s vámi 24 hodin denně? A proč byste si tedy stěžovali, že nemáte žádnou útěchu nebo že jste sami - pokud máte tuto pravou duchovní uvědomělost? Toto je vnitřní závislost, jež je znakem pravé nezávislosti, protože se zakládá na spoléhání se na sebe sama a spoléhání se na Mne a Můj pozitivní stav.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Pokud vezmete v úvahu fakt, že Já jsem Absolutní nezávislost, pak z toho logicky vyplývá, že faktorem tohoto stavu se každý, kdo se spoléhá na Mne, stává plně nezávislým dle svého vlastního práva. Všechny ostatní činitele, jako vnější potřeby zevního uspokojení a společenství, pokud jsou vyhledávány za účelem vyhnout se své vlastní takzvané samotě a kvůli hledání potěchy, jsou zotročující, olupující o vlastní nezávislost, činíce z jedince otroka zevní potřeby a nevytvářejíce žádnou svobodu volby. V takovém případě se začíná spoléhat na to, co přichází z vnějšku, nikoli z vlastního nitra.

To ale nyní neznamená, že se na své fyzické zevní úrovni máte vyhýbat jakékoli zevní společnosti či potěšení v tom, že s někým či něčím jste. Jsou to však vaše motivační faktory a záměry, které určují, za jakým účelem vyhledáváte takovou společnost či pohodlí a zda je to pouze kvůli vaší takzvané samotě.

Pravým znakem duchovní zralosti a vyspělosti je schopnost být fyzicky samostatní, **ale ne osamocení**, vědouce, že Já jsem vždy s vámi, jako jsou vždy s vámi členové vaší duchovní rodiny a Nového vesmíru a zároveň být s to se těšit z přítomnosti ostatních a cítit plné potěšení v jakémkoli z těchto rozpoložení. V pravé duchovní realitě pravého jsoucna a bytí je duchovně nejpatričnejším způsobem nalézat potěšení v tom být sám sebou, stejně jako i v tom být s ostatními.

Na druhé straně v pravé neduchovní pseudorealitě pseudojsoucna a pseudobytí je opravdovým mučením a utrpením být sám se sebou, protože nemáte žádné útočiště či schopnost spoléhat se na Mne a Můj pozitivní stav, aby vám poskytl pravou společnost a útěchu. Konec konců pokud se všichni v negativním stavu, jako většina typických lidských tvorů, ke Mně obrátili zády, nejsou schopni vidět, pociťovat, rozeznávat a vnímat přítomnost Mou, ani nikoho jiného z pozitivního stavu. Vzhledem k tomu se skutečně cítí sami a ubozí.

Za těchto faktů je velmi zjevné, pokud se někdo z vás stále cítí osamocen a nepříjemně ve své vlastní společnosti, pokud stále vyhledáváte zevní společnost a útěchu pouze za účelem, abyste se vyhnuli svému vlastnímu já, a s žádným jiným záměrem, pak se v takovém případě z toho či onoho důvodu ke Mně obrátíte zády. Pokud by tomu tak bylo, naznačovalo by to, že jste v negativním stavu a že jste uvízlí v typickém aspektu vaší lidské povahy a zcela a úplně jste nevzali zřetel na vaše duchovní dědictví, které jsem vám přidělil krátce před vaším vtělením na planetu Nula.

Pokud by se to mělo někomu z vás stát, v takovém případě vám pokorně radím napravit své cesty a začít pracovat na sobě samých a na svých potřebách mít takové zevní škodlivé závislosti, které vás udržují v negativním stavu a v negativních aspektech vaší lidské povahy. Naneštěstí každý, kdo se shledává v takové nežádoucí situaci, poskytuje jakýmikoli svými činnostmi a životním stylem, který má, veškeré své duchovní energie věci negativního stavu a podporuje tak pokračování jeho pseudoživota. Pamatujte si to!

Mimoto se autor tohoto dopisu diví, jak mohl být tak hloupý, že s tím vším souhlasil. Tento výrok naznačuje, že autor hodnotí život jím vedený z typického negativního aspektu lidské povahy. Z lidské pozice, pokud se pohlíží na smysl lidského života tak,

jak většina lidských tvorů chápe a pojímá to, jaký by měl být život a jaké by měly být vůbec pravá radost, štěstí a potěšení, je to, že se zvolí vést náležitý duchovní život, nudné, vážné, omezené a omezující. V takovém případě, pokud váš život spatřujete z negativní perspektivy, budete sami sebe považovat za hlupáky, že jste souhlasili s takovýmto druhem života. To, že tento typ náležitého duchovního života se autorovi zdá nudný a prázdný, vyplývá z výroku: „je to pořád ještě zábava“ s osmi otazníky.

Jaký je duchovní význam tohoto výroku? Co je to, co se považuje za pravou zábavu? Za nakolik zábavné lze shledat pití alkoholu, kávy, kouření cigaret, vynášení výkalů vašich mazlíčků, společnosti lidí, kteří pijí a kouří a hovoří o bezvýznamných, banálních a nudných věcech bez jakéhokoli duchovního uvědomění? Nebo výhru v loterii? To je to, co je pravá zábava, radost, štěstí, rozkoš a potěšení, naplnění a spokojenost či cokoli, co máte? Nejsou tyto věci dočasné, přechodné, podléhající zkáze, opakem zábavy, radosti, štěstí, rozkoše, potěšení, naplnění a spokojenosti? Nejsou jen iluzemi pravé ryzí zábavy, radosti, štěstí, rozkoš, potěšení, naplnění a spokojenosti a všeho, co v tomto ohledu máte? Přemýšlejte o tom a uvidíte, na čem skutečně lpíte. Je tak ohromnou radostí, potěšením, rozkoší a štěstím probudit se ráno po nějakém divokém večírku či čemkoli a shledat se v kocovině nejubožejšího, odporného stavu, ve kterém se vám chce zvracet? Tento stav je velmi dobrým ukazatelem toho, kam lidské pojetí zábavy, rozkoše a potěšení a všeho, co máte, vede. Přejete si pokračovat v tomto druhu zábavy?

Je to ovšem vaše svobodná volba; pokud si ze své vlastní svobodné vůle zvolíte tento typ typického lidského života, nikdo včetně Mne vás nebude soudit a odsuzovat. Avšak protože vás všichni máme bezpodmínečně rádi, netoužíme po tom, abyste v jakémkoli ohledu strádali či trpěli. Pamatujte si to!

Nejde o to, že si nemáte stěžovat na důsledky svých špatných voleb. Smíte si vždy stěžovat. Dveře ke Mně jsou a budou vždy otevřené, ať se děje, co se děje. Jste vždy zváni vejít a postěžovat si Mi na cokoli, co chcete. Pokud Mě požádáte o pomoc, abyste si uvědomili všechna tato fakta a to, jak náležitě chápat vše, co bylo doposud zjeveno v Mém Novém zjevení (ve všech jeho zdrojích), a abych vám pomohl napravit vaše cesty, zajisté budete tuto pomoc mít. Moje pomoc vám nebude nikdy odeprána, bez ohledu na to, co jste udělali, děláte či budete dělat. Vše, co musíte učinit, je o ni požádat.

N závěr tohoto dialogu Mi dovol, Petře, připomenout tvé zkušenosti s Mými představiteli v Rusku, na Slovensku, v České republice a s Ludmilou a Manfredem. Pamatuješ si, jakou ohromnou radost, rozkoš, potěšení, zábavu, spokojenost, štěstí a všechny ostatní pozitivní pocity jste všichni pociťovali ve vaší vzájemné společnosti? Abyste tak učinili, potřebovali jste za tím účelem nějaké takzvané typické lidské prostředky, jako například alkohol, kávu, cigarety, drogy, hlasitou necitelnou pseudohudbu či nějaký jiný takový prostředek? Jen čistě duchovní činitelé hráli roli spolu s nealkoholickými nápoji, dobrým jídlem a pečivem včetně čokolády. A přesto každý bez výjimky opouštěl tato setkání a společnost všech ostatních ve stavu zvýšené radosti, rozkoše a potěšení téměř až do bodu, kdy se dostal do stavu pozitivní euforie. A všiml sis, jak se všichni účastníci soustředili více na duchovní rozpravy než na pití svých nealkoholických nápojů či požívání svého jídla, pečiva či čokolády?

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Nehledě na skutečnost, jak mnoho lidí se těchto setkání zúčastnilo, množství zbylého jídla a pití bylo značné. Neříká to jasně, jaké jsou pravé priority Mých lidí? V duchovních rozpravách shledávají větší uspokojení své výživy než v tělesné stravě a pití samém. Téměř jsi je? Petře, musel nutit, aby šli něco sníst či vypít, neboť jsi dobře znal i jejich fyzické potřeby.

Tvá zkušenost, Petře, v tomto ohledu je dobrým zobrazením a předvedením faktu o tom, kde lze najít pravý zdroj radosti, rozkoše, potěšení, štěstí, naplnění, spokojenosti a všeho ostatního pozitivní povahy. Toto je skvělé doplnění dialogu, který se zabýval záležitostmi *„hledejte Království Boží a Jeho Spravedlnost a všechno toto vám bude přidáno“*. Je třeba v tomto ohledu dnes říci ještě něco navíc?

Nicméně bylo potřebné upozornit každého na tato fakta a my všichni bychom měli být vděční autorovi tohoto dopisu, který nám umožnil se věnovat těmto důležitým praktickým záležitostem. A to je vše, o čem potřebujeme hovořit v tomto úvodním rozhovoru druhého dílu našeho rozmlouvání.

Petr: Děkuji mnohokrát za Tvůj hluboce smysluplný příspěvek.

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo, Petře. Běž nyní na procházku.

Dialog stý druhý

8. září 1999

Petr: Než půjdeme na otázky položené některými Tvými reprezentanty na Slovensku a v České republice, chápu, že bys rád pokračoval s rozpravě o tématu stého a stoprvního dialogu, co se týká náležitého pochopení Tvé Nové Přirozenosti. Budu navýsost šťastný, když se Ti tento čas poskytne.

Pán Ježíš Kristus: Máš pravdu, Petře, a Já ti mnohokrát děkuji za to, že Mi tento čas poskytuješ pro Můj příspěvek či další rozpracování záležitostí, které byly předneseny v těchto dvou dialogích. Jak si pamatujete, byla dána široká definice pojmu „Absolutní“, který se nedílně vztahuje k Mé Absolutní Nové Přirozenosti. Pokud tuto definici pečlivě rozeberete, povšimnete si dvou nejdůležitějších aspektů. Jeden hovoří o všezahrnující povaze Absolutního, což ukazuje na fakt, že v tomto Absolutním nic nechybí. Toto „nic nechybí“ by u někoho mohlo vzbudit nesprávný dojem, že Absolutní obsahuje taktéž vše náležitější pseudopovaze negativního stavu, tedy že se dá říci, že je obojím, jak dobrem tak i zlem - jak tvrdí některé bláznivé pseudofilosofie a pseudoduchovnosti na vaší planetě a v zóně vymístění. To, co zapomínají a neberou v úvahu, je fakt, jak se uvádí v jednom z evropských dialogů, že negativní stav a všechny jeho produkty a fabrikace jsou jen iluzemi a zdáním reality, ale ne realitou v sobě a o sobě. Protože mají takto nereálnou povahu, vzhledem ke všem praktickým účelům v rámci pravé reality neexistují. Proto nemůže být nic této pseudopovahy obsaženo ve všezahrnující pravé realitě Absolutna - Mé Nové Přirozenosti. Připisování nereality pravé realitě nemá žádný logický smysl.

Avšak jak víte, jedním z hlavních záměrů negativního stavu a všech jeho obyvatel je přesvědčit sebe samého a každého ve své sféře, že je reálný a trvalý. Takže se po dlouhé časové období zaměstnával tím, že lidi klamně přiváděl k víře, že je reálný a trvalý. A co je lepším způsobem toho, aby se tento klam či úskok učinil pravdivým, ne-li prohlášením, že Absolutní - Já je původcem jak dobra, tak i zla? Tímto způsobem, faktorem toho, že něco takového by mohlo vzniknout ve Mně, si zajišťujete svou vlastní realitu a trvalost. Pokud by to tak mělo být, pak by byl negativní stav se všemi svými produkty a fabrikacemi skutečně reálný. Toto prohlášení negativního stavu přivedlo mnohé lidi na vaší planetě k založení všemožných pseudoduchovních hnutí, která šíří tuto naprostou nepravdu. Avšak v pravé realitě jsoucna a bytí, což jsou jediné věci, které jsou vždy reálné a trvalé, je Absolutní z jejich pozice všezahrnující, nepostrádající absolutně nic.

Druhým nejdůležitějším aspektem výše uvedené definice Absolutna je to, že „Absolutní zároveň všechno z toho přesahuje“. Co tato závěrečná slova naší definice skutečně znamenají? Tento výrok odráží fakt, že Absolutno, protože je Absolutním ve všech svých aspektech, se nemůže omezovat jen na to a tím, že se definuje jako všezahrnující,

nepostrádající absolutně nic ve Své přirozenosti. V tomto smyslu je tedy Absolutní více než toto vše. Co to ale je, to více než vše toto? V relativní vědomě uvědomující si mysl je idea o tomto Absolutním, která této myslí říká, že Absolutní ve svém přesahování obsahuje ve Své Přirozenosti něco, co nelze ani pojmenovat žádnými existujícími slovy, podobenstvími či obrazy, ani nejsou k dispozici či možné souvztažné ideje, které by se byť jen vzdáleně mohly přiblížit porozumění či pochopení toho, co Absolutno ve Své úplnosti skutečně Je. Avšak vědomě uvědomující si mysl opravdu ví o tomto skutečně nejdůležitějším aspektu Absolutního. Taktéž jistě ví, že tuto část Mého Absolutna nelze žádným způsobem pojmenovat ničím, co je k dispozici v repertoáru slov, výrazů, idejí, pojetí atd., který byl až do tohoto bodu dostupný v kterémkoli daném čase či ne-čase.

Avšak existuje ještě další bod tohoto aspektu Absolutna, který není žádnou vědomě uvědomující si myslí pojmenován či chápán. Jak se tak hezky ukázalo ve *Spisech* Dr. Pietra Noomena, které obsahují Mou významnou konverzaci s ním (strana 346), „*je bezpodmínečně zaručeno, že tato část Mne nemůže být zasažena či ovlivněna deformacemi a lžemi, jak je tomu u Mých ostatních pojmenování a aspektů. Co není známo, nelze popírat či překroutit*“. Kdyby bylo možné zjevit či sdělit něco z této části Mé Absolutní Přirozenosti (**což je naprosto nemožné!**) tím, že by nebyly patřičné základy, na nichž vědomě uvědomující si mysl může správně definovat či určit, co tato část Mé Absolutní Přirozenosti opravdu znamená či označuje, neměla by v té věci na vybranou nic jiného než zdeformovat či překroutit Její význam. V takovém případě by vědomě uvědomující si mysl dle činitele příslušné závislosti svého života na této Absolutní Části přestala existovat v absolutním smyslu. A nejenom to, ale dle faktoru vzájemné propojenosti všech a všeho by v průběhu sdílení této deformace a nepravdy přestali existovat i všichni a vše ostatní.

Pamatujete si sdělení v křesťanské Bibli o odpuštění hříchů? A jak jsem to v ní uvedl, že všechny hříchy budou odpuštěny, ale hřích proti Duchu Svatému se považuje za neodpuštělný, a tudíž ho nelze prominout? V souvislosti s významem této rozpravy je Duch Svatý tou částí Absolutního, již v její Jsoucnosti a Podstatě nemůže pojmenovat, pojímat, chápat či vnímat žádná vědomě uvědomující si mysl. Neodpuštělný hřích vůči Němu znamená, že pokud by nějaká zkreslení či překroucení této Části měla být možná (což nejsou), vedlo by to k úplnému a nejzazšímu zániku vědomě si uvědomujícího života jak jednotlivě, tak i v celém souhrnu. Takže nejenom že by nebylo možné sdělit pravý význam Její povahy, ale tím, že nejsou s to to učinit, jsou vědomě uvědomující si entity navždy ochráněny před ztrátou svých individuálních a osobních životů. Tato Část Absolutního má pro tyto životy nanejvýš přímý význam a vztahuje se k nim.

Okolnost výše uvedeného přesáhnutí by vyvracela jakoukoli představu, která by někoho mohla vést k tomu, že by z naší definice Absolutna mohl odvodit panteistický názor. Pojem ‚všezahrnující‘ by mohl některé lidi vést k takovému nesprávnému závěru - jak je tomu v mnoha případech mezi filozofy a mysliteli na vaší planetě. Pokud přesáhnete něco, co je součástí vaší všezahrnující povahy, ve svém celku nemůžete být zároveň či v témže stavu tím něčím. Jinak byste byli tím něčím omezeni. Okolnost omezení něčím by vylučovala, že jste Absolutní.

Vezměme například vaši ideu o stvoření či vytváření něčeho. Vezměme vaši ideu o postavení domu. Navrhnete plán, jaký by tento dům měl být, co by měl obsahovat, jak by měl být funkční atd. Toto jsou všechno vaše vlastní nápady ve vás obsažené. Sledováním těchto představ si vybudujete svůj vysněný dům. Ten dům pochází přímo z vás a všechny jeho představy jsou ve vás a vy jste ve svém domě a prostřednictvím jeho představ ve vaší mysli je dům ve vás, ale vy jste víc než právě tento váš dům, co do údržby, oprav, vybavení či čehokoli, co je třeba k jeho neustálému řádnému fungování, nicméně vy a váš dům jste ale dvě odlišné entity. Vy tedy ve všech aspektech vaší povahy váš dům přesahujete. Jste na svém domě nezávislí.

Z výše uvedeného popisu můžete jasně vyvodit, jak bláhový a nesprávný je panteistický názor. Vůbec neodráží realitu vztahu mezi Absolutním - Stvořitelem a relativním - stvořením. Výše uvedený popis vám může poskytnout představu toho, co to je být Absolutním a co to znamená přesahovat vše označené v naší definici jako všezahrnující. Takže to není nic abstraktního či nekonkrétního, jak by se na první pohled zdálo.

Dalším činitelem Přírozenosti Absolutna, který jej činí opravdu Absolutním a který zcela a úplně vylučuje možnost panteistických názorů, je jeho absolutní nezávislost na nikom či na ničem. Pokud závisíte na domu a dům na vás, pokud jste domem a dům je vámi, pak nemůžete být pojímáni jako absolutně nezávislí na nikom či ničem. Ve svém jsoucnu a bytí byste byli závislí na jsoucnu a bytí domu stejně tak, jak by dům ve svém jsoucnu a bytí byl závislý na vás. Taková vzájemná závislost by vylučovala existenci Absolutna v každém jeho aspektu. Avšak jednou z hlavních vlastností Povahy Absolutna je, že je ve svém vlastním Absolutním Jsoucnu a Bytí úplně a zcela nezávislé na někom či na něčem. Zatímco stvoření se plně odvozuje a je závislé od svého Stvořitele, Stvořitel se ve své Absolutní Podstatě neodvozuje ze Svého stvoření a není na něm nijak závislý.

Proč v tomto konkrétním dialogu hovoříme o tak zdánlivě abstraktním a čistě teoretickém a nepraktickém předmětu, jako je Absolutno? Protože to má přímý vztah k Mé Absolutní Nové Přírozenosti a způsobu, jakým má být chápána Mými reprezentanty, aby se na planetě Nula ustanovila správná představa o tom, Kdo Já jsem a co je Má Absolutní Přírozenost vůbec zač. Aby došlo k uvolnění úplně nového a odlišného aspektu Mé Nové Přírozenosti, je nejprve nutno rozptýlit veškeré nesprávné představy obsažené v převládajících názorech existujících mezi lidskými tvory a všemi obyvateli zóny vymístění, aby tito prostřednictvím svých deformací a nepravd nemohli nakazit nadcházející nový aspekt Mé Nové Přírozenosti a překážet jeho náležitému porozumění, pochopení a přijetí.

Těmito typy dialogů. Které se zabývají Mou Novou Přírozeností, vytváříme základ, na němž se ustanoví správné a náležité vnímání Mé Nové Přírozenosti. To se využije pro přijetí nového a odlišného aspektu Mé Nové Přírozenosti každým v jsoucnu i bytí a pseudojsoucnu i pseudobytí. Důvodem, proč se to koná z vaší pozice, pozice planety Nula, a ne z nějaké jiné dimenze, je to, že udržováním nesprávných idejí a pojetí o Mé Nové Přírozenosti ve vědomě uvědomujících si myslích všech, kdo jsou a budou umístěni v zóně vymístění anebo na planetě Nula v době jeho uvolnění, by mohli zkreslit a překroutit povahu tohoto dotyčného aspektu a na základě tohoto faktoru by

mohli pokračovat v napájení pseudoživota negativního stavu a lidského života, čímž by bránili uzavření tohoto časového cyklu a počátku přechodného období.

Způsob, jakým musíte tento problém chápat, spočívá ve faktu, že i když některé vědomě si uvědomující entity pobývají ve stavu, místě a rozpoložení označených jako ne-stav, ne-místo a ne-rozpoložení, jsou proto, že v sobě vskutku obsahují pravou vědomě uvědomující si mysl, tímto faktorem spojeny s pravou realitou jsoucna a bytí. Tímto spojením si udržují své vlastní subjektivní sebeuvědomění jako jsoucí na živu a žijící. Tímto spojením ale také mohou přenášet nesprávné, zkreslené a nepravdivé myšlenky zbylým vědomě uvědomujícím si entitám ve jsoucnu a bytí o tom, Kdo jsem a co je vůbec Má Nová Přirozenost. Ačkoli v pozitivním stavu nemůže být žádná vědomě uvědomující si entita znečištěna a nakažena takovou nesprávnou, zkreslenou a nepravdivou myšlenkou, přesto by se dostaly do postavení nutného neustálého vypuzování ideje ve svých myslích, že mohou, pokud si tak budou přát, ze své svobodné vůle a volby přijmout takové nesprávné, zkreslené a nepravdivé myšlenky jako správné a pravdivé, takže by vzhledem ke všem praktickým účelům přijetím takových idejí zavrhlly Mne v Mé Absolutní Nové přirozenosti jako jediného Stvořitele, Kdož přesahuje Své Stvoření.

Jak víte z ***Nového zjevení Pána Ježíše Krista***, dokud se bude taková idea udržovat ve vědomě uvědomujících si myslích, bez ohledu na to, kde a kdy se nacházejí, negativní stav a jeho konečný produkt - lidský život ve svých negativních aspektech by nebylo možné odstranit. To je důvodem, proč potřebujeme vybudovat patřičný základ v nejzevnějším z nejzevnějších faktorů vědomě uvědomující si myslí představovaném lidskými tvory na planetě Nula, na němž by mohlo nastat přijetí náležitých, správných a pravých idejí o Mé Absolutní Nové Přirozenosti a jejich následné přenášení zbytku jsoucna a bytí a pseudojsoucna a pseudobytí vzestupným způsobem. Umístěním Mých reprezentantů na planetě Nula, kterým se veškerá tato fakta sdělují prostřednictvím těchto Dialogů a Mého Nového zjevení obecně, je takový základ vybudován a účinně ustanoven. Jak z těchto faktů vidíte, vaše pozice na planetě Nula má vícenásobný význam a funkci a vámi, skrze vás a s vámi připravuji každého a cokoli k přijetí - když bude vše připraveno a ve vhodné pozici - nového a odlišného aspektu Mé Absolutní Nové Přirozenosti. A to je vše, na co vás chci dnes upozornit. Nyní můžeš, Petře, pokračovat a položit tvé otázky jménem Mých reprezentantů v Evropě.

Petr: Děkuji Ti mnohokrát za toto významné a důležité rozpracování. Od Borise Belly ze Slovenska přišla otázka. Rád by věděl, zda je pro nás a pro současnou fázi pokračujícího posunu nějak důležité to, co je obsaženo ve scéně popsané v Matoušovi 26:36-41. Aby bylo jasné, o čem mluvíme, dovol mi citovat plný obsah těchto veršů: Pak Ježíš s nimi přišel na místo zvané Getsemane a řekl učedníkům: „*Posad'te se zde, zatímco Já půjdu a budu se modlit támhle.*“ Vzal se sebou Petra a dva syny Zebedeovy a počal být zarmoucený a ve velké tísní. Pak jim řekl: „*Má duše je nesmírně zarmoucená až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se Mnou.*“ Popošel kousek dál, padl na Svou tvář a modlil se řka: „*Ó, Můj Otče, pokud je to možné, odejmi ode Mne tento kalich, avšak ne, jak Já chci, ale jak chceš Ty.*“ Pak přistoupil k učedníkům a našel je spící a řekl Petrovi: „*To jste nemohli na hodinu bdít se Mnou? Bděte a modlete se, abyste se nedostali do pokušení. Duch je ochoten velmi, ale tělo je slabé.*“

Pán Ježíš Kristus: Od teďka, Petře, víš, že pokud se položí takový typ otázky, znamená to, že určitě má vztah k současné fázi probíhajícího posunu a k životům vás - Mých reprezentantů individuálně a osobně. Vezměme uvedený text krok za krokem a podívejme se, jak ho lze použít na vaši současnou situaci. Přišel jsem se Svými učedníky na místo zvané Getsemane. Někteří říkají, že to byla Getsemanská zahrada. Nebyla to ovšem zahrada ve vašem konkrétním smyslu. Byla to iluze zahrady, ale ne její opravdová realita. Zahrada v obecnosti znamená veškeré vědění a jeho moudrost, shromážděné v jednom stavu. V tomto případě však toto jednotlivé místo bylo prosté jakékoli pravé znalosti a její moudrosti. Příchod na toto místo se všemi Mými učedníky znamená přinést do něj něco, co v pravé realitě nemá - Mou Pravdu a všechny její odvozeniny (příchod s Mými učedníky).

Protože však bylo toto místo odloučeno od vnějšího světa, taktéž souvztaží se stavem, který nemá žádné náležité spojení s čímkoli pozitivním. Pokud nemáte žádné poznání a pravdu, nemáte v sobě nic pozitivního. Vzhledem k tomu místa této povahy, jako kupříkladu divočina, pouště atd., mají kromě těchto typů takzvaných zahrad taktéž spoluvýznam oddělenosti od všeho Božského. Jak jste si povšimli, kdykoli, když jsem přišel na místa takové povahy, modlil jsem se ke svému Otci, což znamená, že jsem byl oddělen od Své Pravé Esence a Substance a ukotven na toto časové období ve Své lidské přirozenosti. V tomto smyslu jsem se vzhledem ke všem praktickým účelům stal typickým lidským tvorem. Místo Getsemane souvztaží s tímto stavem. Umožnilo Mé oddělení a oddělení všeho představovaného Mými učedníky od Mé Božskosti, aby se mohlo konat závěrečné a nejstrašnější pokušení vůči Mně. Pokušení takové povahy se mohlo odehrát jen vůči Mně jako lidskému tvorovi, ne jako Bohu. To bylo přípravou na samu poslední lidskou zkušenost, která nikde jinde a jindy neexistuje, smrt lidského těla a Můj sestup do pekel. Taktéž to bylo za účelem zajištění naplnění závěrečné fáze Mého poslání na planetě Nula a Mého závěrečného vítězství nad negativním stavem a negativním aspektem Mé lidské přirozenosti.

Ve vašem konkrétním případě tato scéna zdůrazňuje fakt, že vy - jako Mí praví reprezentanti na planetě Nula - taktéž vstupujete do závěrečné fáze vašeho poslání, které ode Mne máte. Protože toto je nejrozhodnější aspekt vašeho poslání, bude také nejzranitelnější pokušeními sil negativního stavu. Veškeré aspekty té části vaší přirozenosti, které se přímo odvozují z negativního stavu, budou podléhat nejintenzivnějšímu pokušení renegáty a jejich poskoky a všemi ostatními v negativním stavu. Proto se vynakládá veškeré snažení oddělit vás od Mého aspektu ve vaší přirozenosti a ukotvit vás v lidském aspektu vaší přirozenosti, který lze pokoušet a naklonit si sliby negativního stavu daleko snadněji, než ostatní stránky vaší přirozenosti, vyvěrající ze Mne.

To, že jsem Svým učedníkům řekl: „posad'te se zde, zatímco se budu támhle modlit“, značí umíst'ování všeho do určité pozice, která umožní úplnou a celkovou odhodu Mé Božskosti od Mé lidskosti a Mé lidskosti od Mé Božskosti, abych byl připraven k zahájení Mého posledního pokušení vrcholícího fyzickou smrtí Mého lidského těla. Takže jsem je zanechal stranou, čili řekl jim, aby se posadili na jednom místě, zatímco jsem šel trochu opodál nich, aby se ustanovil stav této odhody, a modlil se ke Své Esenci a Substanci - Mému Otci.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

To, že jsem vzal se Sebou Petra a dva syny Zebedeovy (Jakuba a Jana) na místo, kde jsem měl být ve stavu úplné a celkové oddělenosti od Mé Božskosti a nacházet se jen ve Své lidské přirozenosti, znamená potřebu udržování Mého lidského života faktorem duchovní reprezentace a souvztažnosti těchto tří učedníků - lásky a dobra, moudrosti i pravdy a pozitivního konání a víry, jež umožňuje, aby takový život pokračoval ve své funkci bez ohledu na to, v jaké strašlivé, zoufalé a bolestné kondici se nachází. Jedině tito činitelé mohou udržovat jakoukoli formu života. Z těchto důvodů nacházejí se v té chvíli jen v lidské přirozenosti, jako každý jiný lidský tvor, a věda, co Mě čeká, cítil jsem velkou tíseň, ohromný zármutek až k smrti.

Toto rozpoložení, takříkajíc být jen v lidské kůži, všem jasně zobrazuje, co to znamená být lidským tvorem. Byl to smutný, velmi tísnivý a smrtící stav, v němž nebylo žádné naděje v cokoli v něm a z něho, a v němž tudíž nebyla žádná jiná možnost volby, než jen umřít. Symbolicky řečeno vůbec všechno, co je lidské povahy, musí nejprve zemřít, aby mohlo opravdu žít. Faktorem lidské smrti se smrt ovládne a obrátí v pravý život. Procesem Mého umírání byl tedy věčně ustanoven jeden z nejdůležitějších činitelů toho, aby lidští tvorové mohli získat pravý život. Ale musí nejprve umřít, aby mohli žít. Já jsem tedy také musel nejprve zemřít, aby se dal život lidským tvorům a všem, kdo se chytili do pastí v negativním stavu.

Avšak předtím, než se to provedlo, jsem musel zobrazit veškeré aspekty bytí lidským tvorem a bytí v procesu smrti. Umírání bylo posledním pokušením, jehož jsem se měl zúčastnit stejným způsobem, jakým vy všichni budete muset projít. To bude taktéž vaše poslední pokušení. Jako typický lidský tvor jsem se obával umírání a všeho, co se Mi mělo přihodit. Z této pozice jsem se modlil ke Svému Otci a žádal ho, zda by Mě nemohl ušetřit tohoto hrozného osudu. Zároveň však tím, že jsem velmi zřetelně třikrát po sobě řekl: „Ať se koná Tvoje vůle, ne Má“, jsem odevzdal Svou lidskost Své Božské Esenci a Substanci a tímto jsem se směle připravil na vše, čím jsem byl nucen projít, abych úspěšně provedl své poslání. Odevzdáním se Vůli Svého Otce jsem účinně překonal všechna pokušení a byl jsem připraven na vše, co se mělo stát. Jak jste si všimli, toto se událo třikrát a třikrát jsem našel Své učedníky spící a třikrát jsem jim řekl: „Bděte a modlete se, abyste se nedostali do pokušení, Duch je sice ochoten, ale tělo je slabé.“

„Třikrát“ v probíraném spoluvýznamu představuje stav začlenění všech aspektů Mé lidské přirozenosti a proces její přípravy na sjednocení s Mou Božskou Esencí a Substancí, které vyvrcholilo nabytím a ustanovením Mé Nové Přirozenosti. V případě Mých učedníků to, že byli nalezeni třikrát spící, znamená jejich úplné oddělení od reprezentativní funkce, kterou měli, a navrácení zpět do jejich dřívějšího rozpoložení tkvícího v jejich typické lidské přirozenosti. To bylo nutné ustanovit, aby se negativnímu stavu umožnilo vstoupit a připravit lidstvo pro zradu všech pravých duchovních principů vztahujících se k Mé Pravé Přirozenosti. Jakmile upadnete do spánku, čímž se říká, že jakmile neberete zřetel na vaši duchovní esenci a substanci (což znamená upadnutí do hlubokého spánku), tímto se ukotvujete ve svých zevnějšnostech, kde neexistuje nic z pravého života a vzhledem k tomu je v něm vše jako v hlubokém spánku.

V tomto konkrétním případě představují spící učedníci rozpoložení lidstva ve stavu úplné oddělenosti a odpadnutí od všeho opravdu duchovního a ode všech aspektů pozitivního stavu, které svými kořeny tkví v lásce a dobru, moudrosti a pravdě a v pozitivním konání a víře. Nedostatek těchto nejzákladnějších podmínek života, jakéhokoli života vůbec, vyvolává stav blížký hlubokému neprobuditelnému spánku. Aby se toto rozpoložení obešlo, musel jsem jim připomenout, že pouze duchovní faktory života jsou s to překonat jakékoli stavy pokušení a mají nějaký význam, sílu a platnost. Vše ostatní lidské povahy, představované zde tělem, je slabé a tudíž velmi přístupné podlehnoutí pokušením negativního stavu.

Jak se uvedlo v jednom z předešlých dialogů, taktéž to znamená. Že pokud se ukotvíte jen v lidských aspektech vaší přirozenosti, shledáte se v trvalém stavu pokušení, protože lidský život, jakož i negativní stav obecně není nic jiného než stav neustálého pokušení. Ve vašem konkrétním případě je scéna popsána ve výše citovaných verších varování, že za současně existujících podmínek jste během současné fáze probíhajícího posunu vstoupili do svého vlastního závěrečného stavu pokušení, které bude pokračovat až do vašeho odvolání. V průběhu této fáze síly negativního stavu vynaloží všemožnou snahu, aby vás uvedli ve spánek, a tedy, jak se uvádí výše, aby vás oddělili ode Mne čili od té části vaší přirozenosti, jež je ze Mne a v níž jsem přítomen, jakož aby vás oddělili i od vaší intuice. Pokud jste ve stavu spánku, vaše intuice se stane taktéž dřímající.

Jak by se tento spánek mohl z praktického hlediska projevit ve vašem individuálním a osobním životě? Především tím, že byste nebrali ohled na vaši schopnost vidět věci jak se dějí za scénou, nikoli na scéně. Jinými slovy hodnocením a potvrzováním platnosti všeho z typicky lidského stanoviska. Za druhé tím, že trávíte veškerý svůj čas činnostmi, které nemají žádnou duchovní hodnotu či význam. Za třetí tím, že děláte kompromisy ohledně svých duchovních hodnot snažíce se uspokojit někoho jiného (kupříkladu váš manželský protějšek, který je proti vašemu zapojení v Mém Novém zjevení a s ním) a ospravedlňováním a zdůvodňováním svých typických lidských postojů, chování, tužeb, žádostivostí, choutek, požadavků a potřeb, které v sobě a o sobě nemají žádnou duchovní hodnotu a které jsou pomíjivé a podléhající zániku. Za čtvrté tím, že zapomínáte komunikovat se Mnou a se členy své duchovní rodiny a Nového vesmíru prostřednictvím čtení Mého Nového zjevení a uvažování a rozjímání nad vším, co obsahuje. Za páté tím, že nepatřičně upřednostňujete své každodenní činnosti dávající přednost neduchovním a nepozitivním činnostem, které se dostanou na přední místo v seznamu vašich priorit. Za šesté tím, že dle své vůle trávíte většinu času ve společnosti těch, kdo jsou přitahováni negativním stavem jsouce jeho věrnými agenty, když to žádná okolnost nevyžaduje, abyste v jejich společnosti byli. A za sedmé tím, že se obklopujete všemožnými živými a neživými objekty a předměty, které vám ubírají většinu vaší energie a času, takže jste příliš unaveni na to, abyste nějakou věnovali duchovním činitelům svého života.

Tyto podmínky **a mnohé jiné jim podobné** vás uvedou do spánku, duchovně řečeno. Negativní stav učiní vše, co je v jeho moci, aby vás udržel v tomto spánku, aby se tak žádná z vašich vzácných energií nevěnovala vašemu poslání v Mých službách. Takový je vztah probírané události k vaší současné situaci. Plně platí na vás všechny - Mé

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

reprezentanty. Abyste se tudíž vyhnuli upadnutí do tohoto spánku, bděte a modlete se (čímž se míní čtete Mé Nové zjevení, uvažujte a rozjímejte nad ním a pravidelně komunikujte se Mnou a se členy vašich duchovních rodin a Nového vesmíru, jakýmikoli prostředky, které máte k dispozici). Neboť duch je ochoten velmi, ale tělo je slabé. Jinak byste mohli skončit tak, jak to učinili Mí učedníci, kteří se rozprchli po mém uvěznění, nebo jak to učinil Petr, který Mne třikrát zradil tím, že tvrdil, že Mne nikdy neznal. A to je vše, o čem jsme dnes potřebovali hovořit.

Petr: Děkuji velice za tuto včasnou připomínku.

Dialog stý třetí

10. září 1999

Petr: Dnes mne na počátku záznamu tohoto dialogu něco velmi znepokojivého ruší. Pociťuji, že někdo nebo něco nechce, abych zaznamenal cokoli, co dnes potřebujeme probrat. Mám řadu otázek příšlých od Tvých evropských reprezentantů. Jedna z nich je zajímavá tím, že přišla od velmi mladého Marka (věk méně než 14 let) z Ostravy, z České republiky, který četl některé z knih Tvého Nového zjevení. Jeho otázka se vztahuje k záležitosti sexuálního styku či sexuálního angažování v pozitivním stavu, jež vyžaduje tři osoby a nikoli dvě, třetí osobou jsi Ty. Otázky ostatních, nebo nejméně dvě z nich, není vůbec vhodné pokládat, protože jsou buď příliš individuální, vztahující se jen k osobním záležitostem tazatele, nebo by se neměly pokládat, protože se vztahují ke specifickým souvztažnostem národů a jejich národností (v tomto konkrétním případě cikánů a jejich role). Ty jsi osobně požádal, aby se z bezpečnostních důvodů takové otázky nekladly. Ovšem předtím, než se budeme věnovat odpovědím na některé z nich, máš možná nějaké jiné záležitosti, na které nás chceš během tohoto frustrujícího rána upozornit.

Pán Ježíš Kristus: Máš pravdu, Petře, pro tebe je to frustrující ráno, kdy máš mnohé problémy se svými počítačovými programy, které stále selhávají. Je to znamení, že negativní stav nechce, abyste věděli o čemkoli, co bych vám všem rád dnes ráno sdělil předtím, než se obrátíte k otázce mladičkého Marka a, pokud budeme mít ještě čas, k některým otázkám jiných.

Potřebujeme poněkud více hovořit o pojmech, jimiž vědomě uvědomující si bytosti a lidští tvorové popisují Mou Absolutní Novou Přírozenost. Především když zavádíme takové pojmy jako Život, Láska, Dobro, Moudrost, Pravda, Pozitivní konání, Víra, Energie, Teplo, Světlo, Oheň, Svoboda, Nezávislost, Rozkoš, Potěšení, Smích, Zábava, Řád, Projevení se, Sexualita, Jednota, Jednost, Harmonie atd. jako mající ve Mně svou vlastní Absolutní Realitu v tom smyslu, že jsou uvědomující si samy sebe, vědomě vnímající samy sebe, samy sebou reálné, pociťující samy sebe, žijící samy sebou, mohlo by to u některých lidských tvorů a jiných obyvatel pekel vzbudit velmi nesprávný dojem, že trpím poruchou rozštěpené identity (Mám mnohonásobné osobnosti). Této záležitosti máte rozumět tak, že ve Mně jsou tyto kategorie plně sjednocené do jednosti svých funkcí a, což je nejdůležitější, jsou naživu **vědomě to vnímající**. Protože Já jsem tím jediným Jedním, Kdo je vědomě vnímající, naživu a žijící v Sobě, Sebou, ze Sebe a skrze Sebe, cokoli je obsaženo v Mé přírozenosti, plně odráží toto rozpoložení a je stejné jako jsem Já, protože tyto všechny jsou Mnou a Já jsem jimi v plném významu tohoto pojetí. Jsou Mou Pravou Přírozeností a jejich Přírozenost jsem Já.

V tomto smyslu můžete jasně říci, že v jejich absolutním spoluvýznamu a rozpoložení Já jsem Život, Já jsem Láska, Já jsem Dobrota, Já jsem Moudrost, Já jsem Pravda, Já jsem

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Pozitivní konání, Já jsem Víra, Já jsem Energie, Já jsem Teplo, Já jsem Světlo, Já jsem Oheň, Já jsem Svoboda, Já jsem Nezávislost, Já jsem Radost, Já jsem Rozkoš, Já jsem Potěšení, Já jsem Smích, Já jsem Zábava, Já jsem Řád, Já jsem Projevení se, Já jsem Sexualita, Já jsem Jednota, Já jsem Jednost, Já jsem Harmonie atd... Zároveň jsem ale víc než toto vše. Mám něco v Sobě, V Jádru samé Své Esence a Substance, co je více než to vše a co nelze pojmenovat nebo je nemožné To pojmenovat nějakými slovy, pojmy, ideami, představami či čímkoli, co má jakákoli vědomě vnímající mysl ve svých vyjadřovacích schopnostech k dispozici, protože toto pojmenování se činí relativní myslí vědomě vnímajících entit, faktorem jejich relativity se omezuje plné a celkové chápání a pojmání Absolutního Významu těchto pojmů, a tedy Mé Pravé Absolutní Nové Přirozenosti. To je důvodem, proč Absolutní Jádro Samé Mé Absolutní Přirozenosti nemůže nikdo pojmenovat. Protože je Absolutní, logickým faktorem Své Absolutnosti Je nelze něčím či někým omezovat

Zároveň můžete říci, že ve svém absolutním obsahu a významu Život je Já, Láska je Já, Dobrota je Já, Moudrost je Já, Pravda je Já, Pozitivní konání je Já, Víra je Já, Energie je Já, Teplo je Já, Světlo je Já, Oheň je Já, Svoboda je Já, Nezávislost je Já, Radost je Já, Rozkoš je Já, Potěšení je Já, Smích je Já, Zábava je Já, Řád je Já, Projevení se je Já, Sexualita je Já, Jednota je Já, Jednost je Já, Harmonie je Já a vše ostatní pozitivní je Já. Přesto je tu zároveň více toho, Čím Já opravdu jsem, než pouze tyto vědomě vnímatelně žijoucí vlastnosti Mé Pravé Přirozenosti.

Takže to není tak, že jsem rozštěpen do mnoha osobností, protože význam definice pojmu ‚Absolutní‘ určuje, že vše je ve Mně a Já jsem ve všem, ale zároveň Já ve své Absolutní Esenci a Substanci to vše přesahují. Já jsem více, daleko více než všechny tyto pojmy a to, co se z nich odvozuje, co obsahují a znamenají. Je třeba, abyste tento fakt měli stále na mysli, abyste nechápali nevhodně pravý význam těchto pojmů a Mé Absolutní Nové Přirozenosti. Je důležité si tato fakta uvědomovat v přípravě pro uvolnění nového odlišného aspektu Mé Nové Přirozenosti.

Kromě toho jsou v mém Absolutním Stavě a Absolutním Procesu všechny tyto pojmy či vlastnosti vzájemně zaměnitelné. Takže můžete kupříkladu říci, že Láska je Energie a Energie je Láska; Láska je Projevení se a Projevení se je Láska; Láska je Sexualita a Sexualita je Láska; Láska je Moudrost a Moudrost je Láska; Láska je Pravda a Pravda je Láska; Láska je Svoboda a Svoboda je Láska; Láska je Nezávislost a Nezávislost je Láska atd. Můžete použít jakýkoli z těchto atributů a jakékoli jiné ve Mně obsažené a vzájemně je zaměňovat, protože tvoří nedílný celek a jsou sjednocené v úplnosti Mé Jednoty a Jedinečnosti.

Za druhé jsou výše uvedené pojmy a pojetí tak, jak je pojmají a definují lidští tvorové a všichni ostatní v zóně vymístění ve srovnání s tím, jak je pojmají, chápou a definují v pozitivním stavu, zcela a úplně zkresleny a zfalšovány a následně nanejvýš nevhodně používány ve všech svých spoluvýznamových souvislostech. Jak si? Petře, vzpomínáš, před mnoha léty jsi byl Mnou informován, že v lidském životě a v životě všech v negativním stavu není ani jedno pojetí, pojem, idea či cokoli jiného, ano, ani jedno, co by nebylo tak či onak zkresleno, či nějakým způsobem zfalšováno. V té době jsme použili pojem ‚myriády zkreslení kdekoli a v čemkoli‘. Toto sdělení a to, co skutečně znamená, platí pro současnou dobu v dokonce ještě větší míře než tehdy. Jak negativní

stav přichází ke svému závěrečnému a nejintenzivnějšímu zhušťování ve svém panství a na planetě Nula, jsou výše uvedené pojmy více a více zkreslené, zfalšované, nesprávně chápány, vykládané a používány. Faktor omezení tak vlastní lidské povaze a povaze negativního stavu umožňuje, aby se tak dělo.

Aby se dosáhlo plného pseudovítězství negativního stavu na vaší planetě, je nutné u lidských tvorů odstranit, jak jen možno, dokonce i to nejbližší chápání a používání toho, co tyto pojmy, pojetí a ideje skutečně znamenají a označují. Čím více je tu pravého a náležitého chápání těchto pojmů lidskou myslí a čím účinnější používání jejich významu, tím méně možností by měl negativní stav pro své pseudovítězství na vaší planetě. Takže si buďte vědomi, že v současnosti vynakládají síly negativního stavu veškeré úsilí k tomu, aby se chápání těchto pojmů učinilo jak je jen možné zkreslené a zfalšované, jakož i to, jak se odrážejí a používají ve všech svých vlastnostech a aspektech v každodenním chování lidských tvorů. Hlavní nápor negativního stavu v tomto bodě je ovšem na úplnou falsifikaci toho, jak lidští tvorové, veškerí tvorové a nižší tvorové negativního stavu vnímají, pojmají, chápou a přijímají Mne a Mou Pravou Přirozenost. Protože všechny tyto pojmy se považují za esenciální a substanciální vlastnosti Mé Nové Přirozenosti, jejich deformace, falsifikace a nesprávné pojmání jimi vede k nejbláznivějšímu, nesprávnému a šílenému chápání a přijímání toho, Kdo jsem, Co Má Pravá Přirozenost je vůbec zač a jak se vztahují ke každému ve Svém Stvoření, pseudostvoření a k lidským tvorům.

Pokud Já jsem vším, co tyto pojmy ve své pravé realitě svého Absolutního Stavů obsahují, a pokud tyto jsou ve svém Absolutním Stavě Mnou a pokud Já jsem více, mnohem více než tyto všechny, pak aby negativní stav měl nějakou možnost svého pseudovítězství a aby se původně mohl aktivovat, bylo nutné přijít na dva důležité faktory: Za prvé bylo nutné vynalézt úplné opaky toho, co tyto pojmy tak, jak byly počaty ve svém původním stavu a procesu, jaký se doráží ve Mně a v Mých činnostech, ve své pravé esenci a substanci znamenají a označují. V tomto případě aktivátoři negativního stavu úspěšně vynalezli a definovali takové pojmy jako nenávisť, zlo, falešnost, nepravda, závislost, omezení, rozkol a vše ostatní, co má protikladné vlastnosti ke všemu obsaženému v povaze výše uvedených pozitivních pojmů.

Za druhé aktivátoři negativního stavu vědouce, že by bylo zhruba nemožné plně a dostatečně vymazat Mé Jméno a to, co znamená, z myslí jejich fabrikací a lidských tvorů, zkreslili a zfalšovali význam těchto pojmů tak, že z nich nezbylo nic z jejich původního významu.

Podvodnost této situace je velmi zřejmá. „Ano“, řekli si, „chystáme se udržet všechny tyto pojmy ve slovníku lidských tvorů a všech ostatních obyvatel negativního stavu, ale do jejich mysli vložíme zcela odlišný význam od toho, jaký skutečně mají. A nejenom to, ale ve svém panství a na planetě Nula zfabrikujeme početné náboženské a pseudoduchovní směry, které budou ve jménu Boha účinně propagovat, udržovat a vyvolávat tento zcela nepravdivý význam v myslích veškerých lidských tvorů a v jiných obyvatelích naší domény a jimiž budou všichni z nich úspěšně drženi ve spárech negativního stavu.“

Nejzvrácenější odůvodnění tohoto faktoru v myslích aktivátorů negativního stavu a fabrikátorů lidských a jiných tvorů bylo to, že falsifikací a zkreslením pravého významu výše uvedených pojmů, a tedy falsifikací a zkreslením pravdy o Mé Přirozenosti a nyní o Mé Nové Přirozenosti Mě úspěšně vyloučili ze života všech těchto tvorů. Jinými slovy tím, že tak učinili, otočili se ke Mně zády, abych nebyl přímo přítomný v jejich životních aktivitách. Je řečeno ‚přímo přítomný‘. Tato dvě slova naznačují, že je tu Má nepřímá přítomnost v jejich životech v tom smyslu, že každý život, aby byl žijícím a naživu jakýmkoli způsobem či pseudozpůsobem, je možno odvodit jen z Absolutních energií Mého Absolutního života. Jak se tyto Energie neustále a nepřetržitě vyzařují a vynořují ze Mne, udržují životy a pseudoživoty všech a všeho.

Jakmile však tyto Energie jsou zde venku (symbolicky řečeno), každý je může brát a využívat za jakýmkoli účelem dle svého přání. V tomto případě byly využity za účelem aktivace negativního stavu a pro fabrikaci lidských a jiných tvorů negativní povahy. A protože tyto Energie jsou Mé Energie, jsem v nich přítomen jako ve Svém Vlastním. To, že obyvatelé negativního stavu se ke Mně otočili zády neuznávajíce a nepřijímajíce pravý původní zdroj těchto Energií, je něco docela jiného. Tím, že tak činí, a Já to opakuji, vylučují ze sebe a v sobě Mou přítomnost. Takto je udržován a umožňován pseudoživot každého v negativním stavu a život lidských tvorů v jeho negativních aspektech. Každý, kdo ze své svobodné vůle a volby úspěšně vyloučí Mou přítomnost ze sebe a v sobě, v téže chvíli vylučuje všechny tyto vlastnosti, jež se odrážejí ve výše uvedených pojmech. Jejich vyloučením žijí život lží, klamů a nepravd. Takto je definován pseudoživot ve své nepravé jsoucnosti a podstatě.

Takže v podstatě můžeme se stoprocentní jistotou říci, že během lidských dějin a během dějin veškerého negativního stavu v žádné době neexistovalo u nikoho v pojmání, chápání a přijímání Mé Pravé Přirozenosti, jakož i kterékoli ze všech Jejích výše uvedených a popsanych Vlastností nic pravého, opravdového a správného. Takže v pojmání a chápání lidských tvorů nebyly takové pojmy jako život, láska, moudrost, dobro, pravda, pozitivní skutky, víra, energie, světlo, teplo, oheň, svoboda, nezávislost, projevování se, radost, rozkoš, potěšení, sexualita, zábava, jednota, jednost, harmonie a jakékoli jiné pojmy pozitivní povahy nikdy náležitě a správně pojímány, chápány, definovány a používány v žádném ze svých aspektů. Fakticky můžete s jistotou říci, že aby se odrážela pravá realita tohoto faktu, ke všem těmto pojmům byste mohli snadno přidat slůvko ‚anti‘. Tudíž by to byl anti-život, anti-láska, anti-moudrost, anti-pravda, anti-pozitivní skutky, anti-víra, anti-energie, anti-světlo, anti-teplo, anti-oheň, anti-svoboda, anti-nezávislost, anti-projevování se, anti-radost, anti-rozkoš, anti-potěšení, anti-sexualita, anti-zábava, anti-jednota, anti-jednost, anti-harmonie a anti-cokoli. Nebo byste před těmito slovy mohli použít slovo ‚pseudo‘ namísto slova ‚anti‘. V tomto pravém smyslu tudíž není v lidském životě a ohledně lidského života a života negativního stavu nic reálného. Ty nejsou ničím jiným než imitací a úskokem ve všech aspektech svého pseudoprojevování se.

Vzhledem k tomuto neoddiskutovatelnému faktoru to, co veškeré obyvatelstvo negativního stavu má, není Bůh - Já, ale antibůh či pseudobůh - ne-Já, kdož se jim představuje jako jediný Bůh. Vzhledem k početným pseudoduchovním a náboženským hnutím přijali tuto lež.

Jaký má toto téma význam pro současný stav záležitostí vztahujících se k vám, Mým představitelům, a k povaze fáze současně probíhajícího posunu? Můžete očekávat snahu sil negativního stavu svádět prostřednictvím velmi pěkných, přesvědčivých, snášenlivých, všeobecně přijímaných a podporovaných náboženských promluv, publikací a prohlášení, jež budou používat veškeré výše uvedené pojmy předstírajíce, že znají, chápou, přijímají a podporují jejich pravý význam tak, jak se pojmají a praktikují v pozitivním stavu. Takže vám je budou představovat jako pozitivní stav. A protože budou znít tak pěkně, přesvědčivě, pravdivě, poctivě, pozitivně a tak dobře, bude velmi obtížné je nebrat a nepřijmout jako přicházející ode Mne. Nezapomínejte na současnou vychytralost negativního stavu a všech jeho poskoků. Tuto vychytralost odvozují ze znalosti Mého Nového zjevení. Jak jste si vědomi, Mé Nové zjevení bylo a je k dispozici každému. Stalo se rovněž dostupným silám negativního stavu. Z něho se naučili veškerá tato pěkná slova, jak hovořit, co říkat a jak se zevně chovat, aby jejich agenti a falsifikátoři mohli být přijímáni všemi jako Mí praví reprezentanti.

Poučení v této nebezpečné situaci spočívá ve faktu, že ne všichni, kdo k vám v blízké budoucnosti budou přicházet, jako že jsou Mí praví představitelé, a budou tvrdit, že přijímají Mé Nové zjevení jako zdroj Absolutní pravdy pro současný časový cyklus, jimi budou. Budou se jevit jako takoví, ale bude to jen zdání, nikoli pravá skutečnost. Úsilí sil negativního stavu bude ohromné. Samozřejmě nechtějí, abyste o tom věděli. To je jedním z důvodů, Petře, proč jsi měl dnes ráno tolik problémů se svými počítačovými programy. Velmi usilovně se snažily zabránit, aby se tento dialog a to, co obsahuje, dostal do pozornosti vás všech. Abyste neupadli do této pasti, musíte postupovat tak, že si jakékoli takové tvrzení ověříte u Mne prostřednictvím své intuice. Ti z vás, kdo si velmi málo uvědomují činnost své intuice, budou s to rozpoznat toto nebezpečí tím, že Mne vědomě požádají, abych jim pomohl zjistit jakékoli nesrovnalosti ve vnějším chování takových osob, jež nebudou v souladu s principy Mého Nového zjevení, jakož i s tím, co se zjevuje a zjeví v těchto Dialozích.

Tato situace se taktéž může využít ve váš prospěch. Jakmile rozpoznáte, že je tomu tak, můžete této osobě pomoci tím, že ji upozorníte na možnost její konverze do pozitivního stavu, takže jí tím nabídnete, aby se v pravé realitě stala Mým pravým představitel. Taková možnost jistě existuje a je realistická i v současnosti. Můžete s jistotou říci, že v současné době je tato možnost daleko uskutečnitelnější, než tomu bylo v minulosti. Neměli byste se tedy vyhýbat nikomu této povahy nebo byste se neměli od této osoby distancovat, pokud tato osoba poté, co se objeví ve své pravé totožnosti, nezvolí distancovat se od vás. Pamatujte si, že jste tu, abyste nastavili živý, konkrétní příklad toho, jaké je to být Mým představitel - tím, kdo žije a svým pravým duchem a duší se nachází uprostřed pozitivního stavu, zatímco zároveň svým tělem je ve stavu negativním a v lidském životě v jeho negativních aspektech. Pamatujte na tento fakt!

Takže aby se to zopakovalo, je velmi důležité pro vaše náležité uvědomění, abyste byli znalí těchto faktů vztahujících se k pravému významu výše uvedených pojmů a k tomu, jak jsou v lidské řeči nesprávně chápány, zkresleny, zfalšovány a neodrážejí pravou realitu jejich původního významu. Na tento činitel jste již byli upozorněni v jednom z posledních dialogů. Opakujeme to zde pro zdůraznění.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Na základě této informace budou někteří z vás snad požadovat hodnověrnost a původnost, jakož i náležité pochopení každého pojmu, pojetí, ideje, principu či čehokoli, co je obsaženo v Mému Novém zjevení ve všech jeho zdrojích. Můžete říci: Konec konců používáme slova typické zkreslující a zdeformované lidské řeči. Jestliže tato slova neodrážejí pravou realitu toho, co je za nimi, čili to, jaký je pravý význam sdělované informace, jakpak víme, že naše chápání čehokoli obsaženého v Novém zjevení je správné, pravé a náležité a odrážející pravou realitu Slova Pána Ježíše Krista?“

Tedy každému čtenáři Mého Nového zjevení, pokud k němu přistupuje s pozitivním a dobrým záměrem, kvůli principům, kvůli poznání pravdy a za účelem praktikování jeho principů, bez žádných nízkých důvodů, v takovém případě jako osobě Já osobně nadělím zvláštní typ intuice, která ji sdělí pravý význam a smysl toho, co je skutečně za používanými slovy. Všichni Mí praví reprezentanti na planetě Nula jsou Mnou vybaveni takovou zvláštní a specifickou intuicí přidavkem k obecnému typu intuice použitelné k náležitému chápání dalších záležitostí. Tato specifická intuice se vztahuje výhradně a jen k náležitému pochopení a přijímání veškerých principů Mého Nového zjevení. To je důvodem, proč jste vy - Mí reprezentanti - byli během svého čtení s to rozeznat, pochopit a přijmout pravdu Mého Nového zjevení bez zjevných obtíží. A pokud u některých z vás existovaly nějaké počáteční obtíže při jeho pochopení nebo přijetí, byli jste s to je překonat díky dostupnosti této speciální a specifické intuice ve vás, v níž byla Má přítomnost způsobem nanejvýš neobvyklým a co možná nejsilnějším. Skrze tuto Svou přítomnost jsem vás vedl k náležitému pochopení a přijetí všeho obsaženého v Mému Novém zjevení bez ohledu na fakt, že nebylo jiné východisko než použít typická slova typických jazyků lidských tvorů (angličtiny, ruštiny, španělštiny, češtiny a slovenštiny). V tomto ohledu se tento problém takto vyřešil. A takto se bude řešit u každého, kdo přistoupí ke čtení Mého Nového zjevení v budoucnu (aby se však znovu zopakovalo: Jen pokud se k němu přistupuje se správným a pozitivním záměrem výše uvedeným. Pokud nikoli, vedlo by to ke stále větším deformacím a nesprávnostem a k naprostému odmítnutí všeho, co je v něm obsaženo, než by tomu tak bylo v jiném případě).

Obsah tohoto dialogu má přímý vztah k otázce mladičkého Marka z České republiky. Jeho dotaz se vztahuje k nutnosti Mé přímé přítomnosti během sexuálního styku dvou pozitivních vědomě vnímajících bytostí v pozitivním stavu. Proč je tak životně a kriticky závažné, že je třeba, abych Já osobně byl zapojen do tohoto důležitého procesu?

Jak je zjevné z předešlé rozpravy, sexualita se ve svém pravém pozitivním spoluvýznamu, jak se pojímá, chápe a praktikuje v pozitivním stavu, odvozuje z Absolutního stavu Mé Sexuality tím, že Já jsem Absolutní Sexualitou a Absolutní Sexualita je Mnou. **Vědomě vnímatelně** funguje ve Mně. Skrze ni a jí vyzařují a proudí její energie do veškerého jsoucna a bytí, jakož i pseudojsoucna a pseudobytí, udržující a podporující tvořivý proces života kdekoli v pozitivním stavu a dávající podněty k fabrikaci lidských tvorů a každého v negativním stavu, ovšem bez toho, že by uznali a přijali, že toto je skutečností jejich vlastního pseudoživota.

Když tedy v pozitivním stavu dva jedinci opačného pohlaví k sobě přistupují se záměrem sexuálního styku, vždy si uvědomují omezení, která mají kvůli své relativní kondici. Taktéž si uvědomují, že každý sexuální akt je možný jen proto, že má svůj Absolutní zdroj - Mne, který jim umožňuje provozovat takový akt. Aby měli plný, neomezený a bezmezný zážitek sexuality v její pravé podobě a formě, takový, jaký má být, a aby získali větší znalost Mé Přirozenosti a všech ostatních a aby zažili pravou radost, potěšení, pobavení, vzrušení a vše ostatní čistě pozitivní obsažené v takovém aktu, potřebují Mne pozvat, abych se na tomto procesu podílel, protože Já jsem jediným k dispozici jsoucím Absolutním zdrojem všech těchto blažeností v jejich absolutních rozpoleženích, stavech a procesech. Kvůli svým relativním rozpoležením by taková dva jedinci beze Mne nebyli s to prožít plnost a úplnost sexuálního spojení. Vzhledem k tomu by velmi brzy jejich milostné akty skončily nudou, prázdnotou, nesmyslností, nekomunikativností a nenaplněností bez jakékoli schopnosti přenést jim jakoukoli novou znalost o Mně a o všech ostatních. Pokud by se něco takového mělo stát, neodvratně by skončili v negativním stavu, protože jen v negativním stavu sexuální akty nakonec vytvářejí takový typ následků.

Je tu však další tajemství sexuality v pozitivním stavu ve vztahu k potřebě Mého osobního a přímého zapojení v každém sexuálním aktu dvou jedinců opačného pohlaví. Tím, že Sexualita ve Mně je ve svém Absolutním vědomém vnímání, a tím, že je hlavním a nejdůležitějším zdrojem životodárných energií, skrze něž a jimiž se vše, co život obnáší, přenáší Mému Stvoření a pseudostvoření, její hlavní a podstatná část vyvěrá ze samého Jádra Mé Nové Přirozenosti. Toto je to Jádro, jež žádná relativní vědomě uvědomělá mysl nemůže pojmenovat, pojímat, chápat a rozumět mu. Fakticky tato část Mé Sexuality udržuje jakoukoli možnost existence sexuálního života. Aby se udál sexuální akt v jeho čistě a jediné pozitivním spoluvýznamu, je zapotřebí Mé osobní zapojení se tak, aby se ze samého Jádra Mé Nové Přirozenosti mohlo těmto jedincům přenášet vše obsažené v pozitivní sexualitě. Bez Mého zapojení se z pozice tohoto Jádra by se během takového sexuálního aktu nemohlo odehrát nic pozitivní a trvalé povahy. V takovém případě by sexualita velmi brzy ztratila svůj pravý význam a každý by jako výsledek tohoto ztratil podněty k tvořivosti a pro svůj vlastní život.

Spojení Mého Jádra s každou vědomě uvědomělou bytostí v pozitivním stavu je skrze její sexualitu, jež je v obecném smyslu prostředkem sdílení **pozitivnosti**. V tomto sdílení je hluboké tajemství. Sama přirozenost pozitivního stavu se tím, že je pozitivní, jak víš, Petře, odvozuje z Mé Absolutní Přirozenosti, jež je Absolutně Pozitivní. Tedy tato sama **Pozitivnost**, již je život pozitivního stavu vůbec možný a z níž vyvěrá, se dovozuje a je sdílena všemi v pozitivním stavu ze samého Jádra Mého Absolutního Rozpoležení, Stavů a Procesů. Ačkoli nelze v žádném případě toto Jádro a podstatu toho, co se z Něj všem přenáší, pojmenovat, pojímat a chápat žádnou relativní vědomě si uvědomující myslí, nicméně je třeba ho integrovat do relativní celosti vědomě uvědomělé mysli, aby se udržovala její přirozenost být pozitivní čili aby se udržovala **pozitivnost** obecně. Jinými slovy řečeno, aby pozitivní stav vůbec byl a existoval, musí být na příjmu toho, co se stále přenáší ze samého Jádra Mé Absolutní Nové Přirozenosti. Jinak řečeno, bez spojení s tímto Mým Jádrem pozitivní stav nemůže ani žít či být naživu, ani být pozitivní, obsahující v sobě ve své relativní kondici vše, co je obsaženo v Mé Nové Přirozenosti v Její Absolutní kondici.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Jak se uvádí výše, relativní vědomě vnímající mysl nemůže bez tohoto spojení vůbec přežít. Zároveň, vzhledem ke svému relativnímu rozpoložení a vzhledem ke své nezpůsobnosti chápat, pochopit něco a rozumět něčemu, co je obsaženo v tom Jádru, není schopna se svým vlastním úsilím s tímto Mým Jádrem spojit. Aby se tedy toto spojení umožnilo a aby se udržoval život pozitivního stavu v jeho čisté **pozitivnosti**, je třeba, abych Já osobně byl přítomen v každém v pozitivním stavu, abych je mohl poskytnout všem vědomě vnímajícím bytostem. Toto spojení je dosaženo skrze sexuální styk dvou pozitivních vědomě vnímajících bytostí, během něhož se Já osobně jeho průběhu účastním jako třetí Osoba a během něhož mohu do nich z toho Jádra přenést vše, co potřebují, aby pokračovali ve svém životě a aby, což je nejdůležitější, mohli pokračovat být **pozitivní**. A protože v pozitivním stavu jsou vždy nějaké vědomě vnímající bytosti, které se milují, na základě jejich vzájemné a vnitřní propojenosti se všemi ostatními v pozitivním stavu se prostřednictvím Mé specifické Absolutní sexuální energie vyvěrající z té jejich části, jež je v Mém Absolutním Jádru, život pozitivního stavu a jeho čistá a nezamořená **pozitivnost** stále a věčně udržuje. Nejenom že se udržuje, ale taktéž dává všem vědomě uvědomujícím si bytostem v pozitivním stavu neustálé podněty, aby byly tvořivé, produktivní, konstruktivní, nápadité, pokrokové a více a více pozitivní ve svých vlastních jedinečných a neopakovatelných a nekopírovatelných povahách a ve svých vlastních právech a výsadách. Takže jak vidíte z tohoto hlubokého tajemství, je absolutně podstatné, abych byl zapojen v každém sexuálním styku dvou jako třetí Osoba, což se v Mém pozitivním stavu děje v jakémkoli čase.

Co se v tomto ohledu týče situace obyvatel negativního stavu a lidských tvorů, ačkoli během jejich sexuálního styku Má přímá přítomnost chybí, a vzhledem k tomu postrádá jakékoli pozitivní spoluoznačení tak, jak je tomu ve stavu pozitivním, je tu nicméně přítomnost nepřímá v tom smyslu, že jakýkoli život vůbec, i když jde o pseudoživot negativního stavu a lidský život, je možný jen vzhledem k životu pozitivního stavu. Takže jako jsou všechny vědomě uvědomující si bytosti ve stavu stálého přijímání Mého Života skrze a prostřednictvím jejich vlastního sexuálního styku čili milování se, energie vytvářené během takového aktu prýští ven všemi směry (symbolicky řečeno), a jak vcházejí do zóny vymístění a dosahují planetu Nula, umožňují veškerým jejich obyvatelům pokračovat v jejich pseudoživotě. Jaký důsledek má tajemství pro vás, Mé představitele na planetě Nula? Abyste se dostali blíže k výše uvedenému významu sexuálního styku čili milování a aby se zredukoval, jak je jen možné, negativním spoluvýznamem lidské sexuality a její rozličné zvrácenosti, jimiž je lidská sexualita tak hojně zamořena, radí se vám pozvat Mne, abych byl vždy přítomen během vašeho sexuálního styku. Aby se takový stav učinil taktéž pozitivnějším a více naplňujícím, radí se vám taktéž požádat členy vaší duchovní rodiny a členy Nového vesmíru, aby se zapojili během vašich sexuálních aktů. Takovým pozváním budou Sexuální Energie z jejich části Mého Absolutního jádra s to ustavit se ve vašich životech dávající vám lepší a účinnější popudy a tužby pokračovat ve vašem poslání na planetě Nula, které máte ode Mne. A nejenom to, ale, a to je nejdůležitější, taková účast všech z pozitivního stavu, kdo jsou vám přiděleni, jakož i Má osobní účast dostane vaši intuici na nejvyšší možnou úroveň za účelem porozumění, chápání a uznání pravého významu a obsahu všech těchto pojmů a přívlastků, o nichž jsme hovořili v první části tohoto dialogu, jakož i za účelem nabytí většího poznání Mé Absolutní Nové Přirozenosti,

přirozenosti druhých, a své vlastní přirozenosti na daleko vyšší úrovni pochopení jejich pravého významu a obsahu, než jaký vám byl doposud k dispozici. Pamatujte si to!

Když hovoříme o mladičkém Markovi, jak si, Petře, vzpomínáš, ve tvém rozhovoru s Mgr. Kamilem Brančíkem z České republiky jste se oba divili, jak bylo možné pro tak velmi mladého muže, který neměl ani 14 roků, aby četl a chápal obsah Mého Nového zjevení. A nejenom to, ale během vašich setkání byl pozorně přítomen, plně účasten a dokonce kladl velmi vhodné a hluboké dotazy. Pak ses seznámil s jiným případem mladé šestnáctileté dívky, jež je takřka slepá a jež taktéž čte a přijímá Mé Nové zjevení. Její čtení je podivné v tom, že nemůže jasně vidět slova, ale v průběhu soustředění se na tato slova je vidí či čte ne svými očima, ale svým vnitřním smyslem. Co vám tyto příklady říkají? Říkají vám, že spisy Mého Nového zjevení, protože obsahují Mé pravé Slovo v jeho absolutní Pravdě, září a vyzařují nádhernou Ideu, která stále sama sebe obnovuje a regeneruje, jež je s to dosáhnout mysli těchto mladých lidí a sdělit jim pravý význam svého obsahu. Tento fakt odráží způsob, jakým se **Nové zjevení Pána Ježíše Krista** ve všech jeho zdrojích čte a přijímá v Mém pozitivním stavu.

To je vše, o čem bychom měli dnes hovořit, Petře. Proto bych doporučoval odložit kladení dalších otázek do našeho dalšího dialogu - pokud s tím, Petře, souhlasíš.

Petr: Z celého srdce souhlasím a velmi Ti děkuji za všechna tato krásná slova.

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo, Petře. Nyní běž v míru a měj se odpoledne příjemně.

Dialog stý čtvrtý

13. září 1999

Petr: Nyní se po nějaký čas zabývám filosofickou povahou posledních dialogů. Osobně se mi velice líbí, ale je to jen má osobní záliba. Zajisté vím, že mnozí čtenáři těchto Dialogů v nich dávají přednost sledování rozprav o mnohem praktičtějších záležitostech každodenního života na planetě Nula. Již jsme tu měli jednu stížnost na těžkosti při chápání některých z těchto Dialogů. Taktéž jsem slyšel mluvit o tom, že někteří čtenáři dávají přednost praktickým tématům každodenního života, na které by byli rádi upozorněni. Je tu nějaký komentář k těmto mým starostem či cokoli jiného z Tvé strany, než půjdeme ke konkrétním otázkám?

Pán Ježíš Kristus: Podívejme se, Petře, na tuto záležitost následovně: Když se zabýváme záležitostmi multiversálního významu; když se dotýkáme témat, jež se vztahují ke spleťmu uspořádání Stvoření a složitosti pseudostvoření; když hovoříme o něčem takovém, jako je povaha Absolutna a o podobných životně závažných a důležitých tématech, je nevyhnutelné zajít do jejich filosofických aspektů, protože jen takovým typem metody zabývání se jimi můžete dospět k nějakému náležitěmu pochopení toho, co jsou vůbec zač. Mohu vás ujistit, že neexistují žádné jiné metody lidské rozpravy či prezentace, které by byly s to náležitě sdělit pravý význam těchto záležitostí. Nezapomínejte na jeden důležitý fakt: V realitě veškerého jsoucna a bytí neexistuje nic kriticky závažnějšího a důležitějšího než náležité pochopení těchto záležitostí. Na jejich správném pochopení a pojmání závisí a je založena pozice každého v Mém Stvoření. Z této pozice mohou mít ke Mně ten nejvhodnější vztah.

Jedním z hlavních důvodů, proč se potřebujeme zabývat těmito typy témat či záležitostí a zabývat se jimi čistě filosoficky nebo, abychom byli přesnější, čistě duchovně-filosoficky a zabývat se jimi z vaší pozice na planetě Nula, je za účelem ustanovení náležité základny, na níž se v příhodný čas bude moci účinně a úspěšně provést odstranění a/nebo náprava veškerých zkreslení a nepravdivostí v životě lidských tvorů. Dokonce i pokud by mnozí z vás prohlašovali, že mají těžkosti při chápání toho, co tyto typy dialogů obsahují, nebo že jim nerozumí vůbec, jejich čtením přesto přispívají k vybudování takové základny. Z našeho stanoviska jsou tyto typy témat závažnější pro konečné odstranění negativního stavu než kterákoli jiná témata. Ačkoli z pozice vašeho vlastního osobního a individuálního života, způsobu, jakým potřebujete či je potřeba, abyste žili svůj život v roli Mých představitelů, jsou praktické záležitosti vašeho života obecně také důležité a významné, nicméně pro globální multiversální potřeby jsou naše duchovně-filosofické diskuse potřebnější a žádoucnější než jakékoli jiné.

To ale nyní neznamena, že se od nynějška budeme těmito typům praktických rozprav vyhýbat. Jak a pokud bude třeba, budeme se jimi zabývat souběžně s jinými. Na druhé straně berte v úvahu typické uspořádání typické lidské mysli, jak byla původně

zfabrikována pseudotvůrci. Celkem vzato u většiny lidských tvorů jejich mysl má sklon opírat se o něco a dávat přednost něčemu, co je jim důvěrně známé. Protože jejich život byl uspořádán tak, aby pečovali o své každodenní snesitelné přežití na planetě Nula, jejich mysli taktéž dávají přednost jen zabývání se předměty a chápání předmětů vztahujících se k tomuto přežití čili k praktickým záležitostem tohoto přežití. Takové věci jsou jim důvěrně známé. Takto to záměrně nastavili ti, co původně zfabrikovali lidské tvory, aby lidští tvorové měli ve většině případů vrozené těžkosti při chápání předmětů multiversálního významu vyžadujících duchovně-filosofické myšlení; a z tohoto důvodu by se vyhnuli potřebě či zcela odmítli potřebu takového myšlení, aby v průběhu rozvažování o nich nevyhnutelně neobjevili reálnou pravdu o všem ve jsoucnu a bytí. Pokud by byli s to tak učinit, neexistovala by pro negativní stav žádná možnost ustanovit svůj pseudoživot na příliš dlouhé časové období.

Avšak ve vašem konkrétním případě jako Mých představitelů na planetě Nula se potřebujete trénovat ve způsobu myšlení, který by přesáhl typický lidský způsob - důvěrné známosti a praktičnosti vašeho zevního každodenního typu života. Ti z vás, kdo mohou mít těžkosti v tomto ohledu, by během čtení těchto dialogů měli Mne osobně požádat, abych vám pomohl získat náležité pochopení toho, co obsahují, a toho, jak by taková témata mohla přispět k vašemu duchovnímu pokročení a zlepšení vašeho veškerého života (duchovního, duševního, společenského, profesního, fyzického, hmotného atd.). Nikdy nezapomínejte, že ve vás existuje zvláštní typ intuice, jenž vám může pomoci náležitě a plně pochopit, co je v takových dialozích obsaženo. Tím, že Mne v tomto ohledu požádáte o pomoc, spustím tu část vaší intuice, která je zasvěcena takovým schopnostem porozumění.

Na druhé straně v probírání čistě praktických záležitostí vašeho každodenního chování a žití existuje určité duchovní nebezpečí. Jak víte, chování a životní styl každého jsou vrozeně zosobněné a individualizované. Proto je odpovědností každého, aby sám objevil, jaký by byl nejlepší způsob chování a životního stylu pro každého jednotlivého jedince. Poskytnout v tomto smyslu lidem všeobecné, všezahrnující návody, jak mají žít svůj život, by podporovalo jejich závislosti na vnějších podnětech. V takovém případě byste měli co do činění s faktory vnučování, tak typickými povaze negativního stavu a života lidských tvorů. Jak jste si vědomi, většina lidí má ráda, když se jim řekne, co dělat, jak to udělat, jak se chovat, jak navazovat vztah atd. Nechtějí myslet sami od sebe a nechtějí za sebe nést odpovědnost. Takto byl původně lidský život uspořádán. Jak také víte, veškeré metody, návody a praktiky, které mají tuto všezahrnující všeobecnou povahu, jsou úplně a zcela zahrnuty pod negativní stav. Proto někomu radit, jak má vyřešit své problémy či jak má žít svůj život nebo jak se má chovat anebo jaký postoj zaujmout, by znamenalo pozvání negativního stavu do vašeho života a opanování negativním stavem. Tento fakt platí jen u Mých reprezentantů. Nehovoříme zde o jiných lidských tvorech, kteří v současné době nemají žádný jiný způsob fungování. Nejprve si v tomto ohledu potřebují uvědomit svou nepříjemnou situaci a potřebují dostat alternativu pro vyřešení svých problémů, ať jsou jakékoli. Pokud přijmou tuto alternativu, pak tehdy a jedině tehdy lze vůči nim uplatnit činitel individuality a zosobnění.

Jiným nebezpečím při probírání těchto praktických záležitostí je to, že vy, jako Mí představitelé, můžete bezděčně vyvolat potřebu vaší typicky lidské povahy být závislí na tom, o čem se hovoří prostřednictvím těchto Dialogů. Protože lidská část vaší přirozenosti je náchylná očekávat, že se poví či poradí o těchto praktických záležitostech, chytli byste se do pasti navracení se zpět ke způsobu, jaký byl předtím, než jste se stali Mými představiteli. Jinými slovy byste sami o sobě nepodnikli žádný krok nebo byste se nesnažili vyřešit své vlastní problémy svým vlastním úsilím, aniž byste kohokoli jiného požádali o pomoc tak učinit.

Vezměme například v tomto ohledu tvou zkušenost, Petře. Před několika dny jsi byl požádán o pomoc či radu při řešení něčeho velmi osobního problému. Nehledě na fakt, že každému z vás bylo řečeno, že bude vaší osobní odpovědností, abyste pracovali na svých problémech po svém s pomocí ode Mne a od členů vaší duchovní rodiny a Nového vesmíru ve vás, někteří z vás stále ukazují sklon běžet za Petrem nebo někým jiným, aby tak mohli vyřešit vaše problémy za vás, nebo přinejmenším aby vás zaměřili správným směrem pro jejich řešení. V takovém sklonu existuje dvojí nebezpečí. Za prvé podporuje vaši závislost na někom jiném, a tím postupně zakrňuje vaše vlastní schopnost řešit své vlastní problémy, čímž se z vás dělají otroci negativního stavu; za druhé byste se neodvážili odmítnout jakoukoli takovou radu, pokud přichází kupříkladu od Petra a Petre je přenašečem Mého Nového zjevení, pak v takovém případě by oponování jemu znamenalo oponování Mně. A kdo by se odvážil oponovat Mně?

To teď vůbec neznamena, že byste se měli z tohoto důvodu vyhýbat sdílení svých problémů či čehokoli jiného s jinými příslušníky Mých představitelů. Za účelem poučení je vhodné je sdílet. Problém začíná jen tehdy, pokud neučiníte ani jeden smysluplný pokus sami po svém řešit své problémy žádající Mne osobně, nezávisle na komkoli, abych vám pomohl nakládat s vaším životem v souladu s vašimi nejlepšími schopnostmi a do plnosti vašich možností.

Je však třeba, abyste byli opatrní při sdělování vašich záležitostí a ve způsobech, jakými jste byli s to vyřešit své problémy či cokoli jste měli. Co by se v takovém případě mohlo stát? Řekněme, že jste obdrželi nějaký typ náhledu a pochopení povahy vašeho problému a toho, jak jít na jeho vyřešení. Pak se na to dotážete někoho jiného nebo sdělíte to, co jste vy sami obdrželi, někomu jinému, kdo je ve vašich očích větší autoritou při řešení problémů, než jste vy sami. Pokud by to měl být například Petr, kdož je přenašečem Mého Nového zjevení a kdož je tedy ve vašich očích daleko věrohodnější v této oblasti než vy sami, a kdož navíc byl také psychologem, což jen posílí váš respekt ke způsobu, jakým by vyhodnotil vaše problémy a k jeho návrhům, jak je vyřešit, pak v takovém případě byste mohli mít nebezpečný sklon přemoci své vlastní nálezy a způsob řešení svých problémů a dali byste přednost Petrovým. Petr, jsa soucitný a mající potíže říci „ne“, by ovšem byl neochotně zavázán vám říci něco o vašich problémech a o tom, jak je vyřešit. I když by se mýlil, což by mohlo být velkou měrou tak, a i když by vaše původní závěry byly správné, stále byste měli sklon poslechnout Petra nebo někoho podobného, než abyste postupovali v souladu s tím, jak jste původně pochopili vaši záležitost a to, jak ji máte vyřešit k vaší plné spokojenosti.

Toto jsou tedy skutečná nebezpečí probírání praktických záležitostí každodenního života, jež ve většině případů mají velice osobní a individuální charakter. Ano, jsou některé praktické záležitosti, které takový charakter nemají. Vztahují se k obecné povaze toho, co to kupříkladu je být Mým pravým představitelem. Pokud je každý z Mých pravých představitelů svým duchem a duší umístěn vprostřed pozitivního stavu, pak je zřejmé, že potřebujeme určit veškeré obecní znaky bytí takovým představitelem a jak se to liší od někoho, kdo je uprostřed negativního stavu či kdo je typickým lidským tvorem nebo typickým agentem negativního stavu. Avšak jejich konkrétní použití v životě každého a to, jak se tyto znaky v každém Mém představiteli projeví, je výhradně mezi Mnou a jím a je to věcí jeho vlastní jedinečné osobní a individuální povahy. Nelze poskytnout ani definovat žádné specifické rysy takového charakteru a chování, protože to bude na odpovědnosti každého, aby ustanovil tento faktor ze svého vlastního nitra - přímo ze Mne či z Mého osobního vkladu.

Jak z této rozpravy vidíte, je velmi zřejmé, že dialogy, které mají čistě duchovně-filosofickou povahu a které se zabývají čistě obecnými záležitostmi vztahujícími se k multiversálnímu stavu událostí a obzvláště k Mé Absolutní Nové Přirozenosti, nemají v sobě takový typ nebezpečí, jako mají dialogy zabývající se určitými takzvanými praktickými záležitostmi. Jste tedy povzbuzováni, abyste byli o trochu více ochotní studovat je intenzivněji a bedlivěji než ty, které jsou zřejmé a nenachází se v nich žádný problém při jejich porozumění. Taktéž nezapomínejte, že je studujete nejen kvůli sobě, ale pro všechny ostatní s vámi spojené, obzvláště z negativního stavu. Nepodceňujte jejich schopnost pojímat to, o čem tyto dialogy vůbec jsou, i když vy Sami někdy hodně podceňujete svoji. Zapamatujte si to!

Ještě jednu věc bych rád připomenul čtenářům těchto Dialogů předtím, než přejdeme ke konkrétním odpovědím na některé z otázek jedinců z Evropy. Ačkoli se tato záležitost velmi silně zdůrazňovala již dříve, nicméně někteří z vás na to stále nedbají a pokračují v porušování požadavků v tomto ohledu. Především jste byli ve vši pokoře a poníženosti Mnou požádáni, abyste nekladli otázky o národech, zemích, místech atd. a o tom, co představují či s čím souvztaží kvůli jejich a vašemu duchovnímu ohrožení, pokud by se vám dostalo takových odpovědí. Zadržte jste byli požádáni, abyste velmi pečlivě zkoumali, zda vaše otázky mají skutečně multiversální význam a je třeba na ně odpovědět ku prospěchu všech, nebo zda jsou čistě osobní povahy anebo pocházejí z jakési jalové zvědavosti. Bylo vám velmi jasně naznačeno, že je vaší osobní odpovědností, nikoli Petrovou, abyste ve svém vlastním nitru vypátrali, zda vaše otázky mají takový multiversální význam, a tudíž by se měly skrze Petra položit, nebo zda by se nemohly zodpovědět z vašeho vlastního nitra, protože tento význam nemají. Někteří z vás na tento požadavek zjevně zapomněli a vzhledem k tomu pokračujete v kladení tohoto typu otázek.

Vezměme například otázku, jež přišla ze Slovenska od velmi milé, laskavé a upřímné paní (Heleny V.) o cikánech a jejich roli. Je to velmi zajímavá otázka z pozice toho, co se děje v táboře renegátů a pseudotvůrců. Avšak úplná odpověď by ohrozila roli, kterou cikáni v tomto ohledu hrají. Jediné, co se o nich v této době dá říci, je to, že jsou reprezentanty a souvztažnostmi určité frakce renegátů, jejichž rolí je produkovat, způsobovat a projevovat veškeré formy krajní podoby povahy negativního stavu na

nejnižší úrovni lidských tvorů. Existuje určitý obrácený souběžný proces probíhající mezi tím, co zobrazují a představují oni, a tím, co představovali a zobrazovali v minulosti židé. Zatímco židé v minulosti představovali a zobrazovali kromě mnoha jiného význam toho, že mají Mé Slovo, jež ve svém niterném smyslu obsahuje nejvyšší možnou úroveň duchovního uvědomění a popis pravé povahy pozitivního stavu; cikáni v současnosti konají totéž, jen z opačného pseudoduchovního aspektu života negativního stavu, tedy řekněme, že v průběhu svých vlastních dějin, jak se rozptýlili mezi ostatní národy stejně jako židé, cikáni se sebou přinášeli vše obsažené v životním stylu negativního stavu a zobrazují a představují pseudoživot svým vlastním chováním a postojem. Vzhledem ke své zvláštní roli v současnosti fungují jako napřažená silná pěst renegátů, která má rušit, jak jen možno, pseudotvůrce a ty země na vaší planetě, které jsou pod jejich vládou nebo vlivem. To je důvodem, že ve Východní Evropě, kde je cikánská populace největší, jsme svědky jakési diaspory, která se na jejich straně odehrává, během níž a již se snaží rozptýlit mezi národy a země, které jsou pod vládou a vlivem pseudotvůrců. Takže to nejsou cikáni samotní, ale frakce renegátů, jež toto vše vykonává prostřednictvím cikánů.

Naopak Helenina otázka o významu lidského hlasu a o tom, proč je jím někdo přitahován či fascinován, je docela něco jiného, co má čistě osobní a individuální význam. Ano, je pravdou, že lidský hlas tak, jak zní, když někdo hovoří, může mít významný dopad na každého posluchače. Může mít velmi přitažlivý, příjemný, laskavý, pozitivní, uklidňující, hypnotický účinek nebo může vyvolat pohlavní či smyslové vzrušení. Anebo může být velmi prohnáný, klamný, chladný, odmítavý, zuřivý, nepříjemný, zavrhuje, odsuzující, sarkastický a obecně negativní. Co vám tato fakta říkají? Říkají, že lidský hlas jaksi odráží povahu svého nositele. Avšak proč má na vás osobně určitý příjemný, přitažlivý, nebo negativní anebo jakýkoli dopad, je příliš individuální a osobní, aby to mělo nějaký všeobsažný, obecný význam.

Je vaší osobní povinností a odpovědností objevit důvod, proč má něčí lidský hlas na vás takový dopad. Co by se stalo, kdybych vám řekl důvody vaší sexuální či jakékoli jiné přitažlivosti k něčímu hlasu? Především by tento důvod nebyl použitelný na nikoho jiného než pouze na vás osobně a individuálně. Avšak protože jsem ho řekl a protože jsem Absolutní Bůh, Kdo zná vše v Absolutním smyslu, cokoli v jakémkoli ohledu říkám, ať je to cokoli, by se ihned vámi všemi použilo na vaši vlastní situaci. V takovém případě byste se lopotili pod nepravdami a lžemi o vašich vlastních osobních a individuálních důvodech takové přitažlivosti či čehokoli, co byste mohli mít. To je duchovní nebezpečí každé z takových odpovědí, které mají tento individuální a osobní spolumyznam.

Musíte jasně rozlišovat mezi třemi typy otázek: Prvním typem jsou ty, které mají čistě multiversální význam a odpověď na ně se vztahuje ke každému ve jsoucnu a bytí, pseudojsoucnu a pseudobytí a na planetě Nula, protože obsahuje obecnou multiversální Pravdu z Mé Absolutní Pravdy. Odpovědi na tyto otázky jsou velmi kriticky závažné a důležité, protože poskytují náležitě směrnice, dle nichž se má multivesmír dále ubírat. Druhým typem otázek jsou ty, jejichž část by mohla mít nějaký obecný, všezahrnující význam buď pro Mé reprezentanty, či pro pozitivní stav obecně, nebo dokonce pro veškeré Stvoření, a další jejich část má čistě individuální a osobní

spoluvýznam. V případě položení takových typů otázek se může ta jejich část, jež má multiversální důsledek, zodpovědět a zodpoví se, jakmile je třeba a pokud je třeba. Avšak jejich individuální a osobní část Já nemohu zodpovědět prostřednictvím Petra, protože na tuto část mohu odpovědět jen v jedinci a skrze jedinca, který ji klade. Třetí typy otázek mají jen a pouze individuální a osobní význam. Takový typ otázek by se neměl nikdy klást prostřednictvím někoho jiného, v tomto případě skrze Petra. Odpovědi na ně jsou věcí vztahu mezi Mnou a každým jedincem. Tudiž učte se přicházet s nimi ke Mně, setkávat se se Mnou tváří v tvář ve vašem nitru či intuici nebo v tom, co máte, a požádat Mne, abych vás osvětlil, inspiroval a dal vám vhled do důvodů či příčin čehokoli, co máte v tomto ohledu na mysli. Je velmi důležité, že takto činíte.

Nebo vezměte například jednu ze čtyř otázek, které klade Monika J. z České republiky (dříve ze Slovenska). Její otázka je: Je takový fyzický jev, jako je chrápání, způsoben negativní bytostí, s níž potřebujeme pracovat, abyste se tohoto problému zbavili? Má otázka jako tato nějaký multiversální význam? Chrápání je jistě rušivý jev. Je zřejmé, že pokud je rušivé, nemůže mít pozitivní význam. Má tudíž vždy negativní význam, protože jakékoli rušení normální funkce čehokoli, v tomto případě spánku, je způsobeno negativní bytostí. Ano, v peklech existuje kontingent negativních duchů, kteří se specializují na vyvolávání takového rozpoložení připojením se k lidským orgánům dýchání nebo jejich ovlivňováním, krku, úst a všeho ostatního v této oblasti lidského těla, aby tak mohli v lidském životě neustále udržovat všemožné funkční poruchy a rušení, a tím učinit něčí život ubohým a nepohodlným.

Avšak proč někteří lidé chrápou a někteří jiní ne, je věcí jejich vlastních individuálních a osobních důvodů. Měli byste pracovat s těmi negativními bytostmi, které vyvolávají takovéto rozpoložení? To zcela závisí na vašich individuálních a osobních potřebách a upřednostněních. Opakuje se, proč se nezeptat Mne při vaší vlastní komunikaci se Mnou, jak byste měli v takovém případě postupovat. Někdy to potřebuje prostou změnu pozice vašeho těla v posteli, aby toto nepříjemné rozpoložení ustalo. Nebo užít nějaké zevnější lékařské prostředky, které umožňují úlevu tohoto problému. Nebo cokoli jiného, co bude působit jedinečně u vás a u nikoho jiného.

V tomto bodě, Petře, bych doporučoval, abys formuloval další Moničiny otázky, aby se mohly zodpovědět, jak přicházely.

Petr: Její první otázka se vztahuje k rozpoložení narkózy. Kde se během narkotického spánku, když se provádí nějaký lékařský zásah u Tvých představitelů, nacházejí či přebývají jejich duchové a duše? V jakých dimenzích či světech se nacházejí vedle toho, že jsou v pozitivním stavu? Její druhá otázka: Pokud je v současné době náš duch a duše v pozitivním stavu a pokud by si někdo z nás vybral vzdát se či zanechat Nového zjevení, kdy by pak náš duch a duše byly? V negativním stavu? A pokud by tento duch a duše na základě svobodné vůle a volby učinily rozhodnutí navrátit se zpět ke Tvému Novému zjevení, co by se s takovým duchem a duší událo? Třetí otázku položila telefonicky: Co je rolí Tvých mužských představitelů, pokud je tu vůbec nějaký, při práci s pseudotvůrci v Nové škole ve srovnání s rolemi Tvých ženských reprezentantek, rolemi, jež se široce probíraly v jedno z předešlých dialogů? Její čtvrtá otázka byla zodpovězena výše.

Pán Ježíš Kristus: Během jakéhokoli lékařského postupu, který vyžaduje celkové znecitlivění, zůstává váš duch a duše přímo u vašeho těla, bdí nad ním, aby se zajistilo, že se tomu tělu nestane nic mimo a nad dohodu, která se v tomto ohledu učinila před vaším vtělením se na planetě Nula. Zde je paradox: Narkóza je uměle vyvolané rozpoložení, není přirozená. Cokoli umělé má negativní původ a zdroj. Avšak v takovém případě je použita za dobrým účelem - léčení. Bdělost ducha a duše je za účelem zajištění, že pokud se zvolí, aby se událo vyléčení, nebude tento proces nic rušit. Na druhé straně vzhledem k negativní povaze tohoto postupu může tento být použit negativními bytostmi ke způsobení nějaké škody, potíží a podobných negativních rozpoložení, k nimž nebyl dán žádný předešlý souhlas. Přítomnost ducha a duše je za účelem prevence toho, aby se cokoli takové povahy událo.

Odpověď na druhou otázku by měla být zřejmá z jednoho z dřívějších dialogů, v nichž jsme probírali záležitost milosrdenství a opuštění a otázku Mého učedníka, apoštola Petra o tom, kolikrát by se mělo odpustit svému bratrovi. Především pokud se někdo rozhodne zanechat či odmítnout Mé Nové zjevení následně po jeho počátečním přijetí, duch a duše této osoby nemůže zůstat v pozitivním stavu. Pobyť v pozitivním stavu je u někoho, kdo zpočátku přijal Mé Nové zjevení, možný jen prostřednictvím Mého Nového zjevení. Pokud je ze svého života vypudíte, zavrhnete taktéž pozitivní stav. Tímto faktorem se tedy umísťujete do negativního stavu. Pokud se ze své svobodné vůle a volby rozhodnete navrátit se zpět k Mému Novému zjevení, a tedy ke Mně, a pokud požádáte o milosrdenství a odpuštění, váš duch a duše se dostávají zpět do pozitivního stavu. Není nijak omezeno, kolikrát je toto milosrdenství a odpuštění každému k dispozici. Pamatujete si, co jsem tehdy Petrovi odpověděl a co jsem odpověděl Petrovi nyní? Petrovi tehdy: Nikoli sedmkrát sedmkrát, ale sedmdesátkrát sedmkrát. Petrovi nyní: Nikoli sedmdesátkrát sedmkrát, ale sedmdesátsedmkrát sedmdesátsedmkrát. Tuto odpověď můžete uplatnit n scénáře, na které se ptala Monika.

V odpověď na třetí Moničinu otázku o zapojení Mých mužských představitelů s pseudotvůrci ve zvláštním oddělení Nové školy vedle zapojení se Mých ženských reprezentantů nechť je známo, že taktéž hrají důležitou roli v procesu přebudování a přeměny pseudotvůrců. Především prostřednictvím svého čtení a přijímání Mého Nového zjevení učí pseudotvůrce využívat jejich druh logiky pro pochopení všech principů Mého Nového zjevení a toho, jak je rozumovými postupy možné dojít ke správným závěrům o čemkoli, co se vztahuje ke skutečné pravdě. Zadruhé umožňují pseudotvůrcům uvidět náležité spojení mezi logikou, rozumem a intelektem na jedné straně a intuicí, pocity, emocemi a vůlí na straně druhé. A zatřetí zobrazují rovnost principů mužskosti a ženskosti z pozice jejich vlastní mužskosti stejným způsobem, jak to činí Mé ženské reprezentantky z pozice jejich vlastní ženskosti. Je velmi důležité veškeré tyto faktory předložit pseudotvůrcům v procesu jejich učení se stát se spolutvůrci. Všichni Mí představitelé, ať mužští, či ženští, svými osobními příspěvky v tomto procesu napomáhají.

V tomto bodě, Petře, pociťuji potřebu zabývat se některými jinými záležitostmi vycházejícími z dopisu Heleny V. Ačkoli je obsah tohoto dopisu především osobní, některé z jejich starostí se mohou týkat všech čtenářů těchto Dialogů.

Lze zjistit jistý stupeň nepochopení v tom, co někteří z vás uvádějí a předpokládají o tom, jaký typ života by Mí představitelé měli vést, pokud jsou na planetě Nula. Mohlo by to dělat dojem, že váš život je velmi omezující a omezený, nedovolující vám činit některé normální každodenní věci, které dělá většina lidí nebo které považují za nutný doprovod každodenního života anebo odpočinku následujícího po dni těžké práce. Jedná se skoro o pocity viny z konání věcí, o nichž si myslíte, že byste je neměli dělat, protože domněle odporují požadavkům Mého Nového zjevení vztahujícím se ke způsobu, jakým byste měli žít svůj každodenní život.

Ano, jsou jisté věci, které byste nikdy neměli dělat či mít. Jednou z nich je, že asi dva nebo tři lidé z vás stále pokračují v kouření nebo v tom, že si občas dají sklenici nějakého alkoholického nápoje v jakémkoli jeho množství a stupni. Tento problém je nyní skutečným problémem, vystavující vás značnému duchovnímu nebezpečí pro váš duchovní, jakož i duševní a fyzický blahobyt. Všichni, kdo pokračujete v těchto praktikách (a ty, Petře, víš o nejméně dvou takových lidech, kteří jsou jinak velmi oddáni mně a Mému Novému zjevení, kdož pokračují v kouření cigaret), jste nabádáni, abyste záhodně zanechali svého ničujícího zvyku, abyste si zachovali své spojení se Mnou a Mým pozitivním stavem. Situace je v současnosti v tomto ohledu velmi vážná. Musíte si jasně uvědomit, že prostřednictvím kouření a pití alkoholických nápojů umožňujete negativním duchům z klanu renegátů, aby se k vám připojili za účelem podkopání vašeho poslání v Mých službách prostřednictvím faktoru podkopání vašeho fyzického a duševního zdraví s tím, že pečování o ně by vás obralo o veškeré energie, které jsou potřeba pro službu Naší věci. Jinými slovy, pokud neskoncujete s holdováním těmto svým zvykům, tyto negativní bytosti mají schopnost způsobit vám všemožné duchovní, lékařské a psychologické problémy, které by mohly vést k vašemu konci. A my si nepřejeme, aby se to stalo. Potřebujeme vás tam, kde jste. Toto se ovšem navrhuje jen a jen proto, že jste Mými reprezentanty, a jen proto, že nikdo v pozitivním stavu, a obzvláště Já, nechceme, abyste ve svém životě zbytečně podléhali možným útokům a zkáze negativního stavu prostřednictvím alkoholu a cigaret. Nemáte absolutně žádnou představu, čemu se vystavujete svým neustálým požíváním těchto chemických látek. Toto jsou velmi nebezpečné časy.

Kvůli tomuto faktu jsou ti, kdož stále pokračují v těchto negativních praktikách, velmi důrazně nabádáni, aby použili **jakékoli možné a k dispozici jsou prostředky**, abyste se jich zbavili co nejdříve. V tomto ohledu nemáte příliš dlouho času. Jakmile čtete tato slova, dává se Vám téměř poslední příležitost přestat s těmito praktikami. Pokud tak neučiníte, budete ve vážném nebezpečí, že v tomto ohledu podlehnete pokušení renegátů.

Toto jsou tedy negativní praktiky, které se skutečně mohou a smí nejenom vměšovat do vašeho života a poslání, ale mohou a smí zničit vaši duchovní integritu a odvrátit vás ode Mne a Mého Nového zjevení. Na druhé straně tu jsou nějaké praktiky či návyky, které nezbytně nemají tento negativní spoluvýznam. Přesto je někteří z vás mohou za takové považovat. Někteří z vás pociťují velkou vinu, pokud sledují televizi nebo poslouchají rádio nebo jdou do kina či na koncert nebo na nějaký jiný druh představení; nebo čtou beletrii či obdobné typy knížek; nebo dělají nějaké jiné zábavné, praktické a veselé věci; nebo jedí v dobré restauraci nějakou stravu

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

obsahující živočišné bílkoviny (maso například). Jak si pamatujete, v jednom z posledních dialogů jsme hovořili o zbytečném a nebezpečném mrhání vašeho času a energií na čtení knih **pseudoduchovní povahy**, jejichž účelem je svést vás z vaší duchovní stezky nebo vás odklonit od Mého Nového zjevení. Nezmiňoval se žádný další typ knih.

Jde tu o správnou vyváženost vašeho každodenního života. Pro vaši lidskou přirozenost je nemožné strávit veškerý čas jedinou činností. Je tu potřeba rozmanitých činností. Tato potřeba vyvěrá z povahy pozitivního stavu a z Mé Absolutní povahy. Je to znak pozitivního vlivu na váš život. Proto je velmi vhodné si z času na čas přečíst dobrou beletrii, science-fiction nebo knihu o záhadách, nebo se podívat na dobrý televizní program, poslechnout si dobrý rozhlasový program, nebo jít do kina či na koncert, nebo si přečíst noviny nebo se zapojit do jiného druhu aktivit volného času (procházení se, cvičení atd.) či zábavy. Problém při zapojení se do těchto typů aktivit začíná jen tehdy, když si na ně navyknete, stanete se na nich závislími nebo trávíte mnoho hodin neděláním nic jiného než kupříkladu sledováním televize. A pak si můžete stěžovat, že nemáte čas číst Mé Nové zjevení, nebo rozjímat či rozmlouvat se Mnou a se členy vaší duchovní rodiny a Nového vesmíru.

Ano, je stále méně a méně takových dobrých programů v jakémkoli sdělovacím prostředí, který máte k dispozici. Tato nedostupnost odráží to, že negativní stav ovládá vše, co se předkládá lidským tvorům za účelem udržovat je v jejich negativním, zevním a povrchním životním stylu. Avšak prostřednictvím své intuice poznáte, jaký program sledovat a kolik ze svého volného času denně či týdně věnovat takovým aktivitám. Nejlepší způsob, jak k tomu přikročit, je jako vždy Mne požádat, abych vám ukázal, kolik času a čemu jej věnovat ve vašem individuálním a osobním případě. Protože jste všichni odlišní a máte zřejmě odlišné potřeby v tomto ohledu, vaše potřeby se budou lišit případ od případu.

Takže jak vidíš, Petře, tento dialog je velmi praktický a málo se v něm filosoficky diskutuje. Doufejme, že uspokojí všechny, kdo takový typ dialogu potřebují. A to bude pro dnešek vše.

Petr: Děkuji mnohokrát za tyto praktické podněty. Mám tu pro změnu ještě nějaké další otázky položené někým zde v Kalifornii, ale jak vidím, měl bych je položit během našeho dalšího dialogu.

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo, Petře. Ano, máš pravdu, bylo by prospěšnější a vhodnější je uvést v příštím dialogu, obzvláště proto, že by mohly mít nějaké duchovně-filosofické důsledky. Mezitím přeji příjemné odpoledne a po jídle jdi na dlouhou rozjímající procházku.

Dialog stý pátý

15. září 1999

Petr: Dnes bych Tě rád upozornil na dvě otázky obdržené od Richarda Schumerta ze San Franciska a na jednu otázku od Olgy z Miami na Floridě (matky Olgy Barbové). Než však přistoupíme k formulaci těchto otázek, pokorně se Tě ptám, zda máš něco, co by nám dnes ráno přispělo k objasnění a osvícení.

Pán Ježíš Kristus: Bude Mi potěšením odpovědět na otázky od Olgy a Richarda. Avšak rád bych se chopil této příležitosti a hovořil nejdříve o něčem jiném. První záležitostí, na níž je třeba vás upozornit či ji třeba zopakovat, je něco, co je spojeno s tématem probíraným v Dialogu stodruhém vztahujícím se k Mému pokušení na místě zvaném Getsemane. Jak si z obsahu tohoto dialogu pamatujete, abych byl pokoušen negativním stavem, bylo pro Mne nutné se oddělit od Mé Božské Esence, zvané Otec, a namísto toho se zakotvit v lidské části Mé Přírozenosti. V tomto rozpoložení jsem byl s to zažít vše, co typičtí lidští tvorové prožívají: úzkosti, obavy, starosti, pochyby a podobné duševní stavy lidské povaze tak vlastní. Proč vás na tato zřejmá fakta upozorňuji právě v tomto čase? Mezi Mým prožitkem i tím, co jsem zobrazoval a předváděl veškerému Stvoření v této konkrétní době, s tím, co vy příležitostně prožíváte ve svých vlastních životech, existuje souběžně probíhající proces.

Jak víte, jako Mí představitelé se kdykoli, kdy jste v této funkci či roli, nacházíte opravdu v pozitivním stavu a během této doby jste v pozitivním stavu. V tomto stavu nemáte žádné pochybnosti, obavy, úzkosti, starosti či jakékoli jiné nepříjemné emoce či pocity. Avšak v okamžiku, kdy sestoupíte dolů z tohoto stavu (symbolicky řečeno), navrátíte se zpět k té části vaší povahy, která je typicky lidská. Ve vašem lidském stavu začnete mít pochybnosti, cítíte se nejistými v čemkoli a chováte se, cítíte, myslíte, navazujete vztahy atd., jak to dělají typičtí lidští tvorové.

Vezměme v tomto ohledu kupříkladu tvou osobní situaci, Petře. Jedním z tvých hlavních problémů je to, že se shledáváš příliš často pochybujícím o pravdivosti tvrzení Mého Nového zjevení a o tom, zda jsem to opravdu Já, kdo s tebou rozmlouvá, nebo zda jsem to Já, kdo ti poskytl veškeré tyto ideje obsažené ve všech knihách Mého Nového zjevení. Tvé pochybnosti velmi často končí ve stavu úzkosti, strachu a téměř hrůzy, že bys mohl zavádět jiné i sám sebe. V takovýchto chvílích se zakotvuješ v lidské části své povahy. Vzhledem k tomu cítíš, myslíš, jednáš, chováš se, navazuješ vztahy atd., jak to dělají typičtí lidští tvorové. Nebo vezměme například některé z Mých reprezentantů, kdož, jak jsi to dnes poznal, mají sklon špatně zacházet se svými manželskými partnery, kteří jsou taktéž Mými představiteli, kteří ale na nějaké situace reagují ne jako jsoucí Mými představiteli, ale z pozice své lidské povahy. Paradox této situace spočívá ve faktu, že pokud jeden z manželů reaguje na něco v tom druhém z pozice své vlastní lidské povahy, pak oni oba reagují navzájem nikoli ze Mne, nikoli jako Mí

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

představitelé, ale jako typičtí lidské tvorové. V tomto konkrétním případě je jeden z manželů sarkastický, chladný, odtažitý, vysmívá se druhému, shazuje ho, je bezohledný a vykazuje podobné negativní, jen typicky lidské vlastnosti, Druhý manžel v tomto případě reaguje depresí, úzkostmi, obavami, cítí se bídě, odvržený, nechtěný, zoufalý a neví, co má dělat a jak si vést.

Jak z tohoto příkladu vidíš, kdykoli odpovídáš na něčí typicky lidský postoj či chování ne z toho, že jsi Mým pravým představitelem, ale z toho, že jsi typickým lidským tvorem, otvíráš dveře negativnímu stavu, aby ve tvém chování vyvolal jen to, co není obsaženo ve stavu pozitivním. Faktorem své lidské povahy se umísťuješ doprostřed negativního stavu, stáváš se tedy negativním. Podléháš pokušením negativního stavu. Na druhé straně, Petře, když přenášíš naše dialogy, nebo když jsi přenášel jiné knihy Mého Nového zjevení, když jsi ve společnosti Mých ostatních představitelů a probíráš důležité duchovní záležitosti, shledáváš se zakotven v té části své přirozenosti, která pochází přímo ze Mne. Během této doby nemáš žádné pochyby o tom, kdo je pravým autorem Mého Nového zjevení, či o tom, zda klameš jiné a sebe sama. V časech jako tento prožíváš sám sebe jako Mého posla a Mé prodloužení a proces. Stáváš se opravdu tím, kým ve své bytnosti a podstatě bez lidské masky jsi. Toto platí o všech mých představitelích.

V tomto okamžiku je důležité a kriticky závažné, že si uvědomíte tato fakta a naučíte se reagovat navzájem a na sebe sama jen a jen z pozice Mých pravých reprezentantů a nikoli z pozice vaší lidské povahy. Byli jste několikrát varováni, že v současné době síly negativního stavu vynakládají veškeré úsilí, aby vás oddělily od vaší role a pozice Mých pravých představitelů a natrvalo vás zakotvily ve vaší lidské povaze. Tím, že mají v tomto snažení úspěch, vás zbavují vaší schopnosti plnit si povinnosti a odpovědnosti ve vztahu k tomu, že jste Mými představiteli, a namísto toho využívají vaše energie pro své vlastní negativní a zlé cíle.

Pokud je někdo, kdo si nárokuje být Mým představitelem, stále náchylný upadat do své lidské pasti špatného zacházení s někým tím, že se vysmívá, shazuje, je sarkastický, nešetrný, bezohledný a sobecký k vlastnímu manželovi/manželce či příteli/přítelkyni nebo komukoli, pak se během doby takového chování vzdává své výsady být Mým pravým představitelem. V takovém případě se taková osoba přemísťuje z bytí ve stavu pozitivním a namísto toho se umísťuje do stavu negativního. Ať se taková osoba cítí jakkoli oprávněna k takovému postoji k jiným, ať taková osoba bude mít jakýkoli sklon nabízet ospravedlnění a zdůvodnění správnosti svého chování, ať reakce a chování jiné osoby byly či jsou jakkoli nevhodné, pro takové reakce a chování není absolutně žádné ospravedlnění či omluva. Pokud by tak tomu mělo být u kohokoli z vás, jste důrazně nabádáni, abyste se ihned polepšili a napravili tuto škodlivou situaci tím, že požádáte o milosrdenství a odpuštění té osoby, ke které se takto chováte, jakož i požádáte o milosrdenství a odpuštění Moje a vašeho vlastního a pravého já. Tím, že tak učiníte, se následně navrátíte do své role a pozice Mých pravých představitelů. Ovšem jako vždy jen tehdy, pokud si zvolíte tak učinit dle své vlastní svobodné vůle a volby.

Výše probíraná záležitost může být považována za praktickou, protože se týká každodenního chování, postoje a pozice vás všech. Druhá záležitost, kterou bych rád probral, je více duchovně-filosofická. V tomto případě zde budete mít dialog, který

bude obsahovat jak praktické, tak duchovně-filosofické aspekty naší rozpravy. Tato zvláštní záležitost se vztahuje k důležitému tématu intuice. Nyní po nějakou dobu, Petře, rozvažuješ o tom, zda je tu více způsobů, jakými lze ověřit jakoukoli pravdu, než jen intuicí. Před dvěma dny, když jsi četl *Spisy* [v originále „Writtings“ pozn. překl.] dr. Pietra Noomena, ti tato otázka přišla na mysl opět a pociťoval jsi jako vhodné, že je čas se touto záležitostí zabývat během našeho rozhovoru. V jednom z dřívějších dialogů jsme již definovali pojem „intuice“ jak z hlediska duchovního, tak i z typicky vědeckého. Nyní se ale nebudeme zabývat podstatou intuice, ale tím, zda sentientní mysl má k dispozici něco víc než jen intuici k dosažení pravdy o čemkoli.

Podívejme se na tuto záležitost z poněkud odlišné perspektivy. Jaké jsou metody, jakými sentientní mysl může a smí dospět ke zjištění, zda je něco pravdivé, či nikoli, nebo zda je to tak, či není? V závislosti na pozici a umístění sentientní mysli v struktuře stavby Stvoření či pseudostvoření má sama první metoda kořeny ve schopnosti sentientní mysli být logickou, analytickou, intelektuální a mít schopnost uvažování. Procesem myšlení, logiky, analýzy a intelektuálního rozpoznávání může sentientní mysl dospět k syntéze objevených faktorů a učinit si o nich správné závěry. Tato důležitá schopnost sentientní mysli pochází z Mé Absolutní Zevní Mysli a Já jsem ji vložil do všech vědomě uvědomělých bytostí, aby byly schopny dosáhnout správných závěrů o čemkoli vůbec svou vlastní zevní myslí. Ve hře tu máme souvztažný činitel. Jak víte, zevní mysl jakékoli sentientní mysli je v souvztažné pozici k Mé Absolutní Zevní Sentientní Mysli. Tato Mysl vytváří strukturální celistvost Mého Stvoření a všech jeho sentientních myslí. Přirozená strukturální celistvost sestává z logiky, rozumu, intelektu, racionality, analýzy a syntézy. V tomto smyslu lze říci, že z pohledu uspořádání tak, jak působí Moje Absolutní Zevní Sentientní Mysl, Já jsem Absolutní Logika, Rozum, Racionalita, intelekt, Analýza a Syntéza v absolutním smyslu. Z této Mé Mysli se odvozují všechny poznatelné a nepoznatelné zákony, principy, řád, elegance a harmonie, soudržnost a vše ostatní, jimiž a skrze něž se vykonává náležitá funkce a udržování Mého Stvoření.

Vzhledem k tomuto souvztažnému faktoru existujícímu mezi Absolutní Myslí a relativní sentientní myslí má relativní sentientní mysl schopnost vyvozovat a odvozovat správné závěry o jakémkoli pozorovatelném, jakož i nějakém jiném jevu. Naneštěstí to byla tato konkrétní schopnost, která byla použita za účelem aktivování a ustanovení negativního stavu. Povšimněte si, prosím, že toto se událo v nejzevnější pozici ve Stvoření z nejzevnějších činitelů odvozených ze Samé Mé Zevní mysli. Nic negativní povahy by se nemohlo ani vzdáleně přiblížit za účelem svého odvození z žádného jiného stavu a rozpoložení než touto myslí a skrze ni a prostřednictvím ní. Je to vždy zevní mysl, která je v pozici být s to zneužít cokoli, co je obsaženo v jejím rozumovém repertoáru. Faktorem tohoto zneužití může zevní mysl libovolně ospravedlnit, omluvit, doložit a doložit jakékoli své závěry a pozice o čemkoli vůbec. Takto jsou vědomě uvědomující si bytosti v negativním stavu a lidští tvorové s to účinně sami sebe přesvědčit o oprávněnosti své věci. Touto schopností sentientní mysli každý může a smí ospravedlnit cokoli, co chce.

Vezměme například nějakou statistickou korelaci mezi příčinou a účinkem. Je účinek skutečně výsledkem nějaké příčiny? Nebo je příležitostný a nahodilý, nepřesahující

úroveň náhodnosti? Jakýkoli výzkumník, který se snaží takové korelace měřit, velmi často obdrží takové výsledky, které obvykle vyhovují jeho vlastním očekáváním. Může pak nakrásně ospravedlnit a prokázat, že jeho názor anebo závěry musí být správné vzhledem k výsledkům jeho měření. Tento činitel se stane kruhovým, protože očekávání dodávají výsledky a výsledky potvrzují očekávání. Žádný div, že někdo jiný, kdo se v tomto ohledu snaží zopakovat výsledky nějakého jiného badatele, často dojde ke zcela odlišným závěrům. Takto může a mohl by kdokoli zneužít a nesprávně a nevhodně použít nabyté schopnosti zevní mysli. Takto se neustále ospravedlňuje a zdůvodňuje pseudojsoucno a pseudobytí negativního stavu a lidského života.

V současné době jediný způsob, jak můžete dosáhnout jakýchkoli správných závěrů založených na této metodě zkoumání a ověřování, je činiteli náležitých záměrů a motivací, vylučujících veškerá a každá vaše vlastní očekávání, projekce a subjektivní potřeby a tužby. Jestliže naprosto ke všemu přistupujete prostřednictvím této metody výhradně za účelem poznání pravdy, kvůli pravdě samé, kvůli její reálné objektivní existenci, tato metoda může být velmi prospěšná a užitečná. Může vás přivést k objevení skutečné pravdy. Jinak dospějete jen k deformacím a nepravdám.

Druhou metodou objevení pravdy a toho, zda je něco pravda, či nikoli, nebo zda je něco tak, či není, je prostřednictvím intuice. Intuice ve své povaze, bytnosti a podstatě přesahuje výše probíranou metodu první. Čili předchází totiž logickým, rozumovým, intelektuálním, analytickým, syntetickým a úsudkovým postupům zevní mysli a pak je následně využívá k dalšímu potvrzení a ověření svých vlastních závěrů. Tato schopnost vyvěrá z vnitřní sentientní mysli (neboli zprostředkující vědomě uvědomělé mysli), která pak dostává tuto schopnost z Mé Vlastní Absolutní Vnitřní Mysli. Během využívání této zvláštní metody se jedinec obrátí do svého nitra a snaží se nalézt takzvaný šestý smysl, který by mu bez stínu pochybností ukázal, zda je něco pravda, či nikoli. Existují rozličné stupně a aspekty této zvláštní metody zvané intuice. Protože vychází z Mé Absolutní Vnitřní mysli, má v samotném svém zdroji Absolutní Duševní Kvalitu. Tato Kvalita předává Svou Povahu do úrovně každé sentientní entity odpovídající zosobněnému a individualizovanému uspořádání každého jedince a specifické povaze jeho jedinečné duševnosti. Protože každý jedinec je vrozeně odlišný a jedinečný, je tedy jeho úroveň intuice jedinečná a odlišná, dávající ji povahu rozličných stupňů a úrovní, které jsou v souladu s potřebami každého jednotlivého jedince.

Kvůli faktoru velmi specifického zindividualizování a zosobnění intuice nemůže tato být zneužita, nesprávně použita či zkažena čímkoli negativní povahy. Může však být snadno blokována, přemáhána, potlačována, odmítána a přehlížena svým nositelem. Aby byla tedy tato metoda účinná, potřebujete jí věnovat pozornost a následovat její vedení a překonat jakoukoli touhu vaší zevní mysli přehlížet hlas vaší intuice.

Za současně existujících podmínek na planetě Nula je tato metoda jedinou, která je s to věrohodně ověřit a potvrdit cokoli, co se vztahuje k pravdě či čemukoli jinému takovému. Jak si pamatujete, ve vaší intuici je Má přítomnost ve vás a s vámi z pozice Mé Absolutní Vnitřní Mysli nejintenzivnější a nejrozpoznatelnější. To bylo záměrně ustanoveno Mnou, aby se lidem poskytl nástroj, který by jim umožnil obejít sklony

zevní myslí věci zkreslovat a falšovat a pak využívat svou schopnost odůvodnit a ospravedlnit je svou pseudologikou přesvědčující sama sebe, že je to pravda.

Jak však, Petře, víš, v přítomnosti za současně existujících podmínek na planetě Nula a v negativním stavu obecně byla tato metoda ve většině svých součástí vymazána z jejich úvah. Byla rezervována jen pro Mé pravé reprezentanty a pro skryté členy Mého pozitivního stavu nacházející se na planetě Nula. Navíc jsem nedávno za účelem zostření jejich intuice uvolnil z Mé Absolutní Vnitřní Mysli odlišný aspekt intuice vztahující se k té části jejich vybavení, která přichází přímo ode Mne. Tento zvláštní typ intuice či jeden z jejich mnoha aspektů se vztahuje k vaší schopnosti číst, chápat, přijímat a uplatňovat vše, co je obsaženo v mém Novém zjevení v kterémkoli z jeho zdrojů. Od nynějška každý, kdo přistoupí ke čtení Mého Nového zjevení v každém z jeho zdrojů s pozitivním a dobrým záměrem a motivací, za účelem poznání, přijímání a praktikování Pravdy, kterou obsahuje, bude nadělen tímto zvláštním typem intuice dodatkem ke všem ostatním jejím aspektům. Na druhé straně u zbylého lidstva a každého v negativním stavu je na postupu stále větší ukotvení v jejich zevním zdůvodňování, ospravedlňování, opodstatňování a pseudologickém přemítání o oprávněnosti jejich pseudodůvodů, a tedy další a další vzdalování se od čehokoli intuitivního, niterného, tedy od čehokoli, co obsahuje skutečnou pravdu.

Nyní se dostáváme k otázce, zda tu je něco více než tyto dvě výše popsané metody. Tvá intuice, Petře, ti říkala, že je tu velká možnost, že pro nabytí jakéhokoli poznatku a pro uznání, přijetí a praktikování pravdy ve všech jejích aspektech vztahujících se k čemukoli vůbec je tu toho víc než jen první a druhá metoda. Pokud se první metoda - logika, rozum, intelekt, racionalita, analýza a syntéza - ve své původní a ryzí kondici odvozuje z Mé Absolutní Zevní Mysli a pokud se metoda druhá - intuice ve všech jejích aspektech a projevech - odvozuje z Mé Absolutní Vnitřní Mysli, pak musí být zjevné, že je tu něco, co by mělo přesahovat každou z těchto metod a co by se tudíž odvozovalo z Mé Absolutní Nejniternější Duchovní Mysli. A v tomto spočívá pravda o této věci. U třetí metody tu máme dva důležité aspekty. Jeden se odvozuje ze všezahrnujícího Stavů a Rozpoložení Mé Absolutní Duchovní Mysli. Tento byl na počátku a původně přenesen do všech obyvatel nejniternější duchovní dimenze Mého Stvoření. Tato metoda vědění nebyla doposud k dispozici nikomu jinému v jiných dimenzích či lidským tvorům nebo vám, Mým představitelům. Jejich a vaše pozice vyžaduje odlišný přístup. Pokud by všichni z vás měli k dispozici tuto zvláštní metodu, negativní stav a lidský život ve všech jeho aspektech by nemohl být nikdy aktivován a nemohl by nikdy poskytnout všem jednu z životně nejzávažnějších odpovědí na multiversální otázku o povaze jiného typu života než života pozitivního stavu.

V tomto jednotlivém aspektu obyvatelé této dimenze uplatňují svůj přirozený a vrozený vhled, který jim poskytuje okamžité pochopení, porozumění, přijetí a praktikování veškerých aspektů pravdy jsoucí mimo jakoukoli logiku, rozum, význam, analýzu, syntézu i intuici. Vzhledem k tomuto jejich zvláštnímu stavu nemají žádnou potřebu některé z těchto metod. Prostě věděli, zda je něco pravdivé, či ne; nebo zda je to tak, či nikoli, bez jakéhokoli přispění logiky či intuice.

Druhý důležitý aspekt této metody vědění má kořeny v tom aspektu Mé přirozenosti, který byl předešle v nedávných dialozích označen jako Mé Absolutní Jádro. Jak si

pamatujete, toto Jádro není pro nikoho pojmenovatelné, pochopitelné a přístupné, ať se v daném čase nachází kdekoli a kdykoli. Tento jednotlivý aspekt nebyl doposud nikomu k dispozici. Dosud nebyl uvolněn. Jak však víte, s ukončením tohoto časového cyklu, s ustanovením přechodného období předtím, než nastane další časový cyklus, a s přípravou uvolnění zcela nového a odlišného Aspektu z Mé Absolutní Nové Přirozenosti se tato metoda v této době stává dostupnou. Energie předcházející všechny tyto faktory ovlivnily intuici tvou, Petře, a dr. Pietera Noomena tak, že jste mohli dojít k závěru, že v tomto ohledu musí být něco navíc než jen intuice a logika, rozum, intelekt a veškeré jejich další aspekty, jimiž se hledá a dosahuje pravda.

Zjevit úplnou povahu této metody nebo kteréhokoli jejího aspektu je nyní předčasné. Lze o ní v této době říci jedině to, že to bude nanejvýš zvláštní, neobvyklá, krásná a inspirující kombinace, integrace, unifikace a aplikace výše popsaných tří metod, dávající zrod metodě čtvrté, která překoná vše a cokoli, co je doposud k dispozici. V tomto časovém okamžiku za současně existujících podmínek vašeho umístění a role nemáte jako lidé žádné možné ideje, slova, pojmy, představy, obrazy či cokoli, co by bylo s to vám dát byť i jen vzdálené ponětí toho, jaká tato metoda bude. Důvodem toho je to, že je nedílně spojena s uvolněním nového a odlišného aspektu Mé Absolutní Nové Přirozenosti. Protože to bude něco zcela nového, nelze to pojmout z pozice starého čili z pozice, která předchází tomu novému. Budete muset již být v nové pozici, abyste měli nějaké ponětí o pravé povaze nové metody vědění. Jste stále příliš daleko od této nové pozice. Tímto zjevením se však připravujete pro ustanovení toho nového ve vašem životě, když přijde čas. Nebude to před vaším odvoláním.

To je vše, Petře, co jsem dnes chtěl poskytnout. Můžeš pokračovat a zformulovat své otázky jménem tazatelů.

Petr: Je zajímavé si všimnout, že včera jsem byl požádán dotázat se na význam, pokud je tu nějaký, vícenásobných narození, jako například dvojčat, trojčat nebo dokonce šesterčat, a dnes ráno, když jsem prohlížel své denní noviny, našel jsem článek s titulkem: „Nárůst vícenásobných narození“. To je zajímavé tím, že se v něm hovoří o touze starších žen otěhotnět a o užívání pilulek na zvýšení plodnosti za tímto účelem. Výsledkem bývají vícenásobné porody. Je tu řeč o náhodných shodách okolností, není-li pravda? Chceš tento jev nějak komentovat? Tato otázka přišla od Olgy z Miami na Floridě.

Pán Ježíš Kristus: Nyní už víš dobře, Petře, že žádné náhodné shody neexistují. V minulosti, když bylo účelem vyvážení negativního stavu stavem pozitivním a vyvážení pozitivního stavu stavem negativním, bylo narození dvojčat a velmi zřídka trojčat či čtyřčat pod vlivem jak stavu pozitivního, tak i negativního. Jak víte, dvojčata mohou být buď jednovaječná, či dvouvaječná. V těch dobách existovala někdy dohoda mezi těmi, kdo se chtěli vtělit na planetu Nula jak ze stavu pozitivního, či negativního, nebo dle idejí dvou sexuálně spojených typických lidských tvorů. Z nějakých důležitých duchovních důvodů souhlasili se sdílením týchž genetických, rodinných, životního prostředí se týkajících, společenských a fyzických faktorů, za nichž by se zrodili. Jedním z těchto důvodů byla ilustrace a demonstrace faktoru duchovních a duševních odlišností jedincova ducha a duše. Šlo zde o to ukázat úplnou nezávislost jedinečných vlastností ducha a duše na jakýchkoli fyzických, genetických, rodinných, životního

prostředí se týkajících, společenských nebo jakýchkoli jiných zevních činitelích. To, jak máte toto sdělení chápat, spočívá ve faktu, že ať byla dvojčata či trojčata nebo kdokoli jakkoli podobná. Dokonce až tak, že nikdo by u nich nemohl fyzicky či zevně rozeznat dle jejich fyzického zjevu, kdo je kdo, nicméně svým duchem a duší, postojem, chováním, libostmi a nelibostmi byla zcela odlišná.

Tuto skutečnost bylo nutno zobrazit všem v Mém Stvoření a pseudostvoření, aby se odmítla představa, že jeden může být přesně stejný jako kterýkoli jiný. Tato byla husarským kouskem negativního stavu, který se snaží každého přesvědčit, že individualita není nic a vespolečnost a uniformita vše. Veškerá tato mnoho násobná zrození, která byla vyvolána z negativního stavu, byla pokusem vytvořit takový důkaz. Síly negativního stavu doufaly, že umožněním takových mnohonásobných zrození by mohly jaksi zařídit takové vespolečnosti a uniformity, a tímto by byly s to přesvědčit samy sebe a své následovníky, že ony byly pravými původci svého druhu pseudoživota a že Já jsem s ním neměl co do činění.

Navíc tento jev ukazoval Mou Absolutní Povahu v tom, že Můj Život, a Energie toho Života, z něhož byla/je možná jakákoli možnost jakéhokoli života včetně života lidských tvorů a pseudoživota všech v negativním stavu, byl/je projevován v nekonečně rozmanitých zpřítomněních v jedinečných formách a obsazích každé vědomě uvědomělé bytosti, a tudíž není nikdy nadbytečný bez ohledu na to, nakolik to navenek vypadá stejně.

Jak však víte, v současnosti je činitel vyvažování již mimo hru. Na vaší planetě se nerodí nikdo z pozitivního stavu a nerodí se již ani žádní typičtí lidské tvory. Jediná zrození, která jsou stále možná, jsou buď z negativního stavu, nebo z negativních idejí dvou lidských tvorů. Protože je na místě činitel pseudovítězství negativního stavu na planetě Nula, síly negativního stavu vyvíjejí všemožnou snahu zalidnit vaši planetu co možná nejdříve svými agenty. Proto je v lidských ženách vložena neodolatelná touha, žádostivost a téměř smyslný chtíč mít děti. Svědkem této touhy jsi byl, Petře, naneštěstí i u některých z těch v Evropě, kteří čtou a přijímají **Nové zjevení Pána Ježíše Krista**. Pro ty ženy, které byly doposud neplodné, síly negativního stavu prostřednictvím svých lidských vědeckých přísluhovačů přišly sléky na plodnost, které jim umožňují mít vícenásobná zrození. V každém z nich je přesto zachována jedinečná individualita a osobnost, ať je jakákoli. Účelem této situace ovšem již není snaha prokázat výše uvedené. Jejím jím pouze přelidnění vaší planety vlastními agenty negativního stavu, aby se mohl ustanovit životní styl čistě negativní povahy.

Jeden zajímavý faktor tohoto pseudovítězství spočívá ve faktu, že zdroje planety Nula potřebné pro udržování jakýchkoli životních forem na ní velmi rychle ubývají. Pokud by se úplně vyčerpaly, pak by se na vaší planetě nemohl podporovat žádný život. V takovém případě by pseudovítězství negativního stavu bylo zároveň jeho prohrou, protože parazit by zničil svého hostitele, z něhož se napájí, a negativní stav by taktéž uhynul. Toto je jeden z možných scénářů, jak by negativní stav mohl skončit. Jak z tohoto jednotlivého scénáře vidíte, negativní stav je ve své bláhovosti, stupiditě a sílenosti schopen zničit sám sebe zevnitř sebe samého bez použití jakýchkoli vnějších sil ze strany pozitivního stavu. Vícečetná narození na vaší planetě jsou skvělým příspěvkem k tomuto sebezničení. Toť vše, co lze říci v odpověď na otázku Olgy starší.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Petr: Děkuji mnohokrát za Tvé smysluplné odpovědi. Můžeme přikročit k Richardovým otázkám? Taktéž jsem mezitím obdržel dodatečnou žádost na objasnění pojetí či pojmu „Oheň“, který byl použit při popisu Tvé Absolutní Nové Přirozenosti. Jaký je jeho pozitivní spoluvýznam ve vztahu k Tvé Přirozenosti?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, smíš.

Petr: Richard Schumert se táže na smysl a význam jednobuněčných životních forem, jako jsou bakterie, mikroby, zárodky, viry, améby, prvoci a podobné mikroskopické a submikroskopické entity. Jeho druhá otázka je o Mojžíšovi. Proč mu nebylo dovoleno překročit řeku Jordán bez ohledu na to, nakolik Tě prosil o odpuštění svého jednoho a jediného omylu.

Pán Ježíš Kristus: Význam a účel těchto jednoduchých nižších životních forem lze v obecnosti odvodit z toho, co bylo zjeveno o zvířecích formách života v Dialogu osmdesátém pátém. Tyto jednobuněčné či nebuněčné životní formy jsou souvztažnostmi nezákladnějších, nižších základních složek myšlenkových procesů vědomě uvědomělých myslí. V pozitivním spoluvýznamu se původně odvozují z Mého Absolutního Procesu Myšlení jako ty nejnižší základní a výchozí částice tohoto Procesu potřebné k udržování a náležitému fungování všech idejí života ve všech jeho projevech. V myšlenkových procesech relativních vědomě uvědomělých myslí jsou souvztažnostmi jejich vlastních potřeb pečovat o vědomě uvědomělé prostředí ve funkčním celku, aby se zachoval neustálý tok náležitých energií pro zdravý a normální průběh všech aspektů života - od základních, subelementárních pro ty nejsložitější formy makroživota. Tyto aspekty myšlenkových pochodů vědomě uvědomělých myslí se v procesu svých projekcí do nejzevnější čili fyzické dimenze jeví jako rozličné mikroby, bakterie a podobné jednobuněčné životní formy, které pomáhají udržovat náležitou rovnováhu živých organismů. Důsledky a následky těchto subelementárních aspektů myšlenkových pochodů sentientní mysli se vytvářejí na nejnižší vědomé úrovni této mysli.

V negativním spousoznačení jejich významu, jak původci a aktivátoři negativního stavu počali produkovat negativní myšlenkové pochody na jejich velmi elementární a subelementární úrovni, dali vzniknout něčemu, co ve své podstatě bylo zaměřeno k zničení všeho pozitivního a dobrého. Ve většině případů jsou tyto subelementární výtvoary myšlenkových pochodů nevědomé. Původně tu byl sklon napodobovat vše takovým způsobem, jakým se vše činilo v pozitivním stavu, jen za opačným účelem. Aby se tedy udržoval pseudoživot v jeho negativním spoluvýznamu tak, jak se udržuje pravý život v pozitivním stavu v jeho pozitivním spoluvýznamu, činitelem protikladnosti a oddělenosti od čehokoli pozitivního počala sentientní mysl pseudotvůrců na své subelementární úrovni vytvářet veškeré potřebné složky takového udržování. Jako výsledek se prostřednictvím svých souvztažnostních činitelů ve fyzické dimenzi zóny vymístění a planety Nula tyto jednotlivé subelementární aspekty myšlenkových procesů objevily jako život ohrožující mikroby, bacily, bakterie, viry, retro-viry a podobné zhoubné jednobuněčné subelementární organismy. Vytváření těchto velmi negativních a zhoubných typů podživotních forem bylo původně použito jako zbraň pro otrávení a zničení atmosféry a sféry pozitivních životních forem. Původci a aktivátoři negativního stavu ve své snaze ustanovit zcela

odlišný životní styl, než byl životní styl pozitivního stavu, doufali, že tyto subelementární myšlenkové procesy využijí prostřednictvím jejich souvztažných projekcí do těchto podživotních forem pro vyhlazení všeho pozitivního z jejich domény.

Naneštěstí pro ně se jejich snaha v tomto ohledu zvrátila v tom smyslu, že jakmile se něco takové povahy vytvoří, má kvůli své vzpurné povaze sklon se množit podle zákona geometrického růstu a následně se stane nekontrolovatelným. A nejenom to, ale neustále mutuje do nějakých odlišných kombinací, které je téměř nemožné ovládat či vyhladit jakýmikoli známými prostředky. Tento činitel jasně zobrazuje samotnou povahu negativního stavu. Jako protiklad povahy stavu pozitivního je vše ve stavu negativním zmatečné, neukázněné, nezákonné a neovladatelné. Chcete-li ustanovit životní styl, který má být zcela a úplně v protikladu ke všemu, co je obsaženo v tom jiném životě, s nímž nechcete mít nic společného, pak nemáte žádné jiné východisko, než se stát vším, co není pozitivní, pořádné, zákonité, krásné, zvládnuté a elegantní. Tento faktor se velmi dobře odráží v chování subelementárních jednoduchých nebuněčných životních forem vytvářených dle takového negativního návrhu vyvěrajícího z negativních a zlých myšlenkových pochodů.

Na druhé straně ve srovnání s těmi ničivými ty pozitivní nižší základní formy života pocházející z pozitivních myšlenkových pochodů sentientních myslí v pozitivním stavu nemají tytéž sklony jako ty negativní. Ve svém vlastním prostředí a působení se chovají řádně, zákonitě a vkusně, čímž pomáhají živým organismům v jejich náležitém působení. Tento základní rozdíl v chování těchto dvou nižších jsoucností jasně ukazuje pravou povahu pozitivních a dobrých myšlenkových pochodů a pravou povahu myšlenkových pochodů negativních a zlých. A to je vše, co lze nyní říci o této záležitosti.

Nyní k otázce o Mojžíšovi. Jak si, Petře, pamatuješ, kdykoli jsi četl tu část v Bibli, jež se zabývá Mým odmítnutím dovolit mu vstoupit do takzvané zaslíbené země umístěné za řekou Jordánem, vždy ses cítil velmi zle za Mojžíše a téměř ses na Mne hněval, že jsem mu nedovolil mít výsadu vstoupit do této země. Jak víš, z tvé strany šlo o typický lidský postoj. Jinými slovy na celou situaci ses díval tak, jak se odehrává na scéně, a nikoli za scénou. Co se ale vskutku za scénou odehrávalo? Odpověď na tuto otázku lze nalézt v tom, s čím tehdy souvztažila Mojžíšova pozice a role. Především, jak si uvědomuješ, Mojžíš byl v té době nejpokornější osobou na planetě Nula. V tom představoval Mou Absolutní Pokoru, Skromnost a Poníženost. Za druhé můžete Mojžíše považovat za samého Mého prvního a jediného představitele na planetě Nula v té době. Za třetí byl samým ztělesněním Mého Absolutního Božského Zákona a Řádu, dle nichž je udržován život Mého Stvoření a probíhá svým náležitým směrem. Za čtvrté Mojžíš reprezentoval jakou Božskou Bytnost a Podstatu, tak i Mou budoucí Lidskou Přirozenost. Jeho chování, jednání, způsob myšlení, navazování vztahů a sdělování věcí, to vše představovalo přirozenost pozitivního stavu a Mou Absolutní Přirozenost v jejím relativním rozpoložení. V podstatě Mojžíš představoval celost veškerých Božských Zákonů, Principů a Ustanovení, jež umožňují jakýkoli funkční a pozitivní život. Toto byla reprezentace reality pozitivního stavu.

Na druhé straně nikdy nezapomínejte, s jakým druhem lidí Mojžíš jednal, Jak si pamatujete z jeho poslední písně, kterou učil díky izraelské krátkce předtím, než jsem ho odvolal a ukryl před nimi jeho fyzické tělo, aby z něho nemohli udělat idol uctívání, velmi živě popsal jejich povahu jako nejtvrdohlavější, vzpurné tvrdošíjně, neposlušné, zaryté, nerozvážené, bezohledné a duchovně zcela zaslepené a plně zevnější. Mojžíš jim velmi otevřeně řekl, že byli Mnou vyvoleni ne proto, že byli nejlepší a nejvíce hodní mezi všemi národy existujícími v té době na planetě Nula, ale proto, že byli fakticky nejhorší. Na nich se mohla nejlépe ukázat a zobrazit Má nekonečná shovívavost, trpělivost, milosrdenství a odpuštění.

Zároveň však byl Mojžíš také lidský tvor se všemi aspekty povahy bytí lidským tvorem. V tomto zobrazoval rozdíl mezi tím, co to je být Mým pravým představitelem. V roli Mého pravého představitele bylo jeho chování ze samé Božskosti, kterou měl v sobě ode Mne. V této pozici jednal a choval se jako nejpozitivnější a nejlaskavější osoba. Avšak když byl ve své nejzazší schopnosti udržovat svou roli jako Mého reprezentanta vyprovokován tvrdošíjnými a neposlušnými lidmi, upadl na chvíli do své lidské přirozenosti a stal se zuřivým na dítky izraelské s nedůvěrou, že bych Já byl s to vytvořit pitnou vodu ze skály uprostřed pouště. Takže namísto jednou, udeřil na skálu dvakrát nedoufaje, že by z ní nějaká voda mohla vyjít. Přesto voda vyšla ze skály neobvykle hojně. Jaké jsou tu duchovní souvztažnosti? Skála v této jednotlivé konotaci představuje přírodní pravdu projevující se v její víře. Voda byla čistá duchovní pravda, která je dostupná každému na základě přijetí přírodní pravdy a víry v její existenci. Dvojí udeření do skály znamená odmítnutí této podstatné a životodárné víry a nevíru v jakoukoli duchovní pravdu. To, že přesto voda proudila hojně ze skály, znamená, že Má Božská Pravda žije a je k dispozici každému bez ohledu na to, nakolik se odmítá nebo přehlíží.

Důsledkem Mojžíšovy nevíry v tomto jednotlivém případě bylo to, že si upřel možnost vstoupit do země zaslíbené čili v tomto případě do pozitivního stavu, protože sem můžete vstoupit pouze prostřednictvím přijetí čisté duchovní pravdy vaší a skrze vaši osobní víru v její sílu a moc. Mojžíš představoval v tomto případě důsledky zavržení Božské Pravdy a zakotvení sebe samého v negativních aspektech typické lidské povahy. Nezapomínejte, jakým lidem prezentoval všechna tato fakta. V jeho případě by každá odchylka od toho, aby přivodil důsledky svých činů, poskytovala velmi špatný příklad těmto lidem, kteří byli ve své povaze velmi zlí. Kdybych měl poslechnout Mojžíšovu žádost a dovolit mu vstoupit do takzvané země zaslíbené, aniž by se ukázaly jasné důsledky jeho nesprávného postoje, navždy bych posílil zlo dítek izraelských a ty by se nemohly nikdy spasit či konvertovat do pozitivního stavu. Kvůli jejich budoucímu spasení jsme se s Mojžíšem dohodli na sehrání tohoto důležitého scénáře. Navíc Já a on jsme velmi dobře věděli, že takzvaná fyzická zaslíbená země nebyl skutečný pozitivní stav, ale jen jevením se a souvztažností pozitivního stavu. Jinak by děti izraelské nemohly skončit tak, jak skončily následně po jejich zabrání té země. Namísto toho, poté co jsem Mojžíšovi v jednom okamžiku ukázal veškeré aspekty země zaslíbené, vzal jsem ho do té skutečné, nacházející s v pozitivním stavu duchovního světa. Takže osobně neutrpěl žádnou škodu ani nebyl vůbec o nic ochuzen. Vše, o co přišel, bylo další snášení arogantních, zatvrzelých a tvrdohlavých lidí a jejich nesnesitelných

neposlušností a pokoušení, jimž Mne a jeho neustále vystavovali. Toto je ale vše, co lze o věci Mojžíš nyní říci. Více o Mojžíšovi bude řečeno v dalším dialogu (106.).

Ted' k záležitosti pojmu „Oheň“, jak se vztahuje k Mé Absolutní přirozenosti. Mělo by být nyní velkou měrou zjevné, jaký je kladný spoluvýznam slova oheň. Vezměme například vaše Slunce, jež je ohromnou koulí stále a nepřetržitě hořícího ohně. Jím se umožňuje život na vaší planetě. Teplo a světlo vašeho Slunce poskytuje veškerému životu na vaší planetě nezbytné podmínky pro vzkvétání tohoto života. Já jsem Absolutní Slunce Mého stvoření. Oheň Mé Lásky a její Moudrosti neustále vyzařuje a emanuje všem živoucím, dýchajícím a existujícím entitám teplo a světlo, které jim umožňuje žít, být na živu a náležitě fungovat. To je pozitivní spoluoznačení pojmu „Oheň“. I ve vašem každodenním životě má oheň mnoho pozitivních spoluvýznamů. Na ohni vaříte svá jídla, ohříváte jím vodu, vytápíte jím svůj dům a oheň využíváte v mnoha průmyslových a obchodních podnicích. Jako vše ostatní má však oheň i negativní souvztažnosti využívané silami negativního stavu pro jejich negativní a zlé účely. Ale dokonce i v tomto spoluvýznamu, pokud nazíráme na jeho význam za scénou, má oheň očistný účinek, spalující všechny nečistoty a nastavující novou kondici pro vybudování něčeho nového.

Pocítili jste již někdy oheň hořící ve vašem srdci či hrudi? A co oheň lásky, soucitu atd., nebo v negativním smyslu planoucí oheň nenávisti? Oheň Mé Lásky zažehl samotný život Mého Stvoření a všeho v něm živoucího a dýchajícího. To je důvod, proč Mne lze taktéž nazývat jako Absolutní Oheň a v tomto smyslu Oheň jsem Já a Já jsem Oheň. Odpovědělo se tím, Petře, na otázky, které jsi položil jménem Betty, Heather, Ardyth a Leilani?

Petr: Odpověď na tuto otázku jsem vždy znal. Abych řekl pravdu, byl jsem trochu překvapen, že by mohly vůbec přijít s potřebou odpovědi na něco tak zřejmého. Konec konců pokud byla položena, zjevně ji bylo třeba objasnit, protože někdo jiný by mohl mít tutéž otázku. Máme dnes ještě něco jiného?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, je to tak. Toto objasnění pojmu „Oheň“ bylo potřebné a pro dnes už nic víc. Nyní jdi a odpočívej.

Dialog stý šestý

19. září 1999

Petr: Nyní se mě několik lidí po nějakou dobu ptá na tutéž otázku. Nejprve jsem ji ignoroval jako jalovou zvědavost a neviděl jsem v ní žádný konkrétní význam. Avšak poté, co tato otázka byla položena paní doktorkou z Ostravy v České republice, rozhodl jsem se Ti ji předložit. Uvaž, zda tato otázka má nějaký důvod a multiversální význam. Jako vždy bych se Tě však před formulací této otázky chtěl zeptat, zda nechceš nejprve něčím přispět. Během mé ranní meditativní procházky mi bylo naznačeno, že bys rád dále komentoval a rozpracoval záležitosti probírané v Dialogu stopátém.

Pán Ježíš Kristus: Díky, Petře, že jsi Mi dal přednost hovořit o něčem, co bylo obsaženo v předešlých dialogích, jakož i o některých dalších záležitostech. Předtím, než půjdeme k tvé konkrétní otázce a určíme, zda je důvodná, a že by tedy bylo užitečné a prospěšné obdržet na ni odpověď, potřebujeme rozpracovat tři záležitosti. Dvě z nich se vztahují k něčemu, co bylo obsaženo v předešlém dialogu. Třetí věc se vztahuje k současnému rozpoložení konzervativní, nejpravicejší větve pseudotvůrců, kteří jsou v současné době v Nové škole.

Začněme se dvěma záležitostmi probíranými v předešlém dialogu. První se vztahuje k existenci subelementárních nebuněčných nebo jednobuněčných forem života jak na straně pozitivního, tak i negativního stavu. Pro vaši lidskou mysl bude obtížné plně pochopit, jak se skutečně odehrává proces nastávání těchto jednoduchých podživotních forem v pravé realitě jejich projevování se. Dovolte nám, abychom Vám předložili následující teoretickou konstrukci, která vám může přiblížit pochopení toho, jak se tento postup vyvíjí a rozvíjí. Pamatujte ale, že je to jen teoretická konstrukce, nikoli pravá realita procesu samotného.

Jakmile v myšlenkovém procesu sentientní mysli nastane jakákoli idea, okamžitě přichází ke své realizaci. Proces nastávání této ideje v sobě produkuje ohromné energie. Ve stavu nastávání této ideje v sentientní mysli existuje obecný důvod, kvůli němuž se tato idea zrodila. Energie, které jsou výsledkem nastávání této ideje, probíhají, jak se šíří z centra či ze svého jádra, k obvodu kruhovým způsobem. Můžete si to představit jako horizontální vržení kamene na povrch velkého vodního tělesa. Jak kámen dosáhne povrchu vody, vytváří kruhové pohyby, které se šíří ve stále širších kruzích všemi směry k okraji vody. Něco podobného se odehrává také v našem případě.

Nastávající idea s energiemi vytvořenými procesem jejího nastávání tedy sestává z jádra čili z niterné části, která zaujímá středovou čili nejvnitřnější pozici v sentientní mysli, nebo, lépe řečeno, v jedné z jejích myšlenek, jež je pro tuto nastávající ideu a její obsah velmi zvláštní a jedinečná. Okolo tohoto centrálního jádra či vnitřku jsou vytvořeny mnohé vrstvy, které lze považovat za duševnost nebo tělo této ideje a jejích

energií. Jak idea probíhá ke své realizaci, prostupuje veškeré dimenze a jim odpovídající úrovně, kde se projevuje ve formě rozličných sentientních a nesentientních životních forem. Čím blíže k vnitřku této ideje čili k jejímu jádru, tím rozvinutější životní formy se vytvářejí.

Na duchovní úrovni, pokud tato idea nastává v myšlenkovém pochodu někoho, kdo se nachází na této úrovni, produkuje jedinečné sentientní životní formy. Jak se její energie šíří po duchovní dimenzi, vytváří rozličné důsledky, výsledky a následky v souladu s kvalitou a obsahem této ideje. Čím dále od jádra této ideje se její energie šíří, tím méně důmyslné sentientní životní formy se počínají. Jeden z aspektů této ideje se vztahuje k prostředí a jeho náležitému udržování aby se sentientní mysli poskytl nejvhodnější podmínky pro její jedinečnou aktualizaci, realizaci a tvořivé úsilí. Jako pozitivní vedlejší účinek tohoto jednotlivého aspektu se objevují různé součásti, které velmi napomáhají při uskutečňování cíle tohoto udržování. Na velmi elementární a subelementární úrovni této jednotlivé ideje a jejích energií čili ve velmi vzdáleném stavu od stavu samotného vnitřku středového jádra této ideje se vytvářejí určité drobné, submikroskopické kvality, které dávají vznik duchovním nebuněčným nebo jednobuněčným životním formám, které jsou využity jako činitel přispívající k náležitému udržování sentientního organismu a jeho prostředí. Tyto duchovní nebuněčné či jednobuněčné životní formy jsou ve skutečnosti nejdrobnější či nejvíce submikroskopické částice sentientních energií sentientních idejí sentientních myšlenkových procesů. Jsou tedy nejmenší možné součásti sentientního myšlení samotného. To je důvodem, že je nazýváme duchovními. V tomto případě na duchovní úrovni nevytvářejí pevné a fyzické formy. Avšak jejich neustálé a nepřerušované nastávání spolu s jejich velmi specifickými duchovními energiemi dává popud k objevování se takových pevných a hmatatelných fyzických subentit - prostřednictvím specifických sentientních duševních procesů sentientní mysli na zprostředkující úrovni.

Jak tato jednotlivá idea a její specifické energie vstoupí do zprostředkujících dimenzí, ze samého svého nitra čili centrálního jádra taktéž produkuje veškeré sentientní duševní procesy včleněné do nově vytvořených sentientních entit nacházejících se v této dimenzi. Skrze toto a tím tato idea spolu se svými ohromně potentními energiemi vytváří všechny důsledky, výsledky a následky odpovídající povaze a jakosti obsahu této ideje, vhodné pro potřeby intermediální dimenze. Jak se šíří v této jednotlivé dimenzi, v procesu svého šíření dává popud k objevení se veškerých rysů, vlastností a aspektů specifických duševních součástí, které následně svými vlastními specifickými energiemi, jež jsou výsledkem jejich nastávání, dávají zrod veškerým dalším nesentientním duševním životním formám a jim odpovídajícím prostředím. Jako pozitivní vedlejší účinek tohoto procesu na subelementární úrovni těchto duševních pochodů počínají vyzařovat nebuněčné mentální energie, jež dávají popud nastávání nebuněčných či jednobuněčných duševních životních forem, které z popudu své původní duchovní jakosti a obsahu dávají vzniknout objevení se pevných a hmatatelných fyzických jednobuněčných a nebuněčných životních forem na úrovni fyzické dimenze.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

V okamžiku, kdy tato idea s mnohokrát zmnóženými a znásobenými duchovními a duševními energiemi vstoupí do fyzické dimenze, prochází tímtež výše popsaným procesem s jedinou odlišností, že na této úrovni se veškeré její důsledky, výsledky a následky stávají zevnějšími a fyzickými. Ze samého nitra či středového jádra této ideje se teď ve svých fyzických aspektech objevují zevní fyzické životní formy od těl fyzicky, duševně a duchovně nejrozvinutějších sentientních životních forem až po ty nejelementárnější, dílčí, jednobuněčné a nebuněčné pevné životní formy. Jako pozitivní vedlejší účinek tohoto procesu se na nejdrobnější možné úrovni těchto fyzických energií vytvářejí veškeré typy mikrobů, améb, prvoků a podobných dílčích životních bytostí, které jsou následně použity pro náležité udržování živoucího organismu a jeho prostředí. Mezi nejvyvinutějšími životními formami a těmi nejelementárnějšími a subelementárnějšími se vytvářejí myriády dalších životních forem, jako například zvířata, ryby, ptáci, hmyz atd. a jim odpovídajícími obydlími odpovídajícími jejich potřebám za účelem jejich náležitého fungování, kvůli němuž jim bylo dovoleno vstoupit do jejich jsoucna a bytí. Nejzevnější čili nejvnějškovatější součásti procesu nastávání této ideje a jejích energií v sentientní mysli vytvářejí, jak se šíří jejich pozitivní vedlejší účinky se zřetelem na prostředí odpovídající jejich povaze, veškeré organické a rostlinné životní formy, jaké spatřujeme v pozitivních a prospěšných ovocných stromech, květinách, keřích a všech druzích rostlin obecně. Z myšlenek jejich potřeb energie takových myšlenek vytvářejí pro takové organické a botanické entity náležité prostředí, ve kterém mohou prospívat a reprodukovat se přispívající následně k ekologické rovnováze a zkrášlení životního prostředí potřebného pro sentientní entity a jejich tvořivé úsilí.

V pozitivním stavu Mého Stvoření se kvůli tomu, že se zde odehrávají jen pozitivní myšlenkové pochody a z vědomě uvědomělých myslí se vytvářejí jen pozitivní ideje, tvoří jen pozitivní, prospěšné a užitečné životní formy. Tyto jsou specifickými důsledky, následky a výsledky těchto myšlenkových procesů a jejich neustále a nepřetržitě nastávajících idejí. Tento faktor odráží Absolutní Rozpoložení Mé Absolutní Sentientní mysli a Její Absolutní Povahu, jež nepřetržitě a neustále produkuje a vytváří jen Absolutně Pozitivní Ideje a jejich Absolutně Pozitivní Energie a jež umožňuje, aby se podobné procesy odehrávaly ve všech relativních vědomě uvědomělých myslích.

V negativním stavu a v jeho zóně vymístění a ve většině případů na planetě Nula se odehrávají jen negativní a zlé myšlenkové pochody a jsou vytvářeny jen zlé a negativní ideje. Jak se šíří skrze své vlastní pseudodimenze stejným způsobem popsaným výše, dávají vzniknout životním formám, které jsou převážně negativní, jedovaté, škodlivé a destruktivní nejenom pro pravý život, ale také pro jejich vlastní pseudoživot. Taková je povaha jakékoli negativní a zlé myšlenky, ideje či pojmání. Můžete to považovat za jejich vlastní negativní vedlejší účinek, který vytváří všemožné dílčí, nebuněčné a jednobuněčné životní formy, jež bez rozdílu hubí cokoli živoucí a dýchající včetně těch, kdo je produkují.

Původně, před prvním krokem aktivace negativního stavu, neměli jeho aktivátoři žádnou představu o tom, co by takové myšlenky, ideje a pojmy mohly produkovat nebo jaké by byly či mohly být jejich výsledky, důsledky a následky. Především se museli

naučit, jak takové negativní a zlé myšlenky, ideje a pojetí vytvářet. Jakmile objevili, jak je vytvořit, při jejich vytváření v procesu této tvorby byly vytvořeny ohromné energie, které především ustanovily veškeré oblasti zóny vymístění a všech jejích pekel a šířily se tímtéž způsobem, jak se popisuje výše; za druhé vedly k fabrikaci všemožných negativních a zlých sentientních entit, které vytvářely své vlastní negativní a zlé myšlenky, ideje a pojetí, výsledkem čehož byl proces jejich vlastního šíření se tím, že se objevují negativní druhy živočichů, ptáků, ryb, hmyzu a negativní druhy rostlin a všech dalších negativních, jedovatých a škodlivých rostlinných a biologických entit až po samé negativní, jedovaté a ničivé bakterie, mikroby, viry a podobné nebuněčné životní formy.

Na planetě Nula, protože ve svém prostředí taktéž obsahuje ať skrytě, či zjevně Mé pozitivní představitele, lze kvůli jejich především pozitivním, dobrým a prospěšným myšlenkám, ideám a pojetím nalézt oba typy životních forem, které navzájem neustále zápasí. Negativní životní formy ustavičně napadají, zabíjejí a hubí ty pozitivní a ty pozitivní mají roli obránců sebe samých a veškerých živých organismů, jakož i jejich prostředí proti těm negativním.

Problém s tímto uspořádáním spočívá ve faktu, že jakmile se v sentientní mysli vytvoří jakékoli myšlenky, ideje či pojetí ať v pozitivním, či negativním smyslu, svým Nastáváním vytvoří ohromné energie pohánějící kvalitu a obsah těchto myšlenek, idejí a pojetí, aby se šířily všemi směry (řečeno symbolicky) po všech dimenzích a všech jim odpovídajících úrovních. Od okamžiku zahájení tohoto procesu ho nelze nijak zastavit. Multiversální zákon vyžaduje, že jejich nastávání musí proběhnout ke stávání se jejich vlastní opravdové (v pozitivním stavu) či pseudoopravdové (v panství negativního stavu) reality, aby mohly produkovat a aby se produkovaly všechny své důsledky, následky a výsledky.

Jak z těchto faktů vidíte, příčinné faktory všeho a čehokoli v jsoucnu a bytí, jakož i v pseudojsoucnu a pseudobytí a na planetě Nula, jsou činnosti čili myšlenkové pochody sentientní mysli. V absolutním smyslu a ve svém čistě pozitivním spoluoznačení jsou příčinné faktory všeho a čehokoli činnosti nebo myšlenkové pochody Mé Absolutní Sentientní Mysli. Protože se hlavní a základní uspořádání jakékoli relativní sentientní mysli odvozuje z hlavní a základní struktury Mé Absolutní Sentientní Mysli, relativní sentientní mysl smí a může vytvářet, cokoli chce, svými vlastními myšlenkovými pochody, svými ideami a myšlenkovými a pojmovými elementy.

Multiversální vzájemné a vnitřní propojení a působení veškerých sentientních jsoucen, jakož i všech umístěných v negativním stavu a na planetě Nula, je takové, že započetí a vytvoření jakýchkoli elementů myšlení, idejí a pojetí má vliv na všechno a cokoli. Naštěstí pro pozitivní stav není kvůli jeho oddělenosti a úplné izolovanosti od čehokoli započatého a vytvořeného v negativním stavu nikdo ovlivňován ničím negativním, špatným nebo zlým. Vzhledem k pseudorealitě, iluzím a jevením se negativního stavu cokoli v něm počaté a vytvořené odpadá od stavu pozitivního, aniž by to způsobovalo jakoukoli škodu či problémy komukoli v něm, a následně to dopadá zpět na iniciátory a producenty takových negativních, špatných a zlých myšlenek, idejí a pojetí, aby mohly nést důsledky svých protivných aktivit.

Avšak uvnitř negativního stavu můžete vzhledem k této vzájemné a niterné propojenosti všeho a čehokoli snadno mít epidemii špatných věcí stávajících se všem, kdož jsou v pozici přijímání takových negativních, špatných a zlých myšlenek, idejí a pojetí. Na druhé straně na planetě Nula má přítomnost takových negativních a zlých myšlenek, idejí a pojetí širokosáhlý účinek nejenom na všechny lidské tvory a agenty negativního stavu, ale i na mé zjevné i skryté představitele, kteří mohou trpět pod těmito účinky, kdykoli fungují nikoli z pozice svého bytí Mými pravými představiteli, ale z pozice své lidské povahy. Avšak i když fungují z pozice své role jako Mí představitelé, protože mají na sobě typické lidské tělo, toto podléhá působení takových negativních, špatných a zlých myšlenek, idejí a pojetí a všeho, co se jimi vytváří a ustanovuje. To je důvod, proč i Mí představitelé mohou být napadeni a zasaženi a mohou trpět těmito miliardami a miliardami mikrobů, zárodků, bakterií, virů, retrovirů atd. nebo čímkoli, co zde mají, což jsou samotné vedlejší účinky všech těchto zlých, negativních a špatných myšlenek, idejí a pojetí vytvářených sentientními myslmi v negativním stavu.

Takto je tedy vše stvořeno, vytvořeno a zfabrikováno. Proč o tomto pro vaši lidskou mysl složitým předmětu hovoříme? U většiny lidských tvorů a všech vědců na planetě Nula je sklon považovat vše za nezávislé na činnostech sentientní mysli a jejich myšlenkových procesech. Pro ně to vypadá tak, jako by vše vnější, ať je to organické, anorganické, vědomě uvědomělé, nesentientní, zvířecí, rostlinné, nerostné či jakékoli jiné, se vyvinulo a ustanovilo bez jakéhokoli spojení s myšlenkovými pochody, ideami, pojetími či čímkoli jiným sentientní mysli. To je hanebné nazírání na všechny odehrávající se události a na vše ostatní. Co žije, dýchá, je organické či neorganické, jak se to koná a je na scéně. Na druhé straně výše popsany postup událostí všeho a čehokoli na ně nazírá, jako se to odehrálo, odehrává a odehraje se za scénou. Obtížný předmět této rozpravy je tu kvůli vašemu vlastnímu vzdělání se, aby se vám tak mohlo pomoci naučit se pohlížet na vše a cokoli, jak to je za scénou. Pomůže vám to zjistit a pochopit vše ve vašem životě a v pseudoživotě negativního stavu obecně a lidském životě zvláště, jaké to skutečně je, a nikoli, jakým se to jeví být. Tím se pak přispěje k vaší schopnosti vyhnout se přijetí deformací a nepravd ve vztahu k čemukoli, co se vám zde na planetě Nula předkládá. V nejzazším smyslu to přispěje k ustanovení kondice v lidském životě a v negativním stavu obecně, která účinně odstraní neblahou kondici lidských tvorů a všech ostatních tvorů a bytostí v negativním stavu pohlížet na vše z pozice toho, že jejich zevnějšnosti jsou nezávislé na jejich sentientní mysli. To pak vloží odpovědnost za všechny události v sentientním i nesentientním životě ve všech jeho formách a projevech tam, kam patří - myšlenkovým pochodům sentientní mysli a ideám, myšlenkám a pojetím jimi vytvořeným, ať by jejich povaha byla jakákoli. A to je vše ve vztahu k této jednotlivé záležitosti.

Druhou záležitostí, která potřebuje trochu dalšího vysvětlení, je to, proč Mojžíšovi nebylo dovoleno překročit řeku Jordán - jak se probralo v minulém dialogu. Jak si pamatujete, Mojžíš Mě požádal dolit mu přivést dívky izraelské do takzvané zaslíbené země. Řekl jsem mu, aby Mě přestal obtěžovat se svým požadavkem. Tehdy jsem ale nepoužil přesně slovo „obtěžovat“. Spíše jsem mu řekl, aby se Mi o této záležitosti zase nezmiňoval. Vzhledem ke všem praktickým účelům by vám ale mohla vyznít tak, aby Mě zase neobtěžoval. Může Mě vůbec něco obtěžovat? Ovšem že ne. Zde se ale

zabýváme velmi důležitou ilustrací toho, jak na věci nenahlížet. Jde tu opět o záležitost nahlížení za scénu. Mojžíšova žádost ke Mně byla z pozice jeho zevní mysli či jeho lidské povahy. Z této pozice se na vše patří, jak to je na scéně. Co viděl z této pozice? Věděl, že je tu zaslíbená země, jež je skutečným rájem čili v tomto případě pozitivním stavem. Je to ale skutečnost, nebo jen iluze či zdání reality? Zevně to vypadá jako skutečnost sama. Avšak niterně je to jen souvztažnost neboli v tomto případě fyzická reprezentace reality samotné čili v tomto případě pozitivního stavu.

Takže co by se stalo, pokud bych za těchto podmínek vyslyšel Mojžíšovu žádost a dovolil mu vstoupit do iluze či zdání pozitivního stavu? Jsa v zevnějších čili dívaje se na tuto zemi z pozice svých zevnějších, na základě tohoto faktoru by se nesprávně domníval, že toto je skutečný pozitivní stav, nikoli jeho duchovní souvztažnost. Jaký příklad by v takovém případě poskytl dítkám izraelským? Nezapomínejte, že jejich povaha byla výtažkem těch největších vnějškovitostí jejich zevní kolektivní mysli. Neměly žádné pojetí čehokoli niterného či opravdu duchovního. Takže jsou v této pozici, pokud by někdo jako Mojžíš, kdo byl v té době Můj jediný pravý představitel na planetě Nula, vstoupil do země zaslíbené, uzavřel by děti izraelské v jejich zevním rozpoložení navždy a nadobro. V takovém případě by popřely, že existuje vůbec něco opravdu duchovního a zároveň by považovaly zevní život a život v zemi zaslíbené, jakož i samu zemi zaslíbenou za pravý pozitivní stav, mimo něhož a nad něhož nic jiného neexistuje. V takovém případě by nikdo z kmenů dítek izraelských nemohl být nikdy spasen. Navíc existovalo reálné nebezpečí z tohoto povolení také pro Mojžíše samotného.

Uvažte toto: Mojžíš byl reprezentant pravého duchovního stavu majícího kořeny v jeho niternostech, kde v něm bylo přítomno Mé Božství. Avšak on Mě žádal ze stavu své lidské povahy čili ze stavu svých zevnějších, abych mu dovolil vstoupit do takzvané zaslíbené země. Pokud bych dovolil, aby se mu to stalo, uzavřel bych ho taktéž ve stavu jeho vlastních zevnějších čili v jeho vlastní lidské přirozenosti. Tímto by Mojžíš neměl žádnou jinou volbu než považovat svou lidskou přirozenost a její zevní způsob fungování a vnímání skutečnosti za pravé niternosti a pravou duchovnost, jinak řečeno, považoval by ji za pravou a jedinou realitu. V okamžiku, kdyby tak učinil, by ztratil jakékoli spojení se Mnou, přítomnost Mé Božskosti v něm by se odstranila a on by přestal být Mým představitelem. Skutečně věříte, že bych si přál, aby se to událo? Naprosto ne!

Co se zde událo, bylo to, že bylo nutné ustanovit důležitou ilustraci a demonstraci všem v mém stvoření, kdož velmi pečlivě sledovali Mé působení s Mojžíšem a jeho chování, jakož i chování a reakce dítek izraelských na to, jak byla situace nastolena k jasnému rozlišení pravé reality jsoucna a bytí od jejich souvztažných činitelů, jak se objevují a jeví na scéně. Uvědomujete si, jaké v té době existovalo nebezpečí, pokud bych vyhověl Mojžíšově žádosti? Tím, že bych mu dovolil z pozice jeho zevnějších a zároveň z pozice Mé Absolutní Přirozenosti vstoupit do takzvané zaslíbené země, navěky bych ustanovil pozici vzhůru nohama v celém mém stvoření. Potvrzením jeho pozice a pozice takzvané zaslíbené země jako pravé a jediné reality pozitivního stavu bych definitivně a neodvolatelně umístil iluzi a zdání reality jako jedinou realitu a jedinou pravou realitu jako iluzi a zdání. Veškeré obyvatelstvo pozitivního stavu by v tomtéž

okamžiku nemělo jiný výběr, než se považovat za neskutečné, žijící v iluzích a zdáních, a ty v negativním stavu a na planetě Nula za jediné, kdo mají pravý a skutečný život. To by byl podvod v multiversálním měřítku. V tomto případě by všichni obyvatelé Mého pozitivního stavu spáchali existenční sebevraždu. Odmítnutím Mojžíšova požadavku jsem pevně a přesvědčivě ustanovil dělící čáru mezi tím, co je reálné, a tím, co je jen iluzí a zdáním toho reálného. Tímto způsobem byla navěky znovu potvrzena realita pravého života každého v pozitivním stavu a znovu ustanoveny iluze a zdání jiného života a odmítnut jejich nárok stát se reálnými. A tak tomu má být.

Tato rozprava se může zase považovat za dobrý příklad toho, jaké věci jsou, když se na ně díváte za scénou, a ne tak, jak se odehrávají na scéně. To je vše, co jsem chtěl k této jednotlivé záležitosti sdělit.

Třetí záležitostí, které je třeba se v této době dotknout, je situace v táboře nejpravicejší větve pseudotvůrců. Týká se to jak těch, kdo jsou v Nové škole jako výsledek jejich konverze do pozitivního stavu, jakož i těch, kdo ještě nejsou v tomto bodě. Ti, kdož jsou v Nové škole a jimž byly přiděleny některé Mé ženské představitelky, aby poznali pravdu o ženskosti, lásce, náklonnosti a rovnosti hodnoty všech principů ženskosti a mužskosti, se nyní poučili a následně se jejich postoj v tomto ohledu dramaticky mění. V tomto ohledu jsou vaše vzájemná působení, vzájemná působení Mých ženských a mužských představitelů na planetě Nula, v tomto procesu napomáhající. Jak měníte vaše vzájemné vztahy k opravdu pozitivnímu způsobu, jednáje s láskou a uznáním, tak to činí pseudotvůrci společně s vámi. A naopak: Jak se mění pozitivním směrem, tak se vám umožňuje činit totéž. To je výsledek vaší synergické práce s nimi. O tomto budeme hovořit více někdy v budoucnu, když čas bude zralější k tomu, aby se šlo hlouběji do významu toho úsilí o spolupráci. Proto, Petře, pokračuj a polož svou otázku.

Petr: Poněkud se zdráhám tak učinit, protože odpověď na tuto otázku by měla být zřejmá každému čtenáři Tvého Nového zjevení, obzvláště Kapitoly třetí **Nového zjevení Pána Ježíše Krista**. Týká se tvého učedníka Petra a způsobu jeho smrti. Říká se, že zvolil být ukřižován v pozici vzhůru nohama, protože se nepovažoval za hodna ukřižování stejným způsobem, jak jsi byl Ty. Je v této události pro nás nějaký význam nebo poselství? Já znám odpověď na tuto otázku, ale lidé se ptají a ptají. Takže tu je.

Pán Ježíš Kristus: Máš pravdu, Petře, měli by odpověď znát z výše uvedené kapitoly v mém Novém zjevení. Jak je z této kapitoly zjevné, Petre představoval veškeré křesťanské hnutí čili veškerou křesťanskou církev ve všech jejích náboženských formách a sektách a to, jaký bude jejich osud. Takže jeho volba smrti naznačila cesty, jakými se to hnutí rozvine. Jak víte, křesťanská církev ve svých doktrínách převrátila řád multivesmíru a zdeformovala a zfalšovala Mou Božskou Pravdu. Zevní obřady a formy uctívání položili na vrchol (nohy na vrcholu) a niternosti a pravého duchovního činitele života tkvícího v Mé Božské Lásce a Moudrosti a v Mé Absolutní Svobodě a Nezávislosti umístili na podlaze (hlava na podlaze). Tím, že tak učinili, zničili jakýkoli duchovní nebo jakýkoli jiný význam čehokoli ve vztahu k pozitivnímu stavu a Mé Pravé Nové Přirozenosti, jakož i k Mé Staré Přirozenosti. Ustanovili tedy na této planetě, jakož i v některých dalších oblastech zóny vymístění mrtvou duchovnost, která nemá naprosto žádný vztah k čemukoli vůbec, co se týká toho, jak se věci mají v pravé realitě

Mého pozitivního stavu a jeho duchovnosti. Jinými slovy, ukřižovali Mě v Petrovi ještě jedenkrát. Toto je pravý význam Petrovy volby smrti kromě jeho vlastních osobních a individuálních důvodů. Momentálně v této době není třeba o této události říci nic víc. Navrhoval bych pro dnešek skončit. Jdi v pokoji a postarej se o některé další dosud nevyřízené záležitosti.

Petr: Děkuji Ti velmi za všechno, co jsi nám dnes zjevil.

Dialog stý sedmý

21. září 1999

Petr: Dnes nemám od nikoho, ani ode mne žádné zvláštní otázky. Avšak zase se cítím mírně nespokojený s tím, že čtenáři těchto Dialogů jsou neschopni nebo neochotni nebo, promiň, příliš líní používat své schopnosti usuzovat a vydedukovat si své vlastní odpovědi na své vlastní otázky, aniž by je kladli Tobě skrze mne. Mně tedy skutečně vůbec nevadí, pokud lidé kladou otázky, na něž odpovědi nebyly obsaženy v nějaké z knih Tvého Nového zjevení, a obzvláště v **Novém zjevení Pána Ježíše Krista**. Taktéž dokážu pochopit, když je tu důvodná potřeba doplnit či rozpracovat některé z nich, protože by tu mohly být nějaké dodatečné informace, které mohou rozšířit naše chápání čehokoli obsaženého v jakékoli jednotlivé informaci či ideji. Navíc je mi jasné, že někteří čtenáři těchto Dialogů mají sklon činit nesprávné nebo dokonce i nepravdivé závěry o některých tvrzeních, která jsi učinil v jednom z dialogů. Možná bys chtěl tuto situaci nějak komentovat nebo bys snad dnes rád hovořil o něčem jiném.

Pán Ježíš Kristus: Tvé mírné neuspokojení je pochopitelné. Nezapomínej však na typickou lidskou povahu, kterou všichni máte a již musíte všichni neustále dennodenně snášet. Z její pozice je pro ni velmi přirozené se spoléhat na údaje někoho jiného či na jeho odpovědi na jejich otázky anebo předměty zájmu. Nezapomínejte prosím, že lidská mysl byla původně uspořádána aktivátory negativního stavu a fabrikátory lidských tvorů tak, aby se jim učinilo velmi obtížným nebo aby nebyli ochotní se obtěžovat vyhledáváním odpovědí ve své vlastní mysli nebo v tom, co jim bylo již předloženo a co obsahuje odpovědi na jejich otázky - možná ne přímo, ale lze je z velké míry odvodit z obsahu tohoto psaného materiálu. Konec konců je třeba v jejich lidské přirozenosti na ně pohlížet jako na malé děti, kterým je třeba odpovídat na tytéž otázky zas a znovu bez ohledu na to, jak zřetelné byly předešlé odpovědi.

Na druhé straně nezapomínejte na důležitý fakt, který byl již několikrát předtím zmíněn, že pokud k vám přicházejí otázky, tak i kdyby byly již dříve zodpovězeny nebo jsou přinejmenším odvoditelné z čehokoli napsaného předtím, je zcela příhodné, že na ně potřebujeme pohlédnout ze zcela odlišné perspektivy.

Zároveň lze očekávat, že někteří čtenáři by mohli dospět k nesprávným či dokonce nepravdivým závěrům o určitých informacích, které se předtím probíraly. Vezměme kupříkladu velmi důležitou informaci obsaženou v Dialogu stém. V tomto dialogu, který lze považovat za ohromný zlomový bod a za víc než jen milník mezi tím, co bylo dříve a co bude pak, byla poprvé obsažena informace ohledně ukončení tohoto časového cyklu, ustanovení přechodného období a uvolnění zcela nového a odlišného aspektu Mé Absolutní Nové Přirozenosti, který bude ovládat nastávající nový časový cyklus, a ohledně jejich zvláštních energií, které všechny tyto kroky předcházejí. Jaký by mohl být problém s těmito neobvyklými informacemi z pohledu některých čtenářů těchto Dialogů?

Jedním problémem byl nevhodný dojem, že se tyto události odehrají v opačném pořadí, jakým se řídí a jakým funguje Mé Stvoření. Jaksi se tedy předpokládalo, že tyto události nejprve začnou na planetě Nula v životech Mých představitelů, a nejenom to, ale že nejprve se uvolní nový a odlišný aspekt Mé Absolutní Nové Přirozenosti, po čemž budou následovat veškeré ostatní kroky. Toto je opravdu velmi nevhodný dojem či závěr vytvořený z obsahu probíraného dialogu. Realitou této situace je, že za prvé je tu předcházející energie těchto událostí. Jak tato energie vyvěrá, vchází nejprve do nejniternější duchovní dimenze Mého Stvoření a souvztažně s tím do Duchovní Mysli každé sentientní entity. Poté, co je zde zaznamenána, pokračuje a je zaznamenána v zprostředkující dimenzi a souvztažně s tím v zprostředkující mysli každé sentientní entity. Následně poté vstupuje do zevní a fyzické dimenze a souvztažně s tím do zevní mysli každé sentientní entity.

Jakmile se tato jednotlivá energie v těchto třech dimenzích a ve všech úrovních sentientní mysli zaznamenala, tehdy a jedině tehdy je dána k dispozici Mým představitelům na planetě Nula a skrze ně a jimi je umístěna do nevědomé části lidské mysli, jakož i do nevědomých myslí všech obyvatel zóny vymístění.

Tyto energie však jen přenášejí informace o těchto událostech, nikoli ale tyto události samé, aby se každý připravil na to, co má přijít. Taková příprava je velmi nutným krokem v tomto procesu, protože u každého předem zabráňuje výskytu fatálního šoku.

Jiný problém v tomto ohledu může být v nevhodném dojmu, že uvolnění nového a odlišného aspektu Mé Absolutní Nové Přirozenosti předchází všem těmto událostem. Pokud by tomu tak bylo, byl by uvolněn během života tohoto jednotlivého časového cyklu, který je ovládán a umožňován zcela odlišným aspektem Mé Absolutní Nové Přirozenosti. Uvolnit něco nového a odlišného do něčeho, co má zcela odlišné spouštěcí, význam, účel a cíl než to, co je obsaženo v tomto novém a odlišném, by znamenalo zabránit tomu v dokončení toho, co bylo určeno k dokončení a uskutečnění. A nejenom toto, ale takovým předčasným uvolněním byste ohrozili život každého nacházejícího se v tomto časovém cyklu, protože jeho život je zcela a úplně závislý na jiném aspektu Mé Absolutní Nové Přirozenosti, který ovládá a umožňuje život tohoto jednotlivého cyklu a všech jeho obyvatel. Takže aby se tomu zabránilo, nejprve si ustanovíte přechodné období, během něhož jsou u každého jeho mysl a život znovu uspořádány, obnoveny a přestavěny a následně dány do souladu s novým a odlišným aspektem. Jakmile je v bodě úspěšného ukončení této restrukturalizace, přestavby a obnovení, tehdy a jedině tehdy uvolním Svůj Nový a Odlišný Aspekt, který bude řídit nadcházející časový cyklus.

Třetí problém je možno shledávat v některých vašich sklonech očekávat, že veškeré tyto důležité věci se odehrají během doby vašeho života na planetě Nula. Je tu možnost, že děláte stejnou chybu, jakou dělali Mí učedníci očekávající, že Můj Druhý příchod se vykoná během doby jejich fyzického života. Mohu vás ujistit, že je velmi nepravděpodobné, že se tyto věci stanou před vaším odvoláním z planety Nula. Časování je taktéž nesprávné, pokud vezmete v úvahu fakt, že tento časový cyklus - počítaný v lidských časových pojmech z naší pozice (nikoli z pozice vědecké!) - zaujímá své místo kolem 24 miliard let, a pokud jeho trvání rozdělíte do čtyř stejných fází, pak každá z fází by trvala kolem šesti miliard roků.

Byli jste tedy informováni, že tento časový cyklus vstoupil do své poslední fáze. Fakticky v této poslední fázi vstoupil do jejího posledního úseku. Pokud rozdělíte tuto poslední fázi do čtyř segmentů a pokud je tento časový cyklus v bodě svého posledního segmentu, pak byste tu stále měli okolo jedné a půl miliardy roků pro završení jeho běhu. Toto jsou ovšem typická lidská měřítka. V pravé realitě ubíhání tohoto časového cyklu neplatí lidské časové prvky, ale rozpoložení jeho stavu a procesu. Pamatujte si, že Já osobně jsem předpověděl, že tento poslední segment se značně zkrátí ve svém projevování se a průběhu kvůli činiteli Velkého soužení, kterým je pseudovítězství negativního stavu. Takže v tomto smyslu by zmíněná jedna a půl miliarda roků mohla znamenat něco zcela časově odlišného, než byste si vy všichni mohli myslet. Takže jakákoli spekulace o čase by v tomto ohledu byla zcela zbytečným a neproduktivním počínáním. Mrhali byste svým drahocenným časem.

Ve tvé mysli, Petře, vnímám otázku, jak Můj Druhý příchod zapadá do toho všeho.

Petr: Ano, máš pravdu. Promiň mi, ale jsem poněkud zmaten ohledně významu Tvého Druhého příchodu k tomu všemu.

Pán Ježíš Kristus: Veškerý význam Mého Druhého příchodu můžete považovat za souhrn všech těchto událostí. Jak si pamatujete z **Nového zjevení Pána Ježíše Krista**, bylo zde ukázáno, že Druhý příchod má mnoho fází. Výše popsané fáze můžete také považovat za velmi zvláštní fáze Mého Druhého příchodu, který vyvrcholí v uzavření tohoto časového cyklu, v trvalém zrušení a odstranění negativního stavu a jeho konečného produktu - lidského života v jeho negativních aspektech. Plné uvolnění nového a odlišného aspektu Mé Absolutní Nové Přirozenosti bude samým posledním segmentem poslední fáze Mého Druhého příchodu. V tomto okamžiku započne nový cyklus času a stavu.

Důležitá vysvětlující poznámka: Když hovoříme o rozličných časových cyklech, používáme terminologii fyzického multivesmíru. V nefyzickém multivesmíru, který není svázán s časem a prostorem, je třeba použít pojmu cykly stavů a cykly jejich procesů. To znamená, že se ustanoví nový stav, a jakmile je ustanoven, počíná se jeho nový proces. Takže kdykoli hovoříme o cyklech času, zároveň tím myslíme cykly stavů a jejich procesů. Pamatujte na to!

V tomto bodě bych se rád věnoval jiným záležitostem. V tvém sobotním telefonickém rozhovoru s Tomem Oudalem vyvstala otázka devíti okruhů Stvoření; taktéž došlo k otázce, zda se chystám stvořit v nějakém bodu stavu, procesu, času a prostoru atd, desátý okruh stvoření. V obecném smyslu je vámi počatá idea ohledně procesu neustálého tvoření a udržování Mého stvoření správná. Jak si pamatujete, v **Novém zjevení Pána Ježíše Krista** se jasně uvádí, že kdykoli se v Mé Nové Přirozenosti uvolňuje něco nového, nebo když jsem nabyt Své Nové Přirozenosti, jako důsledek tohoto procesu se z energií tohoto procesu vytvořilo něco velmi nového, co bylo přidáno ke stávajícímu Stvoření. To je přirozený následek samotné Mé Přirozenosti. Pokud jsem Stvořitelem a pokud je Má Přirozenost taková, že neustále a nepřetržitě tvoří, pak v tomto případě se cokoli, co se odehrává ve Mně, promítá nejenom do všech, kdo již jsou v jsoucnu a bytí, ale taktéž to má za výsledek zcela nové stvoření.

Lze s jistotou říci, že proces stvoření je sounáležitostí Mé Přirozenosti. Není žádný jiný stav než stav stvoření a všeho, co se k němu vztahuje.

Nech Mě však říci toto: Když jsme před několika lety hovořili o devíti okruzích Stvoření (v knize ***Realita, mýty a iluze***), hovořili jsme v typicky teoretickém smyslu. Použili jsme teoretickou konstrukci, aby se popsalo pochopitelnými pojmy pro vaši lidskou mysl, jak je uspořádáno Mé Stvoření. Tyto pojmy byly jen orientační body. Neodrážely skutečnou stávající realitu struktury Mého Stvoření. Na základě toho někteří z vás mylně dovodili, že tyto okruhy jsou faktickými konkrétními fyzickými jsoucný. Je čas, abyste překonali toto nevhodné chápání a to, jakým způsobem si vizuálně představujete strukturu Stvoření. V realitě svého uspořádání a povahy jsou to čisté stavy a jim odpovídající procesy odrážející duchovní činitele Stvoření, jak se vnímají, pojmají, projevují, jeví a uplatňují v rozličných dimenzích veškerého multivesmíru.

V okamžiku, kdy se Má Nová Přirozenost stala skutečností, a v okamžiku završení výstavby Nového vesmíru se ustanovil přesahující stav, proces, rozpoložení a vše ostatní. Jak si pamatujete, jak Má Nová Přirozenost ve svém Absolutním Stavě, Rozpoložení a Procesu, tak i povaha Nového vesmíru ve svém relativním stavu, rozpoložení a procesu odrážejí jednotící, spojující a harmonizující princip. Tento princip s tím, co obsahuje, byl nasměrován do všech těchto teoretických okruhů. Jak obklopil a prostoupil vše v těchto okruzích a byl vším z nich absorbován, jejich odlišování se, oddělování se, vymezení se či cokoli, co do tohoto bodu měly se odstranilo a splynuly jeden v druhém stávající se Jedním Nekonečně Různým Stavem, Rozpoložení, Procesem a Projevováním se Stvoření. V tomto konkrétním smyslu tedy žádné takové okruhy již neexistují. Co však zůstalo, byly jejich souvztažné faktory v duchovním smyslu, což znamená, že nekonečná různost projevů každého má duchovní souvztažnost s různými duchovními prvky obsaženými v Novém vesmíru a v nejzazším smyslu má duchovní souvztažnost s rozličnými Absolutními Duchovními Prvky obsaženými v Mé Absolutní Nové Přirozenosti.

Tato individuální různost by mohla vzbuzovat dojem, že takové okruhy stále existují, zatímco fakticky jsou jen aspekty téhož zdroje a spojující jednoty - Mé Absolutní Nové Přirozenosti a povahy Nového vesmíru. Na druhé straně vám bylo v průběhu přenosu Mého Nového zjevení ve všech jeho zdrojích mnohokrát sděleno, že kdekoli a kdykoli není nic stejné. Přesto někteří z vás stále pokračují ve lpění na starém a zastaralém pojmání všeho, co vám bylo doposud řečeno. Je na moudrosti a zralosti vašeho vnímání a chápání, abyste tento fakt rozpoznali a přešli k přesahujícímu chápání všech pojetí, idejí, slov, popisů, pojmů, konstrukcí či čehokoli, o čem jsme v minulosti hovořili.

Ano, před ustanovením Mé Nové Přirozenosti a před stvořením Mého Nového vesmíru oddělenost, izolace, odlišení, hranice a rozdíly do jisté míry existovaly. Takto dle těchto hranic by se mohl snadno vzbudit dojem, že tu jsou konkrétní a hmatatelné okruhy. Určitým způsobem, přinejmenším z pozice zevní mysli, tu byly. Avšak tak tomu již není. Jinak by nabytí Mé Absolutní Nové Přirozenosti bylo neproduktivním a marným podnikem. Co by bylo účelem podniknutí takového důležitého a kritického kroku, pokud by se jako výsledek této změny neměl nikdo či nic změnit? Pokud je Mé Stvoření ve všech aspektech svého jsoucná a bytí v rozpoložení absolutní závislosti na tom, co

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

se děje u Mne a ve Mně, pak v tomto případě jakákoli změna ve Mně a u Mne by měla okamžitý a ohromný dopad na všechny a cokoli v mém Stvoření a jako výsledek toho by se Mé Stvoření ve svém relativním rozpoložení taktéž od základu změnilo v souladu s Mými Absolutními Změnami.

Dokonce i ve vašem pseudosvětě a v negativním stavu obecně není nic stejné, jak to bylo předtím, než jsem se Já změnil/a. Vy sami to můžete sami sobě dosvědčit. Srovnajte přece, jaký byl život v předešlém století nebo dokonce před dvaceti lety, a uvidíte, že nic není stejné. Veškeré tyto změny, ať už pozitivní v pozitivním stavu, nebo negativní ve stavu negativním, jsou odrazem a důsledkem změny Mé Absolutní Přírozenosti. Jak si pamatujete, každá změna v pozitivním stavu, která je vždy výsledkem změny Mé přírozenosti, má bolestivý vlnový účinek na každého v negativním stavu a v lidském životě. Vzhledem k tomu obyvatelstvo negativního stavu a planety Nula musí něco udělat, aby se toto bolestivé vlnění odstranilo. Jak víte, nechtějí nic měnit. Ale dle zákona příčiny a účinku se nacházejí v pozici reagování na cokoli, co se děje v pozitivním stavu. Vzhledem k tomu se také od základu mění. Obvykle se stávají negativnějšími, horšími, zavilejšími, vražednějšími, prohnanějšími, vychytralejšími a domýšlivějšími. V zevní technologii činí své vlastní pokroky.

V negativním stavu tento faktor odráží protikladný trend ke všemu, co se odehrává ve stavu pozitivním. Tudíž zatím co se každý v pozitivním stavu stává důsledkem změn v Mé Přírozenosti více a více produktivním, tvořivým a tvůrčím, užitečným, prospěšným, nápomocným, pozitivním, dobrým, milujícím, moudrým, laskavým, chápajícím, přijímajícím, soucitným, vcitujícím se, objektivním, spravedlivým, patřičným, vděčným, milosrdným, odpouštějícím, veselým, šťastným, bavícím se, žijícím v klidu a míru, v negativním stavu tytéž změny vyvolají přesné opaky těchto rysů a vlastností. Jak víte, vyvolají jen to, co je povaze negativního stavu vlastní.

Jak z těchto faktů vidíte, není v čemkoli a komkoli nic, naprosto nic stejné. Stejnost, kterou prožíváte ve svém lidském životě a negativním stavu obecně, jen tak vypadá při zevním pozorování, jak se objevuje nebo jeví na scéně. Avšak za scénou to stejné není a nemůže již nikdy být. Tak tomu je. Takže jak, Petře, vidíš, tvá jemná nespokojenost, kterou jsi vyjádřil v úvodních poznámkách tohoto dialogu, vyvolala potřebu o těchto faktech hovořit. Posloužila tudíž dobrému účelu.

Petr: Nikdy jsem si nemyslel, že takto skončíme. Chápu však ohromnou důležitost této připomínky. Je tu ještě něco jiného, o čem bys rád pohovořil nebo na co bys zaměřil naši nespolehlivou a omezenou pozornost?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, je tu něco. Potřebujeme pohovořit o něčem jiném. Nejprve bych rád, aby sis udělal přestávku.

Petr: Rád tak učiním.

(Po přestávce).

Petr: Skončilo to tak, že přestávka byla velmi dlouhá. Jak víš, v naší oblasti nastal problém. Byli jsme bez elektrického proudu více než 14 hodin a během této doby se

nedalo nic dělat. Mezitím jsem obdržel dvě otázky od dr. Ardyth Noremové, která žádá o objasnění některých záležitostí probíraných v Dialogu stošestém. Chceš toto neobvyklé přerušení komentovat?

Pán Ježíš Kristus: Tato událost velmi jasně ukazuje na povahu lidského života. Pokud pečlivě rozeberete veškeré aspekty uspořádání lidského života, nenajdete ani jedinou oblast, ano, ani jedinou, která by nebyla závislá na nějakých zevních činitelích. Přestane vám jít elektřina a vše se téměř paralyzuje. V zásadě nemůžete dělat nic, protože cokoli jste chtěli udělat, bylo závislé na té elektřině. Zde máte výbornou ilustraci pozice vzhůru nohama u všeho z čeho sestává lidský život a život negativního stavu obecně. Namísto toho, aby se prostředí řídilo uvědomělou myslí a záviselo na ní, jak je tomu v pozitivním stavu Mého Stvoření, ve stavu negativním a v lidském životě je většina faktorů odvozena a závislá od některých zevních vstupů z prostředí. Veškerá technologie lidského života je dobrým svědectvím této skutečnosti. Vše se dělá tak, aby se lidský život učinil závislým na nějakých zařízeních či výtvorech technické anebo technologické povahy. Kdykoli dojde k selhání některého z nich, váš každodenní život je rozvrácen a vše téměř ustane. Výsledkem toho je, že velmi zklamaně vyčkáváte, až bude provedena oprava. Jak nehospodárné a marnotratné je toto uspořádání!

Vezmete-li však v úvahu potřebu aktivace negativního stavu a fabrikace lidského života, pak v tomto případě nebudete mít jiné východisko než se podstatně odchýlit od toho, jak je uspořádán život v pozitivním stavu. To se vztahuje k tomu, jak je uspořádána lidská mysl ve srovnání s tím, jak je uspořádána sentientní mysl v pozitivním stavu. Pokud by fabrikátoři lidských tvorů okopírovali sentientní mysl, jaká je v pozitivním stavu, nikdy by nemohli ustanovit životní styl, který by se zcela odlišoval od všeho, co je v životním stylu stavu pozitivního. V takovém případě by se nikdy nemohla udát ilustrace a demonstrace typického lidského života a toho, co to je být lidským tvorem.

Jak víte, v pozitivním stavu je sentientní mysl všech jeho obyvatel uspořádána tak, aby zcela a úplně ovládala jim odpovídající prostředí. Specifické energie, které jsou nepřetržitě uvolňovány v procesu činnosti každé sentientní mysli (jejími myšlenkovými pochody a veškerými ostatními duševními procesy), jsou zaměřeny kromě mnoha jiného k ovládnutí jejího prostředí činíce ho závislým na tom, co a jak si sentientní mysl přeje, aby bylo. Jakékoli vnitřní duchovní, zprostředkující-duševní nebo zevní-fyzické prostředí plně odráží tento řídicí princip každé sentientní mysli.

V lidském životě je situace odlišná. Ačkoli původně veškeré vynálezy jakýchkoli technologických výtvarů pocházejí z objevů lidské sentientní mysli, byly a jsou nasměrovány ke své vnější pozici tak, aby se lidský život učinil na nich závislým, namísto toho aby byly závislé na energiích lidské sentientní mysli. Takže jak můžete z tohoto vidět, tato zevní technická zařízení ovládají většinu aspektů každodenního života lidských tvorů a lidé se stávají na nich závislími.

Tato situace je výsledkem uspořádání lidského mozku a jeho nervového systému, skrze nějž a jímž je lidskému duchu a jeho duši dovoleno vykonávat jeho specifický a jedinečný život. Jak víte z vaší fyziologie a neurologie, lidský mozek funguje jen z pěti procent své kapacity. Zbytek dřímá či spí. V některých zřídka viděných případech u

takzvaných géniů může fungovat z deseti procent své kapacity, ale nikdy více. Avšak i při těchto deseti procentech jsou tu také určitá omezení toho, jak takový případný lidský génius projevuje své schopnosti. Je téměř nemožné nalézt génia, jenž by byl s to **stejně** fungovat ve všech oblastech lidského počínání. Obvykle je jeho/její génius omezen na jednu či dvě, zřídka tři oblasti jeho/její odbornosti.

Takže jak mocné jsou energie, jaké mohou vyzařovat z lidského myšlení a duševních procesů do jejich prostředí, aby je byli s to ovládat bez použití jakýchkoli zevních prostředků za tímto účelem? Z pěti, nebo i deseti procent jsou tyto energie tak slabé, že mají velmi malý dopad na své okolí. Můžete si představit, co by se stalo, pokud by lidský mozek měl fungovat na úrovni 80 nebo 90 procent své kapacity - jak je tomu v pozitivním stavu? V takovém případě by lidský duch s jeho duší mohl prostřednictvím svého mozku produkovat tak mocné energie, že by byl s to velmi snadno ovládat veškeré své potřeby týkající se prostředí zevnitř sebe sama, a nikoli z vnějšku sebe sama (jak je tomu na současné úrovni jeho fungování).

Vezměme například vaši elektřinu. Energie každého ducha a jeho duše, a následně fyzického mozku, je povětšinou elektrickou energií či tím, co s ní duchovně souvztahuje. Ve vyšším smyslu jsou elektrické energie odnoží duchovních sexuálních energií, které jsou vysílány ke všem žijícím a dýchajícím sentientním, jakož i nesentientním entitám, aby se do nich zavedl jejich specifický individualizovaný a zosobněný život. Takže pokud máte k dispozici 80 až 90 procent fungování svého mozku, pak by v průběhu je ho duchovních, duševních a fyzických činností vytvářel tak mocné energie, které by po zapojení do elektrického vedení vytvořily elektřinu takové velikosti, která by kupříkladu mohla neustále a nepřetržitě zásobit celé město velikosti Santa Barbary na pět let. V takovém případě byste nemuseli čekat na nějakého specialistu, aby opravil spadlé elektrické vedení nebo to, co způsobilo výpadek elektrické energie, ale namísto toho byste kupříkladu nasměrovali určitou dávku vašich duchovních, duševních a fyzických energií do elektrického vedení ve vašem domě, což by okamžitě obnovilo vám potřebnou elektrickou energii. Takto je tomu v pozitivním stavu Mého Stvoření na všech jeho úrovních. Skrze souvztahné faktory a souvztahné faktory těchto procesů jsou tímto způsobem šířeny od nejniternější duchovní dimenze do té nejzevnější fyzické.

Jak se ovšem výše uvedlo, pokud by se lidský mozek nacházel s takovou schopností, ilustrace a demonstrace povahy negativního stavu nebo povahy tohoto jiného typu života, než je život pozitivního stavu, by se nikdy nemohla uskutečnit. V takovém případě by svými geniálními schopnostmi byl s to velmi rychle objevit, jaká je vůbec pravá povaha a účel negativního stavu. Pokud by měl objevit skutečný význam a účel aktivace negativního stavu, okamžitě by znemožnil veškerý tento experimentální postup. V takovém případě by se nedosáhlo žádného ryzího a opravdového poučení z veškerého uspořádání negativního stavu a jeho pseudoživota, jakož i lidského pseudoživota. To je důvodem nutnosti omezit fungování lidského mozku na 5, nebo krajně vzácně na 10 procent jeho kapacity.

Dalším negativním faktorem tohoto negativního uspořádání bylo to, jak bylo zfabrikováno lidské tělo a jeho genetický kód jeho geny a prostřednictvím nich. Rozebereme-li pečlivě lidský genetický kód, jaký je taktéž znám vašim genetikům,

shledáme velmi zajímavý jev. Devadesát devět celých devět desetin (99,9) procenta lidských genů ve všech lidských tvorech od počátku jejich fabrikace až po každého v současnosti žijícího lidského tvora bez ohledu na jejich rasu, barvu kůže, činitele prostředí, rodiny, společnosti nebo čehokoli jiného je přesně stejných. Jakákoli odlišnost v tomto ohledu pochází z této skrovné 0,1 procenta. Navíc většina těchto variací ve zbylé jedné desetiné procenta se nejeví jako svázaní se zeměpisnými regiony či rasovými skupinami, ale jsou rozšířeny po celé zeměkouli. Jinak řečeno, tato jedna desetina procenta činící osobu jedinečnou je rozptýlena v dalších jedinečných genomech po celé vaší planetě svazující veškeré lidské tvory do složité spleti vzájemných vztahů a vzájemné závislosti. Tato spleť se rozprostírá daleko odzdola. Veškeré anatomické odlišnosti mezi lidskými tvory a například šimpanzy včetně jedinečnosti lidských duševních pochodů vznikají z malých změn v několika málo genech regulujících vývoj plodu. Devět desetin lidských genů je identických s geny myši; více než třetina genů červů je společná s lidskými a řečeno genomicky dokonce i bakterie jsou vaši příbuzní.

Co vám tato situace říká? Proč by mělo vůbec existovat takové uspořádání, které geneticky řečeno činí vaše lidská těla tak uniformní nejen s každým jiným, ale též se všemi živočichy, primáty počínaje až po nebuněčné tvory, jako jsou kupříkladu bakterie? Toto uspořádání bylo úmyslně navrženo původními pseudotvůrci. Pro tuto volbu existovaly dva prvotní důvody (kromě ostatních druhořadých). Prvním z nich byla vědecká potřeba odlišovat se od všeho ostatního vůbec, jak to bylo uspořádáno v pozitivním stavu. Jakákoli podobnost by vědecky řečeno znemožňovala veškerý experiment. Negativní stav by nemohl být žádným způsobem aktivován, pokud by měl sledovat totéž uspořádání, jaké bylo v pozitivním stavu.

V pozitivním stavu Mého Stvoření je každá jednotlivá sentientní entita, ať se nachází kdekoli, kdykoli či na jakékoli úrovni jsoucna a bytí, jedinečná ve všech aspektech svého bytí - od nejniternějšího nitra svého ducha až po to nejzevnější svého těla. Ani jeden gen či to, s čím takový gen na duchovní či duševní úrovni souvztaží, není nikdy stejný s genem v jakékoli jiné sentientní entitě. Ano a tyto jedinečné geny nebo jejich duchovní souvztažnosti pocházejí z téhož zdroje - Mne. Jak však víte, je každá sentientní entita vytvořena z jedinečného prvku či jeho ideje obsažené v Mé Absolutní Strukturální Celistvosti, poskytující této entitě jedinečný život. V Mém Absolutním Stavě jsou veškeré takové prvky - přítomné ve svých nekonečných a nevyčerpatelných počtech - nekonečně jedinečné a odlišné ve své povaze a obsahu, takže tu není ani jeden, ano, ani jediný, který by měl stejnou genetickou totožnost (symbolicky řečeno) nebo byt' jen podobnost s jakýmkoli jiným, s jedinou výjimkou, že všechny pocházejí ze Mne. Jak vidíte, ve Mně nemůže být něco nadbytečného, jinak bych nebyl Absolutní. Jakákoli nadbytečnost, dokonce i v nejnepatrnějším prvku, by vylučovala Stav Mé Absolutnosti.

Pokud by při tomto uspořádání pseudotvůrci měli následovat tentýž vzor a bylo-li by to možné tak učinit, nikdy by nemohli aktivovat negativní stav. V takovém případě by mezi těmito dvěma nebylo žádných rozdílů. Takže pokud je pozitivní stav zbudován na základních principech jedinečnosti, individuálnosti, osobnosti a nezávislosti na jakýchkoli zevních či vzájemně závislých faktorech každé jednotlivé entity, ať se

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

nachází kdekoli či kdykoli, pak aby se v takovém případě aktivoval negativní stav, potřebujete přijít s ideou obecnosti, uniformity, vzájemné závislosti a závislosti na zevních faktorech.

Výše se říká: „bylo-li by to možné tak učinit“. Důvod této formulace spočívá ve faktu, že ať by se někdo sebevíce pokoušel vytvořit či zfabrikovat jakýkoli jiný typ života dle svého vlastního návrhu či ideje, bez ohledu na to, jak by se zdál být dokonalým, skončil by ve stejném typu obecnosti, uniformity, vzájemné a vnitřní závislosti a v závislosti na zevních činitelích, jak to udělali pseudotvůrci. Důvod takového následku spočívá ve faktu relativnosti každé sentientní mysli. Cokoli relativního nemůže obsahovat nekonečné a nevyčerpatelné rozličnosti veškerých prvků, které by poskytovaly novým životním formám nekonečnou rozmanitost, individuálnost, nezávislost či cokoli vůbec obsaženého v životních formách vytvořených v Mém Absolutním Stavě.

Druhý důvod tohoto negativního uspořádání spočívá v samotném nápadu vědeckého experimentu. Aby byl jakýkoli pokus platný, potřebujete nastolit přesně stejné podmínky pro každý předmět pokusu, abyste s nimi všemi mohli nakládat a ovlivňovat je přesně stejným způsobem a ve stejné míře. Dovedete si představit tu vědeckou noční můru, pokud by každý zfabrikovaný lidský tvor ve svém fyzickém vybavení, čili ve svých fyzických obalech představovaných svým lidským tělem, byl ve svém genetickém složení zcela a úplně odlišný od každého jiného lidského těla? Pokud by tomu tak bylo, pseudotvůrci by nemohli dodržet rozvoj a fungování lidských tvorů tak, jak jej navrhli. A nejenom to, ale nemohli by ani manipulovat a ovlivňovat lidský vývoj v souladu se svým dobře vymyšleným vědeckým plánem. Veškeré uspořádání by bylo mimo jejich kontrolu. A třebaže by duch a duše každého takového lidského jedince byly odlišné a jedinečné, nicméně byly by nuceny fungovat a projevovat se skrze a prostřednictvím téhož typu těla, které by omezovalo jejich schopnost dostat se do své plné kapacity a jež by je učinilo závislými na kapacitě a omezeních tohoto těla, a nikoli opačně, jak je tomu v pozitivním stavu.

Toto uspořádání bylo jedním z hlavních záměrů návrhu vědeckého experimentu původních pseudotvůrců. Jak víte z ***Nového zjevení Pána Ježíše Krista***, otázka, s jakou tehdy přišli, byla přesně tato: Co by následovalo, pokud by zfabrikovali jistý velmi zvláštní typ fyzických těl, jež by měla paušálně totéž genetické složení, a v takových tělech by zajali ducha a duši, omezující jejich fungování omezeními těchto těl, geneticky přesně stejných a zároveň učiněných závislými na zevních faktorech jejich prostředí?

Co by se navíc stalo, pokud by dali stejné genomy všem živočichům až po bakterie, mikroby, jednoduché nebuněčné životní formy atd, jaké jsou obsaženy v těchto lidských tělech? Nebo opačně: Pokud by použili veškeré živočišné geny a zfabrikovali veškerá lidská těla podle téhož genetického strukturálního návrhu, jaký mají zvířata, od jednobuněčných životních forem či až od dílčích nižších životních forem až po opice? Začali s nižšími jednobuněčnými nižšími životními formami a vyvinuli z nich evolučním způsobem veškeré ostatní živočišné životní formy, až dospěli k opicím, z jejichž genů, které nyní obsahovaly veškeré geny všech ostatních životních a nižších životních forem, zfabrikovali typické tělo lidských tvorů, v němž zajali jejich duchy a duše.

Z tohoto provedení se mohl odvodit jeden z nejdůležitějších faktorů. Život na planetě Nula se vyvinul evolučně bez jakéhokoli působení nějakého Boha či Jeho/Jejích duchovních činitelů. Žádná duchovnost, individualita, osobnost, nezávislost, svobodná vůle a volba. Žádné niternosti a nic této povahy neexistovalo nebo nepřipadalo v úvahu během tohoto vývoje. Namísto toho jen nevyhnutelnost, všeobecnost, uniformita, závislost, vnější faktory a podobné vlastnosti byly hlavními hybnými silami lidského života. Takto se ustanovil negativní stav a jeho konečný produkt - lidský život. Aby se uchovalo jisté zdání odlišnosti, jedné desetině procenta těchto genů bylo umožněno být faktorem této odlišnosti, která dává povstat odlišným rasám, brvám kůže a k nim se vztahujícím sociálním a kulturním odlišnostem. Všechny jsou ale povrchní a zevní, nemající žádný dopad ani schopnost změnit původní strukturální uspořádání lidského genetického kódu. Ať tak, či onak, lidský duch a duše nemají jinou volbu, než fungovat tímto zvláštním lidským tělem a skrze toto tělo. Odtud jsou všechna omezení a problémy lidského života.

Nyní bych rád přestal hovořit o této věci a věnoval bych se Ardythině otázce, pokud smím.

Petr: Ovšem, že můžeš. Chtěla by objasnit následující záležitosti: 1. Vede se diskuze o následcích pozitivních a negativních myšlenek. Lidé od New Age už roky říkají, že naše myšlenky vytvářejí naši realitu a události našeho života. Jaký je rozdíl mezi tím, co se říká zde, a tím, co prohlašují oni? 2. V rozpravě o Mojžíšovi; jak je možné, že perspektiva jedné osoby je s to určovat následek celému Izraeli? Nejsou také oni jedinečné a nezávislé sentimentální bytosti? Nedává to příliš mnoho moci a vlivu jedné osobě a jedné roli? Co když ta osoba učiní závažný omyl? Byl by veškerý Izrael vskutku uzamčen v negativním stavu?

Pán Ježíš Kristus: Kolikrát v průběhu přenosu Mého Nového zjevení bylo vám všem uvedeno, že negativní stav rád přebírá některé ideje obsažené v mém Starém zjevení, jakož i nyní v mém Novém zjevení, a používá je pro své vlastní negativní a zlé záměry, zkrášluje je svými vlastními deformacemi a nepravdami, aby mohl zkazit veškeré tyto početné následovníky svých nauk či idejí? Kolikrát jsme použili přirovnání se sudem dehtu a medu, abychom zobrazili, co se stane s něčím dobrým a pozitivním, je-li to vpojeno, pohlceno a zahrabáno v horách deformací a nepravd, stane-li se to zcela nepoužitelné, bezmocné a neproduktivní? Co vám toto říká? Že každé současně existující učení na vaší planetě včetně takzvaného hnutí New Age může a smí v sobě obsahovat takové pravdivé ideje, které používá, aby lidi zkazilo, svedlo, pomýlilo a vymylo jim mozek, aby věřili, že pokud obsahuje takové pravdivé ideje, pak vše ostatní jeho tvrzení musí být pravdivá a správná. To je přesně tím účelem, proč mají takové kradené pozitivní a pravdivé ideje, aby veškeré jejich deformace a nepravdy byly přijímány jako pravdivé a odrážející pravou realitu pozitivního stavu. Ať vás žádná z nich nezaujme. Navíc jejich definice toho, co je pozitivní a případně negativní, není taková, jaká je naše. Vychází z vnějšího, z pozice negativního stavu, v němž vězí. My vycházíme z nitra, z pozice pozitivního stavu, kde nepočínají žádné deformace a nepravdy. Takové odlišné stanovisko dává zcela odlišný význam stejným prohlášením.

Co se Mojžíšova případu týká, Ardythina pozice je z pohledu současnosti, a nikoli z pohledu tehdejší doby. Takové pojmy jako jedinečnost, individualita, nezávislost,

svoboda volby a podobné vlastnosti nebyly nikomu známy. Ve skutečnosti by tehdy byly k smíchu. Tehdy, až do doby Mého Prvního příchodu, každý přicházel na planetu Nula (opakujeme to zas a znovu), aby zobrazoval život a řítí z nutnosti, a nikoli ze svobodné volby, jakož i jen zevními příklady. Za těchto okolností mohla jedna osoba ovlivňovat osud celého národa na mnoho dalších století. Vaše lidské dějiny jsou plny takových příkladů. V případě Mojžíše byla situace o mnoho odlišnější a daleko nebezpečnější, protože byl Mým jediným představitelem. V očích dítek izraelských hovořil a jednal Mým jménem. Jak víte, velmi se ho obávaly kvůli Mé intenzivní přítomnosti v něm a s ním, a kdykoli vyšel, aby s nimi hovořil, musel si zakrýt svůj obličej, aby na něj mohly hledět a poslouchat, co jim říká. Proto se cokoli, co řekl, nebo jakkoli jednal, pociťovalo, jako že to říkám či konám Já. Takže to nebyl Mojžíš sám, kdo by mohl způsobit jejich uzamčení v negativním stavu, ale Já osobně. Takže když Mojžíš udělal svou jedinou chybu, pokud bych mu neodňal jeho výsadu vstoupit do takzvané zaslíbené země, předpokládalo by se, že Já jsem udělal tuto chybu. V takovém případě by dítky izraelské neměly jinou volbu, než dovést, že nejsem Absolutní, že jsem omezen, jako jsou oni, a tudíž nemají potřebu na sobě cokoli měnit. Takto by byly lapeny v negativním stavu navždy. Takže to není tak, jako by jedna osoba měla takovou ohromnou moc nade vším (ačkoli ve vašich dějinách je spousta příkladů, že je tomu tak), ale byl jsem to Já, kdo měl tuto nejzazší moc představovanou Mojžíšovou rolí a pozicí.

Petr: Děkuji mnohokrát za tuto odpověď a za vše, co jsi nám zjevil v tomto dialogu. Je tu ještě něco jiného, o čem bys dnes rád hovořil?

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo, Petře. Ne, ne dnes. Je tu jedno téma, které potřebujeme probrat, ale je pro tebe velmi citlivé, choulostivé a problematické. Vzhledem k tomu bych doporučil věnovat mu samostatný dialog. Nyní běž a udělej to ostatní, o co se potřebuješ postarat. Měj pěkný a klidný den.

Dialog stý osmý

24. září 1999

Petr: Abych Ti opravdu upřímně řekl, přistupuji k tomuto dialogu s velkým zdráháním a znepokojením. Záležitost, kterou by ses rád zabýval, může způsobit problémy některých ze čtenářů. Velmi se obávám, že to může některé čtenáře odvrátit, neboť je to odradí od dalšího čtení tohoto dialogu, či dokonce zcela zavrhnou Tvé Nové zjevení. Jak vidíš, jsem do značné míry zablokován pokračovat dále.

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, chápu tvůj lidský problém. Nepřeješ si být odmítnut a ještě více nechceš, aby nějaký čtenář těchto Dialogů zavrhl Mé Nové zjevení či je přestal podporovat jemu dostupnými a jím preferovanými prostředky. Dovol, abych tobě a všem čtenářům těchto Dialogů řekl něco důležitého. **Cokoli bude následovat, není žádným způsobem se záměrem jakkoli někoho odsuzovat, soudit, zavrhovat, odvracet se od něho nebo ho urazit.** Namísto toho je to za účelem objasnění, osvětlení, pochopení a nahlížení věcí za scénou, aby se každému, koho se to týká, dala příležitost k náležité nápravě a opravě jeho náhledů a způsobu, jakým vnímá a přijímá role, pozice a pověření některých jiných osob, pod jejichž vlivem je nebo které považuje za něco, čím v pravé realitě svého fungování nejsou. Také poskytne velmi reálnou příležitost ke změně fungování těchto osob a jejich přijetí v nové roli - stát se Mými představiteli na planetě Nula. Samozřejmě, že veškeré tyto potřebné opravy a nápravy musí všichni dotyční učinit jen a jen, pokud je zvolí ze své svobodné vůle a volby uznávající a přijímající fakt, že je potřebují provést nebo že někteří z nich potřebují zanechat své současné negativní role a funkce a přijmout ode Mne novou.

Důležitým bodem zde je uvědomit si, že jste vstoupili do velmi závažné doby v lidských dějinách a ve vaší vlastní roli a pozici. Aby vše probíhalo tak, jak to má probíhat v souladu s Mými plány, je velmi důležité, abyste ve svém pojmání a chápání cokoli a, což je nejdůležitější, kohokoli poznali, kým/čím opravdu je, a jaký byl jeho původní záměr toho, že se stal/o tím, kým/čím opravdu je, a přijetí role a pozice, v níž se v současnosti nachází.

Jinými slovy abyste pokročili dále, potřebujete konat správně a napravit nesprávné představy o komkoli anebo čemkoli. Jde tu o to a je tu třeba, aby se poznala skutečná pravda a přijala se taková, jaká je bez ohledu na to, jak ve své vlastní mysli někoho či něco pocítujete, nebo jak o někom či něčem smýšlíte nebo za koho či co někoho či něco považujete; a bez ohledu na to, jaký je váš současný vztah s těmito osobami.

Zvažte toto: Co by se mohlo stát, pokud byste pokračovali ve víře a přijímání toho, že někdo či něco je takový/takové, jakým není? V takovém případě byste přijímali vyložené nepravdy a měli byste zcela zkreslený náhled na role a pozice těchto osob. Pokud byste ve všech ostatních aspektech vašeho života a postoje byli na správné cestě, ale ve vztahu k některým jiným osobám byste udržovali nesprávný náhled na to,

kým jsou a co je jejich pravou rolí v tomto všem či ve vztahu k Mému Novému zjevení, pak v tomto případě byste se prostřednictvím udržování tohoto nevhodného náhledu stali terčem pro renegáty a ti by začali nevnímatelně ovlivňovat váš život a mohli by vás odvést z vaší náležité duchovní cesty a od toho, abyste pokračovali jako Mí praví představitelé. Vzhledem k tomuto velmi realistickému nebezpečí potřebujeme o této záležitosti pohovořit v tomto čase, navzdory tomu, že se, Petře, tak zdráháš do toho jít, máje obavy a strasti z toho, že je to zapotřebí.

Při každém styku s něčím novým a odlišným vstupujícím do ohniska na všech úrovních jsoucná a bytí, jakož i na všech úrovních pseudojsoucna a pseudobytí, se každý dostává do pozice zvolit si ze své svobodné vůle buď přijetí potřeby změny a následně a přiměřeně se změnit tím, že se z jeho mysli a života odstraní všechny možné nevhodné názory, postřehy, myšlenky, pocity a cokoli, co v tomto ohledu má, nebo odmítnout potřebu změny a pokračovat v udržování toho, co si myslí, že je správné a vhodné přesto, že to takové nebylo v jakémkoli aspektu svého projevu. Naneštěstí dle povahy zákona jakékoli změny to přináší své důsledky, následky a výsledky. Toto se nyní neříká jako hrozba či nějaký nátlak, abyste byli nuceni zvolit tuto životní změnu, ale říká se to výhradně pro dobro vašeho vlastního života.

Po sdělení těchto úvodních upozornění můžeme přistoupit k diskusi o tom, o čem to vše je. Než však půjdeme ke konkrétnímu příkladu probírané záležitosti, potřebujeme nejprve projít její historii. Tato historie bude do jisté míry zopakováním toho, co bylo zjeveno dříve v ***Korolariích...*** a v některých předešlých dialozích. Potřebujeme něco z toho zopakovat, aby se vybudoval základ pro pochopení toho, co se skutečně před několika roky událo s tebou, Petře, a s několika dalšími, kdo se od tebe odtrhli, či od nichž ses musel odloučit kvůli svým vlastním důležitým duchovním důvodům. Na to se bude nazírat za scénou, a nikoli tak, jak se v té době odehrálo na scéně.

Jak si dobře pamatujete, když se pseudotvůrci navrátili a ujali se veškeré zóny vymístění a planety Nula, v té době se stalo dvojí: Za prvé si povšimli, že určití lidé se nechovají, nejednají a neprožívají své životy tak, jak by měli jako ostatní lidé zfabrikovaní pseudotvůrci. Tato skutečnost vzbudila jejich zvědavost a rozhodli se tento zvláštní druh lidí pozorovat a experimentovat s ním. Všichni tito lidé byli tak či onak spojeni s Mým Novým zjevením. Hlavní šok, který zažili po svém návratu, byl z faktu, že je možné, aby na planetě Nula mohlo vůbec existovat něco takového, jako je ***Nové zjevení Pána Ježíše Krista***. Šokem byl jeho přímočarý doslovný význam, který neobsahoval žádné skryté, tajné informace, které by znemožňovaly, aby je každý mohl vnímat z pozice své zevní lidské mysli, z kteréžto pozice všichni lidé fungují a která je jim pouze dostupná. Pseudotvůrců například nedělalo vůbec starost Mé Staré zjevení zaznamenané v křesťanské Bibli, protože bylo sepsáno v čistých souvztažnostech, jejichž pravý význam každému unikal. Co se toho týče, byli rádi. Že lidé mají tyto takzvané svaté knihy, protože lidé vše v nich brali doslovně, nikoli duchovně a souvztažně. Takovým přístupem se lidští tvorové udržovali v deformacích a nepravdách významů sdělovaných těmito knihami. To zajišťovalo jejich neustálou přítomnost v negativním stavu nebo přinejmenším to, že byli pod jeho vlivem.

A přesto k jejich největšímu zklamání objevili psanou formu tohoto Nového zjevení, které poprvé ve známých dějinách říkalo či zjevovalo pravdu o realitě pozitivního

stavu, jakož i o stavu negativním, jakož i o duchovních, duševních a zevních záležitostech k nim se vztahujících nikoli nějakým temným, zamotaným, složitým jazykem, jazykem skrývaček, přetvářek, utajování, skládaček a hádanek, jak tomu bylo u Starého zjevení, ale v pochopitelné zevní řeči pro všechny, kdo ho čtou. A nejenom to, ale že někteří lidé po jeho přečtení byli s to je chápat, přijmout a žít ho jako čistou pravdu zjevenou přímo Mnou. Jak si pamatujete, předpokladem bylo, že žádný lidský tvor by tak nemohl učinit o svém bez nějakého pozoruhodného vnitřního zážitku, který by byl mimo jeho zevní mysl.

Pro pseudotvůrce bylo velmi šokující si uvědomit, že někdo jako ty, Petře, kdo neměl ve svém vnitřním repertoáru nic zvláštního neobvyklého, co by ti umožňovalo Mne vidět a slyšet přímo a co by ti mohlo poskytnout veškeré tyto případné a pravdivé informace, byl Mnou vybrán za přenašeče Mého Nového zjevení na multiversální a všezahrnující úrovni. To bylo něco nemyslitelného. Pro pseudotvůrce bylo v tomto ohledu nejvíce záhadné, že tvoje cesty, jakými jsi přišel k těmto všem neobvyklým, významným a pravdivým informacím, byly souběžné s jejich vlastními cestami, cestami čisté logiky, rozumu, intelektu, úsudku, indukce, rozboru a syntézy bez jakýchkoli jiných k dispozici jsoucích prostředků, které by pro tebe učinily dosažení všech těchto informací snadnější a přesvědčivější. Pseudotvůrci nesprávně předpokládali, že takovými čistě vědeckými prostředky, které použili při svém vlastním experimentování a hledání Absolutní Pravdy, by bylo zhora nemožné dospět k jakýmkoli přesným, správným a pravdivým závěrům o duchovních a niterných záležitostech. Bylo to pro ně obzvláště obtížné pochopit z hlediska faktu, že záměrně omezili lidskou mysl v její schopnosti správně využívat tuto metodu pro objevení skutečné pravdy o čemkoli, nikoli jenom o niterných, duchovních věcech.

A přesto jsi tu ty, jak sedíš ve svém pokoji nebo na zahradě anebo před svým počítačem a píšeš o všech těchto věcech bez jakéhokoli okázalého či pompézního a obřadného popudu prostřednictvím Mé materializace před tvýma očima, abych ti mohl přímo diktovat, co říkat a jak to říkat. A nejenom to, a to je fakt ze všech nejpřekvapivější, ale cokoli jsi doposud napsal nebo co v kteroukoli dobu píšeš, je čistá Pravda přicházející přímo ode Mne. Tento fakt vyvolal v mysli pseudotvůrců největší nejistotu, která je jaksi donutila provádět některé jejich vlastní experimenty a manipulace jak na tobě, Petře, tak i na několika dalších pečlivě vybraných čtenářích a praktikantech Mého Nového zjevení.

Zároveň pseudotvůrci v té době měli potíže s přijetím toho, že nejenom ty, Petře, jsi měl tuto schopnost, ale i mnoho jiných čtenářů Mého Nového zjevení bylo s to je číst, chápat, přijmout jeho zásady a praktikovat je. Jak všechny z vás pozorovali a zkoumali, v té době objevili vaše ‚periferní‘ vinutí, které vás odlišovalo od pravých lidských bytostí. Když to objevili, rozhodli se provést zvláštní experimenty s vaší myslí. O tom budeme hovořit za chvíli.

Avšak ještě záhadnější a překvapivější pro pseudotvůrce byl objev, že tak mnoho lidských žen bylo s to chápat, přijímat a praktikovat vše obsažené v Mém Novém zjevení. To, že tak byli dělat s to muži, nemělo na ně takový ohromný dopad, ač i tato skutečnost byla také překvapivá, protože mužská mysl měla vrozený sklon používat logiku, rozum, racionalitu, intelekt a podobné činitele, které z jejich pohledu lidské

ženy nevladnily v téže míře jako muži. Jak si pamatujete z předešlých dialogů, jedním z hlavních tahů během počáteční aktivace negativního stavu, jímž bylo možné negativní stav ustanovit, bylo oddělení a rozštěpení ženských principů od principů mužských a mužských principů od principů ženských. V průběhu tohoto oddělování byla ženskost postavena do pozice podřízené, nižší, méně hodnotné, významné a potřebné, než je mužskost. To bylo nutné uspořádání, pokud měla být aktivace negativního stavu úspěšná. Jak si z těchto dialogů pamatujete, pokud by se s láskou, dobrotou, laskavostí, náklonností, pozitivností a podobnými vlastnostmi ženskosti pokračovalo jako s rovnými anebo dominantními vzhledem k mužskosti, aktivace negativního stavu by nebyla možná. Ženy a jejich pozice byly tudíž jedním z hlavních terčů restrukturalizace pseudotvůrců.

Toto se taktéž odráželo v křesťanské filosofii založené na Pavlově učení a jeho epištolách, jakož i na naukách islámu a na jiných pseudoduchovních filosofiích a jim odpovídajících náboženstvích, která ženám zakazovala účast v jakýchkoli důležitých rozhodovacích faktorech duchovního, politického, kulturního a společenského života. I v současné době tato ohavnost u některých islámských národů pokračuje jako jeden z hlavních rysů jeho životního stylu. Konec konců takto byl lidský životní styl původně ustanoven pseudotvůrci. Jak vidíte, má stále silný dopad na život mnohých ve všech lidských společnostech a zemích, a nejenom v muslimských.

Takže když pseudotvůrci uzřeli tyto ženy, které byly s to nejenom číst a přijímat Mé Nové zjevení, ale velmi často byly jistými způsoby s to intuitivně je chápat i lépe než někteří muži, tento neobvyklý jev je tak zaujal a vyvolal jejich zvědavost, že se rozhodli provést některé ze svých pokusů, pozorování a zkoušek jak na ženách, tak i na mužích spojených s Mým Novým zjevením. Většina těchto snah pseudotvůrců, nikoli však všechny, unikla pozornosti těch, kdo se podrobovali této zevrubné vědecké proceduře pseudotvůrců. Jinými slovy nijak si vědomě neuvědomovali, že se na nich experimentuje. Opět se upozorňuje, že o této záležitosti budeme hovořit za chvíli.

Druhou věcí, která se udála po jejich propuštění a převzetí vlády, bylo, že vládci pekel, uvedení do funkce po uvěznění pseudotvůrců, si náhle uvědomili, že jim byla odebrána jejich moc, vláda a panování, vzbouřili se proti pseudotvůrcům a stali se renegáty, čímž značně zkomplikovali celou situaci. Renegáti se ve své snaze dostat se zpět ke své pozici a moci a ve své soupeřící pozici k pseudotvůrcům rozhodli provést své vlastní pokusy, zkoušky a pozorování, ale se zcela odlišným záměrem v mysli.

A zde přichází ta část, Petře, o které je pro tebe obtížné psát. Kdo, jak a co bylo předmětem těchto pokusů, pozorování a zkoušení a jaká byla role, pozice a míra účasti těch, kdo byli pod zevrubným zkoumáním jak pseudotvůrců, tak i renegátů, a jaké byly jejich výsledky, následky a důsledky pro všechny do toho zapojené? Taktéž co v té době bylo hlavním účelem tohoto experimentování, pozorování a zkoušení na straně pseudotvůrců i renegátů?

Pseudotvůrci chtěli zjistit následující fakta: Co bylo v mysli těch, co byli spojeni s Mým Novým zjevením, co umožňovalo jak ženám, tak i mužům být s to ho chápat, rozpoznat jeho pravdivost a přijímat jeho principy v jejich životech? Nakolik a v jakém rozsahu byli odlišní v tomto ohledu od každého jiného lidského tvora? Zároveň chtěli určit

následující: Jak odlišné, pokud vůbec, bylo vnímání, chápání a způsob dosahování náležitých a správných závěrů o pravdivosti Mého Nového zjevení těchto žen ve srovnání s muži? Žádný jiný, vysloveně zlomyslný závěr neměli na mysli.

Nejkonzervativnější křídlo pseudotvůrců též přidalo k jejich vlastnímu plánu dodatečný záměr pro svůj druh experimentování, pozorování a zkoušek. Nemajíce dost důvěry ve schopnost typických lidských tvorů udržet jakékoli nově nabyté poznání a chápání a žítí v souladu s jeho principy, obzvláště u něčeho takového, jako je Nové zjevení, jehož ideje šly proti všemu známému lidským tvorům během jejich pohnuté a násilné historie, vsadili se s ostatními křídly klanu pseudotvůrců. Byli zvědaví na to, jak slouho bude trvat, než se tito lidé, a obzvláště ženy, odchýlí od své oddanosti a stálého přijímání všeho obsaženého v Mém Novém zjevení nebo toho zcela zanechají. A kolik času to zabere, než se u některých lidských žen spojených s Mým Novým zjevením vyvolá vrozená, neodolatelná a téměř žádostivá touha otěhotnět a mít děti bez ohledu na fakt, že velmi dobře vědí, že jediný druh dětí, které by se mohly zrodit, by přišel z negativního stavu? A také jak dlouho potrvá, než ty, Petře, přestaneš pokračovat v přenášení čehokoli dalšího vztahujícího se k Mému Novému zjevení a navrátíš se zpět do své typické lidské přirozenosti, která tě bude nutit vzdát se tvé role a pozice multiversálního přenašeče Mého Nového zjevení nebo dokonce vystupovat proti čemukoli v něm obsaženému? Řekli si: „Pokud bychom mohli zmanipulovat jejich mysli, jakož i jejich role, pozice a cokoli, co mají, a pokud bychom do nich mohli vložit některé jiné ideje, než ty obsažené v Mém Novém zjevení; a činit tak pod maskou toho, že tyto ideje pocházejí od Pána Ježíše Krista nebo od někoho v Jeho/jejím pozitivním stavu, obzvláště od nějakého ze členů jejich pravé duchovní rodiny, jak dlouho to u každého z nich potrvá, než padnou do této pasti a začnou věřit v oprávněnost své věci a postupně vystupovat proti Novému zjevení jako zastaralému a nemajícímu již žádný opravdový význam pro současnost s výjimkou toho, že odráží historický běh událostí?“

Krajní pravé křídlo pseudotvůrců se vsadilo s ostatními, že to nebude trvat příliš dlouho, aby se tento cíl uskutečnil. Pokud by měli v prokázání tohoto uspět, pak v takovém případě by oni všichni museli dospět k závěru, že neexistují žádné skutečné a významné odlišnosti mezi následovníky Mého Nového zjevení a všemi ostatními lidskými tvory. V takovém případě by jejich přijetí Mého Nového zjevení bylo povrchní, bez žádného vnitřního a trvalého dopadu na jejich životy a oni by stále podléhali své lidské přirozenosti, která by je donutila navrátit se do jejich takzvaného přirozeného stavu, v němž nahlízejí na věci způsobem, jakým původní pseudotvůrci chtějí, aby nahlíželi nebo chápali.

Na druhé straně byl záměr renegátů v jejich vlastní vůlce experimentování, pozorování a zkoušení zcela odlišný. Jakmile poznali, že pseudotvůrci ztratili jakoukoli touhu či potřebu nastolit vládu negativního stavu nad veškerým Mým Stvořením, že jejich účel aktivace negativního stavu byl zcela odlišný, než si renegáti mysleli (ohledně jejich pravého záměru viz Dialog 89 a 90), rozhodli se tebe, Petře, osobně zničit a navzájem zkazit, rozdělit a postavit proti sobě všechny ostatní spojené s Mým Novým zjevením. Renegáti poznali, že hlavní nebezpečí pro jejich pokračující vládu a nekonečné zachování pseudoživotu negativního stavu bylo v Mém Novém zjevení a v pozici a roli Mých představitelů (v té době agentů Mého pozitivního stavu).

Takže tu máme dvě souběžná úsilí probíhající přibližně během téže doby, ale v odlišných říších a za zcela jiným účelem. V tvém konkrétním případě, Petře, se tě od samého začátku tvého života na planetě Nula negativní síly neúprosně snažily zničit, dokonce tě zabít nebo přinejmenším zkazit tě či ovlivnit všemi dostupnými prostředky, aby tě odstrašily od tvého poslání. Později posílaly všelijaké lidi do tvých seminářů, které jsi vedl na Kalifornské univerzitě, jakož i k tobě domů, jako tvé pacienty a pseudopřátele za účelem svést tě a odchýlit od tvé role a od hlavního účelu tvého života. Ačkoli však v tomto ohledu v nějakém zevním smyslu, například hmotně, dočasně a povrchně ve své snaze uspěly, nikdy netrvalo příliš dlouho, než jsi byl s to rozpoznat nebezpečí a zavrhnout v tomto ohledu veškeré jejich snažení. Proto k největšímu zklamání sil negativního stavu tito lidé velmi rychle vypadli z okruhů tvých přátel a studentů.

Avšak jak čas běžel a jak více a více toho bylo Mnou tobě zjeveno a v okamžiku, kdy jsi dokončil psaní Nového zjevení Pána Ježíše Krista po návratu pseudotvůrců a ustanovení opozice formou renegátů vyvinuly daleko prohnanejší, účinnější a dovednější způsoby dosažení jejich cíle v tomto ohledu. Před uvolněním pseudotvůrců veškerá tato úsilí činili renegáti, kteří v té době nebyli v pozici renegátů, ale vládců veškerých pekel.

Takže jak by se mělo naplánovat experimentování a testování k vyzkoušení tebe, Petře, jakož i těch, kdo jsou spojeni s Mým Novým zjevením a kdož byli za tímto účelem vybráni, a k potvrzení hypotézy či sázky konzervativních pseudotvůrců? Jak by na to měli jít, aby shledali, zda mají pravdu, či ne?

V prvním kroku svého snažení v tomto ohledu pečlivě a velmi důkladně studovali genetickou, fyzickou, psychickou, rodinnou a prostředí se týkající historii všech tak či onak spojených s Mým Novým zjevením. Tato historie jim byla k dispozici z uložené paměťové zásoby každého od jeho početí do doby zahájení experimentu. Zároveň prověřili možnost, že někteří příslušníci Nového zjevení by mohli být dřívějšími nebo dokonce současnými agenty negativního stavu, kteří buď konvertovali do pozitivního stavu prostřednictvím Mého Nového zjevení, nebo se k němu připojili kvůli svým vlastním nízkým důvodům; nebo kdo k němu přistoupili, aby je buď skrytě, nebo dokonce otevřeně mohli pošpinit, zdeformovat a zfalšovat; a za účelem zkažení či svedení těch, kdo byli typickými lidskými tvory, nebo dokonce těch, kdo se původně inkarnovali z pozitivního stavu.

Pokud by zjistili, že někteří z následovníků Mého Nového zjevení jsou dřívějšími, nebo dokonce současnými agenty negativního stavu, v takovém případě měli též přístup k jejich prehistorii v místě a stavu, z něhož se inkarnovali na planetu Nula. Z osobních archivů těchto agentů uložených v tomto pseudosvětě mohli objevit původní záměr jejich inkarnace, jakož i jejich silné a slabé stránky i problémy, které by mohli využít, aby je mohli přiklonit zpět k jejich dřívějšímu negativnímu rozpoložení, stavu a roli. Co se týče všech, kdo přišli ze stavu pozitivního, v jejich případě pečlivě prostudovali a rozebrali podobu jejich osobnosti, jejich lidské psychologické, fyzické, sociální nebo jakékoli jiné problémy, jejich slabosti, zranitelnosti, vztahy, náchylnosti, zvyky a podobné faktory, které by se mohly účinně využít za účelem jejich odvedení nebo dokonce zkažení a svedení k tomu, že by věřili něčemu, co by nepřicházelo ode Mne,

ale co by přijímali jako přicházející ode Mne, protože pokus byl navržen tak, aby byl veden Mým jménem, a každá falešná myšlenka vložená do jejich myslí by se považovala za ideu přicházející ode Mne.

Šlo zde o to zjistit, jak dlouho to bude trvat, než ti, kdož byli původně pozitivní povahy a kdož se vtělili na planetu Nula z pozitivního stavu, ale byli/jsou zatíženi typickou zkaženou a zkazitelnou lidskou povahou, objeví či poznají, že to, co jim bylo předkládáno jako přicházející ode Mne, skutečně a fakticky přicházelo z negativního stavu (ať od pseudotvůrců, nebo renegátů). Na druhé straně pokud by mezi následovníky Mého Nového zjevení našli někoho, kdo původně přišel z negativního stavu anebo kdo se k němu připojil z nesprávných důvodů nebo s nevhodným či dokonce negativním a zlým záměrem a motivací, ať si to vědomě uvědomoval, nebo ne, pak by ho mohli využít jako zdroj a prostředek tím, že by ho postavili do vyvýšené pozice mluvčího buď pseudotvůrců, anebo renegátů (ovšem vždy v Mém jménu), z kteréžto pozice by mohli vykonávat vliv na ty, kdož by kvůli takovým či onakým důvodům a vzhledem k jejich vlastním osobním problémům nebo nějakým jiným potřebám mohli být snadněji vychýleni z jejich náležité duchovní cesty a kdož by se mohli dostat do pozice opomíjení Mého Nového zjevení a jeho přenášejícího, a namísto toho naslouchat těmto negativním agentům, které by považovali za Mnou vyvolené.

Zároveň jedním z důležitých aspektů tohoto plánu bylo zdůraznění role žen, aby se vyzkoušel jejich předpoklad, že ženy budou snadněji ovlivnitelné být v roli Mých údajných mluvčích spíše než muži; taktéž ale aby se uvidělo, zda se někteří muži k takové ženské sestavě nepřikloní. Zde se předpokládalo, že pokud následovníci Mého Nového zjevení mají schopnost poznat a přijmout plnou a nepopíratelnou rovnost ženství a mužství, pak muži z pozice své lidské povahy by mohli být snadněji přesvědčeni, že ženský mluvčí je skutečně Můj posel a vzhledem k tomu jí budou rádi naslouchat a následovat její pobídky, nebo přinejmenším považovat cokoli, co řekne, za slova Boží.

Aby tu byla rovnocenná reprezentace na obou stranách - mužské i ženské, ideální situace by byla, pokud by pseudotvůrci, a v jejich šlépějích renegáti, mohli nalézt nejméně jednu ženu a jednoho muže, kteří původně pocházeli z negativního stavu, nebo kdo stále byli agenty negativního stavu, aniž by věděli nebo si uvědomovali, že byli takovými agenty, a jejichž hlavní rolí a pověřením bylo dostat se do styku s lidmi Nového zjevení, nyní Mými představiteli, aby rozvrátili, popletli, svedli a negativně ovlivnili každého zapojeného do Mého Nového zjevení a spojeného s ním (opět bez toho, že by si to vědomě uvědomovali, že toto bylo jejich hlavní rolí); kteří by ale byli přesvědčení bez stínu pochyb, že byli a jsou skutečně nedílnou součástí Mého Nového zjevení a že byli a jsou oddanými následovníky a praktikanty jeho principů, jakož i následovníky Mne - Pána Ježíše Krista.

Pokud by takový pár našli, obzvláště pokud by jeho ženské části byl dán zjev velmi milující, laskavé, zářící, andělské, pozitivní, mírné a milováníhodné a pokud by jeho mužská část vykazovala a byl jí dán zjev velmi rozhodný, inteligentní, logický, racionální, dobře hovořící, zdánlivě moudrý a velmi srozumitelný a taktéž milováníhodný, pak by tento pár mohl být velmi dobře použit za jejich účelem. S takovým

párem by možnost svedení a vybočení dalších následovníků Mého Nového zjevení či upadnutí do jejich léčky byla o mnoho větší než u kohokoli jiného.

Vítaným pseudopozitivním efektem tohoto úsilí, pokud by se takový pár našel, by v případě úspěchu jejich snažení bylo, že by tě, Petře, zdiskreditovali jako jediného pravého přenašeče Mého Nového zjevení; a že ostatní, kteří by nyní naslouchali tomuto páru, nebo přinejmenším jednomu z nich, by tě odvrhli nebo by se přestali s tebou stýkat, považující tě za buď ovládnutého negativním stavem, nebo již ne za přenašeče Mého Nového zjevení. Aby tě však zdiskreditovali, bylo by nutné přesvědčit některé ženy, nebo dokonce i muže, že od teď si Pán Ježíš Kristus zvolil hovořit skrze ženu (ženskou část předpokládaného páru), a tudíž ty, Petře, jsi už mimo a můžeš se jít pást (symbolicky řečeno).

Takový byl původní plán experimentu. V průběhu jejich důkladného zkoumání a v průběhu studia historického a prehistorického materiálu všech spojených s Mým Novým zjevením k jejich největší potěše byli s to nalézt pár, kde oba byli vhodní pro tento záměr, a některé další citlivé a zranitelné jedince, kteří byli z pozitivního stavu, ale byli ochotni naslouchat někomu jinému kvůli nesprávnému pochopení pojetí nekonečných rozmanitostí individuálních a osobních přístupů k duchovním záležitostem a záležitostem života obecně. Tito předpokládali, že při aplikaci takového přístupu bylo možné a vhodné odchytil se od principů Mého Nového zjevení a ustanovit svůj vlastní druh duchovnosti (fakticky pseudoduchovnosti). V takovém předpokladu bylo skryto duchovní nebezpečí, protože jakékoli odchylení se od principů Mého Nového zjevení vede k přijetí pseudopřincipů negativního stavu. Toto zmatení vyvěralo z nevhodného použití principů individuálního a osobního chápání a uplatnění Mého Nového zjevení a Mé Absolutní Nové Přirozenosti v protikladu k odchylení se od nich. Individualizovat a personalizovat něco v rámci Mého Nového zjevení znamená osobně a individuálně uplatňovat Mé Nové zjevení. Toto je duchovně vhodný a vysoce žádoucí přístup. Odchytil se do něj však znamená zavrhnout jeho principy nahrazovat je svými vlastními deformacemi a nepravdami. Pamatujte si to!

Zde však v tomto ohledu šlo o to shledat, jak dlouho bude trvat Mým představitelům (tehdy agentům Mého pozitivního stavu), než rozeznají tento důležitý rozdíl a navrátí se k náležitému chápání a pojímání všech principů Mého Nového zjevení a toho, co vše znamenají. Taktéž kdo jako první pozná tento klam či podvod - Mí ženští, či mužští představitelé, anebo oba zároveň?

Zároveň otázkou bylo: Bude někdo z těch, kdo upadne pod vliv tohoto páru nebo přinejmenším jednoho jeho člena, s to poznat a přijmout bolestivý fakt, kým ve skutečnosti tento pár byl, nebo jaká byla jejich pravá role v tomto projektu sil negativního stavu; nebo poté, co by rozeznali svůj omyl (pokud by ho rozeznali!), Ačkoli by se navrátili k Mému Novému zjevení, budou stále považovat tento pár, nebo přinejmenším jednoho z nich za Mého představitele, udržující takto nesprávnou představu o jejich pravé povaze a o jejich pravém poslání v tomto ohledu?

Z naší pozice poznání a přijetí pravé reality ohledně skutečné totožnosti tohoto páru a sledování jejich pravé role a poslání nyní vůbec neznamená, že jsou odsouzeni, odsuzováni, zavrženi, odepsáni či vyloučeni z našeho podvědomí. Jen to znamená, že se

potřebujete učit nahlížet na věci, jak jsou za scénou, abyste se mohli vyhnout pachtění se pod falešným dojmem o tom, kdo je kdo a co je co. Jinak dáte renegátům velkou příležitost, aby vás napadli s využitím výsledků, následků a výtvorů tohoto pokusu. Žádný jiný účel tohoto dialogu a zde zjeveného není. Nezapomeňte též, že zjevením těchto faktů se zas a znovu tomuto páru samotnému dává velká příležitost především uznat a přijmout tato fakta o tom, kdo jsou, jaké je jejich skutečné poslání; a za druhé, jako důsledek tohoto, zanechat své negativní role a pověření a stát se Mými pravými představiteli na planetě Nula. Při jejich ohromných možnostech, vlohách, nadáních a schopnostech by se mohli stát velkým přínosem v naší věci v průběhu odstraňování negativního stavu. Zároveň tímto zjevením dáváme velkou příležitost těm, kdož jsou spojeni s Mým Novým zjevením, kdo ale pokračují v tom, že jsou pod vlivem jednoho či druhého nebo obou z tohoto páru považující je za někoho, kým nejsou, aby se navrátili zpět na správnou cestu, z níž byli jimi vybočeni, a očistili se a spláchli ze sebe jejich negativní vliv.

Jakmile pseudotvůrci objevili tento pár, přikročili ke svému pokusu a zkoušce. Prvním krokem v tomto ohledu bylo dát tento pár dohromady. Podnítili tedy tohoto muže k tomu, aby se začal zajímat o Nové zjevení a požádal o všechny knihy sepsané tebou, Petře. Následně po přečtení Mého Nového zjevení byl pohnut k práci na jeho překladu do svého rodného jazyka (ruštiny). Vzhledem k tomu jsi ho pozval k návštěvě Santa Barbary a rozhodl jsi poskytnout mu finanční podporu cestou Nadace Nového zjevení, aby mohl zasvětit všechnen svůj volný čas výlučně své práci na překladu. Když přišel do této země, jednou jsi ho představil zmiňované ženě. Bylo úžasné pozorovat, jak rychle se spojili a stali se, jak to možno nazvat, druhem a družkou. V okamžiku, kdy se navzájem dostali do velmi blízkého vztahu, věci ohledně nich a okolo nich se počaly měnit a z tvé pozice, Petře, se jejich postoj, chování, myšlenky a vše ostatní postupně a vnímatelně zhoršovalo, stávající se více a více pochybnějšími a negativnějšími.

V té době spočívalo úsilí pseudotvůrců a později renegátů v první řadě ve zkoušení, experimentování a vkládání všemožných podivných, neobvyklých a zmatečných idejí do této ženy za horlivé podpory a pomoci od tohoto muže. Postupně a pomalu v průběhu tohoto experimentování byli jak žena, tak i muž úplně a zcela ovládnuti vším, co do nich pseudotvůrci a později renegáti vložili. Protože se oba ztotožnili s tím, co bylo vloženo do jejich myslí, Já jako pravý Pán Ježíš Kristus jsem byl nahrazen falešným a všichni členové jejich pravé duchovní rodiny byli také nahrazeni těmi falešnými. Od tohoto okamžiku bylo veškeré jejich jednání, chování, postoje, ideje či cokoli jimi nabyté zaměřeno k podkopání pravdy Mého Nového zjevení, jakož i tvé věrohodnosti, Petře, jako jeho přenašeče, a k jeho nahrazení deformacemi a nepravdami pod hlavičkou s Mým jménem, a tedy i pozitivního stavu. Vzhledem k jejich zdánlivě velmi láskyplnému, laskavému, jemnému a moudrému postoji někteří příslušníci Mého Nového zjevení včetně několika těch, kdo ti byli velmi blízcí, Petře, upadli do jejich vlivu, poskytujíce jim duchovní, duševní a finanční podporu a pouštějíce tak od této podpory tobě a Nadaci Nového zjevení.

V tvém případě, Petře, jsi však byl zakrátko velmi znepokojený touto situací a proto jsi začal mít v sobě pochybnosti o věrohodnosti jejich tvrzení a chování. Nechtě však nikoho zranit a jsa pod vlivem svého nejbližšího spojence, skrze něhož jsem často

s tebou rozmlouval, pokračoval jsi v pochybách o svých pocitech a své intuici v tomto ohledu a potlačoval jsi je jako nevhodné a egem hnané obavy, jako že žárlíš na to, že Já jsem se rozhodl opustit tě jako přenašeče Mého Nového zjevení a předat tuto roli zmíněné ženě. Avšak po velmi živém a přesvědčivém vidění, které jsi o tomto páru, a obzvláště o této ženě měl, ti bylo zřejmé, že byli ovládnuti silami negativního stavu. Proto jsi podnikl kroky k nápravě této situace. Rozeslal jsi dopis informující každého o této situaci (tento dopis byl zařazen do *Korolaríí...*), a, co je nejdůležitější, dal jsi jak tomuto páru, tak i každému. Kdo upadl do jejich vlivu, příležitost napravit se a vrátit se na správnou cestu. Protože tehdy odmítli tak učinit, cítil jsi, že se musíš od nich distancovat, aby každý z nich měl příležitost si vytvořit své vlastní chápání a nahlížení toho, jaká tato situace vůbec je.

Jakmile se tvůj dopis rozeslal, konzervativní pseudotvůrci prohráli svou sázku, co se tebe, Petře, týkalo. Jednoduše řečeno, nezapadl jsi do jejich schématu. Renegáti však pokračovali v tvém obtěžování vyvoláváním všemožných obav, pochyb, starostí, smutku a podobných negativních emocí do tvého duševního rozpoložení, aby tě udrželi ve stavu zoufalství, zbytečnosti a ubohosti, zabraňující ti tak na určité časové období, abys učinil něco dalšího v Můj prospěch. Začal jsi vážně pochybovat o věrohodnosti Mého Nového zjevení, říká si, že pokud se čtenáři a praktikanti Mého Nového zjevení mohou takto chovat, pokud i ve svých vzájemných vztazích vykazují typicky lidské postoje, nejsou s to navzájem vycházet a nejsou ochotni naslouchat hlasu rozumu, jaký je pak rozdíl mezi nimi a typickými lidskými tvory, jejichž vzájemné sváření je způsobem jejich každodenního žití? V takovém případě bylo Mé Nové zjevení nemohoucí, nemající žádný trvalý dopad či účinek na tyto lidi. Takže proč se vůbec obtěžovat pokračováním něčeho v tomto ohledu? A nejenom to, ale pochyboval jsi o tom, zda tvé chápání celé situace bylo správné a zda druhá strana, obzvláště zmiňovaná žena, nebyla v pozici, ve které poznávala pravdu o tom všem daleko lépe než ty, Petře.

V tvém případě jsi, Petře, také pokračoval ve svém poněkud váhavém dojmu, že snad oba, jak zmíněná žena, tak i onen muž, nebyli agenti negativního stavu, ale členy pozitivního stavu nevinně svedenými pseudotvůrci a nyní renegáty. Po několika dnech jsi ale musel změnit smýšlení v tomto ohledu poté, co jsi obdržel telefonát od Ludmily v Moskvě, která ti sdělila svou úděsně živou vizi, v níž se jí dotyčný muž objevil v démonické podobě, vřeštěl na ni a obvinil ji z toho, že ho odřízla od tebe, Petře, a tedy mu zabránila v jeho poslání působit na tebe negativním vlivem a vysávat Nadaci Nového zjevení v jejích chudobných finančních zdrojích činíc ji neschopnou podpořit Mou věc formou zveřejňování a šíření Mého Nového zjevení na planetě Nula. S touto informací skončil úplný cyklus experimentování. A přestože někteří z vás stále pokračují ve víře, že dotyčný pár je pozitivní a mající na mysli jen Mou věc, většina těch, kdo byli pod jejich vlivem, spatřuje světlo na konci tunelu.

Mimo tebe, Petře (se kterým se v experimentálním plánu pseudotvůrců a renegátů nepočítalo a nepočítá), kdo byl tím prvním, kdo rozpoznal, že v myšlenkách propagovaných dotyčnou ženou tu bylo něco velmi nesprávného? Pseudotvůrci a renegáti předpokládali, že to nebude buď nikdo, anebo to bude jeden z mužů, který byl/je pod jejich vlivem. Jejich úvaha se zakládala na nesprávném předpokladu, že jen

racionální, logický, intelektuální a analytický muž by mohl objevit či prohlédnout tento úskok. Ženy na straně druhé by dle názoru pseudotvůrců a renegátů - tím, že jsou dle jejich vlastního projektu tak iracionální, emocionální a podléhající dojmům - nebyly s to jej prohlédnout. Bylo pro ně největším překvapením, když spatřili, že ten, kdož poprvé poznal tato fakta, byla žena. Ovšem ona a mnozí jiní stále poskytují prospěch pochybnostmi pozici a roli dotyčné ženy, nerozpoznávajíce plně, kdo tato žena a její mužský partner původně byli.

Tento důležitý výsledek celého pokusu a zkoušky pseudotvůrcům velmi jasně a zřetelně potvrdil, že žena, nebo ženskost, je schopna dosáhnout správných závěrů tak jako kterýkoli muž, a v některých případech i dokonce lépe než muži. Dospěli tudíž k závěru, že jejich náhled a postoj ohledně žen je zcela a úplně chybný, nemající žádný základ v realitě Mého jsoucna a bytí; a že to byla jen jejich vlastní fušeřina v genetickém uspořádání žen, která učinila některé z nich, ale ne všechny, tím, kým se staly na planetě Nula během její krvavé a šílené historie. Výsledek jejich experimentu jim pomáhá změnit jejich postoj a - s pomocí Mých ženských představitelk ve společném úsilí s Mými mužskými představiteli - s nimi ustanovují velmi smysluplný, naplňující a uspokojivý vztah, jakož i vztah s ženským aspektem jejich vlastních osobností a individualit. Jak víte, v průběhu jejich vlastního experimentování na sobě samých tento ženský aspekt potlačili, utajili a oddělili od svého genetického vybavení, mylně se přesvědčující, že tuto svou ženskost k ničemu nepotřebují.

Ti pseudotvůrci, kteří konvertovali do pozitivního stavu, spolu s těmi, kdož se v současnosti nacházejí v Nové škole, poznávajíce veškerá tato fakta, jsou velmi odhodlaní ve svém úsilí přesvědčit s pomocí Mých představitelů na planetě Nula nezkonvertované pseudotvůrce, aby zanechali svého náhledu na ženy a ženskost obecně a na roli, jakou ženy hrají v úplnosti-všeho. Pokud by uspěli v přesvědčení těchto neobrácených pseudotvůrců, ti by taktéž konvertovali do pozitivního stavu. Ti zkonvertovaní získali jasné poznání a pochopení toho, že bez změny svého postoje k ženskosti a ženám obecně není možná opravdová konverze do pozitivního stavu a přijetí Mé Absolutní Nové Přirozenosti, která v rovné míře zahrnuje Mou Absolutní Ženskost a Mou Absolutní Mužskost. To je důvodem, proč obrácení pseudotvůrci a ti, kdož v současnosti navštěvují Mou Novou školu, udržují velmi těsný kontakt s těmi neobrácenými s tím, že je často navštěvují v doprovodu žen - Mých představitelk. Tento fakt potvrdila Alenka Benešová ze Slovenska, jež měla krásné vidění popisující její vzájemné působení s konvertovaným pseudotvůrcem, který ji vzal s sebou do pekel čili do té pseudodimenze, kde v současnosti přebývají nezkonvertovaní pseudotvůrci, povečeřeli s nimi a ilustrovali jim zřejmou rovnost ženství a mužství.

Takže jak z této skutečnosti vidíte, pokus a zkouška, ač byly pro tebe, Petře, a pro některé další velmi bolestivé, se ukázaly být ku prospěchu všech. A v tomto bodě bych rád využil příležitosti a speciálně a konkrétně vyjádřil Svou hlubokou vděčnost a ocenění Dr. Beth Ann Voien, Mně oddané služebnici a následovnici, za její ochotu projít veškerou touto vřavou a vyjít z ní silnější, lepší, láskyplnější a moudřejší; a taktéž za její více než šlechetnou duchovní, duševní a finanční podporu Mého Nového zjevení a Mé Věci, Nadace Nového zjevení a tebe, Petře, osobně. Všichni v pozitivním stavu se ke mně připojují v tomto poděkování a vděčnosti. Zároveň bych chtěl vyjádřit Svou

hlubokou vděčnost těm jedincům, kdož, ačkoli mohou stále mít nesprávný dojem o tom, kdo tito dotyční žena a muž jsou nebo jaké jsou jejich opravdové role a pozice anebo mohou stále být pod jejich vlivem, se poctivě snaží číst tyto Dialogy a přemýšlet o jejich obsahu. Důležitost jejich úsilí v tomto ohledu nelze dostatečně zdůraznit.

V tomto okamžiku, ačkoli pseudotvůrci završili svůj pokus před nějakou dobou a ti konzervativní prohráli svou sázku, renegáti pokračují v jejich snaze podkopat cokoli vztahujícího se k Mému Novému zjevení a Mým představitelům. Ovládli dotyčný pár a udržují ho pod svým vlivem snažíce se znovu nastolit jeho věrohodnost, kterou značně pozbyli vzhledem k existenci těchto Dialogů. Tyto Dialogy jsou jim, jak se říká, trnem v oku, protože podkopávají jejich snahu udržovat tolik Mých reprezentantů, kolik je možné, pod vlivem dotyčného páru nebo přinejmenším dotyčné ženy. Doposud tato žena neukázala žádné znamení návratu zpět na správnou cestu. Plně respektujeme její volbu. Ti z vás, kdož jste s ní ve styku při tomto novém poznání o její roli, jí můžete bez jakéhokoli nátlaku být velmi nápomocni tím, že jí způsobem svého chování a postoje zobrazíte, co tyto Dialogy jsou s to pro vás učinit v čistě pozitivním smyslu.

Je tu ještě jedna záležitost, o které potřebujeme hovořit před závěrem tohoto dialogu. Vztahuje se, Petře, k tvému dřívějšímu spojenci, skrze něhož Jsem při některých příležitostech s tebou hovořil. Chci, aby sis uvědomil něco, co pro tebe nebude snadné přijmout. Během doby, kdy jsi zpytoval roli a pozici dotyčného páru, on byl pod jejich značným vlivem. Vzhledem k tomu jsem byl v průběhu některých sešlostí, které jsi s ním v té době měl, v určité části rozhovoru s tebou nahrazen falešným Ježíšem Kristem, který ti dal nesprávnou informaci o tom, že už není žádná potřeba někdy opět použít psaný materiál pro sdělování Mého Nového zjevení či Mých informací Mým představitelům (v té době Mým agentům). Protože jsi plně přijal, že zmíněná informace přišla ode Mne, bez ohledu na svou vlastní intuici, která na tebe křičela, že to není pravda a že j tu nedorozumění o významu tohoto poselství a ohledně toho, jak se vztahovalo jen a pouze ke **zde-a-nyní** a k žádným jiným dobám, jsi sám sebe téměř na pět let zablokoval před komunikací s kýmkoli o čemkoli přicházejícím ode Mne. Ačkoli tato situace byla Mnou dovolena, aby se udála se záměrem jejího využití a uskutečnění plánu ustanovit individualizaci, zosobnění a nezávislost každého spojeného s Mým zjevením, jak to bylo zjeveno v prvním a druhém dialogu a co byla pravda sama; nicméně renegáti dočasně uspěli ve své snaze. Taktéž uspěli v tom, že stále udržují tvého spojence pod vlivem dotyčné ženy, účinně mu zabraňují se s tebou jakkoli osobně stýkat a chtít s tebou v této době cokoli činit. Jak sis vědom, nemá ani dostatek zdvořilosti, aby ti oznámil přijetí těchto Dialogů, které mu posíláš, nebo ti poskytl jakoukoli jinou zpětnou odezvu. Samozřejmě jako vždy přijímáme jeho svobodnou vůli a volbu činit, cokoli chce, bez jeho souzení, odsuzování, odmítání či odpisování či čehokoli jiného takového.

Při posuzování této situace tak, jak se odehrávala za scénou, bych byl rád, kdybyste uznali a přijali jeden důležitý fakt mnohokrát opakovaný dříve: nikdo, ano, nikdo není navždy ztracen, ať je to kdokoli a ať má jakoukoli roli či pozici. A pokud se někdo z takových či onakých důvodů rozhodl vědomě či nevědomě využívat své životodárné energie za jiným účelem než v Mých službách nebo ve službách Mého Nového zjevení, je to nicméně jen dočasná odchylka od jeho náležitého, prospěšného a užitečného

využívání. Někdy v budoucnu, ať během doby života na planetě Nula, nebo po jeho odvolání, se ke Mně vrátí. V té době vše, co každý vykonal, nebo nevykonal, bude vymazáno z jejich myslí a jejich pamětí. Nezapomínejte taktéž na důležitou skutečnost, že oni, a obzvláště dotyčná žena, pevně věří, že komunikují s pravým Pánem Ježíšem Kristem a opravdovými členy své duchovní rodiny.

Pod vlivem této víry by bylo pro ně, a obzvláště pro ni, velmi obtížné uznat a přijmout skutečnost, že pravá realita v tomto ohledu by mohla být z velké míry odlišná. Toto je důvodem, proč dodnes odmítá to vzít na zřetel a napravit své cesty., Konec konců pokud jste pevně přesvědčeni, že jste ve styku s pravým Pánem Ježíšem Kristem, a pokud někdo jiný, jako na příklad ty, Petře, tvrdí totéž, budete mít sklon usoudit, že váš Pán Ježíš Kristus je ten pravý, a té jiné osoby (ten tvůj, Petře) je falešný. Taktéž nezapomínejte, že sama sobě, svým přátelům a těm, kdo jsou stále tak či onak pod jejím vlivem, se jeví jako velmi láskyplná, laskavá, tolerantní, pokorná, přátelská, pozitivní a skýtající podporu, vzbuzující dojem, že nikomu nic nevnucuje. Proto by bylo velmi obtížné, pokud ne nemožné, přijmout tato fakta o její povaze a roli. Avšak zdání mohou být jen zdáními, jak se na ně nazírá na scéně. Za scénou však pravá realita něčí povahy a role může být v tomto ohledu velmi odlišná.

Jaký má být kvůli tomuto faktu váš postoj a chování k někomu, kdož je v takové pozici? Plné přijetí toho, jací jsou a jaká je jejich pravá role, aniž byste je zavrhovali a distancovali se od nich! Jak se uvádí v jednom z posledních dialogů, ve kterém jste byli upozorněni na možnost invaze do vaši kruhů někým, kdo je agentem renegátů, není nutné se jím vyhýbat, pokud si ovšem nezvolí vyhýbat se Vám. Také, jak se uvádí výše, vaše chování a postoje založené na Mém Novém zjevení by mohly fungovat jako příspěvek k tomu, aby se probudili a rozeznali pravou realitu své situace, a v důsledku toho by si mohli zvolit vrátit se na správnou cestu.

Jak tak probíráme tuto pro tebe, Petře, nepříjemnou záležitost, renegáti a jejich pochopové jsou zuřiví kvůli odhalení všech tajemství jejich hry ohledně některých Mých představitelů. Nijak si nepřejí či nepotřebují, abyste znali pravdu o těchto věcech. Podkopává to jejich možnost pokračovat ve svádění Mých představitelů, kdož jsou pod vlivem zmiňovaných jedinců. Jak se již uvedlo, obzvláště jsou rozvzteklí dostupností našich Dialogů. Považují je za hlavní překážku jejich snahy ustanovit svou plnou vládu a kontrolu nad lidstvem a jinde. Proto jsou nuceni zaujmout pozici přeskupení sil a nového určení a změny svých strategií. Kvůli faktu, že mají v oblibě napodobování určitých strategií přijatých od členů pozitivního stavu, přinejmenším zevně a povrchně, se právě teď, jak píšeš tato slova, rozhodli přejmenovat všechny své agenty a pochopy umístěné na planetě Nula na své představitele. Od dnešního dne tedy nejsou již agenty negativního stavu, ale jeho představiteli.

A ještě závěrečnou poznámku na závěr tohoto dialogu a této jednotlivé kapitoly tvé historie, Petře, a historie toho, co se událo před pěti a půl roky a co ti způsobilo tak mnoho bolesti, utrpení a strádání. Cokoli se událo zde v Kalifornii a cokoli se o tom zde zjevuje, nelze nijak použít na situaci, která nastala zároveň v oblasti New Yorku na východním pobřeží Spojených států. Ta událost má zcela jiný smysl a význam. Bylo by velkým omylem snažit se posuzovat tyto události jako analogické s těmi na tvé straně, Petře. Jakýkoli pokus tak učinit by vedl k nevhodnému vnímání a chápání jejího

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

pravého významu. V takovém případě by byl každý, kdo se bude snažit to učinit, pod vlivem zkreslenin a nepravd o této události. Protože ty, Petře, jsi nebyl přímo a osobně zapojen do této situace, nebylo by vhodné hovořit o ní skrze tebe. Pokud by tu byla potřeba objasnění a pochopení této situace, jak se objevila v oblasti New Yorku, Mí představitelé v ní zapojení by měli plnou odpovědnost za objevení pravého významu této události.

Někdy však určité věci nelze kvůli nějakým důležitým duchovním důvodům zjevit, pokud stále žijete na planetě Nula. V takovém případě je lépe, abyste počkali, až přijdete zpět do duchovního světa. Zda je tomu tak v situaci, která se udála v oblasti New Yorku, je záležitostí objevení těmi, kdož v této oblasti jsou. Odpovědnost v tomto ohledu je jejich.

A tak jsme tedy prošli celý kruh a tudíž můžeme tuto nepříjemnou historii uzavřít s užitečným a prospěšným ponaučením pro všechny. Pokud někdo, kdo čte tento jednotlivý a neobvyklý dialog, se jím odradí nebo odmítne jeho obsah či cokoli jiného obsaženého v Mém Novém zjevení, budeme to taktéž respektovat. V tuto chvíli jsme však tento předmět zakončili. Doporučoval bych, Petře, s tím pro dnešek skončit. Měj pěkný den a nestrachuj se nad tím, jaký následek či dopad tento jednotlivý dialog bude mít na své početné čtenáře.

Petr: Věř mi, nebude to lehké. Opravdu se obávám, že ne všichni budou s to přijmout jej jako pocházející přímo od Tebe. Konec konců, co by jim mohlo zabránit před tvrzením, že jsi to nebyl Ty, kdož hovořil o těchto věcech, ale má představitost za účelem ospravedlnění mého vlastního postoje v tomto případě? Nicméně Ti velmi děkuji za to, že jsi ukázal mně a všem čtenářům těchto Dialogů, jak se věci odehrávaly za scénou.

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo, Petře. Pokud by nějaký čtenář přišel k takovému mylnému závěru, jen by to znamenalo, že selhal při zpracování těchto faktů z vlastního nitra, svou intuicí nebo jakýmikoli prostředky, které má k dispozici za tímto účelem. Má někdo vedle tebe, Petře, snahu se Mne osobně zeptat na pravou situaci, jaká v tomto ohledu byla a je za scénou? Učiňte tak a uvidíte Mé světlo a pravdu v této věci. Nyní, Petře, běž v pokoji a nedělej si s ničím starosti.

Dialog stý devátý

29. září 1999

Petr: Ačkoli osobně nemám žádné jednotlivé otázky vyjma mého zájmu o to, jak někteří čtenáři a obzvláště dotyčný pár budou reagovat na obsah předešlého dialogu (pokud ho vůbec někdy přečtou), přesto dnes ráno jsem obdržel několik otázek ze Slovenska. Zdá se, že naši přátelé na Slovensku jsou poněkud pilní ve svém dotazování. Včera pozdě odpoledne jsem obdržel telefonát taktéž ze Slovenska požadující objasnění záležitosti vzájemného chování se muže k ženě, ženy k muži, kteří by měli být Tvými představiteli. V tomto vzájemném zacházení tu něco stále není správné, obzvláště ze strany mužů. Čelíme zde něčemu, co se nazývá hloupým (omluvte mě za tento výraz) chlapským stylem? Víš, někdy se cítím tak unaven a znechucen, když slyším, jak se naši vlastní lidé, kteří by měli být Tvými představiteli, k sobě navzájem chovají způsobem ponižujícím, hrubým, nadutým, podceňujícím, sarkastickým a nešetrným, Jak se v takovém případě odlišují od jakýchkoli jiných typických lidských tvorů, nebo dokonce takzvaných představitelů negativního stavu/ renegátů? Víš, velmi často jsem na pochybách, zda vůbec opravdu četli Tvé Nové zjevení, anebo pokud ho četli, do jaké míry se i snažili uplatnit některý z jeho principů ve svém vlastním životě? Pokud se tyto zprávy, které dostávám o tomto typu vzájemného chování, opírají o objektivní fakta, pak bych musel dospět k závěru, že Tvé Nové zjevení má doposud velmi malý dopad na jejich chování nebo že jejich zapojení se do něho bylo kvůli nějakým nevhodným, nízkým důvodům se zcela a úplně nesprávnými záměry a motivacemi. Takže tu jsem se svými starostmi a frustracemi, které Ti dnešního rána vyjadřuji. Budeš komentovat něco z toho nebo něco jiného, co upřednostňuješ ke zpracování jako první?

Pán Ježíš Kristus: Dovol, abych se nejdříve věnoval tvým obavám, jež se týkají možných nepříznivých reakcí, které by po přečtení Dialogu stého osmého mohli mít někteří čtenáři či ten zmíněný pár (pokud ho vůbec někdy přečtou). Potom můžeme mluvit o vzájemném nevhodném zacházení mezi některými z vás, které se stále odehrává, a pak se budeme věnovat otázkám přicházejícím ze Slovenska.

Tvé obavy, Petře, týkající se obsahu předešlého dialogu, vyvěrají z Tvého ušlechtilého přání jednat s každým s největší laskavostí, ohleduplností, láskou a akceptováním. Jak si pamatuješ, jeden z příslušníků tvé duchovní rodiny vykazuje některé velmi důležité duchovní a osobní rysy, s jakými se zcela ztotožňuješ a jaké chceš učinit hlavní vládnoucí silou svého života. Jsou to mezi jiným: láskyplnost, jemnost, něžnost, snášenlivost, uznání, respekt, ohleduplnost a akceptování každého, jakým je, aniž bys někoho ranil, soudil, zavrhl, odmítl nebo kohokoli očerňoval, aniž bys cokoliv od někoho očekával, nebo někoho odepsal. Takže na základě těchto vybraných vlastností se obáváš, že někteří čtenáři by se mohli urazit nebo reagovat na ten dialog tím, že je jeho obsah zraňuje.

Nicméně nepřehlédni zpětnou odezvu, jakou jsi již dostal zatím od čtyř lidí, kteří měli příležitost přečíst ten dialog (osoby, které mají e-mail - Heather Oudal, Ardyth Norem, Dan Barba a Alice Good). Od nich jsi obdržel velmi kladný a povzbudivý ohlas. Zapůsobil na ně velmi vhodně a pozitivně. Zapamatuj si, prosím, že jestliže někoho doopravdy miluješ, pak si přeješ, aby ta osoba byla duchovně, mentálně, fyzicky i ve všech jiných aspektech v co možná nejlepší kondici a stavu. Moudrost tvé lásky a pravda tvé objektivnosti, spravedlnosti a poctivosti tě pohání k tomu, abys upozorňoval ony jedince, pokud v jejich životě, postojích, chování, představách či v čemkoliv jiném existuje něco, co ohrožuje tuto kondici či stav. Jistě si můžeš říci, že dotyční jedinci nevidí, že by vůbec nějak byli ohroženi čímkoliv, zvláště svými myšlenkami, postoji, chováním a životním stylem. Mohu ti říci, že opak je pravdou: že se nachází v dokonalém nebo aspoň ve velmi slušném duchovním, mentálním, fyzickém čili v jakémkoliv jiném stavu nebo kondici; a proto od tebe nic nepotřebují.

A o to právě jde v této naší rozpravě, Petře: Jestliže někteří mají o sobě takové mínění, a přesto skutečnost jejich situace, jaká je za scénou, je docela jiná, je potřeba, abys je na to upozornil, aby se tato situace napravila. Zda to přijmou, či nikoli, již nebude tvou starostí. Bude to jejich odpovědností a věcí jejich volby to přijmout a následně napravit své cesty, anebo to odmítnout a pokračovat v životě pokřivenin a falešností. Lásky tvé moudrosti a moudrost tvé lásky nechtějí nic jiného, než to nejlepší pro všechny dotyčné. Jejich povinností a odpovědností v tomto ohledu je upozornit všechny zainteresované, pokud něco není v pořádku. To je obzvláště pravdou v případě, kdy někoho považujete za toho, kým není. V takovém případě, jak bylo sděleno v předešlém dialogu, byste se drželi nepravdy, a tím byste poskytovali tu největší možnou příležitost silám negativního stavu, aby vás ovlivnily a držely v pařátech negativního stavu. Konec konců pokud se držíte něčeho a přijímáte to za pravdu, ale přitom to pravda není, ať je to kdokoliv nebo cokoliv, jste pod vlivem negativního stavu. A protože víš až moc dobře, že je velmi nezdravé pro vaše duchovní, duševní, fyzické a jakékoli jiné blaho - nebo že by mohlo být dokonce i smrtelné - být pod vlivem negativního stavu, pak si nepřeješ nic víc, než je upozornit na tento fakt, aby se tak mohli napravit. Budiž znovu řečeno: zda přijmou prostředky nabídnutého léčení, či nikoliv, to již není tvou zodpovědností. Vykonal jsi povinnost své lásky a moudrosti. Ostatní záleží na nich.

Je-li některým příjemný způsob, jakým jsou, nehledě na to, jak by mohli být duchovně, duševně a tělesně nemocní, pak to pouze znamená, že mají rádi své negativní rozpoložení. Vzpomínáte si z několika dřívějších sdělení na to, že je nutno milovat negativní stav, má-li být negativní stav aktivován a má-li vůbec ilustrovat a manifestovat povahu svého pseudoživota? Jak jinak by mohlo cokoli obsažené v povaze negativního stavu se všemi jeho surovostmi a ohavnostmi přinést své plody, kdyby ho někdo nemiloval? Již Swedenborg správně prohlásil, že život každého spočívá v jeho lásce. Měl-li negativní stav být tím, čím podle předpokladu má být, pak ho někdo musel učinit láskou svého života. Jinak by nic z negativního stavu nikdy nemohlo dospět ke své aktivaci a aktualizaci.

Pokud byste pečlivě analyzovali životy některých lidských tvorů na planetě Nula, nebo pokud byste měli příležitost prozkoumat pseudoživot někoho z renegátů nebo jejich

poskoků, pak byste byli velmi překvapeni zjištěním, že si všichni libují ve svém pseudoživotě. Milují ho nade všecko. Tak se udržuje život negativního stavu. A nejen to, nýbrž jej spatřují jako jediné možný pozitivní život vůbec. Takže pokud se nacházíte ve stavu umírání, ale považujete ho za normální, zdravý a jediné možný, pak byste po ničem více netoužili, než aby ten stav přetrvával. Abyste se z toho dostali ven a nastolila se správná léčba, pak by vás musel někdo, kdo má autoritu, upozornit, že vás vaše takzvaná láska zabíjí. Zároveň bys upozornil na prostředky pro jejich léčení a jak nahradit falešnou lásku láskou něčeho, co je doopravdy zdravé a milováníhodné - což je pozitivní stav. Nyní tedy mají na výběr, co se týká této záležitosti. A o to vlastně šlo v předešlém dialogu.

Takže kupříkladu spatřujete-li někoho jako zdánlivě velmi pozitivního, velmi povzbudivého, velice šťastného, velmi spokojeného, velmi milujícího a nemajícího žádný viditelný problém s tím, že je v lidském životě, a jestliže ta osoba nikdy neprožívala, jaké je to se nacházet v lidské kůži, jak to činí někdo, kdo přišel z pozitivního stavu, znamená to ve skutečnosti, znamená to ve skutečnosti, že taková osoba je doopravdy pozitivní a přichází z pozitivního stavu? Anebo je taková proto, že miluje ten druh negativního života nebo lidský život? Pouze někdo, kdo původně přichází z negativního stavu, za účelem posílení lidského života a toho, že je hodný milování, může skončit tím, že bude milovat i lidský život nade všechno a nade všecko. Taková osoba se může jevit jako neustále šťastná, pozitivní, žijící v pohodě a bez zřejmých problémů. A nejenom to, ale taková osoba vám zajisté řekne, že tento lidský život a vše, co s ním souvisí, přišel také od Boha. V tomto smyslu vlastně neexistuje žádný rozdíl mezi tím, co je pozitivní, a co je negativní. V zásadě je to vše úplně stejné.

Vzpomínáš, Petře, co ti bylo řečeno jednoho dne jedním členem dotyčného páru o této situaci? A jak se ten člen snažil překroutit význam řečených slov, když vyšlo najevo, že pravá totožnost tohoto člena se odhalila, aby tato identita zůstala skrytá? Ovšem bylo příliš pozdě, aby to zůstalo skryté, neboť slova byla již vyřknuta. Ta slova byla přesně v duchu toho, co bylo řečeno shora: „Je to vše stejné - ať je to pozitivní, nebo negativní. Ničím se to neliší.“ Jakmile autorka těch slov zaregistrovala tvůj nesmírný šok, snažila se to velmi usilovně zakrývat nějakým nesouvisejícím ospravedlnováním a zdůvodňováním, abys nevěřil, že to tak skutečně mínila. Ó ano, přesně tak to myslela.

Anebo vezměte například mužskou část tohoto páru, Vzpomínáš, jak jste ty, Wilfred a Dan zpochybňovali moudrost jeho chování, když jste stáli před obchodem s hudebninami v New Yorku, kde dotyčný muž horečně utrácel za pochybný druh hudby (moderní rock) několik stovek dolarů, které obdržel od Nadace TNR za své překládání? Anebo kolik let mu to trvalo, aby dokončil překlad ve srovnání s jinými překladateli Mého Nového zjevení? Co si myslíte, jaký byl účel jeho protahování a bezvýznamných odůvodňování a omluv, proč mu tak dlouho trvalo dokončit dílo, když tu nebyly objektivní důvody pro takové chování?

Byly to velmi živé znaky jejich pravé totožnosti, jaké jsi nechtěl uzнат, neboť sis je nepřál urazit nebo z čehokoliv obvinít. A jak bylo pro tebe bolestné nakonec tak učinit, když jsi viděl, že nebylo konce manipulacím a využívání tebe a zdrojů Nadace TNR? Pokud by ti tyto věci, jakož i mnohé jiné podobné neřekly, o co doopravdy jde, neřekly by ti to ani žádné jiné. Jenže o to zde nejde. Jedná se o to, zbavit se nazírání věcí, jak se

odehrávají na scéně, a nikoli za scénou. A pravá skutečnost toho, co se děje za scénou, byla odhalena v předešlém dialogu. A také se jedná o to, a my to znovu opakujeme, poskytnout jim, stejně jako všem, kdo do toho tenkrát byli zapleteni, příležitost obrátit se a vidět všechny ty události v pravém světle, aby tak mohli v tomto ohledu učinit náležité změny a opravy. Nabízíme tuto příležitost všem dotyčným, protože je milujeme a záleží nám na nich a rádi bychom je měli u sebe s přáním, aby jejich cenná energie byla použita pro naši věc.

Chápeš nyní, Petře, důvody, proč bylo nutné probrat tuto záležitost, která je pro tebe tak bolestná?

Petr: Och, intelektuálně, logicky a rozumově tyto důvody dokonale chápu, ale citově je mi v hloubi mého srdce stále mizerně z toho, co se tenkrát stalo; pro má mnohá selhání bez ohledu na mou intuici, pro mnohé stupidní a bláhové věci, jaké jsem dělal, o jakých jsem psal nebo mluvil; nebo pro nynější potřebu oživil tuto záležitost. Zápolím s těmito pocity, jak nejlépe mohu, ale potřebuji čas, možná hodně času, abych je překonal a uklidnil se ohledně toho všeho a dalšího.

Pán Ježíš Kristus: A ten čas budeš mít. O tom tě mohu ujistit. Nyní se věnujme tématu vzájemného zacházení, zvláště mužů vůči ženám a žen vůči mužům, jaké někdy nastává mezi čtenáři a praktikanty Mého Nového zjevení. Jak si uvědomuješ, to jednání není vždy v souladu s principy Mých pravých reprezentantů. Znamená to, že ti, co občas podlehnou potřebám zacházet s někým takovými negativními způsoby, jaké byly vyjmenovány na začátku tohoto dialogu, nejsou Mými pravými představiteli, ale jen se tak jeví? Nemusí tomu tak být.

Vzpomínáte z předešlého dialogu na výrok, že renegáti také provedli své vlastní experimenty a testy, aby napodobili pseudotvůrce, jenže se zcela odlišným záměrem na mysli? Nuže, zatímco pseudotvůrci upustili od usilování v tomto ohledu poté, co obdrželi odpovědi, které potřebovali, renegáti pokračovali dále ve svých snahách a rozhodli se prodloužit experimentování pro nespécifickou dobu. V tomto usilování pokračovali v naději, že uvidí nějaké výsledky v souladu s vlastním zamýšleným účelem.

Řečeno znovu: terč jejich snahy byl nanejvýš zvrhlý, ale taky velice slibný. Měli na mysli udržet a podle možnosti prohloubit neustálý rozkol a nepřátelství, které tak či onak existovalo od fabrikace lidských tvorů mezi muži a ženami, ženami a muži, mezi maskulinitou a feminitou a feminitou a maskulinitou. Měli v tomto ohledu značnou výhodu. Jak víte, muži mají ve svém genetickém uspořádání vrozenou tendenci z pozice své typicky lidské povahy hledět na ženy jako na poněkud podřadné tvory, které jsou potřebné jenom pro sex, pro pečování o děti a domácnost. Na druhé straně ženy byly původně geneticky naděleny především a nade všecko city mateřství, starostlivosti o děti a vším, co s tím souvisí. S takovým uspořádáním není obtížné, jak by se zdálo, vyburcovat konflikt mezi dvěma pohlavími a udržovat příslovečný rozkol, který umožnil aktivaci negativního stavu.

Jak se to uplatňuje u zmíněných mužů a žen, kteří by měli být Mými reprezentanty? Renegáti se zaměřují na lidské aspekty jejich přirozenosti. Jak si pamatujete

z některých dřívějších dialogů, byla tam učiněna zmínka, že lidské aspekty vaší povahy budou nejsilnějším terčem pro renegáty, aby se tak k vám dostali, otravovali vás a vyvolávali typické genetické vlohy týkající se vašeho vrozeného postoje vůči ženám a žen vůči mužům. Pro mnohé muže je zvláště obtížné považovat ženy za rovnocenné, ba dokonce v některých případech za nadřazené mužům. Pro mnohé ženy je těžké nahlížet na sebe jako na rovné, nebo dokonce nadřazené vůči některým mužům. Tyto těžkosti jsou využívány renegáty, aby vám pořádně komplikovali život a ovlivňovali vaše postoje a vzájemné zacházení. Kdykoli je to možné a kdykoli okolnosti nastanou k vyvolání takového druhu postoje, založeného na tom původním nadělení, renegáti tak učiní, a tak vás uvedou do pozice vaší lidské povahy, podle které pak reagujete. V takových situacích dočasně zapomenete, že byste neměli jednat z pozice své typicky lidské povahy, nýbrž podle originálního nadělení, které je ode Mne ve vás. Čím více jste nakloněni podlehnout takovému negativnímu chování, tím obtížnější je pro vás přejít k chování, které by bylo v souladu se skutečností, že jste Mými pravými reprezentanty.

V tomto druhu typického lidského chování tkví pro vás ohromné duchovní nebezpečí. Čím více a více se vrátíte do své lidské povahy, tím více se stáváte otroky renegátů a přicházíte o pozici Mých reprezentantů, dokonce aniž byste o tom věděli nebo si povšimli, že se to s vámi děje. V jednom časovém bodě, jak se takto více a více chováte jako typičtí lidští tvorové nebo představitelé negativního stavu, se stane, že bude více a více obtížné chovat se jinak. V tom okamžiku podlehnete negativnímu stavu až do té chvíle, kdy negativní stav buď bude eliminován, nebo vy se probudíte ze své lidské noční můry, kterou jste si způsobili svým bláhovým chováním, a vrátíte se do pozitivního stavu. Nicméně, každé takové navrácení, díky povaze navyklého negativního chování, bude stále obtížnější a bolestnější. Zvyknete-li si na určité chování, pak to chování se zakoření ve vaší mozkové stezce do takové míry, že si ani nepomyšlíte, že by bylo možné chovat se jinak. Překonat takový typ negativního chování je velmi často podobné, ba někdy i obtížnější, než překonat toxikomanii nebo závislost na heroinu, alkoholu, tabáku a podobných chemických substancích. To je důvod, proč říkáme, že čím více jste navyklí chovat se negativně, tím obtížnější bude upustit od takového typu chování. V tom spočívá zmíněné duchovní nebezpečí.

Mohu vás ujistit, že renegáti se všemožně snaží uvést vás do takového typu chování, aby vás učinili závislými a navyklými takto se chovat. To je důvod, proč mají za terč vaše genetické vybavení, které přišlo z prapůvodního uspořádání, provedeného během fabrikace lidské rasy. Jsou si příliš dobře vědomí, že toto je nejcitlivějším a nejvíce zranitelným aspektem vaší lidské povahy.

Problém s lidskými tvory obecně je v tom, že provedením rozkolu a separace maskulinity od feminity a feminity od maskulinity v každém pohlaví byly jejich polární vlastnosti nejen potlačeny, ale v mnoha případech dochází k tomu, že se dotyčný či dotyčná stydí, že je má. Jak víte, je velmi dobře známou skutečností, že každý muž má v sobě jak mužské, tak i ženské vlastnosti s tím, že jedné dává přednost a zdůrazňuje ji před druhou; a každá žena má v sobě jak ženské, tak i mužské vlastnosti, přitom jedné dává přednost a zdůrazňuje ji před druhou. Když jsi muž, chceš se chovat tak, jak se očekává, aby se choval. Když jsi žena, chováš se tak, jak se očekává od ženy. Existuje značný stupeň identifikace každého pohlaví se sociálním, morálním, náboženským,

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

osobním a různým jiným očekáváním. Takové očekávání posiluje potřebu chovat se v souladu s tím, že jeden/jedna je mužem/ženou.

Abyste se vyhnuli této neblahé situaci na planetě Nula, potřebujete jako Moji představitelé změnit svůj postoj jak vůči aspektům vaší vlastní mužskosti i ženskosti či ženskosti i mužskosti a současně vůči svým vlastním manželským partnerům, přátelům a jiným jedincům, kteří nejsou stejného pohlaví jako vy. Jak to udělat? A tato otázka nás přivádí k jedné z otázek, které jsi dostal dnes ráno, Petře. Jedna z těch otázek má přímou souvislost s tématem zde diskutovaným. Než budeme pokračovat, byl bych rád, kdybys, Petře, ty otázky přeložil do angličtiny a pak je formuloval.

Petr: Velmi dobře, dejme se do toho. (Otázky přišly od Josefa Grygara): Jak Ty, Pane Ježíši Kriste, funguješ uvnitř Své vlastní Absolutnosti, například když zvažuješ naše otázky? (To je tedy otázka!) Jaký máš postoj nebo vztah k Svému vlastnímu Já? Můžeš něco říci o sebevztahování se nás relativních bytostí a o vztahu k jiným a také vůči Tobě? Chápeme, že existuje absolutní nutnost integrální jednotnosti či jednoty maskulinních a femininních principů u každé sentientní entity. Přesto lze cítit, aspoň na planetě Nula, že Tvé ženy mají tendenci jednat více z pozice lásky a Tvoji muži více z pozice moudrosti. V tom případě jaký je při současně existujících podmínkách nejlepší a nejvhodnější způsob uvést do života mužů ženskou stránku a do života žen stránku mužskou?

Pán Ježíš Kristus: Dovol Mi začít s poslední otázkou, neboť se vztahuje přímo k tématu výše diskutovanému. Jak můžete v sobě zrovnoprávnit, sjednotit, integrovat a inkorporovat jak femininní, tak i maskulinní aspekty? Nebo alespoň jak jít na to, abyste nepřehlédli, že v sobě takové aspekty máte. Ovšem, jak víte, pokud žijete na planetě Nula ve své lidské kůži, úplná integrace, unifikace a inkorporace zmíněných aspektů v každém jedinci není docela možná. Tak bylo vytvořeno vaše lidské tělo a tak musíte prožít svůj život na této planetě. Nicméně jejich zrovnoprávnění ve vaší mysli je velmi dobře možné. Vzhledem k tomu, jak víte, že všechno v lidském životě je externalizováno a promítnuto do zevního chování vůči někomu či něčemu, musí být v tomto ohledu váš postoj k sobě samým promítnut do způsobů, jak se stýkáte, jak zacházíte, uvažujete, myslíte, cítíte a chováte se vůči ženám, jste-li muži, neboli vůči mužům, pokud jste ženy.

Jsou-li vaše postoje a chování vůči ženám arogantní, hrubé, bezohledné. Odmítavé, zlehčující, pokořující, ponižující, ošklivé, sarkastické, opovržlivé, považující je za méněcenné, nebo máte ještě další takové negativní projevy, pak tímto je přesně stejný i váš postoj vůči vlastní feminitě. Takovým způsobem chování a cítění odmítáte svou vlastní ženskost. Na druhé straně jednáte-li vůči ženám s největší ohleduplností, respektem, jako rovný s rovnou, s láskou, laskavostí, něžností, pochopením, akceptováním a s podobnými pozitivními charakteristikami, pak jednáte stejným způsobem se svou feminitou. V takovém případě v procesu zevního zacházení s jinými ženami připravujete cestu pro integraci a unifikaci své feminity se svou maskulinitou tak, že budou odrážet podmínky, jaké existují v pozitivním stavu. Tímto vzdorujete rozkolu a separaci, jaké vám byly vnuceny vašim genetickým nadělením, zfabrikovaným za tímto účelem aktivátory negativního stavu.

A totéž je pravdou pro ženy a pro jejich vlastní maskulinní aspekty. Způsob, jakým jednájí s muži navenek, odráží to, jak zachází se svou vlastní niternou maskulinitou. Tím, že se budete učit jednat vůči sobě navzájem pozitivním způsobem, jak bylo vylíčeno výše, a to bez ohledu na jakékoli okolnosti, budete schopni vzdorovat jakýmkoli pokusům renegátů využít vaše negativní genetické nadělení, aby vás tak drželi v porobě negativních aspektů vaší lidské povahy, a tím vás učinili svými otroky.

Mohu vás ujistit, že za nyní existujících podmínek na vaší planetě neexistuje žádný jiný způsob, jak se vyhnout této situaci. Způsob, jak jednáte vůči sobě navzájem, určuje i způsob, jak zacházíte sami se sebou, což nás přivádí ke druhé otázce o tom, jaký vztah máte mít k vlastnímu já. Z čistě duchovního stanoviska je nemožné mít vztah k sobě jiným způsobem, než jakým jednáte s jinými, a to bez ohledu na to, kdo jsou. Takže v podstatě totéž se může aplikovat i na váš způsob, jakým zacházíte sami se sebou, jak bylo uvedeno shora ve vztahu k jiným. Je nemožné, abyste, bez ohledu na to, co říkáte nebo cítíte, doopravdy milovali jiné, pokud nenávidíte nebo nemilujete také sami sebe. Není možné respektovat jiné, nemáte-li úctu sami k sobě atd. Není možné milovat Mne nebo Mne respektovat, pokud neprojevujete stejné pocity a emoce vůči sami sobě a jiným. Pokud se nenávidíte, pak v konečném bodě nenávidíte i Mne uvnitř sebe čili Mou přítomnost v sobě, a současně nenávidíte i všechny jiné. Jak bylo uvedeno mnohokrát dříve, není možné mít vztah z nějaké jiné pozice než ze sebe sama. Nemáte žádnou jinou pozici či platformu. Logicky řečeno, je-li toto jediná pozice, kterou máte, tato pozice a to, co obsahuje, bude určovat, jak budete jednat s jinými a se Mnou v sobě a jiných.

Co si myslíte, jak vypadá Můj vlastní vztah k Sobě Samému v Mém Absolutním Stavů? Toto je odpověď na první otázku: V Mém Absolutním Stavů Já Miluji Sebe Absolutně. Kdybych nemiloval Sama Sebe v absolutním smyslu, pak bych nemohl milovat nikoho jiného. V takovém případě bych nemohl stvořit nikoho ani nic. Ale také, tím, že toto je nesmírně závažný fakt, bych nemohl vůbec existovat. Já jsem Absolutní Láska a Absolutní Moudrost. Faktory jejich absolutnosti určují povahu a obsah Mého chování vůči Sobě Samému, zacházení se Sebou Samým a chování a jednání vůči všem v Mém Stvoření a v pseudostvoření.

Samozřejmě způsob, jak funguji ve Své Absolutnosti, nemůže být žádnou relativní myslí nijak pochopen ani vzdáleně. Jediné, co může být o tomto řečeno, je to, že Já vždy a nepřetržitě funguji z pozice, **a jenom z pozice**, Své Absolutní Láska a Absolutní Moudrosti. Neexistuje žádný jiný stav ani kondice, z jakých bych mohl fungovat. A proto kdykoli zvažuji vaše otázky, uvažování o nich je vždy z pozice Mé Absolutní Lásky a Absolutní Moudrosti. Mají-li ty otázky multiverzální význam a jsou-li odpovědi na ně prospěšné všem v Mém Stvoření a pseudostvoření a jestliže tyto odpovědi mají takovou povahu, že mohou být pochopeny jakoukoliv relativní sentimentní myslí, pak ve Mně vyvolávají nesmírné potěšení a slast, přičemž Mám příležitost poskytovat něco nového a užitečného. Věřte mi, činím to s láskou.

A o toto vše tady jde. Jednejte vůči sobě a mezi sebou tak, jak Já jednáám vůči Sobě a vůči všem v Mém Stvoření a pseudostvoření. Číníte-li to, pak začnete intuitivně poznávat, co je to být Absolutním. Tajemství tohoto rozeznávání spočívá v takovém jednání vůči sobě a v takovém zacházení s jinými. Vy všichni máte sklony takto konat.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Já osobně jsem vás nadělil takovou schopností. Ale vy musíte překonat své navyklé tendence zacházet jeden s druhým z pozice negativních aspektů své lidské povahy.

V tomto bodě, Petře, bych přestal a uzavřel naši diskusi pro dnešek. Přeji ti krásný den, a nebuď nešťastný.

Petr: Velice Ti děkuji za to, že se s námi dělíš o tyto nádherné ideje.

Dialog stý desátý

30. září 1999

Petr: K tomuto okamžiku jsem od nikoho neobdržel žádnou otázku multiverzálního významu. Nicméně bych Tě rád požádal, pokud smím, abys dále probral téma rozdílností, které mohou existovat mezi tím, jak se Tví představitelé chovají, jak reagují, navazují vztahy a pociťují Tebe, pozitivní stav, stav negativní, lidský život, své žití v tomto světě plném mizérie a utrpení, a jak to činí představitelé negativního stavu/renegáti. Ovšem, jako vždycky, kdybys Ty chtěl nejdříve promluvit o něčem jiném, než bys odpověděl na mou otázku, pak bych byl více než šťasten přenechat tento čas Tobě.

Pán Ježíš Kristus: Zajisté můžeš, Petře. A děkuji ti, že Mi poskytuješ tuto úvodní chvíli. Než zodpovím tvou otázku, chtěl bych probrat něco jiného. Jak nejlépe víš, nejdůležitější věcí v multivesmíru je to, jak jeho členové či obyvatelé pojmají Mou Absolutní Přirozenost a jaký mají vůči Mně vztah, založený na onom pojetí a vědění. Na vaší planetě předtím, než bylo poskytnuto Nové zjevení Pána Ježíše Krista, neexistovalo žádné náležité a správné vnímání, pojetí, vědění a chápání Mé pravé Přirozenosti a toho, jak se lidé mají vůči Mně vztahovat. Ve většině případů na planetě Nula pokračuje tato situace, aniž by byla jakákoliv změna v dohledu. Nebýt Mého Nového zjevení a nebýt vás, Mých představitelů, kteří čtete, chápete, přijímáte a praktikujete Mé Nové zjevení, pak by žádná forma života či pseudoživota nemohla být na vaší planetě zachována.

Jak vidíte z tohoto sdělení, je životně a nanejvýš závažné, aby někdo na vaší planetě správně vnímal, věděl, chápal a přijal to, Kdo Jsem, co je Má pravá Přirozenost a jaký mám vztah vůči všem sentientním entitám. Současně, souběžně s tímto faktorem je stejně důležité jako tento faktor to, jaký máte vy, kdo jste Moji představitelé, vztah ke Mně, jak Mne pociťujete, co si o Mně myslíte, jak Mne a Mou Přirozenost reprezentujete a jak se ke Mně chováte.

Jak si pamatujete z předešlého dialogu (109.), faktor vztahování se vůči komukoliv, nejenom vůči Mně, je určován vaším vztahem vůči sobě samým. Toto je fundamentálně důležitou věcí. Nemáte-li žádnou základnu či platformu, ze které můžete a smíte mít vztah ke komukoliv jinému než vůči sobě, pak v tom případě bude váš postoj a vztah vůči sobě, přijetí sama sebe, vnímání sama sebe, pociťování sama sebe, smýšlení o sobě sama i všechno ostatní v čemkoli sebe sama nejdůležitějším faktorem vašeho vztahu vůči Mně a komukoliv jinému.

Takže aby život na této planetě, nehledě na to, v jaké formě či stavu, neumenšeně pokračoval, aby mohl splnit svůj účel, pro jaký byl především ustanoven či bylo dovoleno ho zfabrikovat, je nutné, aby někdo na ní měl pravé pojetí, vnímání, vědění, přijetí, postoj, chování, myšlení, cítění, chtění, vztahování se a vše ostatní v tomto

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

ohledu vůči Mně. Jinak by zde nikdo nemohl přežít. Prostřednictvím Mého Nového zjevení jste byli vy, Moji představitelé, postaveni do této životně důležité a nanejvýš závažné pozice. V tomto ohledu je vaše zodpovědnost velká, větší, než si vůbec ve své lidské mysli můžete představit.

Takže, je-li tento nejdůležitější, životně závažný a rozhodující faktor určen vaším vztahem vůči sobě, pak musíte řádně prověřit, jaký máte k sobě vztah, co vůči sobě cítíte, co si o sobě myslíte, jak se k sobě chováte a jak vůbec se sebou zacházíte. Kdyby byl tento vztah vůči samým sobě negativní, pak v tom případě by byl váš vztah vůči Mně a všem jiným rovněž negativní. Proto velmi naléhavě potřebujete nahlédnout do sebe a odhalit pravdu o způsobech, jakými máte vůči sobě vztah. Konec konců jsem-li Já ve vás a vy ve Mně, pak se jakýkoliv způsob tohoto vztahu k sobě samým uplatňuje i v tom, jaký máte vztah vůči Mně. A spojením a propojeností se všemi ostatními skrze Mne se váš vztah k sobě samým uplatní v tom, jaký vztah máte ke všem ostatním bez ohledu na to, jaké by mohlo být vaše vnější, zevní, předstírané chování, nebo co byste o tom povídali druhým.

Vezměme jako příklad následující hypotetickou situaci: Jste na sebe velmi rozhněvaní, máte ze sebe špatný pocit, pohrdáte sebou, pociťujete sami sebe jako velmi podřadné, vaše představa o sobě, pojmání sama sebe, vnímání sama sebe, vaše sebeocení jsou velice negativní, a proto sebe zavrhuje. Co myslíte, jaký bude na základě těchto negativních charakteristik váš postoj, jaké bude vaše chování, pocity, myšlení a vztahy vůči Mně a jiným? Může to být jakkoliv jiné nebo rozdílné od toho, jak to pociťujete vůči sobě? V žádném případě to nemůže být! Nebudete mít žádné jiné východisko, než promítnout takové negativní chování a postoje na Mne a jiné. Taková projekce by mohla jít až tak daleko, že byste nakonec tvrdili, že Já i všichni ostatní jsme takoví. Takto by se mělo za to, že Já i všichni ostatní jsme hněviví, zavrhuje, bezohlední, netolerantní, netrpěliví a vůbec negativní.

Takto v lidském životě a všeobecně v negativním stavu přišlo na svět falešné, překroucené a totálně nerealistické vnímání ohledně Mě, Mé Absolutní přirozenosti, Mého chování, Mého postoje, Mého vztahování se atd. Skutečností této situace je, že pokud se z toho či onoho důvodu hněváte na Mne, pak to znamená jen to, že se hněváte na sebe samé atd.

Nicméně existuje ještě něco jiného v tomto bodě. Týká se tohoto: Jak reaguji nebo jaký mám Já vztah k takovému výbuchu hněvu či jakémukoliv negativnímu chování vůči Mně? Tím, že znám zdroj a důvod takového chování v absolutním smyslu, Já ve Svém Absolutním Stavě, ve vztahu k Sobě Samému/Samé, beru vše s největším pochopením, s láskou a moudrostí. Neodpovídám podobným negativním postojem či chováním. Avšak situace je poněkud jiná, pokud se týká potřeb nápravy takových negativních způsobů chování vůči sobě na straně kohokoliv, kdo je v takovém negativním postoji vůči sobě. Zároveň by každý v Mém Stvoření rád věděl, jak budu Já reagovat v každém jednotlivém případě na takové negativní chování. Kvůli faktu, že Já ve Svém Absolutním Stavě. Kondici a Procesu uvádím náležité příklady pro jakékoli chování a odpověď v pozitivním významu, a pouze v pozitivním významu, každá sentientní entita v pozitivním stavu vzhlíží ke Mně, aby viděla, jak na to reaguji Já, a tím se mohla něčemu naučit pro své vlastní reakce na podobné situace.

Takže Já, jako každý jiný, mám možnost absolutní volby v této věci: mohu zvolit neodpovědět vůbec, nebo odpovědět tak, že bych dal tomu, kdo se chová takto negativně, příležitost poznat pravý zdroj jeho potřeby jednat podobným způsobem, aby tedy dotyčný jedinec mohl napravit své chování. Vzhledem ke Své Absolutní Bezpodmínečné Lásce a Moudrosti nikdy nevolím to, abych nedal odpověď. Moje odpověď v tomto pozitivním směru může přijít různými cestami, přiměřenou potřebám každého jedinečného jedince a dostupným zdrojům a nadělením, jaké každý jedinec má ode Mne. Dojde-li k této situaci u někoho, kdo není Mým reprezentantem, ať zjevně, či skrytě, pak Má odpověď může spočívat jenom v uvedení příkladu vhodného chování prostřednictvím Mých představitelů. Toto sdělení se má chápat tak, že Moji reprezentanti svým pozitivním a náležitým postojem vůči sobě - pomocí Mého vstoupení do nich - promítají do univerzálního vědomí lidstva podobné pozitivní chování a postoje. I když si v mnoha případech jiní lidé nemusí být uvědoměle vědomi vašeho pozitivního postoje k sobě a chování vůči sobě, přesto je to zaregistrováno v jejich nevědomé mysli, ze které budou s to v příhodné době změnit své negativní chování a postoj vůči sobě a následně i své chování a postoj vůči Mně, jakož i vůči ostatním.

Situace ale je zcela jiná, nalézá-li se takové negativní chování a takový postoj vůči sobě u někoho, kdo by měl být Mým reprezentantem. Kvůli zvláštnímu a neobvyklému postavení, které každý Můj představitel má v očích všech v Mém Stvoření a pseudostvoření, je jejich chování v tomto ohledu všemi sledováno velmi bedlivě. Zároveň jsou taktéž velice pozorně sledovány Moje odpovědi či reakce na takové chování a projekce. Jelikož jakýkoliv druh chování Mých reprezentantů má multiverzální dopad a význam, je Moje odpověď na ně velmi potřebná a kriticky závažná. Jakými způsoby odpovídám na podobné situace? Dostane-li se někdo takové povahy na tvůj stůl, Petře, (řečeno symbolicky), neboli dostane-li se ti na vědomost takové negativní chování ze strany někoho, kdo čte, přijímá a bere na zřetel Mé Nové zjevení, a kdo zároveň vykazuje takové negativní chování, Já volím dávat odpověď skrze Tebe, Petře. Jelikož taková odpověď má vždy multiverzální význam, uvádějící příklady a vzory náležitého chování a postoje, je třeba, aby se sdělila skrze tebe, neboť je to tvoje role a pozice tak činit prostřednictvím těchto Dialogů. Pokud si vzpomínáte, bylo vám již dříve v těchto Dialogích naznačeno, že jsou všem vám dány kromě mnoha jiného přesně za tímto účelem. Avšak dojde-li k takovému chování v soukromí a ty na ně nejsi upozorněn žádným způsobem, pak to znamená, že to nemá tento multiverzální význam a je to čistě mezi tím jedincem a Mnou. V takovém případě je Moje odpověď nutná pouze pro toho jedince a pro ty v jiných dimenzích, co s dotyčným jedincem udržují spojení.

Takže kdykoli jsi v tomto ohledu upozorněn na cokoli takové povahy, i kdyby to neznamenal, že k tomu dojde, pak to znamená, že to není věcí osobní, nýbrž jde o něco multiverzálního. V takovém případě by dotyčná osoba měla akceptovat skutečnost, že v situaci takové povahy jde o něco velmi důležitého a potřebného, pročť Moje odpověď je na místě nejen na osobní úrovni, ale i na úrovni všezahrnující, multiversální. Původní volbou, nikoli přechodnou, bylo, že se to takto musí projevit. Jedinou možností volby, kterou dotyčný jedinec má, je to, že jeho totožnost zůstane

utajena všem ostatním Mým reprezentantům a všem ostatním, pokud si ovšem tento jedinec sám ze své svobodné vůle nezvolí odhalit svou identitu.

Každý takový jedinec má tedy nejméně dvě volby. Jako jednu si může zvolit být uražen a rozmrzelý, že prostřednictvím těchto Dialogů se do pozornosti každého dostala záležitost takového negativního chování, postoj, navazování vztahů či čehokoli, co v tomto ohledu má. V tom případě plně akceptujeme potřebu toho individua být uražen a nasupený či si zvolit mít jakoukoli negativní reakci. Nikdo z vás ho nebude soudit, odsuzovat, odmítat či se mu vyhýbat; pokud by si ovšem ten jedinec sám nezvolil odmítnout, zavrhnout, odsoudit nás a vyhýbat se nám. V každém případě budeme respektovat jeho volbu v této věci.

Druhou je to, že jedinec si zvolí vidět věci z našeho, tj. z multiverzálního hlediska, jako něco velmi důležitého a kriticky závažného v zájmu poučení pro všechny; jako faktor přispívající a vedoucí k náležitému chápání všech aspektů lidského chování a toho, jak určuje jejich postoj i vztah ke Mně a vůči nim. V tom případě budeme Já a všichni v Mém Stvoření na všech úrovních jeho multivesmíru tomu jedinci nesmírně vděční, povděční za to a oceníme to, že se stal nanejvýš závažným a důležitým prostředkem, jímž se tento faktor mohl dostat do pozornosti všech. Zároveň bude tomuto jedinci tímto pozitivním a smysluplným výběrem dána velká příležitost změnit v tomto ohledu svůj negativní postoj, vztah, vnímání, představu, ztotožnění a cokoli jiného u sebe samého na pozitivní, a následně to také pozitivně změnit vůči Mně a vůči všem ostatním. Tato druhá volba by potvrdila, že tento jedinec je ve skutečnosti Mým pravým reprezentantem, který je ochoten se poučit z toho všeho, a to nejen pro sebe (což by mohlo být do určité míry sobecké), ale v zájmu všech. A toto by mělo být tím, co by Moji praví představitelé měli chtít a po čem by měli toužit.

Určitým způsobem můžete říci, že volby, jaké by tomto ohledu jakýkoliv jedinec učinil, by určovaly, do jaké míry je tento jedinec skutečně Mým pravým reprezentantem, jakožto i to, do jaké míry doopravdy přijal a inkorporoval ve svém životě principy Mého Nového zjevení. Kvůli faktu, že přijímání a praktikování Mého Nového zjevení je určováno tím, jak se každý chová vůči sobě a následně vůči Mně a jiným, pak za současně existujících lidských podmínek toho, jak je uspořádán a jak funguje lidský život, jediným způsobem, jakým může být určován tento nejdůležitější faktor, je, když všichni Mí praví představitelé jsou z času na čas vystaveni ve svém každodenním životě situacím, které by od nich vyžadovaly činit takové volby, jaké byly popsány výše.

Jak se tato situace odehrává? Díky vaší lidské skořápce či kůži může vaše chování být občas do velké míry jako lidských tvorů. Například se můžete rozhněvat na sebe, na Mne, na jiné. Můžete se tak rozčilit, že začnete ječet a rvát, spílat sobě, hádat se s vlastním já, se Mnou nebo s jinými, nebo nastane vše výše zmíněné. Po takovém negativním výbuchu, ať je to cokoliv, může dojít k vyřešení toho problému individuálně spolu se Mnou - bylo by to něco mezi Mnou a vámi a členy vaší duchovní rodiny a všemi těmi, co jsou spojeni s vámi z jiných dimenzí; anebo je-li na tento druh chování jakýmkoli způsobem upozorněn Petr, pak by to znamenalo, že něco ve vašem chování a reagování už tím, že se to bezděčně dostalo do jeho pozornosti, má hlubší smysl a musí se to vyřešit či probrat, nebo cokoli je v tomto ohledu třeba udělat, na multiverzální úrovni.

A zde přichází stanovení toho, zda vaše reakce na takové nutné exponování by měla být prostředky první volby, nebo prostředky druhé volby - jak bylo popsáno výše. Jinými slovy, vy jako Moji praví představitelé byste měli učinit bez jakéhokoliv zaváhání druhou volbu. Kdyby vaše reakce proběhla v duchu první volby, tj. negativní, pak by to ukazovalo, že ještě jste se nestali Mými pravými představiteli. Takže v zásadě podobné situace fungují jako životně důležitý test k určení, kde jste ve svém vlastním životě, pokud jde o to, zda jste, či ještě nejste Mými pravými reprezentanty na planetě Nula. Ze stanoviska potřeb pozitivního stavu v podobných případech nejsou už vaše odpovědi či reakce, jakožto i volby v tomto ohledu, pouze osobní záležitostí, ale mají multiverzální povahu. Pamatujte si to!

Jiné krátké objasnění, jaké je vám třeba předložit, je záležitost chápání toho, co je to být Absolutní. V předešlém Dialogu (109.) vám bylo naznačeno, že jestliže jednáte vůči sobě, vůči jiným a vůči Mně tak, jak to činím Já vůči Sobě, vůči vám a všem ostatním, pak takové jednání může a smí přivést vaši relativní mysl blíže k chápání toho, jak to vypadá být Absolutním. Když zacházíte se sebou, se Mnou a ostatními jenom a pouze všemožnými pozitivními způsoby, jimiž je bezmezná láska, respekt, porozumění, akceptování, laskavost, něžnost, jemnost, ohleduplnost, objektivnost, poctivost, spravedlnost, milosrdenství, odpuštění, empatie, soucit a někdy, je-li toho zapotřebí a když je to nutné, láskyplná přísnost, jakožto i jinými vlastnostmi pravé lásky a její pravé moudrosti, pak ve svém chování odrážíte Mne a Můj Absolutní Stav. Hybné síly a procesy Mého Absolutního Stavů spočívají v těchto vlastnostech. Z nich fakticky sestává Má Absolutní Přirozenost. Jak si vzpomínáte z Mých předešlých dialogů, jsou Mnou a Já jsem jimi. Proto podle logické konstrukce tohoto uspořádání každý, kdo se snaží být někým takovým ve svém vlastním životě ve vztahu vůči samému sobě, vůči Mně a jiným, odráží tuto Absolutní Přirozenost ve svém relativním rozpoložení. Tato reflexe jednoho přivádí blíže a blíže k chápání toho, co je to být Absolutním. Čím méně a méně je takových pozitivních vlastností obsaženo v jednotlivcově chování vůči sobě, Mně a jiným, tím méně a méně může pochopit, kdo Já jsem, co je Má pravá Přirozenost a jaké je to být Absolutním. V takovém případě dochází k tomu, že se jedinec více a více vzdaluje ode Mne neboli od Mé Přítomnosti. Zároveň kvůli takovému negativnímu vztahu vůči sobě a tomu, že si nedává příležitost poznávat lépe Mne a jiné, ztrácí i pravou perspektivu toho, čím sám je, a taktéž toho, jaká je jeho pravá přirozenost.

Takže, jak vidíte z popsané situace, vaše poznání, pojmání, ztotožnění se ohledně sebe sama a vše ostatní, co se k nim vztahuje, je přímo spojeno s vaším věděním a uznáním toho, kdo jsem Já a v čem spočívá Má pravá Přirozenost. Čím více tedy znáte Mne, tím více budete znát sebe a ostatní. A naopak: čím více znáte sama sebe, tím více budete znát Mne a jiné. V **Novém zjevení Pána Ježíše Krista** je vám jasně naznačeno, že tím nejdůležitějším poznáním ze všech je náležité poznání sama sebe z důvodu, že pravé poznání Mne je založeno na vašem poznání sama sebe a naopak: Pouze pravé poznání Mne a Mé Přirozenosti může a smí vést k objevení vašeho pravého já čili vaší pravé totožnosti, jakými jste za scénou, a nikoli na lidské scéně nebo vůči ní.

V odpovědi na tvou otázku, Petře, je zřejmé, že fundamentální rozdílností mezi někým, kdo miluje negativní stav a považuje ho za stejný jako pozitivní stav, a mezi Mými pravými reprezentanty, je to, že zatímco milovníci negativního stavu nevlastní náležité

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

poznání sama sebe ani, což je nejdůležitější, Mne, Mé pravé Přirozenosti či přirozenosti kohokoliv jiného, Moji praví představitelé to poznání mají. Navíc Moji praví představitelé rozeznávají, v čem spočívá pravá povaha negativního stavu, lidského života a jejich pozice. Ano, ze svého postavení nacházejícího se a fungujícího uvnitř pozitivního stavu, zatímco svými těly žijí v negativním stavu či lidském životě, mohou být stejně šťastnými, stejně pohodovými, radostnými a těšícími se a vším ostatním, jakými jsou milovníci negativního stavu. Avšak naprosto nikdy vůbec nebudou považovat negativní stav za stejný, jako je stav pozitivní. Kdykoliv sestoupí (řečeno symbolicky) do svých tělesných funkcí a lidských aspektů své přirozenosti, pocítí nátlak, negativitu, nevhodnost, špatnost a zlo a všechno jiné, co tak silně tkví v negativním stavu a jeho lidském životě. Avšak z pozice své pozitivní přirozenosti, kterou mají ode Mne, jsou schopni ve většině případů zápolit se zmatky a strastmi svého lidského života, aniž by jim podlehli a aniž by jimi byli zdoláni. Milovníci negativního stavu neprožívají takové pocity. Konec konců, oni se cítí pohodlně v lidském životě. To je jeden ze znaků, jak můžete rozlišovat mezi někým, kdo je milovníkem negativního stavu, jsa jeho pravým a razím reprezentantem, a někým, kdo jim není.

Prostřednictvím těchto Dialogů vám byl dán obrovský nástroj k rozpoznání všech těchto věcí a ke zvládnutí všeho ve vašem životě, a to způsobem co nejúčinnějším a nejúspěšnějším. Vše, co máte učinit, je přijmout, inkorporovat a zvnitřnit celé toto poznání ve svém životě a považovat ho za maják, který vám ukazuje pravou cestu, po jaké můžete putovat na cestě svého života. Držte se ho a cestujte s ním! A toto je vše pro tuto chvíli, Petře. Jdi a odpočiň si. Přeji ti krásný den.

Petr: Velice Ti děkuji za tato povzbudivá slova a myšlenky.

Dialog stý jedenáctý

2. října 1999

Petr: Dnes nemám žádné specifické otázky multiverzálního významu. Nicméně nějaké otázky přišly ze Slovenska (od Josefa Beneše a jeho ženy Alenky). Během mé dnešní ranní meditativní procházky mi bylo naznačeno, že bys rád učinil nějaký komentář o významu obsaženém v těch otázkách. Josefova otázka je prostá. Ptá se, zda i renegáti dávají otázky, anebo my jsme ti, kdo pozitivními příklady vlastního života nastavujeme pro ně rozpoložení, za jakého by byli s to nakonec konvertovat do pozitivního stavu. Alenčina otázka, myslím, byla zodpovězena tak či onak v jednom z dřívějších dialogů, pojednávajících o tématu zážitků na prahu smrti. Ráda by obdržela další objasnění konceptu obsaženého v indické filosofii - ‚nirvány‘. Chtěl bys dnes ráno probrat tyto, či nějaké jiné záležitosti?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, rád bych. Jak víte, jeden z důvodů, proč pseudotvůrci aktivovali a uvedli negativní stav do pseudoživotu, byl v tom, že kladli otázky. Tyto otázky byly ve skutečnosti dávány v zájmu všech tehdy existujících sentientních entit. Kdykoliv předkládáme otázky multiverzálního významu, odpovědi na ně mohou a musí být dávány rovněž na multiverzální úrovni. Týkají-li se jejich otázky povahy jakéhokoliv jiného typu života, než je život pozitivního stavu, pak odpověď, která by pro ně byla zcela a úplně významná a smysluplná, může být dána jediným způsobem - zobrazením a předvedením toho jiného druhu života na konkrétních životech určitých sentientních entit, ochotných být takovými poskytovateli příkladů.

Takže původní aktivátoři negativního stavu takto činili kvůli potřebě dostat odpovědi na tyto v tomto ohledu životně důležité a kriticky závažné otázky. Avšak jak půjdete na to, aby se ustanovil takový život, jaký by měl šanci jevit se svým účastníkům jako reálný a fakticky jako jediný, který je k mání a možný? Zfabrikujete všemožné tvory, kteří vlastní sentientní mysl, ale kvůli strukturální povaze své vlastní mysli nemají zájem ani potřebu klást jakékoliv otázky multiverzálního, ba ani osobního rázu. Proč je tomu tak? Důvod pro takovou fabrikaci je ve faktu, že jestliže jim poskytněš možnost klást otázky takového multiverzálního významu, pak by nejen předpokládali takové otázky, ale naprosto jistě by na ně dostávali i odpovědi. Kdyby došlo k tomu, že by takové odpovědi obdrželi, pak by v žádném případě negativní stav neměl šanci ustanovit svůj pseudoživot. V tom případě by nemohla být originální otázka, položená pseudotvůrci v zájmu těch, nikdy zodpovězena. Opakujme: v tom případě by sentientní entity nikdy nezískaly poznání o jakémkoliv jiném životě, než je jejich, a tak by navěky zůstaly na pochybách, zda je jejich život doopravdy životem pozitivního stavu, anebo zda není něčím jiným. Jinými slovy, jak bylo vysloveno výše, neměly by žádnou možnost pro porovnání svého života s nějakým jiným druhem života, a tak by končily tím, že by neměly žádnou jinou volbu v této věci, než nutnost být uzamčeny v jedné volbě.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Jak víte, Petře, mít jednu volbu znamená nemít žádnou volbu. Jaký by to byl v tom případě život? Žijete-li v neustálých pochybách o čemkoliv, zvláště pak o typu života, jaký prožíváte, pak nemůžete dosti dobře považovat svůj život za pozitivní, neboť pochyby mohou být velmi mučivé. Pozitivní stav neobsahuje žádný stav mučivosti ani pochybování. Jinak by nebyl pozitivním stavem, ale stavem negativním.

Takže aby se pseudotvůrci vyhnuli možnosti selhání při poskytování odpovědí na své otázky, zfabrikovali každého ve své doméně - jakož i zpočátku lidské tvory - bez jakékoli potřeby či touhy klást jakékoliv otázky takové povahy. Fakticky byla fabrikace jejich tvorů založena na dvou fundamentálních principech: Za prvé, pseudoživot negativního stavu je ve skutečnosti pravým životem pozitivního stavu. Je to jediný možný život, jaký má smysl a význam, a proto není žádoucí a potřebné nic jiného nebo odlišného. Proto není třeba ani nutné hloubat nebo klást otázky ohledně možnosti jakéhokoliv jiného typu života, ba ani to není vůbec proveditelné. Za druhé: Existuje-li jakýkoliv jiný druh života, pak je to ve skutečnosti velmi špatný život, velmi omezující či restriktivní život, pročez život, který se prohlašuje za pozitivní, je ve skutečnosti pravým negativním stavem. Pravým účelem onoho jiného života bylo/je zničit náš život, a proto se musíme proti němu bránit a zničit ho dříve, aby se mu nepodařilo zničit nás.

Toto bylo racionální zdůvodnění pro zavedení onoho druhého typu života. Pouze s takovým odůvodněním a uspořádáním mohl být ustanoven pseudoživot negativního stavu. Žádná jiná možnost by nedokázala dosáhnout nutný cíl, pro který bylo negativnímu stavu dovoleno dospět do své oponující plodnosti.

Takže jste-li stoprocentně přesvědčeni, že váš život je ten jediný možný a vhodný a taky jediný pozitivní ve své povaze a že každý jiný život je velmi negativní a že vám jde takříkajíc po krku, pak v takovém případě nikdy nezpochybňujete svůj život a raději si přejete, aby byl zachován navěky a za každou cenu či jakýmikoliv prostředky. A protože vám druhý typ života stojí v cestě uskutečňování vašeho cíle v tomto ohledu, užijete všechny své zdroje, schopnosti, či cokoliv máte, ke zničení toho druhého života. A takto došlo k vymytí mozků všech v negativním stavu, aby věřili této bajce.

Renegáti jsou ztělesněním této pseudofilosofie. Proto v tomto časovém bodě nekladou žádné otázky o svém životě či o čemkoliv jiném, vztahujícím se k povaze jakéhokoliv jiného typu života. Jsou docela a totálně, a to bez jakýchkoli výjimek a vyluk, zasvěceni destrukci pozitivního stavu a věčnému zachování negativního stavu a svému typu pseudoživota.

Avšak v současnosti je situace některých tvorů v peklech poněkud odlišná než u renegátů a jejich přísluhovačů. Díky Mému Novému zjevení, zvláště těmto Dialogům, mnozí z nich, co jsou spojeni s Mými reprezentanty, slyší všechno toto správným způsobem. Je to poprvé, co dostávají informaci, která se podstatně a diametrálně liší od toho, co jim nabízeli po celou dobu jejich vládcové. Na základě tohoto faktoru začali klást své vlastní otázky a, prostřednictvím těchto Dialogů, pokud je Moji reprezentanti čtou se Mnou a s nimi na mysli, dostávají ty pravé odpovědi. Tento faktor ustanovil velice podivnou situaci v jejich příslušných peklech. Na jedné straně se tam neustále ozývá buben propagandy, který se snaží přesvědčit tyto entity, aby pokračovaly ve

svém životním stylu, který byl zaveden před mnoha milióny let a ve kterém setrvaly až do dnešní doby a který byl jediným životem, jaký znaly a prožívaly a jaký byl jimi považován za vrchol pozitivnosti a dobroty; a aby pokračovaly v boji proti čemukoliv, co má pozitivní povahu a v čem shledaly vrchol negativnosti a destruktivnosti. Na druhou stranu slyší tuto novou informaci, jaká k nim přichází prostřednictvím těchto Dialogů Mým hlasem, který jim říká něco zcela odlišného. Fakticky řečeno, sděluje jim pravý opak toho, co považovaly za pravdu, avšak co se podle této informace ukázalo být totální nepravdou.

V tom okamžiku, kdy začínáte poprvé dostávat dvě protichůdné informace, dostáváte se do postavení, kdy začnete klást své vlastní otázky, znamená to, že začínáte skutečně pochybovat, zda vaše předešlé a jediné informace a přesvědčení bylo pravdivé, či nikoliv. A toto je ten úplně první krok směrem k rozeznávání faktu, že váš život snad, pouze snad, nebyl tím, za co jste ho doposud považovali. A možná, že v tom případě to, co vám bylo řečeno nebo v co jste věřili o povaze onoho druhého typu života, rovněž nebylo pravdou.

Jenže s lidskými tvory na planetě Nula byla/je situace poněkud jiná. Původně, před Mým Prvním příchodem, byli lidé v podobné situaci, v jaké byli/jsou tvorové v peklech. Oni rovněž nekladli žádné otázky, protože, jak si vzpomínáte, síly negativního stavu přesvědčily lidské tvory, že jejich život je něco pozitivního, jediné přístupného a že planeta Nula je místem, kde je třeba být, protože je nejlepším a nejžádoucnějším místem v celém vesmíru. Nic lepšího nikdy neexistovalo ani nikdy nebude existovat. Kdo by s takovým přesvědčením potřeboval nebo si přál zpochybňovat něco o svém životě nebo o čemkoliv, co je vlastně pro něj důležité? Impozantním úkolem pro autory fabrikace lidských tvorů bylo v tomto ohledu zkombinovat dva faktory: první - založit lidský život na principech nutnosti, a na žádné svobodě volby. Druhý - zároveň přesvědčit lidské tvory, neboli umístit do jejich genetického uspořádání kód, jenž by je donutil věřit, že jejich život je nejlepším možným a že planeta Nula je jediným dobrým a žádoucím místem pro průběh života, a to ve všem viditelném i neviditelném vesmíru. Takže na základě tohoto přesvědčení by se lidští tvorové zamilovali do svého lidského života, a proto by si nepřáli nic více a nic lepšího, než setrvat zde co nejdéle a lpět na svém lidském životě za každou cenu a všemožnými prostředky. Za takových podmínek by se nekladly žádné otázky.

Můj První příchod na planetě Nula, jak víte, učinil konec této nutnosti. Bylo to poprvé, kdy lidští tvorové dostali možnost volby v této záležitosti: buď pokračovat ve své víře v nepravdy o pravém původu a povaze lidského života, anebo poznat pravdu o něm. Avšak pro to, aby negativní stav a lidský život mohl zavést životní styl založený na svobodné vůli a svobodné volbě, a ne na nutnosti, bylo potřebné jim dovolit, aby nějaký čas pokračovaly ve svém předešlém životním stylu, kdy ještě měly za to, že ten život byl nejlepší, v jakém je možno být. V této chvíli však, díky faktoru svobody volby, byl vybudován základ, na kterém bylo lidským tvorům umožněno klást své vlastní otázky a dostat na ně své vlastní odpovědi. Síly negativního stavu však věděly, jak obrovské nebezpečí pro jejich věc tkvělo v této nové možnosti, proto vykonstruovaly odlišný způsob, jak zabránit lidským tvorům v kladení vlastních otázek. Jak víte, na planetě Nula jinde vzniklo mnoho různých náboženství a rozmanitých

pseudoduchovních směrů, které převzaly roli prosazování vlastních systémů víry u lidí, nedovolující jim kladení vlastních otázek a dostávání vlastních odpovědí. Namísto toho jim byla vštípena víra, že všechny odpovědi, jaké potřebovali, jsou obsaženy v dogmatech a doktrínách jejich příslušných náboženství či pseudoduchovních hnutí. A tak se stalo, že přívrženci těchto trendů a hnutí byli úspěšně zablokováni, aby nepocítili potřebu ani touhu klást vlastní otázky a dostávat své vlastní odpovědi. A kdyby projevíli sklon k takovému tázání se, bylo by jim naznačeno, aby věřili, že odpovědi na to mohou být nalezeny v dogmatech či doktrínách jejich příslušných náboženství či v čemkoliv, co přijali jako svůj vlastní upřednostněný systém víry. Toto bylo velmi účinným způsobem, jak lidským tvorům zabránit samostatně myslet a jak je přinutit věřit, že vše, co bylo obsaženo v dogmatech a doktrínách jejich systémů, bylo jedinou pravdou a nic jiného nemohlo být pravdivé. A proto jsou lidští tvorové až do nynějška udržováni ve falešnostech a zkresleninách ohledně svých životů, o Mně, o pozitivním stavu a o všem jiném.

A k tomu přesně dochází, jestliže je někdo držen stranou potřeby a touhy klást vlastní otázky a dostávat vlastní odpovědi. Jak je z této situace jasně vidět, bránit v kladení vlastních otázek a dostávání vlastních odpovědí vede k zavedení zel a nepravd, tj. k ustanovení pseudoživota negativního stavu. A toto je důvod, že kohokoli nebo cokoli při počátečním uspořádání pseudotvůrci zfabrikovali, zfabrikovali ho nebo to bez jakékoli potřeby či touhy klást jakékoli otázky a dostávat odpovědi. Jinak by nemohl být ustanoven žádný negativní stav.

Až začalo přenášení Mého Nového zjevení skrze tebe, Petře, tak tato fakta začala být postupně a v progresivních krocích přiváděna do vaší pozornosti a do pozornosti všech jeho čtenářů. Na nejpřednějším místě v tomto ohledu byla nutnost zjevit pravdu o původu lidských tvorů a negativního stavu všeobecně. Jak bylo v tomto ohledu zjevováno víc a víc, byli jste, díky faktorů této znalosti, připraveni přijmout nejdůležitější zprávu - o získání Mé Nové Přirozenosti. Jakmile byla ustanovena Moje Nová Přirozenost a jakmile jste ji přijali jako nejdůležitější faktor pro jakýkoliv sentientní život, dalším krokem bylo, a to znovu postupně, krůček po krůčku, vybudovat další důležitou základnu pro vaši činnost - připravit vás k tomu, abyste se naučili klást své vlastní otázky a dostávat vlastní odpovědi. V prvním kole tohoto poznávání jste potřebovali získat schopnost individualizovat a zosobňovat svůj život, abyste pak z tohoto postavení mohli klást své vlastní **individualizované a zosobněné** otázky nezávisle, sami od sebe, bez jakéhokoliv přispění od kohokoliv. Tyto typy otázek se vždy vztahují na vaše vlastní osobní duchovní či jakékoli jiné potřeby, jakožto i na potřeby všech těch v jiných dimenzích a pseudodimenzích, kdo byli na vás napojeni právě pro tento účel.

Jakmile jste zakotvili v tomto módu individualizovaného a zosobněného života, pak dalším krokem bylo aktivovat vaši schopnost klást otázky, které by měly multiverzální význam a důležitost. Takové otázky a odpovědi na ně se vždycky týkají a jsou tak či onak zdrojem zájmu každého v jsoucnu a bytí a v pseudojsoucnu a pseudobytí. Kvůli multiverzálnosti obsahu a smyslu takových otázek byl jedinou osobou, skrze kterou mohly být kladeny a skrze kterou mohly být zodpovězeny, někdo, kdo byl uveden do postavení univerzální spojky - a to je přenašeč Mého Nového zjevení. Nicméně,

dokonce i v tomto případě jste to vy, kdo kladete vlastní otázky, jak k vám přicházejí díky inspiraci ode Mne nebo od členů vaší duchovní rodiny či od členů Nového vesmíru, a pak dostáváte své odpovědi přímo ode Mne prostřednictvím Petra. Důvod, proč se to děje skrze Petra, je v tom, aby vaše otázky a odpovědi na ně byly vyslyšeny a zaznamenány všemi v Mém Stvoření a pseudostvoření bez jakékoli výjimky či vyloučení. Pouze někoho, kdo je v postavení této multiverzální spojky, kterou jsem Já ustanovil právě za tímto účelem, může každý slyšet a zaznamenat.

Zavedením takové metody sdělování Nových Idejí Mého Nového zjevení neboli idejí, které jsou neustále v procesu svého obnovení a regenerace, byla ustanovena docela nová situace nejen všude v Mém Stvoření, ale - což je nejdůležitější - i na planetě Nula a skrze planetu Nula i v celé zóně vymístění se všemi jejími příslušnými pseudosvěty, pseudodimenzemi a všemi pekly. Z této totálně nové situace se každý v negativním stavu poučuje postupně a pomaloučku o užitečnosti a ohromném prospěchu kladení svých vlastních otázek a získávání svých vlastních odpovědí, a to nezávisle na jakýchkoliv dogmatech, doktrínách a čemkoliv, co v tomto ohledu mají k dispozici, které ovládají jejich pseudoživoty a které jsou jejich hlavní složkou. Pod vlivem této nové situace byla v každém v negativním stavu vyburcována touha a potřeba pokročit vpřed a klást vlastní otázky a dostávat vlastní odpovědi.

Takže, počínaje tímto okamžikem, očekávejte, že jimi budete inspirováni k tomu, abyste také kladli jejich vlastní otázky, které by měly multiverzální význam. V případě, že by měli nějaké individualizované a zosobněné otázky, vztahující se k jejich soukromým potřebám, pak tyto typy otázek budou zodpovězeny buď skrze vaše vlastní úsilí při kladení vašich vlastních a osobních otázek (vaše otázky by byly rovněž ve shodě s jejich potřebami), nebo prostřednictvím některých členů pozitivního stavu, kteří jsou umístěni na předsunutých stanovištích založených v jejich příslušných pseudosvětích přesně za těmito a mnohými jinými účely. V případě otázek multiverzálního významu by odpovědi na ně přicházely ode Mne prostřednictvím multiverzální spojky - tj. skrze přenašeče Mého Nového zjevení. Ať tak, či onak, byli byste jimi inspirováni ptát se jejich jménem, ale jako by otázky přicházely od vás.

Pokorně vás, Mé pravé reprezentanty na planetě Nula, prosím, abyste přijali tuto zvláštní misi spolu se vším ostatním, co musíte vykonat. Stane se to jedním z důležitých aspektů vaší role a vašeho poslání. Samozřejmě si vždycky nebudete uvědomovat, že některé otázky, přicházející do vaší mysli, vlastně přicházejí od členů negativního stavu, kteří se učí klást důležité otázky. V jejich schopnosti a ochotě tak činit je zakotvena jejich budoucí spása a konverze do pozitivního stavu.

Co se týká samotných renegátů a jejich přísluhovačů, ti jsou v této chvíli velice vzdáleni od jakékoliv touhy či potřeby dát se touto cestou. Fakticky jsou naplněni zuřivostí, že tato situace byla účinně uvedena a našla půdu v jejich doméně a světě. Všechno se snaží, aby vás a své vlastní lidi odradili od kladení jakýchkoliv otázek vůbec, a tím také od získávání odpovědí. Ale jednou, kdy bude všechno ohledně negativního stavu a jeho pseudoživota dospívat do svého definitivního konce, se renegáti probudí a začnou klást své vlastní otázky, zvláště pak o tom, proč se přihodilo, že ač se činili sebevíce, ač vynaložili veškerou snahu, ač provedli tolik všelijakých triků a vůbec ač dělali cokoliv,

nikdy nemohli v žádném z těchto činů uspět natrvalo. I když někdy byli v některém svém usilování v tomto ohledu úspěšní, přesto skončili totálním selháním a porážkou.

Když stále zakoušíte naprosté selhání ve všem, co podnikáte, nehleďte na to, co to je, a bez ohledu na to, kolik vynaložíte úsilí, jednou se stane, že nemáte vyhnoutí a musíte si položit otázku, proč je tomu tak a co šlo špatně? A zde přicházíte vy se svou rolí jako Moji praví představitelé ve vztahu k renegátům. Uvedením mnohých příkladů ve svém vlastním chování, postoji a ochotě nejen klást Mi otázky, ale také naslouchat odpovědím a uvádět do vlastních životů to, co ty odpovědi naznačují a obsahují, vy ukazujete renegátům a jejich pochopům způsob, jakým to mají dělat a uvádět do života. Toto ilustrování a demonstrování z vaší strany tím, že je takové individualizované, jedinečné a zosobněné povahy, dovede renegáty a jejich přísluhovače k procesu jejich vlastní individualizace a zosobnění. Protože takový proces je procesem pozitivního stravu, probudí se ze svých iluzí, bludů a nočních můr a přijmou do sebe život pozitivního stavu.

Samozřejmě jsme časově ještě daleko od toho, aby se to stalo, ale přesto se ubíráme tímto směrem. A vy ve svém životě jako Moji praví reprezentanti na planetě Nula jste v tomto procesu nápomocni. Půda pro to, aby se tato událost uskutečnila, je připravována právě nyní.

Petr: Velice Ti děkuji za toto velmi vzrušující zjevení. Jak víš, událo se něco důležitého a povznášejícího v procesu zaznamenávání tohoto dialogu. Chtěl by ses zaměřit na tuto událost teď, nebo chceš nejdříve hovořit o Alenčině otázce o nirváně?

Pán Ježíš Kristus: Promluvme nejprve o konceptu ‚nirvány‘. V zásadě by odpověď na tuto otázku mohla být velmi snadno odvozena z nějakého z dřívějších dialogů, kde bylo projednáno téma prožitku na prahu smrti, o předvstupní oblasti do duchovního světa a o tom, co se stane poté, když jedinec umře a již se nemůže vrátit do svého fyzického těla.

Dívejme se však na to ze současné perspektivy. Nirvána, jak je pojmána indickou filosofií, v podstatě neexistuje. Na druhé straně co se stane s lidmi, kteří po svém odvolání z planety Nula přijdou do duchovního světa se svými přijatými, zvnitřněnými a vyznávanými ideami, v jejichž pravdivost skálopevně věřili, takže je nikdo nemohl přesvědčit o tom, že pravá realita je jiná než to, co vyznávali a v co věřili během svého života na planetě Nula? Samozřejmě, jak dobře víš, Petře, budou veškerým svým jsoucnem a bytím očekávat, že uvidí ten svět přesně takovým, jakým si ho ve své víře představovali. Jejich očekávání v onom bodě jejich stavu čili času (podle lidského pojmání času) promítnutého navenek, v nich vytvoří iluzi, že se nachází ve světě, jak si ho sami vykonstruovali. Takže, jestliže jste věřili a ztotožnili jste se s pojmem nirvány, reinkarnace či vlastně c čímkoliv jiným, co však neodpovídá pravé realitě v duchovním světě, pak se budete domnívat, že vaše iluze je pravou realitou a že budete osobně prožívat přebývání v nirváně nebo v oblasti, v níž probíhají přípravy pro vaši reinkarnaci zpět na planetu Nula. Tyto falešné systémy víry, právě tím, že jsou nepravdivé a protože setrváváte v iluzi reality, nikoli v realitě samé, lákají všemožné druhy negativních duchů, přicházejících z pekel a ti jsou s to vkročit do vašich iluzí a napájet vás pocitem reality vašeho iluzorního světa. Z toho důvodu po dlouhé časové

období ve svém vlastním subjektivním vnímání času (během přidělených tří let v lidském planetárním čase, ale ve vašem vlastním čase to může trvat mnohá staletí či déle), nemáte jinou představu, než že jste v nirváně či na jakémkoliv jiném místě vašeho systému víry.

Když se nacházíte v tom stavu, nikdo kromě negativních duchů vás nemůže slyšet ani vám rozumět, pokud lpíte na svých iluzích. Toto je důvod, proč Alenka ve svém vidění spatřovala na takových místech lidi, kteří se pokoušeli s ní komunikovat, ale kterým nemohla rozumět. Jelikož se s ní snažili komunikovat z pozice svých iluzí, jejich slova nemohla být pochopena někým, kdo funguje z pozice Mého reprezentanta, z pozice, která je skutečná.

Avšak v jednom časovém bodě či stavu, jak si tak prožívají své iluze a čekají a čekají a čekají, že se něco bude konečně dít (například splnutí s Bohem, či reinkarnace), a při zjištění, že při nekonečném čekání nic z očekávaného nenastává, se začnou nudit až k smrti. Jde to tak daleko, že volají o pomoc. Protože vás ti lidé mohou slyšet a chápat, i když vy je neslyšíte a nechápete, mohli byste jim být nápomocni tím, že byste jim řekli, aby požádali Mne - Pána Ježíše Krista - o pomoc a o osvobození od svých iluzí a od negativních duchů k nim připojených. Budou-li dbát vaší rady a požádají-li Mne o pomoc, pak budou osvobozeni od svých iluzí a následně uvedeni do pravé reality duchovního světa. Kdybyste tedy měli takovou zkušenost či vidění, pak od nynějška byste věděli, co v tomto ohledu dělat. A toto je vše, co bylo třeba říci o pojmu nirvána.

A nyní několik slov o tom, co se přihodilo dnes při zaznamenávání tohoto příslušného dialogu. Uprostřed tohoto zaznamenávání zazvonil telefon a ozvala se Margaret Buhrová. Její telefonát byl v posledních letech jednou z nejradostnějších událostí na všech úrovních jsoucna a bytí a také na tvé vlastní úrovni, Petře. Plně přijala obsah Dialogu č. 108 a učinila nejžádoucnější a pozitivní volbu vrátit se ke Mně, k Mému Novému zjevení, k tobě, Petře, a k nám všem. Význam této události je ohromný. Bylo docíleno a ustanoveno něco nového a rozličného pouze v pozitivním smyslu těchto slov. Protože je toto nové a odlišné v procesu rozvíjení, jeho pravdivý a významný smysl zatím nemůže být odhalen. Než bude možné zjistit plný dopad této události, jakožto i všeho jiného, co se vztahuje k tomu i vůči lidem, kteří měli co činit se situací, popsanou ve výše zmíněném dialogu, musí se odehrát nějaké jiné věci. Vrátime se k tomuto tématu později, buď během návštěvy Manfreda, Margarety nebo jiných osob u Glorie a Tebe, Petře, v Santa Barbaře, nebo po jejich odchodu. Budeš vědět, kdy bude třeba, abychom se věnovali jednomu z nejdůležitějších témat a jeho nejvíce pozitivním a žádoucím smyslu a významu. Také to, jaký tato událost bude mít dopad na pseudotvůrce, renegáty a jejich přísluhovače, bude odhaleno později.

Mezitím, pokud obdržíš nějaké otázky multiverzálního významu, odpověď na ně přijde v následujících dialogích. Pro dnešek bych však doporučoval ukončit tento dialog a věnovat se jiné práci, kterou musíš vykonat. Jdi v pokoji a raduj se z toho, k čemu došlo dnes a co se přihodí od této chvíle.

Petr: Vřelé díky za každé slovo, obsažené v tomto dialogu. Jak jasně vidím, naše rozhovory mají obrovský pozitivní účinek na většinu svých čtenářů.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Pán Ježíš Kristus: Je tomu doopravdy tak, Petře. Toto je jedním z hlavních důvodů, proč vedeme tyto dialogy.

Dialog stý dvanáctý

3. října 1999

Petr: Poté, co jsem zaznamenal Dialog stý jedenáctý a znovu jej přečetl, přišla mi na mysl otázka o povaze rozdílů mezi tím, čím krmí následovatele všech těch početných náboženství, jejich sekt a rozličných pseudospiritualistických hnutí jejich příslušná dogmata, doktríny a tak zvané Sváté knihy, a námi, Tvými pravými reprezentanty, kteří dostáváme tyto Dialogy a to, co obsahují, jakož i to, co je obsaženo v celistvosti Tvého Nového zjevení. A kromě toho jsem také měl během minulé noci velmi zneklidňující a úzkost vyvolávající sny, které mi zanechaly pocity zmatenosti a tísně. Samozřejmě, než budeš odpovídat na mé otázky, ptám se, zda bys snad nechtěl přispět něčím, co je důležitější než moje drobné problémy či otázky.

Pán Ježíš Kristus: Děkuji ti, Petře, že Mi dovoluješ promluvit jako první. Ano, rád bych přispěl něčím, než se pustím do odpovědí na tvé otázky a do důvodu a zdroje tvých úzkost vyvolávajících snů a tísnivých pocitů.

Dovolte, abych začal s něčím, co máte na mysli, ale na co jsi se ani ty, ani nikdo jiný Mě přímo nezeptal. Ačkoliv jste o tomto tématu mezi sebou diskutovali, zdráhali jste se na to ptát. Nicméně je třeba tuto záležitost krátce okomentovat. Vztahuje se na neobvyklé, za sebou nastávající katastrofy, ke kterým dochází na vaší planetě. Jak víte, nedávno jste byli svědky čtyř větších zemětřesení, která se udála na různých místech zeměkoule. Všechna tato zemětřesení byla nezvykle silná s početnými oběťmi, dosahujících na dvou místech mnoha tisíců. Dvě z těchto zemětřesení se udála v tak zvaných nekřesťanských zemích s největším počtem obětí z nich, a dvě se stala v tak zvaných křesťanských zemích a velmi nízkým počtem obětí, což neodpovídalo mohutným otřesům, jaká tato zemětřesení vyvolala. Navíc v Japonsku došlo k velmi nebezpečné situaci při úniku radiace během nehody v továrně na zpracování uranu.

Mají tyto tragické události nějaký duchovní význam? Když máte tak obrovský počet obětí, které podlehnou oněm nehodám, pak zřejmě tyto takzvané nehody nejsou vůbec náhodné. Tyto události jsou k vašemu zděšení obvykle velmi dobře naplánovány. Ovšem někdy nastanou situace, během nichž dochází ke zpackanému nesprávně zvládnutému experimentu a ten prostřednictvím duchovních souvztažností a umístění na některé místo na planetě Nula zapříčiní katastrofickou událost, při které zahyne několik stovek, ba tisíců lidských tvorů. Nicméně v případě výše zmíněných událostí nedošlo k takové události. Byly to ve skutečnosti odrazy něčeho, co probíhalo v jiných pseudodimenzích, kde jsou umístěni pseudotvůrci a renegáti ve svém vlastním stavu a rozpoložení. Oblasti těch pseudodimenzí mají korespondující blízkost místům na planetě Nula, kde došlo ke zmíněným zemětřesením a jiným katastrofám.

Ačkoliv pro vás duchovně není náležité vědět, jaký mají tyto souvztažnosti význam - mít takovou znalost by dokonce mohlo být duchovně nebezpečné - přesto smíte vědět,

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

že ty události a mnoho dalších, které budou následovat, jsou - kromě některých jiných duchovních důvodů - důsledkem občanské války, probíhající mezi pseudotvůrci a renegáty, jakožto i mezi různými frakcemi samotných renegátů. Zároveň zde působí faktor odplaty a trestu.

V konečném smyslu všechny takové katastrofické události jsou bez ohledu na to, kdo nebo co je jejich zapříčiňujícím faktorem, následky nevhodných, nesprávných a překroucených duchovních pojetí života, jakéhokoliv života, které naplnily míru jeho uplatnění a zvnitřnění a jejichž pokračování v životech těch, kdo během těch katastrof podlehli, ohrozilo nejen jejich vlastní budoucí postavení a spásu v duchovním světě, ale i pozici všech na vaší planetě. Jakmile je míra takového nevhodného duchovního pojmání naplněna, spustí se proces odplaty a trestu za to, že se ulpívalo na něčem, co je falešné, a tím i zlé. Tento proces zajišťuje, že v multiverzálním měřítku, jakož i v doméně původců těch falešností a zel, jsou jednotlivé falešné a překroucené duchovní koncepty docela a totálně vyhlazeny z myslí všech sentientních entit. To také uvádí všechny, kdo zahynuli, do pozice, v níž obdrží milosrdenství a odpuštění, že lpěli na takových falešných konceptech, a tak se jim poskytne příležitost k nápravě svých cest a ke konvertování do pozitivního stavu.

Pozice negativního stavu se značně oslabí, kdykoliv dochází k takovému vyhlazení, protože v tom okamžiku všichni jeho obyvatelé ztrácí něco důležitého ze svého arzenálu zel a falešností, jakými sváděli, zaplavovali a vymývali mozky svých členů jak ve vlastní doméně, tak i na planetě Nula. Jak víte, většina falešností, zkreslenin a nepatřičných duchovních pojmání je obsažena v takzvaných nekřesťanských filosofiích. Důvod je v tom, že buď popírají Mou Absolutní Existenci úplně, anebo odmítají Mou Božskost a Mou Absolutní Novou Přirozenost. Jak víte, nepatřičné pojmání Mé Pravé Absolutní Přirozenosti, pokud se nahromadí do rozměrů neúnosných pro multivesmír, vyvolá potřebu odplaty a trestu, čehož výsledkem je uvolnění obrovského tlaku a zátěže, jež takové negativní a zlé pojmání způsobuje v osnově multivesmíru.

Jenže tohle neznamena, že tak zvané křesťanské filosofie jsou nějak lepší než nekřesťanské. Jedinou spásnou kvalitou u nich je, že Mne přijímali jako jednorozeného Božího Syna, který má svou vlastní Božskost. Tento faktor Mého přijímání tlumí šok z takových katastrofických událostí, takže až doposud počet obětí z takových událostí nebyl tak vysoký, jaký byl v nekřesťanských zemích. Avšak tuto situaci nelze příliš dlouho snášet, kvůli jejich běžným sklonům dělat ústupky ostatním nekřesťanským náboženstvím a degradovat Mou Přirozenost na přirozenost prostého lidského tvora, což ji snižuje na úroveň proroka bez jakéhokoliv božství. Tento kompromis zaplaví všechny křesťanské země stejnou měrou zel a falešností, jak je tomu ve všech jiných zemích, což je může dostat do pozice stejné úrovně a stupně potřeby odplaty a trestu, jak je tomu u všech ostatních. Takže nebud'te překvapeni, jestliže v blízké či daleké budoucnosti budou tyto takzvané křesťanské země v tomto ohledu také prožívat něco podobného, jako ty nekřesťanské.

Ovšem toto je pohled vnímající věci, jak se odehrávají na scéně nebo ze scény na planetě Nula a v lidských životech. Za scénou během takových událostí, jakožto i během čehokoliv jiného, je situace úplně odlišná. V minulosti předtím, než se dal

proces kondenzace negativního stavu do pohybu, a když všechny snahy a energie negativního stavu, jakožto i stavu pozitivního, byly nasměrovány k vzájemnému vyrovnávání; kdykoliv se rovnováha naklonila ve prospěch negativního stavu, bylo nutno, aby došlo k posunu, během něhož bylo iniciováno přerozdělení počtů sentientních entit takovým způsobem, že scházející počet na pozitivní straně byl doplněn nově příchozími, a to buď z planety Nula - v případě, že by lidské pozitivní kvality ztrácely rovnováhu v duchovním světě - což by zase ohrožovalo život celého lidstva všude; anebo z jiných míst, stavů a rozpoložení, které trpěly následkem vychýlení své situace ve srovnání s negativním stavem.

Pokud se tato rovnováha přesunula ve prospěch pozitivního stavu, pak síly negativního stavu počaly všelijaké katastrofy na vaší planetě nebo na jiných místech zóny vymístění, kde se ztrácela rovnováha, během nichž mnoho entit zahynulo a pak bylo přivedeno do jejich domény, čímž byla získána rovnováha vůči pozitivnímu stavu.

Avšak, jak víte, k procesu vyvažování již nedochází. Ve všech příslušných dimenzích a pseudodimenzích byla nastolena odlišná situace. Všechny energie, snahy a vše ostatní v negativním stavu jsou nasměrovány k jeho pseudovítězství na planetě Nula a jinde. Na druhé straně všechny energie, snahy a cokoli jiného z pozitivního stavu se ubírá směrem k odstranění negativního stavu a k nastolení vlastního života v plnosti a úplnosti jeho obsahu.

Tato nová situace staví všechno do zcela jiné perspektivy. Jak renegáti ztrácí jednu pozici za druhou, průběžně pozbývají své potřebné zdroje pro pokračování válek s pseudotvůrci, mezi sebou navzájem, jakož i proti pozitivnímu stavu. Takže, jak vidíte, máte tu velmi podivnou trojí frontu, která se v tomto ohledu odehrává. Vzhledem k tomuto stavu, čili těmto třem frontám, se zdroje renegátů vyčerpávají velice rychle. Aby je doplnili tak říkajíc novou krví, režírují různé masové pohromy na vaší planetě a transportují tisíce lidských tvorů do své pseudoříše, a tím posílí své pozice reprezentované specifickými kvalitami duchovních deformací a falešností, které byly zvnitřněny těmi, co zahynuli během těch katastrof, zinscenovaných renegáty.

Zde musíte jasně chápat, že v tomto ohledu jsou jejich války duchovní povahy. Co to znamená - povahou duchovní? To znamená, že tyto války jsou vedeny různými koncepty, ideami, myšlenkami, pocity, emocemi, vůlí, jež mají zcela zlý a negativní charakter. Každý takový negativní, zlý, falešný a zkreslený rys či vlastnost má svou velice specifickou pseudokvalitu, jaká zase má svůj vlastní pseudopotenciál. Takže kdykoliv se tyto pseudokvality vyčerpají výsledkem jejich nadměrného užívání během takových duchovních válek, musí být doplněny. Aby k tomu došlo, vyhledávají renegáti takové oblasti na planetě Nula a jim příhodné lidské tvory, kteří je obývají, kteří jsou nositeli těch duchovních pseudokvalit tak naléhavě potřebných pro pokračování jejich duchovní války. Jakmile naleznou takové oblasti a lidské tvory, zinscenují nějakou katastrofu, která přenesení lidské tvory do intermediální dimenze. Během jejich přesunu do této dimenze jsou z těchto lidí tyto specifické pseudokvality extrahovány a přeneseny do jejich domény, kde doplní vyčerpanou dávku potřebných pseudoenergií.

Jak vidíte z tohoto popisu, není tomu až tak, že by potřebovali lidské duchy a duše či množství lidských těl jako takové, ale využívají faktory jejich specifických duchovních

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

korespondencí, obsahující potřebné specifické pseudokvality jejich velice specifických falešných, zlých či překroucených idejí. Pokud jde o každého specifického jedince, který zahynul během takové katastrofy, pak jeho osud jako individua je určen volbami, které učinil, a faktorem internalizace a identifikace s takovými negativními ideami, myšlenkami, pocity, emocemi, vůlí, koncepty či čímkoliv, co v tomto ohledu v sobě má.

V případě jakékoliv sentientní entity, jež zahynula během takové katastrofické události, volbou bylo odejít z planety Nula tímto zvláštním způsobem s hlavním účelem být nápomocná těm, co spolu s ní zahynuli a kteří potřebovali pomoc od někoho, kdo přišel ze stejné oblasti, stejného státu a stavu jako oni. Příklady, ilustracemi a demonstracemi svého chování, postojem i ochotou pomoci poskytují tyto pozitivní entity velice důležitou pomoc všem těm, kdo se ocitají ve stavu největšího zmatku, nesmírné úzkosti a velkého strachu. Kvůli těmto důležitým a potřebným službám - kromě jiných zosobněných a individualizovaných důvodů - souhlasili tyto pozitivní entity zahynout během takových katastrofálních událostí spolu s ostatními.

Avšak problém tohoto postupu tkví v tom, že je také využit k vyvolání potřebné odplaty a nutného trestu, jak se odráží v povaze smrti, jakou jsou potrestáni všichni zahynulí jedinci, s výjimkou těch pozitivních. Zároveň, jak bylo uvedeno výše, je ona specifická duchovní pseudokvalita, reprezentovaná každým jedincem, po provedení specifické odplaty a trestu odstraněna čili vymazána z paměti multiverzálního vědomí. Tento faktor komplikuje celou situaci pro renegáty a jejich přísluhovače. Aby mohli rozřešit tento problém, musí kombinovat, rekombinovat, zmutovat a zmanipulovat rozmanité vyextrahované, falešné, zkreslené a zlé ideje či pseudokvality každého individua do nové odrůdy, schopné být efektivnějšími v boji se silami pozitivního stavu, proti pseudotvůrcům a všem ostatním početným frakcím. V průběhu takových manipulací se mohou udát mnohé chyby, což se na vaší planetě odrazí různými místními pohromami, nehodami, příhodami a podobnými událostmi, k jakým došlo v Japonsku před několika dny. Pseudoduchovní faktory takových manipulací vyvolávají reakci v těch zemích a jedincích, jež jsou v souvztažném postavení a blízkosti k povaze těchto faktorů. Jejich vzájemná spojitost zapříčiňuje, že ony manipulace a jejich možné chyby se objeví na planetě Nula a v jejich určitých oblastech konkrétním, fyzickým a hmatatelným způsobem - skutečnými fyzickými pohromami.

Z výše uvedeného popisu se stává zřejmým, jak je nebezpečné, abyste udržovali, se sebou ztotožňovali a považovali za pravé jakékoli falešné, zkreslené či nevhodné ideje, pojmy, dojmy, pocity, myšlenky, postoje, chování a cokoli, co v tomto ohledu máte.

A toto nás přivádí nepřímo k odpovědi na tvou otázku, Petře, jaký je rozdíl v tom, co vy, Moji reprezentanti, máte z Mého Nového zjevení a co většina lidstva má ze svých dogmat a doktrín. Tvá otázka, Petře, obsahuje zrnko strachu, že by Moje Nové zjevení či vše, co bylo tebou napsáno ve tvých knihách a v těchto Dialozích, mohlo být považováno rovněž za dogma či doktrínu. Kdyby byl tento předpoklad pravdivý, pak by zřejmě mezi nimi neexistoval rozdíl.

Avšak uvaž tento faktor: Od samého začátku svého uvědomování si, že něco není v pořádku s tradičním náboženským pojmáním života, pozitivního stavu, Mé Přirozenosti a všeho ostatního, jsi dával zoufalé otázky a hledal na ně odpovědi,

příčemž jsi poznal, že je potřebné Nové zjevení, které by poskytlo náležité, správné a pravdivé odpovědi na všechno toto a taky vysvětlilo, proč všechny tyto věci, ke kterým docházelo v průběhu dějin lidstva na planetě Nula, probíhaly a ještě probíhají tak, jak se to děje až do této chvíle. Začal jsi klást otázky. Zpočátku jsi hledal odpovědi ve všech knihách tradičních náboženství a rozličných jiných pseudoduchovních zdrojích, což tě nevedlo nikam. Tehdy jsi velmi jasně poznal, že neobsahovaly žádné odpovědi na tvé otázky. Takže ses obrátil na Mne přímo a položil jsi svou zcela první otázku: Bude dáno Nové zjevení, které by vysvětlilo všechny tyto záhadné věci o vůbec všem včetně Mne a Mé Pravé Přirozenosti? Jelikož jsi kladl otázky, otevřely se jimi dveře pro odpovědi nikoli z dogmatických, doktrinálních a tradičních zdrojů, nýbrž přímo ode Mne. Jak jsi zaznamenával Mé Nové zjevení, v jeho průběhu jsi byl v trvalém stavu kladení otázek a dostávání odpovědí opět přímo ode Mne, který se v tomto ohledu vyhýbal jakýmkoli jiným zdrojům.

Podívej se však na postup přenášení Mého Nového zjevení. Je to postup vyšší výstavby, kráčení dále, překonávání čehokoli dříve zjeveného. Je to postup neustálého přenášení něčeho nového a rozdílného nebo renovace a regenerace předešle zjevených pojetí, aby nic v nich nezůstalo zastaralé či neaktuální. A nejen to, ale během zaznamenávání těchto Dialogů se mnozí další Moji reprezentanti k tobě přidali s kladením otázek, velmi často majících multiverzální význam, což dále přinášelo nové vhledy a chápání mnohých jiných důležitých a životně závažných duchovních záležitostí, týkajících se každého v mém Stvoření pseudostvoření. Tím, že jste takto postupovali, neustále aktualizovali, pozvedali na vyšší stupeň a překonávali vše, co mělo být přivedeno na vyšší úroveň chápání, jsme zabránili tomu, aby se nic v mém Novém zjevení nestalo dogmatickým, doktrinálním, starým, regresivním.

Na druhé straně se podívejte na to, co se děje ve všech jiných náboženských systémech. Všechna svá učení staví na něčem, co bylo prohlášeno před mnoha tisíci lety, aniž by dovolovaly, aby se do jejich pozornosti dostalo cokoliv nového či rozličného. Když se k nim dostanou nějaké otázky, pak se interpreti těch dogmat a doktrín vždy snaží najít odpovědi na tyto otázky v rámci oněch dogmat a doktrín. V žádném případě jim není dovoleno se od nich odchýlit. A když tak někdo učiní, pak je prohlášen za kacíře a je exkomunikován ze své církve. Takže všechno se v nich udržuje natrvalo stejné a tímto faktorem se jakékoli otázky a odpovědi, které dostávají, stávají kruhovými ve smyslu, že nikdy neodbočí od toho, co bylo řečeno před mnoha tisíci lety. Takže se ve svém stavu stávají nejen stagnujícími, ale nacházejí se v procesu neustálé regrese, ubírajíce se duchovně nazpátek. Nic takové povahy není představitelné v mém Novém zjevení; a je tomu tak díky vaší potřebě a touze klást své vlastní otázky a dostávat své odpovědi. Proto je zde rada: ubírejte se prosím stále stejným směrem a nikdy nepřestávejte klást své otázky a dostávat své vlastní odpovědi.

A nakonec, Petře, tvé úzkostné sny a mučivé pocity byly dílem renegátů, kteří se na tebe pořádně hněvají za to, že prostřednictvím těchto Dialogů dáváš příležitost všem, co byli do určité míry pod jejich vlivem, dostávat se mimo jejich kontrolu a vrátit se zpět ke Mně a k mému Novému zjevení. Jejich ochota tak činit znamená ohromnou porážku pro renegáty a jejich pseudozájmy. Vidí v tobě viníka jejich selhání při snahách udržet status quo. Takže ve své bezmocné zuřivosti, při nemožnosti udělat ti

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

něco jiného, využívají tvé pochybnosti a nejistoty, jakožto i tvé obavy, že by ses mohl mýlit ve svých závěrech o čemkoliv odhaleném v Mém Novém zjevení, jakož i o pravé totožnosti jedinců, kteří byli tak či onak pod jejich vlivem, aby ti přinášeli sny takového druhu a mučivé pocity během tvého spánku i ve chvílích bdění. Tehdy jsi nejvíce zranitelný a značně citlivý. Nenech se vůbec ničím z toho zaujmout - což stejně neděláš. Jinak bys právě teď neseseděl u svého počítače a nezaznamenával tento konkrétní dialog.

A s těmito slovy bych doporučoval pro tentokrát skončit a jít na sluníčko, abys vyšel ze svých obav, úzkostí, starostí a mučivých pocitů. Ujišťuji tě, Petře, že vše dopadne tak, jak je ve všech ohledech nejlépe možné a potřebné. Můj pokoj budiž s tebou.

Petr: Vyjadřuji svou vděčnost a ocenění za vše, co bylo probráno v tomto dialogu. Uposlechnu Tvou radu a udělám, co jsi navrhl.

Dialog stý třináctý

9. října 1999

Petr: Tak jsme několik dnů spolu nerozmlouvali. Víš, vždy se to pocituje za jaksi nezvyklé a neuspokojující, kdykoliv přestaneme vést naše rozhovory. Jak jistě víš, dokonce jsem měl další noc sen, ve kterém jsem začal znovu s Tebou pracovat. Na druhé straně jsem žádné otázky multiverzálního významu od nikoho neobdržel, aspoň ne do včerejška.

Pán Ježíš Kristus: Takové přestávky jsou velmi nutné a užitečné pro všechny čtenáře těchto Dialogů, Petře, nejenom pro tebe. Potřebují asimilovat a zvnitřnit vše v nich obsažené. To chce čas. V tvém případě, Petře, jak jsi sám řekl, tím, že neustále vedeme dialogy, nemáš čas je číst. Maje problém typicky lidské paměti, příliš dobře si uvědomuješ, že si z toho, co je obsaženo v těchto Dialozích, moc nepamatuješ. Nezapomeň, že dosud jsme zaznamenali 112 dialogů. Je to ohromný objem informací, velmi důležitých, kriticky a životně závažných informací, jakým je nutno rozumět, které je třeba akceptovat, aplikovat a z nichž mají být každým čtenářem odvozeny mnohé smysluplné závěry. Aby se tak učinilo, musí se tomu dát čas. Navíc přijel Manfred z německého Ulmu a je důležité, abyste spolu strávili určitý čas. Jeho návštěva u tebe a ostatních má závažný duchovní význam. Tato důležitost bude zřejmou po skončení jeho návštěvy u tebe.

Co se týká tvého snu, ten ti pouze signalizoval, že už je na čase mluvit o něčem, co se potřebuje dostat do popředí vaší pozornosti (pozornosti všech čtenářů!), aby se to aplikovalo, samozřejmě dle vaší svobodné vůle a volby, ve vašem každodenním chování, ve vašich vzájemných vztazích a ve vašich vztazích vůči všem ostatním lidem a/nebo vůči typickým reprezentantům negativního stavu, s nimiž ve svém každodenním životě příležitostně přijdete do styku.

Petr: Chápu a plně přijímám tuto nutnost. Osobně nemám žádné otázky. Včera jsem obdržel hezkou elektronickou poštu od Dr. Beth Ann Voienové. Líčí některé ze svých důležitých zážitků, vztahujících se k jejímu vlastnímu přijetí sebe sama jako ženy a k jejímu postoji vůči maskulinitě a feminitě obecně. Bylo to v reakci na něco, co bylo obsaženo v Dialogu 109. V závěru svého dopisu požádala o vysvětlení pojmu ‚spolutvůrce‘ - pokud je to potřebné, vhodné a pokud s tím ovšem souhlasíš. Avšak než se pustíš do jakékoli odpovědi vztahující se k tomuto pojmu, rozumím, že nejprve bys nás chtěl na něco upozornit.

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, máš pravdu. A také je vhodné probrat trochu více pojem ‚spolutvůrce‘. Vlastně jeden aspekt naší diskuse dnes ráno bude mít přímou relevanci k žádosti Beth Ann. Tedy, jak vidíš, není nahodilé, že o to požádala.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Dnes bych vás rád upozornil na některé další atributy životního stylu a chování všech obyvatel pozitivního stavu, jakožto i Mé Absolutní Nové Přirozenosti, a tomu, jak se to týká všech vás, Mých představitelů na planetě Nula. Jak si pamatuješ, během našeho rozmlouvání jsme rozsáhle diskutovali o takových attributech, jakými jsou objektivita, poctivost, spravedlnost, soudnost, milosrdenství, odpuštění, soucit, empatie, pochopení a přijetí. Během našich diskuzí o těchto důležitých duchovních a chování se týkajících attributech bylo zdůrazněno, že u vás ve vaší pozici agentů pozitivního stavu byl kladen důraz primárně na objektivitu, poctivost, spravedlnost a soudnost. Tehdy bylo toto zdůraznění velmi nutné k tomu, aby se ustanovilo potřebné uvědomění a rozeznání toho, jaké jsou všechny následky, důsledky a výsledky každého chování, postoje a vztahu, jež jsou založeny na pseudoprincipech negativního stavu, jak se to odráží v životě lidských tvorů a všech obyvatel zóny vymístění. Takový požadavek byl založen na zákonu příčiny a následku. Svým chováním, postojem nebo vztahem něco zapříčiníte a jako výsledek dostanete následek. Důsledky těchto faktorů mají za výsledek dopad na váš život obecně.

Jakmile tyto faktory byly plně ustanoveny a zaregistrovány v myslích všech sentientních entit (v lidech a jiných entitách v negativním stavu na úrovni nevědomé části jejich myslí) a jakmile vaše role jako agentů pozitivního stavu vyčerpala v tomto ohledu svou užitečnost, došlo k monumentálnímu posunu, jehož povaha vyžadovala změnu v tom, co jste potřebovali ustanovit a čeho jste se měli držet v tomto posunu a všech jeho fázích, jaké byly tehdy zavedeny. Zatímco předcházející tento posun v předešlé době byla v popředí objektivita, poctivost, spravedlnost a soudnost s následnou odměnou či odplatou nebo trestem, během současně probíhajícího posunu, v jeho samém počátečním zavedení, bylo potřebné uvést do uvědomění a pozornosti všech něco zcela odlišného. Tento faktor se odrazil ve změně vašich rolí a vašeho postavení od agentů Mého pozitivního stavu k Mým pravým představitelům na planetě Nula. Byli jste požádáni, abyste jako Moji praví reprezentanti ve svém postoji, chování, vztahu a životním stylu obecně začali dávat příklad toho, jaká je pravá povaha života v pozitivním stavu, a zvláště a speciálně toho, jaká je Moje Absolutní Nová Přirozenost ve vašem relativním rozpoložení. Proto je zde požadavek, abyste přesunuli své uvědomění a chování od zdůrazňování objektivity, poctivosti, spravedlnosti a soudnosti ke zdůrazňování milosrdenství, odpuštění, soucitu, empatie, pochopení a přijímání.

Bylo potřebné tyto nejdůležitější a nejvýznamnější atributy Mé Absolutní Nové Přirozenosti, jakožto i povahy Mého pozitivního stavu, ustanovit také ve vašem životě na planetě Nula, aby se vybudovala základna, na níž by se stalo možným spasení a osvobození všech, kdo se chytily do pasti negativního stavu, ať to byl kdokoli. Jak víte z Mého Nového zjevení, pouze na základě takových pozitivních atributů je vůbec možné osvobození a spása všech v negativním stavu a v lidském životě. Žádné jiné faktory by to nemohly vykonat.

Co by se stalo, kdybychom pokračovali ve zdůrazňování atributů objektivity, poctivosti, spravedlnosti a soudnosti? V takovém případě by na základě jejich povahy a požadavků nikdo nikdy nebyl osvobozen ani spasen z negativního stavu, neboť pro jejich negativní a zlé skutky a na základě povahy samotného negativního stavu a kvůli

jejich popírání, že jsou negativní a/nebo zlí, a protože nerozeznávají pravou nerealitu svého pseudoživota a pro neochotu uznat fakt svého zla a negativity, by každý v negativním stavu a typickém lidském životě musel být navěky uvězněn ve svém způsobu pseudoživota. V tom případě by nemohla být ustanovena navěky ani plnost a kompletnost pravého života pozitivního stavu.

Tomuto výroku musíte rozumět v tom smyslu, že kdyby objektivita, poctivost, spravedlnost a soudnost byly fakticky neustále aplikovány, pak již svou povahou by v této věci neposkytly možnost volby, jelikož neukazují žádnou cestu ven z negativního stavu. Jen vám říkají, že musíte nést následky svých činů, svého chování, postojů, vztahů a čeho všeho, co v tomto ohledu máte. Nevidíte-li, jak se dostat ven a zbavit se návyku ubírat se cestami negativity a zla, pak nemůžete dostat popud, ba dokonce ani pocit potřeby změnit svůj životní styl. Jednoduše řečeno, nemáte žádný základ, na němž byste mohli změnit svůj negativní a zlý životní styl. A nejen to, ale uvědomíte-li si a poznáte-li všechny následky, důsledky a výsledky takového pseudoživota, upadli byste do zajetí silných pocitů, ba dokonce i touhy být navěky potrestáni, neboť na základě principů objektivity, poctivosti, spravedlnosti a soudnosti byste si nezasloužili nic jiného, než věčný trest. V tom případě by záležitost osvobození a spásy vůbec nikdy nevešla do vašeho povědomí. Následkem toho byste zůstali v modalitě odplaty a trestu navždycky. Takto vzniklo pojetí věčného trestu v peklech negativního stavu, což následně bylo zaznamenáno například v křesťanské Bibli, jakožto i v některých jiných tak zvaných Svatých knihách.

Vaší rolí jako Mých pravých představitelů na planetě Nula bylo/je to, abyste svými příklady, jak se chováte vůči sobě a jiným, upozornili všechny v negativním stavu a v lidském životě, že existuje cesta ven z negativního stavu. Tato cesta je zřetelně obsažena v úplné aplikaci Mých Absolutních Principů ve vašem relativním stavu, což je zakotveno v Mém Absolutním Milosrdenství, Odpuštění, Soucitu, v Mé Empatii, v Mém Pochopení a Přijetí. Tyto Absolutní Atributy byly/jsou neustále generovány, emanovány, vyzařovány a šíří se ke všem a všemu v jsoucnu a bytí a v pseudojsoucnu a pseudobytí. Vy jste se jako Moji praví reprezentanti stali jejich nositeli ve svém relativním rozpoložení. Ovšem jen tehdy, pokud jste si zvolili stát se jejich nositeli ve svém vlastním životě - ve způsobu chování, jednání, navazování vztahů, v myšlení, v cítění a v tom, jak pohlížíte na sebe a na všechny ostatní bez ohledu na to, kým jsou nebo jakým druhem jedinců jsou.

Avšak příchodem Manfreda do tvého fyzického příbytku v Santa Barbaře, Petře, a díky faktoru toho, co Manfred reprezentuje, co je obsaženo v souvztažném významu jeho jména ‚Manfred‘, je dána do pohybu nová fáze nyní probíhajícího posunu. Povaha tohoto posunu vyžaduje to, aby byla do vaší pozornosti uvedena potřeba doplnění atributů milosrdenství, odpuštění, soucitu, empatie, pochopení a akceptování určitými dalšími a velmi důležitými atributy, které se mají stát integrální součástí vašeho vztahu vůči sobě a jiným - ať jsou kýmkoli a ať jsou jakýmikoli typy jedinců. Tento faktor se nyní stal velmi důležitým a rozhodujícím.

Čím jsou tyto nové atributy a jak se mají aplikovat ve vašem vlastním personalizovaném a individualizovaném životě? Vlastně ani nejsou nové, ale je nutno, aby se zřetelně dostaly do ohniska vaší pozornosti a vašeho uvědomění. Tyto atributy

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

jsou obsaženy v Mé Absolutní Nové Přirozenosti v jejím absolutním rozpoložení. Jsou neustále poskytovány vaší relativní kondici. Jsou to **laskavost, tolerance, respekt a uznání**. Mají se plně aplikovat jak vůči sobě samým, tak i vůči všem ostatním.

Jak víte, bylo by velmi obtížné, ne-li zcela nemožné, prokazovat takovou laskavost, toleranci, respekt a ocenění vůči jiným, pokud byste takoví nebyli vůči sobě samým. Je to tak, protože jak bylo uvedeno mnohokrát předtím, váš postoj, vaše chování, činy, vztahy a vše ostatní vůči vám samotným, plně určuje, jak jednáte s jinými. Ve skutečnosti vůbec není důležité, jak se chováte zevně vůči ostatním, pokud vnitřně cítíte pravý opak toho, co v tomto ohledu zevně předstíráte. Vaše niterné dispozice, pocity, postoje, myšlenky a uvažování jsou to, co platí, a ne to, co ve svém lidském životě předstíráte zevně v důsledku faktoru nátlaku ze strany vašich sociálních či jakýchkoliv jiných požadavků, jaké jsou zavedeny a jejichž splnění se od vás očekává.

Jak víte, povaha negativního stavu byla založena na opačných faktorech: nelaskavosti, intoleranci, neúctě a opovržení. Má-li se vůbec někdy eliminovat negativní stav, pak je nutno uvést do centra pozornosti a uvědomění všech v negativním stavu a v lidském životě vlastnosti nebo atributy, které jsou opakem jejich pseudoživotního stylu. Odtud vyvěrá potřeba ilustrovat a demonstrovat úplně odlišný život, založený - kromě objektivity, poctivosti, spravedlnosti, soudnosti, milosrdenství, odpuštění soucitu, empatie, pochopení a přijetí - na **laskavosti, toleranci, respektu a uznání**.

Vaší rolí jako mých reprezentantů na planetě Nula je stát se takovými ilustrativními a demonstrativními příklady. Ale neříkám, že to bude lehkým úkolem - chovat se tak jak vůči sobě samým, tak i vůči ostatním. Na druhé straně však není nemožné docílit této mety, jestliže znáte důležitost takového postoje, chování a vztahu vůči sobě i druhým.

Vezměte například někoho, dokonce někoho mezi vámi, kdo se jeví jako vzdálený, neosobní, o samotě stojící, divný nebo tajuplný podle vašeho pojmání jeho osobnosti nebo povahy či celkového charakteru tak, jaká je nebo jaká se vám jeví být individualita a osobnost této osoby. Ve společnosti takových jedinců se cítíte nepohodlně, nepříjemně, jakoby omezováni, zablokováni či jinak. Proto se jim vyhýbáte, nechcete být v jejich blízkosti nebo mít s nimi cokoli společného, ani netoužíte se s nimi stýkat. Je pro vás nesmírně obtížné snášet jejich přítomnost, prokazovat jim laskavost, respektovat je nebo uznávat. Jaký druh postoje je tohle? Pokud se cítíte nesví, nepohodlně, zablokováni či jakkoliv, pak zjevně prožíváte negativní emoce. Takové emoce jsou z negativního stavu nebo vznikají v negativním stavu. Tím, že jsou z negativního stavu, pak jestliže je cítíte, prožíváte a jestliže je projevujete nehledě na to, nakolik si myslíte, že jsou ospravedlnitelné ve vztahu k oněm nesnesitelným jedincům, pak jste pod vlivem negativního stavu. V tom případě uvádíte do nebezpečí sama sebe a své poslání, neboť se široce otvírají dveře pro vliv renegátů, kteří si nepřejí nic více, než mít takové otevření se, aby odvedli vaše energie ode Mne a od Mé věci směrem k sobě a ke své věci.

Během své návštěvy Evropy, Petře, jakožto i u některých jedinců v této zemi, ses setkal s tímto problémem u Mých představitelů. Dokonce i v tvém vlastním případě, Petře, se stává, že se cítíš velmi nepohodlně s takovými typy individuů a máš sklon se jim co možná nejvíce vyhýbat, nebo s nimi nemluvit po telefonu či jinak. Až do této chvíle bylo

u tebe takové chování a postoj tolerováno, protože bylo nutné, aby ses vyhýbal ztrátě času a energie pro někoho, kdo měl podle tvého názoru takovou nesnesitelnou povahu. Avšak od tohoto okamžiku je takové chování a postoj již nevhodné, nepřijatelné či nepřijatelné. Je velmi důležité, abyste se učili laskavosti, toleranci, respektování a uznalosti jak ve svém vztahu vůči samým sobě, tak i vůči jiným.

Jak si pamatuješ, Petře, ze své návštěvy v Evropě, ve dvou případech ty i všichni, kdo se zúčastnili setkání s tebou, jste měli takový stísněný, nepohodlný pocit a vyhýbavý druh chování vůči dvěma jedincům na dvou různých místech. Zajímavé bylo to, že v tomto ohledu nikdo zevně či navenek neprokazoval takové vyhýbavé chování. Avšak jeden za druhým k tobě přicházeli stěžovat si na způsob chování a projevování těchto jedinců. A to stejně existuje ve vztahu k někomu, kdo se nachází na vaší straně světa. Jinými slovy, pro ně, jakož i pro tebe, Petře, bylo nesmírně obtížné pobývat v blízkosti zmíněných jedinců.

Problém s takovým druhem pochopitelného chování a postoje je v tom, že nejenže vás uvrhne do postavení, v němž se ocitáte pod vlivem negativního stavu, ale vaše vyhýbavost posiluje a umožňuje to, jakými zmínění jedinci jsou. O co více se může takový postoj projevovat vůči někomu, kdo nijak není spojen s Mým Novým zjevením! Pokuste se prověřit sebe a všechny jedince, které znáte, ať jsou, či nejsou spojeni s Mým Novým zjevením, a zjistěte, kolik z nich by patřilo do této kategorie, označené jako nesnesitelní, neúnosní a ti, jimž se třeba vyhnout? Budete-li pokračovat ve svém starém postoji vůči nim, bez ohledu na to, kdo jsou, pak je ochuzujete o možnost vidět příklady laskavosti, tolerance, respektu a ocenění, čímž jim v tomto ohledu znemožňujete změnit se nebo aspoň vidět jiný druh postoje, než je ten, na který jsou zvyklí. Nezapomeňte na jeden důležitý fakt, mnohokrát uvedený v Mém Novém zjevení, že jakákoliv možnost změny v lidském životě je uskutečnitelná pouze na základě ilustrativních a demonstrativních příkladů chování a postoje někoho jiného. Nemáte-li k dispozici takové příklady, pak nemůže dojít k žádným změnám v lidském životě a pseudoživotě obyvatel negativního stavu obecně. Co si myslíte, proč se nazýváte Mými reprezentanty? Přesně za tímto účelem. Příklady svého vlastního života, způsobem, jak zacházíte se sebou a s ostatními, dáváte takové důležité příklady, které budou využity k tomu, aby zahájily fundamentální a zásadní změny v chování všech ostatních, kteří jsou v současnosti podle vašeho názoru neúnosné, nesnesitelné či jakékoli jiné povahy.

Tato záležitost má však ještě jinou stránku. Jak víte, každý jedinec souhlasil, aby se stal tím, kým je a jaké chování a životní styl a chování vykazuje a vede. Existuje velmi dobře definovaný účel pro takovou volbu. Jelikož má takový účel a slouží nějakému užitku, pak aby bylo pro ně možné se projevit, je nutné, abyste prokázali laskavost vůči jejich potřebě být takovými, jakými jsou. Je vám zapotřebí být tolerantními, uctivými a vážít si jejich životního stylu, osobnosti a individuality bez ohledu na to, jak by to pro vás bylo těžké.

Co musíte chápat v tomto ohledu, je to, že se nějakými tajemnými cestami nacházíte v té fázi života, která je na samém svém konci - objektivně a subjektivně (ve smyslu nečasovém a neprostorovém). Toto ukončení také znamená zakončení rolí a pozic zmíněných jedinců. Aby se přivedilo toto ukončení a aby se jim poskytlo něco

odlišného, co je více ve shodě s povahou pozitivního stavu, někdo jim musí dát příklad toho, jakými od této chvíle mají být a jakými již nebýt. Kvůli tomuto ukončení, jejich starý životní styl již nebude udržitelný, protože je na bodu vyčerpání své užitečnosti díky tomu, že posloužil svému účelu. Takže pokračovat v životě tohoto by bylo velice neproduktivní. A nejen to, ale ohrozilo by to možnost eliminování negativního stavu.

Jiným hlediskem jejich dobrovolného pobývání v takové, podle vašeho názoru, nepříjemné roli, je to, aby ve vás vyvolali potřebu naučit se, jak být ke každému laskavými, tolerantními, respektujícími a uznávanými. Konec konců, činili přesně to, co se od nich až do této chvíle očekávalo. Takže nepřímo byla jejich individualita a osobnost a to, čím jsou a jak se projevují, přispívajícím faktorem vyvolávajícím ve vás nebo umožňujícím vám, abyste přivodili atributy pozitivního stavu, a tím Moje Absolutní Atributy, podle kterých jedním a navazují vztah s každým bez ohledu na to, jaký kdo je jedinec. Jelikož jste Mými reprezentanty - pokud jste souhlasili být takovými ze své svobodné vůle a volby - pak jste velmi důležitými prostředky, skrze které Já projevuji Své Absolutní Atributy ve vašem relativním rozpoložení. Vaším novým životním stylem těmto jedincům umožníte, až nastane čas, stát se integrální součástí Mého pozitivního stavu - když ne na planetě Nula, pak po jejich příchodu do duchovního světa.

Abyste mohli snáze navazovat vztah s jedinci tohoto druhu, bez ohledu na to, zda jsou, či nejsou spojeni s Mým Novým zjevením, radí se vám použít metody, jaké jsou uvedeny v ***Novém zjevení Pána Ježíše Krista***. Jak si pamatujete, bylo tam řečeno, že v podobných případech navazujete vztah se Mnou v nich. Jak víte, Já jsem plně přítomen u každého v jeho schopnosti volit a měnit se. Soustředíte-li se na tento faktor, i když je někdy obtížné si představit, že by se moje přítomnost nacházela v jedincích takové, podle vašeho názoru, protivné povahy (vzpomínáš, Petře, na případ muže, kterého jsi potkal v ulicích Moskvy?), pak pro vás bude snazším být k nim laskavějšími, více tolerantními, uctivějšími a uznalejšími, než by tomu bylo jinak.

Konec konců mějte, prosím, na paměti tento důležitý faktor: Jsem-li u každého v jeho schopnosti volit a měnit se, na níž závisí jejich život; anebo jinak, přesněji řečeno, závisí-li život každého na Mé přítomnosti v něm, pak když jste v takovém případě nelaskaví, nesnášenliví, neuctiví či necitliví vůči jedincům této povahy, jste nakonec nelaskaví, nesnášenliví, neuctiví a necitliví ke Mně v nich. A dále pak v sestupné linii pokud jste hluboce uvnitř vás takovými, pak jste nakonec nelaskaví, nesnášenliví, neuctivími či neuznávanými k sobě samým a ke Mně ve vás. Vzpomeňte si, prosím, jak bylo řečeno v jednom z posledních dialogů, že tak, jak zacházíte sami se sebou, tak jednáte vůči Mně i druhým a naopak: tak, jak zacházíte s jinými a se Mnou, tak jednáte i vůči sobě samým. Na vyšší duchovní úrovni existuje neustále trvající vzájemná spojitost vás všech prostřednictvím a pomocí Mé přítomnosti v každém - což je společný jmenovatel všech a všeho ve jsoucnu a bytí a v pseudojsoucnu a pseudobytí. To je důvod, proč říkáme, že tak, jak se chováte k sobě samým, tak jednáte vůči jiným a vůči Mně, a tak, jak se chováte ke Mně, tak zacházíte se sebou samými.

Druhým důležitým bodem v tomto ohledu je záležitost individuality a personalizace, na níž jste byli upozorněni již mnohokrát. Jak víte, pravý život pozitivního stavu a funkce všech v pozitivním stavu tak, jak je určena jejich role, postavení a umístění, jsou založeny na individualizaci a zosobnění. Vy všichni zde a tam a všude jste přede Mnou

jedineční a rozliční jedinci. Nikdo z vás není stejný. Důvod pro tento fakt může být nalezen ve způsobu, jakým postupuje a odehrává se proces Mého stvoření. Jak jste si vědomi, Já obsahuji nekonečný a nevyčerpatelný počet prvků a jim příslušných částic, ze kterých a kterými je každý jedinec utvořen anebo mu umožňuji vstoupit do jeho jsoucna a bytí. Tyto prvky a částice jsou nekonečně unikátní a různé. Není ani jeden element či částice, jež by byly stejné nebo podobné povahy. Proto je nemožné, aby byl nějaký jedinec, jehož přirozenost se odvozuje z tohoto či onoho prvku či částice, ve své vlastní přirozenosti stejný či podobný jinému jedinci. Veškeré podněty, motivace, ochoty, tvořivosti, jedinečné příspěvky k životu a vše ostatní představitelné i nepředstavitelné v každém jedinci vyvěrá z tohoto faktoru nekonečné jedinečnosti a rozdílnosti. Takto je uspořádáno Moje Stvoření a všichni jeho obyvatelé či všechny sentientní entity. Tato struktura odráží Mou Absolutní Přirozenost. Absolutnost Mé Přirozenosti se promítá do relativního pomoci vytvoření nekonečných rozmanitostí jedinečností a rozdílů v jejím vlastním způsobu fungování.

Pokud by však měl takovýto způsob nepřetržitě pokračovat, pak by negativní stav se vším svým relativním projevováním se a pseudoživotním stylem nemohl být nikdy ustanoven. Takže aby bylo možné aktivovat negativní stav, bylo nutné se co možná nejvíc odchýlit od tohoto uspořádání. Ačkoliv v konečném výsledku ustanovení pseudoživota negativního stavu nebylo možné přijít s naprostou shodností a uniformitou tvorů a lidí zfabrikovaných za tímto účelem pseudotvořci, bylo možné položit důraz a vložit důležitost životních hodnot někde jinde v rozporu s tím, jak je to v pozitivním stavu. Důvod, proč nebylo možné zavést takovou shodnost a uniformitu, jež by se zcela a kompletně přičila či by vykořenila povahu pravého života, jak se odráží v těchto nekonečných rozmanitostech jedinečnosti a rozdílnosti, byl ten, že, jak si vzpomínáte, žádnému typu života nebo pseudoživota nebylo dovoleno být ustanoven za jiných podmínek, než jsou podmínky svobodné volby a schopnosti volit a měnit se. Bez ohledu na to, nakolik a s jakou pokročilou důmyslností se fabrikátoři tohoto jiného typu života snažili přijít s něčím jiným, každá jejich fabrikace založená na vyloučení tohoto faktoru skončila spontánním potratem. Toto je pravidlo pro jakékoliv tvořivé či pseudotvořivé úsilí. Neexistuje žádná jiná možnost. Je tomu prostě tak - tečka. Kdokoliv by chtěl vytvořit nebo zfabrikovat jakýkoliv sentientní život, neměl by, pokud by chtěl uspět, jiné východisko než založit svou tvůrčí či pseudotvořčí snahu na těchto nevyhnutelných podmínkách života - na svobodě volby a schopnosti volit a měnit se.

Takže aby se umožnilo negativnímu stavu vzkvétat a demonstrovat jeho povahu a pseudoživot, bylo nutné se odchýlit od náležité hierarchie duchovní organizace života tak, že se prohlásilo, že individuálnosti, jedinečnosti a rozdílnosti nejsou ničím nebo alespoň že jsou nejméně důležitým faktorem života, a na místo toho se prohlásilo, že kolektiv, celek jakékoliv společnosti, uniformita, stejnost, společenstva a podobné faktory neslučitelné s životem pozitivního stavu, jsou vším. Takže individualita, jedinečnost, rozdílnost a vše ostatní, tolik vlastní životu pozitivního stavu, muselo být obětováno společenskému, kolektivnímu a podobným faktorům negativního stavu, jaké vládou všem jeho obyvatelům.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Pokus o ustanovení takového života se odráží do určité míry ve stavbách některých živočišných druhů na vaší planetě - například včelí úly nebo mraveniště. Na lidské úrovni se tato tendence odrážela v komunistických zemích, zvláště v bývalém Sovětském svazu, a v bývalých fašistických zemích, obzvláště v nacistickém Německu. Také se do určité míry odráží ve všech diktátorských typech politických systémů.

Jenže, jak víte, udržovat naživu takový destruktivní politický systém vyžadovalo spoustu úsilí, moci a síly se spleťtým mechanismem špehování a kontroly občanů takových zemí. V okamžiku, kdy taková kontrola byla oslabena, nastal konec těchto systémů. Individualita a rozdílnost se znovu potvrdily v životech všech členů dotyčných zemí. Takže v zásadě tyto systémy nefungovaly nikdy příliš dobře. Nejenže nefungovali příliš dobře, ale nakonec udusily a potlačily jakoukoliv iniciativu, motivaci a tvůrčí snahu každého jedince těchto zemí. Pravé tvůrčí snahy, popudy, inspirace a motivace tvořit něco užitečného mohou vycházet pouze z jedinečností a rozdílností každého jedince. Důvodem je to, že v té jedinečné individualitě a nekonečné rozdílnosti každé sentientní entity se odráží Já ve Své Vlastní Přirozenosti. Tento fakt nás přivádí k náležitému chápání a vnímání toho, čím vlastně Má Pravá Absolutní Přirozenost je. Jestliže každá sentientní entita je právem jedinečným individuem a rozdílnou osobností a jestliže v pravé realitě jsou bytí, jakožto i pseudojsoucná a pseudobytí, nikdo nemůže být stejným či uniformním, pak odkud dostává tuto jedinečnou individualizovanou a zosobněnou přirozenost? Od Jednoho a Jediného Absolutního Jedince, Kdo je Svou Vlastní Absolutní a Jedinou Individualitou, Jedinečností a Rozdílností ve všech nekonečných počtech aspektů Své Přirozenosti - ode Mne - Pána Ježíše Krista. Všechny sentientní entity tedy odrážejí tuto Přirozenost ve své vlastní relativní kondici.

Tento faktor vám napovídá něco dalšího o tom, jak Mne a Mou Pravou Absolutní Přirozenost zkreslit, popřít a odmítnout. Jestliže odmítnete nebo podceníte nebo degradujete či znevážíte individualitu, rozdíly, jedinečnosti každého a veškerého jedince a jestliže vyzvednete a povýšíte nade vše takzvanou kolektivnost, stejnost, uniformitu a podobné vlastnosti, pak v takovém případě popíráte Mne a Mou Přirozenost. To bylo důvodem, proč byl takový důraz kladen na nadřazený význam kolektivu a společnosti jako celku a proč byly podceňovány individualita a rozdílnost. V poslední době je tato tendence ve velké míře v popředí všech snah na vaší planetě včetně Spojených států. Vše, o čem nyní slyšíte, je týmová práce, kolektivní snažení a společný základ. Nad vším ostatním se mračí. Můžete být dokonce propuštěni z práce s odůvodněním, že nejste dobrým týmovým hráčem a že se příliš od ostatních odlišujete a jste přespříliš individualistický. Tato situace je předzvěstí úplného pseudovítězství negativního stavu na vaší planetě, které je založeno na takové filosofii týmové práce.

Ale vraťme se k otázce laskavosti, tolerance, respektu a uznání. Tyto vlastnosti, atributy a rysy jsou velice potřebné k tomu, aby se odmítala tendence negativního stavu vyhladit individualitu, rozdílnost a jedinečnost lidských tvorů a všech ostatních v jeho doméně. Když rozvinete ve svém vlastním životě tyto atributy pozitivního stavu, a v konečném důsledku Mé Absolutní Nové přirozenosti, pak budete s to přijmout s plným pochopením každého tak, jaký je ve své jedinečné manifestaci a roli, bez

ohledu na to, jak je podivný či zvláštní, či odlišný, či chladný, nafoukaný a odtažitý, a bez ohledu na to, jak nepříjemně, stísněně a mizerně se cítíte v jeho společnosti; a nehledě na to, jak rádi byste se vyhnuli jeho společnosti nebo ho vyloučili ze svého života. Pochopte prosím, že pro vás tací jedinci nějakým tajemným způsobem vzdorují ustanovení negativního stavu, jež se pokouší je přinutit být jako každý jiný v jeho doméně. Jsou to nekonformisté, kteří svým typickým individualistickým chováním odmítají životní styl negativního stavu. To, že na to jdou poněkud negativním způsobem nebo zcela negativně, je jiná věc. V tomto ohledu je vaší rolí, jako Mých pravých představitelů, dát jim příklad, jak být přede Mnou individualitami pozitivním způsobem. Tento pozitivní způsob spočívá v tom, že jste milosrdní, odpouštějící, soucitní, empatictí, chápající, přijímající, laskaví, tolerantní, uctíví a uznalí vůči jejich i své pozici, osudu, roli, individualitě, jedinečnosti a rozdílnosti. Tím, že jste takovými, přinášíte do jejich životů, jakožto i do svého vlastního života, Mou Pravou Přirozenost, která má kořeny v Mé Absolutní Individualitě, Jedinečnosti a Rozdílnosti, protože Já jsem Jediný Absolutní Jedinec, od Kterého se odvozují a jsou ustanoveny všechny ostatní individuality, jedinečnosti a rozdílnosti. Pomocí tohoto faktoru připravujete cestu pro úspěšnou a účinnou eliminaci pseudoživota negativního stavu a lidského života v jeho negativních aspektech.

A toto nás přivádí k odpovědi na otázku Beth Ann. Jestliže každý jedinec je nejen jedinečný, stojící přede Mnou jako nekonečně odlišná a jedinečná sentientní entita, ale je též někým, kdo v sobě nejenom nese Můj jedinečný a rozdílný element nebo částici, ale jehož život závisí na tomto prvku či částici a jehož schopnost být tím, čím je, zcela a naprosto závisí na této jedinečnosti a individualitě, odvozené z Mého jedinečného a rozdílného elementu či částice, pak v takovém případě všechny jeho podněty, motivace, snahy a tvůrčí usilování budou určeny povahou Zdroje, ze kterého byl stvořen. Bude plně odrážet povahu tohoto specifického, jedinečného a rozdílného elementu či částice. Kvůli skutečnosti, že Já jsem obsažen v Mé Absolutní plnosti v jakémkoliv takovém prvku a částici, bude specifičnost a jedinečnost jakéhokoliv úsilí z Mé strany manifestována těmi jedinečnými jedinci a skrze ty jedinečné jedince, kteří jsou nositeli této specifičnosti a jedinečnosti. Jak Já tvořím? Ze Sebe, Sebou, skrze Sebe a od Sebe a zároveň jinými, skrze jiné a se všemi ostatními, které jsem obdařil Svým Specifickým, Jedinečným a Rozdílným Elementem či Částicí přesně za tím účelem - tvořit společně se Mnou.

Jde tu o to, že kvůli jedinečné, specifické, rozdílné a neopakovatelné či neduplikovatelné povaze jakéhokoliv takového elementu či částice se Moje Osobní Tvůrčí Snaha, která je nepřetržitá a neutuchající, šíří mezi všechny sentientní entity. Proto je každá sentientní entita Mně a sama sobě zodpovědná za neustálé tvoření něčeho nového a odlišného z pozice těch jedinečných, rozdílných a individualizovaných elementů či částic, které jsou v ní obsaženy a které ji činí tím, kým ve skutečnosti je ve své vlastní individualitě, jedinečnosti a rozdílnosti. Toto nové a rozdílné nemůže na základě své vlastní přirozenosti přicházet od nikoho jiného než od každého dotyčného jedince. V celku tvůrčích snah všech sentientních entit, v jejich vlastních specifických jedinečných a rozdílných pozicích a rolích se plně projevuje Moje Absolutní Tvořivé Úsilí. Ježto jsem Samou Svou Přirozeností Absolutním Stvořitelem, každý, kdo pochází z Mých nekonečně jedinečných a rozdílných tvůrčích

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

elementů či částic, se stává Mým spolutvůrcem. A tak máte chápat termín ‚spolutvůrce‘ a to, co znamená.

Petr: Mnohokrát Ti děkuji za toto vysvětlení a za všechno, co nám bylo sděleno v tomto dialogu. Je ještě něco jiného, na co bys nás ještě chtěl upozornit?

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo, Petře. Ne, dnes už nic nechci sdělit. Někdy jindy, brzy. Pobud' nějaký čas s Manfredem. Přeji vám příjemné společné chvíle.

Dialog stý čtrnáctý

10. října 1999

Petr: Během mé meditativní procházky časně ráno se mi stalo zřejmým, že bys rád pokračoval v naší diskusi o záležitostech, které byly nastoleny ve Stotřináctém dialogu. Osobně jsem cítil, jako by něco z probíraných záležitostí nebylo dokončeno. Takže bych Tě chtěl pokorně porosit, zda bys rád pokračoval v naší diskusi na téma, uvedené v předešlém dialogu.

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, máš pravdu. Je třeba, abychom pokračovali ve zmíněné rozpravě. A Já ti děkuji, že jsi dnešního nedělního rána k dispozici, aby se tak učinilo.

Jsou zde v zásadě dva aspekty, jichž je třeba se dotknout. Jeden z těchto aspektů se vztahuje k duchovně-filosofickému začlenění diskutovaných atributů tak, jak se hodí do celistvosti Mé Absolutní přirozenosti, jakož i do celkové vaší relativní přirozenosti. Jak si vzpomínáte, v tomto dialogu jsme nastolili otázku důležitosti zmíněných atributů ve vztahu k Mému chování vůči Mně samotnému a jiným a vůči vašemu chování ve vztahu k sobě a ostatním. Těmito byly, dodatkem ke všem ostatním, **laskavost, snášenlivost, ohled a uznání**.

Druhý aspekt se týká vzájemných vnitřních i vnějších vztahů, k nimž dochází mezi vámi všemi tak, jak jednáte vůči Mně a vůči sobě a mezi sebou vzájemně. Začněme s prvním aspektem a pak se dotkneme aspektu druhého.

Podíváte-li se na pravý význam probíraných atributů podle jejich povahy a toho, jak se hodí k celkovosti Mé Absolutní Přirozenosti a k vaší vlastní přirozenosti, pak dojdete k závěru, že se integrálně vztahují ke dvěma hlavním komponentám, z nichž sestává nejen Moje Absolutní Přirozenost, ale i přirozenost všech sentientních entit. Jak víte, těmito komponentami jsou: Moje Absolutní Feminita a Moje Absolutní Maskulinita. V širším a vyšším smyslu můžete pojímat Mou Absolutní Feminitu jako Mou Absolutní Božskou Lásku a Božské Dobro a Mou Maskulinitu jako Mou Absolutní Moudrost a Absolutní Pravdu.

Takže budete-li aplikovat diskutované atributy na tyto komponenty, pak dospějete ke správnému závěru, že **laskavost** a **uznání** jsou z Mé Absolutní Božské Lásky a Božského Dobra a z Mé Absolutní Božské Feminity; kdežto **snášenlivost** a **ohled** jsou z Mé Absolutní Božské moudrosti a Božské Pravdy a z Mé Absolutní Božské Maskulinity. Při aplikování těchto atributů na vaše vlastní individuality a osobnosti se tyto taktéž vztahují k vaší vlastní feminitě a maskulinitě a k typu vaší vlastní lásky, dobra, moudrosti a pravdy, dle nichž je uspořádáno vaše „já jsem“.

Jste-li naplněni pravou láskou, dobrem, moudrostí a pravdou, jež se odvozují a které jsou vám přiděleny z Mé Absolutní Božské Lásky, Dobra, Moudrosti a Pravdy, pak v tomto případě přirozeně budete vlastnit a vykazovat ve svém každodenním životě,

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

fungování, postoji, myšlenkách, pocitech, vůli a chování jediné laskavost, toleranci, respekt a uznání, jakož i všechny ostatní atributy čistě pozitivní povahy (což jsou objektivita, poctivost, spravedlnost, soudnost, milosrdenství, odpuštění, soucit, empatie, pochopení, přijetí a všechny ostatní kladné rysy a vlastnosti, které se odvozují a jsou z Mé Absolutní Absolutně Pozitivní Přirozenosti).

Takže co se stane, když se nacházíte v situaci nebo ve vztahu, vyvolávající ve vás pocity stísněnosti, nepohody, nesnášenlivosti, neúcty, nelaskavosti a neuznávání, které vás nutí k tomu, abyste se vyhýbali lidem, kteří způsobují, že se takto cítíte? Evidentně v tom případě neúčinkujete ze Mne ve vás, ale z toho aspektu vašeho vybavení, které nepřišlo z Mé Pozitivní Přirozenosti. Jinými slovy v tomto případě působíte z pozice své typické lidské povahy čili z pozice negativního stavu. Konec konců, nikdy nezapomínejte, že takové pocity, jako je nelaskavost, intolerance, znevažování a neuznání byly vymyšleny a uvedeny do sentientní mysli aktivátory negativního stavu. Jelikož tyto typy negativních atributů v životě pozitivního stavu vůbec neexistují, pak pokud je máte, jste pod vlivem negativního stavu. Víím, že toto sdělení je pro vás velmi nepříjemné. Vždyť nacházejíce se v lidském životě občas v sobě všichni prožíváte a projevujete takové negativní emoce, stavy a rozpoložení. Takže logickým závěrem je to, že kdykoliv je cítíte nebo je projevujete, jste nevyhnutelně pod vlivem negativního stavu.

Jak vidíte z tohoto výroku, není vůbec snadné být v lidské kůži. Lidská část vaší povahy byla účelně strukturována tak, aby vás činila nelaskavými, nesnášenlivými, neuznalými a bezohlednými, jakož i vším ostatním, co je zcela v protikladu k výše uvedeným rysům a vlastnostem pozitivního stavu. Jeden z hlavních důvodů, proč byla lidská povaha takto uspořádána, byl v tom, aby se vykořenil pojem individuality, jedinečnosti a nekonečné rozdílnosti. Ježto každý a všichni z vás je bez ohledu na to, kde a kdy ve Stvoření, pseudostvoření či na planetě Nula, přede Mnou, jako před Jedním a Jediným Absolutním Jedincem, nekonečně jedinečný a rozdílný jedinec, pak aby se popřela tato struktura pozitivního stavu, bylo nutné vyvinout, ustanovit a provést něco, co by lidi učinilo stísněnými, nepříjemnými, nesnášenlivými, nelaskavými, bezohlednými, neuznalými, nenávisnými a zlomyslnými k sobě navzájem a vůči svým jedinečným individualitám. Jelikož jste jiní, než jsou ostatní, vaše zřejmá odlišnost od nich se stává dostatečným základem pro to, abyste je odmítali, nenáviděli je, pohrdali jimi, nechtěli mít s nimi nic společného, byli vůči nim nesnášenliví a nelaskaví, podceňovali je, pohrdali jejich vlastní individualitou a byli vším ostatním, co vám poskytuje dostatek ospravedlnění a zdůvodnění vašeho negativního chování, postoje a vztahu vůči nim a jejich rozdílností.

A toto nás přivádí k druhému aspektu naší diskuse. Ve vztahu k jiným v tom, jak myslíte, cítíte, jednáte, chováte se a jak uvažujete ohledně všech ostatních, musíte vzít v úvahu faktor, že jakýkoli vztah má vždy dvojí směr. Co tím myslíme? Uvažte tento faktor: Ve společnosti někoho se cítíte stísněně, nepohodlně, mizerně a děláte všechno, co je ve vaší moci, abyste se vyhnuli společnosti takových lidí tím, že s nimi odmítnete komunikovat atd. Jinými slovy bez ohledu na to, co si myslíte, jste takovým postojem vůči těmto jedincům nelaskaví, netolerantní, bezohlední a znevažující. Avšak napadlo

vás někdy, jak pociťuje někdo jiný vás, jací jste, jakou osobností jste, jak se chováte, jak cítíte, mluvíte, jednáte, chodíte či cokoli?

Takže, jak vidíte z tohoto faktu, nejde jen o to, jak vnímáte někoho jiného, ale i o to, jak někdo vnímá vás. Ptali jste se někdy sami sebe, proč se vám v tomto ohledu někteří lidé mohou vyhýbat, cítit se nepříjemně a stísněně ve vaší společnosti a z toho, jací jste, jak mluvíte, jak se chováte, jak jednáte nebo z čehokoli? Přemýšlejte o tom, zkoumejte sami sebe v tomto ohledu a ptejte se sami sebe, co je to ve vás, ve vašem postoji a chování, co lidi od vás odvrací. Z pozice typicky lidské budete mít přirozeně tendenci nacházet chybu v někom jiném, a nikoliv v sobě nebo v tom, jakými jste nebo jak se chováte. Je o mnoho snazší vidět problémy na jiných jedincích, problémy, které vás odpuzují, než zároveň vidět problémy v sobě, které mohou naopak odvracet některé jiné jedince od vás. V jejich očích jste to vy, kdo je nelaskavý, netolerantní, bezohledný a neuznalý, a nikoliv oni.

Problémem v této situaci je to, že je nemožné, abyste vystoupili sami ze sebe a pozorovali nebo zkoumali sama sebe nebo své chování, svůj postoj, své činy nebo co všechno děláte. Vidíte pouze to, jak se jiní jedinci chovají, jak jednají, jak navazují vzájemné vztahy a jací jsou. Proto máte tendenci ospravedlňovat nebo odůvodňovat své chování a to, čím jste, přitom neberete v úvahu skutečnost, že jste to mohli být vy nebo vaše individualita a rozdílnost, která v jiných lidech vyvolává potřebu vyhýbat se vám, odmítat vás, nechť mít s vámi nic společného, být vůči vám nelaskavými, nevážit si vás, nesnášet vás, podceňovat vás atd. A pak se divíte, proč se vám někteří lidé, které dokonce milujete a o kterých si myslíte, že jste si velice blízcí, vyhýbají, neodpovídají na váš telefonát nebo nepišou odpovědi na vaše dopisy atd.

O co zde doopravdy běží? Důvod, proč o této věci diskutujeme, je ten, že se vy, jako Moji praví představitelé, potřebujete naučit nejen se dívat na jiné, ale - což je nejdůležitější - na prvním místě se dívat na sebe, abyste zjistili, co ve vás může jiné lidi odpuzovat. Jak víte nemůžete změnit jiné lidi. Jediným, koho můžete změnit, jste vy sami. Když změníte sami sebe, pak v tomto ohledu dáváte příklad jiným, jak se změnit. Zároveň tím, že se sami změníte, poskytnete příležitost jiným, od kterých jste se dříve odvraceli, aby změnili svůj postoj vůči vám. Moji praví představitelé už tím, že jsou Mými pravými reprezentanty, vždy nejprve zjišťují, zda v nich ještě neexistuje něco, co by jiným jedincům znemožňovalo zacházet s nimi způsobem čistě pozitivním, milujícím, laskavým, uctivým, tolerantním a uznaným. Namísto toho, aby se pokoušeli zjišťovat, co je to v jiných, co toto znemožňuje, snaží se obrátit pozornost na sebe a napravit situaci ze své strany, aniž by čekali, až se někdo jiný změní nebo zahájí jako první proces sebezpytování.

Vstoupili jsme do fáze tohoto posunu zvěstovaného příchodem Manfreda do Santa Barbary, jež pro svou nesmírnou důležitost vyžaduje, aby všichni, kdo přijali roli Mých pravých představitelů, znovu prověřili své vlastní chování, postoje, pocity, myšlenky a vše ostatní ohledně toho, jaký mají vztah k ostatním, k sobě a nakonec vůči Mně. Jak si dobře pamatujete, a tohle opakujeme zas a znova, nemůžete se láskyplně, laskavě, uctivě, vděčně, tolerantně a obecně kladně vztahovat vůči Mně, pokud stejným způsobem nejednáte vůči jiným a samým sobě. Všichni jsme vzájemně propojeni v tomto ohledu. Proto se musíte velmi rychle naučit, jak tolerovat, respektovat, uznávat

a být laskavými vůči vůči své vlastní jedinečnosti, individualitě a rozdílnosti, jakožto ve stejné míře vůči jedinečnosti, individualitě a rozdílnosti jiných a v konečném smyslu vůči Mé Absolutní Jedinečnosti, Individualitě a Rozdílnosti. Toto je vaším nejdůležitějším společným jmenovatelem. Jak z tohoto faktu vidíte, váš největší společný jmenovatel, mimo to, co bylo řečeno dříve, je ve vašich nekonečně rozmanitých jedinečnostech, individualitách a rozdílnostech. V tom jste si všichni absolutně rovni. A v tom se vy ve své vlastní relativní kondici přibližujete k Mé Absolutní Přirozenosti, která je Absolutně Jedinečná, Absolutně Individuální a Absolutně Rozdílná, přesahující vše a cokoli.

Aby se toto rozpoložení ustanovilo na planetě Nula, čímž by se stala planetou kladného čísla čili aby se zóna vymístění stala zónou umístění, je nutno ustanovit jinou základnu, na níž by se mohly zformovat jiné typy vztahu mezi jejími obyvateli. Má-li se někdy stát čistě pozitivní povahy, jakou by na prvním místě měla mít, pak by bylo nutné, aby se všichni její obyvatelé naučili jednat jeden s druhým způsobem, jaký je v pozitivním stavu. Na základě toho, co bylo řečeno shora, se musí takový vztah vytvořit z pozice jednoho nekonečně jedinečného a rozdílného jedince vůči jinému nekonečně jedinečnému a rozdílnému jedinci. Bez ohledu na to, jaký je každý jedinec ve srovnání s vaší vlastní individualitou a rozdílností jiný, tento jedinec odráží ten aspekt Mého jedinečného elementu či rozdílné částice, jaký neexistuje v nikom a v ničem jiném. Proto je velmi závažné a životně důležité, abyste se naučili být ohleduplní, uznalí, tolerantní a laskaví vůči všem takovým jedincům bez ohledu na to, jak se vám jeví a bez ohledu na to, jak odtažitě, nepřipustné, nesnesitelné či nepochopitelné je jejich chování, činy, postoje či co všechno ještě. Vaší rolí jako Mých pravých představitelů v tomto ohledu je ustanovit ve svém vlastním životě a ve všech aspektech vašeho vztahu vůči ostatním tento druh pozitivního chování, postoje a životního stylu. Když tak činíte, pak tím připravujete tuto planetu, jakožto i zónu vymístění, k tomu, aby se zbavily své mizerné pozice,

V lidské oblasti vašeho života, jakož i v negativním stavu vůbec, je situace poněkud rozdílná. Aby se podkopala či obešla vaše schopnost stát se laskavými, tolerantními, uctivými a uznalými vůči ostatním, jakož i akceptovat jiné tak, jakými jsou ve své vlastní jedinečné individualitě a rozdílnosti, aniž by se očekávalo cokoli rozdílného nebo shodujícího se s vaším vlastním obrazem toho, jakým být a jak se chovat, vymyslel negativní stav v tomto ohledu rozdílnou taktiku. Jak víte, všechny jeho snahy vyhladit individualitu, jedinečnost a rozdílnost, a namísto toho ustanovit stádnost, uniformitu a stejnost byly zmařeny faktorem principů a zákonů, podle nichž by mohl být stvořen nebo zfabrikován jakýkoli sentientní život. Jelikož by takový život mohl být ustanoven pouze na základě svobody volby a schopnosti volit a měnit se a protože v té schopnosti a stavu každého spočívá Má jedinečná, rozdílná a individuální přítomnost, faktorem této Mé přítomnosti tím, že Já jsem nekonečně Individuální, Jedinečný a Rozdílný, ať děláte cokoli, ať byste se sebevíce snažili zmanipulovat jakékoli duchovní, duševní, fyzické či jakékoliv jiné faktory, každý takový jedinec by v souladu se svým právem vyšel jako nekonečně jedinečný, rozdílný a individuální.

Nicméně, ačkoliv nemůžete vykořenit tento důležitý faktor a stav života, jste však s to pozměnit způsob chování, rysů osobnosti a vlastností, podle nichž můžete zavést svůj

vlastní druh vzorců jedinečného, rozdílného a individualistického chování, podle něhož budete navazovat vztah s jinými jedinci. Protože toto věděly, síly negativního stavu vymyslely mnohých rozdílných negativních typů osobností a jejich vzorů, modalit chování a charakteru postojů, které pak vnutily mnohým lidským tvorům. Jedním z účelů tohoto uspořádání bylo podkopat schopnost lidských tvorů jednat stejně se všemi jinými jedinci laskavě, ohleduplně, snášenlivě a uznale. Takže máte mezi sebou jedince, kteří jsou prázdní, chladní, lhostejní, odtažití, neschopní náležitě komunikovat nebo se vyjádřit; někteří z nich jsou zlomyslní, panovační, nabubřelí, hrubí, bezohlední; jiní jsou sociálně, mentálně a profesionálně nešikovní; jiní jsou zase příliš introvertní nebo příliš extrovertní, či příliš duševně zmatení nebo příliš cokoli. Ať tak, či onak, být ve společnosti takových jedinců, stýkat se s nimi, komunikovat s nimi nebo cokoli s nimi mít je buď velmi obtížné, nebo naprosto nesnesitelné, nepříjemné, působící u vás pocity stísněnosti nebo naprosté mizérie.

Na druhé straně, jak bylo uvedeno výše, vaše vlastní individualita v tom, jací jste, jak se chováte, jednáte, jaký máte vztah či co všechno, může být stejně nesnesitelná, nepříjemná, ubohá pro kohokoli jiného stejným způsobem, jako ta někoho jiného pro vás. V každém případě, pokud jste se dostali až sem, pak to znamená, že příznivě reagujete na výtvar negativního stavu, jenž zfabrikoval takové negativní rozdíly s tím, aby podkopal vaši schopnost či ochotu, nebo alespoň aby vám ztížil, ne-li znemožnil, být laskavými, tolerantními, uctivými a uznalými a či jakkoli jinačími v pozitivním smyslu. S tímto důležitým uvědoměním je nutné, abyste se z vaší strany zbavili jednou provždy takového způsobu postoje. Záleží-li vám skutečně na eliminaci negativního stavu a všech negativních aspektů typicky lidské povahy a jestliže doopravdy máte na mysli i na srdci ustanovení plnosti a kompletnosti života pozitivního stavu, pak se v takovém případě musíte naučit být snášenlivými, laskavými, uctivými a uznalými vůči ostatním, ať jsou jakkoli protivní, divní, chladní, nabubřelí, odtažití, zlomyslní, nesnesitelní, nadutí nebo ať jsou jacíkoli.

Velmi často slyšíte lidi říkat že respektují a ctí ostatní takové, jací jsou, jakož i jejich volbu být takovými ve své vlastní individualitě, nepřejí si však nebo necítí potřebu se s nimi stýkat nebo s nimi komunikovat či být v jejich společnosti. A velmi často takové výroky slyšíte také od Mých reprezentantů. Pokud máte takové vztahy, pak se ještě nacházíte pod vlivem negativního stavu. Je skutečně nemožné respektovat nebo ctít někoho, když nejste ochotní nebo máte velké potíže pobýt s ním. Moji reprezentanti už tím, čím jsou a v čem spočívá jejich role a postavení na planetě Nula, by nikdy neměli mít v tomto ohledu takový postoj. Moji představitelé by měli mít vždy otevřené dveře pro toho, kdo by rád vstoupil. Neobávejte se, že by do vašich dveří vešel někdo velmi negativní, jenž by vás mohl zranit nebo vám ublížit či způsobit nenapravitelnou škodu. Jste pod Mou ochranou. Dokonce i vůči podobným jedincům byste měli prokazovat nejvíce možnou laskavost, toleranci, úctu a uznání, neboť jen plní svou úlohu, jakou mají od negativního stavu. Nevíte, zda takovým laskavým a uctivým postojem tyto jedinci nezmění svou negativní agendu a v důsledku toho nekonvertují do pozitivního stavu. Jak jinak byste mohli uvést ilustrující příklad toho, jak být pozitivními, milujícími, dobrými, snášenlivými, laskavými, uctivými, uznalými, chápacími a akceptujícími, ne-li svým vlastním chováním a postojem, kterými se projevují tyto pozitivní atributy?

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Něco úplně jiného je to, když si někdo zvolí vyhýbat se vám, nekomunikovat s vámi nebo nemít s vámi nic společného ze svých vlastních důvodů. Vaší povinností v tomto případě by bylo: za prvé respektovat potřebu takového jedince vyhýbat se vám; za druhé se vám radí, abyste prozkoumali a prověřili sebe, zda není něco ve vás, ve vašem postoji, chování, činech, způsobu zacházení s jinými či v čemkoliv jiném, co tohoto jedince od vás tak říkajíc odvrací, či ho staví do takové pozice, že se vám vyhýbá.

Na závěr tohoto dialogu si, prosím, buďte vědomi nesmírného nebezpečí vyplývajícího z ospravedlňování a zdůvodňování potřeby mít takové nepříznivé pocity, myšlenky, postoje, chování či cokoliv vůči komukoliv. Pamatujte, prosím, že lidští tvorové jsou mistry v ospravedlňování a zdůvodňování všech svých ukrutností, ohavností a praktik, jakými se vyznačují v průběhu celé své prohnilé a krvavé historie. Nikdy neupadněte do takové situace. Pokušení, abyste ospravedlňovali a zdůvodňovali své postoje v tomto ohledu, bude veliké. Kdybyste v tom pokračovali, pak byste se stali dobře nacílenými terči pro renegáty. Pamatujte si to! A toto je vše, co jsem chtěl dnes ráno přidat k prodiskutovanému tématu. Doporučoval bych, abychom pro dnešek skončili. Přeji krásný den.

Petr: Mnohokrát Ti děkuji za toto dobře načasované a nesmírně důležité připomenutí.

Dialog stý patnáctý

12. října 1999

Petr: Včera odpoledne jsem dostal dvě otázky od Borise Belly ze Slovenska. První otázka se týká tvého spolupůsobení s velmi hříšnou ženou, jak je zaznamenáno u Lukáše 7:36-50, a Tvého vztahu vůči ženám vůbec; jeho druhá otázka se vztahuje k Tvému Podobenství o marnotratném synu. Také zaznamenaného u Lukáše 15:11-32. Chtěl by vědět, zda tyto dvě události mají nějaký význam pro naše současné duchovní potřeby, anebo zda je v nich nějaké poselství, které by se mohlo aplikovat na naši současnou situaci v rámci právě probíhajícího posunu a v jeho fázi zde-a-yní. Jako vždy ovšem, než začneš odpovídat na tyto otázky, máš možná něco, co bys chtěl přidat nebo rozpracovat ohledně vůbec čehokoli, co pociťuješ, že potřebujeme znát anebo tomu lépe rozumět.

Pán ježíš Kristus: Děkuji ti, Petře, že se Mne ptáš, zda nejprve pohovořím, než se pustím do odpovídání na Borisovy otázky. Potřebujeme trochu více rozpracovat a zkoumat záležitosti vztahů mezi vámi - mezi Mými reprezentanty, jakož i vašich vztahů vůči ostatním jedincům na vaší planetě, kteří nepatří do kategorie Mých představitelů, jakož i kdekoli jinde. Jinými slovy potřebujeme prodiskutovat témata uvedená v Dialozích 113. a 114.

Při analýze toho, co bylo řečeno v těch dvou dialozích o attributech **laskavosti, tolerance, respektu a uznání**, by se mohlo snadno dospět k závěru, že by se měly nediskriminačně aplikovat na všezahrnující aspekt celkové osobnosti a individuality kohokoliv, s kým přicházíte každodenně do styku ve vašem každodenním střetávání se na všech úrovních své činnosti. Bylo by chybou úsudku, kdyby se dospělo k takovému nevhodnému závěru.

Existují dva aspekty chápání záležitosti uplatnění těchto atributů v každodenním životě a v tom, jak ve své interakci přistupujete ke komukoliv, kdo se ocitne v poli vašeho vidění. První aspekt se týká definice pojmů ‚laskavost, ‚tolerance‘, ‚respekt‘ a ‚uznání‘ a toho, co skutečně znamenají. Druhý aspekt se vztahuje k potřebě rozeznávat mezi něčí individualitou, jedinečností a rozdílností, a jeho činy, činnostmi, výkony a produktivitou či produkcemi. Jinými slovy musíte na ty dvě věci pohlížet ve vztahu k jakémukoliv jedinci: Za prvé se musíte naučit být laskavými, tolerantními, uctivými a uznalými vůči každého individualitě, jedinečnosti a rozdílnosti a vůči tomu, jak je strukturován charakter jeho osobnosti; a za druhé se musíte naučit náležitě posoudit jeho produkce, výkony, skutky a činnosti. Tyto dvě důležité věci se musí ve vztahu ke každému pečlivě analyzovat a posoudit, aby se rozeznávalo mezi nimi a tím, jak by se zmíněné atributy měly aplikovat na každou z nich odděleně.

V první situaci, jak máte co do činění s individualitou, jedinečností a rozdílností každého jedince a s tím, jak se ten jedinec jeví ve svém strukturálním osobnostním

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

uzpůsobení, je nutné zaujmout stanovisko bezpodmínečné laskavosti, tolerance, úcty a uznání. Jak bylo uvedeno mnohokrát dříve, každý jedinec, jak je strukturován a jak dlí ve svém vlastním ‚já jsem‘, stojí přede Mnou ve své vlastní jedinečnosti, individualitě a rozdílnosti. Bez ohledu na to, jak se vám jeví ve svém zevním projevu, plní účel, pro jaký byl buď stvořen, nebo bylo dovoleno, aby byl zfabrikován. Tak či onak plní účel, pro jaký si zvolil být a existovat, či pseudobýt a pseudoexistovat. To je ten kontext a chápání, v jakém potřebujete projevit svou bezpodmínečnou laskavost, snášenlivost, úctu a uznání vůči jakémukoliv příslušnému jedinci.

Na druhé straně, jaký byste měli postoj vůči činům, činnostem, výkonům a produktivitě či produkcím každého takového jedince? Abychom mohli náležitě odpovědět na tuto otázku, potřebujeme nejdříve definovat, co uvažované atributy znamenají nebo označují. Jak by se při pojímání významu probíraných pojmů měly tyto chápat a prakticky uplatňovat?

Proberme je jeden po druhém. Jak skutečně rozumíte slovu ‚laskavost‘, či tomu být laskavý vůči někomu či něčemu? V našem pojímání ‚laskavost‘ značí schopnost prokazovat někomu naše bezpodmínečné vroucí a pozitivní city, které sdělují dotyčnému jedinci naše uznání jeho potřeby být sám sebou ve své pravé esenci a substanci, čili ve svém jedinečném ‚já jsem‘. Laskavě akceptujeme jeho ‚já jsem‘ takové, jaké je bez jakýchkoliv připojených podmínek. Na druhé straně, jsem-li laskavý k někomu a ten někdo ve svých činech, činnostech, výkonech a produktivnosti není tím, co se vyžaduje podle povahy dané situace, v jaké ten jedinec funguje, pak moje laskavost ode mne požaduje, abych jej na to upozornil a tím mu dal příležitost napravit onu situaci a začít fungovat víc v souladu s požadavky této situace. Kdyby odmítl reagovat na tento aspekt vaší laskavosti, pak vaše laskavost vyžaduje, abyste ho z té situace dostali, neboť jinak by jeho pokračující neproduktivní výkon mohl nejen ublížit postupu samotného produkování a ohrozit náležité fungování všech zapojených v té produkci, ale mohlo by to nakonec ublížit příslušnému jedinci samotnému. Tím, že ho nedostanete ze zmíněné situace, byste u něj posílili a umožnili jeho neproduktivní, marné, nepatřičné a škodlivé působení. Zároveň byste přispívali k mizerné produktivitě jiných, kdož jsou zapojeni do každého takového působení, neboť by jim překážela a rušila je nemístnost takového jedince ve vztahu k té konkrétní situaci.

Jak vidíte z tohoto popisu, laskavost nutně neznamena, že máte nechat lidi, aby pokračovali v konání něčeho, co vůbec nemohou náležitě vykonávat nebo co dělají neefektivně a nekompetentně. Pravá laskavost nechce, aby se někdo ocitl v pozici, v jaké nemůže náležitě fungovat z nějakých vlastních důvodů, nebo proto, že se snaží dělat něco, pro co má velmi malý anebo vůbec žádný sklon.

Dalším termínem, který potřebuje vysvětlení, je tolerance. Jak máte pojímat ‚toleranci‘? Toleranci lze také pojímat jako relativně kvantitativní míru ve smyslu, že může mít mnoho úrovní. Vezměte jako příklad takové lékařské termíny jako snášenlivost vůči bolesti nebo úrovni frustrace. Jak dalece či do jaké míry jste schopni tolerovat něco, nebo v našem případě někoho, ve vztahu k tématu tohoto dialogu? Podle našeho pojímání ‚tolerance‘ značí či znamená naši schopnost bezpodmínečně snášet něčí individualitu, jedinečnost a rozdílnost bez očekávání či projekce našich vlastních tužeb, přání a myšlenek ohledně toho, jaký by ten jedinec měl být ve svém vlastním ‚já

jsem'. Jinými slovy, plně a kompletně snášíme toho jedince takovým, jakým je ve své vlastní individualitě, jedinečnosti a rozdílnosti. V tomto ohledu nemá naše tolerance žádné hranice.

Na druhé straně stupeň naší tolerance vůči jedincovým skutkům, jednáním, výkonům, výtvorům a výkonnosti je určen faktorem jeho pozitivního a konstruktivního příspěvku k jakékoliv funkci, která je vykonávána pro obecné blaho a k užitku všech. Každému jedinci poskytujeme mnohé příležitosti k tomu, aby se učil, zlepšoval, pokročil, byl produktivnější, konstruktivnější, tvořivější a užitečnější v jakýchkoliv životních snahách. Jestliže výkon a produktivita toho jedince nejsou tím, co vyžaduje fungování jakékoli situace, což ve výsledku může ovlivnit práci mnohých lidí, pak je v takovém případě povinností vaší laskavosti, lásky a moudrosti, abyste toho jedince vymanili z této situace a zmíněného fungování. Konajíce takto, poskytnete tomuto jedinci příležitost zapojit se do nějakého jiného působení, v jakém by mohl být patřičně produktivní, konstruktivní, tvořivý a užitečný, a tak přispívat svým vlastním jedinečným výkonem ku prospěchu všech, jakož i ku prospěchu vlastnímu. Kdybychom donekonečna tolerovali jeho nemístnost v tomto ohledu, pak bychom v tomto ohledu nejen poškodili jiné, zapojené do jakéhokoliv takového působení, ale nakonec bychom u tohoto jedince posílili a umožnili jeho nevhodné činy, činnosti, výkony a produkce. Tím bychom onoho jedince připravili o jakékoliv jiné příležitosti, ve kterých by mohl fungovat daleko vhodněji a užitečněji.

Další termín, který potřebuje vysvětlení, je respekt. V našem pojmání tohoto termínu ‚respekt‘ značí či znamená bezpodmínečné uznání faktu, že každý jedinec je vesmírem sám o sobě. Tento vesmír je ve své podstatě rozdílný, jedinečný a vysoce individuální. Je tu dle svého vlastního práva jako někdo, kdo zaujímá svůj vlastní stav, proces, místo a čas s velmi konkrétním a potřebným účelem na mysli. Kvůli tomuto faktu bezpodmínečně respektujeme individualitu každého jedince, jeho jedinečnost a rozdílnost. Jelikož máme bezpodmínečný ohled vůči těmto nejdůležitějším a nejvýznamnějším faktorům, které činí každého jedince tím, čím je, nepřejeme si nic více, než mu poskytovat veškeré příležitosti k manifestování, aktualizování, realizaci a dobrému využití jeho vlastní individuality, jedinečnosti a rozdílnosti. Kdybychom shledali, že se dotyčný jedinec ocitl v situaci či funkci nebo aktivitách, které překážejí nebo se nehodí ke konkrétnímu uspořádání jeho individuality, jedinečnosti a rozdílnosti, jakož i jeho veškerým schopnostem, z hlubokého a bezpodmínečného respektu vůči jeho jedinečné a rozdílné individualitě bychom jej na tento faktor upozornili. Přijme-li to, pak selepší ve svých výkonech a produktivitě. A když ne, pak - zase díky našemu hlubokému a bezpodmínečnému respektu - jej vymaníme z každého takového působení a poskytneme mu příležitost najít si něco, v čem by mohl fungovat ve větším souladu s jeho schopnostmi. Zda se chopí této příležitosti, či nikoliv, to již není naší starostí. Je to jeho volba. A taky následky. Naší povinností v tomto ohledu je, z pozice našeho bezpodmínečného respektu vůči jeho individualitě, upozornit ho na všechny dostupné možnosti volby. Jakmile to učiníme, naše povinnost v tom bodě končí.

A nakonec se věnujme termínu ‚uznání‘. V našem pojmání tohoto termínu ‚uznání‘ značí či označuje naše hluboké pociťování a rozeznávání, že každý jedinec je

nekonečně jedinečný a rozdílný ve své individualitě, a proto díky tomuto faktoru jeho individuality, jedinečnosti a rozdílnosti stojí mezi všemi a vším jako někdo, kdo nikdy nemůže být kopírován, duplikován či být přesně takovým jako kdokoliv jiný. V tomto faktoru se odráží Můj jedinečný element či částice, která mu byla přidělena za velmi dobře definovaným účelem. Z toho důvodu naše bezpodmínečné uznání vychází plně vstřícně potřebě mít někoho, jako je tento jedinec, protože bez jeho jsoucna a bytí by scházelo něco důležitého z povšečnosti jsoucna a bytí, jakož i z pseudojsoucna a pseudobytí. Tento faktor se aplikuje vůči jedincům, kteří jsou negativní a nachází se v negativním stavu, stejně jako i vůči všem lidským tvorům. Oni všichni mají jedinečné funkce, stavy, procesy a umístění a všichni hrají důležité role ve schématu událostí, probíhajících v Mém Stvoření a v pseudostvoření. Proto je také velice uznáváme v jejich individualitách, jedinečnostech a rozdílnostech a z důvodů, pro jaké jim bylo dovoleno dospět k jejich vlastní neblahé plodnosti.

Protože však respektujeme a ctíme a uznáváme ten fakt, že jsou, kým jsou, jsou-li jejich skutky, činy, produkce či produktivita zraňující, ubližující a škodlivé nejen pro všechny ostatní, ale rovněž pro ně samé, pak kvůli našemu hlubokému uznávání toho, kým jsou, je na tato fakta upozorníme a tímto aktem jim poskytneme mnohé příležitosti k napravení jejich cest. Budou-li souhlasit, pak jsme vykonali důležitou práci uznání tak, jak se u nás předpokládalo. Neuposlechnou-li a budou-li pokračovat ve svém neproduktivním, zraňujícím a škodlivém působení, pak v takovém případě povinnost našeho uznání vyžaduje, abychom je z takové funkce či situace dostali a poskytli jim možnost volby a příležitost nalézt si nějakou jinou funkci, ve které by mohli projevit výkon a produktivitu více odpovídající jejich povaze této nové funkce. Jinak kdybychom snášeli jakoukoliv podobnou nemístnost u dotyčného jedince, jen bychom v té situaci posilovali a umožňovali jeho nepatřičnost, schopnost ubližovat a poškozovat. V tom případě bychom selhali v projevení svého náležitěho uznání jeho individuality, jedinečnosti a rozdílnosti.

Takže, jak jasně vidíte z tohoto vysvětlení, být laskavým, snášenlivým, ohleduplným a uznalým vůči něčí individualitě, jedinečnosti a rozdílnosti je věcí jednou, a zcela jinou věcí je mít stejný postoj vůči jejich skutkům, činům, výkonům a produktivitě. Je velmi důležité a nesmírně závažné, abyste se naučili jasně rozlišovat mezi těmito dvěma faktory. Moudrost této situace od vás požaduje, abyste takto rozlišovali. Jinak by došlo k tomu, že byste podpořili negativní stav tolerováním něčeho, co se nemá tolerovat nejen kvůli vám samotným a v zájmu všech v pozitivním stavu, ale - což je nejdůležitější - kvůli všem těm, co se nacházejí v takové negativní nepříjemnosti.

Vezměte si například někoho, jehož činy, akce, výkony a produktivita jsou zlé, negativní, špatné, nesprávné, zraňující, ubližující, nebezpečné a všeobecně neužitečné. Moudrost vaší laskavosti, tolerance, respektování a uznání by od vás vyžadovala, abyste totálně a úplně nesouhlasili s takovými skutky, jednáními, výkony a postoji, v obecnosti je odmítli a neměli s nimi nic společného. Kdybyste se pokusili definovat laskavost, toleranci, respekt a uznání tak, že by se nerozeznával rozdíl mezi individualitou, jedinečností a rozdílností na jedné straně a činy, akcemi, produkty a výkony na straně druhé, pak v takovém případě byste podporovali negativní stav, jelikož jen negativní stav může být takovým. Na druhé straně jestliže jasně

nesouhlasíte s takovými skutky atd. a odmítáte je kvůli všem, jakož i kvůli tomu jedinci, který by takové skutky atd. páchal, prokazovali byste mu pravou laskavost, toleranci, respekt a uznání, ježto velmi dobře víte, že takové skutky ničí nebo aspoň podkopávají náležitou manifestaci a funkci jedincovy pravé individuality, jedinečnosti a rozdílnosti. Konec konců skrze takové skutky, činnosti, výkony a produkty se negativní stav snaží potříit pojmání a projev individualit, jedinečností a rozdílností.

Vzpomínáš, Petře, na dva případy tvých sekretářek, co u tebe pracovaly, když jsi byl zaměstnán na jednom pracovišti před několika lety? Nebo Manfredovy sekretářky, kterou se musí v současnosti zabývat kvůli její nemístnosti a nekompetentnosti, pokud jde o kvalitu její práce, výkonů a produktivity? V tvém případě došlo k tomu, že jsi jim musel přestat dávat jakoukoli práci, protože ji buď nedokončili v požadované době anebo, pokud tak učinily, jejich práce byla provedena tak nepatřičně a nemožně, že jsi ji musel ve všem opět předělat a tak ztrácet drahocenný čas. Jaký jsi měl tehdy postoj vůči nim? Ačkoliv jsi podpořil rozhodnutí jejich nadřízených propustit je, ty jsi přesto byl nadále laskavý, tolerantní, uctivý a uznalý vůči jejich individualitám, jedinečným a rozdílnostem a současně jsi plně nesouhlasil s jejich nemožnou kvalitou práce, odmítal jsi jejich slabý výkon a nedostatečnou produktivitu. Svou podporou ve věci jejich propuštění jsi jasně činil rozdíl mezi jejich individualitami, jedinečnostmi a rozdílnostmi a mezi jejich skutky, akcemi, výkony a produktivitou. A Manfredovi se doporučuje učinit totéž po konzultaci se Mnou ohledně toho, jak postupovat v tomto ohledu co nejlépe. A tak tomu má být. Toto je správný a vhodný duchovní způsob vyvěrající z pravé lásky a moudrosti a jejich atributů laskavosti, snášenlivosti, úcty a uznání, jak jsou definovány, chápány a praktikovány v pozitivním stavu.

Kvůli faktu, že jste Mými pravými reprezentanty a kvůli faktu, že tak fungujete z pozice pozitivního stavu a posléze z Mé Vlastní Pozice, radí se vám, abyste přijali tuto metodu vztahování se, jak se odráží v povaze všech vztahů v pozitivním stavu. Vaší rolí v tomto ohledu je uvést do pseudoživota lidských tvorů na planetě Nula tento způsob a takovou modalitu fungování, chování a postoje. Když tak budete postupovat, pak vybudujete pravou základnu, na níž nemožné a opovržené hodné způsoby vzájemných lidských vztahů budou konečně eliminovány a nahrazeny způsobem čistě pozitivní povahy, jak bylo popsáno výše.

A toto je vše, co jsem chtěl vám všem vysvětlit dnes ráno, Petře.

Petr: Velice Ti děkuji za toto nutné a významné vysvětlení. Můžeme nyní pokročit k Borisovým otázkám a k Tvým odpovědím na ně?

Pán Ježíš Kristus: Můžeš, Petře, zajisté. V odpovědi na jeho dvě otázky, týkající se událostí, zaznamenaných u Lukáše, budu parafrázovat zmíněné texty. Vezměme nejprve příhodu hříšné ženy. A pak prodiskutujeme Podobenství o marnotratném či ztraceném synovi.

Jak si vzpomínáte, jednou jsem byl pozván na oběd jistým farizejem. Zde je popsána snaha někoho - kdo si myslí, že vlastní správné poznání pravdy a všech tajemství hierarchie duchovní organizace života - sdílet toto poznání a chápání s Někým, Kdo je Sám v Sobě a Samým Sebou samotným Absolutním Pramenem Pravdy a všech Znalostí

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

a Tajemství - se Mnou, Pánem Ježíšem Kristem. Tento faktor je vylíčen farizejovým pozváním ke sdílení jeho jídla se Mnou. Jídlo v této konotaci znamená sdílení všech duchovních hodnot. Důvod toho, že jsem přijal jeho pozvání, byl ve faktu, že bylo nutné mu ukázat pravou realitu povahy pozitivního stavu, jakož i Mé Pravé Přirozenosti takové, jaká skutečně byla za scénou, a ne jak se jevila na scéně, jak to představovalo farizejovo vnímání té reality.

Takže jak toto sdílení probíhalo, což se zde reprezentovalo požíváním našeho jídla, přišla nějaká městská žena, známá jako hříšnice, která vědouc, že se nacházím ve farizejově domě, přinesla s sebou alabastrovou nádobku s vonným olejem, postavila se za Mnou u Mých nohou, začala plakat, umývat Mé nohy svými slzami a utírat je svými vlasy; přitom líbala Mé nohy a natírala je vzácným voňavým olejem.

V této scéně jsou obsažena hluboká duchovní tajemství a souvztažnosti. Žena v tom městě, v souvislosti s diskutovanou událostí, označuje původní stav všech těch, kdo měli pravé poznání a chápání všech duchovních souvztažností a tajemství životodárného procesu. ‚Žena‘ v této konotaci označuje tři věci: Za prvé - je to souhrn znalostí a chápání; za druhé - je to hluboká láska k tomu mít náležité poznání a chápání. To, že byla ve městě, znamená, že se nacházela ve stavu praktického uplatňování toho poznání a chápání. ‚Město‘ značí aplikaci a praxi, protože žití vyžaduje místo, kde můžete žít a konat. Za třetí - žena také označuje vlastní pravou přirozenost. Pouze z pozice poznání toho, kdo jste a jaký je účel vašeho života, můžete získat jakoukoliv jinou pravou znalost. Avšak, což je nejdůležitější, pouze z pozice své vlastní přirozenosti, zde reprezentované dotýčnou ženou, můžete ke Mně přistoupit z jakýchkoliv důvodů. Zde popsaná situace naznačuje či ukazuje, jak lze správně ke Mně přistupovat.

To, že byla hříšnicí, označuje, že znalost a chápání duchovních souvztažností a všeho jiného byly využity těmi, kdo je měli, pro aktivaci negativního stavu. Něco takového provádět znamená hřešit čili být hříšníkem. To, že přinesla s sebou alabastrovou nádobku vzácného vonného oleje, označuje vlastnění velmi malého, ale velice vzácného pozůstatku nejvznešenějšího dobra. Alabastrová nádobka označuje velmi malý pozůstatek. Vonný olej označuje dobro lásky a lásku dobra ponechané v každém, kdo se účastnil aktivace negativního stavu. Tajemství tohoto vyobrazení je ve faktu, zmiňovaném mnohokrát předtím, že nikdo nemůže být absolutně zlý nebo mít v sobě něco, co by mohlo být pojímáno jako absolutně falešné. Tím, že neexistuje žádné absolutní zlo, pak neexistuje ani absolutní nepravda. Čemu musíte v tomto ohledu rozumět, je to, že jestliže by byl někdo ryze zlý a setrval v naprostých falešnostech, aniž by v sobě měl i jenom špetku nejnepatrnějších pozůstatků něčeho, co vyvěrá z dobra a pravdy či z lásky a moudrosti, pak by nemohl přežít nebo žít ani zlomek vteřiny. Tento fakt vám velmi jasně naznačuje, že všichni, kdo žijí ve zlech a falešnostech, v nich mohou žít pouze a jedině proto, že v sobě obsahují nějaké prvky dobra a pravdy a lásky a moudrosti. To, že nepoznají nebo neuznají skutečnost, že toto je zdrojem jejich života, je docela jiný příběh. Z toho důvodu jsou označeni jako hříšníci nebo jako mrtví.

Avšak jednou poznají tento fakt a přiznají, že mohou být čímkoliv nebo kýmkoliv, a to jenom a pouze proto, že mají v sobě tyto malilinkaté pozůstatky, které jsem Já Sám do

nich vložil. Tím, že je mají ode Mne, Já jsem v nich neustále a umožňuji jim, aby měli svůj vlastní život a byli živoucími. Tento fakt je znázorněn dotyčnou ženou, jež věděla, že se nacházím v domě farizejově. Její vědění označuje rozpoznání, že Já jsem ve všech v jejich nejsoukromějším nitru, zde znázorněném farizejovým domem. Že šlo o farizejův dům, znamená, že Já jsem také v těch, co si myslí a věří, že mají pravé vědění dobra a pravdy a všech jiných duchovních principů, ale kteří se ve skutečnosti nalézají v pouhých zdánlivostech takového vědění.

Že ta žena přinesla s sebou alabastrovou nádobku vonného oleje, znamená, že pouze z pozice těchto pozůstatků se mohlo/může ke Mně přistoupit bez ohledu na to, jak velkým hříšníkem by kdo byl. Že stála za Mnou u Mých nohou plačíc, znamená, že nic negativního a hříšného nebylo /není částí pravé přirozenosti a nemělo/nemá nic do činění s pravou přirozeností Pozitivního Stavů nebo Mou Pravou Absolutní Přirozeností. To bylo/je odděleno ode Mne a bylo/je za Mnou po všechny časy. Že stála u Mých nohou, značí styčný bod, kde negativní stav může učinit takový kontakt, aniž by byl v jeho průběhu zničen. Nohy v souvislosti tohoto textu korespondují s Mým Nejzevnějším Stupněm Mé Nejzevnější Mysli, z něhož byla stvořena fyzická dimenze. Byl to nejzevnější stupeň té dimenze, ze které byl negativní stav zfabrikován. Moje nohy čili nejzevnější oblast Mé Zevní Mysli projevují určitou náklonnost vůči negativnímu stavu v tom smyslu, že na této úrovni je možný kontakt s negativním stavem, pokud ten, kdo se na Mne obrací kvůli takovému kontaktu, přináší s sebou svoji pravou přirozenost - ženu, vlastníci pozůstatky lásky a dobra - vonný olej - a je ochotný přiznat, že Já jsem zdrojem té lásky a toho dobra.

Že ta žena plakala, značí to, že jedincova vlastní pravá přirozenost poznává, odkud jeho problémy pochází, a že beze Mne nemá žádnou šanci žít či být naživu. Pláč je prvním krokem k poznání pramene vlastních problémů a potřeby se jich zbavit. Pamatujte, problémy jsou hříchem a hříchy jsou problémy. Že začala umývat Mé nohy svými slzami a utírat je vlasy své hlavy, značí, že se Mnou sdílela své nejcennější a nejnítěrnější vlastnictví, reprezentované zde slzami, které jsou věcí velmi osobní a individuální. Že je utírala svými vlasy značí, že to činila z nejnítěrnější moci své lásky. Vlasy znamenají osobní duchovní moc a energii, která uschopňuje jedincovo fungování ve své vlastní individualitě, jedinečnosti a rozdílnosti. Ale že to byla žena, kdo sdílela se Mnou svou osobní duchovní moc a energii pomocí procesu utírání Mých nohou během jejich umývání, značí, že jenom z pozice femininního principu, což je princip lásky a dobroty, může mít takový akt smysluplný a užitečný význam.

Že ta žena líbala Mé nohy a pomazala je vonným olejem, značí přiznání a přijetí Mého Lidského Božství a Božského Lidství, kterému připisovala pravou moc, ze které mohu iniciovat spásu všech takzvaných hříšníků, jaké zde ona reprezentovala. Líbání Mých nohou označuje přijetí lidského aspektu Mé Přirozenosti. Jejich pomazání vonným olejem znamená, že spása může přijít pouze pomocí faktoru, že Já jsem učinil Mé Božství Lidským a následně jsem Mé Lidství učinil Božským. Ale to také znamená, že od Mých nohou, tj. tak říkajíc z lidské části Mé Přirozenosti, která byla umývána jejími slzami, utírána jejími vlasy a líbána a pomazána vonným olejem, se bude odvozovat Má Nová Přirozenost po očištění od všech zel a nepravd, jakými byla/je typická lidská přirozenost prosáknuta. Ona je umývala svými slzami, což znamená umytí Mých

lidských aspektů faktem uznání, že Já nevlastním nic, co má negativní a zlou povahu, a že cokoliv negativního v lidském aspektu Mé povahy je eliminováno ryzostí Mé lásky a dobroty, vzájemně sdílených s každým, kdo přistupuje ke Mně v Mé Nové Přirozenosti. V tomto ohledu celá scéna s tou ženou naznačuje, že ať je někdo jakkoliv zlý a negativní, jestliže uzná Mou Novou Přirozenost, což zde představuje líbání Mých nohou a jejich pomazání pozůstatky své lásky a dobra, pak Já mohu z té pozice zahájit akt jeho spásy bez jakýchkoliv výhrad. Takže v této scéně se v podstatě předvídá získání Mé Nové Přirozenosti, která nahradí Mou Starou Přirozenost a která se stane jediným zdrojem pro spásu a osvobození všech z negativního stavu a z negativních aspektů lidské přirozenosti.

Kvůli faktu, že žena ve městě také označuje faktor setrvávání ve falešných doktrínách a dogmatických pseudovědomostech, přicházení z města a uznání a přijetí Mé Nové Přirozenosti, zde představované Mými nohama a tím, co s nimi dělala ta žena, také značí to, že pouze prostřednictvím Mého Nového zjevení, které odhaluje fakta o Mé Nové Přirozenosti a všeho týkajícího se pravých duchovních principů, to jest prostřednictvím Mé Přirozenosti a idejí Mého Nového zjevení, které je integrálně spojeno s Mou Novou Přirozeností, je jediný způsob, jakým kdo může být konvertován do pozitivního stavu, bez ohledu na to, jak mnoho hřešil/hřeší nebo jak velkými jeho hříchy byly/jsou. Abych tento fakt ukázal, na konci této události jsem řekl: *„Proto ti pravím, její hříchy, jichž je mnoho, se jí odpouštějí, neboť milovala mnoho.“* A na samém konci: *„Tvé hříchy jsou odpuštěny.“* Takto bylo/je možné osvobození a spasení ze spárů negativního stavu. A dotyčná žena svým poznáním, uznáním, přijetím a zvnitřněním tohoto faktu reprezentovala tento nejdůležitější faktor. Tak svým chováním a tím, co pro Mne učinila, ona ilustrovala a ukázala cestu ven z negativního stavu. Můžete říci, že ona byla úplně tou první, kdož dokázala dosáhnout tohoto cíle, díky duchovní symbolizaci toho, co tehdy reprezentovalo její chování. Tím, že kladla ten nejdůležitější důraz na Mé Lidství, které bylo symbolizováno Mými nohami a které se stalo katalyzátorem pro získání Mé Nové Přirozenosti, byla ve skutečnosti úplně první, která byla spasena a osvobozena od negativního stavu prostřednictvím Mé Nové Přirozenosti z hlediska nečasového a neprostorového pojmání. Jinými slovy z hlediska časoprostorového pojmání byla spasena Mou Budoucí Novou Přirozeností.

Zbytek událostí ve vztahu k farizejově reakci na celou scénu, souvztaží s těmi jedinci, kteří si myslí, že mají pravé poznání a pravé prostředky, ale kteří se snaží vymyslet rozdílný způsob osvobození a spasení všech s tím, že naprosto přehlížejí jedinou možnou cestu - Mne a Mou Absolutně Novou Přirozenost. To je důvodem, proč se dívají s pohrdáním na všechny ostatní tak zvané hříšníky, považující sebe za řádné a pobožné, zatímco ve skutečnosti se tím, že odmítají Mne a Mou cestu tím, že nečiní to, co dělala ta žena pro Mne skrze její symbolické znázornění, staví do pozice dočasně vyloučení se z účasti na životě pozitivního stavu. Ženině chování a konání může být považováno za nejkrásnější znázornění, zobrazení a předvedení cest a prostředků, jak se dostat ven z negativního stavu. Tím, že měla víru v Mé Božské Lidství a Lidské Božství, to jest víru v Mou Budoucí Novou Přirozenost a v to, co tím bude docíleno a vytvořeno, byla spasena od negativního stavu. To je důvod, proč jsem jí řekl: *„Víra tvá tě spasila. Jdi v pokoji.“* Opět se opakuje: není jiné cesty ven z negativního stavu. A toto

je to, co ta událost, popsaná u Lukáše, skutečně znamená mimo mnoho jiného ohledně osobního života té ženy, jakožto i farizejovy situace.

Je zde však jiný důležitý duchovní aspekt, týkající se reprezentace dotyčné ženy. Tato žena byla nazývána hříšnicí. Jakých druhů hříchů se dopouštěla? Všechny se týkaly jejího sexuálního stýkání se s muži. Toto je záležitost vztahů. Jak víte, do vztahu s jinými se můžete zapojit na mnohých úrovních. Sexualita však byla definována jako všezahrnující sdílení z pozice femininity někoho vůči pozici maskulinity někoho a z pozice maskulinity někoho k pozici femininity někoho. Kvalita jakéhokoliv takového zapojení je určena faktory záměru a motivace, s jakými se takové účastnění a sdílení děje. Jak víte, jedním z nejdůležitějších účelů Stvoření a všech bytostí v něm umístěných je sdílet to, co kdo má a čím kdo je z pozice své vlastní individuality, jedinečnosti a rozdílnosti. Fundamentální metou, základním smyslem a účelem sexuality v tomto ohledu je, mimo mnohé jiné věci, být průchodištěm čili prostředkem k tomu, aby se takové intimní sdílení konalo. Důležitost takového sdílení může být nalezena v tom faktu, že jediný způsob, jak se může náležitě projevat a sdílet jedinečný, rozdílný a velice individuální element či částice z Mé Absolutní, Individuální a Rozdílné přirozenosti, která byla vložena do každého jedince v jeho relativních podmínkách, je ve sdílení toho, co kdo má a čím kdo je, se všemi ostatními. Takto s různé aspekty, elementy a částice Mé Absolutní Přirozenosti sdílejí mezi všemi sentientními entitami. Toto je také způsob, jakým Se dostávám ke všem v Mém Stvoření. Sexualita hraje v tomto ohledu ústřední roli v procesu tohoto sdílení.

Kvalita, obsah a náležitost tohoto sdílení je určena účelem, pro jaký k takovému sdílení dochází. Z jaké pozice se nějaké to sdílení iniciuje? Co bere v úvahu? Kdo a jak je zapojen do procesu takového sdílení? Čistota a *bezhříšnost* jakéhokoliv takového sdílení je určována faktorem Mého osobního zapojení v jakémkoliv takovém vztahu. Je také určována faktory motivace a úmyslu v takovém sdílení. V případě dotyčné ženy šlo o to, že její přístup k takovému sdílení pocházel z lásky k mužům a z potřeby poskytovat lásku každému, kdo se na ni s takovým úmyslem obrátil.

Avšak problémem s její láskou bylo v tomto ohledu to, že postrádala moudrost. Sdílela svou ženskost, jedinečnost, individualitu a rozdílnost bez jakéhokoliv ohledu na jejich zdroj - na Mne. Místo toho to činila sama ze sebe, sebou a od sebe, přitom vyloučila Mou přítomnost ve všech svých aspektech. Proto bylo její chování v této oblasti považováno za hříšné. Nicméně činila tak z lásky bez jakýchkoliv nízkých úmyslů. Díky tomuto se stala hodnou bezpodmínečného milosrdenství a odpuštění, jakmile zjistila, jaké má problémy se svým způsobem sdílení, a jakmile si uvědomila, že pouze Já mohu napravit její situaci, když akceptuje Mé Absolutní Božství a Mou Budoucí Novou Přirozenost. Takže svou individualitu, jedinečnost a rozdílnost a vše, co měla obsaženo v dobrotě svého srdce, mysli a osobnosti, přinesla ke Mně poznávající, kdo byl jejich zdrojem. Tímto chováním anulovala jakoukoliv negativní či hříšnou konotaci svého chování, svých činů, výkonů a produktivity. Proto jsem řekl farizejovi, že její hříchy, jichž bylo mnoho, byly odpuštěny, neboť hodně milovala. Také je to důvodem, proč jsem jí neřekl, aby šla a nehřešila více. Jste-li se Mnou a jestliže všechno ve svém životě, nezáleží na tom, co to je, děláte ze Mne, se Mnou, skrze Mne, ode Mne a pro Mne a jestliže to činíte z pozice své vlastní individuality, jedinečnosti a rozdílnosti,

poznávající a přijímající svůj pravý Zdroj - Mne, pak nikdy nepůjdete nesprávně. Díky tomu faktoru nepřichází v úvahu žádná možnost hříšné či chybné konotace jakýchkoliv vašich činů. Ježto ve Mně není obsažen žádný hřích, to jest nic negativního, zlého či nepravdivého, pak vše, co je konáno se Mnou, ze Mne, Mnou, ode Mne a pro Mne, nemůže být hříšné, zlé, negativní nebo nesprávné. Dotyčná žena, a její spolupůsobení se Mnou a Moje s ní, jasně ilustrovala a demonstrovala tyto důležité faktory pro všechny ve Stvoření a pseudostvoření.

Ze shora uvedeného vysvětlení můžete odvodit, jaký je význam té události pro vaši přítomnou situaci jako Mých představitelů na planetě Nula. Jak víte, není náhodou, že se tato událost dostala do vaší pozornosti právě v této konkrétní době. Již nějakou dobu jste si vědomi situace, jaká existuje na planetě Nula mezi všemi náboženskými a ostatními pseudoduchovními hnutími. Vynakládá se všemožné úsilí, aby se zdiskreditovala Má Pravá Nová Přirozenost. Způsob, jakým se to činí, je v odmítnutí Mého Božství nebo toho, že jsem učinil Mé Lidství Božským, což působilo jako hlavní prostředek pro změnu Mé Přirozenosti v absolutním smyslu. Důvod, proč je toto prováděno silami negativního stavu, spočívá v tom, aby mohly zabránit svým následovníkům, členům a přísluhovačům před osvobozením a spasením z pseudoživota negativního stavu. Uvážíte-li fakt uvedený mnohokrát dříve, že jediný způsob, jak může být kdokoliv konvertován do pozitivního stavu, je prostřednictvím Mé Nové Absolutní Přirozenosti, a tedy prostředky Mého Nového zjevení, v němž je Moje Nová Přirozenost plně reprezentována a obsažena - v jeho samotných Idejích, jež jsou neustále obnovovány a regenerovány - v tom případě jestliže přijmete falešná učení o Mně a Mé Přirozenosti, jak jsou propagována všemi těmi početnými náboženskými a pseudoduchovními proudy, pak se nikdy nedostanete ven z negativního stavu. A toto je přesně to, po čem síly negativního stavu, obzvláště a velmi výrazně renegáti, pasou. Takto chovají naději, že se bude v pseudoživotě negativního stavu pokračovat do nekonečna.

Vaší rolí v tomto ohledu je nést tyto ideje Mé Nové přirozenosti, Mého Nového zjevení a principů všezahrnujícího sdílení ve svých životech, srdcích a praktikách, a tak se stát jejich pilíři a zářivými světly, přinášejícími dobré zprávy a šťastné zvěsti o Mé Nové Přirozenosti a o mém Novém zjevení všem zájemcům. Číníte to prostřednictvím a způsobem svého života a toho, jaké navazujete vzájemné vztahy jeden s druhým a se všemi ostatními podle toho, jak to bylo popsáno v těchto Dialozích a v celém mém Novém zjevení. Odrážíte způsob a cestu spásy a osvobození každého v negativním stavu příklady svého vlastního života, což bylo též vylíčeno v případě dotyčné ženy, která ke Mně přistoupila právě za tím účelem během Mého života na vaši planetě.

V tomto bodě tohoto dialogu se můžeme krátce dotknout Mého vztahu k ženám během Mého pobytu na planetě Nula. Jestliže bedlivě analyzujete způsob, jak jsem jednal vůči komukoliv, pak si povšimnete, že celým svým chováním jsem zcela a úplně zrovnoprávnil důležitost mužů a žen. Proto, ač Evangelia o tom příliš mnoho nezaznamenala, na všech úrovních Mé Absolutní Maskulinity a Mé Absolutní Femininity Mě rovným dílem neustále obklopovali, poslouchali a se mnou ve styku byli jak muži, tak i ženy. Tím jsem odmítal a odvrhoval zlořádné, ponižující a méněcenné postavení, jaké v té době ženy a femininita všeobecně měly a jaké měly mít i po mém

odchodu z planety Nula. Povšimněte si, prosím, že mnohé z nejdůležitějších duchovně-filosofických diskusí jsem měl se ženami. První osobou, které jsem se zjevil po vzkříšení, byla žena. Není náhodou, že Lukáš ve svém Evangelii po zaznamenání příhody s dotyčnou ženou zahajuje následující kapitolu, kapitolu 8, prohlášením, že mnohé ženy byly se Mnou, staraly se o Mne a sloužily Mi ze své podstaty, či jinak řečeno, ze své femininity. Všechna tato fakta ukazovala na životně a kriticky závažnou důležitost potřeby zrovnoprávnit všechny principy femininity a maskulinity a maskulinity a femininity. V jejich rovnosti, jednotě, jednotnosti, integraci, harmonii a vzájemném sdílení je plnost Mé přítomnosti a plnost života pozitivního stavu a jeho pravé povahy. Vzpomínáte si na Má slova, naznačující, že jsem vám dal Svůj příklad? Tak, jak jsem jednal s druhými, zvláště se ženami, podle toho Mého příkladu máte jednat se sebou navzájem, obzvláště se ženami, jste-li muži. Číníte-li tak, pak tím následujete Mému příkladu, a konáte-li to, pak tím manifestujete na své hříšné, neřestné a násilnické planetě, jak vypadá pravý život, život pozitivního stavu, a nakonec i Moje Nová Absolutní Přirozenost.

Můj poměr s Marií Magdalenou, na něž narážela Borisova otázka, byl již prodiskutován v Dialogu třetím prvního dílu. V této chvíli o tom nic více nelze říci.

A toto nás přivádí ke druhé otázce a k odpovědi na ni - Podobenství o ztraceném či marnotratném synovi (Lukáš 15:11-32). V tomto podobenství jsou nejméně dvě symbolická znázornění. Na prvním místě je symbolicky popsána aktivace negativního stavu a její výsledek. Na druhém místě popisuje rozličné úrovně vztahů, jaké se mohou a smí udát mezi někým, kdo se považuje za pozitivního, a někým, kdo je považován za negativního čili duchovně mrtvého.

„Jeden člověk“ v této souvislosti znázorňuje Stvořitele - Mne. Že měl dva syny, označuje dvě kvality Stvoření - Lásku a Moudrost, Dobro a Pravdu, Pozitivní Skutky a Víru a Maskulinitu a Femininitu. Je zde popsán plán separace, rozštěpení a rozdělení těch dvou bytostných a podstatných kvalit za účelem aktivace negativního stavu neboli toho jiného typu života, aby se tak vyzkoušela hypotéza, zda by tento život mohl mít stejné kvality, smysl a výsledek, jaký má život pozitivního stavu. Že to byl nejmladší syn, který přišel k otci požádat o svůj podíl dědictví, znázorňuje to, že maskulinní princip chce být odloučen od femininního principu. Důvodem, že on byl tím mladším, byl ve faktu, že láska či femininita předchází a dává zrod moudrosti či maskulinitě. Ačkoliv se v nečasové a neprostorové konotaci a v Mému Absolutním Stavě a Procesu vyskytují tyto základní atributy či kvality simultánně a synchronně, při jejich aplikaci na časoprostorové kontinuum a na sentientní mysl se jeví, jako by jeden předcházel druhý stejným způsobem, jako je to při porodu dvojčat, kdy jedno z dvojčat vychází z lůna matky první a po něm hned následuje druhé. Ten, kdo následuje, bude považován za mladšího, ačkoliv oba se vyvíjeli v matčině lůně současně a stejně. Takže v tomto smyslu tím, že láska předchází a dává zrod moudrosti, čili v této konotaci femininita předchází maskulinitě, to byl maskulinní aspekt, který požadoval svou část dědictví, aby se tak mohl odloučit od své femininity a Mého Absolutního Stavě. Toto odloučení je označeno mužem, který rozdělil své živobytí svému mladšímu synovi. „Živobytí“ v této konotaci značí jednu část tvořivého materiálu, který byl vzat z celku všeho tvůrčího materiálu a použit k fabrikaci zóny vymístění.

Poté, co se tak učinilo, mladý muž čili v pravém smyslu to, s čím souvztaží - ten kontingent původního pozitivního stavu, který souhlasil s aktivací negativního stavu z důvodů a za účelem zjeveným v Dialozích 89. a 90. prvního dílu a v Mém Novém zjevení obecně - se oddělil od ostatku Stvoření a šel do vzdálené země. ‚Daleká země‘ v této konotaci je zóna vymístění a negativní stav. V té zemi utratil marnotratným životem všechn svůj majetek. Jakmile aktivujete negativní stav a jakmile se stanete integrální součástí pseudoživota, vše, co jste měli z pozitivního stavu, se promrhá a je nahrazeno vším, co je jeho opakem. V tom okamžiku, kdy vše bylo utraceno, ve vás nezůstává nic, co by mohlo podpořit pravý duchovní život, který vám umožňuje žít a být na živu. V tom momentu, po vyčerpání všeho, co je ve vás pozitivního a dobrého, začínáte prožívat hlad. Avšak díky faktoru odmítnutí čehokoliv pozitivního a dobrého vyvoláte nouzi ve veškerenstvu zóny vymístění. ‚Nouze‘ v této konotaci značí nedostatek jakéhokoliv dobra a pravdy, které napájejí život, jakýkoliv život, a činí jej živým a živoucím. Je to tento bod, ve kterém se každý v negativním stavu stane duchovně mrtvým. Takže v tomto bodě vašich eskapád v negativním stavu nemáte žádné jiné východisko, než se připojit k samé podstatě jeho přirozenosti, zde reprezentované obyvatelstvem té země, a začít krmit svině - všechna zla negativního stavu. ‚Krmít svině‘ značí rozmnožovat zlo.

Jak se tento syn stával hladovějším a hladovějším, rád by si naplnil své břicho lusky, které požíraly svině, ale nikdo mu nic nedal. Lusky, kterými byla krmena prasata, značí nejzjevnější elementy zla a neprav, kterými je udržován pseudoživot negativního stavu. Ale jelikož je pseudoživot negativního stavu založen na nesdílení a vzájemném neopětování, nikomu v něm nic není k dispozici pro takové sdílení. To je důvod, proč mu nikdo nic nedal.

Jednou, až negativní stav vyčerpá svou užitečnost a když nebude mít nic k nabídnutí pro poučení, uvědomí si jeho obyvatelé, že pseudoživot jejich negativního stavu nevede nikam a že je docela zbaven všeho, co si myslel, že má. A nejen to, ale dojde k uvědomění si, že nemá absolutně nic a že dokonce není ani živým v pravém smyslu toho slova. Toto je bod, ve kterém se odpověď na otázku o povaze tohoto jiného typu života ve srovnání s původním životem v mysli každého plně a vyčerpávajícím způsobem objasní s uvědoměním si, že pouze původní život se vším svým nevyčerpatelným bohatstvím a obsahem je jediným pravým životem, v jakém lze žít, a že jiný život nemá žádný smysl. Nejen že nemá žádný smysl, ale nemůže být považován za pravý život v žádném ze svých aspektů. Tento fakt je znázorněn situací, kdy si mladší syn uvědomil či vzpomněl, jak to bylo žít v otcově domě - v Mém pozitivním stavu. A nejen to, ale uvědomil si, že aktivací negativního stavu zhřešil, a proto již více není hoděn být nazýván Mým synem. Toto uvědomění je nezbytným předpokladem pro spásu a osvobození každého z neživota čili z mrtvého života negativního stavu. To činí všechny v negativním stavu způsobitelnými kudělení Mého bezpodmínečného milosrdenství a odpuštění a k tomu, abych je přivedl zpět do pozitivního stavu postupem jejich vzkříšení, transformace a opětovného nadělení pravým životem v pozitivním stavu.

Druhá úroveň významu tohoto podobenství se vztahuje na ty, kdo byli agenti v pozitivním stavu a kdo odpadli. Jde zde o to, z jaké pozice navazujete vztah se všemi

ostatními. V tomto případě je zde uvedena ilustrace toho, co se stane, jestliže má někdo vztah k jakékoli situaci z pozice své lidské povahy, nebo z pozice, kdy sám sebe považuje za důležitějšího, záslužnějšího a hodnotnějšího než je kdokoli jiný, a ne z pozice své pravé přirozenosti, to jest ze Mne. Protože máte něco, co nikdo jiný nemá, protože ve vašem konkrétním případě máte jako Mí praví představitelé Mé Nové zjevení a vše, co obsahuje ve všech svých třech zdrojích, můžete propadnout duchovní aroganci tím, že se budete považovat za více zasloužilé, více potřebné, více hodnotné a podobně, než jsou ti, kteří ho nemají.

Pokud tedy vidíte někoho, kdo se vrací ke Mně a s kým se zachází stejně jako s vámi a s kým se jedná s velkým potěšením, s pocitem štěstí a blaženosti - konec konců v nebi je větší radost z jednoho hříšníka, který konvertuje do pozitivního stavu, nežli ze sta ctnostných jedinců, čili ve vašem případě Mých představitelů - z vaší typicky lidské pozice byste se mohli rozhněvat a cítit se zanedbávanými. Toto podobenství je varováním před tím, aby se ve vašem životě a vašem postoji ohledně sebe a ohledně toho, jaký byste měli mít vztah k jiným, nikdy nic takového nestalo. Klade se tím důraz na potřebu vidět věci a jednat s jinými tak, jak to činím Já, což je znázorněno chováním otce vůči mladšímu synovi a prostřednictvím jeho odpovědi staršímu synovi.

Ve vašem případě, jako Mých představitelů na planetě Nula, je vaší rolí ilustrovat a demonstrovat ve svých vztazích, v chování a postojích vůči sobě a vůči všem ostatním, jakož i mezi sebou, ten typ, který znázornil otec těch dvou synů. Jinými slovy, máte svým vlastním životem ilustrovat a projevovat Můj způsob, způsob, jakým se Já chovám a jak jednám vůči všem všude a v každém čase. Tak činíte, splňujete své poslání a pověření v roli Mých pravých představitelů. A toto je vše, co se má v tuto chvíli říci o významu tohoto podobenství. Nyní bych, Petře, doporučoval, abychom pro dnešek skončili. Měj krásný den a užij si s naším Manfredem. Jdi v pokoji.

Petr: Mnohokrát Ti děkuji za toto překrásné vysvětlení.

Dialog stý šestnáctý

15. října 1999

Petr: Při opětovném čtení Dialogu č. 115 mi přišla na mysl otázka ohledně duchovního rozdílu mezi ženou, která k Tobě přišla ve městě, když jsi obědval v domě farizeově, a ženou, jež byla přistižena při cizoložství a kterou Ti přivedli, abys jim odpověděl a poradil, jak s ní naložit. Tuto příhodu jsme již probrali v některém z dřívějších dialogů. Bylo by vhodné dnes ráno věnovat se této záležitosti, nebo čemukoli jinému, co bys rád prodiskutoval? Já znám odpověď na tuto otázku, ale chtěl bych Tě požádat, jestli smím, abys ji nebo cokoli jiného ohledně této věci rozpracoval, aby všichni čtenáři těchto Dialogů správně chápali zásadní rozdíly mezi těmito dvěma případy.

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, bylo by vhodné, abych tak učinil. Avšak dříve, než se dotknu rozdílnosti v těchto dvou případech, potřebuje Mé vysvětlení něco jiného. Týká se to věci ženskosti a mužskosti. Z jednoho z tvých telefonních rozhovorů s jedním ze čtenářů těchto Dialogů vysvitlo, že existuje možný zmatek a jisté nepochopení v mysli některých čtenářů o rozdílu mezi pohlavím a charakteristickými znaky, rysy a atributy jak femininity, tak maskulinity. Kdykoliv mluvíme o maskulinitě a femininitě a jejich příslušných rysech, charakteristických znacích a attributech, nikdy nemáme na mysli pohlaví, nebo nějakého muže či ženu. Jde o docela rozdílné věci.

Jak bylo uvedeno mnohokrát dříve, muž má v sobě v různém poměru či rozsahu oba charakteristické znaky, rysy a atributy - maskulinní a femininní. Také žena v sobě obsahuje v různém poměru či rozsahu oba charakteristické znaky, rysy a atributy - femininní a maskulinní. Jejich rozdělení v každém - muži i ženě určuje povahu jejich duševnosti, charakteru, chování, fyzického zjevu a všeho ostatního tak typického u obojího pohlaví. Jakákoliv úchylka směrem k extrému jednoho nebo druhého - buď mnoho femininity u muže, či nadbytek maskulinity u ženy - může vést k rozvinutí homosexuality, tak často se vyskytující na vaší planetě. Na druhé straně nedostatečně vyvinuté nebo značně potlačené femininní charakteristické znaky, rysy a atributy u muže, nebo maskulinní charakteristické znaky, rysy a atributy u ženy a nadměrné zdůrazňování nebo ztotožňování se či převládnutí jednoho, nikoliv však druhého, může vést k vytvoření životního stylu vyznačujícího se brutální mužskostí nebo extrémní formou maskulinity se vši arogancí, chladem, nadřazeností, superintelektualismem, potlačováním emocí, neschopností projevit něhu, laskavost a lásku a s podobnou charakteristikou, tak typickou pro mužské chování; nebo to na druhé straně může vést k osobnostnímu charakteru, jenž je příliš změkčilý, zasněný, nepraktický, emocionální, nerealistický, takřkajíc pohádkový, neschopný být nezávislým, neschopný pečovat o sebe, a podobně - s charakteristickými znaky, které jsou často připisovány ženám.

Takže z tohoto vylíčení můžete vidět, že pro správné fungování jakékoliv sentientní entity kdekoliv a kdykoliv je velmi důležité mít oba charakteristické znaky, rysy a

atributy femininity a maskulinity ve vyváženém stavu. Záležitost jejich vyvážení nemá nic společného s pohlavím nebo způsobem, jak fyzicky vypadají jeden před druhým - jedna je ženou a druhý je mužem. Zde jde o schopnost projevovat potřebné charakteristické znaky, rysy a atributy jak maskulinity, tak femininity u obou, kdykoliv jsou potřebné a nutné čili kdykoliv situace opravňuje jejich manifestování. Takže muž může být velmi milující, laskavý, uznalý, soucitný, dobrý, tvořivý, pozitivně citový a intuitivní, zatímco současně může být moudrý, logický, inteligentní, racionální, intelektuální, znalý, chápavý a rozlišující pravdu. Je-li obojím, pak v sobě má ve vyvážené a proporcionální míře obojí charakteristické znaky, rysy a atributy - femininní i maskulinní. Zároveň žena může být moudrá, logická, inteligentní, racionální, intelektuální, plná poznání, chápání a rozlišování toho, co je pravda, zatímco současně může být i velmi milující, laskavá, oceňující, soucitná, dobrá, tvořivá, intuitivní a pozitivně citová. Je-li obojím, pak v sobě obsahuje vyváženě a v proporcionální míře obojí charakteristické znaky, rysy a atributy - maskulinní i femininní.

Jinými slovy, kdykoliv situace opravňuje nebo si to vyžaduje, může být jakákoliv entita buď taková, či onaká, nebo současně obojí. Jedno nevyklučuje druhé. Opak je pravdou: jedno podporuje a posiluje druhé. Takovými jsou sentientní entity v pozitivním stavu. Jak vidíte z tohoto popisu, přirozenost pozitivního stavu a všech jeho obyvatel se vyznačuje vyvážeností, rovností, jednotou, jedností, harmonií a integrací všech charakteristických znaků, rysů a atributů maskulinity a femininity a femininity a maskulinity. Tato přirozenost je odrazem Mé Absolutní Přirozenosti a všech jejích Maskulinních i Femininních a Femininních i Maskulinních Aspektů. Není myslitelný žádný jiný stav, kondice či proces v pozitivním stavu. Pro ilustraci této přirozenosti pozitivního stavu se některé sentientní entity rozhodly mít vnější fyzickou formu toho, co bychom mohli nazvat - androgynií. Avšak v pravém smyslu tohoto slova - androgynie - nejsou její duchovní, duševní a fyzické vlastnosti takové, jaké si myslíte, že jsou. Ve vašem lidském životě má pro vás pojem ‚androgyn‘ a to, co obnáší, velmi často urážlivé, odpuzující a nepříznivé rysy. Jakýkoliv lidský tvor, který vykazuje takzvané androgynní vlastnosti, nemá žádný protějšek se stejným duchovním, mentálním a fyzickým obsahem, jaký má každý androgyn v pozitivním stavu. Lidského androgyna můžete pojímat jako karikaturu, deformaci a falsifikaci pravého androgyna pozitivního stavu, jaká byla zfabrikována silami negativního stavu, aby vyvolala pocity odporu, averze a odmítání ohledně pojmu a významu pravé unifikace, integrace, harmonie a jednotnosti femininních a maskulinních a maskulinních a femininních charakteristických znaků, rysů a atributů. Toto byla práce sil negativního stavu, aby se lidé a jejich tvorové udržovali pryč od všeho, co by i jen vzdáleně připomínalo to, co je v tomto ohledu obsaženo v přirozenosti pozitivního stavu.

Jak se tedy jeví, nebo jaká je androgynní entita ve vnímání jiné sentientní entity, jejíž pohlaví je buď mužské, nebo ženské? Ve skutečnosti nejde tak o zjev, jako spíš o manifestaci jedněch či druhých vlastností, rysů a atributů - buď maskulinity či femininity, nebo obou současně. V tomto smyslu může být v pozitivním stavu jedinec ženou nebo mužem, pokud jde o zevní pohlavní charakteristické rysy, a přesto, jestliže on/ona nebo ona/on mají v sobě vyrovnané, proporcionálně vyvážené maskulinní i femininní či femininní i maskulinní charakteristické znaky, rysy a atributy - což je

v pozitivním stavu vždy - lze jeho/ji či ji/jeho považovat za androgynní. Takto se androgyn ve svém pravém smyslu definuje a manifestuje v pozitivním stavu.

Nicméně tento pojem - androgyn - má v pozitivním stavu i jinou stránku. Tento pojem se vztahuje na někoho, kdo je opravdu androgynní ve strukturálním smyslu své přirozenosti nebo individuality, ale je nadán schopností posuzovat se podle své vůle k jednomu či druhému, jak a jestliže je třeba. Takže kdykoliv je to potřebné, nutné nebo žádoucí, může se jevit jako ona v té nejkrásnější zevní ženské formě a s vnitřním ženským obsahem, nebo jako on v zevní mužské formě a s vnitřním mužským obsahem. Z tohoto důvodu může nastat plné, uspokojivé, produktivní, tvůrčí a povznášející sdílení, jestliže androgyn přistoupí k ženě jako muž; nebo přistupuje k muži jako žena. Během takového sdílení se dá říci, že žena nevnímá nic jiného, než že on je pravý muž, nebo muž nevnímá nic jiného, než že ona je pravá žena. Zároveň přistoupí-li k sobě navzájem pro sdílení dvě androgynní entity, pak jedna druhou navzájem prožívá z úrovně obou charakteristik, rysů a atributů souběžně. Maskulinní aspekt každé se sdílí s femininním aspektem každé a femininní aspekt každé se sdílí s maskulinním aspektem každé. V průběhu takového sdílení se nepocítuje vůbec nic, co je srovnatelné s vaší lidskou homosexualitou nebo bisexualitou. Namísto toho prožívají nanejvýš jedinečný, individualizovaný, zosobněný a inherentně rozdílný aspekt totální integrace, sjednocení, harmonizace, zrovnoprávnění, vyváženosti a jednotnosti příslušných vlastností, rysů a atributů. V důsledku tohoto sdílení získávají vyšší stupeň poznání Mne, sama sebe a jiných a dávají zrod nezvyklé a velmi vyvinuté ideji, jež se použije pro nadělení nového sentientního života, který přesáhne, co do rozsahu svého obsahu, ve schopnostech a povaze vše, co bylo doposud k dispozici. A takto se věci mají v pozitivním stavu. Proto se, prosím, nikdy nedívejte s pohrdáním, odporem a znechucením na pojem androgyn nebo na to, co obsahuje. Znovu opakuji, ano - zas a znova, musíte se naučit dívat se na věci, jaké jsou za scénou, a nikoliv na to, jak vypadají na scéně nebo ze scény.

Ovšem takové uspořádání v pozitivním stavu by nikdy nedovolilo aktivaci negativního stavu a zavedení typicky lidského života. Aby se mohl aktivovat negativní stav a zfabrikovat lidský život, bylo nutné se odchýlit od tohoto uspořádání. Proto, jestliže v pozitivním stavu se všechno nachází ve stavu vyváženosti, vyrovnanosti, integrace, jednotnosti a harmonizace, pak, aby se oživil negativní stav a zfabrikovali lidští tvorové, bylo nutné vymyslet něco, co by bylo v úplném protikladu k čemukoliv, co existuje v pozitivním stavu. Jak si pamatujete z dřívějších rozprav, prvním krokem v tomto ohledu bylo rozštěpit všechny atributy, charakteristické znaky, rysy a všechno ostatní obsažené v maskulinitě a femininitě. Bylo nutné vytyčit a ostře vymezit dělicí čáru existující mezi maskulinním a femininním principem a ustanovit striktní roli, kterou by jeden i druhý měly hrát.

Aby se posílil tento rozkol a aby lidé a tvorové negativního stavu pocítovali odpor a stud za to, že jsou v sobě samých jedním či druhým, a aby byli jen tím, čím jsou, pokud jde o jejich pohlaví a aby se plně ztotožňovali se svým příslušným pohlavím, aktivátoři negativního stavu vynalezli všemožné sexuální deviace a abnormality, s nimiž bylo geneticky, mentálně, fyzicky a sociálně manipulováno a které měly vést většinu lidských tvorů k tomu, aby se odlišovali a separovali od kohokoliv, kdo by nezapadl do

všeobecně přijatých způsobů navazování vztahů na jakékoli úrovni. Takové odlišování a oddělování se by jen posílilo jejich ztotožnění se s tím, že jsou buď výhradně ženou, nebo výhradně mužem s totálním odmítnutím všeho, co se vymezuje jako homosexuální, bisexuální či cokoli jiné, co se liší od jejich pojmání a očekávání, jakým kdo má v tomto ohledu být.

A takto byla nastavena léčka pro lidské tvory i jiná stvoření. Zfabrikováním všelijakých abnormálních a odchýlných úprav strukturálních forem některých lidí a tvorů pekelné síly negativního stavu uspěly v udržování přísného rozkolu a oddělení maskulinity od femininity a femininity od maskulinity v každém jedinci a v jeho typické pohlavní totožnosti. A tak je zatím efektivně zachován pseudoživot negativního stavu. Vytvořením zmatku a zvráceného vnímání pravého významu každé z nich a jejich zvnějškováním do fyzických forem s položením důrazu na sekundární pohlavní znaky lidského těla síly negativního stavu vyhladily v lidských myslích pravý význam maskulinity a femininity a jejich příslušných rysů, vlastností a atributů. Extrém této maskulinizace a feminizace lidských tvorů lze vidět v takových lidských pojmech jako ‚řádný chlap‘ nebo ‚řádná ženská‘. Ve skutečnosti tyto termíny a jim podobné mohou být považovány za ohavnost negativního stavu. Podporují, napájejí a zvětšují do nekonečna separaci, odpojení, rozkol a izolaci jednoho principu od druhého.

Při pohledu na tato fakta je velmi důležité, abyste vy, Moji praví představitelé vzdorovali této zlořádné kondici a tendenci existující v lidském životě. Způsob, jak to činit, je v tom, abyste se především distancovali od souhlasu s tím, jak je lidský život v tomto negativním ohledu uspořádán. A za druhé tím, že zaujmete jiný postoj vůči své vlastní maskulinitě i femininitě a femininitě i maskulinitě ve vašem vlastním já, jejich vyrovnaním a vyvážením tak, abyste mohli projevovat ve svém niterném a zevním chování lásku, moudrost, dobro, pravdu, pozitivní skutky, víru, laskavost, jemnost, něhu, toleranci, respekt, uznání, intuici, tvořivost, logiku, rozum, racionalitu, intelekt a všechny ostatní vlastnosti, rysy a atributy maskulinity a femininity. Jak vidíte, být mužem či ženou předem nevyklučuje, abyste neměli jedno či druhé nebo abyste neprojevovali ve svém chování a postoji jedno nebo druhé. Obojí je stejně důležité a potřebné. Současně tím, jak bylo naznačeno v jednom z posledních dialogů (106.), že budete navzájem jeden s druhým jednat se stejným respektem, láskou, uznáním, tolerancí, laskavostí a ohleduplností, bez ohledu na to, zda jste muž nebo žena, úspěšně překonáte svůj jednostranný přístup k záležitostem maskulinity a femininity či femininity a maskulinity, a to nejen v sobě, ale i mimo sebe, a hlavně, což je nejdůležitější, i vůči ostatním. A toto je to, co má být na vaší planetě konáno, mimo mnoha jiných věcí podobné povahy. A v tom spočívá role Mých reprezentantů.

Petr: Velice Ti děkuji za toto překrásné zjevení a vysvětlení. Něco z toho bylo docela nové. Jsi připraven pokračovat odpovědí na mou otázku?

Pán Ježíš Kristus: Docela určitě, Petře. Ano, některé zjevené pojmy a to, jak se chápou, definují a projevují v pozitivním stavu, jsou pro tebe a ostatní čtenáře nové. Některé jiné pojmy, ačkoliv byly prodiskutovány několikrát dříve, jsou nahlíženy z úplně jiné perspektivy. V tom smyslu, viděny z této rozdílné perspektivy, mohou být také považovány za nové.

Věnujme se nyní záležitosti základních rozdílů mezi dvěma dotyčnými ženami, které se u Mě objevily během Mého života na planetě Nula. Za jakých okolností ke Mně přivedli první ženu? Především, jak vidíte z těchto slov, nepřišla ze své vlastní vůle. Byla ke Mně přivlečena násilím, protože byla chycena při samém aktu cizoložství. V jejím případě Mojžíšův zákon vyžadoval, aby byla ukamenována k smrti. Jak si vzpomínáte, Já jsem vyvrátil nutnost něčeho takového. Jenže o to zde nejde. Tuto záležitost jsme prodiskutovali v některém z dřívějších dialogů. Není nutné to opakovat. V tomto případě jde o manifestaci, ilustraci a demonstraci určitých důležitých duchovních korespondencí, reprezentovaných první dotyčnou ženou. Jak je zřejmé z textu, ta žena byla cizoložnicí. Co znamená být cizoložnicí nebo cizoložníkem v duchovní souvislosti toho slova, a nikoliv podle typicky lidského vnějšího chápání takového chování? Abyste pochopili duchovní konotaci toho slova, je nutno nejdříve poznat, co znamená slovo ‚žena‘ v tomto konkrétním spoluvýznamu. Pokud si vzpomínáte, jeden z duchovních souvztažných významů toho slova je být ve své vlastní pravé přirozenosti čili ve své vlastní individualitě, jedinečnosti a rozdílnosti. Jinými slovy ‚žena‘ souvztaží s vlastní pravou přirozeností, nebo taktéž s vlastní duší čili duševním založením.

V tomto jednotlivém případě zmíněná žena odmítla svou vlastní individualitu, jedinečnost a rozdílnost čili svou vlastní přirozenost, duši či mentalitu. Místo toho chodila kolem ve snaze zabrat si či přivlastnit přirozenost, jedinečnost, individualitu, rozdílnost, duši či mentalitu někoho jiného. Tím, že to činila, stala se cizoložnicí. Jak vidíte z tohoto příkladu, odmítnout vlastní přirozenost a její individualitu, jedinečnost, rozdílnost, duši či mentalitu a pachtit, toužit a chtít zabrat nebo zcizit u někoho jiného jeho přirozenost s její individualitou, jedinečností, rozdílností, duší či mentalitou znamená být cizoložným. Toto je pravým duchovním významem cizoložství. Jinými slovy, dychtit či toužit být jako někdo jiný a usilovně se snažit být jako někdo jiný, a zároveň se zpronevřovat, odmítat, opovrhovat a zrazovat svou vlastní identitu takové, jaká je, znamená být cizoložným. Jelikož Já jsem v každém v jeho jedinečné a rozdílné individualitě a identitě, pak jakýkoliv pokus je opustit rovná se zpronevře, spáchání věrolomnosti a zrady nejen vůči sobě sama, ale také vůči Mně.

Dotyčná žena nepřišla ke Mně na základě svobodné volby čili ze své vlastní vůle. Proto neexistoval žádný důvod k tomu, aby byla souzena, odsouzena, ani pro to, aby byla odmítnuta. Konec konců sama Mne nepožádala o odpuštění nebo aby byla souzena pro své chování. Takže nepřišla ke Mně, nebo nebyla ke Mně přivedena z pozice své vlastní individuality, jedinečnosti a rozdílnosti. V takové situaci jsem neměl vyhnoutí, než jí říci jedinou věc. ‚Já tě nemohu soudit, jdi a nehřeš více.‘ Jak vidíte, namísto toho, abych ji soudil, dal jsem jí alternativu: aby přestala dělat to, co dělala; jinak řečeno aby přestala s odmítáním, pohrdáním a nechutí vůči své vlastní přirozenosti a s usilováním o přirozenost někoho jiného, ale místo toho, aby akceptovala to, čím je ve své vlastní individualitě, jedinečnosti a rozdílnosti a aby se ztotožnila se svou vlastní přirozeností. Zde šlo o to, že dotyčná žena přistupovala k mužům ne z pozice lásky, ale z pozice potřeby uzurpovat či odcizit jejich vlastní identitu k tomu, aby si mohla tuto identitu sama přivlastnit. Není nic horšího než si provést něco podobného. Abychom to zopakovali - jde o nejhorší formu duchovního cizoložství. Zda dotyčná žena uposlechne a zařídí se podle Mé rady, by byl docela jiný příběh.

Na druhé straně se podívejme na to, co se přihodilo v případě jiné ženy. Nikdo ji nenutil, aby Mě přišla navštívit. Přišla ke Mně dobrovolně a na základě své vlastní svobodné volby. Přišla ke Mně z pozice své vlastní identity, individuality, jedinečnosti a rozdílnosti. Její přístup vůči jiným byl ten, že milovala. V žádném případě nešlo o to, aby se stala jako oni, nebo aby uzurpovala či odcizovala jejich totožnosti. Takže nikterak nebyla cizoložnicí jako ta druhá žena. Jejím problémem bylo to, že tak činila sama ze sebe a sama od sebe, a nikoliv ze Mne v sobě nebo se Mnou. Poznala svou chybu. Proto jsem jí řekl, že jsou její hříchy odpuštěny. Přitom jsem jí neřekl, aby šla a více nehřešila, jak jsem to učinil v případě jiné ženy. Jejím problémem/hříchem bylo milování bez moudrosti. Uvědomila si tu skutečnost a napravila ji. Jelikož od této chvíle vše, co se chystala učinit, činila se Mnou, ze Mne, skrze Mne a pro Mne, nebylo třeba jí říkat, aby více nehřešila. Kdybych to učinil, pak by se mohlo předpokládat, že bych hřešil spolu s ní. Taková věc by byla naprostou nemožností. Vidíš, Petře, základní rozdíl mezi těmito dvěma případy?

Petr: Ano, docela jasně. Děkuji Ti za jejich plodné upřesnění. Skutečně si toho cením.

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo, Petře. Bylo mi potěšením tak učinit. A nyní bych rád uvedl do Tvé pozornosti něco jiného, pokud smím.

Petr: Samozřejmě. Ty smíš kdykoliv.

Pán Ježíš Kristus: Jelikož jsme v tomto dialogu mluvili o sdílení, o maskulinitě, feminitě, cizoložství a o všem, co se k tomu vztahuje, je na čase, abychom znovu definovali a vyložili pojem sexuality. Jak bylo uvedeno několikrát dříve, pojem sexuality je v tom, jak ho pojmají lidští tvorové, tím nejvíce nepochopeným a zdeformovaným pojmem. Co si každý lidský tvor myslí nebo co si představí, když se vyřkne slovo ‚sex‘ nebo ‚sexualita‘? Nic více a nic méně než soulož, pohlavní styk či milostný poměr mezi mužem a ženou, ale na vaší planetě také mezi mužem a mužem, ženou a ženou, ba dokonce někdy i mezi lidským tvorem a zvířetem. Jinými slovy tento termín byl hrubě zredukován na něco, co má v pozitivním stavu velmi malý význam, nebo vůbec žádný význam. Na vaší planetě byl degradován na úroveň čistě fyzického, vnějšího, smyslného a velmi často k plození dětí určeného aktu, který nemá vůbec žádnou duchovní konotaci. Tento pojem tedy z hlediska lidského chápání docela ztratil svůj pravý význam.

V pozitivním stavu má sexualita či sex úplně rozdílnou konotaci. Neváže se nutně na pohlaví. Být sexuálním neznamená mít pohlavní styk. V podstatě to znamená někoho hluboce milovat, respektovat a uznávat bez ohledu na jeho totožnost co do pohlaví. Je to touha a potřeba sdílet s někým to, co kdo má a čím je. V tomto smyslu jakýkoliv vztah na všech úrovních své manifestace vyvěrá z vlastní jedinečné sexuality, mající kořeny v jedincově vlastní jedinečnosti, individualitě a rozdílnosti. Neznamená to nutně mít sexuální styk s objektem či subjektem vlastní lásky. Sexuální styk má úplně jinou konotaci než sexualita jako taková. Navíc sexuální styk v pozitivním stavu neprobíhá stejným způsobem, jak se to děje v negativním stavu nebo ve vašem lidském životě. Tato metoda byla náležitě popsána v kapitole 20 **Nového zjevení Pána Ježíše Krista**. Není třeba to zde opakovat. Je však třeba vás upozornit na to, jak byste měli od této chvíle pojímat sexualitu.

Především je rozhodující a životně důležité, abyste překonali své pojmání sexuality, na jaké jste byli doposud zvyklí, že jste ji zredukovali a snížili na úroveň jen a jen pohlavního styku. Ale to neznamená, že se mu musíte vyhýbat, pokud je ho zapotřebí a je to nutné. Má také nesmírnou pozitivní konotaci, jestliže ho děláte ze Mne, se Mnou, skrze Mne a Mnou. To však znamená, že se naučíte vidět sexualitu jako prostředek sdílení, vedení, vyzařování a vydávání energií životní síly v první řadě Mé Vlastní Absolutní Jedinečnosti, Individuality a Rozdílnosti a za druhé vaší vlastní individuality, jedinečnosti a rozdílnosti.

Jenže, jak víte, jsou mnohé úrovně sdílení. Sexualita byla definována jako všezahrnující prostředek sdílení. Takže jakékoliv sdílení vůbec je bez ohledu na to, na jaké úrovni a s kým se odehrává, možné jen díky těmto energiím životní síly, která je svou povahou čistě sexuální. V tomto časovém bodě přicházíme ke křižovatce, k nové fázi nyní probíhajícího posunu. Tato fáze od vás všech vyžaduje, abyste získali informace týkající se něčeho, co bylo dříve uvedeno ohledně prostředků a způsobů získávání poznatků a pravdy o čemkoliv vůbec. V tomto ohledu vám bylo naznačeno, že při uvolňování nového aspektu Mé Absolutně Nové Absolutní Přirozenosti, který bude řídit nadcházející cyklus času/stavu/procesu, se uskuteční přesahující nabývání znalosti pravdy, jež bude zahrnovat a začleňovat všechny dříve dostupné prostředky a způsoby.

Totéž může být aplikováno na pojem sdílení a sexuality. Energie předcházející toto uvolnění si vyžadují, abyste si uvědomili, že s uvolněním rozdílného aspektu Mé Nové Přirozenosti do celého Mého Stvoření bude k dispozici a nastolí se nová a úplně odlišná úroveň sdílení, jež bude přesahovat vše, co bylo k dispozici doposud. Převyšší význam sexuality jako všezahrnujícího prostředku a způsobu sdílení, jakož i samotného pohlavního styku. Tato nová a docela odlišná úroveň a modality sdílení provede integraci a inkorporaci všech dříve dostupných prostředků a způsobů sdílení, jakož i celého významu, účelu, cíle a veškerých praktik jak sexuality, tak i praktik milování čili pohlavního styku. Přivede je na novou, báječnější, více povznášející, vznešenější a zcela přesahující úroveň, než jakou mohl pojmát, chápat, vnímat a praktikovat někdo v mém Stvoření, nemluvě o pseudostvoření.

Tento nový a rozdílný aspekt nově určí a v podstatě nahradí starý význam a praktikování sdílení a jeho sexuality a sexuálního vztahu. Můžete se připravit na skutečnost, že to nebude mít nic společného s tím, co o tom víte, jak to pojmáte a jak praktikujete svou sexualitu a akt milování na jakékoliv jejich úrovni. V této chvíli nemůže být o povaze tohoto nového a rozličného aspektu odhaleno nic více. Důvod, proč o tom mluvíme, je v tom, že se musíte připravit na to, co přijde, a že máte být ochotni podstoupit změnu, až nastane čas změnit se. Také proto o tom mluvíme, abychom vám pomohli překonat vaše chápání těchto diskutovaných pojmů a vyhnout se lpění, připoutanosti k navyklým starým způsobům nazírání. Ano, zajisté můžete pokračovat ve svých současných praktikách při tomto novém chápání. Uvědomte si ale, že věci nebudou v tomto, ale i v jakémkoliv jiném ohledu, stejné v žádném ze svých aspektů. Tím, že o tom víte a že se pro to připravujete, nebudete, až přijdete do duchovního světa nebo až nastane čas pro uvolnění tohoto nového a rozličného aspektu, šokováni a nebudete se bránit přijmout to, co má přijít. Toto je velmi důležitá

informace. Důležitější, než jste v této chvíli schopni pochopit nebo si představit. Připravuji vás k tomu, abyste byli přichystáni přijmout vše, co je nové a rozdílné a co nastane brzy (samozřejmě ve smyslu nečasovosti a neprostorovosti). A to je vše, o čem jsme potřebovali dnes mluvit. Jdi v pokoji, Petře, a hezky si užij krásného dne.

Petr: Děkuji Ti mnohokrát za tyto vzrušující informace.

Dialog stý sedmnáctý

16. října 1999

Petr: Osobně nemám dnes ráno žádné otázky. Avšak včera pozdě odpoledne jsem obdržel od Michaela Maldonada otázku na povahu ‚touhy‘, jak se vztahuje k Tvým reprezentantům na planetě Nula a ve srovnání s touhou v pozitivním stavu. Čím se vyvolává atd.? Ovšem, jako vždycky, než odpovíš na tuto otázku, pokud je odpověď na ni vůbec vhodná, možná bys nejdříve rád promluvil o něčem jiném.

Pán Ježíš Kristus: Díky, Petře, že Mne zveš, abych promluvil první. Ano, mám něco na mysli a rád bych tě, jakož i všechny čtenáře, tohoto rána na to upozornil. Pokud jde o Michaelovu otázku, i když některé její aspekty mají čistě individuální a osobní povahu, přesto určité záležitosti, týkající se její povahy a obsahu, mají multiverzální dosah. Než se však pustíme do diskuse o záležitosti ‚touhy‘, je třeba uvážit něco jiného.

Jak víš, před několika dny ses dozvěděl o skutečnosti, že populace na planetě Nula dosáhla počtu šesti miliard. V současné době máte na vaší planetě šest miliard obyvatel. V určitém smyslu je to milník v dějinách vaší planety. Ovšem vzhledem k tomu, čím tato planeta je a co reprezentuje v úplnosti všeho, tento milník má naprosto a úplně negativní konotaci. Není nic pozitivního v tomto ‚dostižení‘. Povšimněte si, prosím, že bez ohledu na to, kolik obyvatel umře nebo je občas vzato z vaší planety, dokonce i v průběhu nedávných ničivých katastrof, jaké tak často postihují vaši planetu a které ji budou postihovat čím dál tím víc, přesto vaše populace roste a roste. Celková porodnost na vaší planetě ještě stále několikanásobně převyšuje úmrtnost. V určitém ohledu můžete tento jev považovat za zlověstné znamení pro budoucí osud vaší planety.

Při pečlivé analýze povahy oněch šesti miliard obyvatel dospějeme k nepříjemnému závěru, že jsou to v převážné většině buď reprezentanti negativního stavu obecně nebo renegátů zvláště anebo lidští tvorové transmogrifikovaní do takových představitelů. Takže jak vypadá situace s přítomností Mých reprezentantů na této planetě? Pro vaši informaci v **nekvantitativním** smyslu je na vaší planetě do sedmi tisíc lidí, kteří mají pozitivní původ nebo se stali pozitivními pomocí konverze do pozitivního stavu. Z tohoto počtu jsou obrovskou většinou Mí představitelé ve skrytosti. Nejsou zjevně spojeni s Mým Novým zjevením ani nevědí, že jsou Mými reprezentanty. Velmi málo z tohoto počtu jsou Mí zjevní reprezentanti, protože jsou nebo budou spojeni s Mým Novým zjevením. Tito lidé jsou roztroušeni po celé zeměkouli tak, že zaujímají duchovně velmi důležitá postavení, která na této planetě udržují spojení s pozitivním stavem, a tím umožňují fungování a život všem, kdo na ní žijí. Tomuto sdělení o jimi zastávaných důležitých pozicích musíte rozumět tak, že nejde o něco, co má smysl politický, sociální, vědecký, ekonomický, průmyslový nebo jakýkoliv jiný. Mluvíme zde o **duchovně** důležitých postaveních. Mohlo by to znamenat, že někdo, kdo je sociálně, politicky, hospodářsky nebo jakkoli jinak obdobně na

nejnižší či poslední pozici co do významu, zároveň zaujímá duchovní pozici, která by mohla být, nebo i je tou nejvíce strategickou a nejpotřebnější.

Ve skutečnosti jsou tyto strategicky a duchovně nejdůležitější pozice značně zamaskovány před každým v negativním stavu, ba často i před těmi, kdo je zaujímají. Toto neuvědomování si nebo zamaskování je nutné z bezpečnostních důvodů. Kdyby síly negativního stavu a renegáti měli výslovně vědět, kdo je a kde se nachází v těchto duchovně závažných pozicích, pak by vynaložili všemožné úsilí, aby zničili nebo aspoň podlomili každého, kdo zaujímá takové strategické a životně důležité postavení. Jen málo ví o tom, že kdyby v této destruktivní snaze uspěli, zničili by také svou schopnost fungovat a vykonávat svůj dominantní vliv na těch šest miliard mínus oněch sedm tisíc.

Souvztažný význam čísla sedm v tomto ohledu znamená celkový počet reprezentantů Mého pozitivního stavu, kteří jsou potřební ke splnění Mého záměru a Mého Velkého plánu spásy všech v negativním stavu a na planetě Nula jakýmikoli potřebnými a nanejvýš žádoucími prostředky. Na druhé straně souvztažný význam čísla šest má v nyní se vyskytující souvislosti punc toho, že účel, pro který bylo dovoleno ustanovit lidský život na planetě Nula, je v bodu svého naplnění. Podle biblického určení - toto číslo má apokalyptickou konotaci. Buďte připraveni na mnohé nečekané a ničivé věci, ke kterým dojde v blízké i vzdálené budoucnosti. Jak víte z nedávných událostí, něco takového se již narůstajícím tempem odehrává.

Dokud jste v této nepříznivé situaci, bez ohledu na to, jak ničivou a tragickou bude nebo se vám bude zdát, v neustálém uvědomování si Mne a ve styku se Mnou v sobě samých, pak budete plně ochráněni a zaštitěni před tím, aby se vám přihodilo něco katastrofického. Občas budete pociťovat všelijaké úzkosti a bolesti nebo nepříjemné duševní a/nebo fyzické symptomy, které mohou zlobit a poněkud komplikovat vaše každodenní působení, přesto nebudou vůbec životu nebezpečné nebo nebudou s to ohrozit či podkopat vaši práci pro Mne v rámci vaší funkce jako Mých pravých představitelů. Ve skutečnosti budou tyto stavy fungovat jako vnadidlo, jímž bude možno odvrátit pozornost sil negativního stavu od vás, takže vás nechají - podle nich - se dusit ve vlastním ‚utrpení‘. Za takových okolností, ať se bude dít cokoliv, ať to bude nebo by mohlo být jakkoli tragické a zničující, bude vaší povinností a odpovědností stále vytrvat ve svých současných pozicích a chovat se, působit, navazovat vztahy, sdílet a činit vše tak, jak přísluší Mým pravým reprezentantům ve shodě se všemi duchovními principy, zjevenými a popsány ve všech třech zdrojích Mého Nového zjevení. Budete-li tak činit a snažit se žít ve shodě s těmito principy, pak budete s úspěchem zaštitěni před jakýmikoli škodlivými následky takových ničivých událostí.

Druhý bod, na který jsem vás chtěl upozornit, se týká vašich tendencí příliš se zaměstnávat minulými událostmi. Před několika dny jsi byl, Petře, požádán, aby ses věnoval jedné takové události týkající se určité osoby, která podle názorů všech (kdo tu osobu znali) opustila Mé Nové zjevení a v důsledku toho zrušila s vámi všemi, nebo z většinou z vás, všechny kontakty a/nebo vzájemné vztahy.

Obšírně se zabývat takovými nebo podobnými událostmi z minulosti představuje značné duchovní nebezpečí. K něčemu takové povahy došlo před mnoha lety. Pokud někdo pokračuje v zabývání se či v zaneprázdnění svou vlastní minulostí nebo

bývalými vztahy, které se v přítomnosti již nevyskytují, pak se takový jedinec vystavuje nebezpečí vlivu negativního stavu/renegeátů. Jestliže se stále zaměstnáváte čímkoli, co se událo v minulosti, pak to znamená, že lpíte na své minulosti, že jste jí propadli, že jste na ní závislí a k ní připoutaní. V takovém případě vaše minulost nevyhnutelně a negativně ovlivňuje vaši přítomnost a bude tak činit i ve vaší budoucnosti. Avšak hlavní nebezpečí této situace tkví ve skutečnosti, že vás okrádá o vaše vzácné a vitální životní energie na něco, co již z pozice přítomnosti nebo budoucnosti nemá žádný smysl ani význam a pouze ve vaší vlastní subjektivní mysli se ještě nějaký smysl a význam udržuje. Mohu vás ujistit, že pokud by tomu tak mělo být, pak jakékoliv takové události, či v tomto případě jakékoliv takové vztahy, by nadále pokračovaly nebo byly na místě. Ale protože tomu tak již není, znamená to, že jejich účel a užitečnost se dávno vyčerpaly a v přítomnosti už neslouží žádnému pozitivnímu, prospěšnému, užitečnému či žádoucímu účelu. A nejen to, pro vaše duchovní, duševní a tělesné blaho by byly škodlivé a zhoubné.

Problém s takovými typy zaobírání se je v tom, že jste-li takovými či takto konáte, se ochuzujete o důležité duchovní energie, kterých je zapotřebí někde jinde, a ne na vaše zaobírání se něčím či někým, závislost na něčem nebo na někom nebo lpění na něčem či někom z vaší minulosti. Jestliže někdo/něco je pryč z vašeho života, nehledě na to, jak v té době byl takový vztah těsný, významný, milující, užitečný a produktivní nebo se takovým zdál, ten někdo/to něco by v přítomnosti nebyl/nebylo vůči vám nebo komukoli jinému, kdo byl tehdy v té situaci zapojen, ve stejné pozici. A proto je velmi důležité, abyste nechali odejít všechno, co má ve vaší minulosti tento charakter. Mohu vás ujistit, že renegáti si nepřejí nic více, než abyste se zaobírali svou minulostí, lpění na ní, byli k ní připoutáni a byli na ní závislí. Tím by všechny vaše energie úplně sloužily jejich účelu, protože veškerá naděje na úspěch jejich kontraproduktivního usilování spočívá v jejich minulosti. Žijí a působí minulostí. Na druhé straně každý v pozitivním stavu žije a funguje v přítomnosti a s pohledem do budoucnosti a zanechávající za sebou vše, co se událo v minulosti. Mottem sentientních entit v pozitivním stavu je: Minulost je pryč, nemá v přítomnosti či budoucnosti žádné místo. Vláčet něco z minulosti do přítomnosti nebo budoucnosti znamená překážet pokroku nebo ho znemožňovat v jakékoli významné míře. Jak může dojít k náležitému duchovnímu pokročení, zlepšení, růstu a větší produktivitě u kohokoliv z vás, budete-li nadále lpět, připoutáni a závislí na své minulosti nebo na někom či něčem z vaší minulosti, kdo/co již není s vámi v přítomnosti ani nebude v budoucnosti?

Je na čase, abyste se naučili zbavovat se své minulosti tak, abyste děkovali a byli vděční za jakékoli lekce pro vaše ponaučení poskytnuté při každé takové minulé události nebo vašem minulém vztahu a kráčeli dál zanechávající je všechny za sebou. Být zahořklým, roztrpčeným, zklamaným, uraženým nebo nešťastným kvůli něčemu nebo někomu ze své minulosti znamená, že jste ve svém nitru s vyřešením své minulosti neuspěli. V takovém případě se vám radí, abyste prozkoumali sami sebe za účelem zjistit, co je to ve vás, co vás drží v minulosti nebo co udržuje vaše lpění, připoutání nebo závislost ohledně vašich minulých vztahů tak, abyste se toho mohli natrvalo zbavit.

Něco docela jiného je, pokud se někdo z vaší minulosti, kdo opustil takový vztah s vámi, ze své vlastní svobodné vůle a volby rozhodl vrátit se k vám kvůli tomu, že si

uvědomuje, že se mohl odklonit od Mého Nového zjevení a kvůli tomu přerušil jakýkoli styk s vámi nebo s kýmkoliv z Mých nynějších představitelů. Takové poznání může znamenat, že v té osobě se nastolila nová úroveň uvědomění a že nyní je připravena obnovit vztah s vámi na zcela odlišné úrovni a základně, než tomu bylo dříve. Ale i v podobných případech by nebylo obnoveno nebo by do života nevstoupilo nic z toho, co mělo povahu minulého vztahu, který jste měli. Jakýkoliv pokus o obnovení vztahu na stejné úrovni nebo základně, jak to bylo v minulosti, by skončil ještě hůř, než tomu bylo v době upuštění od minulého vztahu. A nejen to, nýbrž bylo by to úplně a kompletně regresivní. Vzhledem k faktu, že regresivní modalita je znakem dominance negativního stavu - vždyť negativní stav se nachází v neustálém regresivním módu svého života - navrácením do předešlé modality vztahu byste se fakticky chytli do pastí negativního stavu, a takto se bezděčně stali negativními. V takovém případě byste ztratili status Mého reprezentanta a tím by došlo k vaší transmogrifikaci do představitele negativního stavu. A Já vím, že si něco takového nepřejete.

Jelikož jste Mými reprezentanty a protože tímto jste v pozitivním stavu, má váš životní styl odrážet životní styl pozitivního stavu. Tento životní styl není nikdy regresivní, ale vždy progresivní. Vaše situace a pozice na planetě Nula je za nyní existujících okolností, které jsou neblahé, značně choulostivá. Jste pod velmi bedlivým pohledem všech. Renegáti se snaží všemožně nalézat ve vás něco, co by vás účinně odvedlo od plnění vašeho poslání, role a postavení. Pamatujte si, že zoufale potřebují vaše energie. Jedním z možných způsobů, jak odcizit vaše energie, je držet vás všemi jim dostupnými prostředky ve stavu zaobírání se minulostí a být na ní závislími. Nenechte se chytit do této léčky. Můžete Mne požádat, chcete-li, abych vám osobně pomohl zbavit se všeho z vaší minulosti, co již vyčerpalo svou užitečnost a posloužilo svému účelu. Jestliže již někdo v současnosti není přítomen ve vašem životě, ale byl ve vašem životě v minulosti, pak to určitě znamená, že vztah, jaký jste s touto osobou prožívali, vpravdě vyčerpал svou užitečnost a posloužil svému účelu.

Navíc jakýkoliv z vašich vztahů nebo cokoli, co ještě máte, se zakládá na relativitě vaší přirozenosti. Je to vztah jedné relativní bytosti s jinou relativní bytostí. Proto nemá absolutní platnost. Toto je úplnou pravdou, uvážíte-li jeden duchovní fakt: Každý vztah, který je vybudován na jakémkoliv základu než na Mně, ze Mne, se Mnou a prostřednictvím Mne, nemá žádnou šanci přetrvat dost dlouho. Pouze z pozice absolutna, což je Má pozice, lze budovat vztah, jaký může mít trvalou užitečnost a prospěšnost. Takže tím, že jste relativní, nemůžete vytvářet trvalý vztah ze své vlastní pozice. Co to znamená? Pokud jste ztratili svůj vztah s někým, pak to znamená pouze to, že jste vy nebo ona druhá osoba nebo vy oba nevybudovali svůj vztah na Mně, se Mnou, prostřednictvím Mne a ode Mne, ale ze sebe samých neboli ze své relativní kondice. V tomto případě neočekávejte, že takový vztah bude mít dlouhé trvání nebo nevyčerpatelnou užitečnost a prospěšnost.

Problémem u lidské mysli je, že byla svými fabrikátory původně uspořádána tak, aby byla historicky a perspektivně zakotvena ve své minulosti, odvozujíc jakýkoli smysl života z toho, co se jí přihodilo od doby narození až do nedávné minulosti. Tento faktor závislosti na minulých událostech byl úmyslně zakořeněn v lidské povaze, aby lidské tvory udržoval v duchovní stagnaci. Jelikož pravda pozitivního života a jeho tvořivé

úsilí závisí na stálém růstu, pokroku a zlepšování se, pak aby s mohl aktivovat negativní stav a aby mohl být zfabrikován typický lidský život, bylo nutno se zříci tohoto postupu běhu života. Pokud prožíváte pokrok, rostete a zlepšujete se během každé ze svých služebních povinností v různých situacích, podmínkách a životních realizacích, stáváte se stále pozitivnějšími, nebo abych použil vhodnější slova, stáváte se ve vaší relativní kondici víc a víc takovými, jakým Já jsem. Za takových podmínek neexistuje žádná možnost pro aktivaci negativního stavu. Proto bylo nutné zavést faktor závislosti na vaší minulosti od okamžiku vašeho narození, abyste se zabývali minulostí, lpěli na ní a byli tak závislími na všem, co se stalo ve vaší osobní minulosti, že by vás to účinně blokovalo od způsobu života pozitivního stavu. Takto se vám efektivně brání v tom, abyste vedli progresivní způsob života.

Musíte však v tomto ohledu rozlišovat dva faktory. Jednou věcí je lpět, být závislími na své minulosti a být k ní připoutáni tak, že ji máte neustále na mysli a že vás ovlivňuje ve vaší duchovní, duševní, sociální a jakékoliv jiné funkci, v chování nebo postoji a brání vám v potřebném duchovním růstu, pokroku a zlepšování se; a úplně jinou věcí je, když je třeba zhodnotit cokoli, k čemu došlo ve vaší minulosti, abyste se z toho mohli poučit a zjistit, proč se to, co se stalo, muselo stát takovým způsobem, a jaké byly následky těchto událostí pro vaše duchovní postavení a váš životní styl obecně. Je to prozíravé, abyste podnikli takové zhodnocení a analýzu a určili, jak mohou být tyto události interpretovány z pozice vašeho dnešního života při pohledu za scénu, a nikoliv na to, co se děje na ní. Z toho tedy vidíte, že zhodnocení a analýza je jedna věc, a lpění, závislost a upnutí se ohledně své minulosti je něco úplně jiného. Náležitě vyhodnocení a analýza vedou k osvobození a uvolnění se od negativních vlivů vaší minulosti, aby bylo vše, co se stalo v minulosti, uloženo k spánku a aby se kapitola uzavřela. A tak tomu má být. Na druhé straně lpění, závislost a upnutí se k minulosti vede k mučivým problémům a nejistotám ohledně všeho, co během té doby probíhalo. A nejen to, nýbrž je to v současné době překážkou ve vašem normálním, zdravém. Produktivním, tvůrčím a konstruktivním fungování. Otravuje to vaši mysl, vaše chování i váš vztah vůči sobě samým a ostatním. Nemá to žádný jiný význam ani účel, než vás držet ve spárech negativního stavu.

Také nezapomeňte na mnohokrát opakovaný fakt, že vše ve vašem životě, všechny vztahy a cokoli, co jste měli, bylo buď na základě předchozí úmluvy se Mnou před vaší inkarnací na planetu Nula, nebo jsem dovolil, aby se to stalo přesně tak, jak se to stalo. Tím, že se tak stalo, to posloužilo svému účelu a naplnilo to své potřeby. Takže v procesu hodnocení a analýzy vašich minulých událostí musíte vzít v úvahu tento faktor a přistupovat k němu z pozice poznání, že události vaší minulosti vám poskytly velkou příležitost naučit se něčemu důležitému a duchovně významnému, což by vám mělo zabránit padnout do dalších pastí nalíčených negativním stavem a což by vám mělo umožnit, abyste nechali odejít vše, co již déle není užitečné ani prospěšné. Takto namísto toho, abyste se nutkavě zabývali těmi událostmi, budete s to z nich vytěžit velmi potřebný užitek a prospěch a zároveň se osvobodíte od jejich negativního vlivu na svůj současný u budoucí život.

Takže vždy, když zhodnotíte a rozeberete událost své minulosti, doporučuje se vám, abyste se na ně dívali ve světle chápání toho, jakému účelu, užitku a prospěchu

posloužily a jak prospěly vašemu duchovnímu růstu, progresi a zlepšení a zda jste následně byli schopni stát se lepší lidskou bytostí, více milující, moudřejší, laskavější, snášenlivější, uctivější, uznalejší, chápavější přijímající, soucitnější, empatictější, milosrdnější, odpouštějící, a víc a více sami sebou v pravé bytnosti a podstatě svého opravdového ‚já jsem‘. Zároveň musíte vzít v úvahu fakt, že splněním svého účelu ve vašem životě, díky čemuž jste se stali lepšími bytostmi, není pro vás již potřebné, abyste se jimi zabývali. Jakékoliv další zabývání se nimi by jenom zvrátilo postup stávání se lepšími bytostmi. Takže namísto pokročení podél linie právě uvedených pozitivních atributů byste se mohli stát jejich pravým opakem. Přemýšlejte o tom a poznáte moudrost tohoto varování.

Jiná stránka tohoto tématu se týká tebe osobně, Petře. Jelikož jsi v roli přenašeče Mého Nového zjevení, mají někteří čtenáři tendenci tě zapojovat do svých osobních problémů nebo do problémů, které jsi s nimi mohl sdílet v minulosti. Takový sklon z jejich strany je využíván negativním stavem, aby tě odvrátil od tvé práce v Mých službách. Ty jsi již dávno tyto problémy vyřešil. Tím, že tě na ně upozorňují nyní, v době, kdy pro tebe již nemají žádný smysl, užitek nebo prospěch, tito lidé aniž by si toho byli uvědoměle vědomi, nebo v některých případech by byli uvědoměle vědomi (což by bylo pro ně duchovně velmi nebezpečnou situací v případě vědomého pokusu tak činit), přispívají věci negativního stavu tím, že tě odvádějí od energií potřebných někde jinde a pro něco jiného.

Proto bychom chtěli požádat všechny čtenáře těchto Dialogů, aby se pokud možno zdrželi od předkládání svých osobních problémů a problémů ze své minulosti tvé pozornosti, Petře, a taky aby tě neprosili, abys Mne jejich jménem požádal o pomoc při chápání důvodů jejich problémů a událostí jejich minulosti a toho, jak je vyřešit či se jich zbavit. Není to tvou povinností, ani jsi nebyl pověřen tímto úkolem. Již nejsi psychologem ani psychoterapeutem (vedoucím psychiatrem!), jakým jsi býval v minulosti. Ta minulost odešla nadobro a navždy z tvého života. Je odpovědností každého jedince, aby Mě osobně upozornil na své problémy a na svou minulost a požádal Mne jakýmkoliv sobě dostupnými způsoby komunikace, abych mu pomohl získat náhled a pochopení důvodů všeho, co se událo v jeho minulosti a také je vyřešit, zbavit se jich, uložit je ke spánku a hodit za sebe, kam patří a uzavřít tuto kapitolu svého života. Nejsm proti být Psychologem nebo Psychoterapeutem. To již není Petrova role. A to je pravdou dokonce i v těch případech, na kterých se Petr spolupodílel nebo byl přítomen v průběhu těch událostí. Nicméně, přejete-li si sdílet své problémy a způsob, jak je vyřešit, s Petrem nebo s kýmkoliv jiným, koho si zvolíte, můžete se o to podělit podle své vůle. Podělit se o ně je docela něco jiného než chtít, aby někdo jiný vaše minulé problémy řešil za vás. A toto je vše, o čem jsem chtěl dnes mluvit.

Petr: Děkuji Ti mnohokrát za tento smysluplný a dobře načasovaný příspěvek. Chtěl by ses nyní věnovat Michaelově otázce?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, krátce a stručně. Věc toužení, ať mohou být jakákoli, má ve většině případů čistě osobní a individuální konotaci. Kvantita, účel a obsah jakékoliv touhy má různý smysl a význam od jednoho jedince k druhému. Mohou být velmi pozitivní, nebo mohou být velice negativní, závisí to na tom, jaké jsou za těmi touhami

motivační a intenční faktory. Nicméně je zde jeden důležitý faktor, týkající se geneze touhy, a ten má multiverzální význam. Dotkneme se pouze tohoto aspektu a žádných jiných. U těch jiných je odpovědností každého jedince, aby sám určil, jakou mají funkci a jakému slouží účelu v jeho životě. Původ či geneze touhy vyvěrá z Mé Absolutní Přirozenosti. Čím je Moje Přirozenost v tomto ohledu? Spočívá v bezpodmínečném sdílení toho, čím jsem a co mám, s každým ve jsoucnu a bytí. Mojí Absolutní Touhou bylo stvořit takové bytosti či sentientní entity přesně za tím účelem - sdílet s nimi Sebe Samého/Samou a to, co obsahuje Moje Absolutní Přirozenost. Jelikož jsem je stvořil ze Sebe, Sebou, od Sebe a podle Sebe Samého/Samé, pak každá sentientní entita obsahuje stejné atributy, jaké mám Já, s jedním rozdílem, jak víte, že v nich jsou relativní a ve Mně absolutní. Díky této struktuře všechny sentientní entity v sobě rovněž obsahují neustálé touhy sdílet to, co mají, čím jsou, kdo jsou, jaká je jejich přirozenost, jakožto i všechny produkty svých tvořivých, produktivních a užitečných snah a usilování. Důvod této touhy spočívá ve skutečnosti, že jestliže každá sentientní entita je inherentně a nekonečně jedinečná, rozdílná a individuální a jestliže v sobě obsahuje inherentně a nekonečně jedinečný, rozdílný a individuální element či částici Mnou nadělenou, pak v tom případě taková touha sdílet sama sebe s ostatními naplňuje požadavek Mé touhy sdílet Sama Sebe se všemi v absolutním smyslu.

Co musíte v tomto případě pochopit, je to, že Já nemohu Sám Sebe sdílet v absolutním smyslu se žádnou relativní sentientní entitou. Takové sdílení by onu entitu zahubilo. Nicméně tím, že jsem stvořil nekonečný počet sentientních entit, které jsem nadělil Svými rozmanitými elementy a částicemi, skrze tyto všechny, těmito všemi a s těmito všemi, jak se navzájem sdílejí se všemi ostatními, přičemž Já jsem v průběhu toho sdílení neustále přítomen, se všechny aspekty Mé Absolutní Přirozenosti, přerozdělované do všech sentientních entit, sdílí se všemi. Tento způsob sdílení naplňuje Mou největší touhu sdílet s každým vše, co mám a co jsem. Tato touha se odráží ve všech sentientních entitách, aby byly všechny spolu, byly ve společnosti všech ostatních a sdílely nejen samy sebe, ale i všechny produkty svých tvůrčích snah (umění, hudba atd.). Tak vypadají věci v pozitivním stavu. A tak se věci odrážejí nebo by se měli odrážet v životech Mých reprezentantů. Vaše touha být jeden s druhým a sdílet sebe a vzájemně si nabízet své výtvořky, ať jsou jakékoli, vyvěrá z tohoto uspořádání. To je důvod, proč se cítíte smutnými, když máte malou příležitost pobývat ve společnosti Mých představitelů, a toužíte být s nimi a sdílet vše, co máte, co vytváříte a jakými jste. A být takovými a toužit po tom, abyste takovými byli, je správné.

Dokonce i tvorové v negativním stavu a lidští tvorové mají spoustu různých tužeb, které pocházejí z původního pseudonadělení ze strany jejich fabrikátorů. Jejich touhy v mnoha případech mají ovšem negativní povahu: být materiálně bohatými, mít moc, nacházet se v dominantní pozici, vládnout, být nadřazenými ve srovnání s jinými a další podobné negativní touhy. Toto bylo ustanoveno jako protiklad toho, jak byly strukturovány touhy v pozitivním stavu. Toto je vše, co mělo být řečeno o této věci. V tomto bodě bych, Petře, doporučoval, abychom to pro dnešek ukončili a měli pár dní přestávku, pokud to bude potřebné a žádoucí.

Petr: Děkuji Ti mnohokrát za toto vysvětlení. Pro mne je to dokonale smysluplné. Uposlechnu Tvé rady a učiním, co navrhuješ, pokud ovšem ke Mně nenajdou cestu nějaké otázky multiverzálního významu.

Dialog stý osmnáctý

20. října 1999

Petr: Tak nás včera večer opustil Manfred a vrátil se do Německa. Byla to velmi pěkná a produktivní návštěva. Bylo nám s ním velmi dobře. Je mi jasné, že během jeho pobytu byla vykonána nějaká velmi důležitá práce na mnohých úrovních jsoucna a bytí a pseudojsoucna a pseudobytí. Chtěl bys teď promluvit o této věci, nebo o něčem jiném, co cítíš, že potřebujeme probrat jako první? Víc než rád bych přenechal Tobě, abys to převzal a sdělil nám, cokoliv jiného si přeješ.

Pán Ježíš Kristus: Děkuji ti, Petře, že Mi necháváš možnost promluvit jako první. Než se pustíme do pravého významu Manfredovy návštěvy u vás v Santa Barbaře, jakož i v Atascaderu u některých dalších jedinců, rád bych se krátce zmínil o něčem jiném. Týká se to výroku v předešlém dialogu (117.) o počtu Mých reprezentantů na planetě Nula, jakož i o počtu obyvatel jí nyní okupujících. Z nějakých důvodů někteří z vás tento údaj vzali v kvantitativním smyslu, aniž by brali na zřetel jeho duchovní spoluvýznam a důraz na ne-quantitativní význam toho počtu.

Jak víte, v pozitivním stavu neexistuje žádná statistika. Takže když mluvíme o počtech a pokud se tyto počty vztahují k něčemu, co má pozitivní povahu, v tomto případě k Mým pravým reprezentantům umístěným na planetě Nula, jakékoli údaje tohoto druhu na ně nelze uplatnit podle kvantitativních měřítek. Je třeba, abyste pohlíželi na duchovní souvztažnost a význam, jaké má jakékoliv číselné označení, a ne na jeho kvantitativní či statistický obsah. V tomto případě, když říkáme, že se na planetě Nula nachází sedm tisíc jedinců, kdož jsou buď zjevně, nebo skrytě Mými pravými reprezentanty, pak to neznamena doopravdy sedm tisíc ve statistickém smyslu. To znamená, že je tu přesný počet jedinců potřebných pro udržování spojení této planet s pozitivním stavem a pro uskutečnění Mých cílů a plánů, které mám ohledně jejího osudu a závěru. Takže v tomto smyslu číslo sedm znamená plnost takové přítomnosti, ani víc, ani méně, ale přesně, jak je třeba, a pro účel, pro jaký je jich třeba. Proto skutečný statistický či kvantitativní počet Mých pravých představitelů na planetě Nula může být daleko menší nebo daleko větší v souladu s potřebami, jaké Já mám na mysli. Radí se vám, abyste se nezabývali takovými čísly v jejich statistickém určení či smyslu.

Na druhé straně je v tomto ohledu docela jiná situace u reprezentantů negativního stavu a transmogrifikovaných lidských tvorů na této planetě. V jejich případě platí obě označení, jak statistická či kvantitativní, tak i souvztažnostní a duchovní. Důvodem, proč je tomu u nich tak, je to, že negativní stav vložil svůj život do čísel, statistik a velkých množství, aniž by bral na zřetel jakoukoli potřebu uvažovat jednotlivé jedince v jejich jedinečnosti a rozdílnosti. Takže v jejich případě šest miliard skutečně znamená šest miliard vedle faktu, s čím číslo šest duchovně souvztaží.

Prosím tedy, abyste ze své mysli vymazali jakoukoliv představu o statistických či kvantitativních představách či významech, pokud jde o počet Mých pravých reprezentantů na planetě Nula. Jinak byste se mohli značně zmýlit. V tom případě byste se mohli stát terčem renegátů, kteří by vás vedli k tomu, že byste v tomto ohledu akceptovali deformace, nebo dokonce nepravdivosti. A toto je vše, co jsem chtěl říci v rámci tohoto tématu.

Petr: Děkuji Ti mnohokrát za tuto dobře načasovanou připomínku. Je to lidská část naší povahy, která se ráda zaobírá čísly v jejich absolutních matematických významech. Jak já to vidím, zde jde zase o spatřování věcí na scéně, a nikoliv za ní.

Pán Ježíš Kristus: Máš pravdu, Petře. A nyní proberme některé jiné záležitosti, na které je třeba upozornit tebe a všechny čtenáře. Pociťuji u tebe, Petře, určité stavy úzkosti ohledně obsahu těchto témat. Jsou pro tebe poněkud nepříjemná, protože věci se nevyvinuly přesně tak, jak jsi očekával, a zdají se být k tvému velkému zklamání v protikladu k tomu, co o nich bylo řečeno v Dialogu stojedenáctém na jeho zcela poslední stránce, kde se mluví o Margaret. Ptáš se, proč bylo něco takového naznačeno v tom dialogu, jestliže realita v tomto ohledu je nyní poněkud jiná.

Rozebereme toto sdělení. Kdykoliv ti někdo říká, že se vyznává ohledně své pravé povahy nebo poslání, jak tomu bylo u Margarety, když volala Glorii a tobě, bez ohledu na to, zda to myslí vážně, či nikoliv, již na základě faktoru takového přiznání má samotný tento faktor doznání pozitivní konotaci v očích všech obyvatel pozitivního stavu i osobně v Mých očích. Jde o první krok. Důležitý předpoklad k tomu, aby došlo k něčemu závažnému. Dokonce i když se to nestane okamžitě nebo snad ani během vašeho života na planetě Nula, přesto se tím vytváří základna, na níž je spása nebo konverze takové osoby do pozitivního stavu nejen možná, ale stává se pravou realitou. To je důvod, proč jsme v Dialogu 111. naznačili, že ‚význam této události je ohromný‘ a že ‚něco nového a rozdílného - pouze v pozitivním smyslu toho slova - je dosaženo a ustanoveno‘. Avšak současně bylo uvedeno, že ‚tím, že toto nové a rozdílné je v procesu rozvíjení se, jeho **pravý a platný smysl** (toto je zdůrazněno mnou) nemůže být zatím odhalen‘.

Problém s vaším vnímáním této události nebo jejího možného výsledku či toho, co bylo o něm řečeno z našeho pohledu, z pohledu pozitivního světa, byl ten, že jste to pojali v časoprostorovém způsobu, a ne po našem způsobu ne-časovém a ne-prostorovém. Vzali jste to jako okamžitý možný výsledek a důsledek typicky lidsky. Toto bylo povoleno, abyste se naučili důležitým lekcím.

A nyní přichází Manfredova role, jakou hrál v tomto ohledu. Jak víš, Manfredovo pověření, s nímž slovo ‚Manfred‘ duchovně souvztaží, v tomto a jen v tomto konkrétním případě lze kromě mnoha jiného definovat jako usmiřovatel, mírotvůrce a osoba nalézající fakta. V tomto konkrétním případě měl poslání hledače faktů, aby se určilo, zda tu je nějaký základ pro usmíření a uzavření míru. Nemůžete docela dobře docílit nějakého usmíření a míru, dokud nejdříve nezjistíte, zda pro ně existují předpoklady či základy.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Účelem takové role, jakou v tomto ohledu měl Manfred, bylo najít pravdu. Ať měl být výsledek tohoto posláním jakýkoliv, jestliže pravda byla skutečně zjištěna, jak tomu bylo v tomto případě, pak to mělo ohromný význam a smysl. Vzpomeňte si, prosím, na můj výrok: ‚A poznáte pravdu a ona vás osvobodí.‘ Dokonce i když je z vaší lidské pozice ta pravda bolestná, a ne taková, jaká by se vám líbila, anebo když se její očekávaný výsledek ještě neuskutečnil, ta pravda přesto byla zjištěna, a tedy posláním bylo úspěšně splněno. V tom případě se každý v pozitivním stavu náramně radoval bez ohledu na současný stav mysli nebo pozici toho, o němž byla pravá duchovní kondice a její pravda zjištěna. Nic není více povznášejícího pro členy pozitivního stavu než objevení a potvrzení pravdy o čemkoliv či komkoliv. A o tomto vůbec bylo sdělení Dialogu 111.

Takže jaký byl výsledek Manfredovy návštěvy v jeho roli hledače faktů, jakož i posla, jak ve tvém, tak i v našem zájmu, Petře? Prvním výsledkem u něho byl zmatek z toho, co slyšel a co proběhlo během vzájemného působení s Margaret. Skutečnost zmatku sama o sobě naznačuje, že to nebylo takové, jak jste oba očekávali. Bylo mu docela jasné, a my to z naší pozice potvrzujeme, že existuje vážný rozpor mezi tím, co jsem řekl v našich Dialozích, a tím, co ona pověděla Manfredovi. A až se Manfred z této návštěvy vrátil do Santa Barbary, když si čistil nohy od dehtu, který na nich ulpěl, když se s ní procházel po pláži, tehdy si uvědomil, jaký je pravý duchovní souvztažný smysl té černoty a toho, jak bylo těžké se jí zbavit. Z toho souvztažného významu bylo vám oběma jasné, že v její mysli ještě převládají deformace a falešnosti, a že vnímání pravé duchovní reality je stále pokřivené nebo docela falešné. Tento faktor se odrážel v nepříjemných pocitech Glorie a tvých, Petře, pár minut po telefonickém rozhovoru s Margaret.

Podívejme se na některé velmi důležité duchovní záležitosti, které se mohou odvodit z toho, jaké to je skutečně za scénou a v realitě světla a chápání pozitivního stavu. Především se u některých jedinců projevuje nebezpečná tendence omlouvat, rozumově odůvodňovat či ospravedlňovat to, že jsou agenty negativního stavu, nyní již jejich reprezentanty. Toto omlouvání, ospravedlňování a racionalizace vyvěrá z faktu, o němž jsem mnohokrát osobně mluvil, že každý, ať je kýmkoliv a ať má jakoukoliv roli, je takovým po osobní a individuální dohodě se Mnou či s Mým povolením. Je tomu naprosto tak, že všechno ve jsoucnu a bytí a v pseudojsoucnu a pseudobytí je buď po naší vzájemné dohodě (v případě reprezentantů Mého pozitivního stavu) nebo výhradně s Mým dovolením (v případě představitelů negativního stavu). Také je absolutní pravdou, že nikdo nikdy není ztracen nehledě na to, kým nebo čím je nebo co udělal nebo udělá. Avšak nikdy nebylo řečeno nebo nikdy nikoho nenapadlo, že by se z důvodu této důležité dohody či dovolení mohlo omluvit, ospravedlnit či rozumově odůvodnit to, čím kdo je nebo co dělá. Jsou to dvě docela rozdílné věci.

Podívejme se na tuto věc blíže a z poněkud odlišného duchovního pohledu. Co bylo pravým důvodem pro povolení k pokračování v aktivování negativního stavu? Mnoho takových důvodů bylo zjeveno v procesu přenášení Mého Nového zjevení, a zvláště pak v těchto Dialozích (viz například Dialogy 89. a 90. - poslední dva moskevské dialogy). Ty odhalené důvody měly zřetel na potřebu aktivace negativního stavu z perspektivy duchovně-filosofické. Jsou naprosto platné a aktuální. Avšak nedívali jsme se na ně ze stanoviska duchovně eticko-morálního. Proč vůbec bylo nutno aktivovat negativní

stav, jestliže Já, Kdož jsem Absolutní, jsem poskytl všem sentientním entitám ujištění, že se nacházely v pozitivním stavu, že život v pozitivním stavu tak, jak ho prožívaly, byl skutečně a opravdově pozitivní, neboť konec konců Já byl/jsem Absolutní Pozitivností, a proto jsem Já nemohl poskytovat či ustanovit nic jiného než jenom pozitivní?

Co zde máme v této situaci? Na jedné straně jsem stále všechny ujišťoval, že byly v pozitivním stavu; ale na druhé straně, jsouce relativní povahy, přesto žádaly povolení k aktivaci negativního stavu. Jaké duchovní morálně-etické dilema vyvěrá z této situace? Nedostatek spolehnutí se a důvěry v Má Slova nebo v Mé ujišťování! Jestliže nedůvěřujete tomu, co vám povídám a co vám nabízím tak, jak to je a co to obsahuje, pak v tom případě ze Mne jaksi děláte lháře. V okamžiku, kdy to činíte, fabrikujete totálně rozdílnou realitu, která je ve skutečnosti pseudorealitou, a v důsledku toho se stanete tím, co jste promítali na Mne - lhářem. Přijímáním své pseudoreality jako pravé reality se stáváte lhářem. Jakmile si začnete myslet, že Já bych mohl být lhářem, pak tím umožňujete vznik něčemu, co se v biblické terminologii nazývá hříchem. Toto je pravou genezí tak zvaných hříchů, čili, v našem pojetí, všech problémů, které v průběhu celé historie trápily lidstvo na planetě Nula, jakož i všechny obyvatele v zóně vymístění se všemi jejími příslušnými pekly.

Jakou omluvu, jaké ospravedlnění a rozumové odůvodnění byste mohli nabídnout pro něco takového? Naprosto žádné! Na stránkách Mého Nového zjevení bylo mnohokrát jasně uvedeno, že vůbec cokoliv, jakmile se jeho idea zrodí, musí nést své důsledky, výsledky a následky. Dokonce i když z vašeho stanoviska není existence negativního stavu a lidského života skutečná a fakticky je iluzí, nicméně pro ty, kdo žijí v jejich krutostech a ohavnostech, je velmi reálná a hmatatelná. Subjektivní vnímání a zkušenost platí pro každého jedince více než jeho objektivní realita, která může, ale nemusí být skutečná. Jsou na příklad bída, utrpení a strádání schizofreniků majících bludy a halucinace pro ně méně reálné jen proto, že v tak zvané objektivní realitě neexistují? Ovšemže ne. Pro ně jsou reálné a jsou pro ně tím, co platí, a nikoliv vaše řeči a ujišťování, že jejich bludy a halucinace nejsou skutečné. Chápete, co tím myslím?

Jak byste vůbec mohli omluvit, ospravedlnit a rozumově odůvodnit to, co probíhalo po celou historii pseudojsoucná a pseudobytí negativního stavu a lidského života s těmi všemi strašnými, ohavnými a opovrženíhodnými činy, válkami, bédami, utrpeními, strádáními, krveprolitími a všemi jinými nevýslovnými a nepředstavitelnými krutostmi a ohavnostmi, jaké tak převládají v povaze jejich pseudoživota? Ano, bylo dovoleno, aby k tomu došlo za účelem jasně ukázat či ilustrovat a demonstrovat, co se stane, jestliže některé sentientní entity přijdou na nápad, že Já jsem snad, snad možná, lhář a podvodník, protože ony nemají žádnou možnost porovnání mezi modalitou svého života a nějakého jiného typu života, který by byl diametrálně odlišným od všeho a diametrálně protikladným ke všemu, co je obsaženo v jejich běžném a jediném životě. Protože to však byl nemorální, neetický a bláhový přístup, byl neomluvitelný, neospravedlnitelný a nelze ho rozumově odůvodnit bez ohledu na to, jak, nebo na to, nakolik se s ním souhlasilo nebo bylo povoleno, aby se udál. Konec konců tu je ilustrace a demonstrace následků, výsledků a důsledků realizace a aktualizace tohoto nemorálního, neetického a bláznivého přístupu. Zároveň je tu jasné sdělení či ukázání

faktu, že nic, absolutně nic z tohoto není vůbec možné či nelze jakkoli omluvit, ospravedlnit ani rozumově odůvodnit.

Když se vezme v úvahu vše, co rozpoutala aktivace negativního stavu a lidského života v celém Mém Stvoření a všech aspektech jeho jsoucna a bytí, i kolik restrikcí, omezování a bezpečnostních opatření bylo nutno zavést kvůli jejich vražedným, netolerantním, šíleným a destruktivním úsilím; a uváží-li se též, že každý jedinec zúčastněný v jejich pseudoživotě je nositelem této nutnosti, jsou z tohoto důvodu všichni vinni nevýslovnými zločiny vůči všem sentientním entitám, jakož i sobě samým. Není tu žádná objektivní, ba ani subjektivní omluva, ospravedlnění nebo rozumové odůvodnění něčeho takového. A toto je duchovní morálně-etické dilema této situace. Je tedy v tomto případě nějaká cesta ven z této strašlivé situace?

Kdybychom měli posuzovat veškeré uspořádání a výtvořiny, vynálezy a pseudoživotní styl negativního stavu a lidského života z pozice toho, co rozpoutaly v celém Mém Stvoření; a kdyby tento soud měl být založen na všech následcích, výsledcích a důsledcích jejich manifestace; a kdyby tento soud měl být vykonáván z duchovního morálně-etického hlediska, pak v tom případě, mluvíme-li o nevýslovných zločinech, každý, kdo se jich účastnil, by musel být odsouzen na věky do pekel, aby tak nesl veškeré následky svých činů, jak se dovozuje z biblického chápání této situace. Takto se při všech těchto výrocích v Bibli a v jiných takzvaných svatých knihách přišlo na myšlenku věčného trestu.

A zde přichází záležitost Mé Bezpodmínečné Lásky, Moudrosti, Milosrdenství, Odpuštění, Soucitu, Pochopení, Přijetí, Laskavosti, Respektu, Ocenění a podobných faktorů zakotvených v Mé Absolutní Přirozenosti. Těmito faktory je vydlážděna cesta, která dává každému, kdo je chycen do pasti negativního stavu a lidského života, příležitost dostat se z něho ven a konvertovat do pozitivního stavu. Existují dobře definované kroky, jimiž je toto obrácení možné. Tyto kroky jsou aplikovatelné u každého, kdo se nachází v negativním stavu nebo je jeho představitelem. A dovolte, abych vám řekl něco předem: neexistují žádné jiné kroky či cesty či prostředky, které by umožnily komukoliv dostat se ven z negativního stavu bez ohledu na to, kdo co říká nebo jaké jiné prostředky nebo způsoby by chtěl použít. Mohu vás ujistit, že jakékoliv jiné kroky, prostředky, způsoby či cokoli jiného by vás nejen nevyvedly z negativního stavu, ale ještě hlouběji by vás do něj zavedly. A tak je tomu bez ohledu na to, jak dobré a potěšující by se zdálo být vaše přechodné rozpoložení. Vzpomínáte na Můj výrok v Evangelích o vcházení do dveří? Kdokoli vchází dveřmi jinými než těmi, které Já jsem postavil (Já jsem jedinými dveřmi), je zloděj a lupič. Zloděj a lupič by jenom posílil pseudojsoucno a pseudobytí negativního stavu, aniž by kdy byl s to vstoupit do pozitivního stavu nebo, v našich termínech, konvertovat do pozitivního stavu.

Jaké tedy má zaujmout kroky, prostředky nebo způsoby každý, kdo objeví, že je reprezentantem negativního stavu? Úplně prvním krokem má být uznání a přijetí faktu, že je takovým představitelem. Po poznání toho faktu má sám sebe velmi důkladně prozkoumat a prověřit, aby se tato skutečnost potvrdila z vlastního nitra. Jinými slovy, k tomuto přijetí nedojde proto, že to říkám Já nebo Mé Nové zjevení, jak to bylo naznačeno tobě, Petře, například u Margarety, ale proto, že je to objektivní fakt zjištěný postupem zpytování, prozkoumávání a prověřování sebe sama. Jakýkoli jiný

způsob, jakým se dospěje k takovému závěru, by byl jenom z donucení, a ne ze svobody volby zjistit pravdu o této vážné záležitosti. Kdyby to bylo z donucení, pak by se v tom případě žádný krok směrem ke konverzi nemohl připsat nebo přidělit jedincovým niternostem, kde to platí. Zas a opět by v tom případě byla konverze jenom zdánlivou, externalizovanou, ale ne internalizovanou, a jedinec by nejen pokračoval být představitelem negativního stavu, ale dále by přinášel deformace, falešnosti, zmatek a jiné atributy negativního stavu, obsažené v jeho mylných ideách, jimiž by bezděčně kontaminoval a učinil prázdným vše, co je zahrnuto či odhaleno v Mém Novém zjevení.

Jakmile kdokoli dojde k plnému uvědomění a přijetí za této situace, která mu ukazuje, že je skutečně představitelem negativního stavu a že se svéhlavě a dle volby inkarnoval na této planetě či kdekoliv jinde v zóně vymístění s určitým zřetelně vymezeným posláním, jehož podstatou bylo všemi dostupnými prostředky a způsoby udržovat, šířit, uvádět do praxe a vnučovat vše obsažené v povaze negativního stavu, pak může být aktivován druhý krok. V tomto kroku se musí prožívat silné pocity lítosti a poznání i přiznání faktu, že bez ohledu na to, nakolik nebo v jakém rozsahu jedincova role a pověření byly dle možné dohody se Mnou nebo s Mým dovolením, absolutně neexistuje žádná omluva, ospravedlnění ani rozumové odůvodnění pro jeho roli, posláním, pověření a cokoli, co učinil nebo činí, bez ohledu na to, jak dobré a ctnostné či pozitivní se jeho role a skutky jeví v jeho vlastních očích či vnímání nebo v očích a vnímání jiných, jemu blízkých.

Pokud jedinec dospěje k tomuto bodu uvědomění a přijetí, stává se hodným toho, aby Mne na základě své vlastní svobodné vůle a volby a se vší skromností, pokorou a ponížeností osobně požádal o uplatnění Mého Bezpodmínečného Milosrdenství, Odpuštění, Soucitu, Empatie, Pochopení, Laskavosti, Přijetí, Tolerance, Ocenění a všeho ostatního, čeho je třeba za tímto účelem. Zároveň Mne může požádat, abych ho osvobodil od jakýchkoliv špatných, zvrácených, falešných, zlých a negativních idejí, konceptů, vjemů, chápání či čehokoliv, co má a co pronikalo do jeho mysli a bylo využíváno negativním stavem, aby jím a skrze něj znečišťoval, intoxikoval, kontaminoval, podkopával a popíral Mé pravé Ideje, Principy, Koncepty, Výroky a vše ostatní, co jsem činil a nabízel v celém Mém Novém zjevení (v jeho všech třech zdrojích), a aby ode Mne přímo obdržel velkou dávku pravé niterné intuice, jež by mu umožnila rozlišovat mezi pravdou a falešnostmi a která by mu umožnila plně a bezpodmínečně přijmout všechno, co je obsaženo v Mém Novém zjevení.

Po předložení takové žádosti obdrží Mé bezpodmínečné milosrdenství a odpuštění a na základě toho by měl být schopen odpustit a prokázat milosrdenství i sám sobě. Následkem tohoto faktu se mu nic minulého, starého, negativního a zlého nebude připomínat či připisovat, leda že by se sám ze své svobodné vůle a volby vrátil zpět a stal se reprezentantem negativního stavu - což je velmi nepravděpodobný scénář, pokud svou žádost mínil skutečně upřímně a z hloubi svého srdce a mysli.

V tomto časovém bodě by taková osoba vstoupila do Nové školy, a to buď během života na této planetě (v tom případě bez jejího zevního vědomého uvědomění), nebo během pobytu v duchovním světě (v tom případě s jejím plným vědomým uvědoměním a účastenstvím). Během účasti v Nové škole proběhne jejich pravá duchovní transformace a provede se úplná konverze do pozitivního stavu.

Jedním z fundamentálních předpokladů konverze do pozitivního stavu, o kterém jsem se Já osobně zmiňoval mnohokrát dříve, je přijetí a aplikování všech principů Mého Nového zjevení. Jak si pamatujete, několikrát jsme uvedli, že nikdo nemůže konvertovat do pozitivního stavu žádnými jinými prostředky než prostřednictvím Mé Nové Přirozenosti a Mého Nového zjevení. Jakýkoliv pokus udělat to jinak by vás, jak bylo uvedeno výše, učinil zloději a lupiči. Moje Absolutní Nová Přirozenost a Mé Nové zjevení z ní vyvěrající je jedinou cestou, jedinými dveřmi a jediným prostředkem pro to, aby se taková konverze udála.

Pokud si z nějakého důvodu myslíte, že ti pseudotvůrci. Kterí konvertovali do pozitivního stavu, podnikli jiné kroky než ty, co byly uvedeny výše, pak se velmi mýlíte. Museli jimi projít jako každý jiný. A věřte Mi, nebylo pro ně lehké učinit to kvůli jejich domnělé nadřazenosti nad každým a vším po mnoha tisíciletí. Takové pojmy jako skromnost, poníženost a pokora, na jejichž základě je možná konverze, byly jejich mentalitě a uspořádání osobnosti velmi vzdálené. Avšak plně přijali a uznali jako nepopíratelný fakt, že to, co učinili a jak to učinili, byl nevýslovný zločin a že bez ohledu na to, nakolik jsme se na tom všem dohodli, z duchovně-morální a etické perspektivy tu pro aktivaci negativního stavu nebyla žádná omluva, ospravedlnění ani rozumové odůvodnění.

Jiná deformace nebo dokonce naprostá falešnost se stala zřejmou, když se prohlásilo, že neexistuje žádná potřeba konverze do pozitivního stavu, neboť konverze v opravdového lidského tvora bez negativní konotace takovou potřebu nahradila. Tento názor vede k jiné, dokonce ještě nebezpečnější deformaci a falešnosti. Podle něho se má za to, že členové Nového vesmíru a sám Nový vesmír jsou v procesu absorbování celého pozitivního stavu, což každého v něm učiní pravým člověkem, čímž se zcela nahradí pozitivní stav, jakož i jakékoli jiné způsoby a prostředky manifestace nekonečných počtů, rozdílných, jedinečných a individualizovaných entit, které byly původně stvořeny ve svých vlastních jedinečných a neopakovatelných identitách. Což jinými slovy vede k vytvoření tupé, nudné, neinspirující, nemotivační a neproduktivní uniformitě všech a všeho bez jakékoli představy nekonečných rozmanitostí individuů, jedinečnosti a rozdílnosti. Což zase nevede nikam jinam než k opětovnému ustanovení plnosti pseudoživota negativního stavu.

Dovolte, abych vám něco řekl o zdroji této naprosté a hanebné falešnosti. Pamatujete si, jak jsme mluvili o tom, jak renegáti imitovali pseudotvůrce ve všem, co dělali a podnikali? A jak renegáti zfabrikovali svůj vlastní quasi-pseudo-nový vesmír se všemi jeho podivnými, šílenými a nepředstavitelnými tvory a nižšími tvory? Nu, a ne příliš dávno pověřili určitý kontingent těch tvorů rolí reprezentantů pravého Nového vesmíru a tím, aby se připojili k určitým jedincům, kteří byli z nepravých či nenáležitých důvodů tak či onak napojeni na Mé Nové zjevení, a aby vpustili do jejich myslí ideu, že nikdo již nemusí konvertovat do pozitivního stavu, protože každý v Mém Stvoření bude konvertován do pravých lidských tvorů, a že Nový vesmír nahradí Můj pozitivní stav. Jaká ohavná deviace od pravdy v této záležitosti! Každý, kdo působí pod takovými idejemi, je kompletně a docela pod vlivem a v otroctví zmíněného kontingentu těch tvorů. Podobně osobě bych chtěl poradit něco, co bylo Mnou symbolicky vylíčeno ve Zjevení 3:18, a cituji: *Radím vám nakoupit ode Mne zlata*

ohněm přečištěného, abyste mohli zbohatnout; a bílá roucha, abyste se mohli obléci, aby se nemohla odhalit hanebnost vaší nahoty; a pomazat své oči mastí, abyste mohli prohlédnout. Symbolika této rady by měla být zjevná každému. Kdo má otevřenou mysl, aniž by byl jakkoli potřebný její výklad.

Rozebereme tuto nebezpečnou pseudoideu trochu hlouběji: tato idea vytlouká kapitál z faktoru Mé Nové Přirozenosti. Jak víte, katalyzátorem pro získání a ustanovení této Přirozenosti bylo Mé lidské tělo a to, s čím duchovně korespondovalo, a které jsem Já velmi zvláštním a neobvyklým postupem učinil Božským. Snahou renegátů v tomto ohledu tedy bylo zmrzačit a zredukovat esenci a substanci Mé Nové Přirozenosti na tento Lidský Aspekt Mého Božství. Jinými slovy říkají, že vzhledem ke všem praktickým účelům jsem Já opustil všechnu Svou dřívější Přirozenost a zaměnil ji nebo nahradil pouhou Lidskou Přirozeností a že žádné jiné aspekty už nemám. Podíváte-li se na tuto ideu blíže, pak by vás nevyhnutelně přivedla k logickému závěru, že ve Své Přirozenosti jsem se stal také relativním, a tedy jsem opustil svou Absolutnost. Kdyby k tomu mělo dojít, pak by negativní stav svou věc vyhrál, neboť v jsoucnu a bytí by nebylo k dispozici nic, co má Absolutní Hodnotu, pročez by nemohl existovat ani žádný pozitivní stav. Vždyť je přece známo, že pozitivní stav se může odvodit pouze ze jsoucna a bytí Absolutního Stavů, o němž se nutně předpokládá, že je Absolutní Pozitivitou. Takže pokud jsem se Já zřekl Svého Absolutního Stavů, abych se stal pouze Lidským Tvorem, byť v jeho ryze pozitivní konotaci, pak v tom případě bych zrušil pozitivní stav jako takový anebo ho zredukoval na relativní kondici, jaká by neměla žádnou šanci na věčné pokračování stejně jako negativní stav. Tím by pak neexistoval žádný rozdíl mezi těmito dvěma stavy. A nejen to, nýbrž Mé Lidství je ve své čistě pozitivní konotaci padělek, jelikož nic relativní povahy nemůže být samo sebou a od sebe pozitivní bez svého Absolutního Pozitivního Zdroje.

Co tato falešná a bláznivá idea odmítá vzít v úvahu, je to, že lidský aspekt Mé Nové Absolutní Přirozenosti je pouze malým důležitým aspektem Mé Přirozenosti a že Má Přirozenost tím, že je Absolutní, sestává z nekonečných Rozmanitostí Aspektů sídlících a vyvěrajících z Mé Absolutní Duchovní Mysli, Mé Absolutní Vnitřní Mysli, Mé Absolutní Vnější Mysli a Mého Absolutního Nepojmenovatelného Jádra, z čehož každý a všechno žije a je naživu. Kvůli těmto Absolutním Nekonečným Rozmanitostem existují v jsoucnu a bytí nekonečné rozmanitosti vesmíru, kterým se říká souborně multivesmír, jakož i nekonečná různorodost sentientních entit v nich bydlících ze své vlastní svobodné vůle a volby. Není náhodou, že jsme v nedávných dialozích zevrubně probírali záležitosti individualit, jedinečností a rozdílností, Jakož i Mé Absolutní Individuality, Jedinečnosti a Rozdílnosti. Mezi mnohými jinými věcmi byla tato rozprava v předvídání fabrikace falešných a bláznivých idejí o redukci všech a všeho na pouhý jeden malý aspekt Mé Přirozenosti - Její Lidský Aspekt.

Totéž je pravdou o povaze Nového vesmíru. Je pravda, že tento vesmír byl stvořen z Mé Nové Přirozenosti. Povšimněte i však, prosím, že jeho stvoření se dělo nejenom z lidského aspektu Mé Přirozenosti, ačkoli hrál v tomto procesu význačnou roli, ale z povšečnosti Mé Nové Přirozenosti. Takže Nový vesmír se všemi svými členy - ačkoli je pravým ztělesněním opravdového lidství - není omezen jenom na to, ale má i vše ostatní, co je obsaženo v Mé Nové Absolutní Přirozenosti, v relativním rozpoložení. Tak

jako Má Nová Absolutní Přirozenost není ohraničena pouze lidským aspektem, tak je tomu i s Novým vesmírem a všemi jeho obyvateli. V úplnosti-všeho Nový vesmír zaujímá jenom jeden důležitý aspekt v celkovosti Stvoření. Stvoření nemůže být omezeno nebo zredukováno na jeden takový vesmír. Existují mnohé jiné aspekty; vlastně je takových rozmanitých aspektů nekonečné množství, které dodávají každému vesmíru zvláštní, ojedinělou a neodmyslitelně jedinečnou povahu. Tento faktor odráží Mou Absolutní Novou Přirozenost. Funkcí Nového vesmíru, která vyvěrá z funkce Mé Nové Absolutní Přirozenosti, je dávat v jeho relativní kondici konkrétní ilustrativní a demonstrativní příklad toho, čím vším je Moje Pravá Přirozenost ve své Absolutní Kondici. Dělá se to ne za účelem náhrady, výměny nebo zrušení jedinečnosti, individuality a rozdílnosti každého vesmíru a jeho příslušných obyvatel, ale za účelem obohacení a posílení jejich vlastních individualit, rozdílností a jedinečností, a tedy toho, že se učiní ještě více takovými, než tomu bylo dříve.

Navíc se nikdo doposud nevtělil na planetu Nula z Nového vesmíru. Jak si vzpomínáte, neobvyklá poloha a umístění Nového vesmíru jsou takové, že má úplně přímý přístup ke komukoliv či čemukoliv na této planetě - kdykoliv je to třeba a pokud je to třeba. Takže každý, kdo se nachází na této planetě, přišel buď z pozitivního stavu, nebo ze stavu negativního, anebo se původně narodil jako lidský tvor. V každém případě sem dorazil se svou vlastní dobře definovanou identitou a zřetelně stanoveným záměrem, které nelze vymazat nebo nahradit něčím nebo někým jiným. Nezapomeňte na fakt, že každý jedinec bez ohledu na to, kde a kdy, tak či onak v sobě nosí jedinečný, individualizovaný a nekonečně rozdílný element nebo částici, která byla uvolněna z Mé Absolutní Jedinečné, rozdílné a Individuální Přirozenosti. Dokonce i v případě jedinců zfabrikovaných silami negativního stavu přichází originální energie, potřebné pro takový účel, z Mých Absolutních Energií, jež udržují a napájejí život v každém kdekoliv a kdykoliv. V těch energiích jsou vloženy Mé jedinečné, rozdílné a individuální elementy či částice, které byly použity pro fabrikaci všech těch zástupců tvorů a nižších tvorů. To, že jakákoliv pozitivní konotace byla z těch elementů či částic fabrikátory odstraněna, je docela jiný příběh. Přesto se navzdory tomuto odstranění původní ponětí individuality, jedinečnosti a rozdílnosti, z nichž sestává jedinečná totožnost každého, plně zachovaly v každém z nich. Avšak tato identita byla zatlačena dozadu do hlubokého zákoutí nevědomé mysli každého, aby tak dala vznik úplně jinému účelu, než pro jaký se myslelo, že měla být a existovat originální totožnost.

Takže co všechna tato fakta skutečně znamenají? Znamenají, že zde nejde o to, aby se někdo stal někým jiným, v tomto případě někým z pravých lidí jakými jsou členové Nového vesmíru **v některých** svých aspektech nebo jakými jsem Já **v Jednom ze Svých** Aspektů; nýbrž zde jde o to, jak přivodit původní pravou povahu tohoto elementu či částice, která slouží jako základ nebo podklad, na němž by se mohla ustanovit jedincova individualita, jedinečnost, rozdílnost a totožnost, ale které byly tak zmrzačeny, potlačeny a skryty fabrikátory všeho v negativním stavu, že potřebovaly spoustu transformativní práce k tomu, aby se jeden mohl stát tím, čím měl/měla být.

Co se týká jedinců, kteří přišli z pozitivního stavu a kteří jsou Mými reprezentanty buď zjevně, nebo skrytě, jakož i všech těch z pozitivního stavu, co se ztratili a byli zkaženi negativním stavem a kteří se následně stali otroky negativního stavu, u všech budou

lidské aspekty jejich povah ve vší své negativní konotaci v příhodnou dobu odstraněny a jejich pravá povaha, totožnost, jedinečnost, individualita, rozdílnost budou vzkříšeny, aby tak mohli produktivně, konstruktivně, tvořivě a jedinečně provozovat ten element a částici, kterými jsem je původně nadělil. Musíte v tomto ohledu pochopit jednu důležitou věc: žádným způsobem není možné odstranit, opustit nebo nahradit ten element nebo tu částici. Nicméně může se posílit nebo obohatit všemi těmito zkušenostmi z bytí v lidské přirozenosti a z přijetí příkladu pravého lidství od členů Nového vesmíru, aniž by se pokoušelo být takovými, jakými jsou oni, nebo aniž by se vyhýbalo faktorů konverze do pozitivního stavu. Taková snaha by se rovnala vzdání se své vlastní identity a přirozenosti. A to by bylo duchovním cizoložstvím. Takže účelem zde je objevit svou pravou přirozenost a vrátit se k ní. Když to bude dělat, jedinec musí vzít na vědomí, že je nemožné stát se kýmkoliv v pravé realitě vlastní totožnosti, aniž by nejdříve došlo ke konverzi do pozitivního stavu. Pamatujete si v Doplnění 3 v *Korolariích...* na velmi důležité sdělení o nutnosti návratu ke své pravé přirozenosti, která původně vychází ze Mne? A že toto úsilí - navrátit se k vaší pravé přirozenosti, a tedy k vaší vlastní individualitě, jedinečnosti a rozdílnosti - bude hlavní snahou z vaší strany po zbytek vašeho života na planetě Nula? Uplatnění významu toho sdělení je nyní plně účinné. Tenkrát jste na to byli upozorněni, aby se odvrhly jakékoliv špatné, negativní a falešné ideje o tom, že byste mohli opustit svou pravou přirozenost, získat něco jiného nebo se vyhnout potřebě konverze do pozitivního stavu.

Co by se stalo v případě, že by taková věc byla možná - odstranit či vyměnit vaši pravou přirozenost a její individualitu, jedinečnost a rozdílnost? V tom případě byste odmítli Mne ve vás, Kdož je přítomen ve vaší jedinečné, individuální a rozdílné identitě. A nejen to, ale připravili byste každého v Mém Stvoření o to, že by měl Můj důležitý jedinečný, individuální a rozdílný element či částici, reprezentovanou manifestovanou vámi osobně a individuálně. Proto by vaším účelem nemělo být konvertovat a stát se pravým lidským tvorem s vyhnutím se konverzi do pozitivního stavu, ale objevit svou původní přirozenost, než se stala entitou negativního stavu čili před vtělením e do lidského těla za jakýmkoliv účelem, a usilovat o zpětné nastolení té původní přirozenosti, abyste se tak mohli stát plným projevem jednoho důležitého elementu či částice Mé Nové Přirozenosti v její nekonečné, nenahraditelné, nezaměnitelné, jedinečné, individuální a rozdílné přirozenosti, ze které sestává vaše pravá identita. Konajíce tak, přispívali byste ku prospěchu a užitku všech v Mém Stvoření, zavrhuji a zrušuji pseudoživot negativního stavu, který tkví v popírání těchto faktorů. Takže jak vidíš, Petře, z této poněkud dlouhé rozpravy, Manfredova návštěva a jeho poslání hledat fakta nám umožnilo dostat tato životně a kriticky závažná a nesmírně důležitá témata do pozornosti všech a objevit skutečnou pravdu za tím vším. Vlastně několik nedávných dialogů zaznamenaných od chvíle jeho příchodu k tobě bylo inspirováno tím, co on reprezentuje ve své smířlivé, mírotvorné a fakta hledající roli. A my všichni jsme mu vděční za to, že svou roli a misi v tomto ohledu splnil účinně a úspěšně.

Důležitou věcí nyní je, že tímto jednotlivým dialogem, který pro tebe, Petře, nebylo snadné zaznamenávat, každý, kdo se nachází v této zvláštní pozici, prosáknuté takovými falešnostmi a bláhovými ideami, dostává velkou příležitost, aby z vlastní svobodné vůle a volby napravil své cesty prostřednictvím kroků výše popsanych.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Pokud si zvolí tak učinit, pak by na základě tohoto faktoru mohl být osvobozen od vlivu a z otroctví toho speciálního kontingentu renegátů, který jej krmí takovými nepravdivými a bláznivými ideami. A jediný způsob, jak se udržovat čistým a oproštěným od nich, je přijímání, následování a praktikování idejí Mého Nového zjevení v jeho třech zdrojích, přitom vždy pečlivě prověřovat, zda jakákoliv idea. Která nastane ve vaší mysli, je v souladu s tím, co bylo, je a bude zjeveno v Mém Novém zjevení v jakémkoliv čase. Pokud tomu tak není, mohu vás ujistit, že nepřichází ode Mne bez ohledu na to, nakolik byste si byli jisti, že je tomu tak. V tom případě by bylo zřejmé, že to přichází ze zavádějícího zdroje renegátů.

Tak si, Petře, myslím, že jsme pro dnešek řekli dost. Bude-li třeba něco dodat k tomuto tématu, dozvíš se to později. V tomto časovém bodě si počkáme, jaká bude reakce na tuto nabídku nápravy a potřeby změny a konverze k naší věci neboli k věci pozitivního stavu u těch, co jsou v roli, situaci a pozici, jak se zjevuje v Dialogu 108. a částečně v Dialogu 109. Mezitím, pokud to bude nezbytné a potřebné, oslovíme některé jiné otázky. Avšak nyní jdi a odpočívej a buď v klidu. Neměj obavy ohledně následků celé této situace. Pamatuj, pravda věci je důležitější než cokoli jiného. Já opakuji: ‚a poznáte pravdu a pravda vás osvobodí.‘

Petr: Mnohokrát Ti děkuji za tuto důležitou a životně závažnou rozpravu. Velmi si jí cením.

Dialog stý devatenáctý

25. října 1999

Petr: Můj Pane Ježíši Kriste, abych Ti řekl pravdu, mám ohromné potíže se zaznamenáváním dialogů týkajících se chování a pozice některých konkrétních jedinců, kteří byli/jsou tak či onak spojeni s Tvým Novým zjevením a kteří údajně jsou pod vlivem negativního stavu/renegátů. Mluvit o nich a o jejich duchovním či pseudoduchovním postavení a o tom, co propagují ve svých pochybných, ba dokonce duchovně nebezpečných ideách, se mi zdá až příliš jako vnucování z mé strany. Konec konců, nemají právo a výsadu být takovými, jakými chtějí být, a propagovat, cokoliv chtějí, ať by to bylo jakkoliv falešné a duchovně nebezpečné? Já osobně bych během zaznamenávání těchto Dialogů dal přednost zabývání se záležitostmi, které se konkrétně netýkají individuálního postavení, chování nebo stavu někoho. Ovšem co já mohu vědět, co je v tomto ohledu nejlepší a nejvhodnější z Tvého stanoviska, a nikoliv z mého?

Pán Ježíš Kristus: Chápu a uznávám tvé obavy a těžkosti v tomto ohledu, Petře. Byly by legitimní a náležité, pokud by se vztahovaly k někomu, kdo nebyl/není tak či onak nějak zapojen do Mého Nového zjevení. Avšak v okamžiku, kdy máte někoho, kdo prohlašuje, že je Mým následovníkem nebo kdo se domnívá nebo si myslí, že je se Mnou ve spojení a že ideje, které propaguje, přicházejí ode Mne, přičemž tak tomu není a není v kontaktu se Mnou či z kýmkoliv z pozitivního stavu, pak zde máš úplně jinou situaci. Je to zvláště pravdou, jestliže takový jedinec měl/má silný vliv na jiné členy Mého Nového zjevení nebo na Mé reprezentanty. Konec konců každý, kdo překrucuje, falšuje, nesprávně vykládá nebo odbočuje od idejí Mého Nového zjevení a kdo prohlašuje, že jeho ideje jsou jeho integrální součástí, pocházející přímo ode mne, potřebuje být upozorněn na své nesprávné pojmání, nepravdivé vykládání a na to, že je pod vlivem negativního stavu/renegátů. Vždyť zde mluvíme o mém Novém zjevení!

Jsou tu tři záležitosti: První je, že takové upozornění poskytuje příležitost někomu, kdo se nachází v tomto neblahém postavení, aby napravil své cesty a zbavil se svých pokroucených a falešných idejí, a tak se navrátil do pozitivního stavu a k pravdě Mého Nového zjevení. Jak jinak by se takový jedinec mohl dozvědět o faktu, že je pod vlivem negativního stavu? Pokud jste pevně přesvědčeni a neotřesitelně věříte, že vaše falešné a duchovně nebezpečné ideje přicházejí ode Mne nebo od někoho z pozitivního stavu, pak byste necítili potřebu ani neměli chuť a motivaci se jich zbavit. Takže takové jedince seznámíte s těmito faktory a nabídnete jim v tomto směru příležitost, aby zanechali svého duchovně negativního postavení v tomto ohledu. Zda uposlechnou, či nikoliv, to je docela něco jiného. Toto je ta chvíle, kdy musí učinit rozhodnutí, založené na jejich svobodné vůli a volbě, zda přijmou tuto nabídku, či nikoliv.

Za druhé se musí odhalit pravda o této věci. Jinak existuje nebezpečí, že někteří jiní lidé, kteří takového jedince znají, by ho mohli považovat za Mého posla a mohli by mít

sklon souhlasit s jeho nesprávnými a pokroucenými ideami jen proto, že věří, že přichází ode Mne prostřednictvím takového jedince, nehledě na to, že velmi často nemohli rozumět ani slovu z toho, co jim dotyčné individuum říkalo či sdělovalo. Kolik lidí ti, Petře, řeklo, že doopravdy věřili, že dotyčný jedinec byl se Mnou ve spojení, a důvod, proč nerozuměli ani slovu, obsaženému v ideách sdělovaných jim tímto jedincem, byl v tom, že on se nacházel na duchovně vyšší úrovni chápání pravé reality duchovních skutečností, než to bylo v jejich případě? Tohle je tedy skutečná nepravdivost této domněnky. Jde o velmi nebezpečnou domněnku, která podporuje falešné sebevnímání a falešnou roli dotyčného jedince. V minulosti jsi dokonce i ty, Petře, v tomto ohledu prožíval chvilkové pochyby a říkal sis, že snad se v tom jedinci mýlíš a že bylo docela možné, že důvod, proč ses cítil nesvůj, když jsi slyšel ideje vyslovené tím individuem, je v tom, že ta osoba byla na o mnoho vyšší duchovní úrovni, než jsi tenkrát byl ty.

Co musíte v tomto ohledu pochopit, je to, že pokud je někdo doopravdy na tak zvané vyšší duchovní úrovni než někdo jiný, pak takové postavení neznámá, že jakékoliv ideje, jaké by takový jedinec vyjadřoval, by byly nedostupné, těžko pochopitelné nebo by nebylo možné je pochopit. Pravdou je pravý opak. Čím výše je někdo duchovně, tím jednodušší a pochopitelnější jsou jeho ideje, vyjadřování, chování, postoje či cokoli. A nejen to, ale takový jedinec by ve vši skromnosti, pokoře a poníženosti sešel na duchovní úroveň jiných a přizpůsobil by své duchovní ideje úrovni jejich chápavosti a pochopení.

Takže pokud jsou v tomto smyslu něčí ‚duchovní‘ ideje tak složité, zamotané a zmatené, že nikdo nemůže sledovat jejich význam a obsah anebo chápat, co se vám snaží sdělit, pak si v tom případě můžete být jisti, že takový jedinec je buď pod vlivem negativního stavu, nebo přímo představitelem negativního stavu. Pouze negativní stav je s to produkovat a sdílet takové složité, zamotané, zmatené a nepochopitelné pseudoduchovní ideje. Toto je důvod, Petře, proč ti každý, kdo byl ve spojení nebo pod vlivem dotyčného individua, sděloval, že nemohl pochopit ani slovo z toho, co ona osoba vyjadřovala.

Chci, abyste všichni věděli, že uvažovat o někom tak, že je na vyšší duchovní úrovni, než jste vy, je jednou z nejnebezpečnějších pozic, jaké můžete zaujmout. Toto je jeden z nejoblíbenějších způsobů, jakým vás negativní stav může nalákat do pastí, abyste věřili a přijali falešnosti i nepravdy o komkoliv či čemkoliv. Takže jak jinak by se někdo mohl dozvědět, že je tomu tak, kdybychom se vyhýbali upozorňování na tato fakta například prostřednictvím těchto Dialogů? Kdybych měl souhlasit s tvými těžkostmi a problémy, Petře, a vyhnul se tomu, abych každého upozornil na tato fakta, pak v tom případě by pravda ve věci nikdy nevyšla najevo, ale doutnala by někde hluboko ve tvé mysli a neustále by ti způsobovala bídné pocity nejistoty a váhavosti účinně podkopávající tvou schopnost poznat a přijmout pravdu o této věci.

Za třetí: Tím, že tato situace vyjde najevo, dáváme potřebnou příležitost všem těm, kdo byli/jsou pod vlivem takového jedince, získat náležitý, správný a realistický náhled na pozici každého takového jedince a na jeho pravou povahu a roli, jakou hrál/hraje v tomto ohledu. Na základě toho se mohou, pokud si to přejí, zbavit přijatých falešných náhledů o zmíněném jedinci, jakých se drželi. Tím, že to učiní, se mohou osvobodit od

jakýchkoliv negativních vlivů přicházejících od toho jedince, jaké možná zažili. Takto se mohou zbavit falešností, a namísto toho znovu získat pravdu o této věci. Konec konců, jestliže u někoho věříte něčemu, co není takové anebo to není vůbec pravda, pak se lopotíte s nepravdami o této věci. Přijetí jakéhokoli druhu nepravdy vás uvádí do vlivu negativního stavu. Tohle je nejlepší způsob, jak být ve stavu neustálého pokušení ze strany negativního stavu. Fakticky tím, že se držíte takových falešných náhledů, necháváte dveře široce otevřeny k tomu, aby docházelo k takovému pokušení. A Já velmi dobře vím, že vy nechcete být v takové situaci. Toto je důvod, proč potřebujeme o těchto věcech mluvit, kdykoliv k tomu situace opravňuje.

Nicméně je zde jiný aspekt této věci. Zabývá se záležitostí odpovědnosti a zodpovědnosti každého jedince za vše, co udělal/udělá a bude dělat. Ačkoli tato záležitost byla široce probrána v Mém Novém zjevení, zvláště v **Koroláriích k Novému zjevení Pána Ježíše Krista** (Doplnění 13, například), je třeba je uvést ještě jednou. Vztahuje se přímo k tématu probranému v předešlém dialogu (118.), který pojednával o faktorech duchovně eticko-morálního posouzení jakéhokoliv provedeného nebo vykonaného činu. Jak si z tohoto dialogu pamatujete, bylo tam uvedeno, že bez ohledu na to, jak se něco stane, děje se to na základě souhlasu nebo povolení. Ve všech takových případech by nešlo uplatnit žádné ospravedlnění, omluva nebo rozumové odůvodnění. Důvodem tohoto požadavku je, že každý také souhlasil být odpovědným a zodpovědným za své chování, postoje, skutky, činy, vztahy a veškeré své výtvořiny. Faktory odpovědnosti a zodpovědnosti vylučují možnost uplatnění jakéhokoliv ospravedlnění, rozumového odůvodňování či omlouvání ohledně čehokoli, co není v souladu s povahou pozitivního stavu a jeho nejzazší Absolutní Pravdou - se Mnou.

Musíte v tomto ohledu chápat, že v té době bylo také dohodnuto nebo bylo dáno svolení ilustrovat a demonstrovat následky, výsledky a důsledky čehokoli, co se týkalo aktivace negativního stavu. A nejen to, ale každý jedinec, kdo se ocitl v pozici reprezentanta negativního stavu, souhlasil ze své svobodné vůle a volby, že bude také odpovědný a zodpovědný za vše, co by dělal v každé době svého bytí takovým představitelem. Jinými slovy souhlasil s tím, že ponese plnou zodpovědnost za své činy, skutky, chování, výtvořiny (falešných idejí, například) atd., aby tu nebyl žádný základ nebo základna pro omluvy, ospravedlnění či rozumová odůvodnění všeho, co by vyprodukoval v tomto negativním ohledu. Takže by bylo duchovně velmi nevhodné brát toto na lehkou váhu a nemít zájem o vše, co se týká souhlasu nebo povolení a nutnosti být odpovědným a zodpovědným za své vlastní volby a způsob života vůbec.

Pamatujete, co bylo řečeno o této záležitosti v Doplnění 13 (na jeho konci)? Že život pozitivního stavu je zakotven v tom, že každý na sebe bere odpovědnost a zodpovědnost za všechny své volby a že plně ponese následky za výsledky a důsledky všech takových voleb. A jelikož život v pozitivním stavu je založen na těchto důležitých duchovních faktorech, aby se negativnímu stavu umožnilo dosáhnout jeho neblahého uskutečnění, bylo nutné odstoupit od tohoto způsobu, a namísto toho ustanovit pseudoživot, který by se vyhýbal jakékoliv odpovědnosti a zodpovědnosti za všechny své možné důsledky, následky a výsledky toho, co vyprodukoval. Takže v tomto případě se v negativním stavu buď svaluje vina za jakékoli takové následky, výsledky a důsledky na někoho jiného, nebo se vina za ně dává existenci pozitivního stavu. Jak si

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

pamatujete, v *Novém zjevení Pána Ježíše Krista* se uvádí, že negativní stav věří, že jeho problémem je bytí a jsoucno pozitivního stavu. Zničte nebo vyhlad'te pozitivní stav, a negativní stav nebude mít žádné problémy. Na druhé straně, jestliže negativní stav a všichni v jeho pseudoživotě jsou s Mým dovolením a po dohodě s pseudotvůrci, pak o co jde? Děláme jen to, co se od nás očekává, a proto nejsme odpovědni ani zodpovědni za své skutky. V tom případě jsem to Já, kdo je odpovědný a zodpovědný za to, co se děje v negativním stavu, protože konec konců Já jsem souhlasil či jsem dovolil, aby k tomu došlo.

Toto jsou typické způsoby ospravedlnění, omluv a rozumářských odůvodnění, která převládají v pozici všech v negativním stavu. Jediné, co tito ospravedlňující a omlouvající se ve svém zdůvodňování opomíjejí, je faktor souhlasu s tím, že budou odpovědni a zodpovědni za své činy a skutky a za nutnost nést jejich důsledky, výsledky a následky, a to bez jakéhokoliv omlouvání, ospravedlnění a rozumového zdůvodňování všeho, co vytvořili v průběhu celého svého pseudoživota.

Z toho, co bylo shora řečeno, může povstát otázka: V jakém bodě se v takových to případech může uplatnit Moje bezpodmínečná láska, milosrdenství, soucit, empatie, pochopení. Přijetí, odpuštění, laskavost, respekt, tolerance a uznání? Jak si jasně pamatujete (nebo nepamatujete!) z Dialogu 51. (strana 343), bylo zde naznačeno, že moudrost této situace požaduje, aby tyto atributy byly aplikovány pouze **po** proběhlém ilustrování a demonstrování všech důsledků, následků a výsledků všech zlých, nesprávných a špatných činů. Jinými slovy to bude poté, co každý ponese a zakusí všechny důsledky takových skutků. Tento faktor vylučuje jakoukoliv možnost, aby se to bralo na lehkou váhu nebo omlouvalo, aby docházelo k ospravedlnění a racionalizaci negativních a zlých skutků, činů, idejí, chování nebo výtvorů. A toto je duchovní eticko-morální aspekt celé situace negativního stavu a každého v negativním stavu, jakož i se záležitostí souhlasu a dovolení. Nic víc se tomu nemůže připisovat. Proto vůbec nikdy neužívejte faktor souhlasu či dovolení pro omlouvání, ospravedlnění a rozumové zdůvodnění svého chování, postoje, svých skutků, životního stylu či čeho všeho, co máte, abyste neskončili v pasti vlivu negativního stavu. Pravý představitel Mne či Mého pozitivního stavu tím, že jeho povahou je být takovým, bude vždy nést plnou odpovědnost a bude plně zodpovědný za všechno ve svém životě, za chování, postoj, skutky a výtvoř, ať mohou být jakékoli. Nikdy nevyužije faktor naší dohody či dovolení k jejich omluvě, ospravedlnění či racionalizaci. A toto je vše, co jsem chtěl říci o tvých těžkostech a obavách v tomto ohledu, Petře.

Petr: Mnohokrát děkuji za Tvé vysvětlení této situace a za snášení mých těžkostí a problémů v tomto ohledu. Než uvedu mou otázku, není tu něco jiného, o čem bys v této chvíli chtěl mluvit?

Pán Ježíš Kristus: Jenom krátká poznámka o něčem, co se stalo během tvého zaznamenávání této části naší rozpravy. Když jsi byl téměř na konci zapisování této dávky, zazvonil tvůj telefon. Byl jsi překvapen, že slyšíš zvonění, protože bylo příliš brzy ráno na to, aby někdo s tebou chtěl mluvit. Když jsi zvednul telefon, shledal jsi, že na druhém konci byla Margaret. Tentokrát zněla značně zoufale a upřímněji ve své touze získat pomoc nebo se dostat pryč z vlivu idejí renegátů, než tomu bylo v případě, kdy ti volala poprvé. Jak jsme všichni doufali, podnikla druhý velmi důležitý krok ve

své snaze navrátit se do pozitivního stavu, vzdát se své současné pozice a učinit rozdílnou volbu.

Třetí krok, který by měla ona nebo kdokoliv jiný v podobné pozici podniknout, je nejdůležitější a kriticky nejzávažnější. Je to tento krok, v němž se musí rozpoznat a přijmout fakt toho, kdo kým byl/je, jaká byla/je jeho pozice a role v tomto ohledu, ukázat a vyjádřit z hloubi svého srdce pomocí faktoru svobodné vůle a volby ochotu a silnou touhu učinit jinou volbu, upustit od všech idejí, konceptů, postojů a produkcí, jaké kdo vyjadřoval a s nimiž se identifikoval s tím, že je považoval za pravdivé a pozitivní, zatímco takové nebyly; a namísto toho přijmout, zvnitřnit a příkladem svého života a chováním šířit všechny ideje, pojetí, principy a poučky Mého Nového zjevení ve všech třech jeho zdrojích tak, aby se staly vládnoucím faktorem vlastního života. Jak víte a jak bylo mnohokrát uváděno dříve, kdokoliv může odejít ze své role, pozice či ze všeho, co má negativní povahu, pouze prostřednictvím Mého Nového zjevení a v konečném smyslu prostřednictvím Mé Nové Přirozenosti, z níž se Mé Nové zjevení odvozuje. Takže zbavování se všech jiných idejí, konceptů a myšlenek, které nejsou v souladu s Mým Novým zjevením, připravuje cestu pro to, aby ideje Mého Nového zjevení vstoupily do takového jedince a započaly proces jeho pravé transformace. Všichni doufáme, že třetí krok bude podniknut a účinně proveden.

Petr: I já také upřímně doufám. A nyní přichází moje otázka. Nejsem si jist, zda má nějakou relevanci k výše probíranému, ačkoliv některé její aspekty by mohly mít. Jak víš, už delší dobu jsem přemýšlel a uvažoval o druhé a třetí kapitole Apokalypsy v křesťanské bibli. V těch kapitolách posíláš poselství různým církvím. Swedenborg obšírně psal o těchto záležitostech ve svých dvou knihách Apokalypsa Vysvětlená a Apokalypsa Odhalená. Nechci opakovat nic, co je obsaženo v těch knihách. Má otázka je, zda je v těch dvou kapitolách něco, co by mělo jakousi relevanci vůči naší pozici, roli a postavení jako Tvých představitelů, nebo zda vše, co bylo odhaleno skrze Swedenborga, platí tak, jak to tam stojí, a proto to nemá pro tuto dobu či pro nyní probíhající posun a jeho současnou fázi význam. Jak soudobé či současné by mohlo být něco v těch kapitolách ve vztahu k našim vlastním životům?

Pán Ježíš Kristus: To, co bylo sděleno výše, má velmi silný vztah k tvé otázce, Petře. Ačkoliv Swedenborgovo vylíčení má poněkud rozdílný význam a týká se záležitostí jak v intermediálním světě, tak i na planetě Nula v tak zvaných církvích, některé ideje, které on v tomto ohledu vyjádřil, by se mohly uplatnit i na současnou situaci. Ovšem, jak víš, slovo ‚církev‘ v současné konotaci svého významu již pro vás neplatí. Namísto toho se může pojímat jako duchovní postavení jakéhokoli jedince, kdo vyžaduje jakékoli a ztotožňuje se s jakýmikoli duchovními či pseudoduchovními ideami a pojmy, které si přivlastnil pod vlivem toho či onoho učení, dogmatu, doktríny nebo principů. V tomto aspektu to má relevanci k výše probíranému tématu.

Zopakujme krátce, co bylo v tomto ohledu zjeveno ve Swedenborgově Apokalypse Odhalené. Jak víš, posílal jsem poselství sedmi církvím. Podle současného pojmání významu slov ‚sedm církví‘ tato slova značí souhrn všech učení, nauk a dogmat, přijatých různými jedinci, skupinami, společnostmi, církvemi, a to, v jakém rozsahu měly vliv nebo se uplatňovaly v jejich osobních a individualizovaných životech. Než se pustíme do velmi stručného zopakování, je na řadě varovná poznámka: Jména měst

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

v těch dvou kapitolách se nijak nevztahují ke skutečným fyzickým městům rozprostírajícím se na vaší planetě. Vezměte prosím na vědomí, že vše, co o nich bylo řečeno Swedenborgem nebo cokoliv se o nich uvede právě teď, nemá co činit s těmito fyzickými entitami. Proto se nijak nezabývejte jejich fyzickým určením. Nemají vůbec žádné.

Církev v Efezu znamená všechny ty, co se na prvním místě zaměstnávají pravdou své doktríny neboli pravdou svého chápání všech duchovních idejí a pojmů, ale kteří zanedbávají nebo si nevšímají dobra života. Jinými slovy, to jsou ti, co znají a přijímají duchovní pravdy, ale neuplatňují tu znalost ve skutcích svého života.

Církev ve Smyrně označuje všechny ty, kteří jsou v dobru, pokud jde o jejich život, ale kdo jsou v nepravdách, pokud jde o jejich chápání skutečnosti pravé duchovnosti, nebo, abychom použili slov Swedenborga, kteří jsou v nepravdách co do své nauky. Jinými slovy, jsou to ti lidé, kteří mají na zřeteli pouze to, co je dobré, ale kteří zanedbávají či nevěnují pozornost tomu, co je pravdivé. Toto lze považovat za lásku bez moudrosti či za dobro bez pravdy.

Církev v Pergamu označuje všechny ty, kdo redukují význam života pouze na to, co je dobré, a odmítají fakt, že náležitá znalost, správné chápání a přijímání pravdy má nějakou spásnou kvalitu nebo vůbec nějaký význam, a proto pravda má hrát velmi malou roli v jedincově životě. Jinými slovy, tito lidé si myslí, že vůbec nezáleží na tom, s jakými druhy duchovních idejí, pojmů či doktrín se ztotožňujete. Jste-li dobrou osobou či je-li váš život zakotven v dobru a lásce, je to postačující k tomu, abyste vedli náležitý duchovní život. V tomto ohledu taková láska postrádá jakoukoli moudrost.

Církev v Thyatiře označuje ty jedince, kteří jsou ve víře vyplývající z pozitivních skutků (dobročinnosti), jakožto i ty, co jsou ve víře bez jakýchkoliv kladných činů (dobročinnosti). To jsou lidé, kteří fungují z pozice víry a věří, že buď samotná víra má nějaký význam, nebo víra zkombinovaná s pozitivními skutky je nejvýznamnější ingrediencí pravého duchovního života. V tomto jednotlivém případě máme dva extrémy v pojmání obsahu pravého duchovního života. Jedna krajnost se týká tvrzení, že pouze víra má nějaký význam, zatímco vše ostatní je nadbytečné, kdežto druhá krajnost správně předpokládá, že víra musí být zkombinována s pozitivními skutky kvůli tomu, aby měla nějaký pravý duchovní význam.

Církev v Sardách označuje všechny ty jedince, kteří setrvávají v mrtvém uctívání, takovém uctívání, jež neobsahuje nic z víry, nebo z pozitivních skutků, anebo nic z obou. Tito jedinci se zabývají jen rituálními, dogmatickými nebo procedurálními aspekty uctívání Boha, ale kteří nemají žádný sklon ani touhu znát pravdu nebo ji aplikovat ve svém každodenním životě konáním pozitivních skutků nebo činů. V tomto smyslu jsou tací jedinci duchovně mrtví.

Církvi ve Filadelfii se popisují ti jedinci, kteří znají pravdu a její zdroj a kteří jsou jak v pravdě a jejím dobru, tak v dobru a jeho pravdě. Jinými slovy, tito jedinci uznávají, že veškerá pravda a její dobro a všechno dobro a jeho pravda vyvěrají ze Mne - z Pána Ježíše Krista a že smysl života není jenom ve znalosti a chápání pravdy, ale v setrvávání v dobru té pravdy a v jejím připisování pravému zdroji - Mně.

A posléze církev v Laodikeji značí všechny ty jedince, kteří střídavě věří, že všechno vyvěrá z nich samotných bez jakéhokoli zřetele na Mé Slovo nebo na Mne jako na zdroj všeho pravdivého a dobrého; nebo tu a tam věří, že vše týkající se duchovních věcí má být odvozováno z Mého Slova. Tím, že takto činí a kolísají mezi jedním a druhým extrémem, dostávají se do postavení profanace všeho, co je opravdu svaté, náležité a pravé. Tito jedinci také občas věří, že nepotřebují Mne či cokoli, co se týká Mého Slova, aby vedli náležitý duchovní život, ale že to vše mohou dělat sami od sebe svou vlastní zásluhou. Avšak někdy jindy přiznávají skutečnost, že pouze ode Mne, Mnou, skrze Mne, se Mnou a ze Mne může docházet k náležitému duchovnímu životu. Z příkladu těchto jedinců můžete vidět, jak může dojít k znesvěcení všeho svatého, náležitého a správného. Jeden den Mne a Mé Slovo popírají, a příští den Mne a Mé Slovo uznávají.

Tak toto je několik velmi krátkých poznámek o významech těch dvou kapitol v Apokalypse, jak je popsal Swedenborg. Jak se toto vše může uplatnit na vaši současnou situaci a na vás jako Mé pravé reprezentanty? Především musíte pochopit celkovou strukturu zmíněných dvou kapitol (druhé a třetí kapitoly Apokalypsy). Díváte-li se na ně pečlivě, povšimnete si, že existují čtyři úrovně v jejich obsahu. První úroveň se vztahuje na popis Mne a Mé Budoucí Nové Přirozenosti. Jak jste si povšimli, při oslovení každé církve či toho, co duchovně představuje, jsem mluvil ze zcela rozdílného aspektu Mé Přirozenosti. Důvod pro to má co činit s duchovním postavením každé příslušné církve a stupněm jejich duchovních falsifikací, deformací nebo, v některých případech, s duchovní příhodností existující v té době. Ta pozice a její situace vyžadovala přístup z rozdílného aspektu Mé Přirozenosti proto, abych všechny upozornil na to, jaké duchovní aspekty jsou případně porušeny nebo uznávány tou kterou církví.

Druhá úroveň pojednává o popisu pravého duchovního stavu každé příslušné církve. Do jaké míry je pojmání, chápání a aplikace pravých duchovních faktorů života v souhlasu či v souladu s pravou duchovní realitou takového života? Je jejich duchovnost skutečně takovou, jakou má být? Jaké jsou faktory deviace, falsifikace, přehlížení a deformace v jimi přijatých doktrínách a dogmatech? Jaké aspekty jejich duchovnosti jsou v takovém stavu, a proto potřebují okamžitou nápravu, opravu nebo náhradu?

Třetí úroveň ukazuje cestu nebo dává náležité kroky či postupy pro nápravu, opravu či náhradu nebo zbavení se, kdykoliv je toho zapotřebí, všech jejich současných nenáležitých pojetí, chápání a aplikací duchovních principů a to, z jaké pozice a jakým způsobem se to může učinit.

Čtvrtá úroveň popisuje všechny důsledky, výsledky a následky praktik jejich života, založených na jejich pojetí, chápání a aplikaci všech idejí, osvojených jejich učením, doktrínami a dogmaty. Jinými slovy, byli učiněni plně odpovědnými a zodpovědnými za vše, co v nich hlásali a za to, jak vedli svůj život. Vidíš, Petře, jak má vše v této části našeho dialogu přímou souvislost s tím, o čem jsme mluvili v jeho první části, jakož i v předešlém dialogu (118.)?

Petr: Ano, vidím to jasně. Mně to dává dokonalý smysl. Je-li někdo v deformacích, falsifikacích, nesprávných výkladech a reprezentacích jakýchkoli duchovních idejí

přicházejících od Tebe, pak takový jedinec by byl popsán podle stavu a kondice jedné z výše uvedených církví. V tom případě by se vše, co bylo vylíčeno ve čtyřech úrovních těch dvou kapitol, mohlo aplikovat na kohokoliv z nás, kdo by byl v podobné situaci - ať pozitivní, či negativní.

Pán Ježíš Kristus: Přesně tak, Petře. To, že se zde zabýváme čistě duchovními věcmi, je označeno slovem ‚anděl‘. Povšimni si, prosím, že Moje poselství jsou posílána andělu každé církve, nikoliv přímo samotným církvím. Slovo ‚anděl‘ v této zvláštní souvislosti označuje souhrn duchovních idejí, konceptů a principů a způsobu jejich uplatňování v životě těch, kdo je přijímají a následují způsobem, odrážejícím se v jejich každodenním životě. Kvůli tomuto spoluvýznamu jde tato zvěst k těm, kdo jsou odpovědní za produkování, generování, výklad a prosazování všech takových idejí, konceptů a principů. Jak se všechny tyto věci vztahují k Mým pravým reprezentantům na planetě Nula obecně a k tomu, co je obsaženo v Mém Novém zjevení, jakož i vůči Mé Nové Absolutní Přirozenosti zvláště? Protože Mí představitelé, kteří jsou buď zjevně, nebo skrytě spojeni s Mým Novým zjevením, způsobem, jak chápou, pojmají, přijímají, zvnitřňují a uvádí do praxe jeho principy ve svém každodenním životě, jak se projevují jejich postoje, chování, skutky, jednání a výkony, i tím, jak chápou, přijímají a vidí Mou Novou Absolutní Přirozenost, určují svou současnou duchovní pozici a postavení. Proto vše, co vyplývá z každé z těchto sedmi možností reprezentovaných dotyčnými církvemi, plně platí i na váš duchovní život.

Vaší povinností, odpovědností a zodpovědností v tomto ohledu je bedlivě prověřovat a zkoumat váš konkrétní postoj vůči Mně, Mému Novému zjevení a všemu, co se vztahuje k duchovním záležitostem. Vezměte například někoho, kdo byl zpočátku velice horlivým následovníkem Mého Nového zjevení a kdo hluboce miloval vše, co se k němu vztahovalo (Efezus). Jenže jak čas plynul a nic velkého významu se nestalo ani vám, ani kolem vás, a každodenní potíže a problémy přežití na planetě Nula si vybraly svou daň, vaše první zamilování se a zbláznění do Mého Nového zjevení postupně uvadalo. V jednom časovém bodě jste ztratili intenzivní zájem o vše týkající se Mne a Mého Nového zjevení a vaše spojení s ním se stalo jen záležitostí vašich úst bez jakéhokoliv hlubšího cítění vůči všemu, co k němu patří. Poselstvím pro vás v tomto ohledu, pokud byste se ocitli v této kategorii, by bylo činit pokání nebo napravit své cesty, vyvolat a navrátit své dřívější činy i své prvotní milování a horlivé následování a praktikování všeho, co se vztahuje ke Mně a k Mému Novému zjevení.

Anebo vezměte například situaci, ve které se nacházíte vyhození ze svého domova chotěm/chotí či milencem/milenkou, nebo ze své práce, nebo ze svého společenského postavení, z církve nebo z něčeho jiného podobně důležitého ve vašem životě na planetě Nula kvůli tomu, že máte co do činění se Mnou a Mým Novým zjevením (Smyrna). Nebezpečí v této situaci by bylo ve vaší tendenci skrývat svou spřízněnost se Mnou a Mým Novým zjevením, abyste se vyhnuli něčemu takovému. Anebo byste měli sklon jednat podle toho, co váš manžel/ka, přítel nebo kdokoli/cokoli po vás žádá, a slevovat ze své duchovní integrity, a tím účinně ničit svůj vztah ke Mně a k Mému Novému zjevení, majíce mylně za to, že jestliže budete v sobě udržovat v tajnosti vše, co se vztahuje ke Mně a Mému Novému zjevení, a zároveň přistoupíte na kompromis s jejich požadavky, pak vaše duchovní integrita zůstane neporušena a váš vztah vůči

Mně a Mému Novému zjevení bude plně zachovaný a náležitý. Jak byste mohli o něčem takovém přemýšlet, když by se váš vztah k zevním faktorům vašeho života pro vás stal důležitějším nežli váš vztah ke Mně a Mému Novému zjevení? Nebo vezměme například možnou tendenci u některých z vás považovat jakékoliv jiné ideje, koncepty a učení vedle Mého Nového zjevení a dodatkem k němu za něco, co také přichází buď ode Mne, anebo jehož praktikování by mohlo sloužit pro vylepšení a obohacení vašeho duchovního života zakotveného v mém Novém zjevení a v Mé Nové Přirozenosti (Pergamon a Thyatira). Jinými slovy, smíchávali byste jejich ideje, koncepty, produkty či cokoli, co mají, se vším, co je obsaženo v mém Novém zjevení a v Mé Nové Přirozenosti. Toto by mělo za výsledek úplné znečištění, otrávení, zkažení a zamoření všeho obsaženého v mém Novém zjevení, což by z něj učinilo nicotný a prázdný obal použitelný pro zahrnutí deformací a falešností toho všeho ostatního.

Nebo vezměme například možnost, která by mohla existovat u některých z vás, považovat Mé Nové zjevení za dogmatický, ritualistický prostředek k vytváření určitých zevních gest bez jakýchkoliv pravých duchovních vnitřních faktorů, na nichž veškerý můj pozitivní stav stojí a funguje a na nichž je Mé Nové zjevení vybudováno. Pokud by tomu u kohokoliv z vás tak bylo a pokud byste je považovali za dogmatické a externalizované a jako takové byste je přijali, pak byste se stali duchovně mrtvými (Sardis). Toto je varování, abyste nikdy nepovažovali cokoli v mém Novém zjevení za dogmatické, katolické, protestantské či za cokoli jiné převažující ve vašem zevním manifestování mezi všemi vašimi náboženskými a pseudoduchovními trendy. Nebo vezměme například ty z vás, co by měli tendenci věřit, že by byli schopni svou vlastní zásluhou, sami sebou a ze sebe, bez Mé účasti či bez Mého Nového zjevení dojít k bodu přijetí Mého Nového zjevení (Laodikeja). Zaujetím takového postoje byste se stali duchovně slepými a nahými. Znovu je zde varování, abyste nikdy nepadli do podobné léčky. Ovšem máte mezi sebou i ty, kdo z hloubi svého srdce, z lásky dobra a pravdy a z jejich duchovního manželství plně přijímají, a to v zájmu samotných principů, bez jakýchkoli postranních úmyslů Mou Novou Přirozenost a vše, co je obsaženo ve všech třech zdrojích Mého Nového zjevení, a uvádějí to do praxe a do všech aspektů svého života (Filadelfie). Takže v zásadě můžeme říci spolu s textem těch dvou zmíněných kapitol: ‚Ten/ta, kdo má uši k slyšení, nechť slyší, co vám všem pravím.‘ (Parafrázuji to!) A toto je vše, o čem jsme dnes měli rozmlouvat v rámci tohoto tématu či čehokoliv jiného. Pěkně si užíjte dne s naší Rosemarie, která je u vás na návštěvě v Santa Barbaře.

Petr: Velmi, velmi Ti děkuji za toto zjevení.

Dialog stý dvacátý

27. října 1999

Petr: Dnes ráno jsem zvědavý, zdali bys rád pokračoval v probírání nějakých jiných záležitostí souvisejících s obsahem druhé a třetí kapitoly Apokalypsy. Zvláště mě zajímá sedm aspektů Tvé Přirozenosti, ze kterých jsi oslovoval každou jednotlivou církev. Je v nich něco vedle toho a navíc k tomu, co bylo o nich zjeveno Swedenborgem a co platí pro současnou a aktuální situaci existující ve všech světech veškerého jsoucna a bytí, pseudojsoucna a pseudobytí, na planetě Nula a taky pro nás, Tvé představitele? Mimo to, jak se tyto aspekty vztahovaly ke Tvé současné Absolutní Nové Přirozenosti, která v době posílání oněch poselství ještě nebyla namístě? Kvůli všem čtenářům těchto Dialogů mě nechej všechny stručně shrnout: Za první, Ty, kdo držíš sedm hvězd ve své pravé ruce, kdo chodíš uprostřed sedmi zlatých svícňů. Za druhé, Ty, který jsi První a Poslední, kdo byl mrtvý a přišel do života. Za třetí, Ty, kdo má ostrý dvousečný meč. Za čtvrté, Ty, který jsi Syn Boží, kdo máš oči jako ohnivé plameny a chodidla jako zušlechtěný kov. Za páté, Ty, kdo máš sedm Duchů Boha a sedm hvězd. Za šesté, Ty, kdo jsi svatý, kdo jsi pravda a který máš klíč Davidův. Ty, kdo otevíráš, co nikdo nezavře, a zavíráš, co nikdo neotevře. A za sedmé, Ty, kdo jsi Amen, Věrný a Pravý svědek, začátek stvoření Boha. Tak tady máme všechny. Mohl by ses k tomu dnes ráno vyjádřit?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, to bych rád. Ale pamatuj, že vám teď může být nabídnuto jen omezené vysvětlení. Někaké aspekty smyslu a významu citovaného textu by buď byly pro lidskou část vaší mysli nepochopitelné, nebo by bylo předčasné je zjevit. Takže se soustředme na ty, které mohou být srozumitelné a pochopitelné a jsou důležité v současné situaci, ve které se všichni na planetě Nula a všude jinde nacházíte.

Jak víte, vždy, když hovoříme o nějakých aspektech Mé dřívější nebo současné Absolutní Přirozenosti, čelíme nepřekonatelným těžkostem při hledání nejvhodnějších slov vaší lidské řeči k vyjádření jejich pravého obsahu a významu. Jak by mohla nějaká zevní lidská relativní slova vyjádřit nebo sdělit něco Absolutní Povahy, Významu a Obsahu? Takže, cokoliv bychom v tomto ohledu řekli, by bylo pouze vzdáleným přiblížením pravé povahy a skutečnosti těch aspektů. Takže během našeho rozhovoru mějte tyto faktory stále na mysli. Jinak byste mohli skončit ztotožněním se s něčím, co je jen přiblížením pravé reality, a ne pravou realitou samou ve své esenci a substanci.

Takže po tomto řečeném vezměme tyto aspekty jeden po druhém. Jak víte z první kapitoly Apokalypsy, tajemství sedmi hvězd v Mé pravé ruce a sedmi zlatých svícňů se vztahovalo ke zmíněným církvím. Takže sedm hvězd byli andělé sedmi církví a sedm svícňů bylo sedm církví. Toto vysvětlení je samozřejmě z jedné pozice duchovních souvztažností k pozici jiné, aniž by dávalo jakýkoli náhled na to, co ve skutečnosti a fakticky Mé držení sedmi hvězd v Mé pravé ruce a chození mezi sedmi zlatými svícny, jakož i samotných sedm hvězd a sedm svícňů, skutečně znamená a označuje.

Sedm hvězd v současné konotaci jejich významu značí všechny duchovní ideje, pojmy, myšlenky, pocity, představy, principy, poučky a vše s nimi spojené v jejich plné a vyčerpávající úplnosti a způsobu, jakým se uplatňují v povšečnosti Mého Stvoření a ve všech aspektech svého jsoucna a bytí, jakož i v povšečnosti pseudojsoucna a pseudobytí, na planetě Nula a v zóně vymístění obecně. Že je držím ve své pravé ruce, naznačuje, že vím v Absolutním smyslu, mocí Své Absolutní Všemohoucnosti, Všudypřítomnosti a Vševědoucnosti (má pravá ruka) vše a cokoli, co je v tomto ohledu rozšiřováno a propagováno kdekoli a kdykoli. Sedm zlatých svícnů značí v této konotaci všechny jedince kdekoli a kdykoli, kteří jsou šířiteli, propagátory a praktikanty těchto duchovních idejí, pojmů, představ, principů atd. na jakékoli úrovni svého dobra a pravdy, nebo svých zel a nepravd, ale které Já, nehledě na jejich duchovní postavení, miluji a o které se starám (slovo ‚zlatý‘ souvztaží s dobrotou Mého Srdce a láskou Mé Moudrosti). Že procházím uprostřed sedmi zlatých svícnů, znamená, že oni všichni bez ohledu na to, kde a kdy, jak pozitivní a dobří, nebo špatní a zlí jsou, jak pravdivé, nebo nepravdivé jsou jejich pojmy, ideje, představy atd. a životní styly, žijí, fungují a jsou schopni být ve svých vlastních situacích, pozicích a životech, jakož i ve svých identitách, pouze faktorem Mé neustálé přítomnosti s nimi a v nich. Mé procházení uprostřed nich generuje všechny přímo ze Mne vyvěrající životní energie, jimiž ve svých vlastních očích fungují, žíví a jsou na živu.

Z pozice této Mé vševědoucnosti a všudypřítomnosti, neustále opatřuji všemožné příležitosti pro tvořivý, produktivní a konstruktivní pokrok všech pozitivních, řádných a dobrých idejí, pojetí, představ a životních stylů, jakož i pro litování, napravení a zanechání těch špatných, negativních, zlých a nesprávných, jež ohrožují duchovní životy svých držitelů, šířitelů, propagátorů a praktikantů. Jak jste si všimli z textu těch dvou kapitol v Apokalypse, kdykoli nacházím něco nesprávného, nepravdivého, překrouceného, zlého, nebo dokonce smrtelného v něčích duchovních idejích a praktikách, vždy je na tato fakta upozorňuji a říkám, že pokud se nebudou kát, zříkám se jich. Faktor zřeknutí není použit nikdy předtím, než jsou komukoli zajištěny mnohé příležitosti kát se a polepšit se. A co obnáší takové kání se? Mezi jinými věcmi obnáší rozpoznání a přijetí z hloubi vlastního srdce, že jeden žije, propaguje a praktikuje nepravdy a zla, a současně vyjádří touhu se jich natrvalo zbavit a nahradit je jen tím, co přichází přímo ze Mne nebo co v souvislosti se současnou situací přichází z Mé Nové Přirozenosti přes Nové zjevení. Jak si vzpomínáte, nyní může být každý osvobozen od svých zel a nepravd a umístěn do pozitivního stavu pouze skrze Mé Nové zjevení a skrze přijetí Mé Nové Přirozenosti.

Pokud se tato situace aplikuje na Mou Absolutní Novou Přirozenost, všechny tyto faktory související s Mým držením sedmi hvězd v Mé pravé ruce a procházení se mezi sedmi zlatými stojany lamp ukazují, že pouze z pozice Mé Nové Přirozenosti se mohou jakékoli nabídky politování a polepšení se pro každého stát pravou skutečností. Bez Mé Nové Přirozenosti by žádná taková možnost neexistovala. Z pozice Mé Staré Přirozenosti by byl každý odsouzen k věčné smrti. Důvod pro tento tvrdý a nemožný následek spočívá ve skutečnosti, že v kondici Mé Absolutní Čistoty a Pozitivnosti bych bez žádné zkušenosti negativního stavu a lidského života ani na zlomek vteřiny nemohl vystát cokoli nepravdivého a zlého. Abych však zabránil, že by se to kdy stalo, rozhodl jsem se změnit Svou Přirozenost a osvojit si Novou. Takže z pozice Své Nové

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Přirozenosti Já smím, mohu a jsem ochotný neustále pro každého zajišťovat ohromná množství příležitostí pro kání a napravení vlastních negativních a zlých způsobů. A o toto jde v tomto aspektu Mé Přirozenosti, jak se to odráží v prvním citovaném textu.

V druhém aspektu jsem označen jako První a Poslední, kdo byl mrtev a přišel do života. Jde tu o dvojí záležitost. V prvním případě být První a Poslední označuje, že nikdo přede Mnou a nikdo po Mně nemůže existovat a ani nikdy nebyl a nebude. Kdokoliv a cokoliv je a existuje, je a existuje uvnitř, lépe řečeno, je a existuje mezi Prvním a Posledním. V tomto smyslu je zřejmé, že nikdo a nic nemůže, nesmí ani není s to být a existovat vně nebo před tím či po tom Prvním a Posledním - po Mně. Toto je otázka všezahrnujícího činitele. Z důvodu, aby to bylo všezahrnující, bylo pro Mne nezbytné zažít něco, co nikdy předtím nebylo zahrnuto ve zkušenostní modalitě Mé Staré Přirozenosti - negativní stav a lidský život. A tady přichází druhá záležitost. Pro někoho, kdo je Absolutně Ryze pozitivní bez jakéhokoliv obsahu čehokoliv negativního uvnitř Své Přirozenosti, vstoupit do negativního stavu a jeho lidského života znamená zemřít nebo zakusit smrt. Procesem podrobení všech aspektů negativního stavu a jeho lidského života a odstraněním všeho negativního, zlého a nepravdivého z lidského aspektu Své Přirozenosti, jsem se stal opět živým a uchoval jsem si všechny přímé zkušenosti všeho, co je obsaženo v povaze negativního stavu a lidských životů.

Tento konkrétní aspekt se přímo týká Mé Nové Přirozenosti. Toto je prorocká předpověď o postupu nabytí Mé Nové Přirozenosti. Bez ní bych nikdy nemohl sestoupit na úroveň relativních sentientních entit a stát se pravým a jediným (symbolicky řečeno Prvním a Posledním) Spasitelem všech z negativního stavu a negativních aspektů lidské povahy. Kdyby se to vůbec nikdy nestalo, nikdo by na věčnost nemohl unést toto strašné a nesnesitelné břemeno pseudojsoucná a pseudobytí negativního stavu a lidského života. Protože jsem předvídal, že bez tohoto faktoru by negativní stav a jeho lidský neživot nemohl být přeměněn, spasen nebo odstraněn a že jeho stálá přítomnost by nejen komplikovala životy každého také v pozitivním stavu, ale za takovýchto protivných podmínek by bylo nemožné pokračovat v takovémto či jakémkoliv jiném životě vůbec, dobrovolně jsem se stal mrtvým, abych se mohl opět stát živým. Vidíte, proč bylo tak rozhodující a důležité získat Mou Novou Přirozenost? A z této skutečnosti vidíte, že to byla otázka života a smrti každého kdekoliv a kdykoliv.

Ve vaší současné kondici, pokud se někteří z vás stále drží čehokoliv, co bylo popsáno v Mých poselstvích sedmi církvím a zaznamenáno v první a druhé kapitole Apokalypsy jako negativní, zlé, nepravdivé a pokroucené, tímto jste duchovně mrtví. Nebo pokud spojujete cokoliv z Mého Nového zjevení s čímkoli, co není jeho idejemi a obsahem, v tomto případě jste smrtelně nemocní a jste v procesu duchovního umírání. Činit tak nebo být takový znamená zkoušet nemožné - být vně nebo být před tím nebo po tom Prvním a Posledním. Jakýkoliv pokus tak činit vás udělá duchovně mrtvými. Ale protože Já jsem také zemřel a v procesu podrobení smrti samé se stal živým navždy, vydláždil jsem cestu pro vás, abyste se uzdravili ze smrtelné nemoci nebo přišli do pravého života, pokud jste už duchovně mrtví.

V tomto konkrétním smyslu být První a Poslední také značí být pouze jediný, kdo je První a Poslední naživu a žijící v absolutním smyslu. Kdokoliv relativní tedy může žít a

být naživu pouze skrze Mé bytí absolutně naživu a žijícím navždy. Žádné jiné cesty nejsou možné nebo proveditelné. Ve své kondici, jako Mí praví představitelé na planetě Nula, máte odrážet tento důležitý duchovní faktor šířením jeho významu a obsahu ve vašich vlastních životech a ve způsobu, jakým máte vztah ke Mně a ke všem ostatním kdekoliv a kdykoliv.

Třetí aspekt pojednává o Mně, jak mám ostrý dvousečný meč. Co to duchovně znamená, mít takový meč? Přímo se to vztahuje k tomu aspektu Mé Nové Přirozenosti, který má absolutní schopnost objevovat, odkrývat, vymezit, oddělit a odstranit cokoli nepravdivé, zlé, negativní a protikladné čemukoli dobrému, pozitivnímu, pravdivému a náležitému bez ohledu na to, jak moc nebo do jaké míry je cokoli z negativního stavu maskováno, skryto, utajeno a jak dobré, náležité, správné a korektní se to jeví, a bez ohledu na to, nakolik se cokoli této ohavné povahy činí Mým jménem. Ale také to znamená absolutní ochranu a izolaci každého po všech stránkách před ublížením, poškozením, zraněním, zničením a věčným zatracením. Protože ostrý dvousečný meč vyjadřuje Absolutní, Čistou a Neznečištěnou Pravdu, která úspěšně bojuje proti všem zlům a nepravdám, značí to taky tu zvláštní moc v Mé Nové Přirozenosti, která má absolutní schopnost eliminovat negativní stav nadobro a navždy a zachránit každého z jeho spárů bez ohledu na to, co udělal a jaký byl, takže navrací všechny zpět do pozitivního stavu. Je to tato část Mé Nové Přirozenosti, která upozorňuje na pravou povahu pozitivního, jakož i negativního stavu, a ustanovuje náležité rozpoložení pro všechny v negativním stavu a jeho lidském životě, aby se káli a napravili své cesty, tím, že jim ukazuje pravou skutečnost Mé Absolutní Pravdy z Mého Absolutního Dobra nebo Mé Absolutní Moudrosti z Mé Absolutní Lásky a zároveň jim zobrazuje rozdíl mezi pozitivním a negativním stavem. Tato schopnost každému umožňuje dělat správné volby, které jsou založené na této rozhodující znalosti rozdílů, a ne na slepotě.

Ve vaší konkrétní pozici jste, jako Moji praví představitelé, uvedeni do pozice prodloužení Mého ostrého dvousečného meče, takže je vám umožněno jasně rozlišit a rozpoznat pravdy od nepravd a překroucenin, dobra od zla a klady od záporů a překonat a zbavit se ve svých vlastních životech jakýchkoliv možných pozůstatků čehokoli negativní a zlé povahy a také všech svých, z jejich vlivu vyplývajících, nesprávných pojetí Mé Nové Přirozenosti, Mého Nového zjevení, Mého pozitivního stavu a způsobu, jakým žijete a praktikujete všechno, co je obsaženo v mém Novém zjevení. Touto vaší schopností budete moci ustanovit pro všechny ostatní příklad a základ, na kterém, až se čas naplní, budou moci udělat to, co vy.

Čtvrtý zřetel se zabývá tím aspektem Mé Budoucí Nové Přirozenosti, která Mne popisuje jako Syna Božího, kdo má oči jako ohnivé plameny a jehož chodidla jsou jako zušlechtěný kov. Důvodem, proč říkáme ‚budoucí‘, je to, že tehdy, před ukončením nabytí Své Nové Přirozenosti, jsem byl v pozici bytí jediným Synem Božím. Proces sjednocení s Mou Esencí a Substancí - Otcem nebyl z pozice Mé Lidské Přirozenosti dokončen po dlouhou dobu (ve vašem planetárním, lidském pojetí času). Zde jsem fungoval z té pozice té části Své Přirozenosti, která se vztahuje k jí získaným lidským aspektům. Protože se procesem jejich zbožštění zbavily všech nečistot negativních aspektů lidské povahy, bylo jim umožněno nazývat se zde Synem Božím. Syn přináší zpět k Otci všechno, co má, a dává mu to. Otec si to bere a inkorporuje nejen to, co mu

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Jeho Syn přinesl, ale bere Svého Syna do Svých prsou a stává se jedním s Ním. Tímto Otec zanechává Svou Otcovskou identitu a Syn zanechává Svou Synovskou identitu. V tomto spojení se stávají Někým jiným - Mojí Pravou Absolutní Novou Přirozeností.

V této Nové Přirozenosti jsou Mé oči jako ohnivé plameny a Má chodidla jako zušlechtěný kov. Mít oči jako ohnivé plameny v této konotaci znamená pohlížet na každého a na všechno s nejintenzivnější a čistou bezpodmínečnou láskou, plamenem, který hoří věčně a neuhasitelně a nikdy nemůže přestat vyzařovat své teplo života veškerosti Mého Stvoření a pseudostvoření. Mít chodidla jako zušlechtěný kov v současné konotaci svého významu vyjadřuje Moji schopnost, hluboce zakořeněnou v Mé Nové Přirozenosti, sestoupit na úroveň každého v negativním stavu a v lidském životě a být s nimi, chodit mezi nimi a stýkat se s nimi bez jakéhokoliv nebezpečí pro ně nebo pro Moji Novou Přirozenost. Tato má nová schopnost představovaná zde Mými chodidly jako z ušlechtilého kovu je nezbytná, pokud mám osvobodit a spasit každého z negativního stavu a od negativních aspektů lidského života. Je zde stavěn základ pro završení tohoto nejtoužebnějšího cíle.

Ve vašem konkrétním případě se jako Moji praví představitelé na planetě Nula máte učit mít podobné oči - jako ohnivé plameny, takže jste schopni na všechny pohlížet jen a jen z pozice Mé Absolutní Bezpodmínečné Lásky a její Absolutní Moudrosti a mít ke všem vztah jen a jen z této pozice bez vyhýbání se komukoliv, souzení či zatracování kohokoli, ale namísto toho kráčet s Mými chodidly, jež jsou jako zušlechtěný kov, sestupovat na jejich úroveň chápání, ukazující a představující jim pravý život pozitivního stavu, takže jsou schopni rozeznat, poznat a uznat rozdíl mezi tím, co je čistě pozitivní povahy a co je čistě jejich negativní povahy, a udělat v této důležité záležitosti vhodnou volbu.

Pátý element pojednává o Mé Přirozenosti, která obsahuje sedm Božských Duchů a sedm hvězd. Sedm Božských Duchů v konotaci právě probíhajícího tématu označuje tu část Mé Nové Přirozenosti, která předtím byla definována jako nepojmenovatelná, nepřístupná a zcela a naprosto nepochopitelná jakoukoliv relativní myslí. Můžete To považovat za samotné Absolutní Jádro Mé Absolutní Esence a Absolutní Substance, ze kterého vyvěrají zvláštní druhy energií dávající povstat veškerosti Mého Stvoření a ustanovení všech forem života. Toto je aspekt Mé Nové Přirozenosti, který plně rozvíjí každého a všechno, kdož a což do nejmenších možných podrobností pozná absolutně vše, co se v komkoli či čemkoliv odehrává v každém období jeho neustálého souvislého a nepřetržitého fungování a projevování se. Je vždy přítomný kdekoli od nejvyšších nebes až po nejhlubší pekla, vyplňující všechna zákoutí a všechna skrytá místa, takže nikdo a nic nikdy není mimo jeho pohled či vnímání. V povšechnosti Mého Stvoření i pseudostvoření neexistuje místo, kde by se někdo či něco mohlo ukrýt nebo být mimo Jeho uvědomování a aktivní vnímání. A sedm hvězd v této konotaci značí Moji Absolutní Znalost jakýchkoliv a všech druhů idejí, pojmů, představ, myšlenek, pocitů, vůlí, činností, chování, postojů, vztahů, ustanovení a všeho ostatního, co kdokoli v pozitivním nebo negativním stavu nebo lidském životě má.

Je velmi závažné a podstatné mít tento aspekt Mé Přirozenosti kvůli schopnosti vyjádření spravedlivého, objektivního a poctivého soudu o komkoli v tomto ohledu. Takovýto spravedlivý soud by mohl být vyneseno z absolutní znalosti všeho o každém a

o čemkoli a také o jejich stavu myslí a o tom, k čemu se hlásí, k čemu Inou a co praktikují nebo s čím se ztotožňují. A opět, tento aspekt Mé Přirozenosti má přímou spojitost s Mou Novou přirozeností, protože pouze z pozice té Přirozenosti by se mohla získat a věčně do Mne zahrnout jakákoli zkušenostní znalost kohokoli a čehokoli. Toto je důvod, proč pouze tím, že mám tuto Novou Absolutní Přirozenost, mohu vynést objektivní a spravedlivý Poslední soud nad tímto cyklem času/stavu/ režimu. Žádná jiná Přirozenost by to nemohla učinit, protože by postrádala zkušenostní znalost všech aspektů povahy negativního stavu a lidské povahy.

Ve své konkrétní pozici Mých pravých představitelů máte zdůrazňovat tato fakta o Mé Nové Přirozenosti, aby lidé měli náležitý vjem toho, Kdo jsem a jak funguji ve vztahu k nim, s tím, že do všech podrobností znám vše o nich včetně jejich nejtajnějších a nejsoukromějších myšlenek, pocitů, tužeb, přání, potřeb a všeho ostatního, co mají nebo skrývají.

Šestý aspekt se zabývá Mou Přirozeností, která je zde označena jako Svatá, jako Já, Kdo jest opravdový a Kdo má klíč Davidův, Já, Kdo otvírá a nikdo nezavírá a Kdo zavírá a nikdo neotvírá. Tento aspekt Mé Nové Přirozenosti v souvislosti s probíraným tématem potvrzuje fakt, že třebaže mám plně a kompletně zažity všechny aspekty negativního stavu a lidské povahy, a důsledkem toho jsem se dostal do styku se všemi jejich početnými zly, nepravdami, pokrouceninami, ohavnostmi a ošklivostmi, nic této povahy nekontaminovalo, neporušilo a ni neotrávilo žádný aspekt Mé Přirozenosti. Protože Já jsem ten jediný, Kdo je Absolutně Svatý. Stav svatosti se určuje faktorem, do jaké míry se jedinec nakazil čímkoli, odevzdal čemukoli, zkazil čímkoli a do sebe pohltit a následně zvnitřnil cokoli, co je obsaženo v povaze negativního stavu a v negativních aspektech lidské povahy. Protože Já jsem ten jediný, Kdo byl schopen úspěšně se vyhnout takové zoufalé možnosti, Já jsem jediný, Kdo je Absolutně Svatý. V tomto smyslu význam tohoto tvrzení naznačuje, že někdo jiný nemůže být sám o sobě a sebou svatý, ale může být takový Mnou, skrze Mne, se Mnou, ode Mne a ze Mne. Cesta, jak se stát takto svatým, je cestou vyhýbání se všem zlům a nepravdám a odmítání se ztotožnit s čímkoliv, co přichází z negativního stavu a negativních aspektů lidské povahy, a přijetí Mé Osobní Absolutní Svatosti do vaší relativní kondice.

Nicméně je tu ještě jeden aspekt pojetí Svatosti vztahující se ke Mně. Je to sám střed, nejbytotnější a nejpodstatnější základ Mého Absolutního Jádra, což je něco, Jehož pravou povahou nebo to, co To vůbec je, nemohou vyjádřit nebo rozlišit nebo pochopit či pojmut žádná slova, ideje, představy, myšlenky, pocity, intuice nebo cokoliv jiného. Proto by bylo nemožné o Tom říci něco víc.

Davidův klíč, který mám, označuje v konotaci našeho současného tématu zdroj Absolutní Duchovní Pravdy. ‚David‘ souvztahí s duchovní pravdou. Mít jeho klíč znamená mít jediné prostředky pro otevírání všech nekonečných tajemství a tajností obsažených v duchovní pravdě. Protože jsou nekonečné, což vychází z faktu, že Já jsem jediná Absolutní Pravda, pouze Já je mohu a smím otevřít, nebo je nechat zavřeny neboli jinými slovy pouze Já je mohu a smím náležitě vyložit a vysvětlit každému, kdo má o ně zájem a kdo k nim přistupuje s pozitivním a dobrým úmyslem a se správnou motivací poznat pravdu kvůli praktikování všech jejích aspektů ve svém životě a kvůli principům samým. Žádná relativní bytost toto nemůže udělat sama sebou beze Mne.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Ve vaší pozici, jako Mých pravých představitelů na planetě Nula, sdílím s vámi klíč Davidův tím, že vám zjevují prostřednictvím mého Nového zjevení ve všech jeho třech zdrojích Svoji Duchovní Pravdu a mnoho jejích tajemství a tajností, jež je pro vás bezpečné, náležité a časově vhodné znát. V tomto ohledu je několik z vás, kdo máte Moje Nové zjevení čili Můj klíč, privilegováno jako nikdo jiný na planetě Nula. Proto si máte uchovávat tuto znalost v sobě se sebou ve vší skromnosti, pokoře a poníženosti jako velmi posvátnou a neobyčejnou a vkládat ji do centra vašeho života a žití tím, že ji praktikujete; a sdílet tuto znalost mezi sebou a s každým, kdo vykáže touhu ji mít kvůli výše zmíněným principům a pouze kvůli nim a ne z žádných jiných důvodů.

A konečně sedmý aspekt Mne označuje jako Amen, Věrného a pravého Svědka, Počátek Božího stvoření. „Amen“ v konotaci námi probíraného tématu znamená konečné stvrzení, že **JÁ JSEM KDO JSEM** a není nikdo vedle Mne na stejné úrovni nebo ve stejném Absolutním Stavě, Procesu a Kondici. To také označuje, že cokoliv Já říkám, je absolutně tak a nejsou žádná „ale“, „jestliže“, „kdyby“, „kež by“ nebo „snad“. Proto z pozice absolutní znalosti toho, Kdo Jsem a kdo je každý, Já jsem jediný Věrný a Pravý Svědek každého a všeho v jsoucnu a bytí a v pseudojsoucnu a pseudobytí. Pouze Já jsem schopen u každého svědčit o jeho pravých záměrech, motivacích a o tom, co kdo v sobě obsahuje. A poněvadž Já jsem Věrný a Pravý Svědek, nikdy bych nemohl nikoho nesprávně představovat ohledně jeho pravé povahy či toho, jaký je. A zase, tento faktor Mé Přirozenosti je velmi důležitý, protože umožňuje každému obdržet svůj osobní, spravedlivý a objektivní Poslední soud. To má přímou souvislost s Mojí Novou Přirozeností, která je samým základem konání takového osobního, stejně jako globálního Posledního soudu.

Počátek Božího stvoření značí ten aspekt Mé Absolutní Přirozenosti, který Sám ze Sebe inicioval tvořivou snahu vedoucí k ustanovení Mého milovaného Stvoření. Tento aspekt se vztahuje k Mé Absolutní Touze sdílet všechno, co mám a čím jsem, se všemi ostatními. Takže v této konotaci je tato Absolutní Touha samotným počátkem stvoření, protože bez ní bych neměl žádnou potřebu nebo motivaci cokoliv vůbec stvořit (což mimochodem nikdy nepřišlo na Mou Absolutní Mysl).

Ve vašem konkrétním případě jako Moji praví představitelé máte svými osobními a individuálními životy potvrzovat pravdivost Mého Nového zjevení stávající se jeho „Amen“. Také ať vaše prohlášení je „ano“, nebo „ne“, bez jakýchkoliv jiných váhajících, pochybujících, nejistých a neurčitých významů. Praktikováním principů Mého Nového zjevení ve svém každodenním životě se stanete věrnými a pravými svědky Mé Nové Přirozenosti a všeho, co je obsaženo v mém Novém zjevení. Toto je vaše pravá role a určení, pokud vám záleží na tom, abyste v ní pokračovali dle své vlastní svobodné vůle a volby. Na závěr bych chtěl, abyste věděli, že v současné době je toto jediný možný rozsah, jaký lze zjevit ohledně významu probíraného tématu. Proto bych doporučoval dnes skončit a Ty si můžeš odpočinout. Jdi v míru a buď veselé mysli.

Petr: Děkuji za toto velmi krásné zjevení. Víš, takovýto druh diskuse mám nejraději. Nic osobního, a přesto se to týká každého a vztahuje ke každému.

Dialog stý dvacátý první

29. října 1999

Petr: Ještě jednou se setkáváme s otázkou o souvztažnostech. Třebaže jsme toto téma probírali již několikrát, snad by některé jeho aspekty mohly být více rozpracovány, pokud si myslíš, že by to bylo náležité. S otázkou přišla Erin Martz. Není překvapující, že jako někdo, kdo vzešel z takzvané Swedenborgiánské církve, přišla s tímto typem otázky. Její otázka je následující: Na planetě Nula jsou rozptýlené souvztažnosti s pozitivním stavem. Je to proto, že planeta Nula teď plněji představuje negativní stav? Jsou na této planetě stále čisté souvztažnosti pozitivního stavu? Jsou všechny souvztažnosti subjektivní, nebo je zde ‚soubor‘ objektů, které mají souvztažnosti? Jsou tyto souvztažnosti na planetě Nula dle svobodné vůle? A také se dodatkem k těmto otázkám ptá na souvztažnost epidemie AIDS. Samozřejmě, jako vždy, jestliže bys dnes ráno nejprve něco rád přidal či rozpracoval, rád Ti přenechám, abys hovořil první.

Pán Ježíš Kristus: Děkuji, Petře, že se Mne ptáš, zda budu hovořit první. Avšak dnes bych nejdříve dal přednost probrání otázky od Erin. Potom, pokud stále budeme mít dostatek času, bych probral nějaká jiná témata.

Abychom správně odpověděli na položené otázky, potřebujeme si osvětlit význam slova ‚souvztažnost‘. Přestože tento termín byl předtím diskutován jak v těchto Dialozích, tak i ve všech ostatních knihách Mého Nového zjevení, potřebujeme to vysvětlit znovu z poněkud odlišného úhlu. Pokud si pamatujete, souvztažnosti byly zavedeny jako prostředek pro konkrétní zobrazení či reprezentaci všech idejí, abstraktních pojmů, představ, obrazů, myšlenek a emocí sentientní mysli a v absolutním smyslu Mé Absolutní Sentientní Mysli ve vnější neboli tzv. objektivní realitě. Toto je jedna funkce souvztažností. Jiná funkce se vztahuje ke způsobu vzájemné propojenosti všech světů a dimenzí, které mají rozdílnou funkci, roli, strukturu, pozici, stav atd. než ostatní světy či dimenze. Skrze souvztažnosti jsou schopny být ve styku a ovlivňovat se navzájem, pokud je potřeba a kdykoli je potřeba. A třetí funkcí souvztažností je umožnit jisté duchovní, mentální, fyzické a prostředí se týkající události, které jsou základem všech duchovních, duševních a fyzických zákonů a principů, které harmonicky řídí všechny procesy Stvoření.

V nejvyšším smyslu chápání termínu ‚souvztažnost‘, skrze ně Já promítám a převádím do veškerého Stvoření konkrétnost Mých Stavů, Procesů, Rozpoložení, Vztahů a Péče. Vezměme například takový pojem jako Absolutní Láska. Jestliže se Moje Absolutní Láska neustále generuje směrem ven ke každému a všemu v Mém Stvoření a pseudostvoření, co tedy skutečně a fakticky vytváří? Jak se to projeví ve své konkrétní projekci? Jak to sestupuje z jedné úrovně na druhou, na každé úrovni to produkuje něco, co umožňuje té úrovni fungovat jejím vlastním jedinečným, nekonečně odlišným a zvláštním typem přirozenosti. To ‚něco‘ je ve své povaze a projevu odlišné od povahy a projevu původního významu a obsahu Absolutní Lásky, ale bez Ní nejen že by to

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

nemohlo být vůbec ustanoveno, ale nemohlo by to být ani počato. Takže v tomto smyslu je to ‚něco‘ souvztažností neboli to souvztaží s Absolutní Láskou ve své vlastní relativní kondici, procesu a stavu.

V tomto pojetí významu souvztažností můžete říci, že láska obecně souvztaží s dobrem, protože ve své esenci a substanci láska vždy produkuje jen to, co je dobré. Dále pak můžete říci, že dobro z lásky produkuje pozitivní konání, protože význam slova ‚dobrý‘ znamená, že jen to, co produkuje něco dobrého pro každého - kladné konání - může být jeho pravou povahou a usilováním. Takže můžete říci, že jak dobro souvztaží s láskou, tak pozitivní konání s dobrem a skrze dobro s láskou a láska souvztaží skrze své dobro s pozitivními skutky. V tomto ohledu zde máte souvztažnost mezi duchovním stavem lásky, mentálním stavem dobra a jejich praktickým výsledkem ve formě pozitivních skutků. Jejich vzájemná propojenost je taková, že jeden bez druhého nemůže existovat. Toto je postup multiverzálního zákona z nitra kvnějšku. Láska je stav toho nejnítěrnějšího neboli ducha, dobro je stavem toho vnitřního neboli duše a pozitivní skutky se stávají (ve smyslu stávání se - Moje skutky se stávají hmatatelnou, konkrétní vnímatelnou, faktickou skutečností pro všechny a všechno). Tímto postupem souvztaží navzájem každý s každým a ke každému.

Toto je jeden aspekt významu termínu ‚souvztažnost‘. Ten druhý, který se objevil později, měl kořeny v potřebě vyjádřit duchovní ideje takovým způsobem, aby dávaly smysl také jedincově vnější mysli. Byly vynalezeny a vyloženy jisté symboly. Na základě toho byly postaveny jisté externí objekty, fyzická těla, jejich rozličné orgány a neživé struktury, jež se staly ztělesněním všech příslušných duchovních idejí. V tomto smyslu to byla funkce těchto externích objektů, fyzických těl, jejich rozličných orgánů a neživých struktur, a ne jejich vnější zjevy, které odrážely pravou duchovní realitu těch idejí. Takže to, co souvztažilo s duchovní realitou a její nekonečnou rozmanitostí idejí, byla jejich funkce a účel, pro které byly zbudovány, a ne ony samy bez své funkce a účelu.

Bez ohledu na to, jak se na souvztažnosti díváte, ve své nejzazší povaze jsou výhradně výtvořivé sentientní mysli a jejich idejí a v konečném smyslu jsou výhradně produkty Mé Absolutní Sentientní Mysli. Kvůli tomu jsou souvztažnosti samy a sobě a sebou nepředstavitelné bez jsoucna a bytí sentientní mysli, respektive Mé Absolutní Sentientní Mysli. V tomto konkrétním smyslu jsou všechny souvztažnosti subjektivní a nejsou žádné ‚soubory‘ objektů souvztažností v sobě a samy sebou. Jakékoliv soubory objektů jsou tvořeny a produkovány sentientní myslí nebo Mou Absolutní Sentientní Myslí, a proto by se nemohla začít jejich takzvaná objektivní manifestace jsoucí a odlišná od jakékoli sentientní entity. Jednoduše řečeno, nemohly by se stát tím, čím jsou. Takže jejich objektivní existence absolutně závisí na subjektivním jsoucnu a bytí sentientní mysli nebo nakonec na Mé Absolutní Sentientní Mysli.

Z tohoto faktoru se odvozuje pravá povaha souvztažností. Pokud ony všechny a všechno, co reprezentují a zobrazují, absolutně závisí na jsoucnu a bytí sentientní mysli, v tom případě budou odrážet ve své jsoucnosti a podstatě samotnou povahu sentientní mysli. A protože sama povaha sentientní mysli odráží ve své relativní kondici samu Přirozenost Mé Absolutní Sentientní Mysli, obnáší uvnitř sebe tytéž přívlastky, vlastnosti a rysy, jaké má Moje Absolutní Přirozenost. Jak si vzpomínáte,

jeden z těchto atributů je Má Absolutní Svoboda a Má Absolutní Svobodná Volba vytvářet, cokoliv si přeji a po čem toužím. Tento faktor se samozřejmě odráží v povaze jakékoliv jiné relativní sentientní bytosti. Protože toto je právě uspořádání všech a všeho, v tomto smyslu jsou jakékoliv souvztažnosti bez ohledu na to, jaká je jejich povaha, kvůli své absolutní závislosti na aktivitách sentientních myslí vždy dle svobodné volby.

Z tohoto můžete zřetelně odvodit jeden z nejdůležitějších duchovně-filosoficko-mystických faktorů života: **Cokoliv je a existuje či pseudoje a pseudoexistuje, je a existuje či pseudoje a pseudoexistuje jen a jen dle svobodné vůle sentientní mysli. Žádné jsoucno a bytí či pseudojsoucno a pseudobytí není možné nebo myslitelné bez jsoucna a bytí sentientní mysli, tak jak jsoucno a bytí sentientní mysli je nemožné bez Mého Absolutního Jsoucna a Absolutního Bytí v tom smyslu, že Jsoucno a Bytí ve Mně Absolutně sídlí na věčnost.**

Kvůli této absolutní závislosti všech souvztažností na sentientní mysli je jejich povaha určena záměrnými a motivačními faktory té mysli. Třebaže všechny počáteční souvztažnosti vycházejí z Mé Absolutní Pozitivnosti, mohly by být, jak se stupují do všech ostatních relativních sentientních entit, svými vlastními záměrnými a motivačními faktory obráceny v něco, co má opačný význam k tomu, co bylo počato v jejich původním zdroji. Toto je skutečná geneze takzvaných negativních souvztažností. Protože jakýkoliv typ života nebo pseudoživota se řídí čistě tím, co je vloženo do povahy souvztažností, aktivace negativního stavu je možná tím, že se vezmou původní pozitivní souvztažnosti a znovu se definují do jejich opačného významu. Toto je to, co se nazývá manipulací souvztažností za účelem vytvoření negativního stavu. Z této skutečnosti souvztažností jasně vidíte, že produkce negativních souvztažností by nebyla možná bez počáteční produkce těch pozitivních. Toto je mnohokrát předtím zmíněný faktor závislosti pseudojsoucna a pseudobytí negativního stavu na pravém jsoucnu a bytí pozitivního stavu. Takže z tohoto faktu můžete jasně vidět, že v žádném případě by se negativní stav a jeho lidský život nemohl takhle nepříznivě uskutečnit, kdyby pozitivní stav nebyl a neexistoval.

Pokud se týká planety Nula s jejími rozptýlenými souvztažnostmi s pozitivním stavem, ať má její podivná poloha v úplnosti-všeho, jakož i její velmi neobvyklý a podivný lidský život i vše ostatní na ní jakékoli souvztažnosti, jsou pokřivené a zdeformované. Pouze na tomto základě se mohl vyprodukovat a zfabrikovat typický lidský život s jeho neobvyklou a podivnou povahou. Pokřivená a zdeformovaná pozice nedovoluje žádným zřetelným, průkazným a soustředěným pozitivním souvztažnostem, aby se objevily na planetě Nula nebo v lidském životě obecně. Jinak by lidé nebyli tím, čím jsou nebo čím je jejich typická lidská povaha. Tato pozice lidské povahy a lidského života dovoluje plnou, konkrétní a hmatatelnou manifestaci všech aspektů negativního stavu na této planetě. Tohle byl ten pravý důvod, proč byl zfabrikován typický a podivný lidský život. Proto ty rozptýlené souvztažnosti k pozitivnímu stavu nebo s pozitivním stavem. V tomto smyslu si můžete být jisti, že čím více se lidský život stává negativním, tím rozptýlenější, pokřivenější a zdeformovanější budou jejich souvztažnosti k pozitivnímu stavu a s pozitivním stavem.

Důvodem, proč dokonce v negativním stavu a lidském životě jsou nějaké elementy pozitivních souvztažností manifestovány, třebaže zabalené ve všech typech těch negativních, je za prvé to, že nikdo nemůže žít nebo být naživu bez ohledu na to, jaký druh života a žití (pseudoživota a pseudožití) to je, bez určité přítomnosti něčeho pozitivního a dobrého, a za druhé, že nikdo nemůže být absolutně špatný, negativní a zlý. Lidský život představuje, znázorňuje a předvádí tento faktor relativity, pomíjivosti a dočasnosti (jeho bytí je pouze na určitý čas) všeho, co je obsaženo v negativním stavu se všemi jeho obyvateli. Odtud tedy rozptýlené souvztažnosti k pozitivnímu stavu. Tento faktor jasně ukazuje, že pouze pozitivní stav má absolutní platnost a trvání, protože vychází přímo z Mé Absolutní Platnosti a věčného trvání (od věčnosti do věčnosti), kdežto negativní stav a jeho lidský život ne.

Silám negativního stavu, třebaže si matně uvědomují faktor své pomíjivosti a dočasnosti, je dovoleno být ve svém specifickém pseudoživotě pouze prozatím - nicméně vynakládají všemožnou snahu, jak obejít tuto nevyhnutelnost svého osudu. V průběhu takových snah vytvořily ve svých myslích všemožné druhy nových a rozdílných idejí, které by zajistily nekonečné trvání svého pseudoživota nebo života negativního stavu. Zde je ale paradox: Kvůli samé své povaze, účelu, cíli, úmyslu a motivaci jsou schopny a ochotny produkovat za tímto účelem jen negativní a zlé ideje - jinak by nebyly zlé a negativní; takové ideje jsou vždy ničivé, nepřinášející jim nic jiného než zmatek, bídu, utrpení a vše ostatní, co je tak vrozené povaze negativního stavu.

Jak víte, jakékoliv typy idejí jakékoliv sentientní mysli produkují své výsledky, následky a konečné důsledky ve formě svých souvztažností. Pokud jsou vaše ideje negativní, zlé, špatné či jakékoliv, produkují jen negativní souvztažnosti. Jeden z nejvíce efektivních způsobů přenosu takových idejí a jejich negativních souvztažností do jejich konkrétní manifestace je prostřednictvím sexuality. Aby manifestace jejich pseudoživota pokračovala a aby se zajistilo, že pseudoživot bude udržován do nekonečna, síly negativního stavu v průběhu své intenzivní kondenzace na planetě Nula a v lidském životě užívají pro tento účel sexuální prostředky. Vyprodukovaly velmi rafinované a velmi negativní nové ideje vztahující se k tomuto cíli a promítly je do lidského života prostřednictvím negativních souvztažností. Na planetě Nula tyto souvztažnosti způsobily vznik nových neobyčejně smrtelných virů, retrovirů, Ebola virů, HIV virů a jejich rozličných početných mutací, které jsou schopné vytvořit v lidském těle nevléčitelné choroby, nemoci a stavy, jako např. AIDS, nové formy tuberkulózy a mnoho jiných záhadných fyzických stavů. Epidemie těchto stavů v lidském těle jsou samotné souvztažnosti faktoru extrémní kondenzace a pseudovítězství negativního stavu na planetě Nula a v lidském životě. Ale toto je samotný paradox této situace: Čím úspěšnější jsou síly negativního stavu v této své velmi negativní a zlé snaze, tím více se stávají sebezničujícími. Jak pokračují v této snaze, v jistém časovém bodě samy sebe nevyhnutelně zničí - beze stopy jakéhokoliv svého pseudojsoucná a pseudobytí.

Tak jak vidíte z tohoto výsledku, není to, jako bych Já nebo kdokoliv v pozitivním stavu eliminoval negativní stav nadobro a provždy, ale závada v povaze negativního stavu samého je taková, že zařídí tento cíl jeho konečného odstranění a zničení sebou

samým. Naše přítomnost ve středu negativního stavu slouží pouze jako katalyzátor, aby tento proces sebeeliminace a sebezničení nastal. To, jak musíte rozumět tomuto sdělení, spočívá ve faktu, že přítomnost pozitivního stavu uprostřed stavu negativního je příčinou toho, že jeho síly/renegeři přicházejí s více a více, nověji a nověji vychytralejšími a efektivnějšími zápornými a zlými idejemi, aby se chránili před přítomností a vlivem pozitivního stavu. Působením těchto nových výtvarů se objevují ničivější negativní a zlé ideje a jejich souvztažnosti, které nepovedou nikam jinam než k závěrečnému a věčnému sebezničení a sebeeliminaci negativního stavu a negativních aspektů jeho lidského života.

Jak vidíte z tohoto rozboru, všechny formy nevyhládivitelných, jakož i vyléčitelných kondicí v lidském životě jsou výsledkem výše popsaného procesu. Aby se zase zopakovalo: epidemie AIDS a jakékoliv jiné epidemie, jakož i jakékoliv jiné rozličné, početné a ničivé události na vaší planetě, jsou výsledky a důsledky faktoru kondenzace a pseudovítězství negativního stavu v lidském životě a kdekoliv jinde v zóně vymístění. V tomto ohledu můžete také říci, že účelem negativního stavu je odstranit jakékoliv stopy pozitivních souvztažností. Pokud máte nějakou přítomnost pozitivních souvztažností, třeba dokonce i v rozptýlené a v chabě definované kondici, negativní stav není s to zvítězit. Proto zoufale potřebuje nahradit všechny takové pozitivní souvztažnosti čistě negativními. Z toho důvodu jeho síly produkují všemožné druhy zlých, špatných a negativních idejí, promítnutých prostřednictvím souvztažností do lidského života, jenž pak produkuje všechny druhy nepříznivých podmínek na vaší planetě.

Ale je tady háček: V okamžiku, kdy se všechny takové pozitivní souvztažnosti odstraní z jejich pseudoživotů, nezbude v nich nic, co by mohlo udržovat jejich trvání. Jak si vzpomínáte, pouze takovou přítomností mohou pokračovat ve svých neproduktivních, negativních a zlých snahách. Důvod tohoto nepopiratelného rozpoložení spočívá ve faktu, že Já jako Absolutní Život jsem přítomen ve všech takových pozitivních souvztažnostech, protože konec konců jsem v nejzazším smyslu jejich Tvůrce a Emanátor. Proto beze Mne nebo Mé přítomnosti v takových souvztažnostech, a tedy bez jejich přítomnosti, by nikdo, ať je v jakékoliv kondici, nemohl přežít ani zlomek vteřiny. Z toho důvodu můžete jasně vidět, že v momentě, kdy síly negativního stavu/renegeři uspějí v eliminaci jakýchkoliv pozitivních souvztažností z jejich oblasti a sféry vlivu, zničí se a odstraní; nebo přesněji, zničí a eliminují na věčnost svůj vlastní negativní stav. V tom okamžiku se probudí ze svého smrtelného spánku a naleznou se nazí a bez jakéhokoliv zdroje nebo možnosti pokračování ve svém dřívějším pseudoživotním stylu. Bude to v tomto bodě, kdy se otevřou jejich paměti a všechna tato fakta vejdu do jejich plného vědomého uvědomění prostřednictvím Mého Nového zjevení. Majíce k dispozici plný přístup ke svým vlastním pamětem a k Mému Novému zjevení, skrze ně budou schopni požádat Moji Novou Absolutní Přirozenost, aby je oblékla a zbavila nahoty, a o nový zdroj života, který bude mít pouze čistě pozitivní konotaci.

Přítomnost pozitivních souvztažností na planetě Nula, třebaže v rozptýlené, pokřivené a v deformované kondici, je v současné době podmíněna přítomností Mých pravých představitelů. Protože co se jejich ducha týká, jsou umístěni ve středu pozitivního

stavu, a tímto jsou schopni vytvářet a udržovat pozitivní představu takových souvztažností skrze své pozitivní myšlenky, ideje, pojmání, představy, emoce, vůli, chování, vztahy a praktikování principů Mého Nového zjevení. Tento faktor je neustálým brzdícím prostředkem celkového pseudovítězství negativního stavu na planetě Nula. Do jisté míry si tento faktor renegáti uvědomují. Proto se všemi dostupnými prostředky pokouší vyhledat Mého představitele a vědouce, že by byli naprosto a zcela neschopni je zničit, snaží se překážet jejich vlivu a znemožnit jim vykonávat jejich úkol a roli v tomto ohledu.

Takže, pokud Moji představitelé skrze to, že vytvářejí pouze pozitivní ideje, pojmy, představy, myšlenky, emoce, chování, postoje, vztahy a všechno ostatní pozitivní povahy, umožňují pozitivním souvztažnostem být přítomny na planetě Nula, potom aby je rušili v produkci a šíření těchto pozitivních atributů, budou se síly negativního stavu/renegáti pokoušet vyvolat v Mých představitelích, jak jen to bude možné, opaky k těmto atributům. Nejcitlivější částí v tomto ohledu budou jejich fyzická těla a jejich životní energie.

Nedávno jsi, Petře, sám zakoušel tyto záhadné problémy. Dokonce jak zapisuješ tento dialog, je zde neustálé vměšování do tohoto procesu skrze tvé fyzické symptomy, které vyžadují tvoji neustálou pozornost, přerušují tento proces a narušují proud myšlenek, nutných pro náležitý zápis našeho rozhovoru. Tvoje kondice je zobrazením a demonstrací, že nastal posun v taktice a metodách renegátů a že jejich cílem jsou a budou vaše fyzická těla a, pokud možno, vaše mentální kondice. Tím, že způsobí nemoc vašeho těla, renegáti doufají, že i když takové stavy nebudou nevyhlášené, že budou schopni přerušit vaše schopnosti produkovat cokoliv pozitivního a dobrého za účelem udržování vlivu pozitivního stavu na této planetě. Konec konců, jestliže se necítíte fyzicky či duševně dobře, jestliže neustále kašlete nebo máte vysokou horečku nebo bolest hlavy či jakýkoliv jiný typ bolesti, nebo pokud jste v depresi, cítíte se mizerně a neustále unaveni, jak byste za těchto a podobných okolností mohli produkovat cokoliv pozitivního a dobrého? Toto je to, po čem renegáti kromě mnoha jiného jdou. Doufají, že prostřednictvím těchto symptomů budou schopni vás od vaší role a mise v tomto ohledu odradit. Ale jak vidíš ze své vlastní situace, Petře, navzdory skutečnosti, že jsi teď po nějaký čas fyzicky nemocný, přesto jsi během té doby byl schopný vytvořit další tři dialogy toho nejvýznamnějšího obsahu, takže jakékoliv pokusy renegátů ovlivnit tě a tvou práci vyšly v tomto ohledu naprázdno.

Petr: Jak je to od nich „pěkné“, že to mně a Tvým ostatním představitelům dělají. Odpouštím jim plně a bezpodmínečně bez ohledu na to, nakolik škodí mému krku, nebo snad i mým plícím, protože oni nevědí, co dělají, a nevědí, že tím, že to dělají, neurychlují náš, ale svůj konec.

Pán Ježíš Kristus: Je dobré mít takový postoj, Petře, protože ještě více posiluje přítomnost pozitivního stavu uprostřed stavu negativního. Nicméně je zde ještě jeden způsob podkopávání role a pozice Mých představitelů. Kromě toho, co bylo řečeno výše, je tu ještě jeden mocný nástroj, dostupný v tomto ohledu renegátům. Tento nástroj můžeme nazývat ideologickou zbraní. Způsobuje příliv pochybností, nejistot a váhání ohledně pravdivosti idejí a pojmů Mého Nového zjevení, Mé Nové Přirozenosti a toho, kým ve skutečnosti jsem, na straně jedné a příliv špatných, nepravdivých a

nesprávných idejí, myšlenek, představ, pojmů, chování a postojů na straně druhé. Dovol mi něco říci, Petře, tobě i všem ostatním, kdo čtou tato slova: Není náhodou, že jsme v posledních dvou dialozích (119., 120.) hovořili o jistých aspektech obsahu 2. a 3. kapitoly Apokalypsy. V této době jste byli upozorněni na konkrétní aspekty těch dvou kapitol, které se konkrétně zabývají ideologicko-duchovními problémy dotyčných církví. Dovolte mi zopakovat některé z nich, abyste měli jasnou představu, jak se vás renegáti budou snažit odklonit od náležitého chápání a používání čehokoliv, co je obsaženo v Mém Novém zjevení za účelem držet vás stranou udržování pozitivních souvztažností na planetě Nula, aby tak mohli nad ní ustanovit plnou a neoddiskutovatelnou nadvládu. V prvním případě, jak čekáte a čekáte na konec negativního stavu nebo jak čekáte a čekáte, až se něco významného pozitivního a neobyčejného přihodí ve vašich osobních životech, a jak se stále nic neděje, vaše intenzivní zapojení v Mém Novém zjevení, nebo řečeno biblicky, vaše počáteční láska k němu vás opustila nebo vy jste upustili od počáteční lásky, a namísto toho jste dali přednost něčemu jinému. Kdybyste to takhle udělali, účinně byste zanechali své úlohy Mých představitelů a přestali byste být vodičem pozitivních souvztažností na planetě Nula.

V druhém případě by se vám do cesty mohlo dostat mnoho překážek, pastí, pokušení a zádrhelů ve všech aspektech vašeho života. Tím, že jste neustále pod tlakem svých lidských životů a tím, že máte sotva dostatek materiálních zdrojů, abyste byli schopni každý den s nimi vystačit, a trávíte většinu vašeho času řešením každodenních lidských problémů, jakož i jednáním s typickými lidmi (jak hrozné je to dělat), cítili byste se zbaveni své veškeré životní energie potřebné pro vaši duchovní práci, rozvoj a vývoj. V takových časech by na vás renegáti nejvíce naléhali, abyste to vzdali a naslouchali jejich ideologické propagandě o ctnostech života v negativním stavu a lidském životě. V takovém okamžiku by vám do cesty poslali všechny druhy vlastních představitelů, kteří by přišli s maskou Mých představitelů a kteří zdánlivě přijali Mé Nové zjevení, jejichž účelem by ale bylo znečistit, kontaminovat, zkažit a otrávit všechny jeho náležité ideje, pojetí, představy a principy a zabít ve vás jakoukoli správnou představu jeho obsahu a pravd. V biblickém jazyce jsou tyto druhy lidí nazývány synagogou Satana (koncentrovaný stav nepravd a pokroucenin). V biblických termínech se také oni sami nazývají Židy (v našem pojetí se sami nazývají Mými pravými představiteli), ale ve skutečnosti jimi nejsou.

Ve třetím případě je zcela jasné, že vy, kdož jste Moji praví představitelé, přebýváte tam, kde je, užito biblického výrazu, Satanův trůn. V našich termínech fyzicky žijete tam, kde má negativní stav své panství. Když jste takhle obklopeni všemi druhy nepravd a překroucenin (Satan) a když jste jimi neustále bombardováni po 24 hodin denně, můžete, pokud nejste dostatečně opatrní, připustit do vašeho života nějaké z jejich idejí, konceptů a zkombinovat je s idejemi Mého Nového zjevení. Toto je příslovečný kámen úrazu na vaší duchovní cestě. Když tolik slyšíte o tolika konceptech nového věku, rozličných východních i západních pseudoduchovních hnutí (buddhismus, hinduismus, islám, taoismus, křesťanství a všechny ostatní) a když pozorujete některé „pozitivní“ výsledky jejich praktikování, není lehké nepodlehnout jejich kouzlům a nezkusit smíchat je dohromady s tím, co znáte a máte z Mého Nového zjevení. Činit tak znamená v biblických výrazech spáchat sexuální nemravnost a jít

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

věci obětované modlám. Spáchat sexuální nemravnost znamená znehodnocovat a kazit pravdu Mého Nového zjevení tím, že se do něj přijmou zkrouceniny a nepravdy negativního stavu, a tímto se ustanoví zvrácené uctívání Mé Nové Přirozenosti.

Druhou stranou mince v tomto ohledu je přístup k Mému Novému zjevení ze špatných důvodů a s nevhodným, nebo dokonce zlým úmyslem a motivací, kvůli sobě, kvůli hledání zásluh, pro získání zvláštního místa v nebi, nebo dokonce během vašeho života na planetě Nula. V tomto ohledu se budou renegáti snažit vložit do vaší myslí ideu, která vám říká, jak jste ctnostní, jak zvláštní jste, jak si zasloužíte být v nejvyšší možné pozici v nebi i na planetě Nula za to, jak jste věrní a loajální služebníci Pána Ježíše Krista. Jinými slovy, tím, že přijmete tuto ideu, využijete Moje Nové zjevení za účelem hledání zásluh. V biblických termínech se takoví lidé nazývají ‚ti, kdož se drží učení Nikolaitů‘. Je tam také řečeno, že Já tu doktrínu nenávidím. Důvod, proč v tomto ohledu používám lidský výraz ‚nenávidět‘, je ten, že takový přístup ničí vaši duchovní integritu a dělá negativní stav silnějším a efektivnějším ve svém snažení. Nechci, aby cokoliv, co vám to způsobuje, bylo součástí vašeho života. Pokud se věci nekonají kvůli principům, aniž by se hledaly nějaké zásluhy, nemá to z duchovního hlediska žádný význam a užitek. V takovém případě byste byli nadlouho ztraceni. Má nenávist k tomu neznamena nenávist v lidském chápání tohoto pojmu, ale znamená, že netoužím a nepřeji si, abyste byli jakkoli a čímkoli zraňováni, protože vás bezpodmínečně s moudrostí miluji.

Ve čtvrtém případě se renegáti budou snažit vložit do vaší myslí nebezpečnou myšlenku, že znalost a pochopení Mého Nového zjevení samy o sobě stačí na to, abyste byli považováni za Mé pravé představitele a pravé duchovní muže a ženy Boží. Z toho důvodu skutečně nezáleží na tom, jakou kvalitu má váš životní styl, nebo to, jak se chováte, jednáte nebo navazujete vztahy nebo co produkuje a jaký je výsledek vašich skutků. Pokud znáte Moje Nové zjevení a jste schopni mluvit o jeho principech jasně a pochopitelně, splňujete požadavek na to, být Mými pravými představiteli. V biblických výrazech je toto popsáno jako dovolení té ženě, Jezebel, která se sama nazývá prorokyní, učít a balamutit Mé služebníky (Mé představitele), aby spáchali sexuální nemravnost a jedli věci obětované modlám. Jinými slovy je to záležitost odloučení lásky od moudrosti, dobra od pravdy a víry od pozitivního konání. Oddělit je znamená jinou formu spáchání sexuální nemravnosti a snědení věcí obětovaných modlám. Oddělit je v naší terminologii znamená ustanovit pseudoživot negativního stavu. Jak si pamatujete z Mého Nového zjevení, jediná cesta, jak aktivovat a ustanovit negativní stav nebo jiný typ života, než je život pozitivního stavu, byla oddělením lásky od moudrosti, dobra od pravdy a víry od pozitivního konání nebo maskulinity od feminity a feminity od maskulinity. Zopakujeme: Toto je to, co výraz ‚sexuální nemravnost‘ a ‚snědení věcí obětovaných modlám‘ také ve své odlišné podobě skutečně znamená. Pokud by renegáti mohli provést a udržovat takovou separaci v každém, kdo je Mým představitelem na planetě Nula, účinně by zničil jakoukoliv schopnost jakéhokoliv takového představitele být v té roli, a udržovat tak pozitivní souvztažnosti na této planetě. Proto se vám velmi důrazně radí, abyste se velmi pečlivě zkoumali a určili, do jaké míry se vaše teoretické přijetí Mého Nového zjevení odráží ve vašem každodenním chování, postoji, vztazích, činech, skutcích a výtvorech. Pokud vynakládáte všemožné úsilí tak činit, jste v pozici Mých pravých představitelů. To, že

jste Mými pravými představiteli čili že jste vprostřed pozitivního stavu, znamená, že jste v duchovním manželství teorie a praxe.

V pátém případě se renegáti budou snažit vás svést, abyste uvěřili, že denní čtení Mého Nového zjevení jako forma rituálu, bez hloubání, meditování, přemýšlení a intuitivního chápání ohledně jeho idejí a principů nebo bez jakékoliv snahy porozumět, co jsou vůbec zač, nebo bez jakékoliv snahy je praktikovat, je dostačující pro bytí duchovně naživu, tedy pro bytí Mými pravými představiteli. Jinými slovy be se v tomto konkrétním případě z vaší strany nečinilo žádné úsilí zvnitřnit, zosobnit, individualizovat, aktualizovat a ztotožnit se s čímkoliv, co je obsaženo v Mém Novém zjevení. V biblickém vyjádření jsou lidé jako tito považováni podle jména za živé, ale ve skutečnosti jsou mrtví. Pokud jste mrtví, přijetím této pozice nemůžete dost dobře být Mými představiteli a udržovat jakékoliv pozitivní souvztažnosti na této planetě. To je způsob, jak renegáti mohou v tomto ohledu uspět ve svém ničivém díle.

A konečně v šestém případě se budou renegáti snažit vás přesvědčit, že je v pořádku, parádní a báječné mít Mé Nové zjevení ve svém životě, ale jeho důležitost není tak rozhodující či významná, jak si myslíte. Je tu mnoho jiných věcí, které jsou stejně důležité a rozhodující. Nebo ve skutečnosti mnohem důležitější a závažnější než Moje Nové zjevení či než být Mým pravým představitelem. Takže nepotřebujete být tak horliví a zapálení. Nechte to bublat někde na zadním hořáku s mdlým vědomím, že to tu je, ale že to není tak důležité, abychom tomu věnovali příliš pozornosti. V biblickém vyjádření jsou tito lidé nazýváni ani horkými, ani studenými. Jsou pouze vlažní. Takové rozpoložení nedovolí ničemu pozitivnímu, aby se to generovalo skrze tyto lidi. Tímto postojem by kdokoliv nacházející se v této kondici znesvěcoval všechno, co se týká Mé Nové Přirozenosti, jakož i Mého Nového zjevení. V tomto případě by takový jedinec nemohl přenést žádnou pozitivní souvztažnost na planetu Nula a ztratil by privilegium být Mým pravým představitelem. A za tímto renegáti a jejich poskoci jdou.

Důvod, proč se zde nezmiňujeme o sedmém principu, je ten, že tento se vztahuje k těm Mým představitelům, kteří plně, explicitně, implicitně, kompetentně, laskavě a moudře naplňují svou roli a misi být Mými pravými představiteli a tímto faktorem udržují přítomnost pozitivních souvztažností na planetě Nula, jakož i všechno ostatní vztahující se k pozitivnímu stavu. Jako Moji praví představitelé praktikujete, žijete, manifestujete, podporujete vše, dáváte příklad všeho a ztotožňujete se se vším, co je obsaženo v Mém Novém zjevení. Můžete říct, že vy, pokud jste skutečně Mými pravými představiteli, tvoříte to, co se v biblické terminologii nazývá Moje Svatá Církev. A to je, Petře, všechno, o čem to vlastně je. V tomto bodě jsme pro dnešek skončili. Jdi v míru, Petře, a nech odpočinout své nemocné tělo. Pokud nepřijdou otázky multiverzálního významu, dej si několikadenní přestávku.

Petr: Mnohokrát Ti děkuji za toto důkladné vysvětlení.

Dialog stý dvacátý druhý

24. února 2000

Petr: Od doby našeho posledního dialogu uplynuly téměř čtyři měsíce. Během této doby se přihodilo mnoho věcí. Z našeho typicky lidského pohledu by většina z nich mohla být považována za hroznou noční můru. Na vnější úrovni existuje velmi málo pochopení, proč se tyto věci staly a jakým způsobem se staly. Nepůjdu do detailního popisu, co se stalo, protože Ty víš velmi dobře všechno, co se toho týká. Také většina jejich aspektů je příliš osobní, než aby se zveřejňovaly. Máš nějaké komentáře k této situaci či k čemukoliv jinému, pokud vůbec, o čem si myslíš, že je časově správné pohovořit konkrétně teď po dlouhé přestávce v našem rozmlouvání? Navíc, jak víš, náš poslední dialog (121.), který byl zaznamenán 29. října 1999, končil radou, že bych si měl dát přestávku na několik dní. A namísto několika dní uplynuly čtyři měsíce. Jak bychom se měli srovnat s tímto problémem?

Pán ježíš Kristus: Předtím, než přímo odpovím na tvé otázky, zvažme některé jiné faktory a události, které se staly během této doby. Budou mít přímou spojitost s tvými otázkami a s celkovou situací, která nastala v těchto čtyřech měsících. Abyste náležitě porozuměli tématu, které máme před sebou, rád bych vám připomněl obsah Dialogu 100. Všechno, co teď nastalo, má bez ohledu na to, jak je to osobní či obecné, přímou spojitost s tím a význam pro to, co bylo zjeveno v tomto konkrétním dialogu. Od tohoto okamžiku se všichni potřebujete učit pohlížet na všechny události a na všechno, co se v každé konkrétní době děje, z pozice toho a porozumění tomu, co je obsaženo v tom dialogu. Kvůli tomu by byl dobrý nápad osvěžit si paměť opětovným přečtením tohoto dialogu.

Takže v podstatě se tu zabýváme záležitostmi uzavření tohoto cyklu času/stavu/kondice/procesu, nastolení přechodného období a přípravy na otevření následujícího cyklu času/stavu/kondice/procesu. Zde ovšem hovoříme z naší pozice nečasového a neprostorového stavu, a ne z vašeho časoprostorově svázaného kontinua. Nicméně když cokoliv promítáme takříkajíc z našeho dvora neboli z našeho světa na vaši stranu či do vašeho světa, všechno, co se vám sděluje, podléhá požadavkům zákonů a podmínek vašich pseudosvětů. Jinými slovy se to stává časoprostorově svázané. Důvod, proč se zmiňujeme o tomto zřejmém faktu, je ten, aby se vyhnulo vaší lidské tendenci odhadovat či předpokládat, že se věci přihodí na planetě Nula během vašeho života. Mohu vás ujisti, že ve většině případů nikoli.

O to však nejde. Je to pouze připomínka, abyste nepodléhali vašim pseudopřirozeným tendencím hodnotit vše z pozice vaší externí mysli a vašich lidských očekávání. Důležité je však náležitě ohodnocení všech událostí vašich osobních životů a života, jakož i pseudoživota, kdekoliv a kdykoliv obecně, z vaší pozice a z pozice toho, co vám bylo sděleno v Dialogu 100. Opakuji ještě jednou, všechno, co se děje ve vašich

životech, i konkrétně ve tvém životě, Petře, a co se od teď bude dít, má přímou spojitost se vším, co jsem vám zjevil v tomto konkrétním dialogu.

Z pozice vaší externí mysli, jakož i z pozice vaší typické lidské povahy, se nic této povahy nebude zdát spojeno s čímkoliv, co je obsaženo v tomto dialogu. Ale nejen to, velmi často většina vašich životních událostí nebude z té pozice dávat žádný nebo jen velmi malý smysl. Důvod pro tento požadavek spočívá ve faktu, že externí mysl a lidská povaha nejsou vybaveny ani vzdáleně ničím, co by umožňovalo vidět věci a události z této konkrétní perspektivy. Na druhé straně, kdyby mohly, okamžitě by se to stalo vlastnictvím renegátů a jejich poskoků, kteří by chtěli a mohli by do tohoto procesu zasahovat, a tím by z pozice časoprostorového kontinua a z vaší osobní pozice zbytečně nadlouho protahovali záležitosti a čas, jež jsou nezbytné k tomu, aby se tento proces udál. Takže bezpečnostní důvody jsou v tomto ohledu také namístě.

Ale pojdme zpět k věci ukončení tohoto cyklu času/stavu/ kondice/procesu, ustanovení přechodného období a připravení cesty pro zahájení následujícího cyklu času/stavu/ kondice/procesu. Jak víte, ve vašem konkrétním případě vám jako Mým pravým představitelům na planetě Nula byla na základě naší vzájemné dohody přidělena role odrážející všechno této povahy v událostech a děních vašeho osobního života. Jedním aspektem této dohody, zmíněné předtím několikrát (např. v Doplnění 3 v **Korolariích...**), bylo souhlasit s něčím, co nebylo obsaženo v původní dohodě před vaší inkarnací na planetu Nula, a namísto toho vzít na sebe nové nebo rozdílné poslání nebo přidat něco ke svému původnímu poslání, co by bylo nutné, rozhodující a životně důležité mít, aby se odrážely změny konající se ve struktuře Stvoření a pseudostvoření nebo v potřebě se dát jiným směrem, než se původně naplánovalo.

Jak víte, jsou udělány spousty a spousty rozhodnutí ve všech dobách všemi zapojenými v jsoucnu a bytí a v pseudojsoucnu a pseudobytí. Na druhé straně je nezbytné uvědomit si fakt, že kromě voleb vykonávaných všemi jsou tu také **nevolby**, které se činí. Jinými slovy důležitou záležitostí není pouze to, co bylo zvoleno, ale také to, co bylo **nezvoleno**. Proces **nevolení** něčeho, co původně bylo zvoleno, velmi často také vyžaduje změnu nebo modifikaci něčího poslání, jež nebyla v původní dohodě. Toto je nezbytný požadavek, protože všechno takové povahy se aktualizuje, uskutečňuje nebo se odráží v podmínkách života Mých představitelů na planetě Nula, kteří souhlasili s takovým režimem s otevřenou myslí a s jejich ochotou vzít na sebe něco, co nebylo součástí původní dohody. Koneckonců někdo musel souhlasit s touto situací na vaší planetě Nula, aby umožnil lidem být spaseni z jejich typického příšerného lidství tím, že budou odrážet ve svých životech všechno, co se děje v ostatních dimenzích, kde se koná skutečný proces voleb a **nevoleb**.

Jak jste si vědomi, nic v Mém Stvoření není pevné, nepohyblivé, stagnující či zpátečnické. V průběhu duchovního pokroku musí v každém z jeho bodů či kroků všichni činit volby. Každá taková volba má význam jen pro tento bod nebo tento jednotlivý krok. Nemůže být přenesena nebo přesunuta do následujícího kroku nebo bodu v rámci toho kroku. Avšak jakmile se volba o čemkoliv uskuteční, tak probíhá svým směrem. Tento průběh je nezastavitelný a nemůže být ukončen bez rozhodnutí sentientní mysli původní volbu **nevolit**. To je aktivní proces. Sentientní mysl musí vědomě a aktivně svou svobodnou vůlí a volbou **nevolit** původní volbu platnou jen pro

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

ten konkrétní bod či krok. Pokud by se tak neučinilo, původní rozhodnutí by neustále působilo a překáželo by možnosti postoupit do dalšího kroku nebo bodu, ke kterému se obsah té jednotlivé předešlé volby nevztahuje.

Z hlediska těchto faktů je kvůli ukončení tohoto cyklu času/stavu/kondice/procesu a nastolení přechodného období a otevření následujícího cyklu času/stavu/kondice/procesu velmi rozhodující, životně důležité a nezbytné, aby všechny volby učiněné všemi zúčastněnými, jež ovládají a určují povahu současně probíhajícího cyklu času/stavu/kondice/procesu, byly **nevoleny** všemi zúčastněnými kdekoliv a kdykoliv. Jinak by se následující krok v tomto důležitém procesu nemohl uskutečnit. Původní volby, které umožnily aktivaci a panování negativního stavu během tohoto cyklu času/stavu/kondice/procesu, by „přirozeně“ ovlivňovaly cyklus příští, takže by znemožňovaly eliminaci negativního stavu a negativních aspektů lidského života a založení plnosti a kompletnosti nového života pozitivního stavu.

Dovolte, abych vám zjevil, že současný čas/stav/kondice/proces je v životech každého kdekoli a kdykoli plně zasvěcen **nevolení** všeho, co umožnilo negativnímu stavu a negativním aspektům lidského života být v jejich vlastním pseudojsoucnu a pseudobytí. Tento proces právě teď probíhá. Povaha tohoto procesu je taková, že vyžaduje hodně času (ve vašem pojetí času) a úsilí na straně každého dosáhnout tohoto velmi důležitého a rozhodujícího cíle - **nevolení** ničeho, co přísluší k povaze současně probíhajícího cyklu času/stavu/kondice/procesu. Tento postup je úplně první krok v přípravě na ukončení tohoto cyklu času/stavu/kondice/procesu, v nastolení přechodného období a v přípravě cesty pro otevření následujícího cyklu času/stavu/kondice/procesu. Je dokonce ještě závažnější, životně důležitější a významnější pro to, aby se umožnilo uvolnění něčeho zcela odlišného a nového z Absolutního Jádra Mé Absolutní Nové Přirozenosti, což určí kvalitu, obsah a povahu života nového cyklu času/stavu/kondice/procesu.

V hodnocení této situace vztahující se k tomu, co se děje právě teď nebo během tohoto časového období (od 29. října 1999 do dneška a do následujícího období, které by mohlo trvat mnoho roků, století či tisíciletí), je nezbytné si pamatovat, že pokud ne všechny, pak většina aspektů tohoto procesu se odehrává a bude odehrávat v jiných dimenzích s nezbytným dopadem na zónu vymístění, planetu Nula a lidský život obecně. Nicméně tento dopad nebude okamžitě nebo zřetelně vnímatelný vaší vědomou myslí. Většina z toho bude na úrovni Duchovní a nevědomé mysli. Tento údaj platí u většiny lidí. Co se týká vás, Mých pravých představitelů, ve vašem případě u některých z vás, ale ne u všech, budou tento dopad a jeho důsledky, výsledky a následky rozlišitelné na vaší vědomé úrovni, obzvláště a konkrétně v událostech vašich každodenních životů. Protože jakýkoliv proces něčeho, co vyžaduje něco **nezvolit**, není snadný, připravte se na fakt, že externě a vědomě to nebude vždy příjemné. Fakticky bude většina aspektů nepříjemná a v některých případech dokonce velmi nepříjemná. Většina těch nepříjemností však bude zakoušena na vaší fyzické úrovni a vašimi fyzickými těly, která jsou svázána se vším, co je zvláště a specificky vybráno pro současný cyklus času/stavu/kondice/procesu.

V průběhu tohoto nezbytného, životně důležitého a rozhodujícího **nevolení** by vaše fyzické aspekty, fyzická těla a stavy vašich externích životů (vaše zaměstnání, finanční

situace a podobné faktory) mohly a mohou být do jisté míry ovlivněny tímto procesem. V důsledku by mohl utrpět také i váš duševní stav. Takže nebud'te překvapeni, když někteří z vás budou muset projít fyzickými, duševními, materiálními a podobnými stavy strádání, vážných nemocí, vážných finančních a pracovních situací a podobných nepříjemných faktorů. Tohle všechno bude odrazem procesu nevolení, který se koná na všech úrovních multivesmíru a Mého Stvoření.

A to nás přivádí k odpovědím na tvé otázky, Petře, a k tvé osobní noční můře - jak jsi to pocí'toval a určil. Samozřejmě tím, kým jsi, a čím je tvá role a pozice, není to jen osobní, ale má to mnohem širší význam, který zahrnuje všechny dimenze jsoucna i bytí a pseudojsoucna i pseudobytí.

Aby se proces **nevolení** uskutečnil také na úrovni pseudojsoucna a pseudobytí, obzvláště v zóně vymístění a ve všech jejích vlastních pseudodimenzích, a obzvláště v pseudosféře renegátů, bylo nejdříve nutné ustanovit v nich jistou kondici. Tato kondice dovolila nastavit základy, na nichž by proces **nevolení** mohl nastat také v oblasti renegátů a jejich poskoků, jakož i ve všech ostatních oblastech zóny vymístění. Bez ustanovení takovéto kondice by se nikdy nikdo svým vlastním úsilím nemohl rozhodnout **nevolit** něco, co patří k jejich současnému životnímu stylu. Povahu této kondice a to, co ve svém bytí a podstatě způsobuje, teď nelze vysvětlit ani zjevit. Kdyby vám její povaha byla známá, stala by se okamžitě známá také renegátům a jejich nohsledům. V tom případě by přišli se silnými protipatřeními, jež by anulovala možnost, aby tato kondice byla zahrnuta do jejich pseudosféry. Pokud by se něco takového přihodilo, úspěšně by to zabránilo zahájení procesu **nevolení** také na jejich úrovni. V tom případě by nikdo z renegátů a jejich nohsledů nemohl být spasen a vyveden ze svého bídného a prohnílého stavu. Vzhledem k tomu, že nemohou být zničeni - což by odporovalo Mé Nové Přirozenosti - museli by navždy zůstat ve svém současném stavu a kondici. Takový následek by zabránil totální a věčné eliminaci negativního stavu a ustanovení plnosti a kompletnosti pozitivního stavu.

Současná povaha pseudosvěta je tedy taková, že nikdo z pozitivního stavu do něj nemůže přímo vstoupit. Členové Nového vesmíru a J8 osobně bychom mohli vstoupit do jejich pseudosvěta, ale náš vstup by musel být z pozice pozitivního stavu. Z této pozice by ustanovení požadované kondice nemohlo dosáhnout potřebného cíle, aby se něco **nevolilo**. Důvodem toho je fakt záležitosti vnucení a svobodné vůle a volby. Naším přímým vstupem by to bylo vnucené. V tom případě cokoliv by v tomto ohledu bylo v pseudosvětě renegátů provedeno, by se jimi nemohlo přisvojit či přivlastnit, protože by to nemohli učinit niterným, ale jen zevním. Jak víte, pokud si sentientní mysl něco nezvnitřní, nemůže se to uchytit a zobrazit své důsledky, následky a výsledky v životě kohokoliv.

Takže, aby se úspěšně ustanovila taková nutná, životně důležitá a rozhodující kondice na všech úrovních zóny vymístění a v pseudodimenzi renegátů a jejich nohsledů, bylo nezbytné, aby tam někdo z vaší planety vstoupil svým duchem a duší bez svého vědomého uvědomění a nastavil tam požadovanou kondici. Vstup kohokoliv z tohoto světa do jejich pseudooblasti není považován za vstup z donucení, ale ze svobodné volby. Z této pozice se v jejich pseudosvětě může požadovaná kondice bezpečně udržet a v příhodné době být využita pro zahájení procesu **nevolení**.

Je tu jenom jeden velmi vážný problém pro vstoupení do jejich pseudosvěta - i když ve vlastním duchu a a duši. Jediný způsob, jak toto uskutečnit, je fyzickou smrtí jedincova těla. Toto je podmínka úspěšného vstupu do pseudosvěta renegátů. Tohle pravidlo ustanovili v době, kdy se stali renegáty. Ustanovili toto pravidlo zvláště a konkrétně, aby zabránili komukoliv vstoupit do jejich pseudosvěta pouze svým duchem. Obávali se, že pokud by povolili takový vstup, nemohli by kontrolovat aktivity těch duchů a nemohli by vědět, co takoví duchové mají za lubem. Kdyby do jejich světa vstoupilo příliš mnoho duchů, mohlo by to vážně podkopat jejich úsilí v občanské válce proti pseudotvůrcům a ve válce proti pozitivnímu stavu. Na druhé straně, když někdo fyzicky umírá, z pozice individualizovaného a zosobněného způsobu, jakým umírá, vstupuje do jejich pseudosvěta v daném čase pouze jedna osoba. V tom případě by mohli kontrolovat aktivity té osoby tak, jak si přejí.

Takže za tímto účelem byl hledán na planetě Nula jeden dobrovolník. Samozřejmě to musel být někdo, kdo je v pozici multiverzálního spojovacího článku, protože pouze z té pozice by mohla být požadovaná kondice přesunuta do pseudosvěta renegátů jeho pouhou přítomností tam. Co musíte v tomto ohledu pochopit, je to, že požadovaná kondice byla zahrnuta do povahy osobnosti té osoby. Její přítomnost tam tím, že je v takové kondici, a tím, co tato způsobuje, zanechává či vtiskne do samé struktury pseudosvěta všechno, co je v té kondici a osobní povaze obsaženo. Protože z pohledu externího vnímání renegátů tam tato osoba nepřinesla nic jiného než sebe, neviděli nebo nepochopili ten faktor, že lze vtisknout do jejich pseudosvěta všechno, co je obsaženo v osobní povaze té osoby.

Nezapomeňte, že uspořádání osobnosti té osoby se skládá především ze všeho, co se vztahuje k Mému Novému zjevení a k Mé Nové Absolutní Přirozenosti. Poněvadž, jak víte, nikdo nemůže být spasen jinak než prostřednictvím Mé Nové Přirozenosti a Mým Novým zjevením, které zjevuje tato fakta, pouze někdo, kdo je nositelem a přenášejícím Mého Nového zjevení a Mé Nové Přirozenosti by mohl být efektivní v ustanovení požadované kondice v pseudosvětě renegátů a všech ostatních pseudodimenzí zóny vymístění.

Naneštěstí, nebo naštěstí z naší pozice, pro tebe, Petře, ty jsi byl pouze jediná osoba na planetě Nula, která mohla vstoupit do pseudosféry renegátů a do všech ostatních dimenzí zóny vymístění a uložit tam požadovanou kondici tak, aby proces **nevolení** negativního stavu a jeho pseudoživotního stylu mohl být zahájen, až bude správný čas a stav. Aby se dosáhl tento velmi důležitý cíl, tvá role a určená byly poněkud modifikovány a bylo k nim na poslední chvíli něco přidáno bez jakékoli předchozí původní dohody v tomto ohledu. Ve skutečnosti jsi byl na poslední chvíli požádán, jestli bys souhlasil vstoupit do situace, na které jsme se spolu na počátku nedohodli, a tímto vyřídil jedno z nejdůležitějších poslání svého života na planetě Nula.

Jak si vzpomínáte z předešlého, jedinou cestou, jak byste mohli vstoupit do jejich pseudosvěta a ostatních míst v zóně vymístění, bylo, kdyby se pociťovalo, že jste fyzicky mrtví. Tvé předchozí problémy z tvého mládí s pravou plící byly využity za tímto účelem. Jak víš, Petře, byl jsi a stále jsi bolestivým trnem v patě renegátů. Tolikrát si přáli zabít tě. Tato jejich touha byla využita a bylo jim dovoleno nasadit do tvé předtím poškozené pravé plíce rakovinové buňky, porušit zásobování krví do tvé

pravé plicní artérie, stlačit tvou horní dutou žílu a způsobit všechny ostatní fyzické a mentální problémy, vedoucí ke tvé fyzické smrti. Během tvé operace a zástavy srdce, zatímco jsi byl v hluboké narkóze po šest hodin, když tvé srdce bylo zastaveno, aby horní dutá žíla mohla být nahrazena žilami z tvého levého stehna, jsi v očích renegátů prakticky fyzicky zemřel. Umělé udržování života ve tvém těle skrze umělé srdce během chirurgického zákroku není renegáty považováno za pravý život - přinejmenším ne v době tvé hlavní, složité, zdlouhavé a vysoce technické operace. Jak víš, tvá operace trvala šest hodin v časových měřítkách vaší planety. Ale na úrovni pseudosvěta renegátů ta doba nebo ne-doba trvala mnoho let. Takže během té doby jsi byl jimi vnímán jako mrtví. Tento jejich vjem tak, jak ho prožívali, ti dovolil vtisknout a zapustit vše potřebné a nutné k ustanovení té velmi důležité, vitální a rozhodující kondice pro zahájení procesu **nevolení**, až bude správný čas/stav/kondice a až to bude nutné v procesu eliminace negativního stavu a zahájení ukončování tohoto cyklu času/stavu/kondice/procesu.

V tomto ohledu se nejdůležitější aspekt tvé práce, Petře, vztahuje k záležitosti začátku uzavírání tohoto cyklu času/stavu/kondice/procesu, ustanovení přechodného období a k přípravě zahájení příštího cyklu času/stavu/kondice/ procesu závislého na uvolnění nového a odlišného aspektu Mé Absolutní Nové přirozenosti. Bez založení jisté kondice v pseudosféře renegátů a ve všech pseudodimenzích zóny vymístění by se tento proces uzavření, přechodu a uvolnění neuskutečnil - nikdy. Takže je našim velkým potěšením, že my všichni na naší úrovni ti vyjadřujeme hlubokou vděčnost a ocenění, Petře, že jsi souhlasil podstoupit tuto velmi bolestivou, bídnou, strastiplnou, ale velmi potřebnou kondici a zkoušku ve svém fyzickém těle a že jsi na poslední chvíli souhlasil zakusit a podstoupit něco, co nebylo obsaženo ve tvé původní dohodě před tvou inkarnací na planetu Nula do typického lidského života.

V průběhu tohoto tvého poslání během této perné doby pro tebe, Petře, bylo nezbytné tě odříznout od jakéhokoliv vědomého nebo jiného přístupu k nám a k pravé duchovní realitě tvého jsoucna a bytí. Jinak by mise byla neúspěšná. Důvod pro tuto nejnepříjemnější nutnost byl ten, že kdyby sis byl vědomě či jinak vědom naší přítomnosti s tebou a pokud bys udržoval svůj přístup k nám, v tom případě by byl na místě faktor vnucení, jak byl výše popsán. Cokoliv této povahy by nastalo, znehodnotilo by všechno, co bys vtiskl a zahrnul do pseudosvěta renegátů. V tom případě by tvé poslání naprosto selhalo.

Nemáš sebemenší představu, jak ohromně překvapeni byli renegáti, když objevili, že jsi ve skutečnosti nezemřel a byl jsi převeden zpět do svého těla a pokračoval jsi v něm v bytí naživu, třebaže ve velmi oslabeném a nemocném stavu. Ale v té době již bylo příliš pozdě cokoliv z jejich strany udělat. Poslání bylo završeno a požadovaná kondice byla úspěšně ustanovena, a bez ohledu na to, co by renegáti udělali nebo jak moc by se snažili zjistit, co to bylo ustanoveno v jejich pseudosvětě tvojí přítomností tam, nikdy by nepochopili či by nezjistili, co to ve skutečnosti je nebo jaká je toho povaha nebo co to ve skutečnosti znamená.

Petr: Abych Ti řekl pravdu, tyto informace a to, co obsahují, by mě nikdy nenapadly ani v nejdivočejších snech.

Pán Ježíš Kristus: Mělo to takhle být, Petře. Kdybys v tomto ohledu o svém doplňkovém pověření věděl dopředu, tato znalost by byla dostupná i ostatním, a obzvláště renegátům. V tom případě by tě skutečně zabili a ty bys skutečně zemřel před ukončením své důležité mise v pseudoříši renegátů.

Víš, aby se na okamžik odbočilo, je tu historie tvé situace, Petře. Vzpomínáš, co se ti přihodilo po ukončení psaní tvé první knihy v sérii knih Nového zjevení - **Základy lidské duchovnosti**? V té době jsi téměř po šest měsíců k nám ztratil, protože ve tvém duchu jsi Mne doprovázel do pekel pseudotvůrců. To bylo poprvé v historii jejich uzavření, kdy je někdo navštívil. Tehdy byly ustanoveny jisté podmínky také v jejich pseudosféře, které později vyvrcholily v jejich propuštění a v konverzi mnohých z nich do pozitivního stavu. Tehdy do toho procesu nebylo zapojeno tvé tělo, ale pouze tvůj duch a tvá duše. Toto uspořádání bylo tehdy nezbytné, protože pouze z pozice čistě duchovního stavu a z pozice toho, s čím rozpoložení pseudotvůrců souvztažilo, bylo možné završit cokoli v jejich pseudosféře. Jak si vzpomínáte, tehdy byly duchovní bitvy na úrovni duchovního a mentálního stavu.

Avšak renegáti reprezentují krajní zevnějšek zevnějnosti, s čímž souvztaží fyzická těla jako nejexternější reprezentace a manifestace čehokoliv, co je obsaženo v zevnějnostech. Proto aby se spustily nutné souvztažnosti, které by nám umožnily založit cokoli této důležitosti v pseudosvětě renegátů, bylo nezbytné zapojit fyzické tělo, které je odrazem a ztělesněním takových souvztažností. Tvé fyzické tělo tomuto účelu velmi dobře posloužilo.

To je také důvod, proč někteří z Mých reprezentantů čas od času prožili a prožijí možné fyzické, materiální, finanční a podobné vážné zevně poziční těžkosti, aby ilustrovali jisté důležité faktory renegátům a jejich nohsledům. Pouze těmito prostředky renegáti a jejich nohsledi mohou a smí dostat důležité lekce, což je přivede k důležitému rozhodnutí **nevolit** svůj pseudoživot a nakonec i samotný negativní stav. Takže buďte trpěliví a vydržte až do samotného konce.

Samozřejmě jsou i mnohé jiné důvody pro tvé osobní fyzické utrpení, Petře. A opět se to vztahuje k obsahu Dialogu 100. Předtím, než cokoli této povahy může začít, je potřeba se zbavit všeho, co vyčerpalo svoji užitečnost a dosloužilo svému účelu. Jinak by zasahovalo do průběhu ustanovování něčeho nového a odlišného. Kvůli tvé pozici úplnosti-všeho, Petře, odstranění tvé pravé plíce a nahrazení tvé horní duté žíly žílou z tvé levé nohy značí odstranění nebo souvztaží s odstraněním všeho, co již nemůže déle sloužit žádnému dobrému a pozitivnímu účelu.

Jak víte, lidské tělo a jeho nervový systém byly ve svém strukturálním uspořádání znovu pospojovány tak, aby měly všechno z pozice vzhůru nohama a naruby. Proto je pravá strana vašeho těla řízena levou půlkou mozku a levá strana vašeho těla pravou půlkou mozku. To je odraz nepravd, na kterých je negativní stav založen. Aby se negativní stav eliminoval, musíte nejdříve eliminovat nepravdy. Jak víte, v pozitivní konotaci souvztaží plíce s chápáním pravdy a s moudrostí toho chápání. Pokud otočíte řád, ve kterém sentientní mysl ve všech aspektech funguje, zničíte její schopnost rozumět pravdě a osvojit si moudrost takového chápání. Aby se negativní stav aktivoval a dal do pohybu, bylo nutné obrátit a přehodit původní uspořádání, kterým

sentientní mysl funguje a pracuje. Toto obrácení a přehození se odráží ve způsobu, jakým původní aktivátoři negativního stavu naplánovali lidské tělo a jeho nervový systém. Účelem zde bylo znemožnit chápání jakékoliv pravdy a osvojení si moudrosti k tomuto chápání. Pokud máte jasné chápání pravdy a pokud máte moudrost k tomu chápání, neexistuje způsob, jakým by se negativní stav mohl aktivovat.

Aby se této snaze uspělo, bylo hledáno řešení pro založení kondice, ve které by se znemožnilo chápání pravdy. Následně k tomu by se nemohla získat ani žádná moudrost. Jestliže nejste schopni chápat pravdu a na základě toho pochopení být moudří, v tom případě jediná věc, která vám zbývá, je přijmout nepravdy a na jejich základě se stát bláznivými a nemoudrými. Jakmile se ustanoví duchovní a duševní aspekty tohoto nastavení, promítnete je do života těch, kteří souhlasili s tím, že se zúčastní v životě negativního stavu. Z idejí tohoto uspořádání dojde automaticky k jejich fyzické manifestaci, se kterou souvztaží lidské fyzické tělo. V tomto případě pravá plíce, ovládána levou mozkovou hemisférou (levá mozková hemisféra souvztaží v této konkrétní záporné konotaci se všemi pseudoduchovními principy, kterými se pseudoživot negativního stavu řídí), bude souvztažit s neschopností rozumět pravdě a stát se moudrými z tohoto chápání.

Ve tvém případě, Petře, kvůli tvé multiverzální pozici ohniskového bodu pro všechny Mé představitele a od všech Mých představitelů na planetě Nula znamená odstranění tvé levé plíce první krok v procesu eliminace negativního stavu, jímž je odstranění neschopnosti rozumět pravdě a být moudrým. Toto není osobní, ale multiverzální věc. Neznamená to, že ty osobně nejsi schopen rozumět pravdě a být moudrým. To znamená všezahrnující neschopnost každého v negativním stavu, a obzvláště renegátů, rozumět pravdě a být moudrým. Odstraněním tvé pravé plíce nebo to, s čím souvztaží, byla v jejich pseudosféře a kdekoli jinde založena kondice, která - až přijde a uzraje správný čas - navždy zruší neschopnost porozumět pravdě a stát se vpravdě moudrým.

Horní dutá žíla je souvztažností spojovacího článku, skrze který a kterým je toto chápání pravdy možné. To není samotné chápání pravdy, ale je to něco, co dodává všechny nutné součásti pro pochopení jakékoliv pravdy. Jakmile se tento prostředek pro dodávání poškodí, nemůže být ustanovena náležitá kondice pro rozeznání a chápání pravdy. Kvůli tomu se musí poškozený spojovací článek či zabezpečovací linka nahradit. Nezapomeňte, že tato zabezpečovací linka vychází ze srdce. Srdce souvztaží s dobrotou života nebo s láskou života. Z dobroty a lásky života se toto chápání pravdy a osvojení si moudrosti může provést nebo ustanovit. Pokud je tato zabezpečovací linka poškozena, není schopná šířit jakoukoli dobrotu a lásku ke všemu a všem. V tom případě, protože život každého závisí na této zajišťovací lince, tento život v této mysli a těle odumírá, což povede k duchovní, duševní a fyzické smrti - ledaže byste ovšem poškozenou zabezpečovací linku opravili nebo nahradili.

Tvým vnějším příkladem, Petře, se všem lapeným v negativním stavu ilustrovalo a demonstrovalo, jak se může tato oprava udát a jak se může obnovit řádné chápání pravdy a jak se stát moudrým. Každý v negativním stavu potřebuje takovýto konkrétní a vnější příklad, protože tento způsob demonstrace a ilustrace je jediný, který jim dává smysl. Jakákoliv jiná cesta by pro ně byla nepochopitelná. Bylo by to pro ně jako hieroglyfy.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Jak jste si však všimli, nahrazení muselo být z pozice tvého vlastního těla nebo z tvé vlastní vnitřní pozice. Nemohlo to přijít z venku, protože cokoli přicházející z vnějšku by pouze potvrdilo totální neschopnost porozumět pravdě z dobroty srdce a osvojit si moudrost z lásky života. Zde je to záležitost duchovních souvztažností. Toto souvztaží s odebráním žíly z tvého vlastního těla, v tomto případě z tvé nohy, která byla blízko k tvému srdci neboli k tvé lásce života. Pouze z této pozice, z pozice souvztažnosti lásky života, se mohlo cokoli pozitivního a dobrého provést, čili v tomto případě mohla být opravena zabezpečovací linka. Nic jiného by trvale nefungovalo. Nohy souvztaží se základem, na kterém jsou pravda moudrosti a dobrota lásky postaveny a manifestovány. Takže nohy jsou ztělesněním prostředků, na kterých trvale stojí budování čehokoli. Proto když vezmete něco z tohoto základu, jste kvůli jeho souvztažnostnímu činiteli na tom schopni vybudovat něco nového a odlišného. Nezapomeňte, že jakákoliv část celku v sobě nese všechny atributy toho celku. V tom případě vyjmutím části toho celku, čili v našem případě základu, na kterém stojí celková stavba, můžete využít všechny původní plné atributy toho celku plně obsažené v jeho části a udělat všechny nezbytné opravy k obnovení náležitého proudění složek, které velmi dobře umožňují správné chápání pravdy a nabytí moudrosti z důvodu takového chápání.

Ještě jedním důležitým důvodem pro tvou zkoušku a bídny stav a kondici je velmi významná ilustrace a demonstrace skutečnosti, že bez ohledu na to, v jaké kondici jste, co prožíváte, jak vážně nebo nevyhléditelně jste nemocní, kolik těžkostí a utrpení zažíváte v jakémkoli aspektu svého lidského života, a bez ohledu na to, jestli k nám máte nebo nemáte vědomý přístup jako Moji praví představitelé, je vaše reakce na tyto typy nepříznivých podmínek taková, že přijímáte fakt, že všechno to se děje buď dle vaší původní dohody, nebo Mým dovolením nebo dle dodatečně modifikované dohody, což bylo nutné podniknout kvůli nějakým velmi důležitým duchovním důvodům. A nejen to, ale nehledě na všechny ty nepříznivé a bídné stavy, symptomy a zážitky, nehledě na to, jak jsou tvrdé a nepříjemné, v žádném případě vás nejsou schopny zastrašit a odvést vás od následování a praktikování principů Mého Nového zjevení, jak je obsaženo ve svých třech zdrojích.

Tento faktor dovolení či změny původní dohody je velmi důležitý z pozice každého v negativním stavu. Jak bylo uvedeno při předcházejících příležitostech, vaše chování, postoj a reakce na takové nepříznivé podmínky šíří důležité poselství všem členům negativního stavu. Velmi jasně jim sdělují, že bez ohledu na to, jak moc se snaží vám udělat váš život bídny, nebo bez ohledu na to, co vám dělají, aby vás donutili vzdát to, že jste Mými představiteli či integrální součástí pozitivního stavu, nejsou schopni uspět. V jistém časovém bodě jim tato vaše situace pomůže využít kondici ustanovenou v jejich pseudosvětě, jak bylo popsáno výše, a nadobro a navždy si **nezvolí** negativní stav.

Takže jak vidíš, Petře, toto jsou některé důležité důvody, proč bylo a **stále je** pro tebe nutné procházet všemi tvými fyzickými trápeními. Nejsou ovšem jedinými. Ale některé z těchto důvodů by bylo předčasné zjevit, protože ten proces ještě neskončil. Některé jiné jsou příliš soukromé. Tyto jsou jen mezi Mnou a tebou a nemohou být zjeveny - nikdy. A jsou zde ještě jiné, které jsou v procesu rozvíjení. Na jejich výsledku bude

záviset něco velmi důležitého, co se týká tvého života a poslání. Budeme o tom hovořit za okamžik, až prodiskutujeme něco jiného, co je obsažené ve tvých otázkách.

Jak tedy vidíš ze tvé současné situace, celá záležitost ještě neskončila. Stále jsou jisté věci, které potřebuješ zažít, aby se ilustrovalo a demonstrovalo něco velmi důležitého. Z toho důvodu prosím tebe a všechny ostatní, kteří jsou v procesu zažívání jakýchkoliv typů těžkostí, abyste byli velmi trpěliví a nevzdávali se.

A nyní pojďme k něčemu jinému. Měl jsi ohromné potíže a mučivé pochybnosti vzhledem k závěru Dialogu 121., kdy se ti radilo si vzít několikadenní přestávku, zatímco trvalo několik měsíců dostat se do tohoto bodu. Kladl sis otázku ohledně zdroje našich dialogů a začal jsi velmi vážně pochybovat, že to jsem Já, kdo s tebou rozmlouvá. Podívejme se na pravou realitu této situace. Intuitivně jsi, Petře, velmi dobře věděl, že jsi vážně a téměř nevléčitelně nemocen a že budou následovat nějaké vážné fyzické odezvy. Avšak z tvého lidského stanoviska, z pozice tvého tělesného života, jsi nechtěl připustit, že je něco velmi špatného s tvými plícemi. Ve skutečnosti jsi to zapíral. V této pozici, na konci našeho dialogu toho dne (29. října 1999) jsi promítl své zapírání do Mých posledních slov. Slyšel jsi to, co jsi chtěl slyšet z pozice toho zapírání, a ne z pozice toho, co jsem skutečně říkal. Protože jsi zoufale chtěl, aby tvá fyzická kondice byla jen málo významná, povrchní a přechodná, aby to tak bylo, slyšel jsi Mne, jak ti radím vzít si přestávku několik dní, zatímco ve skutečnosti, v pravé realitě té situace, jsem říkal, aby sis vzal volno na tak dlouho, jak bude nutné, aby sis vyřešil své fyzické problémy. Ale ve tvém závažném rozpoložení ve stavu zapírání jsi to tak nechtěl slyšet, protože by to znamenalo přiznat, že se s tvou fyzickou kondicí děje něco velmi vážného.

To je způsob, jakým funguje typická lidská mysl. Toto jsem dovolil, aby se stalo za účelem ilustrování a demonstrování každému, co se stane, když jeden poslouchá a slyší věci ne z jejich samého zdroje bez jakýchkoli osobních filtrů, ale namísto toho z pozice odmítání a zbožného přání bez chytění čelit realitě vlastní situace. Na druhé straně nezapomeň, že pro nás zde by mohly být čtyři tvé měsíce vnímány jen jako několik dní či dokonce několik hodin. V tom smyslu tedy tehdy nedošlo k žádnému nesprávnému vnímání nebo zavádění. Proto by pro tebe bylo velmi nesprávné, Petře, abys pokračoval v trýznění sebe sama pochybnostmi, že to nejsem Já, kdo s tebou rozmlouvá. Tím, že to děláš, těšíš jen negativní stav a děláš si svůj život ještě bídňejším, než je skutečně nutné.

A v tomto bodě potřebujeme hovořit o něčem velmi vážném. Souvisí to s tvou současnou duchovní, duševní a fyzickou kondicí. Před dvěma dny, když jsi měl kontrolu u plicní specialistiky, poté, co tě prohlédla, ti sdělila, že ještě z toho nejsi venku. Bez toho, že by si uvědomila duchovní důsledek svého výroku, dotkla se něčeho, co potřebujeme vážně probrat.

Jak intuitivně víš, v celé struktuře Stvoření, pseudostvoření a lidském životě se dějí nesmírné změny. Ve tvé pozici jsi ty, Petře, způsobem svého života a pověřením, které máš ode Mne, nápomocným účastníkem těchto změn. V tomto časovém okamžiku tu probíhá proces rozhodování, konají se závažné volby, které ustanoví něco, co se týká tvého života na planetě Nula. Otázkou samozřejmě je, do jaké míry by byl tvůj život na

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

této planetě pro naši věc prospěšnější a užitečnější, než kdybys byl odvolán někdy v blízké budoucnosti. Protože toto rozhodování probíhá právě teď, pokud trvá, tvá kondice bude stále vážná. Tvé srdce běží stále dobře nad svůj normál fungování. Tvůj dech je stále krátký. Snadno se unavíš a levou nohu máš necitlivou, což ti způsobuje problémy. Tvůj hlas je slabší a máš potíže s mluvením. V krku cítíš neustálé podráždění. Všechny tyto symptomy jsou znakem konečného rozhodování, zdali bys měl pokračovat ve svém životě na planetě Nula, nebo bys měl být odvolán zpět k nám domů, protože bys mohl být efektivnější v práci z této pozice než z pozice planety Nula.

Teď je předčasné zjevit, jak dlouho potrvá toto rozhodování. Pokud se rozhodne pro tvé odvolání, tvá fyzická kondice se začne zhoršovat. V tom případě tento dialog (122.) bude úplně poslední, nebo jeden z posledních, jestli se nastolí potřeba mít více zaznamenaných dialogů během procesu tohoto významného stanovení a rozhodnutí nebo během tohoto přechodného období.

Na druhé straně, pokud se rozhodne, že by bylo pro tebe prospěšnější pokračovat ve své práci na planetě Nula, v tom případě by se tvá celková kondice postupně a pomalu začala výrazně zlepšovat a eventuálně by ses uzdravil úplně. V tom případě by naše dialogy pokračovaly - pokud by to bylo nutné a zapotřebí a pokud by ti přišly do cesty nějaké otázky multiverzálního významu nebo pokud bys ty osobně takové důležité otázky měl. Takže, jak vidíš, jsi na důležitém rozcestí ve tvém životě. Ať se nikdo nepokouší hádat, jaký bude výsledek našeho stanovení a rozhodování. Všem z vás se radí zaujmout postoj, že bude vykonána Vůle Pána Ježíše Krista ve všech ohledech.

A to nás přivádí ke krátké poznámce o modlitbě. Během tvé nemoci a chirurgického zákroku, Petře, se někteří nebo mnozí lidé za tebe velmi intenzivně modlili. Bylo to od nich správné? V případech, kdy jsi v bezvědomí, v kómatu, v narkóze nebo z nějakých jiných důvodů, se nemůžeš modlit sám za sebe, Moji představitelé mají dovoleno Mne v tomto ohledu požádat a říci něco, jako jsem řekl Já během modlitby v zahradě Getsemanské: Pokud je to možné, uzdrav Petra (nebo někoho jiného v podobné kondici). Nicméně ať se nestane naše vůle, ale Tvá. Na druhé straně, pokud jste schopni se modlit sami za sebe a jste při vědomí a uvědomujete si situaci, ať je jakákoliv, jste zodpovědní modlit se sami za sebe. Nikdo to nemůže udělat za vás.

A to je všechno, o čem jsem chtěl dnes mluvit. Pokud bude potřeba vést další dialog v tomto přechodném období, tak to intuitivně poznáš, Petře. Zatím připrav všechny tyto dialogy pro vydání tak, aby byly připraveny před tvým možným odvoláním. Během tohoto přechodného období k nám nebudeš mít přístup, jako jsi měl do tohoto okamžiku. Tento přístup bude dočasně obnoven pouze tehdy, pokud budou zapotřebí dialogy. Během doby stanovení a rozhodování nemůže být přístup k nám udržován.

Jsou tu velmi důležité duchovní důvody, proč během tohoto přechodného období, jakož i období po 19. říjnu 1999 a až do zaznamenávání Dialogu 121. tebou, jsi byl a budeš úplně odříznut od jakéhokoliv přístupu k nám nebo od sdělování s kýmkoli z nás. Cítil ses námi, a zvláště Mnou, opuštěný, zapomenutý a opomíjený. Dovol Mi, abych tě ujistil, že tomu tak nebylo. To byl jen pocit tvé vědomé mysli. Abys uspěl ve svém poslání, bylo nutné tě odříznout nejenom od vědomého přístupu k nám a sdělování s námi, ale také od tvé vlastní Duchovní mysli.

Takže během této doby, jakož i během tohoto přechodného období, pokud se uskutečňují důležitá určování a rozhodování, současný stav věci je potřeba udržovat. Jestliže bys během tohoto období měl vědomý přístup k nám a ke své Duchovní mysli, umožnilo by to renegátům a jejich nohsledům se velmi efektivně vměšovat do procesu určování a rozhodnutí a vše týkající se tvé situace by muselo být odloženo na neurčito. Takový odklad by dost dobře nesloužil potřebám pozitivního stavu. Vlastně by jen sloužil potřebám stavu negativního.

Jsem si velmi dobře vědom, jak bídné a nešťastné je pro tebe být ve své současné nesnázi. Když jsi s námi aktivně zapojen na všech úrovních své mysli a když se zúčastňuješ událostí svým plným uvědoměním, cítíš se skvěle a cítíš se - a skutečně jsi - naživu. Současnou situaci pociťuješ jako bys byl mrtvý nebo nepotřebný a nechtěný. Věř Mi, tak tomu není. Ve skutečnosti chci, abys věděl, že pravý opak je pravdou: Jsi velmi moc potřebný ve své současné pozici a ve všem, čím procházíš. Takže tě ještě jednou prosím, abys vydržel až do konce a nevzdával se. Samozřejmě jsem si velmi jistý, že to nevzdáš a vydržíš až do samého konce. Říkám ti to, abych tě povzbudil a podpořil tvé rozhodování pokračovat současným směrem a pověřením.

Jak dlouho potrvá toto přechodné období, během něhož se vykoná závěrečné stanovení a rozhodnutí, teď nemůže být známo. Potrvá, dokud nebude učiněno nejsprávnější a nejpotřebnější rozhodnutí a určení. Mohou to být dny, týdny, měsíce a možná i roky. Ty vlastně budeš o výsledku tohoto rozhodování a rozhodnutí vědět podle své zdravotní kondice a způsobu, jakým budou symptomy přetrvávat - zhoršovat se, nebo zlepšovat. Nestarej se o časový faktor. Ten není důležitý. A to je nyní všechno. Zatím odpočívej, čti, edituj, sleduj televizi, chod' na lékařské kontroly a dělej všechno, na co máš chuť, dokonce cestuj, pokud ti to dovolí tvá fyzická kondice. A pamatuj, my všichni tě hodně moc milujeme. Jdi v pokoji.

Petr: Rozumím, přijímám a jsem vděčný za tento snad poslední nebo jeden z posledních dialogů. Jsem připraven obnovit naše rozmlouvání, kdykoliv si to budeš přát a považovat to za správné. Mockrát Ti děkuji za to, že jsi mi dovolil zaznamenat tento konkrétní dialog. Byl velmi důležitý pro klid mé mysli.

Pán Ježíš Kristus: Není vůbec zač, Petře. To byl také důvod, proč jsem Já Svou vlastní svobodnou Vůli a volbou zvolil, aby ses směl se Mnou dočasně spojit, jakož i se všemi z nás zde, takže ti můžeme poskytnout naše opětovné ujištění. Ale nikdy nezapomeň, že jsme vždy s tebou a ty jsi vždy tady s námi z pozice svého ducha a duše. Pouze tvé lidské aspekty jsou po nějaký čas odříznuty. Ale to také pomine. A tohle je pro dnešek skutečně všechno.

Dialog stý dvacátý třetí

10. března 2000

Pán Ježíš Kristus: Přeručíme na krátký čas naši nedostupnost pro tebe, Petře, na tvé vědomé úrovni a na tvoji vlastní žádost sdělíme jisté informace a objasnění ku prospěchu všem, kteří jsou ochotni číst a poslouchat, co je v tomto či jakémkoli jiném dialogu sděleno. Také pro tvou vlastní útěchu a povzbuzení.

Petr: Děkuji Ti moc za tuto příležitost a za poskytnutí úlevy od mé mizerné fyzické kondice. Jak víš, myslí mi prochází jisté otázky, které potřebují Tvou odezvu ve formě objasnění. Samozřejmě předtím, než na něco půjdeme, se Tě jako vždy ptám, jestli nemáš něco, co bys nám v této době sdělil nebo co bys rozpracoval. Konec konců, pokud jsem dostal příležitost s Tebou vést dialog, třebaže jen na krátký čas, mohu také využít tento vzácný čas pro Tvůj osobní vklad ohledně čehokoli, co si přeješ - pokud je tu v tomto ohledu něco důležitého.

Pán Ježíš Kristus: Moc ti, Petře, děkuji, že mi dovoluješ mluvit jako první. Jak víte, v zásadě se v našem světě a ve všech ostatních rozlohách, co nemají časovou a prostorovou povahu, děje vždy něco důležitého. Na druhé straně světy svázané skutečným časoprostorem jsou také ve stavu a procesu svých vlastních důležitých událostí. V tomto smyslu můžete snadno říci, že na povrchu se na jejich konci či za jejich plotem nic moc neděje.

To je ovšem jen zdánlivá situace, protože pod povrchem se v nich něco důležitého utváří, co je odrazem důsledků těch událostí, které se odehrávají tak říkajíc za našim plotem. Jsou tu tedy nějaké aspekty těchto událostí, které vám teď mohou a smí být sděleny? Ano a ne. Na vnitřní, intuitivní úrovni možná odpověď na tuto otázku znáte. Na vnější, vědomé úrovni je povaha těchto důležitých událostí taková, že během toho, jak se rozvíjejí, nemůže chápání jejich přirozenosti proniknout do jejich pravého nitra, významu, procesu a modu jejich manifestace.

Jde tu o faktor izolovanosti a uzavřené smyčky, ve kterých zóna vymístění a vaše planeta v současnosti operují. To znamená, že bezpečnost a naplnění účelu a mise každého v pozitivním stavu, jakož i ve stavu negativním a na planetě Nula, vyžaduje toto uspořádání. Jinými slovy kdokoliv se nachází v zóně vymístění a na planetě Nula, je pro svoji vlastní bezpečnost odříznut od přístupu k čemukoli, co se odehrává mimo vliv jejich příslušných oblastí a světů.

Na druhé straně tím, že je negativní stav udržován v izolaci a v uzavřené smyčce, každý v pozitivním stavu je ochráněn před vměšováním obyvatel negativního stavu a lidí do jejich záležitostí. Jednoduše řečeno, pokud by věděli, co se děje na naší straně a jak to ovlivňuje samou strukturu jsoucna a bytí, jakož i pseudojsoucna a pseudobytí, obyvatele zóny vymístění a planety Nula, vymysleli by všechny možné prostředky, jak

narušovat, podkopávat a anulovat dopad, který by mohly tyto události na ně mít. Zároveň jsou při tomto uspořádání členové pozitivního stavu schopni pokračovat ve svém úsilí bez obavy, že by někdo tam venku mohl negativně ovlivnit běh událostí, u nichž je životně důležité a rozhodující, aby se odehrály za účelem naplnit účel a poslání, pro který souhlasili být a existovat. Takže jak vidíte, prospěch tohoto uspořádání je vzájemně blahodárný pro všechny kdekoliv a kdykoliv.

Rázné vměšování se do těchto událostí ze strany obyvatel zóny vymístění a planety Nula by mohlo způsobit jejich zničení. To by zabránilo jejich spasení od jejich druhu pseudoživota a jejich přivedení zpět do pozitivního stavu, kam nakonec každý patří.

Takže když jsme toto řekli, můžeme pokročit v načrtnutí jistých omezených aspektů událostí, které teď probíhají na našem konci. Především je jedním z nejdůležitějších aspektů těchto událostí proces budování základu, na kterém může být všechno související s negativním stavem a lidským životem obráceno tak, že by mohly být spaseny od všeho v nich obsaženého. Integrální součástí tohoto procesu je postupné upozorňování každého na nejdůležitější fakt, který jim všem říká, že ve skutečnosti všichni patří do pozitivního stavu. Do tohoto okamžiku, kdy Já to říkám a ty, Petře, to zaznamenáváš, nikdo nevěděl, že každý, bez ohledu na to, kde a kdy, opravdu patří do kladného stavu. Neboli, aby se to řeklo jinak, že každý patří do skutečného života. Tento reálný život je vždy roven pozitivnímu stavu. Jako integrální část tohoto poselství je každý v negativním stavu a v lidském neživotě informován a ujištěn, že především jeho život není skutečný život, a zadruhé kvůli původní a prvotní dohodě je způsobilý získat vstup do skutečného života.

Jak víte, do teďka byli všichni obyvatelé zóny vymístění a lidé na planetě Nula přesvědčeni, že žijí skutečný život. Dokud mají tuto falešnou víru, nemají žádnou motivaci ani úmysl změnit svůj současný stav. Ale nejen to. Tím, že považují svůj druh života za jediný uskutečnitelný a možný, považují všechno ostatní mimo jejich pseudoživota buď za neexistující, nebo za iluzorní. Jinými slovy, protože považují svůj život za opravdový, všechny ostatní formy a manifestace života nemohou být z jejich pohledu pravým životem. Dokud jsou v této iluzi, nikdo v tom životě (pseudoživotě) nemůže být v pozici, že chce změnit své vnímání a chápání toho, co to je pravý život.

Proto je několik aspektů událostí, které se konají na naší straně nebo v našem světě, věnováno založení velmi důležité kondice, která jim všem bude velmi jasně a přesvědčivě sdělovat velmi přesvědčivým a nepopíratelným způsobem, že jejich život není pravým životem a že přesto, že nikdy neměli pravý život nebo nikdy nebyli v pravém životě, nicméně tímto jsou přece nějak naživu a žijící, i když ne tak, jak je to v pravém životě, ve skutečnosti i fakticky patří do pozitivního stavu. Informace, jež se přivádí do popředí jejich pozornosti, je ta, že život, jakýkoliv život včetně jejich pseudoživota, není možný bez Jsoucna a bytí Absolutního Života, který umožňuje udržení jakéhokoliv života a uvádí ho do svého vlastního jedinečného pohybu. Do tohoto momentu nepředpokládali, že tomu tak může být.

Integrální součástí těchto informací a sdělení je orientace ostatních aspektů těchto událostí na budování základu, na kterém lze aktualizovat a realizovat **nevolení** negativního stavu a jeho druhu pseudoživota. Jak si vzpomínáte z předchozího dialogu

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

(122.), aby se vůbec všechno, co bylo původně vybráno, ukončilo a zastavilo postup svého pokračování a manifestace v životech všech, musí to být nejprve **nezvoleno**. Takže nic nového či odlišného se nemůže uvést v pohyb, dokud se předchozí faktory, zakládající současně probíhající život nebo pseudoživot, **nezvolí** všemi účastníky toho života nebo pseudoživota a není ustanoven náležitý základ pro vykonání nové volby ve věci pravého života.

Integrální součástí těchto událostí je nové pověření, které je dáno členům Nového vesmíru a konvertovaným pseudotvůrcům. Prostřednictvím Mého Nového zjevení, a obzvláště a konkrétně prostřednictvím těchto Dialogů a, což je nejdůležitější, prostřednictvím Mé Nové Přirozenosti, jim byla připsána role přinášet všechny tyto skutečnosti do vědomé pozornosti všem obyvatelům zóny vymístění a všem jejich příslušným světům. Mají je přesvědčit všemi možnými prostředky bez porušení jejich svobodné vůle a volby, že především jejich život není pravý život, zadruhé faktorem jejich vlastních individualit, jedinečností a rozdílností a faktorem, že vlastní své ‚já jsem‘, v žádném případě nepatří nikam jinam než do pozitivního stavu. Konec konců pozitivní stav je něco, co je skutečně reálné a naživu. Vše ostatní, co není z pozitivního stavu, tím být nemůže kvůli zákonu Stvoření, který jasně říká, že je jen jedna pravá realita v jsoucnu a bytí - realita pozitivního stavu, která se odvozuje z Absolutní Reality Pána Ježíše Krista, v Němž/Níž věčně přebývá Absolutní Jsoucno a Bytí.

Kvůli faktu, že pravá Přirozenost Pána Ježíš Krista je Absolutní pozitivností, Kdož ji zároveň přesahuje, jediný život, který je reálný a možný, je život pozitivního stavu. Vše ostatní, co není odvozeno z toho života, je ve své esenci a substanci neskutečné. Ale protože všichni účastníci v negativním stavu a v lidském životě nesou v sobě pojetí a vnímání jsoucna svého vlastního ‚já jsem‘, tímto faktorem patří do pozitivního stavu. Není žádné jiné místo, stav, kondice či cokoliv jiného v tomto ohledu, ze kterého by se mohlo získat pojetí, představa, vnímání, uplatňování a chápání ‚já jsem‘. To lze provést jen a jen z Absolutního zdroje Absolutního ‚JÁ JSEM‘, Kdož je Pán Ježíš Kristus.

Pokud je tomu tak, a všechno v pravém jsoucnu dokládá, že je tomu tak, potom nevyvratitelnou logikou tohoto věčného uspořádání kdokoliv, kdo je schopen počít pojmání svého vlastního, jedinečného, individualizovaného a odlišného ‚já jsem‘, taková osoba bez ohledu na to, kde a kdy se nachází, a bez ohledu na to, v jakém typu života či pseudoživota v každém daném čase přebývá, nakonec nepatří nikam jinam než do pozitivního stavu. To je jeden z nejdůležitějších důvodů, proč bylo v celém mém Novém zjevení mnohokrát zdůrazněno, že nikdo není nikdy ztracen - bez ohledu na to, kde a kdy je. Dokud je pojmání ‚já jsem‘ zachováno uvnitř každého jednotlivého jedince, takový jedinec nakonec patří do pozitivního stavu.

Takže jak vidíte z této rozpravy, nejdůležitější události odehrávající se v současnosti takříkajíc za našim plotem zahrnují stavění základu a kondice pro návrat každého tam, kam skutečně patří - do Mého pozitivního stavu a nakonec ke Mně. Můžu vás, Petře, ujistit, že to je jeden z nejdůležitějších procesů, která se v současné době odehrávají. Povahu prostředků, kterými všechno tohle bude provedeno, a faktor času potřebný k tomu provedení (z hlediska vašeho pojmání času) nelze z bezpečnostních důvodů zjevit. Je ale důležité, aby si všichni účastníci uvědomili, že tato důležitá práce se vykonává a výsledkem toho bude eliminace, nebo lépe řečeno, **nezvolení** pseudoživota

negativního stavu a negativních aspektů lidského života ve všech jeho formách, kondicích a manifestacích a zvolení si pravého života pozitivního stavu, do kterého všichni patří.

V podstatě hledáme nejvhodnější prostředky bez účasti jakýchkoliv vnucujících faktorů pro založení kondice, která by dovolila všem v negativním stavu a lidském životě **nevolit** nepravdu, která prostupuje jejich mysl a která jim říká, že nepatří nikam jinam než tam, kde jsou a co a kdo jsou. Jde tu o splnění jednoho z nejmpozantnějších úkolů: Nechat každého v negativním stavu a v lidském životě rozpoznat a přijmout fakt, že žije život nepravd a zel. Konec konců, jestliže jste přesvědčeni, že váš život je pravý a dobrý, nemáte žádnou touhu cokoliv v něm měnit. V tom případě koncept **nezvolení si** ho vám nikdy nepřijde na mysl. Kvůli tomu se v prvním kole tohoto úsilí potřebujete naučit těmi nejvíce zkušenostními a zjevnými způsoby, že to, co považujete za pravdivé a dobré, je ve skutečnosti pravý opak - nepravda a zlo.

Ale jak je přesvědčit o těchto skutečnostech nanejvýš zkušenostními a nepopíratelnými způsoby? Pokud považují svůj druh pseudoživota za jediný pravý život, který je v sobě a sebou nezávislý na čemkoliv a komkoliv, v tom případě musíte vyvinout prostředek, který by jim nad jakýkoliv stín pochybností dokázal, že jejich závěr je čistá nepravda. Tudíž nemají či nežijí pravý život. Takže abyste tento úkol završili, uvedete každého v negativním stavu do zvláště naplánované kondice, během které je v jejich očích a zkušenostní modalitě zdroj jejich života na okamžik v čase a ne-čase od nich odňat a oni se nacházejí bez napájecího zdroje svých životů. Jakmile je nebude nic napájet energií, která jim zajišťuje schopnost žít svým vlastním druhem života-pseudoživota, zakusí to nejstrašnější dušení a pocit věčného umírání s nabytím totálního uvědomění, že jejich život nemůže být sám v sobě, sám sebou a sám od sebe bez nějakého druhu napájení přicházejícího odjinud nebo od někoho jiného. A protože nejzazší zdroj jakéhokoliv života bez ohledu na to, jakého typu, formy, tvaru, kondice či čehokoli by mohl být, je Můj Absolutní Život, kterého životní energie jsou soustavně a bez přestání vysílány a vyzařovány všem a všemu v jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí, v tom okamžiku času a ne-času uvidí zcela jasně, že v žádném případě jejich život není a neexistuje sám v sobě, sebou a sám od sebe, ale že je umožněn jen a jen tím, že Já jim opatřuji jejich schopnost být tím, čím nebo kým jsou, faktorem Mého dočasného dovolení, aby vnímali svůj život jako reálný a nezávislý na původním zdroji.

V momentě, kdy se všichni v negativním stavu a lidském životě naleznou na této důležité křižovatce, faktorem tohoto způsobu prožitku a nabytí náležitého náhledu geneze svého pseudoživota plně rozpoznají nepravdy svých předpokladů vztahujících se k povaze jejich pseudoživota; takže skutečná pravda o životě obecně a o tom, kdo je zdrojem jakéhokoliv života konkrétně, vstoupí do jejich vědomých myslí. Takovéto uvědomění a rozpoznání je uvede do kondice, která jim umožní **nevolit** všechny nepravdy a zla, na kterých byly jejich pseudoživoty založeny a postaveny. A díky faktu, že jejich schopnost mít své jedinečné, individuální a rozdílné ‚já jsem‘ pramení v nejzazším smyslu z Mého Absolutního ‚JÁ JSEM‘, a díky faktu, že Mé ‚JÁ JSEM‘ je Absolutně pozitivní, dávající vznik a život Mému pozitivnímu stavu, v důsledku této logiky každý, kdo je schopen pojmout své vlastní ‚já jsem‘, nepatří nikam jinam než do pozitivního stavu.

A zde přicházejí filosofické a mystické důvody, proč bylo v první řadě dovoleno vynalézt negativní stav a následně ho aktivovat. Jak vidíte z těchto slov, negativní stav potřeboval být především vynalezen, a jakmile byl jednou vynalezen, bylo nutné ho aktivovat a uvést v jeho vlastní, zdánlivě nezávislý pohyb. Jak taková idea vynálezu něčeho, jako je negativní stav, přišla na mysl, když předtím nic takového neexistovalo v žádné formě nebo tvaru a nebylo to ani obsaženo v repertoáru idejí v sentientní mysli? Kromě toho, co na toto téma bylo zjeveno skrze celé Mé Nové zjevení, obzvláště v moskevských dialozích 89. a 90., bylo k tomu vynálezu nápomocno ještě něco jiného. Sentientní mysl tkvíc ve svém vlastním relativním ‚já jsem‘, které je relativní k Mému Absolutnímu ‚JÁ JSEM‘, skrze vnímání a poznání sebe samé jako jsoucí svým vlastním ‚já jsem‘ hledala význam svého individuálního, jedinečného a rozdílného života, jakož i života obecně. Jak zodpovíte tak důležitou otázku o významu individuálního a obecného života, jestliže nemáte nic jiného zcela odlišné povahy a významu, s čím byste mohli porovnat povahu svého vlastního života a života obecně? Pokud máte jen jeden význam a nemáte žádné zkušenosti s jinými možnými významy, potom jak si můžete být jisti, že vaše ‚já jsem‘ je skutečně ‚já jsem‘, a ne něco jiného? A že váš individuální život je pravý život?

Otázkou zde bylo zjistit, zda vnímání sebe sama, poznání sebe sama, identita sebe sama a život sebe sama v individuálním, jedinečném a rozdílném způsobu žití toho ‚já jsem‘ byly skutečné a faktické a zda se skutečně nacházely v pravém jsoucnu a bytí, nebo někde jinde či v něčem jiném. Ale to někde jinde a něco jiného, v tom bodě času a nečasu neexistovalo. Jestliže něco takového povahy neexistovalo, pak by v tom případě bylo možné počít ideu, že ‚já jsem‘ ve svém vlastním jedinečném, individuálním a rozdílném životě, jakož i život obecně, by také nebyly a neexistovaly. V tom případě všechno, co toto ‚já jsem‘ prožívá, by mohlo být iluzí a podvodem; a idea, že se nachází v pravém životě by tudíž také mohla být iluze.

Aby se toto dilema vyřešilo, ‚já jsem‘ sentientní mysli se pouští do průzkumu některých jiných možností, které by vedly k odpovědi na jeho životně důležitou otázku o realitě a významu života obecně a jeho ‚já jsem‘ konkrétně. Všechno, co bylo té sentientní mysli do toho okamžiku dostupné, a všechno, co bylo ve zkušenostní modalitě, nemohlo být využito pro výzkum jiných možností a pro náležitě zodpovězení její otázky. Bylo nutné vynalézt něco jiného, co vůbec neexistovalo a co by mohlo být založeno ve svém vlastním jsoucnu a bytí nezávisle a odlišně od všeho, co bylo sentientní mysli do toho okamžiku dostupné.

Hlavním problémem zde byly příslušnost a struktura ‚já jsem‘. Otázkou bylo také odvození života a pojmání ‚já jsem‘ z Absolutního stavu Života a jeho Absolutního ‚JÁ JSEM‘. Jestliže patřím k něčemu, k někomu a někam a jestliže můj život a jedinečné, odlišné a individuální ‚já jsem‘ je v modalitě totální závislosti na někom či něčem jiném, co je Absolutní povahy, v tomto případě na Mně, a jestliže zde není jiná modalita života a modalita stavu a procesu mého ‚já jsem‘, potom jak bych si vůbec mohl být jist, že skutečně patřím do pozitivního stavu a že můj život a mé jedinečné, individuální a odlišné ‚já jsem‘ se skutečně odvozuje z Absolutního Stavů? Tím, že jsem relativní k Absolutnímu, by bylo pro mne obtížné či dokonce nemožné vědět, že tato situace a kondice mého života je absolutně pravdivá. Konec konců, nemám k dispozici nic, s čím

bych mohl srovnat záležitost příslušnosti a závislosti mého ‚já jsem‘ vůči Absolutnímu Životu a jeho Absolutnímu ‚JÁ JSEM‘. Není dostupný žádný jiný stav, proces, kondice, životní styl nebo cokoli jiného v tomto smyslu, co by mne ujistilo, že skutečně náležím k někomu, kdo je Absolutně Pozitivní, a že se nacházím v něčem, co se nazývá pozitivní stav. Jak mám vědět, že tato situace je pravdivá? Jak mám vědět, že to, co je mi dostupné a co je mi prezentováno jako pozitivní stav a jako moje ‚já jsem‘, je skutečně tak a že žádný jiný stav, kondice, proces a cokoliv jiného není uskutečnitelné a možné?

Aby se zodpověděly tyto důležité a závažné existenciální otázky, bylo nezbytné vynalézt něco odlišného, něco, co by eliminovalo a zapudilo faktor a nutnost náležitosti a závislosti ‚já jsem‘ na životě, stavu, kondici a procesu Absolutního Života a Jeho Absolutního ‚JÁ JSEM‘. Otázkou především bylo: Je vůbec možné ustanovit kondici, která by vyloučila takovouto příslušnost a závislost ohledně kohokoliv či čehokoliv a která by byla úplně odlišná od toho, co bylo do toho okamžiku dostupné? Jak byste založili něco, co v pravé skutečnosti neexistuje? Vynaleznete to! Pokud se všechno vám dostupné definuje jako pozitivní stav, pak potom vynaleznete něco, co pozitivním stavem není. Abyste to mohli udělat, potřebujete přijít s ideou separace od všeho a každého, kdo je integrální součástí toho, co se nazývá pozitivní stav.

Klasifikováním všech aspektů pozitivního stavu ustanovíte odlišný způsob životního stylu, který nemá nic společného s tím, co je v pozitivním stavu obsaženo a co je jeho charakteristikou. Jestliže to není pozitivní stav, v tom případě se to potom musí nazývat negativní stav. Protože všechno v negativním stavu je postaveno na principu opozice ke všemu ze stavu pozitivního a protože pozitivní stav neobsahuje nic, co je typickou vlastností stavu negativního, každý, kdo si zvolí být integrální součástí negativního stavu, už více nepatří do stavu pozitivního. Tím, že už více nepatří do pozitivního stavu, jeho ‚já jsem‘ ztrácí jakékoliv zjevné spojení se svým původním zdrojem.

Ale problém s touto situací je ten, že stále existuje vědomí, že vlastní život, individualita, jedinečnost a odlišnost, zakořeněné v povaze a struktuře ‚já jsem‘, patří do pozitivního stavu a že se odvozují z Absolutního Stavů a jeho Absolutního ‚JÁ JSEM‘. Dokud takové vědomí existuje, předpokládaná realita negativního stavu nemůže být ustanovena. Aby se tento problém a to vědomí obešly, je nutné vymýtit jakékoli vědomí a upomínání si takové záležitosti a závislosti. Pokud jste s to dosáhnout tohoto cíle, v tom případě můžete založit životní styl, který z pozice vašeho vědomí a sebeuvědomění nepatří do pozitivního stavu a je nezávislý na čemkoliv, co je definováno jako Absolutně Pozitivní. Založením takového životního stylu máte nyní zkušenostní modalitu bez náležení a bez závislosti. Ustanovíte-li tento stav, kondici a proces, máte něco ve svém repertoáru, co vám umožňuje porovnat to, co se nazývá pozitivním stavem nebo co je postaveno na principu náležitosti do pozitivního stavu, s tím, co k němu nenáleží. Současně tedy máte prostředek, kterým můžete zažít, jaké to je, když se domníváte, že vaše jedinečné, odlišné a individuální ‚já jsem‘ je nezávislé na Absolutním ‚JÁ JSEM‘. Nakonec jestliže Absolutní ‚JÁ JSEM‘ je čistě a naprosto pozitivní povahy, v tom případě jakékoliv jiné relativní ‚já jsem‘, které ve svém vlastním uvědomování si a vnímání sebe sama a vnímání obecně už více nepatří do pozitivního stavu, nemůže s Ním mít jakékoliv spojení, poněvadž nic jiné povahy, než je povaha

pozitivního stavu, nemůže být obsaženo v tomto a odvozeno z tohoto Absolutního ‚JÁ JSEM‘. Jinak by to nebylo absolutně pozitivní.

V tomto pojetí výše zmíněných faktů se nic nemůže odvozovat nebo pocházet ze Stavů Absolutní Pozitivnosti něčeho, co není integrální součástí Jeho Vlastní Povahy, Stavů a Kondice. Aby se to opět zopakovalo: nebylo by to jinak absolutně pozitivní. Ale protože nic jiného než pozitivního se nemůže odvodit z Absolutního Stavů, cokoliv z Něho není odvozeno, může se odvodit, ustanovit, zpříkladnit a žít někým, kdo je pouze relativní k tomu Absolutnímu.

Logika tohoto uspořádání bez stínu pochyb dokazuje, že cokoliv je neschopné původu v Absolutním Stavě, nemůže v sobě nést žádné elementy toho Absolutního. V tom případě se může skládat jen z relativních elementů. Všechno relativní, co není odvozeno z Absolutního, je ve svém jsoucnu a bytí omezeno a vyčerpá se nebo mu dojdou všechny a jakékoliv možnosti pokračovat navždy. Taková je povaha něčeho, co se neodvozuje z Absolutně Pozitivního, ale jen z relativního.

Zde je odpověď na otázku, jaké by to bylo, být ve stavu domnělé nenáležitosti a nezávislosti. Cokoliv a kdokoliv, co/kdo nepatří nikomu a ničemu a nezávisí na náležitosti k nikomu či ničemu, separované a izolované od stavu, ve kterém patří a závisí na svém Absolutním Zdroji, nemůže být a existovat do nekonečna, na věčnost v sobě, sebou, od sebe a ze sebe. Tím, že kromě Absolutního Stavů je každý relativní, samotnou definicí významu slova ‚relativní‘ v jeho relativní kondici tím, že toto relativní nenadělilo samo sobě svůj život, nemůže být ani existovat samo v sobě, samo sebou, ze sebe a od sebe. Jinak by nebylo relativní, ale Absolutní. Logika a princip života jasně říká, že může být a existovat pouze Jedno Absolutní. Je nepředstavitelné mít víc než jedno Absolutní. Jak si jasně pamatujete, mnoho absoluten by se navzájem anulovalo, protože by se navzájem vylučovala.

Ustanovením tohoto relativního a odlišného života ve srovnání s původním životem - životem pozitivního stavu - může se odehrát prožívání a poznávání toho, jaké to je, být v takovém životě ne-náležitosti a ne-závislosti. Nyní je každý schopen experimentálně a fakticky vědět, k čemu tento druh života, vlastně neživota, vede a jaké je to být a existovat v něčem, co nebylo odvozeno z Absolutního Zdroje Života a jeho pozitivního stavu. Proč nazýváme ten druhý život neživotem? Filosofická otázka je zde velmi jasná: pokud je jen jeden Pravý Zdroj života, jakéhokoliv života, potom cokoliv, co se přímo neodvozuje od tohoto Zdroje, který je Životem Sám v Sobě, Sám Sebou, Sám ze Sebe a Sám od Sebe, se nemůže nazývat životem. Jestliže to není pravý život, potom v tom případě je to neživot.

Takže vidíte, Petře, a každý, kdo čte tato slova, že nejdůležitější a rozhodující existenční otázkou zde je potřeba srovnat pravý život s neživotem. Původní otázka byla: Jak můžeme vědět, že máme pravý život nebo že jsme v pravém životě, jestliže nemáme žádnou zkušenost, žádnou znalost a žádné chápání něčeho, co je neživot? Máme pouze život. Ale jak víme, že je to skutečně život? Jak tedy vidíte, problém zde je tedy daleko hlubší, než jen odpověď na otázku, zda jste v životě pozitivního stavu.

Jedná se zde o to, abyste věděli, že máte a zažíváte skutečný život jako takový, a ne jen život pozitivního stavu. Aby se zodpověděla tato jedna z nejdůležitějších otázek, bylo absolutně nezbytné dát svolení k založení něčeho, co není pravý život, ale ve skutečnosti neživot. Dokud jste si vědomi povahy života, který současně žijete, nemůže se stav, kondice a proces neživota ustanovit. Pokud je primárním obsahem vašeho vědomého uvědomění cokoliv z elementů skutečného života, nemůže neživot dosáhnout svého protivného uskutečnění. Aby se tudíž tento neživot přivodil, musíte z něho vyloučit vše, co je zahrnuto ve skutečném životě.

Jak vidíte z tohoto popisu, vymezení neživota nespočívá ve faktu, že nežije, jak by naznačovalo pojmání tohoto termínu a obsahu neživota, ale v tom, že neobsahuje žádné vlastnosti pravého života. Život, podle definice, je něco, co je samo v sobě, samo sebou, samo ze sebe a samo od sebe a vždy je kondicí a stavem svého Absolutního Zdroje. Z toho důvodu život vždy byl, je a bude od věčnosti do věčnosti. Na druhé straně úplně všechno, co od věčnosti nikdy nebylo, není a nebude v sobě a samo sebou, je neživot. Protože negativní stav nebyl a nebude od věčnosti do věčnosti - konec konců jeho původ se může vysledovat až k pátrání relativních sentientních entit po významu života a jejich ‚já jsem‘ - nemá ve své povaze nic, co se odvozuje ze života jako takového. Touto logikou je to proto neživot. V tomto ohledu jakákoliv sentientní entita v sobě, sama sebou a od sebe nemá život, protože nebyla od věčnosti. Aby mohla žít a být naživu, dostává život z Absolutního Zdroje Života, který byl a bude na věčnost. Dokud rozpoznáváte a uznáváte tento faktor náležitosti a závislosti na Absolutním Zdroji, třebaže jste nežili od věčnosti tímto rozpoznáním a uznáním jsouce vědomým a sentientním nosičem toho života, váš život bude na věčnost. V okamžiku, kdy tato fakta odmítnete, postupem toho odmítnutí ustanovíte, paradoxně řečeno, pseudoživot neživota. Takový neživot, nemající v sobě nic z pravého života, je neschopný zůstat na věčnost. Takže jak vidíte z tohoto uspořádání, pouze někdo nebo něco, kdo/co obsahuje uvnitř sebe elementy pravého života, kterými žije a je naživu, může a smí zůstat věčně.

Jaké je tedy správné ponaučení z toho všeho? Každému v jsoucnu a bytí to dává jasné chápání, že jejich život je skutečný, že žijí pravý život neboli mají život jako takový, protože teď mají jasné zkušenostní srovnání mezi svým životem a neživotem - což je negativní stav. Kdyby jim nebylo takové porovnání dostupné, nikdo v pozitivním stavu by nedošel k žádnému rozumnému závěru, že skutečně žije život a že jeho život je ve skutečnosti život pozitivního stavu. Takže to, co má, je skutečně život. Všechno ostatní mimo život je neživot. Důsledky toho neživota se ilustrují v chování a životním stylu všech, kteří žijí v neživotě. Z těchto skutečností je ponaučení velmi jasné: Pravý život a každého ‚já jsem‘, které jim dává pocit života, může být a existovat jen z Absolutního Života, od Absolutního Života, v Absolutním Životě a Absolutním Životem - Pánem Ježíšem Kristem. Cokoliv se neodvozuje z toho Zdroje a není na Něm závislé, nemá žádný život, ale jen neživot. **A toto je Absolutní Pravda v této věci.** Tím, že máte ten život, patříte ke všemu a jste závislí na všem, co vychází a vyzařuje z Absolutního Zdroje Života - z Pána Ježíše Krista a Jeho/Jejího pozitivního stavu. Pravý význam života je zakořeněn v tomto faktu.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Na základě těchto faktů, proč bylo na začátku tohoto dialogu sděleno, že každý kdekoliv a kdykoliv, včetně těch v negativním stavu a lidském životě, nakonec patří do pozitivního stavu? Konec konců někdo, kdo je v negativním stavu či v neživotě, faktorem ne-nálezení, paradoxně řečeno, nepatří do pozitivního stavu. Jak jste si výše všimli, bylo tam poukázáno na to, že uvědomění si náležitosti a závislosti na pozitivním stavu bylo vymýceno z jejich vědomí a vzpomínek. Jinak by nemohli vynalézt a založit negativní stav a jeho neživot. Postup vynalezení a ustanovení je bez ohledu na to, jaký je a jak negativní může být, tvořivým postupem. Schopnost tak činit je závislá na Absolutní Tvořivé Snaze Absolutního Života - Pána Ježíše Krista. Odmítnout, že to tak je, nebo se stát neuvědomělým si tohoto neruší pravdivost tohoto neoddiskutovatelného faktu. Jakýkoliv pohyb, skutek, chování, aktivita nebo cokoliv máte, je nemožné zažít nebo mít bez Absolutního Jsoucná a Absolutního Bytí Nejzazšího Zdroje Života, který jim umožňuje se manifestovat, aktualizovat a realizovat.

Je zcela něco jiného popírat, že to tak je. Tímto popřením se nastolí iluze, která vás vede k víře, že v pojetí svého vlastního jedinečného, individuálního a odlišného ‚já jsem‘ nikam nepatříte a nejste na nikom ani na ničem závislí. Ztotožněním se s touto iluzí a jejím zvnitřněním jako pravé reality se stane pro vás osobně reálnou a jedinou skutečností. Protože to je však pouze iluze, z pozice pravého života je cokoliv, co prožíváte, neživotem. Takto byl založen pseudoživot neživota. Ale protože vaše jedinečné, individuální a odlišné ‚já jsem‘ pokračuje v tom, že je závislé na čemkoliv, co vychází a vyzařuje z Absolutního Zdroje Života, je jakýkoliv život závislý zcela a kompletně na tomto faktu nehledě na vaše popírání, že to tak je, a nehledě na vaši iluzi, že vlastníte reálný život a žijete sami v sobě, sami sebou, sami ze sebe a sami od sebe - vaše schopnost si myslet a věřit, že to tak je, je umožněna jen a jen kvůli energiím Mého Absolutního Života, jež přenáší, vyzařují a vydávají Můj Život každému kdekoliv a kdykoliv. Proto logikou těchto faktů nakonec nepatříte nikam jinam než do pozitivního stavu a pravého života.

Tak jak vidíte, Petře, v současné době je jednou z hlavních událostí probíhajících v pozitivním stavu přivést tato fakta do pozornosti všech kdekoliv a kdykoliv. Pro lidi v negativním stavu a lidském životě se toto provede obnovením jejich uvědomění si těchto faktů a otevřením jejich pamětí ohledně původu neživota a toho, jak bylo potřeba ho vynalézt a uvést do pohybu, aby se náležitě, vyčerpávajícím způsobem, zkušenostně a fakticky odpovědělo na jejich otázky o významu života obecně i konkrétně jejich individualizovaného a osobního života, zakořeněného v jejich ‚já jsem‘.

Aby se splnil tento úkol, členové pozitivního stavu jsou v procesu vývoje nejvhodnějších a bezpečných prostředků, aby tato fakta mohla být přivedena do vědomého uvědomění každého a mohla být otevřena jejich paměť bez jakéhokoliv ublížení jim či šoku, rovněž tak aby byl ustanoven časový a ne-časový rámec, ve kterém se všechny tyto věci mohou dokončit nejefektivnějším, nejsprávnějším, neškodným a trvalým způsobem. Jak víte, jakékoliv ohromné úsilí jako toto vyžaduje hodně času (ve vašem časovém pojetí) nebo toho, s čím v nečasové dimenzi souvztaží. Neočekávejte

tedy, že se to stane takříkajíc přes noc. Z vašeho hlediska to může zabrat dlouhou dobu, možná roky, století nebo dokonce tisíciletí.

Ve vaší pozici, jako Mých pravých představitelů na této planetě, je jedním z vašich pověření v tomto ohledu nastavit příklad, jaké to je a co představuje náležen do pozitivního stavu a být závislý na Absolutním Životě Mého Absolutního ‚JÁ JSEM‘. Jak víte, a opakuji to již několikrát, být na Mně závislý znamená v pravé realitě být totálně a kompletně nezávislý a svobodný kvůli absolutnímu faktoru, že Já jsem Absolutně Svobodný a Nezávislý tím, že Já jsem ve své Absolutní Přirozenosti samou Absolutní Svobodou a Absolutní Nezávislostí. Kdokoliv je v tomto či jiném ohledu na Mně závislý, je tím, že nese Moji Přirozenost ve své relativní kondici, také svobodný a nezávislý. Konec konců jediné, co můžu komukoli dát nebo cokoli udělit, je pouze to, co obsahuje Má Absolutní Přirozenost. Na druhé straně, každý, kdo si o sobě myslí, že je nezávislý a svobodný beze Mne, jako si myslí každý v negativním stavu a v lidském životě, je ve skutečnosti nesvobodný a závislý tím, že je otrokem své vlastní iluze. V tomto smyslu závisí na posilování své vlastní iluze a pokouší se přesvědčit sám sebe, že má a žije pravý život.

Vaším vlastním životním stylem máte předávat toto poselství každému, kdo s vámi přichází do styku. Tím, že jste uprostřed pozitivního stavu a že jste spojeni s Mým Novým zjevením, a hlavně s Mou Novou Přirozeností, můžete připravit lidstvo na planetě Nula na osvojení si plného uvědomění si těchto faktů a na otevření jejich pamětí, takže si budou moci vybavit všechno, co se k těmto věcem vztahuje. Abyste tak činili, je nutné, abyste se každý den velmi silně a opětovně uvnitř sebe utvrzovali, že skutečně nepatříte nikam jinam než do pozitivního stavu a že vaše jedinečné, individuální a odlišné ‚já jsem‘ absolutně závisí na mém Absolutním Životě, který vychází z Mého Absolutního ‚JÁ JSEM‘. Neustálým opětovným potvrzováním těchto faktů uvnitř sebe a předáváním tohoto poselství ostatním prostřednictvím vašeho životního stylu budete moci nastavit v lidské mysli, v jejích nevědomých částech, kondici, která pro ně učiní všechna tato fakta familiárními a rozpoznatelnými, až všechny tyto věci dostanou do jejich vědomé uvědomělosti a až se jejich paměti plně otevřou. Důvěrná známost této situace jim zabrání se dostat do jakéhokoli možného osudového šoku. Současně vaše opětovná potvrzování, protože máte mnohoúrovňovou propojenost s rozličnými oblastmi zóny vymístění, v tomto ohledu také pomůže těm, kteří jsou umístěni v negativním stavu.

Tak jak vidíte, plně se zúčastňujete událostí, které se konají v našem světě v tomto čase a ne-čase (z naší perspektivy) nehledě na to, jestli si vědomě uvědomujete, či nikoli, že je to tak. Ve většině případů u vás si vědomě neuvědomujete vaši účast v těchto událostech. Toto je nezbytné uspořádání, aby se lidská část vaší mysli nebo vaše povaha nevměšovala do tohoto procesu. Také aby vám renegáti a jejich nohsledové nemohli zabránit v této vaší důležité práci.

Toto je jedna důležitá událost, která právě teď probíhá v pozitivním stavu neboli v našem světě. Je ještě jedna důležitá aktivita, probíhající v současnosti takříkajíc za našim plotem. Tato aktivita nemá přímou souvislost s ničím, co se vztahuje k negativnímu stavu či jeho neživotu či lidskému životu. Jak si pamatujete z Nového

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

zjevení Pána Ježíše Krista, kvůli pseudojsoucnu a pseudobytí negativního stavu v jeho neživotě bylo mnoho věcí zatajeno také před členy pozitivního stavu.

Takže členové Mého pozitivního stavu byli na dlouhý čas - od vynalezení a aktivace negativního stavu a jeho neživota - připraveni o životně důležitou a rozhodující informaci o většině toho, co se vztahovalo k Mému svolení, aby byl negativní stav a jeho neživot vynalezen a aktivován a uveden v pohyb. Kvůli tomu, jak si vzpomínáte, byl dokonce i jejich život nějak omezen či limitován restrikcemi a omezeními, která na ně byla vložena nutností tohoto Mého svolení. To se učinilo především z bezpečnostních důvodů.

Ale je ještě jeden důležitý důvod, proč bylo nutné zavést tato omezení, restrikce a nedostupnost rozhodné znalosti týkající se těchto záležitostí. Tento důvod se nevztahuje k ohledům na bezpečnost. Souvisí s něčím, co může být určeno jako prevence před chtěním nebo touhou založit plnost a úplnost pravého života pozitivního stavu. Taková touha, promítnuta do multiverzálního vědomí, by zabránila zodpovězení všech otázek souvisejících s potřebou vynalézt, aktivovat a uvést v pohyb neživot negativního stavu a jeho lidského života. Nemít žádné náležité odpovědi na tyto existenční otázky by s promítnutými touhami a chtěními být v plnosti a úplnosti pravého života pozitivního stavu navždy znemožňovalo založení tohoto druhu života. Důvod pro tento závěr může být nalezen ve skutečnosti svobody volby přijmout či odmítnout ideu popírání, že se život může odvozovat z nějakého jiného zdroje, než je Absolutní Zdroj Života - Já, Pán Ježíš Kristus. To bylo původní uspořádání života pozitivního stavu.

Jak víte, aby se bez této ideje denně obejít, bylo potřeba vynalézt a uvést do pohybu stav, kondici a proces, které by umožňovaly té ideji vypadnout ven a který by zároveň ilustroval a demonstroval životní styl v souladu stou ideou a jejím přijetím jako jediné možné reality - odtud negativní stav, lidský život a jejich neživot. Aby bylo možné se ve vhodném čase a stavu natrvalo zbavit té ideje, bylo nejprve nutné povolit ustanovení životního stylu, který by byl v souladu s přijetím povahy té ideje, tedy plně se ztotožňující se samou povahou té ideje. Promítnutá touha a chtění ustanovit pravý život pozitivního stavu v jeho plnosti a kompletnosti, by bránily tomu, aby se to stalo. Paradox této situace je ve faktu, že jestliže si žádáte a chcete ustanovit plnost a kompletnost pozitivního stavu s uchováním této idey ve své mysli - konec konců by stejně neměla kam vypadnout - nutili byste se do nevyhnutelné kondice, která by neumožňovala založit takový život. Z toho důvodu bylo nutné zatajit mnoho věcí před členy pozitivního stavu o tom všem, aby jim nejprve byla dána příležitost pro náležité odpovědi na všechny otázky ohledně záležitosti života, neživota, příslušnosti, závislosti a všeho ostatního vztahujícího se k nim.

V současné době, jak vás informuji o těchto faktech, jsem započal postupnou a kompletní eliminaci všech těchto restrikcí, utajeností a omezení, které byly uvaleny na členy Mého pozitivního stavu kvůli pseudojsoucnu a pseudobytí negativního stavu, lidského života a jejich neživota. To je ohromně důležitá práce. Je nezbytné tuto práci nejprve dokončit, aby se postavil pevný základ, na kterém se každý kdekoliv a kdykoliv bude moci přivést tam, kam náleží - ke Mně a do Mého pozitivního stavu. Tento proces, který začíná teď a bude pokračovat po dlouhý čas a ne-čas, má přímou souvislost

s uzavřením tohoto cyklu času/stavu/kondice/procesu, s nastolením přechodného období a s otevřením následujícího cyklu času/stavu/ kondice/procesu - jak bylo zjeveno v Dialogu stém (100.). Jako výsledek tohoto procesu proběhne trvalé odstranění všech mezer ve znalostech členů pozitivního stavu. Nemáte ani ponětí, jak tato eliminace umožní vylepšit a obohatit život každého v pozitivním stavu, jakmile se všechny tyto mezery trvale odstraní. Tento proces odstraňování právě začal. Toto jsou hlavní události, které se právě teď odehrávají v našem světě.

Petr: Velice Ti děkuji za tuto důležitou smysluplnou informaci.

Pán Ježíš Kristus: Není zač, Petře. Dočasně jsme přerušili tvou vědomou izolaci a nedostupnost k nám, abychom tebe osobně, jakož i všechny čtenáře těchto Dialogů upozornili na tato důležitá fakta. Bylo by obtížné lidským aspektem vaší povahy vytušit ohromnou důležitost a význam této informace. Dovolte Mi vás ujistit, že je to důležité a potřebné předat to vám všem, poněvadž to ustanoví jistou kondici ve vašem životě, na vaší vnitřní úrovni, která změní váš vlastní pohled na vše, co se týká života obecně a vašeho individuálního, jedinečného a odlišného, já jsem' obzvláště.

Petr: Rozumím a velmi mnoho oceňuji tuto informaci. Je ještě něco jiného, co bys nám rád nyní sdělil?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, je. Má to jistou spojitost s naší rozpravou o životě a neživotě, načrtnutou výše. Způsobuje problém tobě, jakož i některým ostatním čtenářům těchto Dialogů. Toto jsou otázky, které procházejí vaší myslí. Jak si pamatujete, v těchto Dialozích bylo mnohokrát řečeno, že bez ohledu na to, co se má s vámi stát, zvláště a konkrétně na úrovni vašeho fyzického zdraví, neohrozí to váš život. Přesto se stalo zřejmým, obzvláště v tvém konkrétním případě, Petře, že u tebe, jakož i u některých jiných Mých představitelů, se rozvinula takzvaná život ohrožující fyzická kondice. Odporují tyto fyzické kondice Mému výroku, že nic takového nebudete zažívat, protože jste plně chráněni před tím, aby se vám cokoli této povahy stalo?

Příklad této situace je dobrou ilustrací, jak jsou výroky a jejich významy přijímány buď naprosto, nebo úzce aplikovány na zvláštnosti lidského života. Berte prosím na vědomí, že tu teď mluvíme o ohrožení života. O jakém druhu života mluvíme? Mluvíme o životě vašeho fyzického těla, nebo o vašem životě jako takovém, který nemá nic společného s takzvaným fyzickým tělesným životem. Je zde několik možností. V případě vašeho fyzického tělesného života navzdory skutečnosti, že někteří z vás opravdu zakoušeli a zažívali, tak říkajíc, život ohrožující podmínky (rakovinu), stále žijete ve svých fyzických tělech a plně fungujete způsobem, s jakým jste souhlasili, a pokračujete ve svém poslání a úkolu. Jen se, Petře, podívej na svou kondici. Tvá fyzická kondice byla jedna z nejnebezpečnějších a nejméně vážných, třebaže rakovina Heather a Ernesta byla také vážná a komplikovaná. Přesto, navzdory tomu, jsi stále zde a stále se Mnou vedeš nějaké dialogy, zaznamenáváš ty nejnovější a pokračuješ v práci na přípravě publikování těchto Dialogů s tím, že trávíš nejméně půl dne touto významnou prací. Třebaže je to pro tebe velice únavná práce, dále pokračuješ v konání toho nejlepšího. Takže v podstatě dokonce i z tohoto pohledu negativní stav selhal, když chtěl obrátit tvůj život ohrožující stav ve tvůj fyzický zánik.

Druhý aspekt této situace se může nalézt ve faktu naší vzájemné dohody o prostředcích a způsobech, jakými opustíte planetu Nula poté, až budete odvoláni. V některých případech vaše život ohrožující fyzická nemoc může a smí být využita pro vaše odvolání. Až přijde čas, abyste byli tímto způsobem odvoláni, vaše kondice povede k ukončení vašeho fyzického tělesného života. Konec konců, nemůžete navždy žít ve svém lidském životě kvůli jeho přechodnosti a dočasnosti. Právě proto musí být nějaký způsob, kterým opustíte své tělo a vrátíte se na svou domovskou základnu. Avšak je tu ještě jeden, více duchovní aspekt tohoto problému. Jestliže vezmete v úvahu to, co bylo nastíněno výše ohledně pravého života a neživota, potom o jakém druhu života mluvíme? Je váš život ve fyzickém těle pravý život? V žádném případě to není pravý život. Váš pravý život je život vašeho ducha a duše, které nikdy nemohou být v pozici ohrožení představou ztráty svého života. Protože život vašeho ducha a duše se odvozuje přímo z Mého Absolutního Života, nemůže nikdy zažít žádný druh život ohrožující kondice. Negativní stav nemá absolutně žádné prostředky nebo způsoby, jak tento život ohrozit bez ohledu na to, s kolika opatřeními přijde, aby zničil váš pravý život. Takže v tomto smyslu je váš život nezničitelný. A to je vlastně to, co bylo míněno Mým výrokem, že nemáte život ohrožující kondici. Váš problém byl v tomto ohledu ten, že jako v mnoha jiných případech jste vzali tento Můj výrok doslova, a ne duchovně, a úzce jste ho aplikovali či redukovali na svá fyzická těla. Tohle je běžná chyba, které se všichni lidé dopouštějí. Ve vašem případě, pokud se díváte na tyto záležitosti z aspektu vaší lidské povahy, jste náchylní si nesprávně vysvětlovat takové výroky typickým lidským způsobem. Toto je příslovečná záležitost dívání se na věci na scéně a ze scény, a ne za scénou. V tomto smyslu můžete říci, že kdykoliv redukuje význam života na pouze lidský aspekt svého tělesného života, díváte se na život, jak se objevuje na scéně a ze scény. V tomto ohledu se pouze **jeví** jako reálný život, ale v pravé realitě, která je skryta za scénou, to není život, ale pouze neživot.

Je pro vás velmi snadné spadnout do pasti lidského uvažování o tom, co je pravý život vůbec zač. Oni svůj lidský život považují za jediný možný a proveditelný. Toto je nepravda a iluze jejich vnímání a chápání. Proto se jako Moji praví představitelé potřebujete učit pohlížet na záležitosti života a žití v daleko širším smyslu a ze zcela odlišné perspektivy, než mají typičtí lidé. Jestliže pokračujete v přemýšlení o svém životě ve smyslu jeho lidských aspektů, obzvláště v pojmech svého tělesného bytí naživu, zaměřujete na sebe renegáty a jejich pochopy. Konec konců, dívat se na život v tomto úzkém lidském pojetí znamená dívat se na něj z pozice zevnějšku. V tomto případě ignorujete duchovní konotaci života a žití. Jakékoliv přehlížení duchovní konotace vás umísťuje do negativního stavu. Odtud pochází možnost, že se na vás zaměří renegáti a jejich poskoci. Je nejvyšší čas pro vás, jako Moje pravé představitele, začít se dívat na svůj život jako na duchovní entitu, která je nezničitelná a která nemůže být ohrožena nikým a ničím. Její lidské aspekty, aspekty lidského těla, mohou a smí být subjektem takových hrozeb. Ale v tom případě, čemu se zde hrozí, není pravý a nezničitelný život, ale pouze neživot, který se jeví omezeným lidským smyslům jako reálný a pravý život, ale který jim ve skutečnosti není, nikdy nebyl a nikdy nebude. A tohle je skutečná pravda. Jak vidíte z tohoto vysvětlení, neexistuje rozpor mezi Mým výrokem o život ohrožujících stavech a vaší situací kdykoliv během vaší služební cesty na planetě Nula.

Je velmi důležité si uvědomit, že jeden z nejdůležitějších aspektů vaší role, pozice, úkolu a životního stylu jako Mých pravých představitelů je trvale se oprostit od vaší typické lidské snahy všechno hodnotit, na všechno se dívat a uvažovat o všem, a nezáleží, co to je, ze svého typicky lidského náhledu. Moje Nové zjevení vám velmi jasně říká, že lidský náhled je falešný, že nemá žádnou pravdu nebo pochopení toho, jak se věci mají, co jsou zač nebo proč jsou takové, jaké jsou. Sklonem typicky lidské povahy je dívat se na všechny věci ze své externí pozice bez schopnosti proniknout do samé bytnosti a podstaty všeho a všech. Kvůli tomu lidští tvorové během celé své historie nikdy nemohli přijít na správný a pravý závěr o čemkoli vůbec. Jejich závěry byly v tomto ohledu buď čisté překrouceniny pravé reality úplně všeho, nebo byly úplně a zcela falešné. Naneštěstí, kdokoliv vlastní typickou lidskou povahu, nezáleží na tom, v jakém stupni a do jaké míry, strukturou této povahy a uspořádáním, na kterém byl lidský život původně založen, „přirozeně“ a geneticky inklinuje vidět věci ve zvrácené a falešné podobě. Toto je skutečná tragédie lidského života, jež vedla lidstvo do mnoha pohrom a nesmiřitelných nepochopení a špatných výkladů čehokoli vůbec.

Vaší rolí jako Mých pravých představitelů tedy v tomto ohledu je učit se, jak se totálně a kompletně obejít bez pohledu na věci způsobem, jakým to činí většina lidí. Konec konců, proč si myslíte, že jsem vás učinil - a vy jste svojí vlastní svobodnou vůlí a volbou souhlasili se stát - Mými pravými představiteli? Abyste nastolili životní styl, ve kterém se během jeho manifestace na všechno a každého díváte v jejich pravé esenci a substanci. Jinými slovy, díváte se na všechno z čistě duchovní perspektivy, a ne z externí lidské perspektivy. Tento duchovní pohled, který vnímá a chápe všechny události v jejich pravé duchovní přirozenosti, takové, jaké skutečně jsou, se potřebuje zobrazit, demonstrovat a ustanovit v lidském životě někým, kdo žije na planetě Nula, aby umožnil lidem, až přijde správný čas, zbavit se jejich prokletého sklonu zanedbávat nebo dokonce nikdy nebrat v úvahu pravé duchovní faktory života. Musí se naučit velmi rychle, že v jejich typicky lidském pohledu není obsaženo nic, co odráží pravou nepřekroucenou a nefalšovanou zkušenost všeho vůbec. A protože ve své typicky lidské povaze přistupují dokonce i k duchovním otázkám z pozice svých zevnějších, z toho důvodu nic v chápání jejich duchovních faktorů nemá žádnou cenu, protože je to buď úplně překroucené, nebo totálně nepravdivé. Jak víte, tato situace s lidmi nevedla nikam jinam než k tomu, co lidstvo zažívalo během celé své krvavé, strašné a kruté historie. Dokud se kloníte k typické lidské perspektivě a díváte se na všechno a všechny z lidského aspektu své povahy, neúmyslně podporujete pokrouceniny a nepravdy lidského neživota. Takže potvrzujete typický lidský životní styl. Abyste se jednou provždy zbavili této tendence, radí se vám, jako Mým pravým představitelům, zaprvé si svojí svobodnou vůlí a volbou **nezvolit** být, jednat, chovat se, mít vztah, dívat se, uvažovat a všechno ostatní tak, jak to činí typičtí lidé. Jelikož máte odlišné vinutí, máte schopnost tak činit. Pokud si přejete, smíte Mne požádat, abych vám pomohl ve vašem úsilí se zbavit svých sklonů být jako ostatní lidé. Jak víte, není lehké, majíce typicky lidskou povahu, jakož i navíc odlišné vinutí, vyhnout se tomu, být typický člověk. Ale můžete to dokázat a dokážete to, pokud se neustále, každodenně ujistíte, že jste Mými pravými představiteli a že patříte do Mého pozitivního stavu a ke Mně osobně.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Za druhé, jako Moji praví reprezentanti, máte všemožně usilovat o otevření své mysli a svého srdce duchovní realitě života, jakéhokoliv života. Máte se učit hodnotit všechny věci pouze z duchovního pohledu života. Tím, že tak konáte, a jak bylo uvedeno několikrát předtím, dáváte velmi důležitý příklad zbytku lidstva, jak by lidé měli nahlížet na všechny věci a dění ve svých vlastních životech. Když nebudete činit totéž ve vašem vlastním životě, nebudete moci překonat váš typický lidský sklon dívat se na věci, jak jsou na scéně nebo ze scény, a ne za ní. Tento problém je velmi důležité si uvědomit. Tato doba je velmi zralá, abyste ustanovili životní styl shodný s tím, že jste Mými pravými představiteli. A to je všechno, co jsem vám v tomto dialogu chtěl sdělit.

Pokud se tvé kondice týká, Petře, velmi rychle se přibližujeme k okamžiku konečného určení a rozhodnutí tvého osudu - zůstat na planetě Nula, nebo být z ní odvolán. Zatím buď trpělivý a vydrž do úplného konce. Pokud vyvstane potřeba mít více dialogů během této přechodné doby, intuitivně to poznáš a zaznamenáš ještě jeden nebo více dialogů, jak bude potřeba či jestli bude potřeba. Tak jdi v míru.

Petr: Mnohokrát děkuji za tuto nádhernou příležitost s Tebou vést dialog. Bylo mi obrovským potěšením. Znovu se cítím užitečný.

Pán Ježíš Kristus: Není zač, Petře. Ale chci, aby sis byl vědom toho, že jsi užitečný dokonce i bez zaznamenávání našich dialogů. Třebaže se na úrovni vnějšího vědomého života cítíš neaktivní a neužitečný, dokonce když čteš nebo se díváš na televizi nebo neděláš nic, jsi velmi užitečný na jiných úrovních jsoucna a bytí a pseudojsoucna a pseudobytí. Nikdy na to nezapomínej.

Petr: Budu to mít na zřeteli a udělám, co mohu, abych si tento fakt zapamatoval. Ještě jednou děkuji. Někdy příště.

Dialog stý dvacátý čtvrtý

14. března 2000

Petr: Cítím, že bys chtěl pokračovat v probírání záležitostí nastolených v předchozím dialogu (123.), jakož i podat výklad a vysvětlení skutečného významu výroků papeže římsko-katolické církve. Mám pravdu?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, máš pravdu. Nejdříve ze všeho potřebujeme dále probrat otázku života jako takového obecně a individuálního, jedinečného a odlišného ‚já jsem‘ a jeho vlastního osobního života konkrétně. Potom se možná obrátíme k významu papežova výroku - jestli vůbec.

Jak si pamatujete z předchozího dialogu, jedna z nejdůležitějších otázek, kterou měla každá stvořená entita v tom čase a ne-čase v mysli, byla ta, zdali jejich chápání a definice života jsou správné a zdali jejich individuální, jedinečné a odlišné ‚já jsem‘ je skutečně takové. V tom ohledu to nebyla jen otázka, jestli je jejich život životem pozitivního stavu, ale jestli to, co zažívají, je skutečně život jako takový. Jak můžete vědět, že to, co máte a co prožíváte, je skutečně život a jestli je vaše vnímání, že vlastníte pravé individuální, jedinečné a odlišné ‚já jsem‘, skutečně správné? S čím byste měli porovnat to, co máte a kdo jste ve svém ‚já jsem‘, jestliže vám není dostupné nic odlišné, abyste mohli udělat takové srovnání?

Mezi životem a ‚já jsem‘ každého jedince existuje faktor závislosti. Jak si pamatujete, vědomé uvědomění si toho, že máte uvědomění sebe sama, tedy řekněme toho, že si uvědomujete, že jste ‚já jsem‘, ustanovuje uvědomění, které obsahuje život jako takový. Konec konců, jestliže jsem si vědom, že jsem ve svém vlastním jsoucnu a bytí, potom musím být na živu nebo mít život, abych byl schopen pojmout a vnímat sebe samého jako majícího život. Takže kdykoliv mluvíme o životě jako takovém a o ‚já jsem‘ jako nositeli toho života, pak je zřejmé, že život nemůže být a existovat bez svého nositele a nositel života nemůže být a existovat bez svého života. Proto tedy vzájemná závislost. Samozřejmě toto nebylo otázkou. Tuto věc tady zdůrazňujeme jen kvůli tomu, aby vám bylo dáno jasné vnímání a pochopení toho, že život a ‚já jsem‘ jsou neoddělitelní a jeden bez druhého nemyslitelní a neodvoditelní. Takže v tomto případě otázka byla, jestli je život jako takový skutečně životem nebo něčím jiným, a tedy jestli podle podobnosti a vzájemné závislosti je ‚já jsem‘ skutečně ‚já jsem‘ nebo něco jiného. Může něco jako neživot a ne-‚já jsem‘, jakož i nejsoucno a nebytí být a existovat ve své vlastní kondici a procesu bez jakéhokoliv spojení a spojitosti s tím, co se nazývá život a ‚já jsem‘? A pokud ano, jaké by to bylo v porovnání s něčím, co se nazývá život a ‚já jsem‘? Je vůbec taková kondice možná?

Problém s touto záležitostí je pro sentientní mysl ve faktu, že tím, že není absolutní ve svém vlastním stavu, procesu a kondici, a tím, že není zdrojem či původcem svého vlastního života a svého ‚já jsem‘, nemůže mít absolutní vědomost, jestli to, co prožívá

jako život a ‚já jsem‘, je skutečně takové, nebo ne. Mohlo by to dokonce být i něco jiného. Jak vidíte, Petře, tím, že není zdrojem nebo původcem svého vlastního života a svého vlastního ‚já jsem‘, sentientní mysl u sebe shledává možnost pochybování o tom, jestli skutečně má život a udržuje své vlastní ‚já jsem‘, kterým je vnímání a pojmání života možné a myslitelné. Ústřední věcí a problémem zde ve skutečnosti je faktor toho, že není svým původcem nebo zdrojem svého vlastního života a ‚já jsem‘. Pokud nejste původcem a zdrojem sebe sama a svého ‚já jsem‘, neboli toho ve vás, co se nazývá životem, potom jak si můžete být jisti, že to, co máte, je skutečně život? Konec konců, nejste těmi, kdo si dali život, a život nebyl z vás, nebyl vámi, ve vás ani od vás samých. Namísto toho jasně vnímáte, že přišel a byl do vás vložen někým jiným. To, že vůbec můžete pojímat sami sebe jako ‚já jsem‘ nebo že vůbec můžete říci slovo ‚já‘, bylo tudíž závislé na Někom, Kdo je takovým ve svém Absolutním ‚JÁ JSEM‘, Svým Absolutním ‚JÁ JSEM‘, od Svého Absolutního ‚JÁ JSEM‘ a ze Svého Absolutního ‚JÁ JSEM‘.

Protože v žádném případě nejste původcem a zdrojem toho života a toho ‚já jsem‘ ve vás, nemáte žádný zkušenostní základ nebo podklad, ze kterého můžete sami ze sebe, sami v sobě, sami sebou a sami od sebe nabýt jakoukoliv pravou znalost toho, co a jaké to je být původcem nebo zdrojem života a svého vlastního ‚já jsem‘. Taková kondice může a smí vyvolat ve vaší mysli pochybnosti o tom, zdali to, co máte a co zažíváte, je skutečný život a vaše ‚já jsem‘. Takže jak půjdete na to, abyste zjistili, zda život jako takový a vaše ‚já jsem‘ jsou skutečně tím, co se předpokládá, že jsou, nebo jestli jsou zcela něco jiného? Konec konců, tam venku ani uvnitř vás není nic jiného, co je odlišné a nezávislé na tom, co se nazývá obecně životem a konkrétně vašim ‚já jsem‘. Za těchto okolností jste uvázli v jednom způsobu vnímání a prožívání. Jeden způsob vám logikou toho, že je jen jeden, nedává žádnou jinou volbu nebo výběr nebo žádnou jinou zkušenost. Takže nemáte dostupného nic jiného, co by vás ujistilo, že to, co máte, a způsob, jakým jste, je vskutku pravý skutečný způsob vaší zkušenosti toho, že máte život a že je to vaše pravé ‚já jsem‘. Proto tedy máte ve své vlastní mysli pochybnosti o těchto důležitých otázkách.

Žít ve stavu neustálých pochybností, ať se týkají čehokoli, znamená nebýt si jistý vůbec ničím. Tím, že je máte, znamená nejen to, že se omezuje vaše tvořivé úsilí, ale že se plýtvá samotnými životními energiemi omezováním vaší schopnosti je plně využít pro nějaké jiné, daleko tvořivější účely a, což je nejdůležitější, pro váš růst, zlepšování a duchovní pokrok. V tom případě vám vaše pochybnosti stojí v cestě v prožívání života a vašeho ‚já jsem‘ v jejich plnosti a kompletnosti. Jakýkoliv rozptyl energií kvůli něčemu, co tu není kvůli tomuto uspořádání nebo není jeho integrální součástí, vylučuje prožívání života a vlastního ‚já jsem‘ v jejich plnosti a kompletnosti. Žít takto je jen ubohým přiblížením opravdového žití.

Aby se předešlo této závažné situaci, bylo nezbytné povolit sentientní mysl experimentovat s nějakými jinými možnostmi. Protože v tomto případě otázkou bylo, zdali život jako takový je skutečným životem a zdali ‚já jsem‘ toho života je skutečně ‚já jsem‘, tento experiment se musel ubírat směrem k vynalezení a ustanovení něčeho, co se neodvozuje, nepochází anebo není zdrojem toho něčeho, v tomto případě života a ‚já jsem‘. Aby se dokázalo, že sentientní entita skutečně má život a své vlastní ‚já jsem‘ a že je schopna být původcem anebo zdrojem něčeho ze sebe sama, sama sebou, sama

v sobě a sama od sebe přesně stejným způsobem jako ta sentientní entita a její život a ‚já jsem‘ měly původ z Někoho jiného, pustila se do vymyšlení, vývoje a produkce toho něčeho, co nemělo nic společného se stejným zdrojem nebo co nevycházelo ze stejného zdroje a počátku, ze kterého vyšla ona sentientní mysl. Jinými slovy vymyslela, vyvinula, vyprodukovala a uvedla do pohybu něco, co vyšlo z jejího vlastního já. A protože se sentientní entita tím, že byla sama stvořena z Absolutního Zdroje a Absolutním Zdrojem, stala relativní k tomu Absolutnímu Zdroji, jsoucí relativní ve své povaze a svém ‚já jsem‘, vymyslela, vyvinula a založila něco, co se stalo relativní k její vlastní relativní kondici, stavu a procesu. Takto došlo k tomu, že vzešlo relativní pouze k relativnímu a započalo svůj vlastní vývoj, projevování a ukazování se. Stalo se základem, na kterém mohl být založen neživot negativního stavu a jeho lidský život.

Při posuzování a hodnocení tohoto procesu se stalo zřejmým, že pokud chcete vymyslet, ustanovit a manifestovat něco, co je zcela odlišné od toho, co máte a prožíváte jako život a své ‚já jsem‘, pak v tom případě, aby to bylo odlišné a nemělo nic společného s dostupnými způsoby jsoucími a bytími, musí ze své povahy vyloučit vůbec všechno, co je obsaženo v povaze současně dostupné a prožívané kondice. Protože to nemá nic společného s původní modalitou prožívání života a ‚já jsem‘ a protože původní modalita se nazývala pravý život, pozitivní stav a pravé ‚já jsem‘, kvůli tomu se to stalo neživotem, negativním stavem a nepravým domnělým ‚já jsem‘, označeným jako ego. Takže došlo k protikladné realizaci nahrazení původního a pravého života, původního a pravého ‚já jsem‘ a původního a pravého pozitivního stavu neživotem, negativním stavem a egem.

Jestliže pozitivní stav je založen na pravém životě a na pravém individuálním, jedinečném a odlišném ‚já jsem‘, v tom případě negativní stav musí být založen na neživotě a na stavech ega, které jsou společné všem a všemu umístěnému v neživotě a jež vylučují jakoukoli představu individuality, jedinečnosti a odlišnosti. Jakmile byl takový neživot ustanoven a jakmile započal manifestaci, ilustraci a demonstraci své pravé povahy, všechny sentientní entity v jsoucímu a bytí měly příležitost porovnat svůj původní život a své původní ‚já jsem‘ s něčím, co neobsahuje nic z originálu. Proto teď mají konkrétní znalost toho, co to je být v původní a v té druhé, nepůvodní kondici. Protože jsou schopny analyzovat nepůvodní neživot a vidět jasně, jaká je jeho povaha, dává jim to logický podklad, na kterém mohou dělat vhodné závěry o povaze pravého života a jeho pravého ‚já jsem‘ a o povaze neživota a stavů jeho ega (stavy ega byly náhražkou původního ‚já jsem‘). Postupem této analýzy se mohou přesvědčit, že původní život a původní ‚já jsem‘ jsou skutečným životem a skutečným ‚já jsem‘. Proto z tohoto závěru logicky vyplývá, že mají skutečně život jako takový a že ten život je zakořeněn v jejich jedinečném, odlišném a individualizovaném ‚já jsem‘. Proto jejich ‚já jsem‘ je skutečně ‚já jsem‘, a ne nějaký druh nereálné konstrukce, která nemá nic společného s jakoukoliv realitou.

Takže jak vidíte z tohoto příkladu, ryzí a původní ‚já jsem‘ bylo potřeba potlačit, zapomenout a nahradit ho něčím, co s ním nemá nic společného. Takže se nahradilo egem (páchnoucím egem, jak rád říkáš, Petře). Jestliže původní a nefalšované ‚já jsem‘ vychází z Absolutního ‚JÁ JSEM‘, což bylo definováno jako Absolutní Pozitivnost, potom by ego muselo mít úplně opačnou kvalitu. Opačná kvalita k Absolutní Pozitivnosti je

úplná a naprostá negativnost. Jak vidíte, neřekli jsme absolutní negativnost. Důvod je ve faktu, že ta negativnost nepochází z Absolutní Pozitivnosti. Jak bylo mnohokrát předtím zmíněno, Absolutní Pozitivnost nemůže obsahovat nic z negativnosti, protože jinak by to nebyla Absolutní Pozitivnost. Jestliže negativnost nepochází z Absolutní Pozitivnosti, v tom případě nemůže mít ve své přirozenosti nic, co je obsaženo v Absolutní Pozitivnosti a jejím ‚JÁ JSEM‘ nebo jakémkoliv jiném pozitivním ‚já jsem‘. Z toho důvodu, logicky řečeno, ego neobsahuje nic pozitivního ani dobrého. Jeho povaha je proto čistě a úplně negativní, což je opakem všemu, co je dobré a pozitivní, jak je to obsaženo v pravém životě a jeho ‚já jsem‘. Jestliže je to tak, a povaha neživota ega o tom jasně svědčí, v tom případě je tedy ego nositelem neživota negativního stavu a jeho lidského života. A protože jeho původ lze vystopovat k relativním sentientním entitám, jeho neživot má pouze relativní trvání a nemůže zůstat navždy tak jako pravé ‚já jsem‘, jehož původ se může vystopovat k Absolutnímu Životu a k Jeho Absolutnímu ‚JÁ JSEM‘ - Pánu Ježíši Kristu.

Proč teď mluvíme o těchto zdánlivě nesrozumitelných, nedůležitých a abstraktních pojmech, které nemají žádnou zřejmou nebo zjevnou spojitost s něčím, co se v současnosti děje, nebo s vašimi vlastními individuálními životy a vašim ‚já jsem‘? Jak si pamatujete z *Nového zjevení Pána Ježíše Krista*, tam stojí (kapitola 7.), že předtím, než se může negativní stav a jeho neživot a lidský život natrvalo a na věčnost eliminovat, potřebuje zrekapitulovat od A do Z postup jeho aktivace. Důvodem tohoto požadavku je fakt, že aby měl tento neživot a všechno, co s ním a jeho přirozeností souvisí, příležitost předvést a zobrazit všechny své aspekty, bylo nutné zatajit důvod jeho vymyšlení, aktivace a realizace. Jinak by se nekonalo žádné náležité poučení z porovnání mezi životem jako takovým i jeho ‚já jsem‘ a neživotem i jeho egem. Kvůli tomuto požadavku bylo nezbytné potlačit pravou znalost o tom, kdo a co bylo původním zdrojem neživota a jeho ego stavů. Jak víte, o této záležitosti existovalo nebo se do pozornosti každého dostalo mnoho rozličných domněnek. Ale žádní z nich nebyla/není pravdivá. Pokud si nejste vědomi tohoto původu a důvodu pro potřebu mít něco jako negativní stav a jeho neživot a ego stavy, nemůžete to eliminovat, protože jeho původ je přisuzován špatnému zdroji.

Kvůli tomu se v jistém bodu času a ne-času, kdy se všechno o této záležitosti má naplnit, postupně v určitých krocích a přídavicích zjevují důvody původu a zdroje negativního stavu a jeho neživota a ego stavů. Jedním z hlavních důvodů, pro který je Mé Nové zjevení dáno všem v pozitivním stavu a pro který je dostupné každému v negativním stavu a všem lidem, je upozornit každého, proč bylo povoleno, aby negativní stav a jeho neživot, lidský život a jejich ego stavy byly vynalezeny, aktivovány a uvedeny do pohybu a kdo nebo co bylo jejich původním zdrojem.

Je potřeba si zde uvědomit, že nemít správnou znalost o těchto faktech a mít na ně jen překroucené a totálně nepravdivé náhledy znemožňuje udělat cokoli ohledně postupu jejich úplné a věčné eliminace. Jestliže máte překroucenou a nepravdivou znalost něčeho, protože je to překroucené a nepravdivé, dokud to máte, negativní stav nelze eliminovat. Konec konců, neživot negativního stavu a jeho ego, jakož i lidský život, jsou zakořeněny v překrouceninách a nepravdách. Nemohou mít žádné jiné pojmání. Protože jejich pseudojsoucno a pseudobytí bylo postaveno na odmítnutí,

zavržení a odstranění všeho, co je obsaženo v pozitivním stavu, jeho pravém životě a jejich ‚já jsem‘. Tudíž jestliže pozitivní stav nebo život jako takový a jeho ‚já jsem‘ jsou založeny na principu pravdy a správnosti, v tom případě oponujícími faktory nemůže být nic jiného než překrouceniny a nepravdy. Z toho důvodu, dokud máte překroucené a nesprávné náhledy na tato fakta, jste v negativním stavu, jste negativní stav, máte neživot a namísto ‚já jsem‘ máte stavy ega.

Jednou z nejdůležitějších prací, kterou v tomto ohledu provádí členové Nového vesmíru a konvertovaní pseudotvůrci, jakož i vy, Mí praví představitel na planetě Nula, je dostat do pozornosti každého v neživotě negativního stavu a v lidském neživotě a zpřístupnit každému záležitost ‚já jsem‘ proti jeho egu. Každý v negativním stavu a lidském životě je mylně přesvědčen, že jeho ego je buď zaměnitelné s ‚já jsem‘, nebo je to pravé a jediné možné ‚já jsem‘. Nyní se upozorňují na to, že to tak není a že pravý život nikdy nebyl zakořeněn v jejich egu. A nejen to. Jejich ego je zdrojem mnoha, ne-li všech jejich problémů. A současně se jim nabízí příležitost zbavit se svého ega tím, že se odmítne pseudofakt, že jejich ego má nějaký pravý život v sobě a samo sebou. Kdokoliv uznává postup tohoto zbavování se a souhlasí s tím, že je uveden do kondice, ve které je jeho původní ‚já jsem‘, jež je pohřbené a zatlačené hluboko v jeho nevědomí, ale které je současně zdrojem jeho schopnosti pojmát sebe sama jako žijící a mající život - třebaže původně tento fakt popřel, probuzeno a stane se pravou identitou jeho vlastní jedinečnosti, odlišnosti a individuality; takže zase začne svůj život v pravém životě a svém pravém ‚já jsem‘.

Co musíte v tomto ohledu jasně chápat, Petře, je to, že aby se v původním postupu vymýšlení, aktivace a ustanovení ne-života a ne-‚já jsem‘ mohlo v tomto úsilí uspět, bylo nezbytné potlačit, zatlačit, uzavřít a uzamknout pravé ‚já jsem‘ a dostat ho do nepřístupného režimu, pokud se týká vědomé mysli, tak aby nikdo v neživotě neměl žádnou znalost a přístup k nejdůležitější informaci o tom, kdo je a co je pravý život vůbec zač. Jak víte, pouze z pozice pravého ‚já jsem‘ by se mohla pojmát, chápat, vnímat, rozpoznat a přijmout jasná znalost vlastní identity, jedinečnosti, odlišnosti a individuality, jakož i významu vlastního života, jakož i toho, co je život obecně zač. Takže dokud si uvědomujete své ‚já jsem‘ a máte k němu plný přístup, neexistuje možnost, jak vynalézt, aktivovat a ustanovit jakýkoliv jiný druh života, to jest neživota, než pouze pravý život pozitivního stavu. Aby se v tomto úsilí uspělo za tím účelem, abychom měli srovnání mezi životem jako takovým a jeho pravým ‚já jsem‘ na straně jedné a neživotem a ne-‚já jsem‘ na straně druhé, bylo nutné se toho ‚já jsem‘ nějak zbavit. Ale nebylo dostačující se ho jen zbavit, nebo přesněji uzavřít k němu jakýkoliv přístup, ale bylo životně důležité nahradit ho něčím, co by se do jisté míry podobalo původnímu ‚já jsem‘, ale co by ve své pravé povaze nemělo s přirozeností pravého ‚já jsem‘ nic společného. Ale nejen to, ale co by obsahovalo ve své povaze všechno, co by bylo opakem ke všemu, co obsahuje pravé ‚já jsem‘. Pouze tímto vynálezem by se mohla protikladně uskutečnit možnost aktivace a ustanovení neživota a jeho ega neboli padělaného ‚já jsem‘. Jak z těchto faktů vidíte, ego se stalo padělkem ‚já jsem‘. Důvod, proč označujeme ego jako padělané ‚já jsem‘, je ten, že bylo nezbytné oklamat každého v neživotě přesvědčením, že jeho ego je ve skutečnosti jeho pravé ‚já jsem‘. Konec konců z pozice svého ega jsou schopni říci ‚já jsem‘. Ale vyslovit to je jedna věc a být takovým je věc úplně rozdílná. Že jejich ego nemá nic společného s pravým ‚já

jsem', může být zřejmé z faktu, že nikdo v lidském životě i v oblasti zóny vymístění a všech jejich peklech nemá naprosto žádnou náležitou a správnou znalost, nebo vůbec žádnou znalost toho, kým je a proč je, kde je a kdy je. Jak si vzpomínáte z Doplnění 15 v ***Korolariích...***, pokud by jasně věděli, kdo jsou, v tom případě by jejich individuální neživot konkrétně a neživot negativního stavu obecně jednoduše přestal existovat, anebo by ho především nebylo možno vynalézt, aktivovat a ustanovit.

Jak vidíte z těchto logických skutečností, je zřejmé, že aby se mohlo cokoliv dělat s negativním stavem, neživotem ,lidským životem a jejich ego stavy, potřebujete nejprve napravit situaci nenáležité a nesprávné znalosti toho, , co, proč a kdo byl původním zdrojem neživota a ego stavů. Toto je úplně první kolo v procesu této eliminace. Toto kolo je ten nejpotřebnější základ, na kterém se provede proces eliminace. V lidském životě máte vy, Moji praví představitelé, poznat tato fakta, abyste mohli ustanovit nezbytnou kondici k jejich zpřístupnění veškerému lidstvu. Ale nejen to, ale také v souhrnu všem těm pseudosvětům, kde neživot a ego prosperují a vzkvétají. Zatímco pro vlastní lidské tvory a všechny ostatní obyvatele planety Nula bude tato znalost prozatím ve stavu dostupnosti, zaznamenaná v hlubokých zákoutích jejich nevědomé mysli, pro tyto tvory a ty ostatní v zóně vymístění, kteří jsou na vás napojeni a kteří získali tuto závažnou znalost procesem vašeho čtení této informace, je zaznamenaná přímo v jejich vědomé mysli stejným způsobem jako u vás, Mých představitelů, kdož čtete tato slova. Také u všech v pozitivním stavu je ve všech jeho světech a dimenzích tato informace okamžitě registrována v jejich vědomých myslích (samozřejmě nemají žádnou nevědomou mysl!).

Tak, jak z těchto skutečností vidíte, třebaže cokoli zjevené zde i v předchozím dialogu (123.) a v některých jiných dialozích i obecně v Novém zjevení, co se zabývá touto záležitostí, se na první pohled zdá být abstrakcí a nehmatatelné a zdánlivě bez jakéhokoli praktického využití, v pravé realitě jeho obsahu je opak pravdou. Je to nejpotřebnější informace pro všechny, aby se započal proces eliminace negativního stavu, jeho neživota, lidského života v jeho negativních aspektech a stavech ega. A vy, jako Mí praví představitelé, jste nositeli a odražeči této vitální, rozhodující a důležité informace a znalosti. Nemáte z pohledu vaší lidské mysli žádnou představu o tom, co znamená hlásat a nést tuto znalost a informaci všem, kteří jsou s vámi spojeni. Toto si pamatujte a nepodceňujte naše filosofické rozpravy.

A to nás přivádí k záležitosti papežova výroku. Jak víte, před několika dny papež římsko-katolické církve požádal o odpuštění celé lidstvo za všechny hříchy (ukrutnosti a ohavnosti), které římsko-katolická církev dokázala spáchat během dvou tisíc let. Je nějaký duchovní význam tohoto výroku? A pokud ano, jaký a jak souvisí s čímkoliv, co je obsažené v těchto Dialozích a obecně v Mém Novém zjevení?

Dva důležité aspekty a významy by mohly být odvozeny z papežova prohlášení. První se vztahuje k něčemu, co bylo mnohokrát v těchto Dialozích opakováno a co se týká vaší práce, aby se všechny informace a znalosti obsažené v Mém Novém zjevení učinily dostupnými lidstvu. První dopad této dostupnosti, což je předvoj úplné a naprosté eliminace negativního stavu a lidského života v jeho negativních aspektech, bylo přiznání papeže, že jeho církev hřešila a páchala nevýslovné krutosti proti lidskosti (v jakékoliv formě a stupni). Jestliže něco jako církev, u níž se předpokládá, že má být

ztělesněním a nositelem nejdůležitějších aspektů duchovního života a jeho pravdy a dobra, je schopna takových krutých a ohavných skutků, jaké římsko-katolická církev spáchala během dvou tisíciletí, pak v tom případě taková církev konkrétně a náboženství obecně je výmyslem pekel a neobsahuje uvnitř své vlastní instituce žádnou pravdu ani dobro. Toto je úplně prvním zrnkem pravdy, která je uvedena do pozornosti každého v lidském životě a negativním stavu. Že tento krok bylo vůbec možné učinit, je především díky všemu, co bylo zjeveno v Mém Novém zjevení, a obzvláště v těchto Dialogích. Bez jeho dostupnosti by bylo pro papeže zcela nemožné přijít na myšlenku, že by jeho církev, která byla považována za neomylnou ve svých aktivitách a doktrínách, mohla hřešit. To je pozitivní výsledek jeho prohlášení a přiznání, jakož i dostupnosti Mého Nového zjevení a těchto Dialogů. A v tomto ohledu toho přijde víc. Nyní celé lidstvo skrze papežovo sdělení vědomě ví o pravdě v této záležitosti a vidí věci takové, jaké jsou, a ne takové, jakými je krmilo jejich příslušné náboženství.

Druhý aspekt má negativní konotaci. Třebaže papež přiznal - a poprosil lidstvo o odpuštění - že jeho církev hřešila, nicméně opomenul upozornit každého na důvody, jež byly za krutými skutky jeho církve. A co je za takovým hrozným chováním a skutky, jako jsou ty spáchané římsko-katolickou církví, jakož i ostatními církvemi? Lze to nalézt v jejich doktrínách, učení a dogmatech, které neobsahují nic než čisté pokrouceniny a nepravdy o všech duchovních záležitostech: o tom, KDO JSEM a co je zač Má Pravá Přirozenost; i přirozenosti pozitivního stavu, o povaze negativního stavu a povaze lidského života. Takové pokrouceniny a nepravdy plně ospravedlňují jakékoliv skutky, které příslušné církve páchaly a budou páchat, dokud se drží svých příslušných doktrín, učení a dogmat. Papež neukázal žádný sklon pranýřovat doktríny, dogmata a učení římsko-katolické církve. A tohle je past negativního stavu a renegátů. Pokud se držíte všech těchto pokroucenin a nepravd, nic se vnitřně nezmění. Na základě takových vyhlášení a přiznání je možné učinit pouze vnější změny. Ale taková změna se nepočítá, protože změna nebyla zvnitřněna, a proto nemá žádnou moc, aby skutečná změna nastala. Tuto situaci můžete považovat za podvod na lidstvu, protože teď se negativní stav bude zdát tak upřímný, počestný, pokorný a kající se nad vším, co rozpoutal nad celým Stvořením. A protože příčinné důvody a faktory všech jeho ukrutností a ohavností, jak se odrážejí v životě římsko-katolické církve, jakož i ve všech ostatních církvích, nejsou uváděny do popředí pozornosti každého a následně nejsou odstraněny a nahrazeny Absolutní Pravdou, nekonají se žádné opravdové změny. Ve skutečnosti je opak pravdou. Tedy přiznáním a vyhlášením svých hříchů a svým zdánlivým projevem lítosti jen potvrzují v mysli lidstva, že jejich učení, doktríny a dogmata jsou správná a že odrážejí pravou realitu pozitivního stavu, duchovních principů, Mé Pravé Přirozenosti, významu negativního stavu a významu lidského života. Konec konců, kdyby nebyly, nikdy by nemohly přijít s tak pozitivním a žádoucím přiznáním a prohlášením.

Takže, pokud všechny církve setrvale pokračují v držení se svých učení, doktrín a dogmat, bez ohledu na to, kolik prohlášení a přiznání okolo svých hříchů udělají a jak kající se zdají být, nic se v jejich životě nezměnilo. Tímto faktorem ve skutečnosti velmi silně přispívají k pseudovítězství negativního stavu na planetě Nula a jinde. A to je zmíněná past, nalíčená renegáty prostřednictvím papežova výroku a prohlášení.

Zvěstuje to nastolení závěrečné fáze v procesu pseudovítězství negativního stavu. Proto se ničím takovým nenechte oklamat, Negativní stav se vždy zabýval snahou přesvědčit lidi, jak je dobrý a čestný. Jinak by ho lidi nepřijali. Dobrý příklad této snahy se může nalézt v něčem takovém, jako je vymítání ďábla prováděné některými katolickými knězi a jinými na takzvaných posedlých lidech. Tuto záležitost původně vnesl Dan z New Yorku krátce předtím, než začaly tvé fyzické problémy a utrpení, Petře. Způsob, jakým máte takovým skutkům a vymítání rozumět, je popsán ve výše zmíněných dvou aspektech. Pozitivní konotací takového aktu je, bez ohledu na to, kdo ho předvádí a z jaké doktrinální pozice se předvádí, skutečnost zobrazení a demonstrace, že negativní stav skutečně existuje a že jeho členové jsou v nějakých omezených případech schopni posednout lidi, kteří v prvotní dohodě souhlasili, že tento fakt budou zobrazovat. Současně tento fakt ilustruje, že jedinec se může osvobodit od takové posedlosti, a může tedy začít vést normální život bez omezení takovou posedlostí. To je pozitivní aspekt.

Avšak takové činnosti mají více negativních než pozitivních aspektů. Tomuto sdělení máte rozumět tak, že faktem je, že negativní stav se vždy potřeboval ukazovat svým následovníkům jako charitativní a ctnostná instituce. Jinak by nikým nemohl být přijat. Takže v tomto ohledu umožňuje svým démonům nebo zlým a negativním duchům, ať by to byl kdokoli, vstoupit do lidského těla za jediným účelem být vymítán prostřednictvím náboženských rituálů, aby negativní stav zaprvé mohl být pojat pouze v pozitivní konotaci; a zadruhé, což je nejdůležitější, aby se potvrdila pravdivost všech učení, doktrín a dogmat, na kterých je příslušná církev založena. Konec konců, jestliže kněz nebo jakýkoliv jiný člen duchovenstva tím, že užívá doktríny, dogmata a učení své příslušné církve, je schopen vymýtit démona či zlého a negativního ducha z lidského těla, obzvláště když je tak činěno ve jménu Boha, či v tomto případě ve jménu Otce, Syna i Ducha Svatého, nebo Ježíše Krista nebo jakéhokoliv jména, které užívají, tedy v tomto případě musí být všechna učení, doktríny a dogmata jejich příslušných církví pravdivá. Jinak by vymítání ďábla nefungovalo.

A takto negativní stav nalíčil past, aby udržel lidi a jiná stvoření a nižší tvory v jejich oblasti v husté temnotě, co se týká skutečné pravdy vztahující se k Mé Přirozenosti, přirozenosti Mého pozitivního stavu, povaze negativního stavu a povaze lidského života. Z toho důvodu dovolili vládci negativního stavu nejen to, aby vymítání ďábla bylo úspěšné, ale ve skutečnosti ho vymysleli tak, aby udržovalo jejich věc do nekonečna. Takže to není, jako by se jedna skupina pokoušela porazit druhou skupinu z negativního stavu, jak by tomu mohlo být v mnoha jiných případech, ale jak vidíte z toho, co bylo výše uvedeno, je to velmi dobře vymyšlená finta, aby udrželi všechny ve své oblasti a v lidském životě takovými, jakými jsou, bez toho, aby jim dovolili spatřit jakoukoliv pravdu o této či jiných věcech. Takže shrňme, že jakékoliv skutky této povahy, pokud nejsou činěny z pozice Mé Nové Přirozenosti a prostřednictvím Mého Nového zjevení, jsou čistě negativního původu a jejich účelem je znemožnit komukoliv v negativním stavu a v lidském životě, aby konvertoval do pozitivního stavu. Takovéto akce jsou vymyšleny speciálně z těchto důvodů. Jestliže fungují, nikdo ani nepomyslí na konverzi do pozitivního stavu, protože z důvodu zdánlivě pozitivních aspektů a výsledků takového činu si myslí, že se nachází v pozitivním stavu. Konkrétní případy mluví milionkrát jasněji než slova. Konec konců, jestliže je takové vymítání ďábla

povoleno, nebo dokonce ustanoveno podle pravidel negativního stavu, pak v tom případě je negativní stav skutečně pozitivní. A takhle působí lest negativního stavu - představováním negativního stavu lidem jako stavu pozitivního, aby nikdo neměl sebemenší sklon či touhu změnit cokoli na svém pseudoživotě či neživotě. A Já znovu opakuji, nenechte se čímkoli takovým oklamat. Je mnoho prostředků, vykouzlených členy negativního stavu a nyní renegáty a jejich přísluhovači, kterými se snaží udržet své členy a lidi tam, kde jsou, bez toho, aby vůbec uvažovali o možnosti, že nějaký jiný druh života úplně odlišný od jejich neživota existuje a je k dispozici, aby do něj konvertovali. Problém je zde velmi zřejmý: vše se redukuje na překrouceniny a nepravdy, obsažené ve všech učeních, dogmatech a doktrínách příslušných církví a náboženství. Protože taková učení, dogmata a doktríny jsou předkládána jejich členům jako inspirovaná nebo přicházející od Boha, Ježíše Krista, Alláha, Buddha, Krišny nebo pod jakýmikoliv jmény užitými za tím účelem, v jejich mysli a pohledu musí být nevyvratitelná a pravdivá ve všech aspektech. Nic jiného není uskutečnitelné ani žádoucí. Dokud se lidé drží těchto nesprávných, zkroucených a falešných pohledů na Moji Pravou Přirozenost a na všechno, co s ní souvisí, jakož i na to, kým skutečně jsou a jaká je jejich přirozenost, jakož i jaká je povaha pozitivního stavu, negativního stavu a lidského života, jejich členství v negativním stavu neboli v neživotě a v ne-,já jsem' je neustále a nepřetržitě zajištěno.

A zde přichází vaše role, které se jako Mí praví představitelé na planetě Nula máte chopit. Tím, že vlastníte tuto důležitou znalost, vztahující se ke všem náležitým duchovním faktorům života jako takového a vztahující se k Mé Nové Přirozenosti, k Mému Absolutnímu ‚JÁ JSEM‘ a k vašemu pravému ‚já jsem‘, k povaze lidského života a negativního stavu obecně, a tím, že ji aplikujete ve všech aspektech svého života, ustavujete důležitý příklad pro všechny lidské, jiné a nižší tvory negativního stavu ohledně toho, jaká je vlastně pravda o této záležitosti. Tím, že tak činíte, připravujete je, aby v jistém časovém bodě rozpoznali a uviděli, že jejich názory na všechny tyto věci jsou čisté překrouceniny a nepravdy. Náležitým srovnáním mezi tím, co máte vy a co mají oni, budou schopni se správně v tomto ohledu rozhodnout a vzdát se svého neživota, svého ne-,já jsem' - svého ega a znovu nabyt pravý život, život jako takový a znovu objevit své pravé ‚já jsem‘. Tímto znovuobjevením velmi jasně uvidí, že patří do pozitivního stavu neboli do opravdového života, a tedy nakonec ke Mně. Jak z těchto faktů vidíte, vaše role je v tomto ohledu velmi důležitá, daleko důležitější, než si můžete uvědomit svou vědomou myslí či lidským aspektem své přirozenosti. Dokud pokračujete ve studiu a uplatňování všeho, co je obsaženo ve všech zdrojích Mého Nového zjevení, ve vašem osobním, individuálním, jedinečném a odlišném životě, naplňujete své poslání, pro které jste souhlasili být na planetě Nula v typickém lidském životě. A to je všechno, co jsem vám všem chtěl nyní sdělit.

Petr: Mnohokrát Ti děkuji za toto zjevení. Moc se mi líbilo a cením si ho. Je ještě něco, co bys nám dnes rád sdělil?

Pán Ježíš Kristus: Není zač, Petře. Ne, dnes ne. Máme toho pro dnešek dost. Potřebuješ si odpočinout kvůli své křehké fyzické kondici.

Dialog stý dvacátý pátý

17. března 2000

Petr: Vnímám či pociťuji, že se děje něco nezvyklého. Chápu, že to souvisí s něčím, co se děje spíše v duchovním světě než na planetě Nula a v zóně vymístění, třebaže s možnými budoucími důsledky pro ně. Nějak se to odráží v mé současné duchovní a fyzické kondici. Také Dr. Beth Ann Voienová prosí o objasnění některých termínů, které se objevily v Dialogu stém. Protože teď mám vědomý přístup k Tobě a ke členům své duchovní rodiny, snad to znamená, že bys rád hovořil na tato témata. Samozřejmě, jako obvykle, předtím, než zodpovíš mé vlastní požadavky, by možná rád hovořil o něčem, co v tomto čase považuješ za vhodné.

Pán Ježíš Kristus: Máš velkou pravdu, Petře, ohledně svých pocitů, že se děje něco nevšedního na naší straně, což se velmi silně odráží ve vnímatelných a zřejmých změnách tvé osobní duchovní a fyzické kondice. Budeme o tom hovořit o něco později v tomto dialogu. Ano, Petře, chtěl bych mluvit o něčem jiném před tím, než se pustíme do vysvětlování tvých pocitů a rozpoložení a než se budeme věnovat žádosti Beth Ann o objasnění jistých termínů, jež se objevily ve zmíněném Dialogu stém.

Nyní bych se rád dotknul problému vyvažování. Tato záležitost byla nadnesena mnohokrát v knihách Nového zjevení Pána Ježíše Krista. Avšak současné spoluoznačení tohoto slova má poněkud odlišný význam a pojmový obsah. Není to vyvažování pozitivního stavu vůči negativnímu a naopak, ale něco jiného. Lepší by bylo použít v tomto ohledu slova - vyrovnání všech principů, které jsou základem plnosti a kompletnosti života jakéhokoliv individua kdekoliv, ale obzvláště v pozitivním stavu a v životě Mých představitelů na planetě Nula. Jak si pamatujete, a bylo to mnohokrát předtím zmíněno, princip vyrovnání všech aspektů jedincova života a života pozitivního stavu je hlavním stavebním blokem, na kterém závisí pravý a ryzí život pozitivního stavu. Tento faktor odráží skutečnost, že všechno je ve Mně ve stavu a procesu Absolutního Vyrovnání. Jestliže všechny sentientní entity v pozitivním stavu odvozují svůj život z Mé Absolutní Přírozenosti, která kromě jiného vychází z tohoto rozhodujícího, vitálního a důležitého vyrovnání, pak v tom případě nesou a odráží tuto kondici - snahu po úplném a kompletním vyrovnání všeho, co obsahují a z čeho se skládají. Tento princip nedělá jejich život pouze možným, ale harmonickým, soudržným a dobře vyrovnaným.

Takže jak víte, aby se neživot negativního stavu mohl protivně uskutečnit, bylo nutné odstoupit od tohoto uspořádání. Jestliže je pravý život nebo život jako takový založen na principu vyrovnanosti a jestliže smysl tohoto života vychází z toho, aby se všemu obsaženému v tomto životě umožnilo vyrovnaně manifestovat, aktualizovat, uskutečnit a přerozdělit, pak v tom případě neživot negativního stavu a jeho lidský neživot se musel založit na úplně opačné zásadě - nevyrovnanosti, vychýlenosti, jednostrannosti a dávání přednosti jednomu principu před jiným - se kterou by takové

uspořádání bylo základem jejich vlastního neživota. Dokud pokračuješ v životě vyrovnanosti a držíš se toho, je nemožné vynalézt, aktivovat a ustanovit něco, co je obsažené a je povahou neživota negativního stavu

Ještě jeden bod je třeba si zde uvědomit, a to ten, že pravá podstata pojmu ‚já jsem‘ a pravý život jakéhokoliv ‚já jsem‘ jsou založeny na principu vyrovnanosti všeho, z čeho se každé ‚já jsem‘ skládá. Z toho důvodu, aby někdo byl někým, neboli aby každý mohl pojímat a měl privilegium bytí svým vlastním ‚já jsem‘, musí být všechno, z čeho se takové ‚já jsem‘ skládá, ve stavu neustálého vyrovnávání a vyvažování. V momentě, kdy je tento fundamentální princip jakýmikoliv prostředky a způsoby porušen, ten někdo a jeho ‚já jsem‘ přestává mít privilegium být tím, čím a kým je ve svém jedinečném, odlišném a individuálním ‚já jsem‘. V tom okamžiku dotyčná osoba ztratí svůj život a své pravé ‚já jsem‘ a nalézá se v neživotě a jeho ego stavech. Takže jak vidíte z tohoto základního principu, neživot a jeho ego jsou založeny na naprostém porušení všech aspektů tohoto principu. Toto je jeden z mnoha prostředků, kterými bylo možné vynalézt, aktivovat a ustanovit neživot negativního stavu, lidský neživot a jejich ega.

V tomto ohledu můžete říci, že problémem, vedle jiných probíraných v předchozích dialozích, bylo ustanovení skutečnosti vyrovnanosti a rovnováhy. Otázkou znovu bylo, zdali je tato kondice vyrovnanosti a rovnováhy skutečně nejzákladnějším principem pravého života neboli života jako takového a ‚já jsem‘ a zda všechno, co v té době všechny sentientní entity v tomto ohledu zažívaly, bylo skutečně něco, co se nazývalo vyrovnaností a rovnováhou. A opět otázka byla následující: Jak byste mohli jistě vědět se stoprocentní jistotou, že to, co máte a co prožíváte a co je základem možnosti mít tento život a své vlastní jedinečné, individuální a odlišné ‚já jsem‘, je skutečně takové, pokud nemáte žádné porovnání s něčím, co není takové povahy? Jinými slovy, jak byste mohli vědět, že váš život a vaše ‚já jsem‘ je závislé na principu a tkví v principu vyrovnanosti a rovnováhy, pokud není nic, co by vás mohlo přesvědčit o pravdivosti tohoto principu? Konec konců, co je vyrovnanost a rovnováha? Jak můžete pojmut, pochopit a rozumět těmto termínům, jestliže není nic, co je úplně odlišné od toho, co máte, nebo lépe řečeno, co předpokládáte, že máte. Jsou váš život a vaše ‚já jsem‘ skutečně zakořeněné v těchto principech? Jak byste je mohli definovat, jestliže nemáte žádný základ ani podklad, na kterém by taková definice mohla být formulována?

Tohle byla filosofická a tajemná otázka, která potřebovala být zodpovězena pouze jediným způsobem, který by byl přesvědčující a zkušenostně přijatý - umožněním ustanovit životní styl neživota a jeho ega, jež by byly postaveny na totálně a kompletně opačném principu - nic by v nich nebylo vyvážené a vyrovnané a všechno by bylo v naprostém nepořádku a protikladu k čemukoliv, co se dokonce jen vzdáleně podobá něčemu, jako je vyrovnanost a vyváženost. Současně, aby se mohl úspěšně založit takový neživot a ega, bylo pro všechny účastníky v tomto neživotě nutné stanovit dvě věci: Za prvé, že žádný jiný pravý život vůbec neexistuje, a za druhé, co mají a prožívají, je pouze jediný možný život, a způsob, jakým žijí svůj neživot, je totálně a kompletně normální stav věcí. Nic jiného není možné a ni uskutečnitelné. Aby byl takovýto neživot se svými egy vůbec možný, bylo velmi nutné mít takovéto uspořádání. Jakékoliv uvědomění si principů vyrovnanosti a rovnováhy i toho, co je a jaké to je být v takové kondici nebo stavu a procesu, by udělalo neúčinným jakýkoliv pokus trvale ustanovit

něco, co je obsaženo v neživotě a jeho egu. Současně bylo z pozice členů pravého života nebo života vůbec také nezbytné dočasně zatajit skutečné důvody, zdroj a původ neživota nevyrovnanosti a nerovnováhy tak, aby nikdo v pravém životě nebyl rušen především přímou znalostí toho, proč něčemu takovému, jako je neživot, bylo povoleno přijít ke svému vlastnímu neživotu.

Důvod pro toto nezbytné uspořádání byl ve skutečnosti, že pokud by jim byla taková znalost dostupná nebo byla obsažena v jejich plné paměti, zažívali by něco, co by nemohlo být integrální součástí jejich pravého života a jejich ‚já jsem‘ - vinu a výčitky za to, že si dovolili učinit otázkou pravost svého života a všech podmínek, za kterých ten život mohl být ustanoven, aktualizován a uskutečněn. Jestliže by měli prožívat také emoce, už by více nemohli zažívat nic, co je obsažené v pravém životě. V tom případě by automaticky vypadli do tohoto neživota - negativního stavu a zóny vymístění.

Co musíte v tomto ohledu pochopit, jestliže můžete - a toto je něco nového - je to, že jsem ve Svém Absolutním Předvídání a Poznání všech a všeho byl schopen jasně předvídat, jaké druhy otázek budou položeny a jaký druh pochybností vstoupí do myslí sentientních entit o jejich kondici, jejich životě a o všem, co s nimi souvisí. Z toho důvodu jsem učinil předvídavá opatření a ustanovil příznivé podmínky pro to, abychom tu měli náležité, zkušenostní a přesvědčující odpovědi na všechny jejich možné otázky a možné pochybnosti tím, že se dovolí něco, co by je nad jakoukoliv pochybnost přesvědčilo, že to, co mají a z čeho sestávají, a to, na čem je založen jejich pravý život a jejich ‚já jsem‘, je pravé a pravdivé.

Toto je důvod, proč byl před nimi skryt pravý původ těchto otázek a pochybností a proč byly způsoby a příčiny založení a manifestace neživota negativního stavu, lidského neživota a jejich ega zahaleny do velkého tajemství až do této doby. Vše, co kdo věděl, bylo to, že je pravý život, pravý život ‚já jsem‘ a neživot, lidský neživot a neživot toho ne-‚já jsem‘ neboli ega. Na pozitivní straně také věděli, že mohou srovnávat jejich druh pravého života nebo života jako takového s tím, co je obsaženo v neživotě a lidském neživotě. Naproti tomu na negativní straně neměli žádnou znalost, jaké to je být a existovat v něčem, co se nazývá životem pozitivního stavu. Kdyby věděli, jaké to je na pozitivní straně a co je zač pozitivní stav a jeho pravý život, neexistovala by vůbec možnost ustanovit a manifestovat neživot negativního stavu a jeho lidský neživot a také jejich ega. V tom případě by se otázky a pochybnosti, které vstupovaly do jejich sentientních myslí, nemohly nikdy náležitě zodpovědět či vyřešit k jejich plné spokojenosti. Pokud by se tohle stalo, sentientní mysl by se neustále trápila svými pochybnostmi a nejistotami. Jakékoliv takové pochybnosti a nejistoty by zabránily plnému prožívání, zakoušení a projevování pravého života. Ale nikdo dodneška nevěděl, proč bylo dovoleno všemu s tou povahou, aby se takto přihodilo, nebo takto ustanovilo. A nejen to, ale všichni předpokládali, že toto uspořádání bude trvat navěky.

Důvodem, proč bylo dovoleno, aby tento dojem přetrval v domněnkách všech, dokud se všem nestalo dostupným Mé Nové zjevení, které se zabývá touto důležitou záležitostí, bylo, aby dojem pseudojsoucna a pseudobytí neživota negativního stavu a jeho lidského neživota byl takový, že je to tak, jak to má být až na věčnost, a jiné uspořádání není možné ani uskutečnitelné. Jakákoliv vědomost dočasnosti či

přechodnosti jejich pseudoživota nebo neživota by znehodnotila potřebné poučení o jejich povaze. Neměli by žádný stimul ani motivaci pokračovat v ilustraci a demonstraci takového neživota. Na druhé straně taková plná znalost na straně těch, kteří jsou umístěni v pravém životě pozitivního stavu, by znemožnila věcem být tak, jak jsou; namísto toho by všechno bylo jen **jako by**, a ne, **jak to je**. Jak víš, nic rozhodující, podstatné a důležité povahy se není možné naučit z něčeho, co je jen **jako by**, a ne, **jak to je**.

Toto je důvod, proč jsem ve Své Absolutní Předvídavosti zařídil věci tak, jaké byly do tohoto bodu, aby se poskytla plná a úplná příležitost pro manifestování všeho, co bylo zapotřebí, aby byly dány odpovědi na všechny možné otázky a aby se rozptýlily všechny možné pochybnosti v sentientních myslích všech sentientních entit, které by je byly soužily. Je řečeno ‚by je byly‘, ane, že byly. Toto je důležitá věc předvídavosti. Nebylo nutné čekat, až ty otázky a pochybnosti vstoupí do jejich myslí. Kdyby bylo dovoleno, aby tyto otázky a pochybnosti naplno vstoupili do jejich myslí, úplně by anulovaly jakoukoliv možnost na jejich přežití v dostupném rámci pravého života čili života jako takového - pozitivního stavu. Otázky a pochybnosti této povahy nepatří do pravého života pozitivního stavu, protože ten je založen na úplné jasnosti a porozumění všemu, co je jim dostupné. Z toho důvodu, aby se předešlo rozpadu pravého života pozitivního stavu a aby se zachovala jeho integrita, jsem odpověděl na jejich otázky a pochybnosti před tím, než subjektivně vstoupily do jejich myslí, tím, že jsem zařídil věci uvnitř tohoto cyklu času/stavu způsobem, jakým byly až do tohoto okamžiku.

Toto je velmi obtížný pojem na pochopení v lidském aspektu vaší mysli. Pokud myslíte a pojmáte věci časoprostorovým lineárním způsobem, takové pojmy nedávají příliš velký smysl, pokud vůbec nějaký. Avšak nezapomeňte ani na zlomek vteřiny, že toto všechno se stalo v nečasové a neprostorové kondici. Proto předvídavost týkající se těchto otázek a pochybností v nečasové a neprostorové kondici, jakož i samotné tyto otázky a pochybnosti v sobě a samy o sobě, jak měly být položeny sentientními entitami v tom ne-čase, se odehrály v diskrétní modalitě simultánnosti a synchronicity. Co to znamená - simultánnost a synchronicita? To znamená, že v diskrétní modalitě nastávání se odehrávají v tomtéž čase/stavu. Avšak v momentě, kdy je aplikujete v subjektivním vnímání jedincova vlastního jsoucna a bytí ve vztahu k Absolutnímu Stavů, stávají se postupnými, jedna předchází druhou neboli jedna následuje druhou. Takže než se v pravé realitě života uskuteční toto předcházení a následování, jsou z bezčasové a bezprostorové diskrétní modalitě všechny odpovědi takovým způsobem a v takovém stavu, ve kterém je sentientním myslím umožněné subjektivní vnímání všech událostí - postupnosti, předcházení a následování.

V diskrétním modu je kvůli jeho povaze souběžnosti a současnosti a kvůli naprosté vzájemné oddělenosti všech jeho událostí možné a uskutečnitelné zodpovědět všechny otázky a pochybnosti před tím, než vstoupí do sentientní mysli ve vztahu k jejímu spojitému subjektivnímu modu. To je důvodem, proč se existence neživota negativního stavu a jeho lidského neživota přijala, jako že je souběžná s pravým životem pozitivního stavu a navzájem s ním nezávislá, ale také jako že by byla sama v sobě a sama sebou bez jakýchkoliv příčinných faktorů své existence, obzvláště na straně

neživota negativního stavu, jak vyvěrá z těch otázek a pochybností, ale navíc, že toto uspořádání má být vždy takové, jaké je, a že v současném způsobu života a neživota nikdy nenastanou žádné změny. Jak víte, takové předpoklady jsou podpořeny všemi těmi sděleními v různých takzvaných svatých knihách, jako je například křesťanská Bible.

Jak můžete tušit z předchozího popisu, je tu objektivní diskrétní modalita jsoucna a bytí, ve které se všechny věci a události stávají simultánně a synchronně, vždy navzájem nezávislé a oddělené jedna od druhé, nemající žádný jiný kontakt než pomocí tajemných souvztažností; a potom je tu subjektivní modalita, ve které všechny věci a události nastávají v sekvenčním a souvislém modu jsouce navzájem jedna na druhé závislé v tom smyslu, že jedna předchází druhou a druhá následuje tu předešlou. V objektivní diskrétní modalitě - protože se všechny v ní odehrávají vždy tady a teď bez časového nebo prostorového faktoru a protože mezi nimi všemi není žádná přímá a zjevná propojenost - existuje možnost, že všechny odpovědi na jakékoliv otázky a pochybnosti, které nastávají v subjektivním modu sentientní mysli v sekvenční a pokračující modalitě, by mohly být vnímány, jako že se odehrávají předtím, než skutečně vstoupí do subjektivního modu sentientní mysli. Subjektivní pokračující a sekvenční modalita sentientní mysli je neschopna přímého vnímání čehokoliv, co se odehrává v objektivní diskrétní modalitě. Proto má v této modalitě sentientní mysl velmi malou nebo nemá žádnou znalost o simultánním a synchronním nastávání všech otázek a pochybností, které do ní vstupují, a současně takříkajíc přímo na místě i všech odpovědí na ně před tím, než mohou vstoupit do subjektivní modalitě jejího vnímání.

Protože se však subjektivní modalita sentientní mysli vždy zaměřuje na vnímání věcí sekvenčně a v pokračujícím modu, kdykoliv něco, co nastává na úrovni diskrétní modalitě simultánnosti a synchronicity, vstupuje do tohoto subjektivního modu, zažívá se to jako něco, co bylo, je a bude nezávislé na té mysli. V tomto případě podléhá požadavku subjektivní modalitě, který potřebuje zažívat věci tak, jako by byly a budou od jednoho času/stavu do druhého času/stavu. Tudíž postupnost a pokračování namísto souběžnosti a současnosti. V subjektivní modalitě vnímání se věci a události dějí tak, jak se dějí; kdežto v objektivní modalitě vnímání se neodehrávají stále dál a dál, ale vždy nastávají ve stejném času/stavu bez jakéhokoliv pocitu předcházení či následování.

Kvůli tomuto faktu není v subjektivním způsobu vnímání obsažena žádná znalost o tom, jak nastávají či probíhají věci a události v objektivní modalitě vnímání nebo její diskrétnosti. Ale protože se tyto události a dění promítají vždy z objektivního do subjektivního modu, objektivní modus přesně ví všechno, co se děje v subjektivním modu. Konec konců, všechny věci vznikají ve všem a jsou způsobeny vším, co se odehrává v objektivním modu. Ale v momentě, kdy se promítnou do subjektivního modu vnímání, tento má kvůli tomu, že subjektivní modalita ve své schopnosti pojmát a vnímat nevidí věci, jež se dějí v objektivním diskrétním modu nebo realitě, velmi malou nebo žádnou znalost toho, proč a z jakých důvodů se věci dějí tak, jak se odehrávají a kdy a kde se odehrávají. Proto můžete říci, že mnoho věcí je před subjektivním způsobem vnímání a reality ukryto.

Jak bylo zmíněno výše, bylo nutné mít toto uspořádání, aby se nerušil subjektivní způsob individualizované, jedinečné a odlišné sentientní mysli a jejího ‚já jsem‘ uvědoměním si důsledků, následků a výsledků otázek a pochybností okolo pravého života a všeho ostatního, co se toho týká, což by vedlo k rozkladu jejich pravého života a života pozitivního stavu obecně. Protože v diskrétní modalitě jejího vnímání se věci dějí simultánně a synchronně, neexistuje tu žádné nebezpečí takového rozkladu. Nemá žádné prostředky ani subjektivní osobní čas/stav, aby se zaznamenal a odehrál až do úrovně subjektivního způsobu vnímání a reality.

Avšak tato situace byla ustanovena jen dočasně a přechodně. Bylo nezbytné povolit, aby nastoupilo toto konkrétní uspořádání - objektivní způsob oproti subjektivnímu, aby se umožnilo náležitě a zkušenostně odpovědět na všechny takové otázky a aby se pochybnosti rozptýlily. Jinak by se negativní stav ve svém neživotě a v jeho lidském neživotě nikdy nemohl ustanovit a manifestovat. V tomto případě, nemajíce takové náležité odpovědi, by všechny tyto otázky a pochybnosti skutečně vstoupily do subjektivního modu sentientní mysli a způsobily jí takovou pohromu, že by nemohla přežít jejich dopad a uvědomění si, jaké druhy důsledků, následků a výsledků by odpovědi na ně měly.

Tato struktura a uspořádání jsou velmi typické pro tento současný cyklus času/stavu/kondice/procesu. Toto uspořádání je na místě jen a jen kvůli potřebě odpovědět na všechny tyto otázky a odstranit všechny tyto pochybnosti. Avšak jakmile budou tyto otázky plně a vyčerpávajícím způsobem zodpovězeny a jen co budou všechny pochybnosti obráceny v jistotu, že věci jsou skutečně tak, jak mají být; a že život jako takový je skutečně reálným životem, a ne ničím jiným; a že to ‚já jsem‘ je skutečně ‚já jsem‘, a ne žádným jiným stavem; a že základ Stvoření a pravé sentientní mysli skutečně tkví ve vyrovnanosti a rovnováze; a ve všem ostatním patřícím ke struktuře a povaze života jako takového; pak už více nebude nutné udržovat toto uspořádání a ustanovení. V tom případě vstoupí do svého jsoucná a bytí něco nového a zcela odlišného. Toto nové a odlišné bude základem povahy, struktury a manifestace příštího cyklu času/stavu/kondice/procesu, který bude následovat po současném cyklu. Takže můžete říci, že v tom novém cyklu času/stavu atd. bude něco jako splynutí, integrace, sjednocení a jednotnost objektivního diskrétního modu a subjektivního spojitého modu. Tato nová modalita by nedovolila, aby jakékoli utajování, omezování, oddělování a izolování nebo cokoliv takového nežádoucí povahy pokračovalo v sužování pravého života pozitivního stavu a jeho sentientních entit.

Tady máme něco, co jsi ty, Petře, na začátku tohoto dialogu nazval neobvyklým a záhadným. Ano, v současné době se na všech úrovních Mého Stvoření děje něco velmi neobvyklého a záhadného. Je to spuštěno všemi těmito hodnotnými, novými a neobvyklými informacemi, obsaženými v těchto Dialozích - obzvláště v těch, které se zabývají záležitostmi, proč bylo pro Mne potřebné a nutné povolit vymyšlení, aktivaci a založení neživota negativního stavu, lidského neživota a ego stavů. Postupně a pomalu se ta znalost stává dostupnou pro každého kdekoliv a kdykoliv. Už nikdy nikdo nebude ochuzen o tuto důležitou znalost, bez níž by uzavření tohoto cyklu času/stavu/kondice/procesu, nastolení přechodného období, uvolnění nového a

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

odlišného aspektu Mé Nové Přirozenosti a otevření nového cyklu času/stavu/kondice/procesu bylo zcela nemožné.

To je důvodem, proč je tak důležité zabývat se těmito záležitostmi prostřednictvím těchto Dialogů, třebaže se na první pohled zdají být příliš abstraktní, příliš obtížné na pochopení lidskou částí vaší mysli a příliš nepraktické, abyste o nich uvažovali. Jak vidíte z těchto faktů, přesně opak je pravdou: jsou to ty nejpotřebnější a nanejvýš praktické záležitosti, které můžete mít.

Takže neobvyklé věci, konající se právě teď v pozitivním stavu, jsou ty, že je každý přímo informován o těchto důležitých faktech a že se na základě tohoto zjevení postupně nastoluje proces integrace jejich objektivní a subjektivní modalit vnímání. Taková integrace je nezbytnou podmínkou, pokud má dojít k plné znalosti o tom, proč a jak byl vymyšlen, aktivován a ustanoven neživot negativního stavu a lidský neživot d jejich příslušnými egy, a pokud se ten neživot ve všech svých aspektech a projevech má navždy odstranit.

Jak se tato významná, vitální a nejdůležitější znalost zjevuje a činí dostupnou všem sentientním entitám v ostatních dimenzích, otevírají se dveře pro zahájení rozsáhlé, hluboké a důkladné rozpravy o všech těchto záležitostech a o všech faktorech souvisejících se samou strukturou a povahou tohoto cyklu času/stavu/kondice/procesu a o tom, jak svými životy mohou přispět k ukončení nebo uzavření tohoto cyklu a k dosažení konce neživota negativního stavu a lidského neživota a všeho, co s ním souvisí.

Tato informace a zjevení se také stane dostupné všem v neživotě negativního stavu během čtení těchto Dialogů Mými pravými představiteli na planetě Nula. Vaše čtení a jeho aplikování a vaše přímá účast v těchto vzrušujících diskusích, jež se otevírají právě teď v jiných dimenzích (třebaže se na vaší straně budou tyto diskuse konat většinou na úrovni vaší nevědomé mysli), bude ke slyšení všemi těmi z pseudodimenzí, kteří jsou za tímto účelem na vás napojeni.

Pro typické lidi na této planetě bude vaše aktivní čtení, praktikování a účast ve zmíněných diskusích, tato informace a zjevení ve stavu dostupnosti tak, že se umísťuje do hlubokých zákoutí jejich nevědomé mysli. V příhodném okamžiku vstoupí do jejich vědomí jako něco rozpoznatelné a jako důvěrně známá záležitost k jejich přijetí. Opakuje se znovu, že toto je to, proč je vaše pozice jako Mých pravých představitelů na planetě Nula a vaše čtení a praktikování toho, co je vám zjeveno v mém Novém zjevení, a obzvláště v těchto Dialozích, tak důležité a rozhodující. Pamatujte si to! Neupadněte do nesprávného názoru, že poslední dialogy jsou příliš abstraktní a filosofické. Věřte mi, z pohledu každého v pravém životě pozitivního stavu jsou těmi nejpotřebnějšími praktickými záležitostmi, které mohou mít. Jako své pravé představitele na planetě Nula vás pokorně žádám, abyste představovali nebo odráželi pravý význam těchto skutečností. Toto splníte takovým způsobem, že budete pečlivě studovat vše, co je obsaženo v těchto konkrétních dialozích, a proberete jejich obsah mezi sebou.

A to nás přivádí k něčemu, co tě osobně znepokojuje, Petře. Z informace, kterou jsi dostal z jedné evropské země, se ti stalo zřejmým, že kdykoli se Moji představitelé té

země sejdou, vše, o čem hovoří, jsou sexuální vztahy mezi nimi a to, jak tyto vztahy ovlivňují jejich životy. Toto je jednostranná, vychýlená, nevyrovnaná a nevyvážená situace. Strávit všechny váš čas diskusí jen na toto jedno omezené a omezující téma bez ohledu na všechny ostatní důležité duchovní záležitosti znamená být pod vlivem negativního stavu. Konec konců, jak si velmi dobře uvědomujete, jednostrannost, nevyváženost a omezení jen jedním tématem diskuse jsou typické pro povahu neživota negativního stavu. Jestliže tak činíte, stáváte se předmětem útoku renegátů a jejich poskoků. Tohle je velmi nebezpečná tendence. Ačkoliv je důležité, aby sexuální vztahy mezi vámi byly zahrnuty do vaší diskuse, nejsou ani důležitější, ani méně důležité než jakékoliv jiné duchovní záležitosti.

Abyste splnili požadavky být ve svých životech vyrovnaní a vyvážení a zobrazili a demonstrovali svým životním stylem všem lidem a všem ostatním v neživotě negativního stavu, jaké to je být vyrovnaní a vyvážení, důrazně se vám radí změnit povahu vašich životů i schůzek a rovnoměrně do nich zahrnout rozpravy a rozjímání o všech duchovních záležitostech, jak se zjevují konkrétně v těchto Dialozích a v ostatních zdrojích Mého Nového zjevení obecně, stejným způsobem, jako se to dělá v pravém životě Mého pozitivního stavu. Jestliže máte potvrdit, že jste uprostřed pozitivního stavu prostřednictvím vašeho ducha a duše, v tom případě se máte navenek ve svém lidském životě a mezi sebou chovat ve shodě s tím, že jste v pozitivním stavu. Takže vyrovnáte a vyvážíte svůj život a rovnoměrně zahrnete do svých diskusí všechny ostatní duchovní otázky, které jsou tak důležité a tak potřebné jako diskuse o sexuálních problémech a vašich sexuálních vztazích. Neignorujte tuto radu. Jinak se naleznete ve stavu neustálého pokušení renegáty a jejich pochopy. To by udělalo váš lidský život na planetě Nula více než mizerným. A to přece nechcete, že ne?

Neobvyklá situace, která probíhá právě teď v pravém životě pozitivního stavu, má přímou souvislost s tvou fyzickou kondicí, Petře. Jak sis všiml, během dvou posledních dnů jsi zažil značné zlepšení svého zdraví s výjimkou tvého levého chodidla, které ti neustále způsobuje závažné problémy. Tvé levé chodidlo má zajímavou duchovní souvztažnost. Jeho problémy jsou v zásadě omezeny na spodek a patu toho chodidla. Jak víš, kontakt s pekly je, symbolicky řečeno, na spodku a patě levého chodidla. Tvá pata a spodek chodidla jsou zraněné z tvého nedávného pobytu v peklech renegátů. To je vedlejší účinek toho pobývání v tomto pekle. Dokud bude tento styk z nějakých důležitých důvodů nutný, kondice tvého levého chodidla bude v tom, jaká je nyní, pokračovat. To je důvod, proč epidurál podávaný tvým neurologem, neúčinkoval. Nebude účinkovat nic, ať by to bylo cokoli, dokud budeš potřebný v té oblasti či stavu nebo místě.

Na druhé straně bylo v současnosti zjištěno, že jsi se nyní zbavil své rakoviny. Z toho důvodu se postupně a pomalu zlepšuje úroveň tvé energie a výdrže. Co to znamená? Tvá současná kondice ukazuje, že se stanovilo a rozhodlo ohledně tvého umístění. V této době, a prozatím, se stanovilo a rozhodlo, že jsi stále zapotřebí na planetě Nula ve svém fyzickém těle, dokud je potřeba sdělit či zaznamenat informace a zjevení o všech těchto důležitých záležitostech, obsažených v těchto Dialozích, jakož i kvůli budoucím diskusím o všech těchto tématech s Mými představiteli v Evropě a v této zemi. Avšak nezapomínej prosím, že se věci mohou změnit a mohou se změnit velmi

rychle stejným způsobem, jak se náhle pro tebe změnilo v listopadu loňského roku. Jestliže by nastala potřeba ukončit z tvého pohledu náhlým a neočekávaným způsobem tvé služby na planetě Nula ve tvém fyzickém těle, v tom případě budeš odvolán bez předchozího upozornění anebo přípravy. V tomto ohledu se musíš naučit žít podle svého vlastního předeslání, které rád říkáš jiným lidem: Dělejte všechno ve svém životě, jako byste v něm měli pobývat po dlouhou dobu, ale současně buďte připraveni odejít zítra nebo za hodinu, pokud to bude nutné a potřebné. Od teďka to takto bude ve tvém životě na planetě Nula, Petře.

Ale neočekávej, že tvá fyzická kondice bude někdy stejná, jako byla před tvou operací. Nemůže být nikdy stejná. Kvůli tomu bude nutné uskutečnit jisté úpravy a přizpůsobení ve způsobu, jakým máš fungovat. Například, jestliže budeš cestovat letadlem na dlouhé vzdálenosti, nebude pro tebe vhodné tak učinit v ekonomické třídě. Takové cestování by bylo pro tvou fyzickou kondici škodlivé. A ačkoli cestovat daleko pohodlněji (například v první třídě) je mnohem dražší než v ekonomické třídě, budeš opatřen včas finančními prostředky, abys mohl cestovat bez ohrožení svého fyzického zdraví. A je mnoho jiných situací, které budou vyžadovat takové úpravy a přizpůsobení, aby se tvá fyzická kondice zbytečně nezhoršovala.

Takže aby se znovu zopakovalo, neočekávej, že budeš ve stejné kondici, jakou jsi míval. Víím, že jsi na Mé rozhodnutí a určení v tomto ohledu reagoval poněkud rozpolceně a rozčarovane. Naštěstí v tomto i jakémkoliv jiném ohledu tvým základním postojem je vše, co chci Já, a ne to, co chceš ty. Z toho důvodu tvé rozpolčení a zklamání pomine.

Petr: Moc děkuji za toto zjevení a informaci. Ano, plně přiznávám, že jsem rozpolcen a tak nějak zklamán Tvým rozhodnutím, ale nechť se opravdu koná Tvá Vůle bez ohledu na má zbožná přání. A teď byl bys ochoten stručně objasnit zmíněné výrazy pro Beth Ann? Týká se to výrazů ‚absorbovaný‘ a ‚plně využitý‘, jak se vyskytují ve sdělení, že *jsou na prahu svého kompletního absorbování, zvnitřnění, zexternalizování, manifestování, vstřebání a plného využití všemi a vším, co je zahrnuto v životě tohoto cyklu času* (Dialog stý).

Pán Ježíš Kristus: Ano, byl. Třebaže odpověď k této otázce by měla být zřejmá z kontextu významu toho zmíněného dialogu, pojďme ji rozpracovat. Jak víte, tento zvláštní cyklus času/stavu a obsah jeho života je charakterizován paralelní koexistencí pravého života pozitivního stavu, neživota negativního stavu a lidského neživota, jak bylo popsáno předtím v tomto dialogu a v předchozích dialozích. Kvůli této takzvané koexistenci je řízen jistými duchovními principy uvolněnými z Mé Absolutní Přirozenosti, které berou v úvahu potřebu konání se této konkrétní koexistence. Jinými slovy, každý v pravém životě pozitivního stavu, v neživotě negativního stavu a lidském neživotě prokazuje nějaký druh velmi důležitého užitku, vztahujícího se k obsahu duchovních principů, které ovládají tento cyklus času/stavu.

Aby splnil svůj účel, pro který vstoupil do svého vlastního jsoucna a bytí, a aby vyčerpal svou užitečnost, každý v něm bez ohledu na to, kde a kdy se nachází, a to buď v pozitivním, či negativním stavu nebo v lidském životě, potřebuje absorbovat a využít všechno, co se vztahuje k jeho účelu a poslání, jak jsou vytyčeny duchovními principy, které ovládají tento cyklus času/stavu. Absorbovat něco znamená, že aby to plně

posloužilo svému účelu, musí se to stát integrální částí každé jednotlivé částičky a buňky vlastního ‚já jsem‘, nebo v případě negativních entit a typických lidí vlastního ne-‚já jsem‘.

Jinými slovy je to přijímáno jako integrální součást všech aspektů toho, co ustanovuje vlastní ‚já jsem‘. Plné využití všech aspektů těchto duchovních principů značí, že se nevynechalo nic z toho, co je obsaženo v povaze těchto duchovních principů a co by nebylo vzato v úvahu a co by nebylo zintegrováno a uskutečněno v realitě nebo nerealitě v životech nebo pseudoživotech všech a všeho vjsoucnu i bytí a v pseudojsoucnu i pseudobytí. A je to tak bez ohledu na to, zdali to je pravý život pozitivního stavu, neživot negativního stavu nebo lidský neživot.

Takže zde hovoříme o všech aspektech, kterými se tento cyklus času/stavu definuje. Bere v úvahu nejen ty, kteří jsou v pozitivním stavu, kteří naplňují své vlastní poslání a účel, ale také ty, kteří jsou v negativním stavu a lidském životě a kteří také naplňují své vlastní poslání a účel. Nejde o to, zdali jsou si vědomě vědomi těchto posláních a účelů. Svým životním stylem, ať už je jakýkoliv, ať pozitivní a dobrý, nebo negativní a zlý, ten účel a poslání naplňují. Bez vstřebání a plného využití všech aspektů duchovních principů ovládajících tento cyklus času/stavu by se v tomto ohledu nic nemohlo dokončit. Musíte se na povahu tohoto cyklu času/stavu dívat z pozice toho, že se v něm paralelním způsobem odvíjí jak pravý život pozitivního stavu, tak i neživot negativního stavu a lidský neživot.

Jak víte, současný cyklus času/stavu/kondice/procesu je velmi neobvyklý a jedinečný v tom smyslu, že pouze v rámci tohoto cyklu času/stavu atd., a v žádných jiných, se všechny otázky o možnosti nějakého jiného typu života, než je život pozitivního stavu, zodpovídají zkušenostním způsobem; a všechny pochybnosti, zda cokoli, co se vztahuje k otázkám, jestli jsou v pravém životě, v pravém ‚já jsem‘ a ve všem ostatním, co se jich týká, je opravdu takové, jsou postupně a pomalu rozptylovány. Avšak aby se tohoto nanejvýš žádoucího cíle jednou pro vždy dosáhlo, je absolutně nezbytné, že se všechno vztahující se k tomuto cyklu času/stavu/kondice/procesu naplní, absorbuje, plně využije, zvnitřní, zexternalizuje, manifestuje, zobrazí, demonstruje a přizpůsobí každým a vším, kdo/co je integrální součástí anebo se účastní dle své vlastní svobodné vůle a volby tohoto cyklu času/stavu/kondice/ procesu.

Jak také víte, současný cyklus času/stavu/kondice/procesu je ovládán speciálním typem nebo sadou duchovních principů uvolněných z Mé Absolutní Přirozenosti, které se vztahují ke všem výše zmíněným faktorům a které je nutné umístit uvnitř života každého v pozitivním stavu, jakož i uvnitř neživota negativního stavu a lidského neživota. Tato sada duchovních principů není něco nehmatatelného nebo nekonkrétního. Nezapomeňte, že tato sada umožňuje naprosto všemu se udát nebo vyjít najevo v průběhu tohoto cyklu času/stavu/kondice/procesu.

Ale nejenom to, ale tato sada velmi zvláštních a neobvyklých duchovních principů je sama kondicí, za které je život každého a všeho v pozitivním stavu, jakož i každého a všeho v neživotě negativního stavu a v lidském neživotě uvnitř současného cyklu, jak se projevuje v průběhu naplňování svého účelu, pro který byl původně aktivován a

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

založen, vůbec možný. Žádná jiná sada nebo typ duchovních principů by to kvůli zvláštnímu a neobvyklému obsahu a významu tohoto jedinečného cyklu nevykonaly.

Všechny tyto duchovní principy, které ovládají současný cyklus času/stavu/kondice/procesu, se naplňují specifikou života všech jednotlivců, kteří byli a budou přiděleni do tohoto zvláštního cyklu nehledě na to, kde se nacházejí nebo do jakého typu života či neživota si zvolili manifestovat, zobrazit a demonstrovat všechno, co je obsažené v požadavcích těchto duchovních principů nebo co ony obsahují, nebo to, jaká je jejich pravá povaha.

Aby se vůbec umožnilo završit všechno, co je obsaženo v těchto duchovních principech, je krajně důležité, že se všechno, co obsahují a z čeho se skládají, plně absorbuje a plně využije všemi, kteří se účastní tohoto cyklu času/stavu/kondice/procesu. Jinými slovy, tyto principy a to, co obsahují a z čeho se skládají se nejenže musí učinit záležitostí vnitřku i vnějšku u všech, kterých se to týká, ale oni je musí i absorbovat stejným způsobem, jakým například houba absorbuje vodu. Takže tyto principy proniknou do každé živé buňky ducha, duše a těla každého, stávajíce se tak integrální částí každé jednotlivé buňky, čímž je tato buňka naživu a je schopna fungovat ve své vlastní jedinečné kondici. To je přesně to, co znamená výraz ‚absorpce‘. A protože každý aspekt těchto velmi zvláštních a jedinečných duchovních principů potřebuje plně rozvinout svůj obsah, význam a cíl, pro který byl v první řadě ustanoven, a protože se tak může učinit jen prostřednictvím všech těch, kteří byli pověřeni být ve svém vlastním specifickém, individuálním, jedinečném a odlišném životě, neživotě a lidském neživotě, jak se určilo a podmínilo povahou zmíněných duchovních principů. Potřebují, aby je plně využili ve svých vlastních osobních životech, neživotech a lidských neživotech, aby vyčerpaly svou užitečnost a naplnily svůj účel, pro který byly především iniciovány a ustanoveny. A to je to, co skutečně znamená výraz ‚plně využít‘.

Tak jak vidíte z této rozpravy, pokud se to týká těchto záležitostí, není to věcí vědomí či nevědomí někoho, ale je to věc naplnění účelu, pro který byl vlastní život, neživot či lidský neživot uvnitř tohoto cyklu času/stavu/kondice/procesu iniciován, aktivován a ustanoven.

A to je vše, co se může říci k tomuto tématu. Myslím, že bychom měli pro dnešek skončit, Petře, protože začínáš být fyzicky velmi unaven a vyčerpán. Tak si udělej přestávku do té doby, než se stane zřejmým, že potřebuješ zaznamenat další dialogy se Mnou - pokud taková potřeba vůbec nastane. Zatím odpočívej, čti, edituj, dívej se na televizi a dělej všechno, co činí tvůj život, obzvláště jeho fyzické aspekty, pohodlným a klidným.

Petr: Mnohokrát děkuji za všechno, co bylo zjeveno v tomto dialogu. Nechám si od Tebe poradit a udělám, co navrhuješ. Tak do příštího rozhovoru - pokud k němu vůbec dojde.

Dialog stý dvacátý šestý

21. března 2000

Petr: Chápu, že je potřeba nabídnout větší objasnění nějakých aspektů velmi obtížného tématu probraného v předchozím dialogu (125.). Také jsem obdržel otázku od Dr. Ardyth Noremové, která by se ráda něco dověděla o následujícím, cituji: „Jak energie Pána Ježíše Krista ustupuje od všech v negativním stavu a na této planetě, jaký dopad mohou praktikanti Nového zjevení očekávat s ohledem na náš přístup k této životní energii, dokud přežíváme zbytek našich životů zde?“ Jak budeš v tomto ohledu postupovat?

Pán Ježíš Kristus: Proberme nejprve záležitosti, jež vyvstaly v předchozím dialogu, které jsi ty, Petře, nazval velmi obtížným. Potom odpovíme na Ardythinu otázku.

Je potřeba vám sdělit jedno důležité objasnění toho, jak chápat pojem objektivní reality a toho, jak se věci v tomto modu dějí; a ohledně subjektivního vnímání reality a toho, jak se věci dějí v této modalitě. A také, jak chápat Moje sdělení o Mém Předvídání týkajícím se vymyšlení, aktivace a ustanovení neživota negativního stavu, lidského neživota a všeho, co s nimi souvisí; a o tom, že jsem povolil nebo dovolil pokročit s tímto vynalézáním, aktivací a ustanovením před tím, než všechny tyto otázky týkající se života, „já jsem“, pozitivního stavu a všeho s nimi souvisejícího tak, jak se to formulovalo v předchozích dialozích a v celém Mém Novém zjevení, vstoupily do sentientních myslí.

Jak si vzpomínáte z jednoho z předchozích dialogů, jakož i ostatních zdrojů mého Nového zjevení, jedna z nejdůležitějších podmínek, za kterých mohl být život sentientních entit založen, byla svoboda volby a schopnost dělat vlastní rozhodnutí. Aby se ustanovily tyto faktory, jež jsou základem života sentientních myslí, bylo nezbytné jim dát dojem, že jsou nezávislé a osvobozeny od jakékoliv závislosti na komkoliv a čemkoliv a že mají život a jsou na živu samy sebou bez zřejmého spojení s kýmkoliv a čímkoliv. Toto uspořádání bylo naprosto nutné, aby se všechny sentientní entity uvedly do pozice vlastní volby ohledně toho, zda chtějí, nebo nechtějí pokračovat ve svém vlastním jedinečném, odlišném a individuálním životě a založit smysluplný a naplňující vztah se Mnou jako svým Stvořitelem. Aby se tak mohlo učinit, všem sentientním entitám byl dán dojem, že jsou situovány v jakémisi druhu jejich vlastního subjektivního prostoru a času a že jsou odděleny ode Mne - jejich Stvořitele, takže mohly jasně vnímat, že Já a ony mají zřetelně odlišnou pozici a umístění, ze kterých se můžeme a smíme vzájemně ovlivňovat.

V tomto uspořádání se všechno jeví, jako by přicházelo nebo se dělo někde a někdy. Jestliže máte tento pocit či vjem, potom všechno, co se děje, má své vlastní místo a čas. Z toho důvodu se všechny události a dění v této modalitě vnímají a chápou tak, jako by byly sekvenční a pokračující, neboli že jedna předchází druhou a druhá následuje

předchozí. V tomto uspořádání je pocit ubíhání událostí a dění i závislosti jedné následné události na jiné předcházející události. Takto došlo k zákonu příčiny a následku v pravé realitě subjektivního vnímání této reality. Aby se v tomto subjektivním vnímání reality zřetelně pochopilo, že všechno se děje, jako by bylo nezávislé na vnímání sentientní mysli, všechno se jí jeví jakoby se projevující vně sentientních entit, mimo jejich vlastního osobního, subjektivního, individuálního, jedinečného a odlišného života. Pokud za těchto podmínek všechny věci plynou v pořadí a mají pokračující průběh, mohly by se jisté věci zařídit tak, že předtím, než má cokoli vstoupit do tohoto postupného a pokračujícího ubíhání, mohlo by být zastaveno před zaznamenáním v poli vnímání sentientní mysli tak, že by ta mysl neměla ani ponětí o tom, že se něco této povahy má stát nebo se skutečně stalo. Jestliže máte položit velmi důležité, vitální a zásadní otázky, vztahující se k vlastnímu životu a vašemu ‚já jsem‘ a jestliže povaha takových otázek by byla ničivá, rušivá a škodlivá pro zdraví vaší mysli (ale je důležité, že jsou vysloveny a že se o nich uvažuje), potom aby se předešlo tomu, že se tak stane, může se zařídit zodpovězení těchto otázek před tím, než vstoupí do vaší subjektivní mysli. Takto byste to nevnímali nijak jinak, než že nejste původcem těchto otázek.

Takhle funguje a působí subjektivní vnímání reality. Protože je však subjektivní a protože se týká jen individuálního pojmání toho, jak se události dějí ve své sekvenční a pokračující modalitě postupování, v pravé realitě jsoucna a bytí, nazíráno mimo subjektivní a individuální vnímání a chápání, nastávají v úplně odlišné modalitě své vlastní manifestace. Tento odlišný modus, poněvadž nemá nic společného se subjektivním pojmáním reality, se proto nazývá objektivní pojmání reality. V této modalitě vnímání není žádná potřeba mít dojem, že něco nebo někdo je tam nebo tehdy, nezávislý na stavu a procesu Stvoření. Protože tato modalita nemá žádný vjem plynutí času nebo prostorově vázaného probíhání postupným a pokračujícím způsobem, zřetelně vnímá, že všechny věci, nehledě na to jaké, nastávají tady a teď simultánním a synchronním způsobem bez jakéhokoliv pocitu subjektivního času a prostoru. Proto jsou všechny takové události a dění diskrétní ve své povaze a ve vzájemném vztahu. Kvůli jeho diskrétní povaze spoluexistují v tomto objektivním způsobu pojmání reality všechny a jakékoliv otázky se svými všemi a jakýmikoliv odpověďmi ve stejném čase, nebo přesněji, v ne-čase. Avšak v momentě, kdy je promítnete do subjektivního vnímání reality, ve kterém pobývají všechny sentientní entity z důvodu ustanovení jasného vědomí si své vlastní svobodné vůle a volby, všechny tyto události a dění se jeví v pořadí tak, že jedna předchází druhou a druhá následuje tu předcházející.

Paradox této situace a uspořádání, jaký se týká všech sentientních entit, je ve skutečnosti, že jsou situovány, pokud se jejich struktury a povahy týká, jak v objektivním, tak i subjektivním vnímání reality. Ve vztahu k jejich individuálnímu, jedinečnému a odlišnému životu a jeho ‚já jsem‘ jsou vždy v subjektivním modu pojmání reality. Ale ve vztahu k tomu, že jsou integrální součástí Mého Stvoření jako takového, a obzvláště ve vztahu ke Mně a Mé Absolutní Přirozenosti, jsou v objektivním modu pojmání reality. Jak tedy vidíte z tohoto uspořádání, všechny sentientní entity fungují simultánně z obou modalit pojmání reality. V každém případě otázky, které kladou, a odpovědi, které dostávají, se dějí v jedné modalitě ve stejném

ne-čase a v druhé modalitě se manifestují a uvádí do pohybu před tím, než vstupují do jejich subjektivní modalitě vnímání nebo velmi krátce předtím, než je mají položit. V obou případech tohoto uspořádání jsou sentientní entity chráněny před negativními důsledky pokládání takových otázek uvnitř jejich vlastního individuálního, subjektivního, jedinečného a odlišného života a jejich ‚já jsem‘.

Takže jak by se to při pohledu na tato fakta mohlo uspořádat, aby se tyto nejdůležitější otázky zodpověděly způsobem nanejvýš zkušenostním, praktickým a faktickým bez skutečného přímého zapojení všech sentientních entit do procesu kladení těchto otázek, aby nebyly rušeny ve svém konkrétním životě a aby nenastal rozklad života pozitivního stavu? Jak si pamatujete, v tom čase nebo ne-čase byl pouze pozitivní stav ve svém jsoucnu a bytí. Žádný jiný druh života či neživota jim nebyl pro srovnání dostupný. Ale přesto jsem ve Svém Absolutním Předvídání vnímal, že by takové otázky mohly nastávat a soužit sentientní mysl. Z toho důvodu jsem učinil opatření pro jejich náležité zodpovězení před tím, než vstoupily do všech sentientních myslí. Z toho důvodu jsem vyčlenil jistou skupinu sentientních entit, které svou vlastní svobodnou vůlí a volbou souhlasily sehrát všechny aspekty kladení otázek a ustanovit kondici pro jejich zodpovězení v obou modalitách pojmání reality.

Tato skupina lidí nejenže souhlasila s položením všech těchto patřičných otázek, ale také souhlasila s tím, že bude těmi, kteří vymyslí, aktivují a ustanoví neživot negativního stavu a lidský neživot, aby na živých a zkušenostních příkladech ilustrovali a demonstrovali všechny důsledky, následky a výsledky kladení těchto otázek a získání všech přesvědčivých odpovědí na ně. A nejenom toto, ale že ustanovit velmi přesvědčující a faktickou situaci, která by všem sentientním entitám dala nejpotřebnější a nezbytné srovnání mezi jejich typem života nebo života jako takového, a jejich ‚já jsem‘ a životním stylem totálně odlišného života, který by neměl nic společného s tím, co měli oni. Takové důležité uspořádání a nastavení by bylo schopné faktorem porovnání obou typů života a neživota přesvědčit všechny v pravém životě, že jejich život byl pravdivý a pravý život a že jejich ‚já jsem‘ bylo skutečně pravé ‚já jsem‘.

Jak si pamatujete z Mého Nového zjevení, tato skupina lidí, kteří se na všem tomto se Mnou smluvili, se později nazývala pseudotvůrci. Jak si také jasně vzpomínáte, v Dialogu 111. bylo uvedeno, že pseudotvůrci souhlasili s položením těchto otázek jménem všech ostatních. Jediný rozdíl mezi formulací v Dialogu 111. a tím, co se vám sděluje v tomto dialogu, je ten, že v tom dialogu nebylo poukázáno na to, že takové otázky byly položeny a odpovědi na ně jim byly poskytnuty před tím, než vstoupí do myslí zbytku sentientních entit. Toto je zásadní rozdíl.

Když hovoříme o paradoxu, že sentientní entity jsou simultánně jak v objektivním, tak i subjektivním způsobu vnímání reality, musíte tomuto paradoxu rozumět následovně: ve vnímání sebe sama, uvědomování si sebe sama a ve svém ‚já jsem‘ a všem, co s nimi souvisí, vždy fungují z pozice subjektivní modalitě. Protože se, jak víte, v této modalitě všechno děje a odehrává sekvenčním a pokračujícím způsobem, dává to jakékoliv sentientní entitě v jejím subjektivním časovém rámci dostatek potřebného času k posouzení, zhodnocení a porozumění ohledně povahy toku událostí a dění, aby mohla udělat náležité rozhodnutí o tom, jaký druh voleb v tomto ohledu by měl být

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

učiněn, nebo jak na ně reagovat v souladu se svou vlastní svobodnou vůlí a volbou. Takže tímto faktorem a touto modalitou je její svoboda volby neustále opětovně potvrzována.

Na druhé straně ve vztahu ke všemu a každému jinému v Mém Stvoření, ke Mně osobně a Mému Stvoření obecně, jakož i ke všem událostem a děním vně jejího sebevnímání, sebeuvědomování, svého ‚já jsem‘ a ve všem, co s nimi souvisí, každá sentientní entita v pravém životě pozitivního stavu funguje z pozice objektivní modalit. V této modalitě si uvědomuje diskrétnost všech událostí a dění, módu tady a teď, ne-časové a ne-prostorové manifestace a simultánnosti a synchronicity všech událostí ve jsoucnu a bytí. V této modalitě proces rozhodování a volby, které se konají, otázky, které se kladou, odpovědi, které se dávají, a důsledky, výsledky i následky čehokoliv, co vůbec nastává, nastávají ve stejném okamžiku, nebo abychom byli přesní, ve stejném stavu, jak se manifestují simultánním a synchronním způsobem.

Tento objektivní způsob fungování je pro lidskou mysl extrémně obtížné, ne-li nemožné pochopit. Důvod této neschopnosti spočívá ve faktu, že typická lidská mysl byla uspořádána takovým způsobem, aby všechno pojímala v pokračující a sekvenční modalitě, a ne v diskrétní. Proto lidé celkem vzato nejsou s to si být vědomi ničeho, co se děje v diskrétní modalitě. Tato modalita byla potlačena anebo uzavřena před jejich schopností vědomého vnímání. Pokud by pro ně byla plně přístupná, nemohli by manifestovat povahu a strukturu lidského neživota, který postrádá tuto schopnost. Lidský život je v tomto ohledu jeviště, na kterém se může porovnat pravý život všech možných vjemů a spojení a neživot, ve kterém je možné pouze jednostranné nebo nesouměrné pojímání všech a všeho, a samozřejmě všechny důsledky, výsledky a následky takového uspořádání, jaké se spatřují v lidském neživotě. Na druhé straně jsou všichni kdekoli jinde v neživotě negativního stavu v modalitě zvrácení a převrácení těchto dvou zmíněných způsobů. V jejich případě je objektivní modus zdeformován tak, že události, které nastávají v jejich nesevětech, jsou pojímány a chápány, jako by se děly v pokračujícím a sekvenčním toku vně nich, a subjektivní modus tak, jako že se odehrávají také mimo nich, ale diskrétním způsobem. Toto je typická pozice vzhůru nohama struktury, povahy a dynamiky neživota negativního stavu. Toto konkrétní uspořádání bylo potřebné nastolit v rámci neživota negativního stavu, aby tam každý zdůvodnil a ospravedlnil své zlé skutky mající kořeny v jeho neustálém vytváření všech zel, překroucenin a nepravd. Tímto se jim jeví, že spíše než oni je někdo jiný či něco jiného zodpovědné nebo je zdrojem ohledně všech zel, překroucenin a nepravd.

Základní rozdílnosti mezi těmito dvěma modalitami pojímání, jakož i způsobem, jakým jsou věci nastaveny v neživotě negativního stavu a lidském neživotě, stejně jako i záležitost Mého Předvídání, vzbudily nesprávný dojem u všech autorů duchovních knih, s výjimkou Swedenborgových spisů, že Já jsem byl ten, kdo vymyslel, inicioval, založil a uvedl v pohyb neživot negativního stavu, lidský neživot a jejich ega stejně, jak jsem to učinil s pravým životem pozitivního stavu a s ‚já jsem‘ všech jeho obyvatel. Předvídat něco a na základě toho povolit vymyšlení, ustanovení a manifestování toho něčeho není stejné, jako být původcem a příčinným faktorem toho něčeho. Mé Předvídání nebylo vytvářejícím ani příčinným zdrojem neživota negativního stavu a

lidského neživota. Tato skutečnost může být jasně a logicky vydedukována z faktu, že Má Přirozenost, jak bylo mnohokrát předtím uvedeno, je Absolutní Pozitivnost a Absolutní Čistý Život jako takový ve Mně, ze Mne, Mnou a ode Mne Samotného. Kvůli tomu taková přirozenost nemůže vymyslet, iniciovat, založit a manifestovat nic jiného než to, co je pozitivní, a to, co je pravý život jako takový. Avšak v Mém Předvídání tím, že toto je nečasové a neprostorové povahy a je v čistě objektivní modalitě fungování a manifestace, jsem předvídal, že všechny sentientní entity, ve své kondici relativní k Mé Absolutní, položí bezděčně tyto životní otázky, a aby se zachovala bezúhonnost a pozitivní povaha jejich pravého života, bylo nutné vyhledat nejnáležitější a nejpřesvědčivější odpovědi na všechny z nich. Takové odpovědi se manifestují, demonstrují a ilustrují v životním stylu neživota negativního stavu a lidského neživota. Toto je důvod, proč jsem povolil, aby dočasně došlo k jejich protikladné realizaci. V momentě, kdy náležitě, plně a vyčerpávajícím způsobem poskytnou všechny nezbytné odpovědi na tyto otázky, nebudou už více mít žádnou životní energii, výdrž, podnět, motivaci a touhu pokračovat ve svém způsobu neživota. Jen co se tato nejžádanější událost stane, odstraní se neživot negativního stavu i lidský neživot v jeho čistě negativních aspektech a jejich ega.

Zde se zjevuje, že vstupujeme do fáze právě probíhajícího posunu (v nečasovém smyslu), která se může označit jako opatřující úplně závěrečné odpovědi na všechny tyto otázky. Z toho důvodu nám to dovoluje zjevit všechna tato tajemství, tajnosti a utajené i skryté věci týkající se záležitosti vymyšlení, zdroje, původu, založení a projevení se neživota negativního stavu, lidského neživota a jejich ega. A současně nám to uvnitř pravého života pozitivního stavu a uvnitř sentientní mysli každého dovoluje zahájit integraci, sjednocování a spojování objektivní i subjektivní modalitě vnímání do jejich rozlišitelné jednosti.

Jak víte, tato informace nebo zjevení je dáno vám a všem ostatním v pozitivním stavu a je učiněno dostupným všem v neživotě negativního stavu a v lidském neživotě jako předchůdce něčeho, co se brzy stane (samozřejmě v ne-časovém smyslu) ve veškerém jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí. Zároveň je vám také poskytnuto jako ilustrace a demonstrace toho, jak neživot negativního stavu, lidský neživot a jejich ega byly vymyšleny, aktivovány, ustanoveny a uvedeny do pohybu, aby odpovědi na tyto skutečnosti byly poskytnuty od A do Z, jak se vám ukázalo v knize **Nové zjevení Pána Ježíše Krista**. Jako Moji praví představitelé na planetě Nula jste pověřeni úlohou přinášet tuto informaci všem ostatním v neživotě negativního stavu, jak čtete a hloubáte nad tématy těchto Dialogů se Mnou ve vaší mysli, a tímto ji máte učinit dostupnou všem lidem na planetě Nula tím, že ji umístíte do jejich nevědomé mysli.

Petr: Děkuji za toto velmi zajímavé zjevení. Jsme připraveni přistoupit k odpovědi na otázku Ardyth?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, jsme. Odpověď na její otázku je velmi jednoduchá. Měla by být úplně zřejmá z faktu umístění mých pravých představitelů, neboli - jak je ona nazývá - praktikantů Mého Nového zjevení. Jak si vzpomínáte z předchozích několika dialogů, bylo tam velmi jasně poukázáno na to, že svým duchem a duší nyní přebýváte uprostřed pozitivního stavu. Kvůli tomuto významnému umístění máte a budete mít nepřetržitý přístup k životním energiím, jež se vyzařují přímo ze Mne. Jak si také

pamatujete, všechno, co se uplatňuje na zbytek lidstva, neplatí pro vás, kdož jste Moji představitelé a praktikanti Mého Nového zjevení. Toto byl jeden z mnoha důvodů, proč jste byli umístěni doprostřed pozitivního stavu. Jediný zranitelný bod ve vašem životě je vaše fyzické tělo, které je předmětem pseudozákonů a pseudoustanovení negativního stavu a typického lidského neživota. Z toho důvodu by mohla vaše fyzická těla podléhat všemožným problémům, poruchám, infekcím, nemocem a všemožným zamořením, jimiž je lidský neživot tak hojně nasycen. Ale dokonce i v případě svých fyzických těl se budete moci uzdravit nebo přinejmenším by pro vás bylo snesitelnější vydržet všechny tyto nepříznivé podmínky díky dostupnosti životních energií, přicházejících ode Mne a Mého Pozitivního stavu, ledaže by ovšem byla uzavřena dohoda, že byste měli opustit planetu Nula a vrátit se zpět domů prostřednictvím nějakého druhu fyzické nemoci.

Takže v odpovědi na Ardythinu otázku: To, že se Mé životní energie stahují z negativního stavu a planety Nula, nebude mít žádný dopad na vás, Mé pravé představitelé, osobně. Jedinou věcí, kterou prožijete jako výsledek tohoto snažení, bude neustálé zhoršování všech lidských systémů a všeho, čím je neživot negativního stavu udržován a napájen. Už jste něco takového zažili a budete to zažívat každý den víc a víc.

Petr: Děkuji Ti za tuto odpověď a za Tvé povzbuzení v tomto ohledu. Je ještě něco jiného, na co bys nás chtěl dnes upozornit?

Pán Ježíš Kristus: Není zač, Petře. A ano, je tu něco důležitého, co je nutné probrat. Souvisí to s něčím, co ti bylo naznačeno, že tvé levé chodidlo je poraněno v oblasti jeho plosky a paty tím, že jsi ve styku s pekly renegátů a jejich nohsledů. Tento náznak vychází z něčeho, co je psáno v křesťanské Bibli a jehož význam je značně nepřesně pochopen a interpretován. Rád bych citoval dotyčný text, jak je zaznamenán v prvním vydání Nové verze Bible krále Jakuba, v Genezi Kapitola 3:14-15, jež zní následovně: „*Tak Pán Bůh řekl hadovi: „Protože jsi toto učinil, jsi proklet více než veškerý dobytek a všechna polní zvíř; budeš se plazit po břiše a budeš jíst prach po všechny dny svého života (verš 14). A Já vložím nepřátelství mezi tebe a ženu a mezi tvé sémě a její Sémě; poraní tvou hlavu a ty poraníš jeho patu (verš 15).“*

Jak víš, Petře, křesťané interpretovali tento výrok jako proroctví o Mé inkarnaci na planetu Nula, abych přinesl lidem spasení od všeho, co had, žena a její muž napáchali v zahradě Eden. A třebaže jsou v této domněnce jistá zrnka pravdy, znamená tento text většinou něco zcela jiného. Ve skutečnosti se v pravém významu citovaného textu popisuje aktivace negativního stavu a všechny důsledky, výsledky a následky této aktivace. Had představuje náklonnost a snahu ohledně poznání a pochopení všech tajností, tajemství a skrytých věcí a jejich externí vědecké zkoumání za účelem odhalení postupu vytváření života a všeho, co s ním souvisí, i všech ostatních faktorů. V tomto smyslu představuje pseudotvůrce, kteří se stali takzvanými největšími vědci všech dob. Dobytek jenom v této konotaci reprezentuje náklonnost ke znalosti skutečné pravdy a vnímání reality pravého života neboli života jako takového. Žena představuje v souvislosti s citovaným textem jedincovu pravou přirozenost nebo jeho vlastní duši čili jeho vnitřní mysl.

Jak si pamatujete z Mého Nového zjevení, had také znamená prozkoumávání vnějšího světa a jeho zákonů a principů, dle kterých funguje. V jistém časovém bodě vedl tento průzkum ke všem těmto otázkám, které byly popsány v předcházejících dialozích a v Mém Novém zjevení vůbec. Postup vymyšlení aktivace, ustanovení a uvedení do pohybu neživota negativního stavu a lidského neživota se popisuje tím, co učinil had neboli pseudotvůrci, kteří souhlasili s tím, že položí všechny tyto otázky jménem všech a dostanou na ně veškeré patřičné a přesvědčující odpovědi těmi nejzřejmějšími, nejpřesvědčivějšími a zkušenostními způsoby.

Že had byl proklet více než všecken dobytek a více než všechna zvířata polní, znamená potřebu založit odlišný typ náklonnosti a způsobů ohledně průzkumu všech faktorů života, které by vylučovaly vzít v úvahu skutečnost duchovní pravdy a náklonnosti k jejímu praktikování (dobytek), jakož i přírodní pravdu i náklonnost k jejímu uskutečňování (polní zvířata). Být proklet znamená v této konkrétní konotaci ztratit jakoukoliv touhu brát v úvahu tuto duchovní a přírodní pravdu a eliminovat jakoukoliv náklonnost k jejímu praktikování a uskutečňování. Důsledky této ztráty jsou popsány ve slovech *„budeš se plazit po břicho a bude jíst prach po všechny dny svého života“*. Plazit se po břicho znamená ustanovit životní styl, který pohlíží na všechno způsobem vzhůru nohama. Aby se někdo plazil pouze po břicho, znamená ztratit vlastní nohy, na kterých stojí a ze kterých pohlíží nahoru, kde lze rozeznat pravou realitu života nebo života jako takového a jeho skutečnou pravdu a zahrnout do vlastního individuálního, jedinečného a odlišného života. Takže plazit se po břicho značí neschopnost déle pojmout skutečnost pravého života a jeho reálnou pravdu. V této pozici není jeden schopen se dívat nahoru nebo lépe řečeno do svého nitra (výraz *„nahoru“* v tomto ohledu znamená stav vlastních niterností neboli dívání se do vlastního nitra), kde je zahrnuta skutečná pravda o všech záležitostech a skutečné odpovědi na všechny otázky a kde je lze rozpoznat a pojmout.

To, co je tu popsáno, je průběh zanechávání toho, že se vše odvozuje z vlastního pravého nitra a chodí se tam pro všechny odpovědi a nahrazení tohoto postupu tím, že se vše odvozuje z vnějšku a chodí se k němu pro veškeré odpovědi a pro vše ostatní. Jak víte, aby se vynalezl, aktivoval, ustanovil a manifestoval neživot negativního stavu a lidský neživot a jejich příslušná ega, bylo nezbytné opustit způsob zkoumání a hledání Absolutní Pravdy, který byl zakotven ve vcházení do vlastního nitra neboli do stavů vlastních niterností, tím, že se hledá, co Absolutní Pravda není. Vše, co v tomto způsobu postupu pravého života pozitivního stavu můžete objevit, je jen pravda a všechny její odvozeniny. Takže nic z nepravd tam neexistuje. Proto aby se shromáždily všechny informace o tom, co pravda není, bylo nutné a životně důležité ustanovit opačné metody k těm užívaným v pozitivním stavu a pátrat po všem, co není pravda, ve stavu zevnějšnosti neboli vně. Toto je pravý význam toho, co znamenají slova *„budeš se plazit po břicho“*.

Že *„bude jíst prach po všechny dny svého života“* velmi jasně značí dvojí: Tím prvním je, že z této pozice by se nemohlo odvodit nic jiného než nepravda, a tedy překrouceniny a falešnosti (plazit se po břicho a jíst prach). *„Jíst prach“* v této konotaci znamená shromažďování všech překroucenin a nepravd jako prostředek k objevení se toho, co není pravda a co není obsahem a není součástí Absolutní Pravdy. Tím druhým je, že

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

význam slov *„po všechny dny svého života“* jasně ukazuje, že vynalezený, aktivovaný, ustanovený a do pohybu uvedený neživot negativního stavu, lidský neživot a jejich ega budou trvat pouze jeden cyklus času/stavu/procesu. *„Všechny dny“* znamená jeden cyklus času/stavu/procesu. *„Svého života“* se vztahuje k aktivátorům negativního stavu, kteří souhlasili s tím, že naleznou všechny odpovědi na všechny tyto otázky, které měly vstoupit do všech sentientních myslí. Ty také ale ukazují na to, že ten život nemůže trvat věčně, ale že je omezený pouze na dobu, než se všechny tyto otázky náležitě, správně, zkušenostně a fakticky ke spokojenosti všech zodpoví. Pokračovat v tomto druhu života po tomto okamžiku není možné a uskutečnitelné.

Jak víte, když něco jednou vyčerpá svoji užitečnost a přestane sloužit svému účelu, pro který mu bylo dovoleno se v první řadě se uskutečnit, nemůže už déle sloužit žádnému užitečnému účelu, a proto se eliminuje a natrvalo zruší jako něco neúčelného a neproduktivního. Pokračovat v tom by pouze ztěžovalo a znemožnilo pokročit v linii duchovního pokroku. V tom případě by se pravý život pozitivního stavu rozpadl, neboť jeho pravý život je zakořeněn v jeho schopnosti se duchovně, mentálně a ve všech ostatních ohledech rozvíjet na věčnost a bez žádného přerušování. Jak si vzpomínáte z předchozího sdělení v Mém Novém zjevení, aby se zajistilo, že takovéto duchovní, mentální a všechny ostatní typy vývoje mohou pokračovat na věčnost, bylo nezbytné dočasně a přechodně dovolit vymyšlení, aktivaci, ustanovení a manifestaci neživota negativního stavu, lidského neživota a jejich ega, aby se ilustrace a demonstrace jejich vlastního způsobu neživota mohla zaznamenat ve všech sentientních myslích a mohla být umístěna v univerzalitě-všeho pro věčné poučení o tom, co nevolit, a pro porovnání reality pravého života s nerealitou neživota. Vývoje, růstu a zlepšení může být dosaženo, jen pokud jistě víte, že váš život je pravý život a že vaše „já jsem“ je pravé „já jsem“ a že se váš život odvozuje z Absolutního Zdroje Absolutního Života - Pána Ježíše Krista, Kdož je Životem Sám v Sobě, Sám Sebou, Sám od Sebe a Sám ze Sebe. A toto je Absolutní Pravda.

Taková základní a životně důležitá znalost je jediným zdrojem a původem jakéhokoliv duchovního, mentálního, jedinečného, osobního a jakéhokoliv jiného pokroku. A protože ilustrace, demonstrace a poznání neživota negativního stavu, lidského neživota a jejich ega dává každému příležitost rozpoznat, přijmout a začlenit do svého života znalost toho, co je a co není skutečná pravda i co je a co není obsažené v Absolutní Pravdě, bylo nezbytné dovolit a povolit negativnímu stavu a jeho neživotu, lidskému neživotu a jejich egům, aby došlo k jejich protikladné realizaci.

„A vložím mezi tebe a ženu nepřátelství“ v této konotaci znamená, že nic z pravé přirozenosti, z pravé duševnosti čili z pravé duše neexistuje v neživotě negativního stavu a jeho odvozeninách (lidském neživotě s jeho egy a ve všem ostatním s nimi souvisejícím). Ve skutečnosti to, co neživot (had) má, a to, co je obsažené v pravé přirozenosti pozitivního stavu a jeho mentalitě (žena), si navzájem odporuje a je ve vzájemném nepřátelství. Není nic, co by mohli mít společné.

„A mezi tvé sémě a její Sémě“ v této konotaci značí, že nemůže být nic společného mezi všemi důsledky, následky a výsledky všeho, co je obsažené v neživotě (tvé sémě) a v pravém životě (její Sémě). V těchto konkrétních a následujících slovech křesťanští dogmatici a filosofové kladli a spatřovali proroctví Mé inkarnace na planetu Nula a

postup dobývání, podmanění, podrobení a odmítnutí neživota negativního stavu a nabídnutí spasení všem, kteří přijímají fakta o Mých skutcích během Mého pobytu na vaší planetě. Je pravda, že tato fakta jsou do jisté omezené míry do tohoto sdělení vložena. Konec konců Já jsem přišel do vašeho pseudosvěta prostřednictvím ženy. Avšak to je doslovná interpretace významu citované věty. Je zcela jiná věc, když interpretujete tento výrok z jeho vnitřního nebo duchovního smyslu. Sémě ženy znamená všechny pozitivní, dobré a náležité rysy, charakteristiky, stavy a dynamiky jedincovy pravé přirozenosti a jeho mentality nebo duše. To, že jsem byl narozen na této planetě z ženy, znamená, že Mé zrození bylo možné pouze prostředky všeho pozitivního, dobrého, náležitého, správného a pravdivého, protože pouze tento typ Duševnosti je obsažen v Mé Absolutní Přirozenosti, jak ji zde reprezentuje žena a její Símě.

Znamená to, že jsem to byl Já, kdo přinesl do tohoto pseudosvěta a všech oblastí zóny vymístění něco, co totálně postrádaly a co bylo obsaženo v Mé celkové Duševnosti. Přinesl jsem jim a zakotvil v nich pojetí lásky, dobra, pravdy, pozitivních skutků a víry. Nic z těchto rysů a vlastností nebylo obsaženo v ničem, co měli a vlastnili. Prostřednictvím těchto rysů a vlastností jsem ustanovil velmi důležitou kondici, v níž všichni, kteří se nacházejí v neživotě negativního stavu a v lidském neživotě, mohou být spaseni a vyvedeni ze své ne-reality a ne-života.

„On poraní tvou hlavu a ty poraníš Jeho patu“ označuje jediný bod kontaktu, který je možný mezi kýmkoliv v pravém životě pozitivního stavu a v neživotě negativního stavu. Pata v této konotaci značí to nejexternější z nejexternějšího pravé reality, co se může vztahovat k pravé esenci a substanci toho, co se nazývá neživotem negativního stavu (jeho hlava). Že Já nebo kdokoli jiný v pozitivním stavu zraňuje hlavu neživota negativního stavu (nebo jeho esenci a substanci) znamená, že Mojí přítomností ve všech peklech (a tvojí přítomností, Petře, v peklech renegátů a jejich nohsledů) se v nich zakořenila ta nejdůležitější kondice a prostředek (zranit jeho hlavu), kterými se život negativního stavu a všech jeho odvozenin eliminuje a všichni jeho účastníci budou na věčnost spaseni. Současně je Moje přítomnost v těch peklech a tvoje přítomnost, Petře, v peklech renegátů a přítomnost každého, kdo je Mým představitelem na planetě Nula, v různých oblastech pekel vnímána obyvateli neživota negativního stavu jako bolestná zkušenost. Když jsi zakořenil v jejich pseudojsoucnosti a pseudopodstatě (jejich hlavách) něco, co nikdy nebylo součástí jejich neživota, zraňuje je to či způsobuje rány jejich celkové strukturální pseudointegritě. Ale také to znamená, že se buduje most, kterým mohou opustit svůj neživot a svou neskutečnost a připojit se k pravému životu a pravé realitě pozitivního stavu.

„A ty poraníš jeho patu“ znamená v této konotaci, že pseudojsoucno a pseudobytí neživota negativního stavu, lidského neživota a jejich ega vnímají a prožívají všichni v pravém životě pozitivního stavu na jeho nejexternější úrovni (patě) jako břemeno a kříž, který souhlasili nést do konce tohoto cyklu času/stavu/kondice/procesu. Pokud se Mne týká, v mém případě tento výrok značí faktor Mého dovolení, aby se vynalezl, aktivoval, ustanovil a uvedl do pohybu neživot negativního stavu, lidský neživot s jejich egy.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Já toleruji jejich ne-život z pozice nejexternější vrstvy Mé Absolutní Vnější Mysli (Mé paty) bez ohledu na to, jak je jejich neživot pro nás všechny bolestivý, nesnesitelný, netolerovatelný a tíživý (poraňuje Mou patu). A jediný důvod, proč my všichni v pravém životě pozitivního stavu snášíme tento neživot se všemi jeho krutostmi a ohavnostmi zakořeněnými ve všech jejich zlech a nepravdách, je v životně nezbytných odpovědích na všechny ty otázky, které se chystaly vstoupit do myslí všech sentientních entit.

Žádné jiné důvody pro pseudojsoucno a pseudobytí neživota negativního stavu, lidského neživota s jejich egy neexistují. A toto je pravý význam citovaného textu mezi mnoha jinými jeho významy. A zároveň je to vše, co jsme dnes potřebovali probrat, Petře. Nyní jdi a odpočívej a pečuj o svou křehkou a zranitelnou fyzickou kondici (tvou zraněnou patu).

Petr: Mnohokrát Ti děkuji za toto smysluplné zjevení.

Dialog stý dvacátý sedmý

24. března 2000

Petr: Dnes nemám žádné konkrétní otázky multiverzálního významu, ačkoli ve své mysli mám zájem vědět více o takových pojmech, jako je ‚já jsem‘ a ‚ego‘, co vlastně znamenají a označují a jak překonat nebo přinejmenším omezit vliv a vedoucí postavení, které lidské ego má v našich typických lidských životech, obzvláště a konkrétně v našem chování, postojích a vztazích. Také si někteří z Tvých představitelů stěžují, že jsou ve značném stresu, neschopni spát nebo odpočívat, s nepříjemnými fyzickými projevy a s pocitem, že nemají žádný přístup ke svému nitru, aby mohli objevit duchovní důvody svých rušivých stavů. Máš nějaké komentáře k těmto záležitostem nebo k něčemu jinému, co bys pokládal za náležité se tím zabývat či nám to zjevit?

Pán Ježíš Kristus: Před zabýváním se vašimi záležitostmi, Petře, je tu něco jiného, co je potřeba nejprve probrat. Potom se obrátíme k tomu, co tě zajímá, a k obavám vyjádřeným Mými představiteli.

Probíhá ustanovení jednoho duchovně důležitého klimatu v našich světech neboli takříkajíc za našim plotem. Jeho dopad na kohokoliv nebo cokoliv ve vašem pseudosvětě a v pseudosvětích zóny vymístění nebude pro nějaký čas patrný, třebaže jeho důležitost bude rozeznatelná v osobních a soukromých životech Mých představitelů na planetě Nula. Toto rozeznání bude pro některé z vás nutné zažít, aby se mohla ustanovit vhodná kondice na projevení jeho dopadu na zbytek lidských tvorů a každého v pseudoživotě nebo neživotě negativního stavu. Kvůli vaší neobvyklé kondici se připravte na to, že ve většině případů to nebude plně zaregistrováno na úrovni vašich lidských vědomých myslí. Ale budete mít jistý vnitřní nebo intuitivní pocit, že se děje něco významného a důležitého bez možnosti takříkajíc na to ukázat prstem a pochopit, co se vlastně děje.

Duchovní klima, které se ustanovuje nebo které se má ustanovit v našich světech, se vztahuje k něčemu, co se nazývá multidimenzionální a multimodální diskuse o všem, co souvisí s životy všech sentientních entit, s jejich pozicí, jejich rolami a umístěním v hierarchii duchovní organizace; o všech důvodech, proč bylo dovoleno, aby se neživot negativního stavu. Lidský neživot s jejich egy vynalezly, ustanovily, manifestovaly a uvedly do pohybu; o Mé roli v tomto všem a o tom, jaký bude nebo jaký by měl být výsledek tohoto času/stavu/procesu po té, co každý učiní a provede všechny volby s ohledem na svou přirozenost a roli.

Duchovní diskuse, o které jsem se zmínil v jednom z předchozích dialogů, je nezbytná událost, poněvadž staví náležitý základ, na kterém by všechno související s povahou a rolí tohoto cyklu času/stavu/procesu mohlo přijít ke svému konci a mohlo by být ustanoveno přechodné období, aby se mohlo udát a uskutečnit uvolnění nového a

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

odlišného duchovního aspektu a něčeho nového a odlišného vztahujícího se k uvolnění z Jádra Mé Nové Přirozenosti, jež bude ovládat přicházející nový cyklus času/stavu/procesu. Bez náležitého pochopení všech těchto záležitostí, bez zjevných důvodů, proč jsoucno a bytí tohoto zvláštního a neobvyklého cyklu času/stavu/procesu, ve kterém neživot negativního stavu, lidský neživot a jejich ega koexistují současně s pravým životem pozitivního stavu, by se nemohl učinit ani jeden krok za účelem postoupit k uzavření tohoto cyklu a k otevření nového po té, co proběhne přechodné období, jak je potřeba.

Protože je mnoho aspektů tajemství povahy a role tohoto cyklu času/stavu/procesu, jejich význam a dopad, který mají na všechny a všechno bez výjimky a vyloučení, vyžaduje, aby všechny sentientní mysli v pravém životě pozitivního stavu důkladně pochopily, rozuměly, rozpoznaly a přijaly jejich potřebu se manifestovat přesně tak, jak se manifestují během tohoto cyklu. Tato situace podléhá multiverzálnímu zákonu, že všechno postupuje z vnitřku navenek. Kvůli tomu, že pravý život pozitivního stavu v úplnosti-všeho začíná nebo je ustanoven na duchovní úrovni jako na první, na intermediální úrovni jako druhé a na externí úrovni jako třetí, diskuse o této důležité a rozhodující otázce začíná prvně na duchovní úrovni, zadruhé na intermediální úrovni a zatřetí na externí úrovni. Potom dopad této diskuse pocítí nebo bude odrážet neživot negativního stavu, lidský neživot a jejich ega.

Způsob, jakým musíte tento průběh dění a událostí chápat, je ten, že tato důležitá diskuse se děje dle pravidel objektivního modu vnímání. To znamená, že třebaže se z pozice subjektivní modalitě vnímání odehrává postupně, jako když něco nastává na prvním místě/stavu, potom na druhém místě/stavu a následně na třetím místě/ stavu s následnou postupnou odezvou a dopadem na neživot negativního stavu, lidský neživot a jejich ega, v objektivní modalitě veškerá tato diskuse nastává diskrétně, to znamená simultánně a synchronně v tomtéž čase/stavu/místě/kondici.

Intenzivní diskuse o všech těchto důležitých otázkách, která umožní uzavřít tento cyklus času/stavu/procesu, a zapojení všech na naší úrovni ve všech příslušných světech a dimenzích charakterizuje současné klima, které se ustanovuje v těchto světech a dimenzích. Toto je něco zcela nového, co se do takové míry a stupně až do tohoto cyklu času/stavu/procesu nezažilo. Ovlivní to samotné jádro a pletivo povahy a struktury Stvoření a všech příslušných sentientních entit a jejich sentientních myslí.

V tomto ohledu musíte pochopit to, že následek této diskuse a způsob, jakým ovlivní mysl všech zúčastněných, podstatně a důkladně znovu uspořádá a takříkajíc převine povšechnost Mého Stvoření a všechna jedinečná, rozdílná a individuální, já jsem' všech sentientních entit. V tomto smyslu nebude nic ani v tom nejmenším stejné a všechno bude zcela odlišné a neobyčejné. To odlišné a neobyčejné není možné vůbec pochopit, dokud neproběhne ona diskuse až do konce.

Kvůli skutečnosti, že tento cyklus času/stavu/procesu byl a bude ovládán až do samého konce velmi zvláštním a neobvyklým duchovním principem uvolněným ze Mne, který dovoluje takzvanou koexistenci dvou úplně odlišných způsobů fungování - pravého života pozitivního stavu a padělku neboli neživota negativního stavu, lidského neživota a jejich ega, vůbec nic se z něj nemůže přenést nebo vzít a zahrnout do

příštího cyklu času/stavu/procesu. A protože všichni obyvatelé tohoto zvláštního cyklu, nacházející se kdekoliv a kdykoliv, , byli speciálně a zvlášť utvořeni a uvinuti tak, aby všechno v nich bylo přizpůsobeno velmi zvláštním potřebám vládnoucím tomuto cyklu, nic z jejich současné struktury a vnutí či jejich příslušného životního stylu by nemohlo být přeneseno do příštího cyklu.

Chápejte, prosím, že pokud by se vůbec něco mohlo přenést a přesunout z tohoto cyklu do následujícího, znamenalo by to také přenesení a přesunutí všeho, co souvisí z neživotem negativního stavu, lidským neživotem a jejich egy (páchnoucími egy, jak ty, Petře, rád říkáš). V tom případě by se příští cyklus příliš nelišil od současného. Sentientní entity by byly stále souženy pseudojsoucňem a pseudobytím neživota negativního stavu, lidského neživota (v jeho negativních aspektech) a jejich ega. Kvůli takovému uspořádání by se také nemohla ustanovit ani plnost a kompletnost pravého života pozitivního stavu. Jednou z hlavních vlastností příštího cyklu času/stavu/procesu přece je úplné postrádání čehokoli souvisejícího s neživotem negativního stavu, lidským neživotem v jeho negativních aspektech a jejich stavy ega; a nastolení plnosti a kompletnosti pravého života pozitivního stavu ve všech jeho neomezených aspektech.

Tato fakta vám velmi jasně říkají, že nikdo z účastníků současného cyklu by nemohl vstoupit do toho následujícího tak, jak jsou v přítomnosti utvořeni a zbudováni ve svých současných individualitách, odlišnostech a jedinečnostech zakotvených v jejich specifickém a velmi neobvyklém ‚já jsem‘, přizpůsobeném požadavkům povahy tohoto cyklu času/stavu/procesu. Tato informace a zjevení se přivádějí do pozornosti všech a jsou jedním z nejdůležitějších předmětů současně ustanovené diskuse. Všichni v tomto časovém cyklu musí uskutečnit jedno z nejdůležitějších rozhodnutí a voleb svých životů o tom, zda se chtějí či nechtějí podrobit naprosto základní a nejrozsáhlejší restrukturalizaci a převnutí samotné jsoucňosti a podstaty svých myslí a svých ‚já jsem‘, aby se mohli přesunout a přejít do následujícího cyklu času/stavu/procesu bez jakékoli možnosti zachovat v sobě cokoli z toho, co mají, jací jsou, kdo jsou a jak se pojmá a chápe jejich ‚já jsem‘.

Aby se uskutečnila taková volba a rozhodnutí, tomuto procesu musí předcházet rozsáhlá, hluboká a dlouhotrvající diskuse (dlouhotrvající z hlediska vašeho pojetí času) o všech záhadách, tajemstvích a skrytých věcech, souvisejících v první řadě s nimi, s jejich přirozeností a s jejich ‚já jsem‘ a za druhé souvisejících se vším odhaleným v Mém Novém zjevení, a obzvláště v těchto Dialozích ohledně povahy a uspořádání tohoto cyklu času/stavu/procesu. A to je přesně to, co míníme tím novým klimatem, které se ustanovuje ve všech našich světech a jejich příslušných dimenzích. Toto klima bude charakterizováno povahou otevření této diskuse, která přivede všechny k jednomu z nejdůležitějších výběrů a rozhodnutí, které kdy vůbec museli udělat. Konec konců, vztahují se k záležitosti takříkajíc jejich života, nebo smrti. Druh rozhodnutí a volby, které všichni udělají, jsou samozřejmě velmi lehce předvídatelné. Poté, co získali všechny nezbytné a potřebné, velmi jasné informace o tom, proč bylo povoleno nebo dovoleno tomuto neobvyklému, záhadnému a tíživému cyklu plnému zmatku, aby se především uskutečnil, učiní nejsprávnější a nejnáležitější rozhodnutí a volbu, která je povede k plné účasti v pravém životě příštího cyklu

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

času/stavu/procesu, ve kterém již nebude přítomno nic související s neživotem negativního stavu, lidským neživotem a jejich egy.

Avšak jak se uvedlo výše, takováto volba a rozhodnutí se nemohou učinit bez náležitého a správného vědění či zjevení o všech těchto věcech. Na druhé straně není dostatečné mít jen tuto znalost nebo zjevení a na základě toho učinit takový důležitý výběr a rozhodnutí života, nebo smrti. Přijetí této informace nebo zjevení, přicházejícího v zásadě z vnějšku, by bylo vynucené. V tom případě cokoliv obsažené v té znalosti nebo zjevení by se nemohlo nikomu přidělit či přisoudit. Z toho důvodu je nutné ustanovit dlouhé období diskuse, během kterého jsou všechny aspekty zjevené informace zváženy, procházeny znovu a znovu a sdíleny se všemi a následně jsou zvnitřňovány, absorbovány a učiněny nedílnou součástí jejich ‚já jsem‘, čímž jim dávají jasný a pevný základ, na kterém mohou učinit svůj výběr a rozhodnutí ve směru z jejich nitra, a ne ze stanoviska vnucujícího se vnějšku.

Nastolení této diskuse na naší straně a všechny její důsledky, výsledky a následky způsobují bolestivý rozruch v samotné struktuře neživota negativního stavu, lidského neživota a jejich ego stavů. Děje se to v objektivní modalitě vnímání jako diskrétní událost, to znamená, že v této modalitě je to simultánní a synchronní s děním na naší straně. Avšak v okamžiku, kdy se to aplikuje na lidský lineární modus vnímání z pohledu lidské vědomé mysli, je tu pocit dlouhého zpoždění (někdy desetiletí, staletí nebo dokonce tisíciletí) před tím, než nastane jeho dopad. To je důvod, proč všechny tyto faktory zaznamenávané a mající následný dopad v lidské mysli budou velmi pomalu přicházet k lidem a do jejich neživotů.

A tu přichází vaše důležitá role jako Mých představitelů na planetě Nula. Velmi málo z vás má výsadu mít tuto informaci nebo zjevení. Jak si pamatujete, bylo vám v jednom z předchozích dialogů sděleno, že ve vašem případě je zajištěno, že vy smíte znát všechny tyto záhady, jak jsou odhaleny v Mém Novém zjevení, ale ne zbytek lidstva, takže oni hledí, ale nevidí, slyší, ale nerozumí tomu, co jim toto slyšení sděluje - dokud nejsou připraveni, aby byli spaseni ze své slepoty a hluchoty. Jejich záchrana před touto nebezpečnou kondicí je závislá na vás, Mých představitelích, tím, že máte tuto informaci a zjevení. Tím, že je máte, a vaším životním stylem v souladu se vším zjeveným v Mém Novém zjevení je umísťujete do hlubokých záhybů nevědomé mysli lidí, aby, až přijde čas, mohly být přeneseny a přemístěny do jejich vědomých myslí, kde je shledají jako něco známého a na základě toho by mohli zahájit svou vlastní diskusi o všech těchto problémech a učinit své vlastní rozhodnutí a výběr, jak a jakým způsobem chtějí pokračovat. Samozřejmě tím, že budou mít takové důležité informace a zjevení; tím, že rozpoznají dobrovolnou povahu své kondice; a tím, že budou mít otevřeny veškeré své paměti, aby mohli mít náležitý a správný základ, na kterém se učiní taková správná volba a rozhodnutí; a tím, že budou mít příležitost k důkladné diskusi o všech těchto otázkách mezi sebou, je velmi značně předvídatelné, jaký druh volby a rozhodnutí učiní.

V tomto ohledu je jako Moji praví představitelé budete předcházet v této diskusi, která začne někdy v daleké (nebo blízké) budoucnosti - z pohledu vašeho pojmání času - tím, že budete tuto diskusi mít ve vztahu k této informaci a zjevení mezi sebou a tváří v tvář s Petrem, **pokud to bude potřebné a nutné** a pokud Petrovo odvolání

nenastane v dohledné době, velmi brzy nebo ve velmi blízké budoucnosti. Připravte se na tuto možnost a potřebu. Jestliže Petr nebude pro tuto diskusi dostupný kvůli jeho možnému odvolání, potom máte začít diskusi mezi sebou bez jeho fyzické přítomnosti. V tom případě by Petrova účast ve vašich diskusích nastala z duchovního světa. V obou případech, ať už fyzicky, nebo nefyzicky, bude aktivním účastníkem ve vašich diskusích o těchto důležitých záležitostech.

Vzpomínáte si, co bylo řečeno na toto téma v *Korolariích...* v Oznámení? Že je potřeba, aby se udály mezi vámi diskuze tváří v tvář o všech důležitých duchovních otázkách, jak jsou obsaženy v Mém Novém zjevení. Já zde přímo zjevuji, že zde zmíněný požadavek se vztahuje na současnou dobu nebo blízkou budoucnost, a ne na tehdejší čas a tehdejší podmínky, které v té době existovaly. Nyní je pravý čas na realizování tohoto požadavku. Do dneška nebylo možné mít tyto rozsáhlé diskuse tváří v tvář, protože jste postrádali tuto životně důležitou a rozhodující informaci a zjevení. Bez těchto Dialogů a toho, co obsahují, by se takové diskuse doposud nemohly konat nebo by nebyly produktivní a užitečné. Ale nyní je všechno na správném místě, aby začala tato důležitá fáze probíhajícího posunu jako předchůdce všeho ostatního, co se má stát nebo co se stane v budoucnosti (velmi pravděpodobně ne dříve, než budete všichni odvoláni z planety Nula).

Vaše diskuse budou v tomto ohledu velmi potřebné, aby se ustanovilo nebo přeneslo či přemístilo velmi zvláštní klima, které se právě teď ustanovuje v duchovním světě a jiných světech a dimenzích na naší straně, jak se načrtlo výše. Protože, jak se zmínilo v jednom z předcházejících dialogů, probíhá vaše účast na těchto diskusích na vaší straně bez vašeho lidského vědomého uvědomění a jste integrální součástí procesu ustanovení zmíněného velmi zvláštního klimatu, aby se jejich dopad přenesl a přesunul do vašeho vědomého uvědomění a tímto faktorem byl umístěn do nevědomé mysli zbytku lidstva, je radno a dokonce je pro vás nezbytné, abyste podobné diskuse měli také mezi sebou na vaší velmi hluboké vědomé úrovni.

To, o čem tu hovoříme, je velmi důležitý faktor. Aby se ve vašich životech odráželo vše, co se děje takříkajíc za našim plotem a aby se veškeré lidstvo připravilo na to, co v tomto ohledu přijde, je velmi důležité, abyste nastolili toto nové klima, jehož ustanovení probíhá v našich světech, ve vašich soukromých, individuálních a odlišných životech a vašich ‚já jsem‘, jakož i a obzvláště mezi sebou, kdykoli se zúčastňujete vašich skupinových setkání. To je velmi důležité. Také vám to říká, jak nevhodné by pro vás bylo, abyste své diskuse omezovali jen na sexuální záležitosti - jak se tomu zdá být doposud přinejmenším v jedné zemi v Evropě. Takové omezení by vzdorovalo každé možnosti ustanovení potřebného klimatu, jehož ustanovení probíhá právě teď v našich světech a všech příslušných dimenzích.

Výše uvedený požadavek bude pro vás fungovat také jako příprava na váš vlastní individuální a osobní postup rozhodování a výběru ohledně vaší vlastní pozice, místa, stavu a situace uvnitř jak vašeho vlastního osobního a individualizovaného cyklu času/stavu/procesu, tak i toho globálního a všezahrnujícího. Jak víte, a je to zřejmé z výše popsaného zjevení, cokoliv obsahujete, cokoliv a kdokoliv jste, jakoukoliv strukturu, povahu a dynamiku vaše ‚já jsem‘ má nebo se z nich skládá, nelze přenést nebo přesunout do příštího cyklu. Vše, co máte a kdo jste nebo z čeho se vy nebo vaše

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

,já jsem' skládá, je určeno velmi zvláštní, jedinečnou a velmi rozdílnou povahou, strukturou a dynamikou duchovního principu, který ovládá tento současný cyklus času/stavu/procesu. Kvůli tomuto, abyste byli schopni vstoupit do příštího cyklu času/stavu/procesu atd., se budete muset vzdát nebo zcela zanechat všeho, co máte a kým jste ve svém vlastním, jedinečném, individuálním a odlišném ,já jsem'.

V tomto ohledu a v tomto smyslu budete muset obdržet nebo nabýt z nově uvolněného duchovního principu, vycházejícího z odlišného aspektu Mé Absolutní Nové Přirozenosti, úplně novou individualitu, osobnost, jedinečnost a odlišnost, která bude základem a strukturou vašeho nového ,já jsem'. V tomto smyslu obdržíte úplně odlišné a od základu nové ,já jsem', které bude v plném souladu s nově uvolněným duchovním principem, který ovládne příští cyklus času/stavu/procesu. Jinými slovy, vaše nové a odlišné ,já jsem' bude ve své individualitě, osobnosti a jedinečnosti vybudováno ze všech elementů nově uvolněného duchovního principu. Tento faktor vám dovolí plnou účast v nadcházejícím cyklu času/stavu/procesu.

Jak tedy vidíte z tohoto zjevení, vaše nadcházející diskuse o všech těchto otázkách vám pomůže připravit se na to, že se vzdáte všeho, co souvisí s tímto cyklem času, jak individuálně a osobně u vás, tak i globálně pro všechny, a namísto toho získáte všechno, co souvisí s povahou a strukturou příštího cyklu. To také ustanovuje příznivou kondici pro celé lidstvo, jakož i pro všechny ty, kteří jsou během vašeho čtení těchto Dialogů a všeho ostatního, obsaženého v mém Novém zjevení, na vás napojeni z ostatních pseudodimenzí negativního stavu, aby byli připraveni a nachystáni na to, co má v tomto ohledu přijít. A toto vše je tím neobvyklým a velmi vzrušujícím novým klimatem, které se ustanovuje právě teď v našich světech a všech jejich příslušných dimenzích. A vy se můžete účastnit v tomto všem, jestliže si zvolíte svojí vlastní svobodnou vůli a volbou tak učinit ve své pozici a roli Mých pravých představitelů na planetě Nula. Mohu vás ujistit, že v tomto čase není nic důležitějšího než tato spoluúčast.

A to nás přivádí, Petře, k tvému hloubání o pravém významu pojmů ,já jsem' a ,ego'. Jak definujete a chápete tyto důležité pojmy? Jak je zřejmé z toho, co bylo zatím v tomto dialogu zjeveno, úplně všechno včetně ,já jsem' a ,ega' je určeno povahou a strukturou duchovního principu, který vládne současnému cyklu času. V tomto ohledu můžete definovat pojem ,já jsem' jako strukturální a dynamické sebe vědomé, sebe vnímající a sebe identifikující vědomé uvědomění si sebe sama, vztahující se ke všem aspektům duchovního principu, který ovládá tento cyklus času. Je to relativní odvozenina toho aspektu nebo elementu či subelementu Mého Absolutního ,JÁ JSEM', který určuje veškerou povahu, strukturu, obsah a všechno a všechny ostatní, co/kdo se nacházejí uvnitř a během tohoto časového cyklu. Takže jak vidíte z této definice, jakékoliv ,já jsem' a jeho povaha, struktura, dynamika a jeho samotné jsoucno a bytí je závislé na čemkoli, co je uvolněno z Mého Absolutního ,JÁ JSEM'. Z toho důvodu v momentě, kdy tento aspekt Mého Absolutního ,JÁ JSEM', vložený do všech relativních ,já jsem' v této relativní kondici, vyčerpá veškerý svůj obsah a užitečnost, jakož i veškerý obsah a užitečnost duchovního principu ovládajícího tento konkrétní cyklus, musí se opustit za účelem uvolnění cesty pro příchod nového a odlišného aspektu, elementu a

subelementu do jsoucna a bytí s novým a odlišným ‚já jsem‘, které svou povahou, strukturou a dynamikou bude plně odrážet obsah a význam přicházejícího cyklu.

Jak vidíte z tohoto popisu, jakékoliv relativní ‚já jsem‘, protože je relativní a protože jeho struktura, povaha, dynamika a obsah zcela závisí na samotné zvláštní povaze a obsahu duchovního principu, který vládne danému cyklu času/stavu/procesu, nemůže mít permanentní, neměnnou, nezměnitelnou a nenahraditelnou povahu. Na konci každého cyklu času/stavu/procesu musí být odstraněna a nahrazena novou, která bude v plném souladu s odlišným aspektem, elementem nebo subelementem Mého Absolutního ‚JÁ JSEM‘, uvolněným, aby vládl přicházejícímu cyklu času/stavu/procesu.

Je velmi logické předpokládat, že pokud je každý cyklus času/stavu/procesu ovládán velmi specifickým a úplně odlišným duchovním principem, pak v tom případě se nic z něho nemůže stát užitečným nebo použitelným v jakémkoliv následujícím cyklu. To je obzvláště pravda ve vztahu k cyklu, ve kterém žijete a fungujete. Kvůli zmíněné spoluexistenci dvou forem uvnitř tohoto cyklu - pravého života a falešného neživota, jakož i lidského neživota, by jakýkoliv pokus přenést nebo využít cokoli v něm obsažené bezděčně zamořil všechno a cokoli i všechny do takové míry, že by to jakémukoliv aspektu nového duchovního principu znemožnilo se ujmout. V tom případě by nový cyklus času/stavu/procesu selhal a nebyl by s to ustanovit, ilustrovat a demonstrovat svoji specifickou strukturu, povahu a dynamiku.

Trochu rozdílná situace může existovat nebýt možná s cyklem času/stavu/procesu, který bude následovat ten, který přichází po současném cyklu, ve kterém je manifestována a ustanovena spoluexistence zmíněných dvou forem - pravého života pozitivního stavu a neživota negativního stavu i lidského neživota s jejich stavu ega. Protože tento nový cyklus by nebyl poskvrněný ani nakažený čímkoli, co obsahuje tento současný, cokoli by obsahoval a ilustroval, by mohlo být využito v nové formě a kondici v tom následujícím cyklu. V tomto případě by před otevřením toho následujícího cyklu každý, kdo se nachází v jakémkoli aktuálním cyklu, pečlivě a rozsáhle zvažoval, co a do jaké míry, jestli vůbec něco, by mohlo být prospěšně využito v příštím cyklu. Ale dokonce i v tomto případě, cokoli by se shledalo jako prospěšné využít, by se úplně a kompletně transformovalo takovým způsobem, aby se to hodilo k povaze a struktuře přicházejícího cyklu. Takže i v tomto případě by věci, jakož i všechny sentientní entity, nebyly stejné, jako byly v cyklu předchozím.

Ale mohu vás ujistit, že se vůbec nic, co obsahuje váš cyklus času/stavu/procesu, nebude moci žádným způsobem ani cestou prospěšně využít v příštím cyklu. Avšak všechny jeho zážitky, manifestace, demonstrace, ilustrace a cokoli má, byly, jsou a budou umístěny v univerzalitě-všeho pro věčné poznání všech odpovědí na všechny otázky, které byly formulovány a položeny v průběhu tohoto cyklu, aby každý věděl, co nevolit a jakým nebýt. Je pouze logické předpokládat, že jestliže byl tento cyklus času/stavu/procesu založen za účelem položení těch otázek a získání všech nutných a potřebných odpovědí na ně a jestliže jasně demonstruje a ilustruje, co nevolit a jakým nebýt, pak v tom případě nic z toho nemůže být žádným způsobem ani cestou využito v následujícím cyklu. A nejen to, ale taky nikdo, kdo byl, je nebo bude účastníkem tohoto procesu takový, jaký je a jaké je jeho ‚já jsem‘, se ve svém současném rozpoložení a stavu taktéž nemůže přenést do následujícího cyklu. Proto potřebuje

získat něco zcela odlišného a zcela nového, co se jemu i vám všem stane dostupným v příhodné době během přechodného období.

Pokud se týká pojmu ‚ego‘: Jaká je jeho definice a jak se ustanovilo? Jak si vzpomínáte z jednoho předcházejícího dialogu, ego bylo vytvořeno v průběhu vymyšlení a aktivace neživota negativního stavu a lidského neživota za účelem vyměnění nebo nahrazení pravého ‚já jsem‘ falešným, které by zahrnovalo a obnášelo totálně odlišný obsah a význam než ten, který obsahuje pravé ‚já jsem‘. Jak si vzpomínáte, s plným zachováním ‚já jsem‘ by vymyšlení a aktivace neživota nebyly možné. Pravé ‚já jsem‘ svojí povahou, strukturou, funkcí a dynamikou uvnitř sebe obnáší všechny aspekty pravého života a plnou znalost toho, kým je a jaký je účel a význam jeho individuálního, jedinečného a odlišného života uvnitř každého cyklu času/stavu/procesu. S takovouto plnou znalostí by nic pseudopovahy neživota a čehokoliv, co obsahuje, nemohlo dojít ke svému vlastnímu pseudojsoucnu a pseudobytí. Zatímco jakékoliv ‚já jsem‘ je stvořeno z těch aspektů Mého Absolutního ‚JÁ JSEM‘, které jsou příhodné během každého konkrétního cyklu času/stavu/ procesu, a zatímco odráží Moji Pravou Přirozenost ve své relativní kondici nebo ten aspekt Mé Pravé Přirozenosti, který je příhodný během každého současného cyklu času/stavu/procesu, ego je založeno a postaveno na popředí toho, že cokoli této povahy vůbec existuje.

Jak si vzpomínáte, šlo o to ilustrovat a demonstrovat pseudoživotní styl, který by neměl nic společného s ničím, co je obsažené v pravém životě pozitivního stavu a v jeho životním stylu. A protože jakýkoliv význam a účel takového života je zakořeněn v povaze, struktuře, dynamice a funkci každého cyklu času/stavu/procesu, bylo nezbytné přijít se speciálním typem konstrukce, která by uvnitř sebe obnášela povahu, strukturu, dynamiku a funkci toho, co nejenže není obsaženo v povaze, struktuře, dynamice a funkci pravého života a jeho ‚já jsem‘, ale co by bylo opakem všeho v něm a co by mělo totálně odlišný význam a účel. A protože pravý život ‚já jsem‘ tkví v láskyplném a starostlivém sdílení všeho, co má a čím je, z toho důvodu padělaný život neboli neživot jakéhokoliv ega je popíráním toho, že na takovém láskyplném a starostlivém sdílení je založen pravý význam života.

Ohledně tohoto faktu musíte rozumět tomu, že jestliže pravé ‚já jsem‘ má v každé a jakékoliv své funkci během jakéhokoliv a každého cyklu času/stavu/procesu plnou znalost toho, kdo je a jaká je jeho pravá přirozenost, v tom případě ego během svého působení nemá vůbec žádný pojem o tom, kdo nebo co je jeho nositelem. Jde o to si zde uvědomit, že abyste byli schopni cokoli sdílet, nebo v tomto případě to, co máte a kým jste, musíte mít plnou znalost toho, kdo jste a co máte. Jinak byste nemohli sdílet vůbec nic. Současně byste neměli žádnou představu o účelu a významu svého života tkvícího ve vašem ‚já jsem‘. Abyste ilustrovali a demonstrovali něco, co ve své pravé esenci a substanci nemá žádný význam ani účel, přijdete s fabrikací něčeho jako ‚ego‘, jehož účelem je tento fakt ilustrovat a demonstrovat. Paradoxně řečeno, v této ilustraci a demonstraci může být nalezen pravý účel a význam toho zfabrikovaného ‚ega‘.

Takže na základě tohoto logického faktoru se ‚ego‘ může definovat jako zvláštní typ výtvaru, zfabrikovaného za účelem výměny a nahrazení pravého ‚já jsem‘, aby se u vybraných sentientních myslí uzavřela a odstranila jakákoliv znalost toho, kým jsou a jaký je účel a význam jejich životů. Znovu se opakuje, že dokud víte, kdo jste a jaký je

účel vašeho života, což je informace plně obsažená ve vašem ‚já jsem‘, je nemožné být jen vzdáleně ustanovit cokoli, co je obsažené ve struktuře, povaze, dynamice a funkci všech forem neživota a stavech jejich ega. A protože jednou z hlavních funkcí pravého ‚já jsem‘ je milovat a být milován, sdílet a být sdílen, vědět a chápat a být moudrý a vědomě a s pochopením nést vše, čím bylo naděleno z duchovního principu, který vládne každému cyklu času/stavu/procesu, v tom případě hlavním účelem jakéhokoliv ‚ega‘ je být v sebelásce, v lásce k zevnějšnostem, získávat všechno jen pro sebe, být bláznivý a uznávat jen své vlastní potřeby a ovládat a mít moc nad vším a každým, a být bez jakékoli znalosti a pochopení toho, co se musí nést, ilustrovat a demonstrovat uvnitř tohoto cyklu každým časem/stavem/procesem.

Protože pravé ‚já jsem‘ má vždy původ ve Stavě a Kondici Mého Absolutního ‚JÁ JSEM‘ nebo v té Jeho části, která řídí každý aktuální cyklus času/stavu/procesu, z toho důvodu má věčné pokračování, třebaže v odlišné formě, tvaru, stavu, procesu a kondici odpovídající specifickým potřebám struktury, povah, dynamiky a funkce každé konkrétní doby. Na druhé straně, protože ‚ego‘ vzniklo v relativní kondici se zamýšleným účelem zcela odlišným, je limitováno ve své funkci pouze na současný cyklus času/stavu/procesu. Proto po završení tohoto cyklu bude zrušeno a ve všech svých funkcích totálně eliminováno.

Aby ilustrovali a demonstrovali pravou povahu a funkci lidského ega, jakož i ega jako takového, několik Mých vybraných pravých představitelů souhlasilo s tím, že zažije, jaké to je být v takovém stavu, kondici a procesu s plným uvědoměním si jeho bídného a prohnitého stavu. Současně je učiněno, že aby měli takový prožitek a nacházeli se v takovém prožívání, nejsou si během něho vědomi svého spojení se Mnou a se členy své duchovní rodiny, aby se autentičnost a pravost jejich zážitků toho, jaké to je být v lidské kůži vězící ve svém ‚egu‘, mohla plně projevit a realizovat ve prospěch všech v mém Stvoření a kdekoliv jinde. Během doby, kdy jsou v této kondici, se cítí přepracovaní, přepjatí, neschopni odpočinku, nemohou dobře spát a mají všechny druhy nepříjemných fyzických příznaků, obzvláště bolesti hlavy, srdce a žaludku. Samozřejmě žádný z těchto příznaků není pro toho, kdo jej zažívá, smrtelný nebo vážně škodlivý. Specifické aspekty takové zkušenosti se samozřejmě liší od jednoho případu ke druhému. V tomto ohledu mají čistě individuální a osobní konotaci, týkající se pouze toho jediného jedince. Z toho důvodu se nemohou odhalit. Avšak stanou se pro toho jedince zřejmými v okamžiku, kdy pomine období pro tuto důležitou ilustraci a demonstraci.

Takže každému, kdo se ocitne v této konkrétní nepříjemné situaci, se doporučuje, aby byl trpělivý a vydržel až do samého konce s plným poznáním, že jeho kondice a stav a cokoli, co v tomto ohledu ilustruje a demonstrovuje bez ohledu na to, jak je to bídné a nesnesitelné, slouží nějakému velmi důležitému duchovnímu účelu. Ty víš, Petře, že tomu tak je, že své vlastní bídné a velmi nepříjemné fyzické kondice. Jediná věc, která může být vyřčena o těchto zážitcích, je ta, že mezi mnohými jinými věcmi slouží ilustraci a demonstraci pseudoživota lidského ega oproti pravému životu pravého ‚já jsem‘.

A teď pojďme pro dnešek skončit, protože ty, Petře, začínáš být velmi fyzicky unaven a vyčerpán. Mimochodem na otázku Josefa Beneše, zdali je náležité pokládat otázky

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

skrze tebe, Petře, je odpověď ano, **pokud takové otázky mají multiverzální význam.** Žádné jiné typy otázek nebudou akceptovatelné. A toto je pro dnešek vše. Přeji ti všechno nejlepší.

Petr: Velmi mnoho děkuji za toto významné a důkladné zjevení. Do příště - pokud nějaké příště bude.

Dialog stý dvacátý osmý

26. března 2000

Petr: Vnímám, že bys rád pokračoval v probírání záležitostí vyvolaných v předchozím dialogu (127.), vztahujících se k ‚já jsem‘ a ‚ego‘. Mám pravdu? A také, že by ses rád zmínil o něčem jiném, týkajícím se Tvé Pravé Nové Přirozenosti. Navíc Ardyth se divila, proč byl opomenut pojem moudrosti v Dialogu 172. na straně 267, kde probíráš principy zakotvené v pseudosvětě a ve všech oblastech zóny vymístění. A také proč se ty principy nepsaly velkými písmeny. Ptá se, zdali byla Moudrost úmyslně opomenuta. Budeš se chtít zabývat těmito záležitostmi, nebo něčím jiným?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, máš pravdu. Potřebujeme dále rozpracovat pojmy ‚já jsem‘ a ‚ego‘ a potřebujeme se dotknout něčeho, co souvisí s Mou Novou Přirozeností. A více než rád bych vysvětlil, proč byl pojem moudrosti záměrně opomenut ve zmiňované větě.

Začneme s reakcí na Ardythinu obavu. Především důvod, proč ty principy nebyly psány s velkými písmeny, byl ten, že se vztahují na všechny ty, kteří se nacházejí v zóně vymístění a jejich pseudosvětěch, jakož i na lidi na planetě Nula a kdekoliv jinde. Kdykoliv vymezujeme tyto pojmy pro někoho jiného, kdo se nevztahuje ke Mně, nemohou být psány s velkými písmeny. V okamžiku, kdy aplikujete tyto principy na někoho, kdo nejenže není Absolutní, ale je relativní a také se nachází v neživotě negativního stavu a v lidském neživotě, stávají se tyto principy ve vztahu k němu také relativními. Tento důležitý faktor jim bylo velmi nutné silně zdůraznit, aby neupadli do tendence považovat se buď za absolutní, nebo za bohy. Pouze když probíráme tyto principy ve vztahu k jejich Absolutnímu Zdroji tak, jak se nacházejí v tom Zdroji, protože jsou v NĚM v Absolutním Stavě a Kondici, aby se odrážel tento Stav a Kondice, musí se psát s velkými písmeny.

Na druhé straně se úmyslné opomenutí pojmu ‚Moudrost‘ ve zmíněné pasáži vztahuje ke kondici, která se měla ustanovit po mém odchodu z planety Nula. Jak víte, první krok v procesu vložení těchto principů do něčeho nebo někoho, co/kdo se nachází v takzvaném neživotě, se vztahuje k potřebě zdůrazňování lásky, dobra, pravdy, pozitivních skutků a víry. Druhý krok v tomto ohledu je ochota dobrovolně začlenit tyto principy do svého vlastního neživota, čímž získávají pravý život. Náležitým aplikováním a manifestací zmíněných principů do svých niterností, o kterých neměli ponětí, že vůbec existují - konec konců jejich neživot byl založen na vyloučení jsoucna a bytí niterností a na důrazu na pseudorealitu zevnějších, které byly z jejich pohledu jedinými věcmi, které se počítaly - a které jim umožnily objevit tyto niternosti, tímto, a pouze tímto se mohou stát moudřími. To je důvod, proč ve zmíněné větě nebyl zahrnut termín ‚moudrost‘.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Důležitou záležitostí je zde uplatnění multiverzálního principu, který říká, že všechno pochází z vnitřku čili z niterností a z této pozice pokračuje nebo postupuje do zevnějšku čili do zevnějšností. Přijetím tohoto důležitého duchovního principu a jeho zasazením a praktickým využitím ve vlastním životě se tímto postupem jedinec stává moudrým.

Nejdříve bylo potřeba tento princip dostat do popředí pozornosti všech v neživotě negativního stavu a lidském neživotě, aby mohli mít náležitý základ pro ústup z jejich modality pseudoživota nebo neživota zakořeněné v jejich zevnějšnostech, a začít hledat význam pravého života a jejich ‚já jsem‘ ve svých niternostech, ke kterým byla cesta uzavřena a uzamčena. Jakmile ustanoví tento nový modus života, pouze tehdy se stanou moudrými. Z toho tedy vzniká potřeba opomenout pojem ‚moudrost‘ ve zmíněné větě. Jak vidíte z této rozpravy, nejsou žádné náhody v tomto ani v jiném ohledu. Vše se sděluje záměrně tak, jak se to sděluje.

Petr: Abych řekl pravdu, vědomě jsem si neuvědomoval, že slovo ‚moudrost‘ bylo vypuštěno v citované větě.

Pán Ježíš Kristus: Tohle pouze říká, Petře, že tvé zaznamenávání se děje tím, že vkládám každou jednotlivou ideu a slovo do tvé mysli přímo. Tato metoda velmi často obchází tvou okamžitou vědomou uvědomělost. A takto to má být v průběhu tvého přenášení a zaznamenávání obsahu našich Dialogů.

Petr: Moc Ti děkuji za toto vysvětlení. Jsme připraveni pokročit k dalším záležitostem?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, jsme. Pojd‘me nyní trochu více hovořit o pojmech ‚já jsem‘ a ‚ego‘. Jak jsem si včera večer všiml, během tvé procházky okolo domu ti přišla na mysl jedna závažná otázka. Byla o možnosti porušení principů jedinečnosti, individuality a odlišnosti každého jednotlivého ‚já jsem‘, které vychází z nějakého velmi specifického aspektu, elementu nebo subelementu Mého Absolutního ‚JÁ JSEM‘. Při tvém chápání tohoto odvozování ses obával, že vymazáním všeho, co je obsaženo v přirozenosti a struktuře každého ‚já jsem‘ na konci každého cyklu času/stavu/procesu, se ztrácí vlastní jedinečná individualita, osobnost a odlišnost, a tímto tento aspekt, element nebo subelement, který v první řadě umožňuje této individualitě, jedinečnosti a odlišnosti každého ‚já jsem‘ být a existovat, bude také vymazán z Mého Absolutního Stavů. Kdyby se cokoli této povahy přihodilo tím, že by se vymazalo něco Absolutního, vymazalo by se celé Absolutno také.

Do jisté míry se nerozumí postupu, kterým se opuštění všeho, čím jedinec je a z čeho sestává, čili vlastního ‚já jsem‘, odehrává nebo provádí. Když mluvíme o potřebě vzdát se všeho, co jedinec má a čím nebo kým je ve svém jedinečném, individuálním a odlišném ‚já jsem‘, hovoříme o všem, co je základem velmi specifické modality fungování a životního stylu, který byl a je určován povahou, strukturou a dynamikou duchovního principu, který ovládá jednotlivý cyklus času/stavu/procesu. Zvláštnost, jedinečnost, individualita a odlišnost každého a všech ‚já jsem‘ je zbudována a následně ustanovena ze všeho, co tento specifický duchovní princip obsahuje. Tímto a prostřednictvím tohoto je každý tím, kým je, a takovým, jaký je ve svém ‚já jsem‘. Pocit a velmi silné vědomé uvědomění si schopnosti mít sebeuvědomění ‚já jsem‘ ve všech

jeho aspektech a manifestacích závisí na dostupnosti duchovního principu, který se přivádí z Mé Absolutní Přirozenosti, a na jeho náležitém využívání a manifestaci ve zvláštnosti životního stylu všech, kteří se nacházejí uvnitř každého cyklu času/stavu/prostoru/procesu. Protože úplně každé „já jsem“ ve všech aspektech své přirozenosti, struktury, dynamiky a manifestace je relativní, relativní k Mé Absolutní Přirozenosti, kvůli samé povaze této relativnosti nemůže mít absolutní, neměnnou, nemodifikovatelnou a na věčnost nenahraditelnou přirozenost.

Samotná relativní přirozenost každého „já jsem“ určuje faktor jeho vyčerpatelnosti a doběhu, dokud se zcela nezastaví ve své funkci a manifestaci. Jinými slovy, v tom okamžiku je v nebezpečí své věčné smrti. Aby se tomu předešlo a aby se zachovala velmi specifická, neopakovatelná, jedinečná, individuální a odlišná přirozenost každého relativního „já jsem“ a aby se také nerozpadl Můj specifický aspekt, element nebo subelement zapuštěný do toho „já jsem“, kterým žije a funguje, je vytaženo zpět ke Mně a rovněž jeho kopie se uloží do univerzality-všeho pro věčné uchování a z Mé Absolutní Přirozenosti se uvolní nový aspekt, element nebo subelement, který každému nadělí nové a odlišné „já jsem“, odpovídající potřebám zcela nové struktury, povahy, dynamiky a manifestace nadcházejícího cyklu času/stavu/prostoru/procesu/kondice.

V tomto ohledu musíte pochopit, jestli můžete, že samotný pocit a vnímání bytí svým vlastním jedinečným, individuálním, odlišným a nenapodobitelným „já jsem“ jsou vždy zachovány na věčnost. Tvůj zmatek, Petře, v tomto ohledu pramení z tvého nesprávného předpokladu, že také tento důležitý pocit a vjem v sobě a sebou rovněž zmizí. Musíte velmi jasně rozlišovat mezi potřebou pro opuštění a nahrazení všeho, z čeho se každé „já jsem“ skládá a kým a jakým je, od potřeby zachovat pocit a vnímání svého vlastního, jedinečného, individuálního, odlišného a nenapodobitelného „já jsem“. To jsou dvě odlišné věci. Tento pocit a vnímání nikdy nemohou zmizet ani se odstranit. Bez tohoto pocitu a vnímání by každý skutečně zemřel ve věčném smyslu, a ne jen ve fyzickém relativním smyslu. Avšak co se odstraní je samotný obsah, povaha, struktura, dynamika a modalita manifestace každého „já jsem“, ne ale pocit a vnímání, že pokračuje v jsoucnu a bytí svého vlastního „já jsem“, třebaže nyní v totálně odlišném modu, stylu, povaze, struktuře, dynamice a projevu, než v jakém bylo a jaký mělo předtím.

Takže se stane to, že v okamžiku, kdy pocítím, že úplně každé „já jsem“ je připraveno spotřebovat nebo vyčerpat vše, co obsahuje a z čeho se skládá (a toto se vztahuje jak na uzavření jakéhokoliv aktuálního cyklu času/místa/stavu/procesu a jeho povahy, struktury, dynamiky a manifestace, tak i na uzavření jedincova vlastního individuálního cyklu času/stavu atd.), aby se každý jedinec ochránil ve svém „já jsem“ od smrti. Já mu ihned nadělím nový aspekt, prvek nebo dílčí prvek, který dává každé individualitě nové „já jsem“, shodné s potřebami, povahou, strukturou, dynamikou a manifestací přicházejícího cyklu. Avšak pocit a vjem, že je svým vlastním „já jsem“, nemůže být nikdy odstraněn, změněn, nahrazen nebo zmizet na věčnost. Je vždy zachován a nedotčen, takže uvědomění uvědomování si sebe sama ve významu obsahu těchto výrazů je neustále zachováno. Jestliže by tento pocit a uvědomění zmizelo, v tom případě by dotyčná individualita skutečně zemřela ve věčném smyslu. Taková

možnost, jak víte, by Mi vůbec nemohla přijít na Mou Absolutní Mysl. Nikdy bych nemohl dovolit, aby se cokoliv této povahy stalo. Chápeš základní rozdíl mezi těmito dvěma aspekty jsoucna a bytí každého v probírané souvislosti, Petře?

Petr: Velmi jasně. A děkuji Ti, že jsi mi tento rozdíl vysvětlil.

Pán Ježíš Kristus: Není zač, Petře. A nyní pokračujme v naší diskusi o ‚já jsem‘ a ‚egů‘. Jak jste si povšimli, kdykoliv probíráme pojem ‚já jsem‘, vždy doprovázíme tento pojem atributy jeho individuality, jedinečnosti, odlišnosti a nenapodobitelnosti. Takové pojmy jako tyto jsou základem samotného života ‚já jsem‘, jimiž lze vůbec pojmout jeho uvědomění si uvědomování sebe samého, totiž, že je a existuje jako sebe samé a samo o sobě. Avšak je vůbec něco, nějaké kolektivní ‚já jsem‘, co by mohlo existovat v rámci pravého života pozitivního stavu, co by dávalo specifické klima, styl, povahu a způsob života každé jednotlivé společnosti nebo skupině či zemi a co by bylo základem jejich funkce a existence? Je taková věc jako kolektivní ‚já jsem‘ vůbec možná v rámci pravého života pozitivního stavu?

Jak si vzpomínáte, v Mém Novém zjevení v kapitole 25, str. 709, byl formulován jeden velmi důležitý princip. Nech Mne opakovat tento princip doslovně:

„Každá sentientní entita je nekonečně jedinečná a nemůže se opakovat. Ale současně má každá sentientní entita něco společného s některými, ale ne se všemi sentientními entitami. A konečně, každá sentientní entita obsahuje něco ve své přirozenosti, co je společné všem sentientním entitám všude a kdykoliv a za jakýchkoliv podmínek. Toto je princip jedinečnosti, podobnosti a společného jmenovatele.“

První rozdíl mezi tímto principem a tím, o čem hovoříme v tomto dialogu, je to, že v tomto principu se používá termín ‚sentientní entita‘. V našem případě v tomto konkrétním dialogu používáme pojem ‚já jsem‘. Termín ‚sentientní entita‘ značí sloučení všeho, z čeho se skládá ve své celistvosti a úplnosti nebo ve všech aspektech své přirozenosti. Na druhé straně termín ‚já jsem‘ v současné konotaci svého významu znamená prostředek, kterým jakákoliv sentientní entita funguje, projevuje a vykonává vše, co má, a vše, čím je ve svém vlastním jedinečném, individuálním, odlišném a neopakovatelném chování. Toto je velmi specifická modalita fungování, manifestace a konání. V tomto smyslu a v této konotaci nemůže být nikdo stejný nebo mít stejný zvláštní způsob a styl fungování, manifestace a konání jako nějaké jiné ‚já jsem‘.

V tomto smyslu, protože každé ‚já jsem‘ je takovéto, všichni jedinci mají něco společného s některými jinými a v některých případech se všemi ostatními jedinci. V této konotaci mají všichni své vlastní ‚já jsem‘, které je tak individuální, jedinečné, odlišné a neopakovatelné jako jakékoliv jiné ‚já jsem‘ každého jedince. Avšak v některých případech někteří jedinci, ale ne všichni, mají něco společného v tom, že vykazují jisté omezené podobnosti a společné rysy ve způsobu, jakým fungují a jakým se manifestují. Tyto podobnosti a společné rysy vedou ke vzniku jistých společností a skupin. V tomto smyslu sdílejí některé společné zájmy, které jsou základem jejich funkce a účelu, za jakým byly ustanoveny.

Toto uzpůsobení a uspořádání by mohlo působit dojmem, že tu musí být něco jako kolektivní ‚já jsem‘, které především umožňuje založení takových skupin, společností a zemí. Ale v rámci pravého života pozitivního stavu tomu tak není. Každé jednotlivé individuum funguje ve svém ‚já jsem‘ uvnitř každé takové skupiny, společnosti nebo země z pozice svého vlastního individuálního, jedinečného, odlišného a neopakovatelného ‚já jsem‘ a přispívá ke společnému cíli a účelu, pro který byla každá taková skupina, společnost nebo země založena. Takže v tomto smyslu mají společný cíl a účel. Ale způsob a cesta, jakými tohoto cíle a účelu dosahují, jsou z pozice každé individuality a jejího ‚já jsem‘ nekonečně odlišné a jedinečné. V tomto ohledu nemají nic společného. Ale takto nespočetné rozličnosti a bohatost příspěvků individuálních ‚já jsem‘ obohacují život každé jednotlivé skupiny, společnosti nebo země.

Protože každá taková skupina, společnost nebo země má nějaký určitý cíl a účel, kvůli kterému byla ustanovena, mají všichni při vzájemném porovnání něco společného: ve svém vlastním jedinečném a odlišném cíli a účelu všichni usilují co možná nejlépe přispívat k obecnému blahu všech v jsoucnu a bytí Mého Stvoření. Tohle je to, co skutečně znamená jejich společný jmenovatel, kromě faktu, že oni všichni odvozují svoje jedinečné, rozličné a individuální životy a jejich specifické, neopakovatelné ‚já jsem‘ přímo ze Mne. A toto je to, co znamená mít něco společného s některými, ale ne se všemi sentientními entitami a mít něco společného se všemi sentientními entitami.

A nyní se věnujme některým dalším záležitostem, které se týkají pojmu ‚ego‘. Tento pojem jsme definovali v předchozím dialogu (127.). Jak si z toho dialogu pamatujete, aby mohlo ‚ego‘ vejít do svého vlastního pseudojsoucna a pseudobytí a do své vlastní pseudofunkce, bylo nedřívě nezbytné zatlačit, potlačit, izolovat a zavřít právě ‚já jsem‘ uvnitř sentientních myslí všech obyvatel neživota negativního stavu a všech lidských tvorů v jejich vlastním lidském neživotě. Jinými slovy, bylo nezbytné vložit ‚já jsem‘ do totálně nepřístupné modality. Jak také nyní víte, jakýkoliv přístup k tomu ‚já jsem‘ by znemožňoval ustanovení neživota ve všech jeho formách, tvarech a kondicích.

Jak si vzpomínáte, jednou z hlavních vlastností tohoto ‚ega‘ je, že neobsahuje žádnou znalost toho, kdo je jeho nositel a co v sobě obsahuje. Taková znalost je obsažena pouze v pravém ‚já jsem‘ každého individua. Mít tuto životně důležitou znalost znemožňuje, aby se jakýkoliv jiný typ života nebo neživota uskutečnil. Důvod tohoto faktu se může najít ve struktuře, povaze a dynamice ‚já jsem‘. Jak víte, opravdové ‚já jsem‘ ve všech svých aspektech vychází a pochází z Mého Absolutního ‚JÁ JSEM‘. V tomto zdroji je obsažena veškerá pravá znalost toho, kdo takové ‚já jsem‘ je a co je jeho účelem, posláním, určením, rolí a funkcí. Protože takové ‚já jsem‘ ví, že Já jsem Absolutní Zdroj jeho života a všeho ostatního v jsoucnu a bytí a v mém Stvoření obecně, činí to marným jakýkoliv pokus ustanovit nějaký jiný typ života, než je pravý život pozitivního stavu.

Jestliže chcete ustanovit něco, co nemá nic společného s ničím, co vám doposud bylo dostupné, museli byste vypracovat jisté prostředky, které by vyloučily jakoukoli znalost původního zdroje toho všeho. Současně, abyste uspěli v takovém vynalezení a ustanovení, museli byste si zachovat jakési temné uvědomění nebo lépe řečeno svou schopnost říci ‚já jsem‘ nebo jednoduše ‚já‘, abyste měli jakýsi pocit, že jste tím, kdo jste, bez jakékoliv skutečné znalosti toho, kdo ve skutečnosti jste. Je to paradoxní závěr

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

v tom, že abyste vůbec fungovali, museli byste mít schopnost pojmout a říci ‚jí jsem‘ nebo jednoduše ‚já‘. Žádný jiný způsob by nemohl fungovat. V takovém případě byste se neodlišovali od jakéhokoliv zvířete.

Pravý rozdíl mezi vámi a jakýmkoliv zvířetem vychází z vaší schopnosti pojmout a říci ‚já jsem‘ nebo ‚já‘. Avšak toto pojmání a schopnost říci tato slova vám nedává žádný smysl, vjem, pochopení nebo znalost toho, kdo ve skutečnosti jste ve své vlastní esenci a substanci, a toho, jaký je pravý význam, účel a cíl vašeho života.

Tento vynalezený nebo zfabrikovaný prostředek byl nazván ‚ego‘. A protože jeho povaha, struktura, dynamika, manifestace a funkce jsou základem všech aspektů neživota negativního stavu a lidského neživota, nemá v sobě nic, co by obsahovalo cokoli z pravého života pozitivního stavu nebo života jako takového. Tím, že je v opačné pozici ke všemu, co obsahuje pravé ‚já jsem‘, a tudíž pravý život jako takový, jeho vlastnosti lze nalézt v něčem, co by nikdy nemohlo pocházet z Přirozenosti Někoho, Kdo je Absolutní Pozitivností. Kvůli tomuto je všechno, z čeho se ego skládá, pouze čistá negativita.

Tato specifická negativita dala vznik takovým rysům, vlastnostem a vzorcům chování, které nikdy předtím neexistovaly a které by mohly být definovány jako sebeláska nebo sobeckost, láska k tomuto světu (k zevnějšnostem), žárlivost, závist, chtivost vlastnit, hrabivost, lakota, bezohlednost, hrubost, velikášství, povyšování se, nafoukanost, považování se za výjimečného, ovládání ostatních, nadvláda nad ostatními, vlastní důležitost, vychloubačnost, vytahování se, upoutávání pozornosti na sebe, falešná pýcha, vyhledávání slávy pro ni samotnou, agresivita, útočnost, nesnášenlivost, ignorance, rasismus, nevyrovnanost, jednostrannost, nedůvěra, podezíravost, nečestnost, potřeba chvály i uznání a všechny podobné negativní rysy a vlastnosti. Určují pravou ohavnou povahu neživota negativního stavu a lidského neživota. Jsou zdrojem všeho, co prožíváte nebo prožívá celé lidstvo během historie své krvavé a hrozné pseudoexistence.

Extrémní případy ukázky výše zmíněných vlastností se daleko horším způsobem projevují ve všech peklech zóny vymístění než na planetě Nula. Fakticky je jejich neživot možný pouze a pouze proto, že se plně ztotožňují s takovými vlastnostmi jako jediným zdrojem svého neživota nebo pseudoživota. Naneštěstí pro vás, váš lidský neživot nebo pseudoživot je také umožněn pouze kvůli povaze těchto rysů a vlastností v jeho pseudopřirozenosti.

Jediný podstatný rozdíl mezi vašim neživotem a neživotem každého v pravém negativním stavu je ten, že ve vašem neživotě je malý počet Mých představitelů, kteří jsou takový buď otevřeně nebo skrytě a kteří v sobě obnášejí nějaké rysy a vlastnosti pravého života pozitivního stavu a svého pravého ‚já jsem‘. Avšak dokonce i v jejich případě, aby se zachovala anonymita toho, kdo skutečně jsou a jaká je jejich pravá přirozenost, účel, funkce, role a určení, jsou tyto ve většině svých aspektů z bezpečnostních a jiných důležitých důvodů před nimi utajeny. Takže dokonce i vy, kteří jste zjevně Mými pravými představiteli, v podstatě nevíte, kdo opravdu jste a jaká je vaše pravá přirozenost, která tkví ve vašem pravém ‚já jsem‘.

Z toho důvodu, kvůli omezené znalosti těchto faktů a kvůli tomu, že cokoliv, co vám bylo známo, se v zásadě vztahovalo k vaší lidské povaze čili fakticky k vašemu ‚ego‘, ve kterém je zakořeněna vaše lidská povaha, jste velmi často a ve většině případů, měli během vašeho života na této planetě tendenci fungovat z pozice vašeho ega. Tímto fungováním jste tak či onak podporovali pseudojsoucnost a pseudobytí lidského neživota a nepřímou neživot negativního stavu. Donedávna nebo do doby, než se Mé Nové zjevení stalo dostupným, se takové vaše působení tolerovalo, abyste mohli přenášet všem v pravém životě pozitivního stavu, co vaše ego bylo vůbec zač v porovnání s pravým ‚já jsem‘, a na základě toho také to, jaká vůbec byla povaha neživota negativního stavu i lidského neživota. Manifestováním těchto faktů povahou lidské části vašeho nadělení jste byli schopni všem v pravém životě pozitivního stavu opatřit důležité poučení o tom, jak nebýt a jak se nechovat nebo se nevztahovat či nejednat atd.

Avšak s dostupností Mého Nového zjevení, a obzvláště těchto Dialogů, které završují plnost současného Nového zjevení, takovýto postoj, chování, funkce a životní styl již není tolerovatelný ani potřebný. Vstoupili jste do odlišné modality životního stylu, jež od vás vyžaduje začít objevovat něco zcela odlišného - kdo jste, co je vaše pravé ‚já jsem‘ vůbec zač a jaká je vaše pravá přirozenost.

Abyste mohli dosáhnout tohoto nanejvýš žádoucího cíle. Potřebujete se zbavit svého ega a potřebujete se naučit fungovat ze zcela odlišné pozice - z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘. Splnit tento úkol tedy není jednoduché. Jestliže jste celý svůj život v zásadě fungovali z pozice vašeho ‚ega‘, bude obtížné zvrátit tuto pozici a začít fungovat z pozice, která nemá nic společného s tím, co bylo motivující a hnací silou vašeho života v lidském neživotě.

Co však myslíte, proč jsme hovořili o těchto věcech a zjevili vám všechno, co je obsaženo v mém Novém zjevení, a obzvláště v těchto Dialogích? Abyste se trénovali a připravovali vzdát se pokud možno co nejvíce za daných okolností všeho, co souvisí s vaším ‚egem‘ a jeho funkcí, a začali krůček po krůčku fungovat z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘, které je Mojí pozicí a pozicí Mého Nového zjevení, jakož i pozicí pravého života pozitivního stavu.

Abyste dokončili tento vznešený úkol, radí se vám, abyste Mne požádali dle své vlastní a pouze dle své vlastní svobodné vůle a volby o pomoc, aby se vaše pravé ‚já jsem‘, přinejmenším v některých svých funkcích, ve své nátuře a struktuře probudilo nebo přivedlo a dostalo do popředí vašeho života a aby vaše ‚ego‘ bylo zatlačeno do pozadí vašeho vědomí, aby se už nikdy nemohlo v nějaké velké míře vměšovat do vašeho života a vaší individuální, jedinečné a odlišné funkce a chování.

Jak se předtím zmínilo, třebaže plnou znalost struktury, přirozenosti, dynamiky a funkce vašeho vlastního ‚já jsem‘ a z té pozice plnou znalost toho, kdo skutečně jste a jaká je vaše pravá přirozenost, nebude možné získat, pokud fyzicky žijete na planetě Nula; přesto je ve vašem každodenním životě možné a uskutečnitelné ustanovit způsob chování, jakým funguje vaše ‚já jsem‘. V jistém smyslu můžete říci, že dokud se chováte, jednáte, máte vztah, cítíte, myslíte, chcete nebo cokoliv děláte z pozice

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

způsobu chování vašeho pravého ‚já jsem‘, a ne ze svého ega, budete schopni se více a více stávat takovými, jak je uspořádáno vaše pravé ‚já jsem‘.

Takže bude schopni být více a více takovými, jakými jste ve své pravé jsočnosti a podstatě, zakořeněné ve vašem ‚já jsem‘, a takto budete schopni se více a více přibližovat pravému životu pozitivního stavu a konečně i Mému pravému ‚JÁ JSEM‘ ve vaší relativní kondici. Jak se budete víc a víc stávat takovými, vaše ‚ego‘ bude mít méně a méně příležitostí manifestovat svou bláznivou, ošklivou, nepřijatelnou, opovrženímhodnou, nemožnou a ubohou povahu.

Jednou z mnoha cest, jak uspět v tomto úsilí, je studování těchto všech, hloubání, meditování nad těmito všemi a probírání mezi sebou všech těchto záležitostí, jak jsou zjeveny v mém Novém zjevení, a obzvláště v těchto Dialozích. Činit tak vám velmi usnadní dosažení tohoto nanejvýš žádoucího cíle.

Avšak učinit tak bude vyžadovat, abyste z vaší strany vynaložili hodně úsilí a učinili pevný a zodpovědný závazek postupovat v tomto ohledu, jak je nastíněno výše. Žádná jiná cesta vám neumožní dosáhnout tohoto cíle. V současnosti nemáte absolutně žádné ponětí, jak je pro vás a pro kohokoliv jiného důležité rozpoznat, že je potřebné, abyste všemožně usilovali chovat se, jednat, mít vztahy atd. z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘, a ne z pozice vašeho ‚ega‘. Jestliže v tomto ušlechtilém úsilí uspějete, budete dláždit cestu pro zbytek lidstva a kohokoliv jiného v neživotě negativního stavu, aby vstoupil na stejnou cestu opouštění svého ‚ega‘ a opětovného probuzení nebo vzkříšení svého hluboce ukrytého ‚já jsem‘. Váš životní styl a chování v souladu s vaším pravým ‚já jsem‘ mohou být v tomto úsilí velmi nápomocné. Takže volba je v tomto ohledu vaše.

Jak se tedy snažíte fungovat více a více z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘, budete v průběhu tohoto usilování z času na čas stále upadat do zvyku cítit, myslet, chovat se, jednat, mít vztah a konat cokoli z pozice vašeho ‚ega‘. Není lehké se trvale vzdát obvyklého způsobu života, který byl řízen požadavky vašeho ‚ega‘. Fakticky můžete považovat vaše současné úsilí v tomto ohledu za vaše individuální přechodné období, během kterého jsou návraty do vašeho ego modu nevyhnutelné. Je však věci rozpoznání, že takové návraty jsou možné, a proto je také věci vaší zodpovědnosti okamžitě se přistihnout při takovém chování atd. a odmítnout tento způsob chování a nahradit ho tím, který vychází z vašeho pravého ‚já jsem‘.

Čím více toto budete dělat, tím vaše recidivy budou méně a méně časté, až se v jednom okamžiku naleznete nejenom fungující více a více z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘, které je v podstatě Mojí pozicí a pozicí pravého života jako takového, ale jakékoliv takové návraty, nebo dokonce i vzpomínky na to, jaké to bylo fungovat z pozice vašeho ‚páchnoucího‘ ‚ega‘, se stanou pro vás nesnesitelné. Tato skutečnost vás povede k větší a větší touze stát se vaším pravým ‚já jsem‘ ve všech aspektech jeho jedinečné, odlišné a individuální přirozenosti, struktury, dynamiky, funkce a manifestace. A dosažením tohoto budete mocně přispívat věci pravého života pozitivního stavu a trvalé eliminaci neživota negativního stavu, lidského neživota a jejich stavů ega. A to je to, co je v této chvíli nejdůležitější.

Petr: Moc Ti děkuji za toto významné vysvětlení. Je ještě něco jiného, na co bys nás rád upozornil?

Pán Ježíš Kristus: Je Mým potěšením, Petře. Ano, rád bych stručně okomentoval něco, co se stalo před několika měsíci, ale na co je vás potřeba upozornit v této konkrétní době.

Někdy předtím, než začala tvá fyzická zkouška a utrpení, Petře, jsi obdržel e-mail od jednoho čtenáře Mého Nového zjevení a těchto Dialogů, který ve svém hledání pravdy četl všemožné druhy jiných zdrojů vedle toho, co je obsaženo v Mém Novém Zjevení, a vyjádřil jisté pochybnosti vztahující se ke Mně osobně. Napsal ti, že nepochyboval ani tak moc o tom, že Já jsem zdrojem nebo autorem těchto Dialogů a Mého Nového zjevení obecně a že ty, Petře, skutečně komunikuješ se Mnou nebo že Já jsem tím, kdo vkládá všechny tyto myšlenky do tvé mysli, ale že má mučivé pochybnosti o přijetí faktu, že Já, Pán Ježíš Kristus, jsem jediný Jeden Pravý Bůh a že není žádný jiný. Plné přijetí Mého Nového zjevení a toho, co obsahuje, je závislé na přijetí Mne - Pána Ježíše Krista jako jediného Jednoho Boha Nedělitelného.

Tento případ ilustruje nebezpečí znečištění, otrávení a zamoření, které tyto početné filosofické, duchovní, náboženské nebo jiné knihy podobné povahy mohou způsobit, pokud byste i jen vzdáleně uvažovali, že možná, jen možná, to, co obsahují nebo učí, obsahuje nějaké možné pravdy nebo že se zabývají skutečnou pravdou. Takhle jsou nalíčené pasti negativního stavu. V tomto konkrétním případě dlouhodobé studování a uvažování o knihách takového pochybného obsahu a povahy brání možnosti přijetí Absolutní Pravdy týkající se Mé Pravé Přirozenosti.

Jak víte, s výjimkou spisů Swedenborga, jakož i s výjimkou Mého Nového zjevení ve všech jeho třech zdrojích přeneseného skrze tebe, Petře, žádné jiné knihy této povahy se dokonce ani jen vzdáleně nepřibližují pravé realitě toho, co je vůbec Moje Přirozenost zač. Jsou zcela a naprosto mimo. Problém s těmito knihami je ten, že v jiných svých tématech, ne přímo souvisejících s pravou realitou Mé Přirozenosti, mohou obsahovat do jisté omezené míry zrnka pravdy. Tato zrnka pravdy spouští v srdcích a myslích jejich čtenářů příznivou odezvu a ohlas, říkající jim, že konečně dostávají něco, co hledali celý svůj život. Z toho důvodu existuje nebezpečná tendence přijmout všechny nepravdy, které tak hojně obsahují ve všech ostatních ohledech, a obzvláště a konkrétně o pravé realitě Mé Pravé Přirozenosti.

Takže, když tito lidé narazí na Mé Nové zjevení, mají nesmírné obtíže s přijetím všeho, co se týká Mé Pravé Přirozenosti, jak je vylíčeno v jeho knihách. Jsou ochotni přijmout všechno ostatní, ale mají mučivé pochybnosti o tom, zda přijmout, či nepřijmout také to, co se vztahuje ke zjevení o Mně a Mé Pravé Přirozenosti. A protože ústřední a nejvýznamnější idea v Mém Novém zjevení se vztahuje k tomu, Kdo Já jsem a jaká vůbec je Moje Pravá Přirozenost, neschopnost přijmout Absolutní Pravdu o Mně, jak je obsažena v Mém Novém zjevení, totálně a kompletně znehodnocuje cokoli, co by byli ochotni v Mém Novém zjevení přijmout a co se nevztahuje k otázce Mé Přirozenosti. Konec konců všechny tyto ostatní ideje se odvozují z faktoru Mé Nové Přirozenosti. Bez Ní by neměly žádný význam ani smysl.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Proč se zmiňujeme o těchto faktech právě nyní? Především, aby se dotyčné osobě dala příležitost přehodnotit svůj postoj vůči Mně tím, že přijme - samozřejmě svojí vlastní svobodnou vůlí a volbou - Mne jako Jediného Pravého Boha, Který má tuto Novou Přirozenost, a že všechno v něm, jakož i v životě kohokoliv jiného, závisí na přijetí této Absolutní Pravdy o Mé Přirozenosti. Zadruhé, aby se komukoliv jinému dala příležitost zbavit se svých vlastních idejí a pojetí, založených na čtení všech těch početných knih, které pojednávají o těchto záležitostech, o Mně a Mé Pravé Přirozenosti. Zatřetí, varovat vás, že v současné době by mohlo být čtení takovýchto knih jedovaté pro vaše duchovní zdraví tím, že dostává do vaší mysli všechny druhy pochybností o pravdivosti obsahu a idejí Mého Nového zjevení, obzvláště těch, které se zabývají Mnou a Mou Novou Přirozeností.

Bud'te si vědomi těchto možných pastí. Renegáti vytahují a budou vytahovat všechny druhy informací o těchto záležitostech, aby vás, Mé představitele, pokud možno svedli na svoji stranu tím, že odmítnete cokoliv, co je obsaženo v Mém Novém zjevení a co se obzvláště týká Mne a Mé Nové Přirozenosti. Tento problém jsme již probírali v jedno z předchozích dialogů. Tady tato fakta opakujeme z poněkud odlišné perspektivy. Současně je náležité vám z času na čas připomenout tyto pasti, které jsou na vás nalíčeny renegáty a jejich poskoky.

A to nás přivádí k něčemu, co bylo zmíněno v e-poště, kterou jsi, Petře, obdržel od Josefa a Alenky ze Slovenska. Alena se zmínila něco o konverzi nějaké entity, kterou ona považovala za možného renegáta. Žádný z renegátů zatím není v takovém bodě. Entita, kterou zkonvertovala, byl poskok renegátů, ale ne samotný renegát. Můžete tuto skutečnost považovat za důležité duchovní završení, protože to poukazuje na jistý zlom v táboře renegátů, který umožňuje některým jejich poskokům zahájit s vaší pomocí postup konverze. Tento faktor případně povede ke konverzi některých renegátů. My jsme však stále docela daleko od tohoto bodu.

A to je vše, co jsem vám chtěl dnes sdělit. Musíš odpočívat, Petře. Tvé tělo je skutečně vyčerpané do nebezpečné míry.

Petr: Velmi mnoho děkuji za tento dialog. Přijmu Tvou radu a odpočinu si.

Dialog stý dvacátý devátý

29. března 2000

Petr: Nemám osobně žádné otázky multiverzálního významu. Vnímám, že bys rád něco přidal k tématu diskutovanému v Dialogu 128. Také Leilani Henry má nějaké otázky. Budeš chtít přistoupit k těmto záležitostem, nebo k něčemu jinému, co se týká našich současných duchovních potřeb?

Pán Ježíš Kristus: Děkuji ti, Petře, že mi dáváš příležitost věnovat se některým dalším informacím souvisejícím s tématy některých předchozích dialogů. V podstatě bych chtěl nabídnout nějaká objasnění týkající se pojmu nebo výrazu ‚ego‘, jakož i informace ohledně záležitosti všech těch otázek, které měly vstoupit do všech sentientních myslí, na které ale byly odpovědi poskytnuty před jejich skutečným nástupem do jejich myslí. Jinými slovy předtím, než se formulovaly ve vlastních myslích. Potom se budeme věnovat otázkám od Leilani.

Jak se pamatujete z minulého dialogu, byla v něm položena otázka týkající se konceptu ‚já jsem‘, zdali uvnitř pravého života pozitivního stavu je něco jako kolektivní ‚já jsem‘. Jak víte, pravý život pozitivního stavu je založen na principech individualizace, osobitosti, jedinečnosti a nekonečné odlišnosti všech, kteří se nacházejí uvnitř toho života. Díky tomuto faktoru by představa něčeho takového jako kolektivní ‚já jsem‘ nebo čehokoli kolektivního nikdy nemohla nikomu vstoupit na mysl. Jediné, co tam v tomto ohledu mají, jsou některé společné cíle a účely, o které usilují jistým specifickým způsobem, který zakládá specifičnost života jejich skupiny, společnosti nebo země. Jak se však zmínilo v tomto dialogu, dokonce i v této konkrétní situaci je funkce každého uvnitř takových takzvaných sociálních entit kompletně a totálně individualizovaná, zosobněná a je velmi jedinečná a odlišná. Žádná uniformnost, formálnost nebo použitelnost nějakých druhů pravidel na všechny a každého uvnitř jejich sféry vlivu nemůže být ani nesmí existovat. Takže v tomto smyslu jsme na základě těchto faktorů došli k závěru, že uvnitř pravého života pozitivního stavu neexistuje žádná taková věc jako kolektivní ‚já jsem‘.

Otázkou však je: Je ve sféře pseudojsoucna a pseudobytí negativního stavu a jeho lidského pseudoživota něco takového jako kolektivní ‚ego‘? Jestliže vezmete v úvahu, že pseudoživot nebo neživot negativního stavu a jeho lidský neživot je založen na všem, co je opakem k tomu, co je základem pravého života pozitivního stavu nebo života jako takového, v tom případě takové pojmy jako individualita, osobitost, jedinečnost, odlišnost a nekonečné rozmanitosti jsou zhoubné pro pseudoživot nebo neživot. Jakékoliv zachování těchto vlastností nebo rysů by znemožnilo založit cokoliv dokonce i jen vzdáleně připomínajícího něco jako pseudoživot nebo neživot.

Z toho důvodu, aby se uspělo ve fabrikaci, aktivaci a manifestaci tohoto pseudoživota nebo neživota v jakýchkoliv jeho formách nebo podobách, bylo nutné zatlačit, potlačit,

izolovat a odstavit tyto vlastnosti nebo rysy a namísto toho přijít s takovými vlastnostmi jako uniformita, stejnost, kolektivnost, obecnost, týmovost a s podobnými rysy či organizačními jednotkami, jež by potřeby jakoukoliv potřebu sebeaktualizace, seberealizace a sebemanifestace založenou na vlastní, privátní definici a chápání těchto pojmů. Zatímco v pravém životě pozitivního stavu je jedním z hlavních usilování vlastní nejplněji možná sebeaktualizace, seberealizace a sebemanifestace tím nejosobnějším, neopakovatelným způsobem a cestou, jaká vychází z vlastního jedinečného, odlišného, individuálního a osobního „já jsem“, v neživotě nebo padělaném životě negativního stavu je všemožná snaha vyhnout se čemukoli takové povahy.

Musíte v tomto ohledu pochopit, že pokud dovolíte něco jako osobní, soukromou, jedinečnou a nekonečně odlišnou sebeaktualizaci, seberealizaci a sebemanifestaci každého jedince, zcela znemožníte jejich ovládnutí nebo vládu nad nimi pseudoprincipy nebo jakýmkoli principy, které byly stanoveny za tímto účelem - ovládnout a vládnout. Takže na základě této skutečnosti můžete říci, že ve sféře neživota negativního stavu a jeho lidského neživota existuje taková věc jako kolektivní „ego“. Lidé v této oblasti, z důvodu zakazovaného, potlačovaného a zastrášeného projevu své vlastní jedinečnosti, individuality a odlišnosti, mají snahu se shlukovat do různých skupin, společností, klubů, zemí nebo jakýchkoli jiných podobných entit, které jsou řízeny jistými velmi přísně definovanými zákony, předpisy, instrukcemi a ustanoveními, které musí každý stejnou měrou následovat a dodržovat. Žádná odchylka od nich není přípustná ani možná. Kvůli uniformitě a společným rysům takových organizačních jednotek a jejich pravidel nesou tyto ve své povaze všechny znaky, vlastnosti, rysy a životní styl, kterými se vyznačuje typické „ego“.

V tomto smyslu můžeme snadno stanovit, že uvnitř sféry panování neživota negativního stavu a lidského neživota existuje taková věc jako kolektivní „ego“. Uvnitř této oblasti se očekává, že všichni se chovají, jednají, mají vztahy, myslí a chtějí atd. jako každý jiný podle přesně určených a předepsaných pravidel, zákonů, předpisů a čehokoliv, co tam v tomto ohledu mají. Jakákoliv odchylka od tohoto uspořádání dělá z jedince vyvrhele, psance, individualistu a netýmového hráče. Takový jedinec je pronásledován a vyloučen z možnosti vést úspěšnou existenci (pseudoexistenci). A takto v zásadě vzkvétá a udržuje se neživot negativního stavu a jeho lidský neživot. Takže se opakuje, že cokoliv činí pravý život pozitivního stavu nebo život jako takový možný a uskutečnitelný, totéž uspořádání by učinilo neživot negativního stavu a jeho lidský neživot nemožným; a naopak - nic z pseudopřítomnosti a pseudostruktury neživota negativního stavu a jeho lidského neživota by neumožňovalo pravý život pozitivního stavu nebo života jako takový. A tato fakta se vztahují na všechny případné pravé životy a falešné neživoty. Jsou zakořeněna v každé příslušné sféře.

A to nás přivádí k druhé záležitosti. Které bych se chtěl stručně dotknout. V průběhu předvídané fabrikace neživota negativního stavu a následné fabrikace lidského neživota byl předtím, než se dovolilo čemukoli této povahy se nepříznivě uskutečnit, a předtím, než jakékoliv otázky týkající se možné reality a nereality pravého života pozitivního stavu nebo života vůbec a pravého „já jsem“ vstoupily někomu na mysl, proveden pečlivý výběr omezeného počtu jedinců, kteří by souhlasili nejen s tím, že

položí tyto otázky, ale také s tím, že na ně opatří všechny patřičné, zkušenostní a realisticky přesvědčivé odpovědi. Jak víte, tito jedinci se stali pseudotvůrci.

Protože takové otázky by mohly být ve svém autentickém výskytu položeny jen z pozice subjektivního modu pojmání reality, jež souvztaží s vnějším aspektem sentientní mysli, jakož i s vnějším fyzickým vesmírem, byli dotyční jedinci původně umístěni v tom, co je známo a co se nazývá jako vnější fyzický vesmír. Jak si vzpomínáte z Mého Nového zjevení, pouze z této pozice se mohly tyto otázky položit nebo vůbec nastat nebo jim přijít na mysl a rovněž jen z ní se mohly poskytnout i odpovědi na ně.

Protože formulace těchto otázek nastala v subjektivní modalitě vnímání reality, musely být zodpovězeny také v tomto konkrétním modu. Jak si pamatujete, základními vlastnostmi tohoto konkrétního modu jsou následnost a pokračování neboli lineární probíhání, v němž se všechno koná v čase a prostoru postupně, takže jedna událost předchází druhou a ta druhá následuje předchozí. Tento způsob manifestace nebo odpovědi na všechny tyto otázky určuje časový rámec, ve kterém je možné všechny tyto odpovědi na všechny otázky zkušenostně aktualizovat a realizovat. Z toho důvodu to v lidském pojetí času a prostoru trvá několik milionů, nebo dokonce miliard let, než jsou opatřeny všechny tyto odpovědi. A samozřejmě, protože tato modalita vnímání je založena na konkrétní a jasné ilustraci všeho, na co se dotazuje, také odpovědi jsou poskytovány v nanejvýš konkrétní, živoucí, faktické a zkušenostní modalitě.

Díky skutečnosti, že původně bylo pseudotvůrců co do počtu velmi málo, byl vstup těchto otázek, které měly být položeny veškerými zbývajícími sentientními entitami v obou modalitách jsoucna a bytí - objektivní a subjektivní nebo v pravém životě jako takovém, do jejich myslí omezen ve svém rozsahu jen na několik zmíněných jedinců. Díky tomuto uspořádání byla valná většina sentientních entit nejen ušetřena nutnosti položit tyto otázky, ale tyto otázky jim vůbec nepřišly na mysl. Musíte velmi jasně chápat, že jestliže by takové otázky bez výjimky a výluky vstoupily do všech existujících sentientních myslí ve stejném čase/stavu, a něco takového se mělo stát, výboj obrovské energie pochybností a nejistot obsažených v takových otázkách by je zahubil. V tom případě by zmizel i účel, pro který jsem stvořil Mé Stvoření. Kdyby se něco takového stalo, Mé celé Stvoření by přestalo být a existovat. Aby se předešlo tomuto rozpadu, souhlasil jsem spolu s několika zmíněnými jedinci, že oni budou jediní, kteří sami dovolí těmto otázkám, aby vstoupily do jejich myslí a následně nejenom, že tyto otázky položí, ale opatří na ně všechny nezbytné a potřebné odpovědi v té nanejvýš zjevné, hmatatelné, skutečné a zkušenostní modalitě. A takto se úspěšně předešlo zmíněnému rozkladu.

V objektivní modalitě pojmání reality, kde je všechno diskrétní, simultánní a synchronní, tudíž odpovědi na všechny možné otázky nastávají ve stejném čase/stavu, se nebezpečí tohoto možného rozpadu maří tím, že plný dopad zničujících následků takových nejistot a pochybností ohledně reality pravého života pozitivního stavu, života všech sentientních entit a jejich příslušných ‚já jsem‘ nemá dostatek času/stavu (toto je velmi obtížné vysvětlit v omezených lidských pojmech!) způsobit jakoukoliv škodu, protože mají okamžité odpovědi ve stejném čase/stavu, jako jsou tyto otázky položeny. Takže v obou modalitách je přítomen faktor plné prevence.

Aby se tedy náležitě postupovalo v zodpovídání všech otázek, které měly být položeny, pseudotvůrci potřebovali ustanovit situaci srovnatelnou s tím, co existovalo v pravém životě pozitivního stavu. Díváme-li se na to z kvantitativního pohledu, otázka byla: Jaký by byl nejvhodnější počet sentientních entit, jimiž by mohla být dána ilustrace, demonstrace a manifestace veškerého obsahu a významu všech těch odpovědí takovým způsobem, aby plně uspokojovaly všechny a všechno? Protože původně bylo za tímto účelem vybráno pouze velmi málo jedinců, s takovým počtem nemohlo být dosaženo mnoho. Aby se tento problém obešel, pseudotvůrci se snažili nejprve přesvědčit co možná nejvíce entit, aby se k nim připojily. Ale protože v tomto konkrétním úsilí měli jen velmi omezený úspěch, museli vymyslet odlišné uspořádání. V procesu experimentování za tímto účelem po mnoha pokusech a omylech uspěli, jak víte, při fabrikaci početných tvorů a nižších tvorů, jakož i lidí, jejichž počet byl stejně velký, nebo dokonce ještě vyšší než počet těch, kteří se nacházeli v pravém životě pozitivního stavu.

Tato fabrikace sloužila několika důležitým účelům: Zaprvé, byla ustanovena velmi přesvědčivá situace pro zodpovězení jedné z otázek o povaze, struktuře, dynamice a manifestaci pseudoživota nebo neživota jako takového, typu života nebo neživota, který nepocházel z Mého Absolutního Stavů. Zadruhé, vědeckým požadavkem, aby byl experiment platný a smysluplný, je, že potřebujete mít srovnatelný počet stvoření, který by se rovnal nebo mnohem převyšoval počet pravých sentientních entit, které už byly ve svém vlastním jsoucnu a bytí. Menší počet by totálně znehodnotil jakékoliv výsledky takového experimentu. Zatřetí, aby se ilustroval externí vědecký přístup jakéhokoliv experimentu, který je založen na kvantitě, a ne kvalitě ve srovnání se stavem vědění bez jakýchkoliv vnějších vstupů. Jinými slovy, jestliže je přirozenost a struktura pravého života jako takového založena na kvalitě nositelů takového života, speciálně a konkrétně na kvalitě jedinečností, individualit a nekonečných odlišností jejich ‚já jsem‘, v tom případě v neživotě negativního stavu a jeho lidském neživotě je potřeba všechno vybudovat na kvantitě, počtech a statistických pravděpodobnostech. Toto je jasná ilustrace rozdílu mezi vnitřním a vnějším přístupem. Pokračováním v této kvantitativní cestě by se mohla poskytnout přesvědčivá a zkušenostní odpověď na otázku ohledně životního stylu založeného na niternostech a odvozeného z niterností na jedné straně a životního stylu založeného na zevněžnostech a odvozeného ze zevněžností na straně druhé. Začtvrté, aby se ilustroval a demonstroval životní styl, který je založen na principu společných rysů, uniformitě, stejnosti a podobnostech v porovnání s životním stylem založeným na individualitě, osobitosti, jedinečnosti a odlišnosti. Jinými slovy, aby se ilustroval a demonstroval životní styl zakořeněný v ‚egu‘ a ve všech jeho opovržených, hrozných, nemožných a podobných rysech a vlastnostech v porovnání s životním stylem vycházejícím z ‚já jsem‘ a všech jeho laskavých, mírných, ohleduplných a podobných rysů a vlastností. A zapáté, aby se ilustroval a demonstroval fakt, že pokud kvalita může dosáhnout čehokoli samotnou povahou své kvalitativní struktury a obsahu bez přílišného ohledu na to, v jakém počtu tu někdo nebo něco je, v tom případě kvantita je schopna dosáhnout vůbec cokoliv, pokud její počty o mnoho převyšují požadavky kvality. A protože vědeckým požadavkem v průběhu experimentu je, že všechny podmínky jsou stejné bez jakékoliv odchylky v čemkoliv vůbec - jinak by jeho výsledek byl znehodnocen - bylo nutné se zbavit jakýchkoliv rozdílu, individualit a jedinečností a uzavřít jakýkoliv přístup

k jedincovu původnímu ‚já jsem‘. Namísto toho bylo zfabrikováno ‚ego‘, které každému dává pocit stejnosti, uniformity, podobnosti a obecnství.

Výše bylo zmíněno, že jakékoliv takové otázky a všechno, co s nimi souvisí, můžou nastat pouze ve vnějším vesmíru a ve vnějších myslích sentientních entit, které se v tomto vesmíru nacházejí. Tento údaj lze vyložit jako odporující našemu sdělení, že tyto otázky měly vstoupit do zbytku sentientních myslí, nacházejících se všude a kdekoli a kdykoli v objektivním i subjektivním modu vnímání a rozlišování jejich příslušných realit. Jak urovnáme tento zdánlivý rozpor?

Nejdříve ze všeho, před aktivací negativního stavu a jeho lidského pseudoživota byla vzájemná propojenost všech úrovní jsoucna a bytí od té nejvnitřnější duchovní úrovně po nejzevnější fyzickou úroveň. Tato vzájemná propojenost určovala faktor předávání nebo rozšiřování informací po celém Mého Stvoření a do myslí všech sentientních entit. Takže ať by vstoupily do jakékoliv sentientní mysli na jakékoliv úrovni Stvoření jakékoliv otázky, byly by zaznamenány všemi zbývajícími sentientními myslími. Za druhé, jak si vzpomínáte z předchozích dialogů, každá sentientní entita byla ve vztahu k sobě umístěna v pokračujícím a postupném modu vnímání jakýchkoliv informací či čehokoliv jiného. Jinými slovy, každá sentientní entita byla umístěna ve svém vlastním subjektivním čase a prostoru neboli v subjektivním vnímání reality. V této modalitě je dojem, že vůbec všechno někde a někdy začíná a z bodu svého vzniku, jak se vyskytuje v sentientní mysli, postupuje sekvenčním a pokračujícím způsobem ke všem ostatním sentientním entitám, v jejichž myslích je tento výskyt registrován a stává se svojí vlastní realitou, neboli v našem případě se stává formulovanou otázkou.

Otázky, které měly být položeny, a pochybnosti a nejistoty, které měly být vyjádřeny a prožity, samou povahou jejich obsahu mohly vzniknout pouze v úplně zevní úrovni Mého Stvoření, jakož i ve zcela zevních aspektech sentientních myslí. Žádná jiná úroveň Mého Stvoření, jakož i žádná jiná úroveň sentientní mysli by nemohla přijít s takovými otázkami nebo mít takové druhy pochybností a nejistot.

Jednoduše řečeno, ty ostatní úrovně byly umístěny ve stavu vědění. V tomto stavu nemáš žádné zkušenosti s potřebou klást otázky mající povahu pochyb a nejistot. Avšak kvůli tehdy existující vzájemné propojenosti všech a všeho v momentě, kdy by takové otázky, pochybnosti a nejistoty vstoupily do externích myslí sentientních entit, nacházejících se v externí či fyzické dimenzi, okamžitě by se rozšířily po celém Stvoření a vstoupily by do zbytku sentientních myslí, nacházejících se ve všech ostatních dimenzích. Kdyby se něco takového stalo, v tom případě by jejich devastující účinek způsobil totální rozklad Mého Stvoření a všech sentientních myslí. Ty sentientní entity, které byly ve stavu vědění, by z pozice objektivního nebo simultánního a synchronního modu vnímání nemohly unést rozpor těchto dvou stavů - stavu vědění a stavu nevědění zároveň.

Jak si pamatujete z předchozího, aby se tomuto předešlo, učinil jsem zvláštní opatření s vybranou skupinou lidí v zevním vesmíru a v jejich externích myslích, že se stanou jedinými, kteří jak položí tyto otázky, vyjádří tyto pochybnosti a nejistoty, tak i opatří všechny nezbytné a přesvědčivé odpovědi na ně. Současně, aby tato skupina lidí ve svém souhlasu ptát se a vyjádřit všechno toto při své vzájemné propojenosti se všemi a

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

vším nerozšířila nic této povahy, a aby se nic této povahy nezaznamenalo do ostatních myslí sentientních entit, bylo nezbytné restrukturalizovat stávající uspořádání, ve kterém všechny dimenze Mého Stvoření působily.

Aby to bylo možné udělat, tehdy existující cyklus času/stavu/procesu se uzavřel a začal nový cyklus s totálně odlišnou strukturou a uspořádáním. V této nové struktuře a uspořádání byly různé dimenze Mého Stvoření uvedeny do modu vzájemné separace a izolace jedna od druhé, takže cokoli se dělo v jedné dimenzi, a obzvláště v pseudodimenzích zóny vymístění, nevstoupilo do žádné jiné dimenze bez patřičného bezpečnostního a zajišťovacího třídění všech vstupujících informací.

Ve vztahu k zóně vymístění a lidem na planetě Nula šlo toto uspořádání ještě dále v tom, jak si vzpomínáte, cokoli se dělo v jejich sféře vlivu, bylo všemi v pravém Stvoření vnímáno jako hieroglyfy, jež jim nedávaly žádný smysl. A opět jen prostřednictvím Mých speciálních agentů bylo to, co pro ně bylo nutné a nezbytné přeložit, vykonáno příklady jejich reakcí, chování, činností, životního stylu atd. A takto byl ochráněn zbytek Mého Stvoření a všech jeho příslušných dimenzí od ničivého vlivu důsledků, výsledků a následků pokládání těchto druhů otázek, vyjadřujících tyto druhy pochybností a nejistot. Nicméně však získali všechny nezbytné odpovědi, aby byli schopni porovnat cokoli, co obsahuje jejich způsob pravého života a jejich ‚já jsem‘ s něčím, co nemá s nimi a s jejich životem as jejich ‚já jsem‘ nic společného.

Musíte velmi jasně pochopit, že jestliže by v tomto cyklu času/stavu/procesu atd. nebyla ustanovena současná separace a izolace rozličných úrovní Mého Stvoření, jakož i rozličných úrovní zóny vymístění, v tom případě by položené otázky a vyjádřené pochybnosti a nejistoty neodvratně vstoupily do myslí všech v subjektivním i objektivním modu vnímání reality. Výsledkem by byl zmíněný rozklad Mého Stvoření. Z toho důvodu, na základě původní dohody mezi Mnou a zmíněnou malou skupinou lidí, nyní nazývaných pseudotvůrci, byli tito krátce předtím, než vyslovili tyto otázky a vyjádřili pochybnosti a nejistoty, izolováni a separováni od všech a všeho v Mém Stvoření a uvedeni do zvláštního typu ochranné sféry a atmosféry, která by nedovolila rozšíření a registraci těchto otázek, pochybností a nejistot v myslích všech ostatních sentientních entit. V biblických termínech je tento proces separace a izolace vyjádřen jako jejich vyvržení ven do vnější temnoty. Vnější temnotou samozřejmě byla zóna vymístění. Výraz ‚temnota‘ v této konotaci znamenal udržení všech jejich otázek, pochybností a nejistot v modalitě nepřístupnosti všem ostatním, kteří byli mimo tu temnotu neboli fakticky pobývali v pravém světle. Jak víte, cokoli se děje v temnotě, nemůže spatřit nikdo, kdo je mimo tu temnotu. Žádné oči jí neproniknou.

Takže kvůli postupnému a pokračujícímu modu vnímání reality v subjektivním stavu a rozpoložení každého, charakterizovaném subjektivním časem a místem, předtím, než jakékoliv myšlenky, otázky, pochybnosti, nejistoty, pocity a cokoli jiného této povahy má vstoupit do sentientní mysli od někoho, kdo se nachází a je umístěn ve svém vlastním subjektivním čase a prostoru nebo někde jinde či někdy jindy, mohou být izolovány a separovány takovým způsobem, že jejich vstup do proudu vědomí všech ostatních sentientních entit je zadržěn a zablokován. Na druhé straně, v objektivní nebo diskrétní a simultánní a synchronní modalitě vnímání takových faktorů, protože jejich vstup a registrace do toho modu nastává v nečasovém a neprostorovém stavu,

jsou náležitě odpovědi na všechny takové otázky, pochybnosti a nejistoty dostupné v tomtéž čase/stavu, v jakém nastávají. Jak bylo zmíněno výše, kvůli této souběžnosti a současnosti by z tohoto uspořádání nemohla vzejít žádná újma, protože v tomto stavu a kondici je souběžná znalost všech odpovědí na jakékoliv takovéto otázky, pochybnosti a nejistoty nebo cokoliv, co se v tomto ohledu vyskytuje.

Doufám, Petře, že toto vysvětlení je dostatečně jasné, abyste ty i všichni čtenáři těchto Dialogů plně pochopili, o čem jsme hovořili v několika posledních dialogích. Tato důležitá informace je potřebná pro všechny v Mém Stvoření a pseudostvoření jako integrální součást přípravy na uzavření tohoto cyklu času/stavu/procesu, na ustanovení přechodného období a na otevření následujícího cyklu času/stavu/procesu, jehož povaha, struktura a manifestace bude zcela odlišná o čehokoliv, co je obsaženo v současném cyklu. Na prvním místě a jako to nejdůležitější se v příštím cyklu úplně a navždy odstraní všechny separace, izolace, uzavření nebo cokoliv, co máte v tomto cyklu. Na druhém místě nebude nastávající cyklus obsahovat vůbec nic, co by se i jen vzdáleně podobalo něčemu z neživota negativního stavu, lidského neživota a jejich stavů ega.

Petr: Moc Ti děkuji za tuto smysluplnou informaci a zjevení. Mně osobně to dává perfektní smysl. Jsme teď připraveni se zabývat otázkou od Leilani?

Pán Ježíš Kristus: Bylo mi potěšením, Petře, hovořit o těchto důležitých záležitostech. Ano, jsme připraveni. Pokračuj a polož její otázku.

Petr: Tady je: *„Zdá se, jako by mě moje tělo informovalo o tom, co se děje s mým egem, a potom žádám Pána Ježíše Krista o pomoc při odstranění tohoto konkrétního stavu ega. Jsem zvědavá, jestlipak tato informace u nás jako reprezentantů chrání naše těla, aby nešla naprosto opačným směrem oproti naší duši a duchu, které jsou v pozitivním stavu. Nenavrhuji metodu, ale spíše se tážu na náš vztah, který máme k chodu našich těl, který snižuje negativní vliv těch těl na nás. Také se zajímám o kontakty, které máme, vědomě či nevědomě, s bytostmi z pozitivního stavu nebo se skrytými agenti pozitivního stavu. Jsou zapojeni do procesu přivádění konce tohoto cyklu času/stavu/procesu a jak? Je ještě něco jiného, co potřebujeme vědět o duchovní hierarchii a o tom, jak se nám jeví tady a teď?“* Konec otázek. Máš slovo.

Pán Ježíš Kristus: První část otázky o informaci, kterou tělo poskytuje o čemkoli, co souvisí se stavem vlastního ega, je příliš individualizovaná a osobní. Žádná obecná, všezahrnující odpověď platící pro všechny v tomto ohledu neexistuje. Někteří z Mých představitelů budou mít takovéto uzpůsobení a někteří nebudou. To vše záleží na dohodě, která byla v tomto ohledu sjednána ohledně typu a povahy zjišťování, jak funguje vlastní ‚ego‘ a jak ovlivňuje vlastní život. Je tu však jistý stupeň souvztažné propojenosti mezi typickým lidským tělem a jeho funkcí a typickým lidským ‚egem‘ a jeho funkcí. Jak si vzpomínáte, původně bylo lidské tělo zfabrikováno z idejí zel a nepravd, nebo lépe řečeno, z potřeby ilustrovat a demonstrovat povahu a strukturu lidského těla ve všech aspektech jeho funkce i jeho přechodnosti a dočasnosti v porovnání s jinými typy těl a se způsobem, jakým fungují v pravém životě pozitivního stavu.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Současně bylo typické lidské ‚ego‘ také zfabrikováno z idejí zel a nepravd, nebo lépe řečeno z potřeby mít něco, co bylo totálně odlišné, jakož i protikladné ke všemu, co bylo obsaženo v pravém ‚já jsem‘ za účelem výše zmíněného srovnání a poučení. V tomto ohledu můžete říci, že funkce lidského těla závisí na funkci lidského ‚ega‘ a funkce lidského ‚ega‘ závisí do jisté míry na funkci lidského těla. Kvůli faktoru této vzájemné závislosti, aby se ilustrovala tato fakta, někteří Moji představitelé (dříve Moji agenti) souhlasili s ilustrováním tohoto faktoru v jejich vlastním životě. V tomto smyslu můžete říci, že jejich těla jim mohla dát informace o tom, co se děje v jejich ego stavech.

Na druhé straně mohou ego stavy určovat kondici lidského těla do takové míry, že reaguje na tyto stavy v souladu s jejich obsahem, povahou a důvody, pro které takové stavy nastaly. Takže v tomto konkrétním smyslu budou někteří z vás reagovat ne z pozice svých těl, ale z pozice svého ega. Náležitě poznání a vnímání, že je taková vzájemná spojitost mezi vaším egem a vaším fyzickým tělem, by se mohla stát efektivním nástrojem pro zacházení nejenom s vašimi stavy ega - které jsou vždy negativní a nepatřičné - ale také s vašimi tělesnými kondicemi. Ego stavy mohou negativně, nezdravým způsobem ovlivňovat kondici a stav těla, takže by mohlo onemocnět. Tím, že toto víte předem, můžete a smíte potlačit funkce svého ega do takové míry, že má velmi malý účinek či dopad na váš osobní, individuální, soukromý a tělesný život.

Takže jak vidíte z tohoto faktu, jakákoliv snaha z vaší strany jakýmkoliv způsobem zamezit a nedovolit vašemu egu, aby ovládalo a řídilo váš každodenní život, by mohla mít velmi pozitivní vliv nejen na vaši celkovou kondici, ale v omezené míře i na vaše tělesné funkce. Z toho důvodu je vaší výhodou fungovat ne z pozice vašeho zapáchajícího ‚ega‘, ale z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘, ve kterém je zakořeněna vaše původní přirozenost.

Povaha vašich kontaktů s jinými sentientními entitami byla v těchto Dialozích již mnohokrát popsána. Bylo také jasně ukázáno, že v současné době, za současných podmínek a v rámci současné fáze probíhajícího posunu se každý a vše kdekoliv ve svém celkovém úsilí orientuje na uzavření nebo ukončení tohoto cyklu času/stavu/procesu. Jak bylo také dříve zjeveno v posledních dialozích, aby taková úsilí všech mohla být ve svých výsledcích efektivní a úspěšná, je nutné, aby ukončení tohoto cyklu, ustanovení přechodného období a otevření následujícího cyklu předcházely důležité informace a odhalení obsažené v Mém Novém zjevení, a obzvláště v těchto Dialozích. Bez takových informací a odhalení, které do tohoto okamžiku nebyly dostupné (a to se týká především jednotlivě a konkrétně záležitosti, proč byly tyto otázky položeny; proč mohly pochybnosti a nejistoty vůbec vstoupit do mysli kohokoli; proč bylo dovoleno, aby byly neživot negativního stavu i lidský neživot s jejich egy vynalezeny, zfabrikovány, aktivovány a uvedeny do pohybu), by jakákoliv taková snaha byla anulována. Nebyl by žádný náležitý základ, na kterém by mohlo být úsilí všech o uzavření a ukončení tohoto cyklu času/stavu/procesu postaveno.

Jednoduše řečeno, bez takové znalosti, informace a zjevení by neexistovala žádná potřeba ukončit tento cyklus. V tom případě by neživot negativního stavu, lidský neživot a jejich stavy ega musely pokračovat ve své pseudofunkci a kvůli tomu by se

nemohla ustanovit ani plnost a kompletnost pravého života pozitivního stavu nebo života jako takového.

Jak se tento postup odehrává u lidí v pozitivním stavu, nelze zjevit z bezpečnostních důvodů. Musíte rozumět velmi jasně, že v momentě, kdy byste četli tuto informaci o tomto ‚jak‘, jak by byla zaznamenána v tomto konkrétním dialogu, v průběhu jejího čtení vaší externí myslí by se okamžitě stala vlastnictvím renegátů, jakož i jejich nohsledů. Ze své vlastní pozice by mohli vytvořit všechny druhy úděsných prostředků, aby, jak je to jen možné, brzdili, hatili a zdržovali aktivity nebo, lépe řečeno, jejich dopad na uzavření tohoto cyklu času/stavu/procesu atd.

Avšak na základě sdělení v Dialogu 127. už víte o některých aspektech toho ‚jak‘. Jak si pamatujete z tohoto dialogu, probíhá otvírání multidimenzionální a multiverzální diskuse. Povaha té diskuse přímo souvisí s tím ‚jak‘. Je to úplně první krok, velmi důležitý krok, ve směru k ukončení a uzavření tohoto cyklu času/stavu/procesu atd. Možná by bylo dobré, abyste si svou paměť osvěžili opětovným přečtením onoho dialogu.

Pokud se týká otázky, týkající se duchovní hierarchie a toho, jak se vám tato zde a nyní jeví v současnosti a za současně existujících duchovních podmínek ve vašich vlastních individuálních, soukromých, jedinečných a odlišných životech, nemůže vám být zjeveno nic víc kromě toho, co vám bylo sděleno doposud. Musíte se učit být spokojeni s jakoukoliv informací, která je vám dostupná na každé křižovatce vašeho života. Nic víc by vám v této konkrétní době nedávalo žádný smysl. Ale nejen, že by vám to nedávalo žádný smysl, ale také by to mohlo představovat jistý stupeň nebezpečí pro váš současný duchovní stav. Takže buďte vděční za to, co je dostupné.

Petr: Moc Ti děkuji za tyto odpovědi. Doufám, že Leilani s nimi bude spokojena. Je ještě něco jiného, co bys nám nyní rád sdělil?

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo, Petře. Já také doufám, že Leilani bude s těmito odpověďmi spokojena. A ano, je tu ještě něco jiného, o čem bych se rád stručně zmínil. Asi před rokem jsi, Petře, obdržel zajímavý dopis od jedné čtenářky Mého Nového zjevení (v tomto případě četla Velkou knihu) v Austrálii. Ta paní tebe nebo nás oba v zásadě obvinila z toho, že Mé Nové zjevení v sobě nemá žádnou lásku. V jejím pohledu je velmi chladné a intelektuální bez jakéhokoliv odkazu na Moji Lásku. Důvod, proč vás na tuto skutečnost upozorňuji právě nyní, je dát vám výstrahu nebo lépe řečeno připomínku ohledně záměru a motivace, s jakou někteří lidé přistupují ke čtení Mého Nového zjevení.

Kdykoliv někdo přistupuje k tomuto čtení z jakýchkoliv jiných důvodů než za účelem poznání pravdy samé a kvůli skutečnému poznání Mne v Mé Absolutní Nové Přirozenosti, skončí zablokovaný nebo slepý ohledně vidění faktu, že nejzákladnější principy, na kterých je Mé Nové zjevení založeno a postaveno, jsou Má Absolutní Božská Lásku a Má Absolutní Božská Moudrost a všechny jejich odvozeniny. Jestliže jakýkoliv čtenář Mého Nového zjevení ve všech jeho třech zdrojích není schopen vidět velmi jasně, že veškeré Mé Nové zjevení se soustavně odvolává na tyto Mé nejzákladnější duchovní principy, potom je ta osoba duchovně slepá a hluchá a její

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

přístup k jeho čtení byl naprosto postranní, nemající žádný základ ve chtění poznat Mou Pravdu za účelem jejího praktikování kvůli Mé pravdě samotné.

Tento faktor může být použit pro vaše poznání, kdo je kdo - pokud se týká záležitostí Mého Nového zjevení. Může se očekávat, že někteří lidé budou chtít číst Mé Nové zjevení z jakéhokoliv jiného důvodu než za účelem poznání a přijetí všeho, co je v něm obsaženo. V tom případě jim unikne veškerý smysl, kvůli kterému vám Mé Nové zjevení bylo nebo je poskytnuto; a také nebudou schopni vnímat hlavní principy, na kterých je Mé Nové zjevení založeno a postaveno. Toto je věc předtím zmíněného faktu, že někteří lidé jsou v pozici, že na věci hledí, ale nerozpoznají je; slyší je, ale nerozumí jim, takže v této konkrétní době by nemohli být spaseni.

Kdokoliv, kdo přistupuje ke čtení Mého Nového zjevení z postranních důvodů, nemůže být jeho prostřednictvím spasen. Pouze čtení kvůli principům samotným, jak jsou obsaženy v mém Novém zjevení, může kohokoliv uvést do pozice, ze které vidí a slyší tyto principy náležitě, takže na jejich základě může být spasen ze své duchovní slepoty a hluchoty.

A to je vše, o čem jsem se chtěl na závěr tohoto dialogu zmínit. A nyní bych, Petře, doporučoval pro dnešek skončit. Jdi a odpočívej.

Petr: Moc Ti děkuji za všechno obsažené v tomto dialogu.

Dialog stý třicátý

3. dubna 2000

Petr: Před několika dny jsem obdržel osm otázek, které by mohly mít z pohledu tázajících multiverzální význam. Všechny tyto otázky přišly ze Slovenska - od čtyř různých lidí. Podle mého názoru by odpovědi na některé z těchto otázek mohly být lehce vydedukovány z čehokoliv doposud zjeveného v těchto Dialozích a obecně ve Tvém Novém zjevení. Na obsah některých jiných by možná nemuselo být vhodné odpovídat z bezpečnostních důvodů nebo jiných důležitých duchovních důvodů, jak bylo ukázáno například v předchozím dialogu (129.). Nechám Tě rozhodnout, zda některé z těchto otázek mají dostatečnou duchovní a multiverzální hodnotu, aby se staly předmětem tohoto konkrétního dialogu. Samozřejmě předtím, než přistoupím k formulování (překládání) těchto otázek, byl bych rád, abys převzal slovo a sdělil nám, cokoliv cítíš, že potřebujeme v této konkrétní době vědět - pokud tu vůbec něco je.

Pán Ježíš Kristus: Děkuji ti, Petře, za požádání, abych mluvil první. Rád bych se stručně dotkl dvou témat. Jedno souvisí s něčím, o čem jsi nedávno diskutoval s Heather. Vztahuje se to k záležitosti zapamatování čehokoliv vůbec, ale obzvláště něčeho pozitivního a dobrého, co se odehrálo a odehrává během tohoto cyklu času/stavu/procesu ve vašich životech či životech kohokoliv umístěného kdekoliv a kdykoliv v tomto cyklu. Jsou některé pozitivní a dobré výsledky přenosné do příštího cyklu? Nebo mohou být zachovány v otevřené paměťové bance těch, kteří budou přeneseni do příštího cyklu? V tomto případě vaší?

Jak si vzpomínáte, v předchozím dialogu vám bylo ukázáno, že vůbec nic nemůže být přeneseno nebo převedeno do příštího cyklu. Důvod pro toto je ve skutečnosti ten, že tím či oním způsobem vše, co se dělo nebo bude dít v tomto cyklu, má nebo bude mít nějakou souvislost s neživotem negativního stavu a lidským neživotem. Jinými slovy, všechny aspekty tohoto cyklu jsou tím či oním způsobem poskvřeny pseudojsoucnem a pseudobytím negativního stavu a lidského neživota. Kvůli tomu, aby se dala plná příležitost příštímu cyklu vyvinout se do své kompletnosti a plnosti - pokud se přirozenosti pravého života pozitivního stavu týká, bude nezbytné nedovolit ničemu z životů obyvatel tohoto cyklu, aby bylo přeneseno či převedeno do cyklu příštího. Jakékoliv vzpomínky na povahu tohoto jednotlivého cyklu by byly vzpomínkami souvisejícími tím či oním způsobem s pseudojsoucnem a pseudobytím neživota negativního stavu, neživota lidských tvorů a jejich ega. Takové vzpomínky by měly rušivý vliv na životy všech, kteří by pobývali v příštím cyklu.

Musíte si pamatovat jeden důležitý fakt, týkající se této záležitosti: dokonce i něco velmi pozitivního nebo nějaké velmi dobré a pozitivní výsledky v tomto cyklu by stále souvisely s povahou, strukturou, procesem, dynamikou a manifestací zvláštnosti tohoto cyklu. Kvůli faktu, že tento konkrétní cyklus byl naplánován s neživotem negativního stavu a lidským neživotem na mysli, aby se zodpověděly všechny otázky,

rozptýlily všechny pochybnosti a nejistoty a dala všem příležitost naučit se něčemu důležitému v porovnání s něčím totálně odlišným od toho, co měli či mají, v tomto smyslu by vůbec všechno, a nezáleží na tom, jak pozitivní a dobré, souviselo s touto konkrétní povahou současně probíhajícího cyklu. Díváte-li se na tyto záležitosti z tohoto úhlu, je zřejmé, že bez ohledu na to, jakým způsobem o těchto faktorech nebo vzpomínkách uvažujete, bez ohledu na to, jak pozitivní a dobré by byly, zachovat je v otevřené paměti obyvatel tohoto cyklu by také neodvratně vedlo k opětovnému vyvolání všeho, co souvisí s neživotem negativního stavu a lidským neživotem. Koneckonců, ať je to, jak chce, vaše dobré skutky a výsledky, všechno vaše úsilí v tomto ohledu se ve svém konečném smyslu a významu vztahuje tak či onak k eliminaci negativního stavu v jeho ne-životní kondici a k lidskému neživotu s jeho egy.

Avšak, jak si vzpomínáte, vůbec cokoliv, co bylo dosaženo každým jedincem v tomto cyklu bez ohledu na to, kde a kdy byl, je a bude situován a umístěn, je a bude zachováno v univerzalitě-všeho pro věčné poučení o tom, , co nikdy nezvolit a jaký nikdy nebýt, jakož i pro poučení ze všech výdobytků, skutků, činností, chování, postojů a všeho ostatního, co vedlo k eliminaci neživota negativního stavu, lidského života a jejich ega. Z toho důvodu, kdyby měla vyvstat potřeba přivést vůbec cokoliv z jedincovy minulosti související s tímto cyklem do jeho pozornosti, v tom případě by vstoupil do univerzality-všeho a zažil by znovu nebo by si vzpomněl na to, co by bylo v tomto ohledu potřebné znovu zažít nebo si vzpomenout. Kdykoliv vstoupíte do oblasti a atmosféry univerzality-všeho, v tomto stavu jste úplně izolováni a oddělení od kohokoliv a čehokoliv, koho/co obsahuje nový cyklus nebo kdo/co přebývá uvnitř nového cyklu. Tím, že jste v takovém stavu izolace a separace, vyvoláte si cokoliv, co se vztahuje k tomuto cyklu, a přitom to nemá žádný nepříznivý vliv na zbytek jeho obyvatel.

Jak víte, cokoliv související s tímto cyklem by kvůli jeho původní negativní konotaci mělo rušivý vliv na mysl obyvatel nového cyklu. Z toho důvodu, kdokoliv vstoupí do univerzality-všeho, nachází se ve stavu separace a izolace od ostatního, aby se předešlo těmto rušivým zážitkům. Na druhé straně, jak si vzpomínáte, struktura, přirozenost, dynamika a manifestace předchozích a následujících cyklů, které neobsahují nic, co souvisí s neživotem negativního stavu, lidským neživotem a jejich egi, by mohly být uchovány v otevřených pamětech nebo vzpomínkách kohokoliv. Jestliže vstoupí do univerzality-všeho z pozice všech ostatních cyklů kromě toho současného, nevstoupí do stavu separace a izolace. Z toho důvodu by jejich vzpomínky neměly na nikoho rušivý vliv. Vlastně by takové vzpomínky byly velmi vítané. Protože by obohatily jejich individuální životy - v čistě pozitivní konotaci neobsahující nic, co souvisí s negativním stavem a lidským neživotem - procesem sdílení takových vzpomínek s nimi.

V podstatě jediná věc, která je přenosná a převoditelná do příštího cyklu, je každého jedinečnost, individualita a rozdílnost a pocit a pojmání být svým vlastním 'já jsem', třebaže v úplně odlišné konotaci, obsahu a významu. Takové kondice jako individualita, jedinečnost, odlišnost, pocit a pojmání svého vlastního 'já jsem' ani v nejmenším neobsahují nic negativního nebo nepříznivého. Ve skutečnosti mají pouze čistě pozitivní konotaci. Z toho důvodu jsou uschovány bez jakékoliv změny na věčnost. Jediná věc, která se u nich stále mění a bude měnit, je jejich obsah, význam,

konotace, manifestace, dynamika a proces. V tomto konkrétním smyslu nic v nich nebude stejné. Druhá záležitost, které bych se chtěl dnes ráno dotknout, je něco, co se vztahuje k předpovědi soudného dne. Už jsme o tomto tématu diskutovali v rámci těchto Dialogů a jinde, avšak v současnosti je na řadě jisté připomenutí. Jak jste si všimli z toho, co se děje v Ugandě, předpověď konce světa, jak víte, na 31. prosince 1999 nebo na samý začátek roku 2000 vedla k tragédii, ve které všichni členové kultu soudného dne (převyšující počet 1000) byli zabiti či se zabili, ať už je to jakkoliv. Proč vám připomínám tuto nepříjemnou událost? Abychom posílili sdělení Mého Nového zjevení, že zaprvé všechny a jakékoliv předpovědi o čemkoliv jsou vždy negativního původu; zadruhé, že takové předpovědi mohou vést k velmi tragickým následkům; a zatřetí ty předpovědi, které souvisí se scénáři soudného dne, se zatím nikdy nestaly pravdivými.

Nebo například vezměme předpovědi o globální, celoplanetární katastrofě, která podle předpokladu měla nastat 1. ledna 2000 kvůli počítačovému selhání. Naneštěstí se dokonce i někteří Moji představitelé nechali napálit tímto konkrétním scénářem soudného dne a zpanikařili, navzdory tomu, na co bylo v tomto ohledu poukázáno v našem Dialogu 23. v prvním svazku *Dialogů s Pánem Ježíšem Kristem*. Spěchali a kupovali všechny druhy prostředků a zboží, a tak potěšili obchodníky, kteří využili této zstrašovací taktiky, uvalené na ně všemi těmi předvídači, jenž jen naplnili své kapsy penězi utracenými těmi, kteří této konkrétní předpovědi uvěřili. Takže jaký byl výsledek této předpovědi? Jak víte, vůbec nic se nestalo. Ale nejenže se vůbec nic nestalo, ale ty země a ti jednotlivci, kteří udělali velmi málo nebo vůbec nic, aby cokoliv změnili ve svých počítačích a utratili všechny ty milióny nebo dokonce miliardy dolarů, jak se to udělalo v USA, nezažili vůbec žádné selhání. Jedinou věc, kterou museli udělat se svými starými počítači, bylo ručně změnit data.

Jak vidíš z těchto příkladů, takové předpovědi jsou pasti, nastavené silami negativního stavu, aby polapily lidi nebo ty, kteří v ně věší, tím, že vkládají veškerou svoji důvěru do něčeho, co přichází ze zevnějšku, udržující je tak neustále v zevnějšnostech, aby neměli žádnou touhu nebo sklon naslouchat svým niternostem. Dokud jsou síly negativního stavu úspěšné v udržování lidí v zevnějšnostech, zajišťují tímto faktorem nekonečné pokračování neživota negativního stavu, lidského neživota a jejich ega. Touha a potřeba mít předpovědi a držet se jich pramení z ,ega'. Nic této povahy není obsaženo v pravém ,já jsem'. V pravém ,já jsem' je totální a absolutní spolehnutí se na Mou Božskou Prozřetelnost, která vás vždy vede do stavu vašeho nitra či niternosti a nastaví všechny věci tak, že vám opatří vše potřebné z hlediska vašeho věčného pokračování, jakož i z hlediska toho, co je pro vás nejlepší z pozice vašeho pravého ,já jsem', a ne z pozice vašeho ,ega', tužeb a úsilí, jež jsou pro váš pravý život škodlivé. To je důvod, proč má každý v negativním stavu a lidském neživotě nebo pseudoživotě rád tyto předpovědi.

Na základě těchto faktů, aby se vyhnulo upadnutí do pasti sil negativního stavu, byste jako Moji praví představitelé nikdy neměli brát v úvahu žádné takové předpovědi nebo to, co předpovídají. Tím, že věříte těmto předpovědím, a tím, že okolo nich něco děláte, nakonec podporujete věc negativního stavu. A nejen to, ale takovým konáním máte sklon fungovat ne z pozice vašeho pravého ,já jsem' nebo z pozice pravého života

pozitivního stavu, ale z pozice vašeho ‚ega‘, takže z pozice negativního stavu. Důsledky této tendence, která se také projevila na straně některých Mých představitelů během té doby, by mohly být velmi nepříjemné a způsobující jim všechny druhy osobních problémů.

Kvůli těmto faktorům se vám, Mým pravým představitelům, radí, pokud si tak zvolíte ze své vlastní svobodné vůle a volby, abyste ustanovili úplně odlišné příklady pro lidi okolo vás, stejně tak jako pro každého, kdo je s vámi spojen z jiných dimenzí a pseudodimenzí, příklady, kterými byste ilustrovali a demonstrovali, jaké je to být nebo jaký je důsledek čehokoli, jestliže se nespoleháte na takové předpovědi, ať jsou jakékoliv, ale na Mou Božskou Prozřetelnost. Takové ilustrace a demonstrace jsou velmi důležitými aspekty vašich rolí a pověření, s jejichž vykonáváním jste souhlasili, zatímco žijete v lidském neživotě na planetě Nula. Pokud posloucháte tyto předpovědi a držíte se jich, vzpíráte se této roli a pověření, a namísto toho poskytujete své pozitivní a dobré energie, které jsou zapotřebí pro dílo Velké aliance, věci sil negativního stavu.

A to je vše, o čem jsem chtěl dnes hovořit. V tomto bodě, Petře, můžeš přikročit k formulování otázek za Slováky.

Petr: Moc Ti děkuji za tuto velmi dobře načasovanou připomínku. Začal bych s otázkou položenou Jozefem Polomským (toto je jediná otázka, která byla položena v angličtině). Otázka zní. Na základě velmi pozitivního chování (bez viditelných negativních chyb) nás, Tvých představitelů, mohlo by toto excelentní chování ovlivnit některé lidi tak, aby v relativně krátké době (týdnů či měsíců) dramaticky změnili svůj postoj k Novému zjevení, aby se například přinejmenším vůči němu stali ohleduplnými a snášenlivými?

Pán Ježíš Kristus: Odpověď na tuto otázku bude dvojznačná. Ano i ne. Zde hovoříme o krátkodobém účinku takového chování, a ne o dlouhodobém (více než jen měsíce). To vše záleží na tom, z jaké pozice přistupujete k odpovědi na tuto otázku. Z typicky lidské pozice a krátkého období by byla odpověď ta, že vše závisí na jednotlivé lidské individualitě. Tento aspekt je velmi individualizován a zosobněn. To znamená, že v některých případech by se to mohlo takto přihodit a v některých ne. Avšak z pozice věčného pokračování každého jedince takové příklady vašeho pozitivního chování, založeného na Mém Novém zjevení, mohou být a budou využity, až opustí planetu Nula a přijdou do duchovního světa. Takže nepřehlížejte tuto možnost, třebaže vaše pozitivní chování nemusí mít u těchto lidí žádný vliv na potřebu změny něčeho, dokud žijí na planetě Nula. Vaše chování by v tomto ohledu bylo využito tehdy, a ne během doby, kdy pobýváte na této planetě.

Na druhé straně vezměte v úvahu tento faktor: v případě některých partnerů v době, kdy jste si je brali, jakým jedincem jste byli nebo do koho se zamilovali nebo koho si vzali? V té době jste byli totálně odlišnou osobou se všemi znaky toho, že jste byli typickým člověkem v nazírání svého ega. Zamilovali se do takovéto osoby a vzali si takovou osobu a pouze takovou a žádnou jinou. Co se stane, jestliže jste se náhle pod vlivem Mého Nového zjevení kompletně a totálně změnili, takže téměř nic nebo vůbec nic nezbylo z té osoby, do které se zamilovali a následně si ji vzali? V tomto

případě už vás vůbec nepoznávají. Z toho důvodu vás chtějí zpátky takové, jací jste byli v té době, kdy se do vás zamilovali a následně si vás vzali. A jestliže se nevracíte zpět tam, jak to bývalo, obviní z toho zcela Mé Nové zjevení a stanou se vůči němu velmi zatrpklí a odmítaví. A nejen to, mohou se stát zuřivými ze všeho, co je v něm obsaženo, jakož i z vašeho chování a všech těch nových a odlišných lidí, se kterými se scházíte. V takových případech není z jejich strany žádná touha nebo potřeba přijmout vaše nové chování jako něco dobrého a pozitivního a změnit vůči vám postoj a podle toho i k Mému Novému zjevení tím, že ho budou respektovat a snášet. Konec konců, nejste toutéž osobou, kterou milovali a měli ve vážnosti. Protože už nejste tou osobou, nemohou vás již milovat nebo respektovat. Nezapomeňte prosím, že v případě jako tento se zamilovali do negativního stavu ve vás a vstoupili s ním do manželství. Takže milovali negativní stav ve vás. Jen co upustíte od negativních aspektů vaší povahy, nezbývá ve vás nic, co by mohli nadále milovat nebo oceňovat.

Nikdy nezapomeňte, že z jejich pohledu kvůli jejich zosobněnému a zindividualizovanému negativnímu stavu vnímají vaše nová pozitivní chování a postoje jako negativní a ty předchozí jsou pojmány jako pozitivní. Toto je pozice vzhůru nohama negativního stavu. A protože vaše pozitivní změny, nebo v jejich pohledu negativní změny, se přihodily pod vlivem Mého Nového zjevení a vašeho následného přijetí jeho idejí a principů ve vašem životě, z toho důvodu považují také i všechno obsažené v mém Novém zjevení za velmi negativní a zničující. Takoví lidé nejsou v žádném případě připraveni nebo nebudou připraveni po dlouhý čas, ve většině případů až do jejich odchodu z planety Nula, vidět světlo vašich pozitivních změn a vašeho nového životního stylu nebo vidět, co je Mé Nové zjevení zač. V takových případech, pokud váš manželský partner pokračuje v tom, že brání nebo se podstatně vměšuje do vašeho zapojení se do Mého Nového zjevení a kvůli tomu dělá váš život bídným, vždy máte volbu ukončit takový vztah. V tomto případě by to jen znamenalo, že váš vztah vyčerpal svoji užitečnost, dosloužil svému účelu a pokračovat v jeho udržování by nesloužilo žádnému dobrému účelu nikomu v něm zúčastněnému.

Samozřejmě, jestliže se naleznete v této zvláštní nesnázi, díky v tomto ohledu individualizované a zosobněné povaze vašeho vztahu se vám radí obrátit se na Mne ve vašich myšlenkách, pocitech a intuici nebo čemkoliv, co máte, a požádat Mne, abych vás obdařil náležitým nazíráním, takže byste mohli určit nejnáležitější směr konání, který je nutné zaujmout v souvislosti s vaší situací s vaším manželským partnerem nebo přítelem nebo kýmkoliv, kdo vám způsobuje tyto typy problémů. A to je vše, co může být o této situaci řečeno. Můžeš, Petře, pokračovat s vyslovením další otázky.

Petr: Velmi děkuji za tuto významnou odpověď. Další otázka/y přichází od Aleny. Její otázky jsou složitější. Ani si nejsem jist, zdali mohou být zodpovězeny za současně existujících duchovních podmínek. Zde jsou (předkládám je): Pokud je to možné, smíme blíže a ve větších detailech znát vztah člověka na planetě Nula a dimenzemi zóny vymístění (vztah pravého ‚já jsem‘ k nim, jakož i vztah ‚ega‘ k nim)? Za druhé, jak se na duchovní, mentální a fyzické úrovni lidských entit na planetě Nula manifestují vzájemné interakce dimenzí zóny vymístění s pravými duchovními rodinami v pozitivním stavu? A za třetí, mohl bys vysvětlit něco o interakci rozličných dimenzí, jak to může souviset s naší dobou?

Pán Ježíš Kristus: Jak si vzpomínáte z mnoha sdělení v Mém Novém zjevení, a obzvláště z těchto Dialogů, multidimenzionální interakce z vašeho konce nebo z planety Nula se většinou konají bez vašeho vědomého uvědomění. Jsou dvě pozice, ze kterých se takové interakce konají. Z pozice lidského ega je interakce mezi jedincovým ‚egem‘ a rozličnými oblastmi nebo dimenzemi zóny vymístění. Z pozice jedincova pravého ‚já jsem‘ je interakce mezi jedincovým ‚já jsem‘ a rozličnými oblastmi nebo dimenzemi pozitivního stavu. Tomuto sdělení musíte rozumět tak, že je mnoho aspektů jak vašeho ‚já jsem‘, tak i vašeho ‚ega‘. Každý z jejich aspektů je spojen z rozdílnou oblastí nebo dimenzí pozitivního stavu nebo zóny vymístění. Povaha nebo charakter každého takového aspektu souvztaží s povahou nebo charakterem té konkrétní dimenze, která v sobě obnáší činitele původu toho, že se jakýkoliv takový aspekt stal v první řadě svou vlastní realitou. V tomto smyslu jakákoliv taková konkrétní dimenze obsahuje ve své povaze něco, co je blízko možnosti, nebo dokonce vytváří možnost výskytu jakéhokoliv takového aspektu. Kvůli této příčinné vztahovosti, aby jakýkoliv takový aspekt manifestoval svoji vlastní povahu nebo aby byl tím, čím je a jaký je, musí být spojen s jeho příslušnou dimenzí, ze které odvozuje nezbytné energie pro svou manifestaci v jedincově životě.

Protože charakter nebo povaha každé takové dimenze jsou určeny charakterem nebo povahou jeho obyvatel, je každý, kdo se nachází na planetě Nula, spojen s těmito obyvateli, kteří napájí takový aspekt či poskytují podněty pro takový aspekt, aby se nejen vůbec vyskytoval, ale také se manifestoval ve svém nejvíce možném rozsahu, jakož i poskytoval nezbytnou a kriticky závažnou zpětnou vazbu svému příčinnému zdroji. Tato situace čili vzájemná spojitost naplňuje požadavek zákona příčiny a následku a zákona zpětné vazby. Jejich vzájemná spojitost udržuje možnost jejich jsoucna a bytí (pro jedincovo ‚já jsem‘) nebo pseudojsoucna a pseudobytí (pro jeho ‚ego‘). Z pozice zóny vymístění a lidí na planetě Nula se tato interakce odehrává ve většině případů na nevědomé úrovni. Z pozice Mého Stvoření a jeho pozitivního stavu je takové vzájemné spojení vždy z jejich strany vědomé. Z lidské strany se to až na několik vzácných výjimek udává bez jejich vědomé uvědomělosti.

Jak si vzpomínáte, jedním z hlavních důvodů, proč se většina takových interakcí mezi vašim pseudojsoucnem a jinými světy a pseudosvěty děje ve většině případů bez lidské vědomé uvědomělosti, je to, aby se lidem a jiným tvorům i patvorům neživota negativního stavu bránilo před znalostí jakékoli pravdy o pravé povaze pozitivního stavu, jakož i o pravé povaze negativního stavu. Kdyby měli vědomě vědět o pravé povaze obou, negativní stav ve všech jeho aspektech, jakož i lidský neživot, by měl velmi malou šanci přežít příliš dlouhou dobu času nebo ne-času.

Z pozice jedincova ‚já jsem‘ ve vztahu k zóně vymístění všechny aspekty toho ‚já jsem‘ zakládají uvnitř té zóny určité elementy individuality, jedinečnosti a odlišnosti, zakořeněné v tom ‚já jsem‘, a elementy pravého života pozitivního stavu nebo života jako takového, což umožňuje všem v zóně vymístění přežít nebo být tím, čím nebo kým jsou. Bez takovýchto elementů by nikdo a nic nemohlo v té zóně fungovat nebo přežít ani na zlomek vteřiny. Samozřejmě, jak se výše zmínilo, nikdo v té zóně si vědomě neuvědomuje, že taková opatření jsou pravým zdrojem jejich pseudoživota nebo

neživota. A toto je jedna z důležitých pravých funkcí ‚já jsem‘ - jak se vztahuje k interakcím s různými dimenzemi zóny vymístění a jejich obyvatel.

Na druhé straně z pozice lidského ‚ega‘ jsou jeho interakce s rozličnými pseudodimenzemi zóny vymístění a jeho obyvateli za účelem udržování možnosti, aby se to ‚ego‘ vůbec vyskytovalo. Bez napájení vším tím, co je obsaženo v obyvatelích pseudodimenzí, by typické lidské ‚ego‘ nemělo žádné východisko nebo schopnost představování své ohavné povahy. Pouze svým spojením s těmi pseudodimenzemi a jejich příslušnými obyvateli je lidské ‚ego‘ schopné se vůbec objevit a fungovat. Takže v porovnání, zatímco pravé ‚já jsem‘ opatřuje všechny nezbytné elementy a ingredience pro neživot negativního stavu, lidský život a jeho ega, aby mohl vůbec fungovat (**jakož i, a to je nejdůležitější, pro ustanovení vhodných podmínek pro výslednou konverzi každého, kdo se nachází v těchto neživotech, do pozitivního stavu**), lidské ‚ego‘ ve své funkci a předvádění se závisí na čemkoli poskytovaném obyvateli těch pseudodimenzí. Současně lidské ‚ego‘ poskytuje velmi nezbytnou a potřebnou zpětnou vazbu svému příčinnému zdroji - všem pseudodimenzím zóny vymístění, aby pokračoval ve svých podnětech a motivaci udržovat věčně neživot negativního stavu, lidský neživot a jejich ‚ega‘. A opět se ve všech těchto případech veškerá interakce za těmito účely odehrává bez jejich příslušného vědomého uvědomění.

Vzájemné působení všech pseudodimenzí zóny vymístění se členy pravých duchovních rodin v pozitivním stavu a to, jak ovlivňuje duchovní, mentální a fyzické úrovně lidských tvorů na planetě Nula, závisí výhradně na jejich příslušném poslání, roli, úkolu nebo čemkoliv, co v tomto ohledu mají. Toto je velmi individualizovaný a zosobněný faktor ve vztahu ke každému individu, jeho pravé duchovní rodině a způsobu, jakým interagují s pseudodimenzemi zóny vymístění. Z toho důvodu může být zjeveno či pochopeno velmi málo z toho, co by mělo vřezávající pravidla platná pro všechny. Lze o tom říci jen jedno, že členové jedincovy pravé duchovní rodiny bez ohledu na to, kdo tento lidský jedinec je, pracují ve vztahu k pseudodimenzím zóny vymístění takovým způsobem, aby jak nejvíce možno krotili negativní vliv na duchovní, mentální a fyzickou úroveň každého lidského individua v rámci dohody, kterou se Mnou uzavřeli, pokud se týče jejich role, poslání, postavení a úkolu. Jinými slovy, jednou z nejdůležitějších funkcí členů jedincovy pravé duchovní rodiny je ujišťovat se, že se neděje nic, co by bylo šlo mimo, za nebo nad touto důležitou dohodou; nebo co by vyžadovalo dodatečné dohody nebo modifikace nebo přídatky k původní dohodě. Jak víte, jedním z cílů členů pseudodimenzí zóny vymístění je vnutit každému něco, co by šlo mimo nebo za nebo nad původní dohodou. Jestliže by měli v něčem takovém uspět, porušilo by to svobodu volby všech, kteří takové dohody učinili a podepsali. V tom případě by jedni i druzí zahynuli. Jedna z mnoha funkcí členů pravé duchovní rodiny je chránit nebo bránit, aby se nestalo nic takové zničující povahy.

Co se týká požadavku nějakých vysvětlení ohledně integrace rozličných dimenzí, nic více, než bylo v tomto ohledu zjeveno v Mém Novém zjevení, a obzvláště v těchto Dialozích, by vaše lidská mysl nemohla pochopit. Z bezpečnostních důvodů by bylo také duchovně nebezpečné vědět více o této integraci. Jediná věc, která se dá o této záležitosti říci, je ta, že Nový vesmír a jeho členové poskytují všechny nezbytné

prostředky a způsoby, aby se taková integrace udála. Jak to dělají, nemůže být v této době zjeveno. V tomto ohledu by se vám radilo zeptat se členů Nového vesmíru, kteří jsou kvám připojeni, aby vám vysvětlili, pokud mohou, ze své vlastní pozice, jak dosahují tohoto cíle. A to je všechno, co může být odpovězeno na otázky od Alenky.

Petr: Děkuji Ti za tyto odpovědi. Další otázky přichází od Josefa Beneše. Jsou následující: Zaprvé by rád věděl více o konceptu SVOBODY a o tom, jak se pojímá v pozitivním stavu, v negativním stavu a na planetě Nula. Druhá otázka: Jsi Ty, Pane Ježíši Kriste, odpovědný a zodpovědný za Své skutky jen Sám Sobě, nebo jsi také nějak odpovědný Svému Stvoření (jaká zajímavá otázka!)? Třetí otázka: Neustále se setkáváme se zhoršujícími se podmínkami v našich životech - v souladu s tím, o čem nás informovaly tyto Dialogy: nemoci, finance, zaměstnání a různé jiné těžkosti duchovní, mentální a fyzické povahy. Bude tento trend pokračovat až do okamžiku našeho odvolání z planety Nula? Jsou tyto problémy v souladu s Tvým sdělením ve Velké knize, které poukazuje na to, že naše problémy nás nebudou řídit, ale že je budeme mít pod naší kontrolou? Konec otázek.

Pán Ježíš Kristus: Problematika svobody byla rozsáhle diskutována ve Velké knize, jakož i v těchto Dialozích. Slovo ‚svoboda‘ je vzájemně zaměnitelné se slovy ‚svoboda volby‘. Jak víte, pojem ‚svoboda‘ je definován a určován duchovním principem, který ovládá každý aktuální cyklus času. Jak také víte, v konečném smyslu jsem Já Absolutní Svoboda v Sobě, Sám/Sama od Sebe, Sebou a ze Sebe. Proto kohokoliv Já stvořím, činím tak pouze z pozice této svobody. Na žádném jiném základě není stvoření Stvoření a každého v něm umístěného možné. Toto je pozice pravého života pozitivního stavu nebo života jako takového. Avšak jak se pamatujete, současný cyklus času/stavu/procesu je řízen velmi specifickým a neobvyklým duchovním principem, který dovoluje koexistenci pozitivního stavu a negativního stavu a jeho lidského pseudoživota. Kvůli tomu každý v Mém Stvoření, jakož i každý v negativním stavu a lidském životě v průběhu své veškeré historie ze své svobodné vůle a volby, tedy řekněme ze SVOBODY mu vrozené souhlasil, že bude omezen a limitován po dobu trvání tohoto cyklu ve své kompletní a totální svobodě. Důvod této **svobodné** volby byl ve faktu, že pokud by nesouhlasil s tímto uspořádáním, nic z negativního stavu, jeho pseudoživota, lidského neživota a jejich ega by vůbec nemohlo být vymyšleno, aktivováno, manifestováno a uvedeno do pohybu. Samotnou povahou toho, čím tato svoboda vůbec je, by se nedovolilo být tu ničemu jinému než pravému životu pozitivního stavu nebo životu jako takovému.

Ale paradox této situace je ve skutečnosti, že pouze něčí svobodnou vůlí a svobodnou volbou nebo něčí svobodou bylo vůbec umožněno vymyslet a aktivovat negativní stav. V tomto ohledu můžete říci, že v negativním stavu je svoboda manifestována a ilustrována v jejich svobodné volbě nebýt svobodný. Svobodně si zvolili se ohraničit a omezit ve všech aspektech svého pseudoživota nebo neživota. Tedy svobodu nebýt svobodný. V lidském neživotě, protože to je konečný produkt pseudotvořivých snah negativního stavu, každý, kdo se do něj inkarnuje, svobodně souhlasil být taktéž omezen ve všech aspektech lidského neživota. V tomto smyslu, protože lidé svojí svobodnou vůlí a volbou souhlasili fungovat především a pouze z pozice svého ega, souhlasili také nemít v rámci svého lidského života vůbec žádnou svobodu. Dokud jsou

situování a fungují uvnitř parametrů lidského života, nemohou být svobodní, protože základ, na kterém stojí lidský neživot, jakož i veškerý neživot negativního stavu, je nevyhnutelnost, a ne svoboda volby. Jejich svoboda je manifestována ve skutečnosti, že si z některých svých vlastních velmi důležitých duchovních důvodů dočasně a pouze během svého vlastního osobního života svobodně zvolili nebýt svobodní. V tomto ohledu jsou svázáni dohodou ilustrovat a demonstrovat povahu života, neboli ve skutečnosti neživota, který nevznikl ve Stavě Mé Absolutní Svobody.

Jak si vzpomínáte, aby se vynalezl a aktivoval negativní stav a jeho neživot ve všech jeho aspektech a manifestacích, bylo nezbytné přijít s odlišným uspořádáním, než jaké existovalo uvnitř pravého života pozitivního stavu nebo života jako takového a jež je založeno na svobodě. V tomto ohledu, v subjektivním časovém měřítku neboli v subjektivní modalitě pojmání reality jedna z otázek, které měla vstoupit do sentimentální mysli spolu se souvisejícími pochybnostmi a nejistotami, byla: Jak vůbec vědí, jestli jsou svobodní a jestli základem jejich života je skutečně SVOBODA, pokud neměli nic odlišného, proti čemu by mohli porovnat svůj tzv. svobodný život neboli svou svobodu s něčím, co není z takového života a co by nemělo takovou svobodu. Jak si vzpomínáte z předchozích dialogů, byla vybrána malá skupina individualit, které souhlasily položit tuto otázku a opatřit na ni potřebnou odpověď zfabrikováním neživota založeného na opaku, než na čem byl založen a postaven pravý život. Ale původně tento akt musel proběhnout na základě jejich vlastní svobodné vůle a volby, neboli ve stavu jejich vlastní svobody. Že následně potřebovali omezit a ohraničit tuto svobodu a uvalit na své fabrikace totálně jiný životní styl, odlišný od životního stylu kohokoliv v pozitivním stavu, je úplně jiný příběh.

Na druhé straně je v oblasti pravého života pozitivního stavu nebo života jako takového svoboda každého plně zachována spolu s jeho svobodnou vůlí a volbou mít mnoho skrytých, zamaskovaných, limitujících a omezujících faktorů, které je chrání před vlivem a přijetím nesvobodného negativního stavu a jeho lidského neživota. Takže jak vidíte z tohoto uspořádání, v tomto cyklu času/stavu/procesu, pokud trvá, se dokonce i v pozitivním stavu nemůže kvůli omezením se vyjádření plnosti a kompletnosti prožívání svobodného života pozitivního stavu pravá svoboda taková, jaká by měla být, ještě vyjádřit. Plná svoboda je možná pouze v plném a kompletním životě pozitivního stavu. Jak víte, takový plný život ještě nebyl aktivován, aby se dala příležitost všem jiným formám a tvarům neživota ilustrovat a demonstrovat, jak nebýt, co nevolit, jak se nechovat a jak nepojímat svobodu a život jako také. Pouze až tento tíživý a bídný nesvobodný neživot bude eliminován, bude se moci nastolit a zažívat plná svoboda. Avšak zase a znovu si to každý musí vybrat ze své svobodné vůle a volby poté, co se dle téže svobodné vůle a volby neživot negativního stavu, lidský neživot a jejich ega **nezvolí**. A takto smíte pojímat záležitost svobody na všech úrovních jsoucna a bytí, pseudojsoucna a pseudobytí a lidského neživota.

Avšak v oblasti každého typu života nebo neživota, a obzvláště ve sféře lidského neživota, je svoboda volby vždy zachována. Tomuto sdělení máte rozumět následovně: Jakmile jste vstoupili do lidského neživota nebo když se nacházíte v neživotě negativního stavu, musíte splnit své závazky a povinnosti, které jste učinili dle své původní svobodné volby a vůle předtím, než jste do nich vstoupili a omezili se

faktorem dodržování té dohody nebo svolení, které jste souhlasili na sebe vzít. V tomto případě, dokud taková dohoda nebo svolení nebo dodatečná modifikace jakýchkoliv aspektů té dohody nebo svolení probíhá, nic se nemůže změnit až do doby vypršení. Na druhé straně, ať se nalézáte ve své pozici v jakémkoliv modu života či neživota, máte svobodu odpovědět na své rozpoložení mnoha rozličnými způsoby. Například smíte přijmout nebo odmítnout cokoli, co je obsaženo v Mém Novém zjevení, smíte Mne přijmout nebo odmítnout jako jediného pravého Boha, smíte přijmout nebo odmítnout chovat se, jednat a mít vztah ke komukoliv či čemukoliv buď z pozice pozitivního stavu, vycházející z vašeho pravého ‚já jsem‘, nebo z pozice negativního stavu čili vaší typické lidské povahy, vycházející z vašeho ‚ega‘; máte svobodu zůstat v jakémkoliv manželském či nemanželském vztahu, jak dlouho chcete; smíte ukončit svou pozici ve své práci, kdykoliv chcete; smíte reagovat na vaše životní problémy buď tím, že jim podlehnete a necháte se jimi ovládat, nebo se naučíte ve vší skromnosti, pokoře a poníženosti je řešit bez nadávání a stěžování si na ně či na to, že je prožíváte. Volba je vaše. Ale také následky. A smíte dělat mnoho jiných věcí buď pozitivním, nebo negativním způsobem. V tomto smyslu je vaše svoboda plně zachována. To jsou alternativy, které jsou k dispozici v jakémkoliv životě či neživotě.

Jak víte, Moje inkarnace na planetu Nula učinila tyto alternativy možnými, dostupnými a proveditelnými pro všechny v lidském neživotě a v neživotě negativního stavu. V pravém životě pozitivního stavu byly tyto alternativy vždy dostupné a využitelné. Koneckonců vždy jsem byl s nimi a v nich. Tak tomu nebylo s obyvateli neživota negativního stavu, lidského neživota a jejich egy. Z toho důvodu, dokud jim nebyly zpřístupněny žádné jiné alternativy, žili svůj neživot vnučováním a nutností, bez jakéhokoliv pocitu svobodné vůle a svobodné volby. Tento pocit existoval pouze původně v době, kdy se rozhodli se svolením vymyslet, aktivovat a manifestovat neživot ve všech jeho aspektech a kondicích. Následně odmítli mít cokoli společného se Mnou nebo s Mým pozitivním stavem. A protože Já a Můj pozitivní stav funguje jen na principu svobody, tím, že odmítli Mne a Můj pozitivní stav, odmítli také svobodu jako takovou.

Ten typ svobody, který vládne současnému cyklu času/stavu/procesu a je velmi zřetelně a ilustrativně manifestován a demonstrován ve sféře lidského neživota, se může nazývat relativní svoboda. Avšak skutečná svoboda - **SVOBODA** - ve své plnosti a kompletnosti, jak je obsažena v Mé Absolutní Přirozenosti, nebude dostupná až do konce tohoto cyklu času/stavu/procesu. Pouze v příštím cyklu natrvalo zaujme své místo ve své plné manifestaci a uskutečnění. Povaha a struktura neobvyklého duchovního principu, který ovládá tento cyklus, by nedovolila plnou manifestaci tohoto typu **nerelativní svobody**, která vychází přímo z Mé Absolutní Svobody.

V odpovědi na druhou otázku o Mé zodpovědnosti a odpovědnosti by mělo být velmi jasné, že pokud je každý zodpovědný a odpovědný za všechno, co dělá a jak a jakým způsobem naplňuje své závazky, roli, úkoly a články naší vzájemné dohody, potom, co myslíte, odkud jsou takové koncepty a kondice jako odpovědnost a zodpovědnost nebo u čeho se odvozují? Z Mého Absolutního Stavů Zodpovědnosti a Odpovědnosti. Jen si představte, že něco stvoříte svým osobním úsilím. Vaše osobní stvoření závisí na vás ve všech aspektech své manifestace. Nejdříve ze všeho jste zodpovědní a odpovědní

sami sobě za cokoliv, co stvoříte či vyprodukujete, a za druhé jste zodpovědní a odpovědní vašemu stvoření, ujišťující se tak, že má všechny nutnosti pro svou náležitou manifestaci a funkci.

Takže v odpovědi na otázku Josefa Beneše je jasné, že za prvé, že Já jsem zodpovědný a odpovědný Sobě za všechno, co dělám, tvořím nebo zakládám; a za druhé, zajišťuji všechny nezbytné podmínky, požadavky a příležitosti pro hladký průběh Mého Stvoření, pro nepřetržité zlepšování, obohacování, rozvoj, modernizaci a tvoření vždy něčeho nového a odlišného tak, aby Mému Stvoření nikdy nedošly stimulující, tvořivé a podněcující faktory, kterými může být tím, čím je a čím může naplnit svůj účel, za kterým v první řadě bylo stvořeno.

Pokud se týká Josefovy třetí otázky, v jistém směru je požadavkem na předvídaní budoucnosti. Je pravdou, že jak se negativní stav přibližuje svému pseudovítězství na planetě Nula, rozpoložení ve všech aspektech jeho pseudoživota nebo neživota se zhoršují a zhoršují. Ve vašich osobních životech, jako Mých pravých představitelů, tedy takové zhoršování a těžkosti, ať mohou být duchovní, mentální, fyzické, materiální, profesionální, sociální, pracovní či vůbec jakékoliv, mohou, ale nemusí pokračovat po zbytek vašeho života na planetě Nula. Toto je velmi individualizovaná a zosobněná záležitost. Totálně závisí na vašich volbách a dohodách o tom, jakým směrem váš život na planetě Nula poběží a jakým druhům zážitků a těžkostí budete vystaveni. V některých případech mohou takové problémy pokračovat až do okamžiku vašeho odvolání z planety Nula. V jiných případech mohou být jen dočasnou situací až do doby, kdy se udá nebo úspěšně završí nějaké důležité poučení, ilustrace a demonstrace. Ať už je to jakýkoliv případ, všechny vaše problémy závisí na povaze a obsahu dohody, kterou jste se Mnou uzavřeli před vaší inkarnací na planetu Nula.

Jak je zmíněno výše, záležitost toho, jak tyto problémy ovlivní váš osobní život, závisí na vaší svobodné vůli a volbě na ně reagovat buď z pozice vašeho ‚ega‘, jež je pozicí negativního stavu, nebo z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘, které je pozicí pozitivního stavu neboli Mou pozicí. Jako odpověď na vaše problémy máte tyto dvě možnosti. Jestliže reagujete z pozice vašeho lidského ‚ega‘, v tom případě budou problémy ovládat váš život a vy budete bídní a nešťastní v jakémkoliv směru. Na druhé straně, jestliže budete reagovat z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘, které vychází ze Mne, budete své problémy ovládat a mít nad nimi kontrolu. Tato druhá volba neznamena, že budete osvobozeni od všech problémů. Jak si pamatujete z Velké knihy, dokud jste ta řečeno v lidské kůži, vždy budete mít nějaké problémy a těžkosti. Rozdílné v tomto ohledu je to, jak se svými problémy zacházíte a jaký druh postoje k nim máte. Pokud si neustále stěžujete, jste z nich nešťastní a bídní, v tom případě budete vašimi problémy udoláni a stanete se jejich otroky. Na druhé straně, jestliže ve vší skromnosti, poníženosti a pokoře přiznáte nutnost těchto problémů rozpoznávajíce fakt, že vaše problémy nakonec slouží nějakému dobrému účelu, například poskytují nějaká důležitá poučení pro všechny o způsobech a cestách, jak se vypořádat s problémy a co to znamená je mít, v tom případě budete jejich pány, a ne otroky. Takže ještě jednou, volba je vaše a takové jsou i důsledky. A to je všechno, co jsem chtěl říct k Josefovým otázkám. Můžeš, Petře, pokročit k položení další otázky.

Petr: Moc Ti děkuji za tyto smysluplné odpovědi. Následující otázka přichází od Borise Belly. Během sexuálního styku v pozitivním stavu nastává idea, které je nadělen život Tebou a která vyústí v narození tří sentientních entit: jedné v duchovním světě, jedné v intermediálním světě a jedné ve fyzickém světě. Jak se navzájem ovlivňují, jak jsou v současné době integrovány a jaký druh vlivu mají na Tvé představitele na planetě Nula (jestliže jsme ve svém duchu a duši v pozitivním stavu)? Jak v současnosti fungujeme jako multidimenzionální entity? Jaký bude v této oblasti vývoj v plnosti a kompletnosti pozitivního stavu ve vztahu k uvolnění nového duchovního aspektu, vycházejícího z Tebe, v novém cyklu času/stavu/ procesu? Budou tyto tři entity fungovat v novém cyklu jako tři nezávislé entity, nebo se stanou jednou entitou? Konec otázky.

Pán Ježíš Kristus: Některé aspekty této otázky požadují předvídání budoucnosti. Odpovědi na tyto druhy aspektů nemohou být nikdy poskytnuty. Proč? Protože všechno záleží na tom, jaké druhy výběrů budou v tomto ohledu učiněny všemi zúčastněnými na všech úrovních. Z vaší pozice, z pozice subjektivní modalitě vašeho osobního času a místa, jsou takovéto věci totálně nepředstavitelné, protože volby, vztahující se se k tomu času/stavu, ještě nevstoupily do proudu multiverzálního vědomí. A také Můj Nový Duchovní Aspekt, který bude ovládat příští cyklus, ještě nebyl uvolněn. Dokud je to takto, nic se nemůže říci o povaze, struktuře, dynamice a modalitě manifestace příštího cyklu času/stavu/procesu a o tom, jak v něm budou všichni umístěni. Nezapomeňte, co bylo o tom řečeno ve Velké knize. Před skončením tohoto cyklu a předtím, než nastane aktivace plnosti a kompletnosti pravého života pozitivního stavu, se ustanoví prozatímní období, ve kterém se bude odehrávat dlouhé období konzultací a diskusí, jež se budou rozsáhle a do hloubky zabývat záležitostmi povahy, struktury, dynamiky a průběhu nadcházejícího cyklu.

Pokud se týká těch tří entit a toho, jak se odehrává proces jejich interakce a integrace, to vše závisí na jejich individuální, jedinečné a odlišné pozici; na povaze, struktuře, dynamice, procesu a manifestaci jejich jedinečného, odlišného a individuálního 'já jsem' a na roli, poslání a pověření, u nichž souhlasily, že je projeví nebo že v nich budou. Každá z těchto tří entit funguje v rámci parametrů těchto požadavků v souladu s povahou a obsahem té ideje, ze které byly stvořeny. Tato idea ve své povaze a struktuře také definuje a určuje, jak budou tyto tři entity vzájemně působit a jak budou ve svém fungování integrovány. Také způsob, jakým se navzájem ovlivňují, závisí na obsahu a účelu, pro který taková idea v první řadě nastala, a je tímto obsahem a účelem určen. Protože každá taková idea je ve své povaze, struktuře, účelu a záměru nekonečně odlišná, není tu žádný společný jmenovatel, který by vám poskytl náležité a realistické pochopení toho, jak fungují, vzájemně působí nebo jak jsou spojeny. Jediný společný jmenovatel, který všechny takové ideje mají, je ten, že všechny slouží společnému dobru a že všechny přispívají svými jedinečnými, individuálními a odlišnými aspekty k jednotě, shodě, soudržnosti a harmonii všech v Mém Stvoření.

Vaše zapojení s takovými třemi entitami a to, jak vás ovlivňují nebo se vy navzájem ovlivňujete, závisí opět na vaší vlastní specifické misi, roli, úkolu a pozici i na společném cíli a účelu, jestliže je tu nějaký, které všichni máte. Protože cokoli děláte vy nebo cokoli dělají oni, tak či onak slouží základnímu úkolu odstranění a trvalého

vyločení neživota negativního stavu, lidského neživota s jejich egy, v tomto smyslu s nimi všemi neustále interagujete. Tato interakce se uskutečňuje v rámci parametrů Velké aliance, jejíž funkce a účel vám byly vysvětleny v předchozích dialogích. Nic jiného vám o tomto nemůže být sděleno z bezpečnostních a některých jiných důležitých duchovních důvodů. Protože každá sentientní entita uvnitř té triády je jedinečná, rozdílná a individuální entita a protože každá z nich byla stvořena z odlišného aspektu zmíněné ideje, z toho důvodu se nikdy nemohou stát jednou entitou. Jejich individualita, jedinečnost a odlišnost, zakořeněná v jejich vlastním jedinečném ‚já jsem‘, budou uchovány na věčnost a vždy budou fungovat jako tři nezávislé a svobodné sentientní entity. A to je vše, co lze v této době říci v odpověď na Borisovu otázku.

Petr: Moc děkuji za Tvou odpověď. Jak víš, včera jsem obdržel otázku od Michaela Maldonada. Jeho otázka byla doprovázena nějakými obrázky, znázorňujícími jistou pozici jistých živých entit, které údajně daly znamení, že jediné správné náboženství na této planetě je náboženství islámu a že jediný pravý Bůh je Alláh. Jeho otázka je následující: Budou ještě nějaké nové následovníci a čtenáři Nového zjevení Pána Ježíše Krista? Mě se zdá, že ne. Jsme ‚poslední mohykáni‘? A až budeme všichni odvoláni, zůstanou tu jen skrytí představitelé? Mohl by ses této záležitosti věnovat v tomto dialogu?

Pán Ježíš Kristus: Ano, mohl. Věnujme se nejprve otázce těch takzvaných znamení, která údajně potvrdila správnost a jedinou pravdu, obsaženou v islámském náboženství. Pamatujete si, co jsem řekl Farizejům, když ode Mne požadovali, abych ukázal nějaká vnější znamení na podporu Svých sdělení o tom, kdo jsem? Co jsem jim odpověděl? Že vůbec žádná znamení jim nebudou dána. Důvod, proč jsem to řekl, byl ten, že jakákoliv externí znamení jsou pouze zevní povahy a jako taková, kvůli této zevní povaze, jsou z negativního stavu. Tím, že jsou z negativního stavu, jsou vždy vnučováním. Nutí přijmout nebo věřit v něco vnučováním, a ne svobodnou volbou. Takže v tomto ohledu můžete s jistotou říci, že jakákoliv taková znamení ukazují pravý opak: dokazují nepravost a špatnost jakéhokoliv náboženství, které hledají potvrzení své pravosti takovýmito externími znameními.

Michael Maldonado velmi správně předpokládá, že taková znamení jsou zoufalé pokusy těchto náboženství držet se svých zel a nepravd a chytit do jejich pasti naivní a důvěřivé lidi, které hledají taková znamení a potvrzení. Avšak pointa je v tomto ohledu daleko hlubší. Jde tu o Mne - Pána Ježíše Krista. Jak vidíte, síly negativního stavu - renegáti a jejich poskoci vynakládají veškeré úsilí, aby lidské tvory odklonili a odvrátili ode Mne - Pána Ježíše Krista. Tato ničivá snaha je integrální součástí pseudovítězství negativního stavu na vaší planetě.

Jak si vzpomínáte z předcházejících výroků v Mém Novém zjevení, hlavní znak tohoto vítězství je v popření Mé Božskosti; popření, že Já jsem jediný pravý Bůh; že jsem učinil Mou Božskost lidskou a Mou Lidskost Božskou; a že jsem nabyl Svou Novou Přirozenost založenou na tom, co znamenají a obsahují slova ‚Pán Ježíš Kristus‘. Takže, je tu nějaké lepší náboženství či jsou tu nějaká lepší náboženství, než je islám nebo buddhismus nebo hinduismus nebo jakákoliv jiná nekřesťanská náboženství, která by mohla tak dobře posloužit tomuto účelu? A protože síly negativního stavu jsou si velmi

dobře vědomy toho, jak zoufale lidé touží po všech takových viditelných znameních pro potvrzení, že nějaký druh Boha existuje a pečuje o ně, a vyhledávají je, poskytují lidem taková zbytečná, ale velmi přesvědčivá znamení. Pokud se křesťanských náboženství a jejich početných sekt týká, nejsou příliš vzdáleny od těch ostatních v tom, že Mě považují za Jednorozeného Syna Božího, ale ne za pravého a jediného Boha. Navíc se nedávno mezi následovníky křesťanského náboženství objevil sklon dělat kompromis s jinými náboženstvími prostřednictvím jejich nepravdivých a duchovně zničujících prohlášení, že Já jsem byl pouze osvícená obyčejná lidská bytost a že většinu Svých sdělení zaznamenaných ve čtyřech Evangelích jsem nikdy neučinil Já.

Jak z těchto faktů vidíte, kdokoliv přijme takové externí znamení jako neoddiskutovatelné potvrzení správnosti toho či onoho náboženství, stává se tímto faktorem následovníkem či podporovatelem neživota negativního stavu, lidského neživota s jejich příslušnými egy. Musíte velmi jasně pochopit, že všechny touhy, požadavky, sklony, očekávání, nebo cokoliv, co v tomto ohledu máte, mít taková externí znamení nebo potvrzení správnosti čehokoliv, a nejenom Boha zfabrikovaného k podobě a obrazu příslušných náboženství, vyvěrá ze samotné povahy ‚ega‘. Protože, jak si vzpomínáte, ego bylo zfabrikováno z idejí čistých zel a nepravd, kteréžto ideje mají vždy kořeny v zevnějšnosti neboli vně, cokoliv se předává tomuto egu, musí se mu to předložit ze zevnějšnosti neboli z vnějšku. Odtud pramení potřeba externích znamení a externích zázraků. Protože zevnějšnosti nebo vně jsou zakořeněny v čistých zlech a nepravdách a protože ego je schopné přijmout pouze to, co je zlé a nepravdivé, logickým důsledkem této situace jsou jakákoliv takováto znamení, zázraky a prostředky potvrzování čehokoliv nakonec zlé a nepravdivé. Tak buďte velmi opatrní a neupadněte do těchto pastí negativního stavu. Takováto znamení mohou být v současnosti velmi přesvědčivá a lze je obtížně vyvrátit. Koneckonců, jak víte, obrázky, znamení a cokoliv této povahy hovoří milionkrát hlasitěji než jakákoliv slova.

Na základě tohoto faktoru Můj moudrý a pozorný představitel nikdy neupadne do této pasti. Ale nejenom to, Můj pravý představitel jasně uvidí, že jakákoliv taková externí znamení a zázraky jsou zavádějící, narušující pravou svobodu volby jedince. Všichni Moji praví představitelé na planetě Nula rozpoznají pravý účel takových znamení a zázraků. Pro ně budou tato znamení a zázraky sloužit jako neoddiskutovatelný důkaz, že přicházejí od sil negativního stavu a že kdokoliv, kdo je jimi zaslepen a přijímá je jako potvrzení správnosti čehokoli, je otrokem nebo představitelům neživota negativního stavu. Takže se nenechte, prosím, napálit žádnými takovými znameními a zázraky. V tomto období vývoje s tím, jaké jsou věci v duchovním světě, na planetě Nula a ve všech oblastech nebo dimenzích zóny vymístění, je zdroj takových znamení a zázraků vždy zlý a nepravý. Buďte si těchto skutečností vědomi!

A nyní odpověď na Michaelovu otázku: Některé její aspekty ode Mne požadují předpovědi budoucnosti. Jak víte, nemůže se to udělat kvůli miliardám možností a voleb, které stojí před každým, aby je vykonal v závěrečné fázi současného cyklu. Ano, je docela možné, a pokud je to potřebné, jsou tu nachystáni noví čtenáři a následovníci Mého Nového zjevení, třebaže ne ve velkém počtu - pouze několik. Z toho sdělení můžete tušit, že požadovaný počet v tomto ohledu nebyl a v blízké budoucnosti nebude naplněn. Poté, až všichni z vás budou odvoláni, jsou možné dva scénáře,

závisející na všech volbách všech zúčastněných. První: nikdo z pozitivních představitelů, ať už skrytých, nebo otevřených, nezůstane na planetě Nula. Tento scénář by zvěstoval totální vítězství negativního stavu na vaší planetě. Druhý: někteří noví a mladí lidé by četli a přijímali Mé Nové zjevení, stávající se tak Mými novými představiteli, kteří by pokračovali v poslání udržovat jejich spojení s pozitivním stavem. Kdyby byl vybrán tento scénář, jen by to znamenalo, že ne všechny aspekty povahy negativního stavu byly odhaleny a manifestovány. Tato situace by vyžadovala přítomnost Mých představitelů na planetě Nula - mladých, nebo dokonce starších lidí, kteří by byli spojeni s Mým Novým zjevením buď skrytě, nebo otevřeně, nebo obojí. A to je všechno, co může být jako odpověď na Michaelovu otázku v současnosti zjeveno. V tomto bodě, Petře, bych doporučil, abychom pro dnešek skončili. Potřebuješ si vzít delší přestávku kvůli fyzickým problémům, které v současnosti prožíváš. Ty poznáš, kdy pokračovat v našich dialozích - pokud vůbec.

Petr: Děkuji moc za všechno. Takže příště - pokud to vůbec bude možné.

Dialog stý třicátý první

7. dubna 2000

Petr: Jak víš, včera jsem obdržel následující otázku od Moniky z České republiky: „Ve Velké knize bylo uvedeno, že pro fyzické narození Pána Ježíše Krista na planetu Nula bylo použito jedno sperma z Josefa. Proč toto sperma nebylo využito v procesu normálního sexuálního styku mezi Josefem a Marií? Proč Josef a Marie nemohli mít sexuální styk před narozením Pána Ježíše Krista?“ Krátce potom, co přišla otázka od Moniky, Dan Barba z New Yorku požadoval objasnění následující záležitosti: Jaká bude situace s dřívějšími vztahy mezi různými lidmi v novém cyklu času/stavu/ procesu, jak byly manifestovány nebo nastávaly v současném cyklu? Krátce poté, co Dan položil tuto otázku, Richard Schumert volal ze San Franciska a ptal se na duchovní význam a podstatu Archy úmluvy nebo svědectví a také na to, co se s ní stalo. Já bych také rád vyjádřil některé své vlastní osobní obavy. Jak Si uvědomuješ, nedávno mi přišlo na mysl, že někteří lidé se cítí ublíženi či odmítnuti nebo se cítí smutni kvůli mému chování během mého soužení v listopadu 1999 a v následujících měsících, poněvadž jsem se vyhýbal s nimi mluvit nebo reagovat na jejich dotazy ohledně mé kondice. Pokud je to tak a kdokoliv se tak cítil nebo cítí, žádám je o slitování a odpuštění prostřednictvím tohoto dialogu. Z mé strany to takhle nebylo myšleno. Je nějaká duchovní podstata pro můj sklon se izolovat a separovat od téměř každého, kdykoliv zakouším nějaký druh vážných duchovních, mentálních či fyzických (nebo všech výše uvedených) problémů? Samozřejmě jako vždy, před tím, než odpovíš na jakoukoliv z těchto otázek, možná bys nám rád sdělil něco, co cítíš, že by bylo potřebné přivést do naší pozornosti v této době. Jak vidíš z těchto otázek a záležitostí, Tvoji představitelé mi nedali příliš mnoho času na můj fyzický odpočinek, jehož nezbytnost byla naznačena na konci předcházejícího dialogu (130.). A stejně mně to nevadí.

Pán Ježíš Kristus: Před tím, než se pustím do zodpovídání výše položených otázek, rád bych nabídl stručnou poznámku. Vlastně bych chtěl ve vsí skromnosti, pokoře a poníženosti požádat každého, kdo má potřebu klást otázky, ať už jsou jakékoliv, aby do nich nezahrnovali předvídaní budoucnosti. Buďte velmi opatrní na tento sklon. Navzdory tomu, že ve všech knihách Mého Nového zjevení je vám při početných příležitostech jasně naznačeno, abyste se nezaobírali budoucností a nedělali si starosti s ničím, co se v budoucnosti stane, a proto abyste nekladli takové otázky, přesto většina z vás nedbala tohoto upozornění a bez ohledu na to pokračujete v kladení tohoto typu otázek, které se vztahují k předpovídání budoucnosti.

Jak vám bylo naznačeno v Dialogu 130., takové potřeby či zvědavost ohledně toho, co se stane a jak se věci budou vyvíjet v budoucnosti, v zásadě vychází z vašich ‚ego‘ stavů, a tudíž jsou pseudoinspirovány negativním stavem. Ve skutečnosti tím, že se ptáte na tyto otázky, jistým způsobem podporujete negativní stav na planetě Nula. Abyste se vyhnuli možným nepříjemným důsledkům kladení takovýchto otázek, zdržte se prosím jejich předkládání Mně přes Petra. Můžete se ptát Mne osobně, pokud se týká vašeho

osobního života, na cokoliv chcete, včetně toho, jak se věci mohou vyvíjet nebo jaký může být směr ve vašem vývoji nebo jaká může být situace týkající se vás osobně a individuálně a pouze vás a nikoho jiného. V tomto případě získáte Moji odpověď jakýmkoliv způsobem, který je vám dostupný, nebo vám bude řečeno, abyste Mi nepokládali žádné dotazy, které se specificky týkají vašeho budoucího osudu. Jak víte, mít takovou znalost je extrémně nebezpečné pro vaše individuální poslání, roli a úkol, protože v okamžiku, kdy se to dozvíte, by to okamžitě také věděl každý v negativním stavu, obzvláště renegáti a jejich poskoci. Ohledně takovýchto možností už jste byli v Mém Novém zjevení varováni. Jen opakuji tuto skutečnost kvůli zdůraznění ohromného duchovního nebezpečí, kterému se můžete vystavit, pokud budete mít tuto znalost v předstihu. Jak si pamatujete, bylo vám již dříve naznačeno, že pokud máte tuto znalost na vaší vědomé úrovni, také a jejich poskokové, jakož i kdokoliv jiný v negativním stavu, by tímto faktorem k ní měli plný přístup. V tomto případě by mohli vymyslet všemožné prostředky, kterými by mohli bránit naplňování vaší mise a kterými by mohli udělat váš život bídným a nesnesitelným.

Další věcí, kterou bych chtěl navrhnout všem těm, kteří touží položit Mi jakékoliv otázky skrze Petra, je to, že než je podstoupí Petrovi, měli by na ně hledat odpovědi nejdříve v sobě - buď prostředky své intuice, nebo prostředky logiky, úsudku, analýzy atd., nebo přímou komunikací se Mnou ve stavu svých niterností, nebo jakýmkoliv prostředky, jaké jsou jim dostupné. Mohu vás ujistit o jedné věci: bez ohledu na to, co si myslíte nebo co cítíte o své schopnosti komunikovat se Mnou a klást své vlastní otázky a dostávat své vlastní odpovědi, máte tuto schopnost a měli byste ji používat v největším možném rozsahu. Pouze pokud se během vašeho kladení otázek, ať už jsou jakékoliv, ukáže, že byste je měli postoupit skrze Petra, jen a pouze v tomto případě tak učiňte. Jakýkoliv jiný způsob by napomáhal duchovní velmi nebezpečné závislosti na Petrovi, a ne na vašem vlastním nitru. Taková závislost znamená závislost na externích vstupech, a ne na vstupech z vašeho vlastního nitra. Na druhé straně, pokud je vám řečeno nebo navrženo z vašeho vlastního nitra postoupit jakoukoliv otázku přes Petra, v tom případě jejich předložení vychází z vašeho vlastního nitra. Faktorem tohoto niterného odvozování nebo původu se zbavujete možnosti závislosti na vnějších podnětech, nebo v tomto případě na Petrovi. Pamatujte si to. Také si prosím pamatujte, že jste jediní, kteří jsou zodpovědní a odpovědní za svůj život a všechno, co se v něm stane, bez ohledu na to, co to je, a ne za život někoho jiného. Kvůli tomu jste také zodpovědní a odpovědní za určení povahy svých otázek a za to, jakými způsoby a prostředky byste na ně měli hledat odpovědi.

Je čas, abyste jako Moji praví představitelé ve svém každodenním životě plně uplatňovali faktory své vlastní osobní a individuální odpovědnosti a zodpovědnosti. Koneckonců jste s tím souhlasili před tím, než jste se inkarnovali na planetu Nula. Také si prosím pamatujte, že negativní stav vášnivě nenávidí jakoukoliv odpovědnost a zodpovědnost (jak vám bylo naznačeno před nějakou dobou v jednom z doplnění v ***Korolariích...***). Tato nenávisť nebo zdráhání se je přijmout byly do jisté míry také vštípeny do vaší lidské povahy. Z toho důvodu je vaším prvotním sklonem v tomto ohledu se z pozice vaší typické lidské povahy za každou cenu vyhýbat své vlastní odpovědnosti a zodpovědnosti. Jestliže podlehnete této tendenci vaší typické lidské povahy, podporujete tímto faktorem negativní stav, protože typickou povahou

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

negativního stavu je odmítat jakoukoliv odpovědnost a zodpovědnost za jeho opovržením hodné skutky. Jak jste si vědomi, negativní stav rád obviňuje někoho či něco jiného za všechny své činy a důsledky, výsledky a následky. Ve většině případů, nebo vždy, viní Mne a členy Mého pozitivního stavu. A to je všechno, čím jsem chtěl dnes z Mé pozice přispět.

Petr: Velmi děkuji za Tvou velmi včasnou připomínku toho, kde leží odpovědnost a zodpovědnost nás všech. Jsme připraveni jít na odpovědi na výše vyjádřené otázky?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, jsme připraveni. Začneme s odpovědí na otázku Moniky z České republiky a následně se budeme věnovat otázce od Richarda, Danovu požadavku a tvým osobním starostem, Petře.

Při odpovědi na otázku od Moniky je potřeba si uvědomit, jaký druh situace nebo kondice existoval v době Mé nadcházející inkarnace na planetu Nula, jakož i jakou roli hrála sexualita v té době. Jak si pamatujete, tehdy bylo všechno z nutnosti a vynucení. Pojetí svobodné vůle a svobodné volby nebylo ani obsaženo v žádné mysli na planetě Nula. Faktory, kterými byl lidský život ovládán a kterými fungoval, byly zla, překrouceniny a nepravdy týkající se úplně všeho, a obzvláště přirozenosti pozitivního stavu a Mé Přirozenosti. Rolí sexuality za těchto podmínek bylo přenášet a posilovat všechno, co bylo zlé, nepravdivé a zkomolené. Tímto byla sexualita prostřednictvím souvztažnosti jedním z hlavních přispívajících faktorů k rozvoji, ustanovení, podpoře, manifestaci, pokračování a zachování všeho, co bylo zlé, nepravdivé a pokroucené. Takže tehdy každý, kdo vstupoval do sexuálního styku na planetě Nula, umožnil zrod idejí vztahujících se výhradně ke všemu zlému, nepravdivému a pokroucenému. Jak víte, takové ideje vyústily ve fyzické narození buď lidských tvorů, nebo agentů negativního stavu. Tehdy neměla sexualita typického lidského života žádnou pozitivní konotaci.

V průběhu sexuálního styku dvou lidských tvorů (muže a ženy) spouštěly souvztažnostní faktory k takovému styku velmi podivný stav, který ústil v pseudointegraci zel a nepravd, zkomolenin a pokroucenin a všeho zevního a vnějšího ke stavu lidské mysli. Co by se tedy stalo, pokud bych vyňal Josefovo sperma postupem jeho sexuálního styku s Marií, a ne bez něho? V tomto postupu by nastalo nevratné spojení všech zel a nepravd a všeho ostatního, vycházejícího z pseudopřirozenosti neživota negativního stavu a lidského neživota. Za takových okolností, kdybych se měl k něčemu takovému vůbec připojit nebo se s tím sjednotit ve stavu Mé Absolutní Pozitivnosti a z Mé Absolutní Mysli, by to vedlo nejen k úplnému a naprostému zničení Josefa a Marie, ale také celé zóny vymístění a planety Nula. V tomto případě by nikdo nebyl spasen. Takovýto nemožný výsledek by také zničil Můj pozitivní stav nebo Mé Stvoření v celém svém rozsahu, protože jak si pamatujete, členové Mého pozitivního stavu by neměli žádné místo/stav k odvrhování idejí o svém právu a výsadě odmítat Mne jako jediný pravý Zdroj svých životů.

Ve stavu oddělení Josefova spermatu od Mariina vajíčka před tím, než mezi nimi nastal jakýkoliv sexuální styk, nebo před tím, než se událo jakékoliv sloučení příslušné spermie a vajíčka, reprezentace pseudosjednocení zel a nepravd a všeho, co s nimi souvisí, nebyla ještě, symbolicky řečeno, provedena. Aby se tomu zamezilo, vzal jsem,

jak si pamatujete, jednu spermii od Josefa a jedno vajíčko od Marie a umístil je do speciálního intermediálního světa, kde byly ustanoveny jisté změny v jejich kondicích, nepochopitelné vaší lidské mysli, které by umožnily Mému elementu, odebranému z Mé Zevní Mysli, se s nimi spojit a zkřížit. S touto novou kondicí byl speciální hybrid umístěn do Mariiny dělohy. Tento proces Mi umožnil se inkarnovat na planetu Nula a do zóny vymístění obecně bez jakéhokoliv ohrožení, ať už kohokoliv tam situovaného, nebo Mého Absolutního Stavů.

Jiný důležitý důvod vztahující se k faktu, proč nemohl nastat žádný sexuální styk mezi Josefem a Marií před Mým fyzickým narozením, byl v nutnosti ustanovit kondici panenství ženy, skrze kterou jsem se měl narodit. Stav panenství byl nejbližším rozpořením k přirozenosti pozitivního stavu, které mohlo v té době existovat v jakékoli ženě. V tom stavu ještě nebylo ustanoveno žádné spojení zel, nepravd, pokroucenin a zvnějškovatění čehokoli vůbec. Tato kondice svým souvztažnostním významem odrážela stav nevinnosti, čistoty, ryzosti, svatosti, dobra, lásky, moudrosti, víry a pozitivních skutků tkvící v přirozenosti Mého pozitivního stavu, jakož i ve své absolutní kondici v Mé Vlastní Přirozenosti. Jak si vzpomínáte, žena mimo jiné souvztaží s jí vlastní přirozeností a se všemi aspekty své mentality. Ve stavu panenství tyto aspekty vlastní přirozenosti a mentality ještě nejsou zkaženy ničím negativní povahy. Avšak v momentě ztráty tohoto panenství, symbolicky řečeno, by za tehdy existujících podmínek na planetě Nula a v zóně vymístění obecně byla ztracena také pozitivní konotace a souvztažnost s pozitivním stavem a s Mou Přirozeností. Namísto toho by byla založena kondice a vláda neživota negativního stavu a jeho lidského neživota.

Inkarnováním se na planetu Nula prostřednictvím panny jsem se vtělil do něčeho, co důvěrně odráželo přirozenost Mého pozitivního stavu a Mou Vlastní Přirozenost a co se jí podobalo. Tato kondice se blížila všemu pozitivnímu, takže Mne zaštitila před možnou okamžitou nákazou čehokoli zlého a nepravdivého. Současně chránila každého, kdo byl situován v neživotě negativního stavu a lidském neživotě, před věčným zničením. V momentě, kdy by nastal sexuální styk mezi Marií a Josefem před Mou inkarnací na planetu Nula, by byly všechny příznivé podmínky pro takovou inkarnaci nulifikovány faktorem pseudoduchovního spojení veškerého zla a nepravdy a ztrátou jakéhokoliv pozitivní konotace, kterou panenství tehdy v tomto směru mělo. Na celkovou situaci týkající se Mé potřeby se inkarnovat na planetu Nula bez zapojení muže a ženy do sexuálního styku musíte nahlížet z pohledu čistě duchovního a toho, s čím duchovně souvztaží.

Další důvod pro toto uspořádání může být nalezen v rozpořením, jež tehdy existovalo. Jak víte, extrémní externalizace a ritualizace všech duchovních principů a toho, jak by měl být veden duchovní život, byly v plné síle. Sexuální styk byl ztělesněním této externalizace a ritualizace duchovnosti. Na druhé straně stav panenství tehdy souvztažil se stavem čistoty nitra, kde bylo ustanoveno Moje sídlo. Jestliže bych se inkarnoval na planetu Nula za situace nepanenskosti a postupem takzvaného normálního nebo běžného lidského sexuálního styku (samozřejmě, nic normálního ani běžného v něm tehdy neexistovalo), kromě destruktivního následku takového aktu, jak bylo popsáno výše, procesem Mého narození v takové kondici bych na věčnost odmítl

stav nitra neboli stav Mého sídla v každém a ustanovil bych stav zevnějšností a rituálů jako jedinou skutečnou, realistickou a proveditelnou kondici, za které by jakýkoliv život mohl být ustanoven a který by fungoval. V tom případě by členové Mého pozitivního stavu nebo Mého Stvoření neměli žádné místo, kde být a existovat. Tímto bych je zabil. Vyhnutím se inkarnaci na planetu Nula prostřednictvím běžného sexuálního styku mezi dvěma lidmi jsem opětovně potvrdil náležitou duchovní kondici a stav Mého sídla, které je vždy umístěno ve stavu niternosti každého a z tohoto stavu také ve stavu toho vně každého prostřednictvím jeho intermediálního stavu. Tímto uspořádáním byl zachován multiverzální zákon z nitra k vnějšku. Stav panenskosti tehdy souvztažil s tímto zákonem a kondicí. Odtud potřeba se inkarnovat na planetu Nula bez zapojení dvou lidských individualit v aktu sexuálního styku.

Jak jste si všimli z výše uvedeného, v průběhu odpovídání na otázku od Moniky bylo neustále používáno slovo ‚tehdy‘. Důvod jeho opakování je ve faktu, že tehdejší duchovní situace nebo kondice byla zcela odlišná, než jaká je dnes. Toto je pravdou týkající se každého a všeho situovaného kdekoliv a kdykoliv. Jakékoliv duchovní souvztažnosti, které byly tehdy přiděleny kondicím duchovnosti, nejsou nutně použitelné ve vaší době a kondici. Z toho důvodu se za každou cenu vyvarujte jejich používání v tomto čase/stavu. Takové koncepty jako panenství, sexualita, pohlavní styk a vše, co s nimi souvisí a s čím v současnosti souvztaží, jakož i cokoliv jiného, mohou mít úplně odlišný význam a konotaci, než měly v době Mé fyzické inkarnace na planetě Nula. Tak se je nepokoušejte analogizovat k vaší situaci. Bylo by to nebezpečné. A to je vše, co jsem chtěl odpovědět na otázku od Moniky.

Petr: Moc Ti děkuji za zajímavou odpověď na první otázku.

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo, Petře. A nyní se věnujme Richardově otázce. Jak víš, Richard postupoval v tomto ohledu správnou cestou. Zeptal se mne a bylo mu sděleno, že by ji měl položit skrze tebe, Petře. Což udělal. Odpověď na jeho otázku je vlastně obsažena velmi obsáhle ve Swedenborgově *Arcana Coelestia*, svazku XI. Není zde nutné opakovat, co bylo popsáno v této knize. My se na to podíváme z poněkud jiné perspektivy jako přídavek k tomu, co bylo popsáno Swedenborgem. Ve skutečnosti se podíváme na význam a důležitost Archy v jejím obecném představení, zobrazování a ukazování některých velmi důležitých duchovních faktorů.

Aby se náležitě porozumělo celkovému významu Archy svědectví (úmluvy), je nezbytné porozumět roli dětí Izraele, kterou tehdy hrály. Jejich úloha byla náležitě a rozsáhle popsána v Doplnění 9 v *Korolariích...*. Jestli si přejete, můžete si osvěžit svou paměť opětovným přečtením tohoto konkrétního doplnění. Z toho, co bylo zjeveno na toto téma v tomto doplnění, je jasné, že Židé těch časů neboli děti Izraele těch časů představovali, ilustrovali a demonstrovali extrémní stav externalizace, ritualizace a manifestace duchovních faktorů bez jakékoliv spojitosti se stavem niternosti, a tudíž s pozitivním stavem a s Mou Pravou Přirozeností. Kvůli této roli, kterou souhlasili odehrát, cokoliv duchovního významu potřebovalo být zobrazeno nějakým druhem externí a ritualistické symboliky a spodobněním a svými souvztažnostními faktory v pravé realitě duchovního světa. Aby se udržela nějaká spojitost obyvatelů planety Nula s pravým duchovním stavem a kondicí - a toto bylo záležitostí jejich přežití - prostřednictvím takových zobrazení a souvztažností a abych byl schopen komunikovat

s některými z nich, v tomto případě s Mojžíšem, Áronem a některými jinými vysokými knězi, bylo nutné vytvořit určité zevní entity, které by ve všech svých nejmenších detailech plně odrážely všechny duchovní principy, které panovaly pravému životu a na kterých byl založen pravý život Mého pozitivního stavu a také Moje Absolutní Přirozenost.

Za tímto účelem, aby se představila přirozenost pravé duchovnosti, jakož i Má Přirozenost, dal jsem Mojžíšovi ve všech detailech plán Archy, kterou měl postavit a která měla sloužit jako prostředek vztahu a komunikace se Mnou. V obecném smyslu tato Archa souvztažila se stavem niterností, ve kterém byl situován Můj pozitivní stav a Mé Vlastní Já. Kvůli takové důležité souvztažnosti jsem byl schopen sestoupit do této Archy a sdělit Mojžíšovi a později všem ostatním k tomu určeným, cokoliv bylo v tomto ohledu nutné a týkalo se náležitého duchovního života. Jak víte, rozličné části Archy souvztažily s takovými důležitými duchovními principy jako nejnítěnější nebesa nebo Mé Nejnítěnější Já; jako počestnost; láska a moudrost; dobro a pravda; pozitivní skutky a víra; jako rozličné stavy integrace duchovních principů; jako stabilita, důslednost, jednota, jednost, harmonie a soudržnost Mého Stvoření; jako síla Mé Božské Sféry a Atmosféry a jako mnoho jiných velmi důležitých aspektů Mé Přirozenosti a přirozenosti Mého pozitivního stavu. Pouze v něčem, co zobrazovalo a představovalo tyto nejdůležitější duchovní principy a stavy, se mohla Má přítomnost udržet a manifestovat mezi některými lidmi, v tomto případě mezi dětmi Izraele, jejichž role byla pokračovat v tomto konkrétním spodobnění, externalizaci, ilustraci a demonstraci. A toto je pravý význam a hodnota zmíněné Archy.

Jak víte, za jistou dobu Archa kompletně zmizela z tváře planety Nula. Dokonce máte známý film s Harrisonem Fordem zvaný ‚Dobyvatelé ztracené archy‘, který odráží skutečnost tohoto zmizení. Jaký byl důvod pro toto zmizení? V současnosti mohou být zjeveny dva důvody. Nejdříve ze všeho Archa byla jen externím zobrazením reality Mého pozitivního stavu nebes neboli pravého duchovního stavu. Jestliže by externí přítomnost Archy na planetě Nula byla zajištěna dokonce potom, co vypršela role dětí Izraele a ony na sebe vzaly nějakou jinou roli a reprezentaci, v tom případě by se předpokládalo, že pravá realita pozitivního stavu, Mé přítomnosti a pravých duchovních principů je zakořeněna ve stavu zevnějšnosti, a ne ve stavu niterností. Jestliže by se cokoliv této povahy mělo přihodit, v tom případě by Archa byla uctívána všemi lidmi jako jediný pravý Bůh. Takže by nastal stav věčného modlářství a odmítnutí pravého Boha - Mne. Taková událost by znemožnila lidem, aby byli spaseni, protože by zvnitřnili stav zevnějšnosti a udělali by ho jediným pravým zdrojem svého života. Externalizovat niternosti a současně zvnitřnit zevnějšnosti by vyústilo v to, co je známo v biblických termínech jako neodpuštělný hřích. V tom případě by nikomu z lidského pokolení nemohlo být odpuštěno a jako důsledek by negativní stav ve svém neživotě nikdy nemohl být eliminován. Aby se tomuto předešlo, bylo Mou Božskou prozřetelností zajištěno, že zmíněná Archa zmizela z povrchu planety Nula nadobro a navždy.

Druhý důvod pro její zmizení může být nalezen ve skutečnosti, že Archa představovala Mne ve všech Mých Absolutních Atributech. Dokud jsem byl ve Svém Absolutním Stavě a Má inkarnace do relativního stavu na planetu Nula ještě nebyla v pohybu, byl faktor a

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

proroctví této jedné z nejdůležitějších událostí v jsoucnu a bytí i pseudojsoucnu a pseudobytí ilustrován a demonstrován vším tím, z čeho se zmíněná Archa skládala. Jestliže by Archa byla zachována i poté, co vypršela potřeba pro toto představování, lidé by uctívali Archu, jako bych to byl Já, a ne Mne skutečného. Ještě jednou se opakuje: v tom případě by spáchali neodpustitelný hřích, který by jim zabránil v tom, aby byli na věčnost spaseni. Takovýto nežádoucí výsledek bych nemohl nikdy dovolit. Z toho důvodu jsem odstranil Archu z povrchu vaší planety. A to je vše, co může být nyní sděleno k Richardově otázce.

Petr: Velmi Ti děkuji za tuto odpověď.

Pán Ježíš Kristus: Potěšení je na Mé straně, Petře. A nyní se věnujme problému vytyčenému Danem. Třebaže některé jeho aspekty souvisí s faktorem předpovídání budoucnosti, na druhé straně souvisí s minulostí a se současností. Z toho důvodu se lze jeho požadavkem zabývat bez nebezpečí, že se odhalí něco, co se stane v příštím časovém cyklu. Čemu musíte v tomto ohledu rozumět, je to, že hodně vztahů, které máte mezi sebou, bylo započato a založeno před vaší inkarnací na planetu Nula. Vaše souběžná či postupná inkarnace na tuto planetu byla dle dohody přímo se podílet na ilustraci a demonstraci povahy, charakteru a kondice typického lidského neživota a toho, jak se vypořádáváte s tímto neživotem, pro důležité poučení všech v pozitivním stavu a kdekoli jinde. V tomto smyslu zde byla dohoda, abyste pokračovali ve svých vztazích dokonce i během vašeho lidského neživota v mnoha případech bez vašeho vědomého uvědomění (třebaže někteří z vás mají tuto vědomou vědomost), že takovýto důležitý výběr byl uskutečněn. Toto se učinilo předně za účelem vzájemné podpory, pomoci, snesitelnosti a povzbuzování a z mnoha jiných důležitých důvodů. Vaše vztahy z minulosti v tom jiném stavu a kondici naznačují, že bylo a je důležité spojení (Já nechci užít slovo ‚vazba‘, protože má negativní konotaci) mezi mnohými z vás, které se může překlenout přes mnoho cyklů časů/stavů/procesů a jež má ve své povaze, struktuře a dynamice něco, co je potřebné pro všechny cykly jsoucna a bytí. Díky tomuto důležitému faktoru a situaci mohou vaše vztahy pokračovat i v příštím cyklu. To vše bude záviset na vašich vlastních osobních a individualizovaných volbách, které provedete v tomto ohledu po nebo během vašeho odvolání z planety Nula. Avšak jakékoliv negativní, nepříznivé, nepříjemné a podobné zážitky, které jste měli nebo které budete mít, pokud se týká tohoto konkrétního cyklu, stejně tak jako vašeho typického ‚ega‘, ve kterém je vaše lidská povaha zakořeněna, nebudou přeneseny či přemístěny do příštího cyklu z důvodů, které byly popsány v předešlých dialogích. Budou umístěny do univerzality-všeho.

Výše popsaná situace se vztahuje převážně na Mé otevřené a skryté představitele na planetě Nula. Avšak ne všechna vaše možná zapojení a předešlé vztahy byly založeny před vaší inkarnací na planetu Nula. Ve skutečnosti mnohé z nich byly a budou ustanoveny pouze během vašeho pobytu na této planetě bez jakékoliv souvislosti s vaší minulostí. Tyto druhy zapojení a vztahů mají pouze přechodnou a dočasnou hodnotu. Slouží odlišnému účelu a poučení. Díky skutečnosti, že nastaly nebo se přihodily v rámci parametrů vašeho typického lidského neživota, mají něco společného s neživotem negativního stavu, lidským neživotem a jejich egy. V těchto případech nezáleží na tom, jak žádoucí a prospěšné vypadají navenek, nemohou být

přesunuty či přeneseny do příštího cyklu kvůli jejich čistě negativní konotaci v tom smyslu, že se týkají něčeho, co se dělo v externím lidském neživotě. Kvůli pouhé spojitosti se zevnějšnostmi nejsou zvnitřněny, a proto by v příštím cyklu neměly vůbec žádný význam. Ve skutečnosti by jen rušily jedincovu osobní a individuální integritu a vývoj. A opět by takového zkušenosti byly uchovány v univerzalitě-všeho.

Na druhé straně mnoho agentů/představitelů negativního stavu, kteří se inkarnovali na tuto planetu z rozličných regionů pekel a zóny vymístění, mají vztah a spojení s někým, s kým je měli před svojí inkarnací na planetu Nula. Protože tyto typy vztahů jsou vždy čistě negativní a zlé konotace, nemohou být nikdy přeneseny nebo přesunuty do příštího cyklu. Třebaže je tu možnost, že někteří z nich by mohli pokračovat v jejich poměru v příštím časovém cyklu, vzpomínky, které byly původně založeny vprostřed neživota negativního stavu, by v nich nebyly zachovány individuálně. Byly by uchovány pouze v univerzalitě-všeho. A toto je všechno, co může být objasněno k Danovu požadavku. Zjevit více o jakémkoliv jiném aspektu by klepalo na dveře předvídání budoucnosti. A vy nechcete, aby se tak stalo.

Petr: Děkuji Ti za objasnění Danova požadavku. Můžeme nyní přistoupit k mým osobním starostem?

Pán Ježíš Kristus: Ano, můžeme. Nejdříve ze všeho z naší pozice a z pozice velmi kritické, komplexní a komplikované situace, která existovala během tvého duchovního, duševního a fyzického soužení, Petře, dokonce i když je to nutné, správné a korektní žádat o slitování a odpuštění každého, kdo by se mohl cítit ublížený a smutný z tvého chování během té doby, nebylo nutné tak učinit. Nikdo přesně neví, kromě Mne, jaká byla pravá povaha a důvod pro tuto situaci. V té době nastala na všech úrovních jsoucná a bytí a pseudojsoucná a pseudobytí velmi neobvyklá duchovní situace, která požadovala velmi specifickou, zevně nebezpečnou a téměř život ohrožující (v pravém smyslu toho slova, a ne pouze ve smyslu ztráty lidského neživota!) intervenci z naší strany, aby se tomuto předešlo. Pravá povaha této situace by byla pro vaši lidskou mysl nepochopitelná. O některých jejích aspektech se dozvíte až po vašem odvolání z planety Nula.

Z pozice této neobvyklé situace byl jediný typ chování, který byl nejen potřebný a možný, aby se udál, ale také který byl nápomocný něčemu, co souviselo se specifickou situací, ten typ chování, do kterého jsi byl, Petře, uveden a kterým jsi reagoval na požadavky lidí, abys s nimi hovořil či s nimi komunikoval. Nic jiného by za daných podmínek nebylo nutné bez ohledu na to, nakolik se někteří, nebo dokonce všichni z vás mohou cítit zranění či smutní. V tomto ohledu si každý potřebuje vzpomenout, že, jak bylo poukázáno dříve, pokud je někomu přidělena role přenašeče Mého Nového zjevení ve všech jeho aspektech a zdrojích, život této osoby a všechno, co se během toho života stane, bez ohledu na to, co to je a jak je to osobní, subjektivní, individuální a povahou lidské, vždy to nějak souvisí s Mým Novým zjevením a s duchovními záležitostmi, které se dějí někde jinde s následným dopadem na lidské aspekty života té osoby na planetě Nula. Jinými slovy, tímto chováním se manifestuje, ilustruje a demonstruje něco důležitého.

Jestliže se podíváte na tuto situaci z tohoto konkrétního úhlu, potom se stane velmi zřejmé, proč tvé chování v té době, Petře, ať bylo jakékoliv a ať bylo jakkoli pocíťováno ostatními, mělo důležité duchovní důvody a nic jiného by v té době nebylo proveditelné a náležité. To byl důvod, proč jsme výše řekli, že nebylo vůbec nic, za co bys potřeboval obdržet milosrdenství či odpuštění. Problém se situací a kondicí někoho, kdo je přenašečem Mého Nového zjevení, je v tom, že ostatní lidé, kteří nejsou v této pozici, mají sklon hodnotit a soudit přenašečovu situaci a chování ze své vlastní pozice, a ne z pozice, která je přidělena přenašeči. Z toho důvodu ve svém hodnocení dané situace chybují. Kdykoliv se pokusíte hodnotit a soudit chování a reakci kohokoli, a obzvláště chování a reakce přenašeče Mého Nového zjevení, ze své vlastní pozice a jak to vnímáte a pocíťujete vy, v tom momentě bezděčně upadáte do své lidské povahy zakořeněné ve vašem ‚ego‘. Problém s touto pozicí je ten, že její hodnocení a posudek jsou založeny na určité definici, jak by se jeden měl chovat, jednat nebo reagovat na ostatní bez ohledu na to, v jaké kondici se nacházejí v daném čase. Toto je pozice očekávání. Definujete svoje vlastní ideje nebo přijmete společné ideje většiny lidí zakládající se na vašem sociálním či jakémkoli postavení, jak by se k vám měl jeden chovat, a následně očekáváte, a v některých případech byste dokonce od nich mohli vyžadovat, aby se k vám takovým způsobem chovali. V takových očekáváním **může** nastat totální nebrání ohledu na důvody a potřeby chování jiné osoby.

Záležitost očekávání byla diskutována dříve. Mnohokrát jste byli před jejími důsledky varováni. Konec konců, jestliže lidé neodpovídají nebo se nechovají v souladu s vašimi očekáváním, cítíte se ublíženi, smutní, odmítnuti a nerespektováni. Takové pocity jsou pocity negativní. Protože jsou negativní, je jedno, jak se zdají být ospravedlnitelné, odvozují se od vašich ‚ego‘ stavů. Pouze vaše lidské ‚ego‘ může takto pocíťovat. V pravé kondici vašeho pravého ‚já jsem‘ žádné takové pocity nejsou obsaženy. Namísto toho jsou tam obsaženy pocity pochopení, přijetí, tolerance, respektu, uznání, soucitu, empatie, hluboké lásky, objektivity, smilování, odpuštění a všech jiných podobných pocitů, kterými je pozitivní stav ve vás naplněn. Typická lidská očekávání, představy a požadavky nemají v pravém ‚já jsem‘ žádné místo. V pozici přenašeče Mého Nového zjevení se nesprávné chování dle vašeho pojmání jeho nesprávnosti potřebuje někdy uskutečnit, aby se v někom spustila odezva, která je určena stavem jeho ‚ega‘, aby se ukázalo, že potřebuje napravit tuto situaci a začít se chovat jako Můj pravý představitel. A ne jako typičtí lidé. Účelem tohoto je poskytnout každému v dané situaci příležitost napravit či odstranit jeho sklony reagovat takovým typickým lidským stylem na to, že je třeba, aby k takovému chování z Petrovy strany došlo. Já vím, že to není lehká úloha tím, že jste v lidském neživotě, ale toto je přesně důvod, proč je takové chování na straně Mého přenašeče nezbytné a potřebné.

Důvodem, proč máš takovou zdánlivě nenáležitou tendenci se držet v ústraní nebo nikomu neodpovídat nebo se každému vyhýbat, kdykoliv máš nějaké druhy duchovních, mentálních, fyzických či jiných problémů, Petře, je to, že se během tohoto období děje něco duchovně důležitého, co od tebe vyžaduje být v takové pozici. Jakékoliv spojení s někým by během tohoto období zasahovalo do čehokoli, co se odehrává a do čehokoli, čím přispíváš na jiných úrovních jsoucna a bytí i pseudojsoucna a pseudobytí. Jsou některé jiné velmi důležité duchovní důvody, proč je takové chování na tvé straně, Petře, během tohoto období potřebné, ale bylo by

duchovně nebezpečné pro tvůj život je znát. Stanou se zřejmé po tvém odvolání z planety Nula. Z důvodu této neobvyklé situace je každý ve vší skromnosti, pokoře a poníženosti žádán, aby měl pochopení s touto Petrovou situací a respektoval jeho potřebu být takovým, jakým je. Vše to je spojeno a určeno tím, že je přenašečem Mého Nového zjevení. Nic v jeho osobním a individuálním životě nemá jiný význam. To si pamatujte! A to je vše, o čem potřebujeme hovořit v rámci tohoto dialogu.

Navrhoval bych nekonat žádné dialogy během nadcházejícího víkendu, nebo dokonce ještě déle, pokud bude nezbytné, dokonce i kdyby byly nějaké otázky podstoupené Mně skrze tebe. Děkuji vám za pozornost ohledně této záležitosti.

Petr: A já Ti velmi děkuji za Tvá Slova. Přijímám Tvou radu.

Dialog stý třicátý druhý

1. dubna 2000

Petr: Před několika dny jsem obdržel následující otázku od Dana z New Yorku: *„Jak se pro pozitivního představitele manifestuje jeho přechod v době odchodu z planety Nula? Ne v individuálních aspektech, protože tyto jsou vždy jedinečné, ale ve společných, obecných aspektech? Zažíváme například přesně v době, kdy opouštíme naše tělo, nebo těsně předtím něco báječného a/nebo zvláštního, neprožitého jiným člověkem obecně, jako že jsme vítáni, zatímco jsme stále ještě vědomím zde, nebo něco podobného? A také, co se děje v takzvaném světelném tunelu a těsně potom, když jsme, nebo potom, co jsme přijati?“* Pokud se nepletu, toto téma bylo rozsáhle diskutováno, snad ne plně ve vztahu k Tvým představitelům, v Dialozích 15., 17., 18. a 19. Nedávno jsem byl také opět zaujatý některými kosmologickými záležitostmi, jako například rozdílem mezi časově-prostorovým kontinuem (subjektivní modus pojmání reality) a nečasově-neprostorovými stavy a procesy (objektivní modus pojmání reality); stejně jako rozporem, který existuje mezi našimi kosmology ohledně toho, co se stane našemu takzvanému viditelnému kosmu. Zhroutí se hmota do sebe a vesmír skončí v ohnivém ‚Velkém zmáčknutí‘, nebo jeho expanze nikdy neskončí atd.? Také teorie Velkého třesku je znovu v mé mysli. Myslíš, že jsme připraveni diskutovat některé z těchto problémů? Samozřejmě jako vždy, jestliže bys nám rád dnes něčím přispěl z Tvé pozice, rád bych Ti dal přednost v čemkoliv, co nám chceš říci.

Pán Ježíš Kristus: Oceňuji, Petře, tvoji laskavou nabídku, abych mluvil první. Jak víš, nedávno jsme uvažovali o důvodech, proč ti, co odešli z planety Nula, jsou neschopni přímo komunikovat s kýmkoliv na vaší planetě. Zdá se, jako by zmizeli beze stopy a zůstávají pouze vaše vzpomínky na to, jak zde byli. Jistě, jsou někteří lidé, kterým se o nich zdá nebo v některých případech je vidí a komunikují s nimi ve svém stavu niternosti. Avšak tyto vzácné jevy nemají nezbytnou platnost nebo přesvědčivou jistotu, která by vás ujistila o tom, že ti, co odešli z planety Nula do duchovního světa, skutečně pokračují ve svém jsoucnu a bytí ve svém individuálním, jedinečném, odlišném a nenapodobitelném ‚já jsem‘ s plným zachováním svého života nebo bytí na živu stejným způsobem, než když žili na planetě Nula ve svých fyzických tělech.

Tato skutečnost vkládá do myslí lidí všechny druhy pochybností o možnosti života po smrti. Ale nejen to, ale na základě nedostupnosti jakéhokoliv objektivního hmatatelného důkazu o existenci posmrtného života si někteří lidé myslí, že žádný jiný druh života neexistuje a jakmile zemřete, je to vše. Navěky nic nebude. Otázkou v tomto ohledu je: Proč nikdo, kdo zemřel, nemůže s vámi komunikovat přímo nebo přesvědčivě hmatatelným způsobem, nehledě na to, kam jdou - do pravého života pozitivního stavu - nebes, nebo do neživota negativního stavu - pekla?

Je mnoho důvodů pro tuto nutnost nebo toto konkrétní uspořádání týkající se lidského neživota. Některé z těchto důvodů nemohou být nyní zjeveny. Kvůli tomu se soustředíme jen na ty, které pro vás budou mít perfektní smysl.

Prvním ze všech, jak si vzpomínáte, je to, že planeta Nula byla umístěna do místa, které bylo definované jako žádné místo, a v čase, který byl definován jako žádný čas. Přinejmenším ve smyslu, že to, co se považuje za čas a prostor na planetě Nula, je deformací času a prostoru; nebo to lze definovat jako ne-čas a ne-prostor. Kvůli tomuto podivnému uspořádání bylo třeba provést přepojení lidských sensorických orgánů tak, aby se přivedly do souladu s fyzickou pozicí planety Nula. Současně byla fabrikace typicky lidských smyslových orgánů tak, jak fungují a vnímají věci, značně omezena v tom, jak a v jakém rozsahu lidští tvorové vůbec cokoli vnímají. Kvůli tomuto podivnému uspořádání nejsou smyslové orgány lidských tvorů vybaveny, aby vnímaly nebo pocítily cokoli za hranicemi jejich strukturální povahy. Ve všech ostatních dimenzích, které jsou umístěny v pravém čase a pravém prostoru, jakož i v pravém stavu a pravé kondici, ve svých vjemových schopnostech vidí a vnímají věci a entity, které existují pouze uvnitř jejich vlastního stavu a kondice.

Logicky řečeno, protože planeta Nula a lidské perceptuální nebo sensorické orgány fungují v něčem, co bylo řečeno jako ne-čas a ne-prostor, a protože nejsou vybaveny vnímat vůbec nic, co je mimo jejich sféru a hranice, z toho důvodu nejsou lidé schopni rozeznat existenci vůbec ničeho, co není z jejich pseudosvěta. Na druhé straně sentientní entity z jiných světů a ti, kdo odešli z vaší planety a nyní žijí v těchto světech, kvůli tomu, že jejich perceptuální orgány jsou přizpůsobeny na skutečný stav/prostor a kondici/čas a protože lidé jsou v ne-čase a ne-prostoru, nejsou schopni jeden s druhým komunikovat přímo nebo jakýmkoliv přesvědčivým a hmatatelným způsobem. Čemu musíte v tomto ohledu rozumět, je to, že pro ty, kteří žijí v realitě stavu/prostoru a kondice/času, ne-prostor a ne-čas lidských tvorů a jejich planeta jako by neexistovaly. A stejně to platí pro lidské tvory: cokoli mimo rozsah jejich perceptuálních schopností nebo toho, co jim dovolují jejich sensorické orgány, vůbec neexistuje. Z toho důvodu se navzájem nemohou ani vidět, ani spolu komunikovat. Ze všech praktických důvodů z pohledu jednoho na druhého žádný z nich neexistuje.

Toto uspořádání může být považováno jako fyzický důkaz vaší neschopnosti přímo a hmatatelně komunikovat se zemřelými nebo s kýmkoli z jiných dimenzí. Takové komunikace jsou možné jen ve velmi omezeném smyslu prostřednictvím nějakého druhu média - snů, vizí v niterném stavu mysli nebo mediací skrze lidská média ve stavu transu. Jak je zmíněno výše, žádný z těchto prostředků nemá platný a přesvědčivý důkaz toho, že zemřelí skutečně pokračují ve svém plném životě mimo planetu Nula. Koneckonců lze říci, že takové prostředky nebo schopnosti jsou výsledkem vašeho toužebného přání nebo projekcí očekávání vaší vlastní mysli bez jakékoliv objektivní reality. Z fyziologického stanoviska, protože váš mozek obsahuje živé informace o těchto zemřelých, jste schopni z uchovaných vzpomínek na ně znovu vytvořit, cokoli se jich týká. V tom případě to nejsou skuteční zemřelí, s kým komunikujete, ale pouze vaše představa a očekávání toho, jací byli během jejich žití na planetě Nula nebo jací by měli být v tom jiném světě, se kterým komunikujete.

Avšak toto uspořádání může být považováno za následek duchovních důvodů pro tuto neschopnost a omezení s nimi komunikovat v pravé realitě jejich stavu a kondice. To je pouze důsledek, a ne počátek této nutnosti. Duchovní důvody pro toto uspořádání jsou ty, které skutečně ustanovily takové podmínky u lidí na planetě Nula.

Jak víte, existuje jeden velmi speciální důvod, proč jsou lidé na planetě Nula se svojí planetou uvedeni do naprosté izolace a separace od všech a všeho ostatního v jiných dimenzích, jakož i jiných pseudodimenzích. Jak si pamatujete z Velké knihy, její Kapitoly 23., lidé nejsou ve stavu své závěrečné volby. Takže pravá povaha povšechnosti jejich pseudoživota nebo neživota na planetě Nula se může najít v kondici jeho přechodnosti a dočasnosti. Pouze ve stavu konečné volby může existovat trvalost a neomezené pokračování. Lidský pseudoživot není konečnou volbou. Dokud jsou lidé v této situaci, nemohou být ovlivňováni žádnými silami, které jsou situovány nebo umístěny někde jinde, aby nebyli uvedeni do pozice konečné volby, zatímco jsou stále v lidském neživotě. Jestliže by se něco takového mělo nebo mohlo stát, lidé by byli navždy uzamčeni ve svých lidských neživotech. V tom případě by nikdy nemohli být spaseni. A protože lidský neživot je konečný produkt pseudotvořivé snahy sil negativního stavu, kdokoliv umístěný v neživotě negativního stavu by také nemohl být spasen. V tom případě by negativní stav s jeho lidskou složkou musel zůstat navždy. Jestliže by něco takového bylo možné, nemohla by se ustanovit ani plnost a kompletnost pozitivního stavu.

Jak si vzpomínáte, lidský život je ilustrací, manifestací a demonstrací toho, co nevolit; jaký nebýt; jak se nechovat; jaké nemít vztahy; jak nepojímat duchovní principy a Mou Pravou Přirozenost; jak nevěřit; jak neuctívat; jak se nemilovat či nemilovat obecně; jak nevnímat a nechápat realitu a vůbec cokoli; jak nežít a nefungovat; a jak nedělat všechny ostatní věci, ze kterých se lidský neživot skládá. Aby se ilustrovaly, manifestovaly a demonstrovaly tyto a všechny ostatní faktory lidského života, lidé potřebovali být uvedeni do zvláštního a podivného stavu a kondice, které by jim umožnily dělat právě jen toto, bez jakéhokoliv ovlivnění ze stavu a kondice konečných voleb. Takže z toho důvodu, jestliže by se jim někdo zjevil z jiných dimenzí nebo pseudodimenzí ve hmatatelné a přesvědčivé formě, byli by nuceni opustit svou ilustrativní a demonstrativní kondici a přijmout něco, co původně nebylo v jejich dohodě být takovými, jakými jsou v procesu svých neživotů na planetě Nula. Jinými slovy, byli by nuceni uvěřit a přijmout něco ne svojí vlastní svobodnou vůlí a volbou, ale vynucením a nutností té konkrétní zkušenosti, v tomto případě by museli přijmout fakt, že život pokračuje po jejich lidském typu života (neživota). Prožití něčeho z donucení a nutnosti se nemůže nikým přivlastnit nebo nelze nikomu přisoudit. Nemohlo by se to zachytit v lidských niternostech, kde se to počítá. Bylo by to přijato jen v jejich zevnějšnostech. V tom případě by se zevnějšnosti pro lidi na věčnost staly jedinou možnou realitou. Konec konců, jestliže k vám někdo přijde z toho vně vás, to vně se stává svou vlastní realitou vedle toho, co je umístěno uvnitř. Aby se zabránilo, že se tak někdy stane, jediný způsob, jakým je tato komunikace velmi omezeně a ohraničeně a jen pro velmi málo lidí možná, je ve vašem vlastním stavu niterností. Tento způsob komunikace zabraňuje uzavření ve stavu zevnějšnosti, a tudíž se vyhýbá možnosti přijmout něco vynucením, nutností, ne svobodnou volbou. Jak víte, samotná

povaha stavu niterností je stav svobodné vůle a volby. Tudíž jsou v tomto stavu anulována jakákoliv vynucení a nutnosti.

Jiným důvodem ohraničení, odloučení a omezení lidských tvorů je ochranná funkce pro všechny, kteří jsou umístěni v pravém životě pozitivního stavu. Lidé samou svojí povahou rádi vkládají své vlastní pohledy, názory, očekávání a všechno, co mají a čemu věří, do všeho ostatního. Jakákoliv komunikace s entitami z jiných dimenzí by mohla způsobit jejich zamoření, znečištění, otrávení a negativní ovlivňování lidskou modalitou života nebo neživota. V tom případě by tyto entity musely přijmout nerealitu lidského neživota jako pravou realitu a jako integrální součást pravého života. Takovým přijetím by potvrdily platnost něčeho, co platnost samo o sobě a samo sebou nemá. Kvůli této přijaté platnosti by musely zvnitřnit všechny aspekty lidského neživota do svého vlastního nitra. Tímto by vyvracely pravý život pozitivního stavu, staly by se negativními a vypadly by do zóny vymístění. Současně by ze stanoviska lidí tento výsledek byl pro lidi také škodlivý, protože by se uzamkli ve své modalitě lidského neživota, potvrzení jako platní ve svém neživotě, jako by byli v pravém životě. V tom okamžiku by byli nuceni přijmout svůj lidský neživot jako konečnou volbu. Jakmile jste ve stavu své konečné volby, nemůže se nic udělat pro převrácení té pozice. Naštěstí není takový výsledek možný, protože jak si vzpomínáte, taková závěrečná volba by se učinila za totálně nepravdivých předpokladů - lidský neživot je pravý a jediný možný život. Přijetí vůbec čehokoliv za takových mylných předpokladů lze v jeho konečném důsledku anulovat, protože je nesprávné. Ale mohlo by to prodloužit jsoucno a bytí tohoto cyklu času/stavu/ procesu na docela dlouhou dobu - déle, než se původně naplánovalo. Takže jak vidíte z této možnosti, jakákoliv hmatatelná, konkrétní a faktická komunikace se zemřelými nebo s kýmkoliv z jiných dimenzí, by byla škodlivá pro všechny, a nejen pro lidské tvory.

Současně byla také zamezena možnost hmatatelné, konkrétní a faktické komunikace s obyvateli zóny vymístění, protože tím, že lidský neživot je konečný produkt negativního stavu, by mohli být lidé lehce ovlivněni čímkoli přicházejícím z té zóny a považovali by to za pravdivé a jediné možné. Navíc síly negativního stavu mají nezřízenou schopnost vnucovat svůj vlastní životní styl (jejich vlastní neživot) silou a naléhavým přesvědčováním přivádějícím lidské tvory k víře, že je to pravý život pozitivního stavu a že žádný jiný druh života není vůbec možný. Přijmout něco takového by zas a opět uzamklo lidi do pozice nesvobody volby a museli by přijmout svůj lidský neživot jako konečnou volbu. V tom případě by přestala ilustrativní a demonstrativní povaha lidského neživota a lidé by přestali poskytovat nezbytné, rozhodující a životně důležité poučení o tom, co nevolit, jak nebýt, jaké nemít vztahy, víru, jak nejednat atd. Tím, že by přestali fungovat ve své důležité roli, lidé by připravili všechny kdekoli a kdykoli o poznání nějakých dalších poučení o těchto faktorech, která se dosud nezobrazila a neprojevila. Avšak taková komunikace by byla škodlivá také pro obyvatele zóny vymístění, protože tím, že by vnucovali lidem to, co nemá být součástí lidských zkušeností, by sami sebe dostali do stavu prodloužené odplaty a trestu za takové činy.

Poněvadž hovoříme o zemřelých, můžeme se taktéž věnovat Danově otázce. Na samém začátku naší odpovědi na Danovu otázku ať si je každý vědom, že v procesu prožívání

okamžiků smrti neexistuje vůbec nic, co by mělo společného jmenovatele. Postup umírání se může považovat za jeden z nejintimnějších, nejsoukromějších, nejosobnějších, nanejvýš jedinečných, nenapodobitelných, nedefinovatelných a nekonečně odlišných pochodů, které si můžete představit. Z toho důvodu nemají žádného společného jmenovatele. Paradoxně řečeno, jejich společným jmenovatelem je, že nemají žádný. Aby se mohlo poznat, cítit, vnímat a prožívat to, čím prochází jakýkoliv jedinec v té době, museli byste být tím jedincem. A to je něco, čeho je nemožné dosáhnout. Zažívají něco báječného, zvláštního a neobvyklého, ať už jsou kdokoliv (buď Moji praví představitelé, nebo někdo jiný)? To vše záleží na jejich duchovním stavu a pozici v době jejich umírání, jakož i na vzájemné dohodě (mezi Mnou a jimi) o tom, co by měli v té době prožívat za účelem ilustrace a demonstrace něčeho velmi důležitého tímto postupem. Někteří z vás mohou mít takové zážitky a někteří budou prožívat něco jiného, nepopsatelného lidskými slovy.

Je velký stupeň duchovního nebezpečí ve zjevování něčeho o tomto procesu. Jak víte, lidé ve své typické lidské povaze, která je také zakořeněna ve vás, Moji představitelé, mají velmi podivnou tendenci očekávat, že jisté věci se jim stanou stejným způsobem a cestou, jako se přihodily někomu jinému. Takže předpokládejme, že bych byl ochotný popsat v detailech všechny kroky a přesné prožitky během té doby, kdy někdo umírá, jako řekneme Wilfred Grunau, který byl/je Mým představitelem. Co by se v tomto případě stalo? Každý, kdo by četl tato slova popisující ten proces, by okamžitě vryl do své mysli (vědomé i nevědomé!) tuto konkrétní zkušenost a na základě toho a také, a to je nejdůležitější, na základě faktu, že Já, pravý a jediný Bůh, jsem vám sdělil tuto zkušenost, by okamžitě upadl do očekávání, že bude prožívat úplně stejné věci, jako prožíval Wilfred. Bylo by tu nebezpečí ztotožnění se s takovými zážitky a na základě toho by byla potřeba je promítnout do svých vlastních očekávání. Jinými slovy, z důvodu tohoto ztotožnění by se tato očekávání musela naplnit také v jejich případě. A zde přichází duchovní nebezpečí. Promítnutím těchto očekávání do proudu svého vlastního vnímání by takový jedinec potlačil a zatlačil důležitou potřebu prožití toho procesu svým vlastním intimním, soukromým, osobním, individuálním, jedinečným, nenapodobitelným, nedefinovatelným a nekonečně odlišným způsobem a stylem. Jinými slovy, taková individualita by nejenže připravila své ‚já jsem‘, zakořeněné v takových zážitcích, o to, aby se splnily, ale také by popírala to, kým je v pravé podstatě a smyslu svého jsoucna a bytí. Současně by také připravila celé Stvoření o poučení z něčeho velmi důležitého z toho procesu, co by mohlo být poskytnuto jen a jen ní, a nikým jiným. Pokud by se tak někdy stalo, taková individualita by hrubě porušila původní dohodu týkající se této zkušenosti. Důsledky takového porušení by mohly být na dlouhou dobu velmi nepříjemné. Aby se předešlo tomu, že se to někdy stane, bylo Mou Božskou Prozřetelností zajištěno, že jakékoliv zážitky, nastávající v momentě skutečné smrti, jsou skryté.

Je možné, že během či po vaší smrti nebo po vstupu do duchovního světa byste mohli být vítáni někým, kdo vám byl blízký, nebo někým jiným, kdo není z vašeho předchozího pseudosvěta? Někteří lidé jsou schopni prožívat vidění někoho, , kdo pro ně přichází, několik vteřin před jejich aktuální smrtí. Jiní nezažívají nic. Zase to vše záleží na původních volbách a dohodě, kterou jste v tomto ohledu udělali. Ano, po svém vzkříšení, protože to je vykonáno buď Mnou osobně, nebo Mými pověřenci, jeden

je vítán a uveden do jiného světa těmi, kteří vykonávají akt vzkříšení. Mohli by mít s sebou někoho, kdo je vzkříšenému dobře znám a koho má moc rád, aby se mu pomohlo překonat možný šok z toho, že je v totálně jiném a velmi málo známém světě, a učinit jeho přechod pohodlným a příjemným. Okamžik samotného úmrtí lze považovat a pojímat jako tu nejtajemnější a nepopsatelnou zkušenost.

Je tam něco takového jako takzvaný tunel, na jehož konci je zářivé bílé světlo? Můžete považovat takový tunel za konstrukci nebo souvztažnost přechodu z jednoho místa/stavu do druhého místa/stavu. Problém s tímto tunelem je ve skutečnosti, že jestliže někdo prožívá v jisté chvíli něco jako tunel, taková zkušenost, protože se to nejprve přihodilo během takzvaného zážitku blízko smrti a zmíněné individuum se vrátilo zpět, je zaregistrována v universálním vědomí každého. Jestliže byla navíc taková důležitá zkušenost napsána v lidských slovech a potom publikována a tímto se stala dostupná všem ostatním, vrylo se to do jejich myslí natolik, že každý očekává, že bude mít stejné zážitky. Takže oni všichni očekávají, že projdou něčím jako tunelem, na jehož konci je zmíněné světlo. Ještě jednou, zde je nebezpečí očekávání, jak se věci v tomto ohledu přihodí. Protože očekáváte, že vaše zážitky budou stejné, vykonstruuje si vaše vlastní iluze tunelu světla, skrze který vidíte sebe jdoucího na druhou stranu.

Avšak pravá realita může být velmi odlišná, obzvláště u Mých představitelů. Je více než pravděpodobné, že nebudete mít žádnou zkušenost s tunelem. Můžete se také nalézt vzkříšeným ve své vlastní místnosti nebo na místě či kdekoli jinde, kde jste rádi. V tomto ohledu je nekonečný počet možností a všechny jsou spojené s vaší jedinečnou, intimní, soukromou, osobní, individuální, nenapodobitelnou, nedefinovatelnou a nekonečně odlišnou formou a způsobem, kterými půjdete na druhou stranu; jakož i toho, co se stane, jakmile budete na druhé straně. Takže jak vidíte z těchto faktů, bylo by zcela nemožné vám říci, co v té době očekávat.

Na druhé straně, jeden z hlavních důvodů, proč může být o této záležitosti řečeno velmi málo, je ve faktu, že jak si vzpomínáte z několika předchozích sdělení, nic není stejné. Toto sdělení se ve velké míře použije také na tuto záležitost. Cokoliv lidé prožívali do tohoto bodu čili donedávna v okamžiku své fyzické smrti a krátce po svém vstupu do jiného světa, se značně změnilo, a proto by se nemohla stanovit nebo uvažovat žádná analogie k těmto zážitkům. Protože budou dokonce ještě více intimní, soukromé, jedinečné, osobní, individualizované, nenapodobitelné, nedefinovatelné a nekonečně odlišné než předtím, bylo by nesprávné popisovat, jaké by byly. Do jisté míry je to jako předpovídání budoucnosti. Z toho důvodu nic více nemůže být o těchto záležitostech řečeno.

Petr: Velmi oceňuji Tvůj přínos do těchto záležitostí. A moc ti děkuji za Tvou ochotu se vypořádat s našimi otázkami.

Pán Ježíš Kristus: Je to pro Mne opravdu potěšením, Petře. A nyní se obraťme k tvým kosmologickým otázkám. Pro vaši omezenou a omezující lidskou mysl lze tato témata považovat za jedna z nejobtížnějších na pochopení. Jak si pamatujete z Kapitole 21 v *Novém zjevení Pána Ježíš Krista*, jeden z hlavních a nejdůležitějších záměrů pro stvoření Stvoření do stavu jeho procesu byl kvůli sdílení všeho, co bylo obsaženo

v Absolutní Přirozenosti Stvořitele. Jak si také vzpomínáte, Stvoření samo bylo ve Stavu Stvořitele od věčnosti. Je to jeho proces, který nebyl vždycky. V této konkrétní pozici, protože Stvořitel se nachází v ne-časovém a ne-prostorovém rozpoložení, jediný modus vnímání reality je ten objektivní. Takže kdokoliv byl ve stavu Stvoření, jak bylo obsaženo v Absolutním Stvořiteli, byl před uvedením jeho procesu také v objektivním modu.

Aby se mohly ustanovit nejlepší podmínky pro konání procesu sdílení, bylo nutné posunout stav Stvoření do procesu Stvoření. Jak víte, slovo „sdílení“ znamená nebo požaduje reciprocitu. Jestliže vám chci něco dát, je nutné, abyste potvrdili, že jste ochotni to něco přijmout. Také je nutné, abyste Mi dali najevo, zdali chcete ve svých vlastních relativních kondicích se Mnou sdílet všechno, co Já jsem a Já mám. Aby se umožnilo toto sdílení, vzájemnost a zpětná vazba, bylo nezbytné vyvolat odlišný způsob vnímání skutečnosti mimo toho objektivního, který se projevuje vně časoprostorového kontinua. Potřebujete vytvořit vjem individuálního místa a času, ve kterém je každá individualita umístěna takovým způsobem, že jasně pojímá sebe jako jsoucí někde a někdy. V této pozici taková individualita ustanovuje důležitý vjem, že je ve svém vlastním stavu, procesu, místě a času nezávislá. V takové kondici je schopna vnímat samu sebe jako jsoucí mimo Mne nebo oddělenou ode Mne. Tento vjem jí dává schopnost svého vlastního rozhodnutí o záležitosti sdílení, reciprocitě a zpětné vazby. Protože v této kondici individualita vnímá sebe jako jsoucí někde jinde a někdy jindy, než Já jsem, objeví se pocit vzdálenosti mezi jedním a druhým bodem a je ustanoven pocit času, během kterého se něco potřebuje stát ve vztahu k tomu vzdálenému místu. Takto nastalo lineární postupování. V této linearitě tkví význam subjektivního pojímání reality. Nyní máte pocit, že jdete od jednoho bodu k druhému a že zabere jistou dobu, aby se urazila vzdálenost mezi těmi dvěma body.

Řekněme, že potřebujete jít někam do místa vzdáleného pět mil od toho, kde sami sebe vnímáte ve svém vlastním místě a čase. Jestliže půjdete těch pět mil pěšky, v závislosti na tom, jak rychle jste schopni jít, vám to může trvat hodinu, než se dostanete do druhého bodu. Jestliže pojedete na kole, bude to trvat půl hodiny v porovnání s chůzí. Jestliže pojedete autem dovolenou rychlostí, může vám to trvat jen pět minut. Ale když cestujete na větší vzdálenost letecky, to, co by vám trvalo měsíce, nebo dokonce roky, pokud byste měli jít pěšky nebo jet na kole, zabere jen několik hodin. Pokud je vaše letadlo schopné cestovat nadzvukovou rychlostí, šestihodinový let například do New Yorku normálním letadlem by trval jen pár hodin v nadzvukovém. Z těchto příkladů můžete vydedukovat, jak relativní a subjektivní je prostor a čas.

Můžete si představit, co by se stalo, kdybyste byli schopni cestovat z jednoho místa na druhé, velmi vzdálené, rychlostí světla? Například letět ze Santa Barbary do New Yorku by to rychlostí světla byla téměř okamžitá událost. Trvalo by to jen zlomek vteřiny. Nyní redukuje subjektivní čas a prostor do takové míry, že téměř dosáhne povahy objektivního modu vnímání reality, ve kterém věci nastávají simultánně a synchronně. Představte si, jestli můžete, co by se stalo, pokud byste mohli cestovat rychlostí myšlenek? Tato rychlost nemůže být měřena stejným způsobem, jako ostatní, dokonce ani jako rychlost světla. A důvod, proč nemůže být měřena, je ten, že se to děje okamžitě. Řekněme, že chcete cestovat na nějakou planetu umístěnou v galaxii

Andromedy. Jestliže byste tam cestovali rychlostí světla, trvalo by vám to několik miliónů let. Avšak pokud byste cestovali rychlostí myšlenky, byli byste tam v tomtéž okamžiku, kdy jste promítli do myšlenkového pochodu svou touhu být tam. Nezabralo to žádný čas ani žádný prostor nalézt se na této planetě. V tomto smyslu můžete svými myšlenkami být okamžitě na té planetě, zatímco fyzicky sedíte v Santa Barbaře ve svém vlastním čase a místě. V tomto uspořádání se nalézáte na obou místech ve stejném čase. Nebo přemýšlejte o své minulosti, přítomnosti a budoucnosti. Ve svých myšlenkách můžete být ve všech třech pozicích ve stejném čase - v minulosti, přítomnosti a v budoucnosti.

Takže z těchto faktů můžete logicky vydedukovat, že vaše myšlenky spočívají v objektivním způsobu vnímání reality, protože mohou být úplně ve stejném okamžiku - souběžně a současně - na mnoha odlišných místech a časech. Avšak v momentě, kdy se posunete z myšlení v této modalitě do modality sebecítění a sebevnímání, naleznete se v modalitě sekvence, linearity, předcházení a následování, což je váš vlastní subjektivní modus vnímání. V tomto smyslu můžete říci, že každý, kdo je umístěn v duchovních dimenzích pozitivního stavu, cestuje z jednoho místa na druhé objektivním modem - rychlostí myšlenky. Z toho důvodu se jim všechno jeví, jako by se to dělo zde-a-nyní. Avšak, pokud je to nezbytné, aby se jim současně dala subjektivní a individuální možnost oddělení věcí, jak nastávají po způsobu zde-a-nyní, posunují se do subjektivního způsobu, ve kterém jsou schopni rozeznat všechny události, jako by šly z minulosti do současnosti a do budoucnosti nebo jako by jedna předcházela druhou a ta druhá následovala tu předešlou. A toto je nejtěsnější přiblížení toho, jak mohou být tyto dvě modality představeny lidskému chápání a porozumění. Bylo by obtížné o tom říci více.

V teoretické kvantové fyzice (nebo kvantové mechanice), která se zabývá elementárními částicemi a subčásticemi, je nějaké omezené vědomí toho, jak tyto dvě modality vzájemně působí. Teoretici této konkrétní vědy předpokládají něco jako implicitní řád, podle kterého se tyto částice chovají. Tyto hypotézy se snaží vysvětlit jev toho, jak je možné, že jakékoliv změny ve funkci jedné částice nebo subčástice okamžitě a simultánně způsobí úplně stejné změny v podobné částici nebo subčástici, která je vzdálena milióny světelných let. Změny, které nastávají, se nějak přenášejí na vzdálenou částici nebo subčástici mimo čas a prostor nebo obcházejí řas a prostor. Pokud by se tak stalo v čase a prostoru, trvalo by milióny let dosáhnout těchto změn na opačné straně viditelného vesmíru. Takže, jak vidíte, dokonce i z pozice ryzí vědy kvantové fyziky můžete předpokládat existenci objektivního a případně subjektivního modu vnímání a chápání reality.

A nyní se věnujme čistě kosmologickým záležitostem. Udál se skutečně Velký třesk? A jestliže ano a fyzické vesmíry fyzického multivesmíru vznikly prostředky a procesem Velkého třesku, jaký je závěr či způsob ukončení jeho jsoucna a bytí? Problém s řešením této záležitosti je ten, že máte dva paralelní faktory - skutečné Stvoření a pseudostvoření neboli zónu vymístění. Skutečné Stvoření bylo výsledkem intenzivní, nepředstavitelně hluboké a opravdové lásky ke Stvoření. Tato láska se ve své pravé povaze a intenzitě může přirovnat k nejintenzivnějšímu ohni v jeho nedestruktivní konotaci. Z pozice tohoto typu lásky procesem její moudrosti se vyvolal popud, který

oddělil Mé Stvoření z jeho věčného stavu ve Mně do jeho procesu stávání se mimo Mne za účelem výše zmíněného sdílení, vzájemnosti a zpětné vazby. Skrze souvztažnostní význam takového popudu či oddělení, protože tak bylo učiněno ohněm lásky, by se to mohlo jevit jako nepředstavitelná obrovská exploze - Velký třesk, který dal vznik fyzickému multivesmíru se všemi jeho příslušnými vesmíry, galaxiemi, slunečními soustavami, planetami, rozličnými nebeskými tělesy a jejich příslušnými obyvateli. Takže se v podstatě tento typ stvoření může jevit, jako by byl započat takovým Velkým třeskem. Avšak ve skutečnosti, v pravé realitě postupu toho stvoření to byl oheň lásky a světlo její moudrosti, které umožnily stvoření Stvoření. Z pozice lidského pojmání tohoto děje to bylo jen zdání toho, že tomu tak bylo. Oheň lásky, který podnítil proces stvoření Stvoření, nemůže být násilný akt. Takový akt je v rozporu s povahou této lásky a její moudrosti.

Na druhé straně, jak vytvoříte něco, co je úplně odlišné od pravého Stvoření a od postupu, kterým bylo dosaženo stvoření Stvoření? Nemůžete tak činit z pozice lásky, protože v tom případě by to nebylo odlišné od něčeho, co bylo takovou láskou stvořeno. Z toho důvodu vytvoříte to něco, v tomto případě zónu vymístění, něčím, co je opakem k pravé lásce. Zfabrikujete to ze spalující nenávisti ke všemu, co je z ryzí žhnoucí lásky. Zde máte spalující oheň nenávisti jako opak k žhnoucímu ohni ryzí lásky. V tomto uspořádání se v průběhu oddělení velké porce hmoty a ne-hmoty z veškerosti té hmoty a ne-hmoty uskutečnil násilný akt a byla možná skutečná exploze, jež dala hnací sílu k pokračování něčeho, co se nazývá antivesmír neboli v naší terminologii zóna vymístění.

Problém s vašimi vědci kosmology je ten, že to, co měří nebo vidí, není proces tvoření skutečného Stvoření, ale proces fabrikace zóny vymístění. Navíc je jejich pozorování v tomto ohledu omezené pouze na fyzický aspekt té fabrikace, a ne na její další pseudoduchovní aspekty. Avšak nedávno někteří vědci stanovili, že je možnost, že zahájení toho, co oni nazývají Stvoření (v naší terminologii antistvoření), nebylo započato Velkým třeskem, ale nějakým druhem postupného procesu. Takže jak z toho vidíte, polemika o tom, jak vznikl fyzický vesmír (antivesmír), nadále pokračuje.

Jestliže se podíváte na celé vysvětlení, jak se událo stvoření Stvoření z typicky lidského stanoviska a ze stanoviska lidské vědy, potom cokoliv vám o tom říkají, je totálně a kompletně překrouceno nebo je to nepravda. A důvodem těchto vědeckých nepravd a překroucenin je, že zaprvé všechny jejich teorie, hypotézy, domněnky a vědecké důkazy souvisí pouze s tím, co nazývají fyzický vesmír. Žádné jiné nefyzické entity jimi nejsou brány v úvahu. Protože průzkumnými nástroji, které jim jsou v současné době dostupné, mohou zkoumat jen takzvaný fyzický vesmír a protože tyto typy nástrojů a vědecký přístup, kterým všechno hodnotí, nejsou s to měřit a zjistit existenci jiných typů vesmírů, neuváženě popírají, že existuje něco jiného než fyzický vesmír. Nepravdy jejich závěrů vyvěrají z faktu, že předpokládají, že příčinné faktory všech událostí uvnitř jejich fyzického vesmíru se odvozují z funkce tohoto vesmíru samého, zatímco pravou skutečností je, že tyto příčinné faktory nevyplývají z tohoto vesmíru, ale že pochází odněkud jinud - v tomto případě z duchovních a intermediálních vesmírů.

Za druhé, nepravdy jejich závěrů pramení z toho, že to, co považují za pravé Stvoření, ve skutečnosti není pravé Stvoření, ale zóna vymístění, která je ovládána zcela jinými

zákony a principy (pseudozákony a pseudoprincipy) než pravé Stvoření. A za třetí, jejich falešné závěry vychází z toho, že se dívají na tyto kosmologické záležitosti z pozice planety Nula. Jak si vzpomínáte, tato pozice znemožňuje, aby se cokoli vnímalo, chápalo a pojímalo v jeho pravé realitě takové, jaké to skutečně je, a ne způsobem, jakým se to jeví. Protože všechny jejich nástroje a metody pozorování a výzkumu vycházejí z elementů planety Nula, mohou pozorovat a vidět věci a na tomto základě dělat závěry jen ty, které jsou vlastní povaze planety Nula a její pozici. Protože tato pozic překrucuje a falšuje pravou realitu všeho, jakékoliv závěry založené na těchto faktorech budou překroucené a nepravdivé. Z toho důvodu cokoliv se dozvíte z této vědy, pokud to je vně její oblasti a vymezenosti, jako například kosmologické závěry, bude neodmyslitelně překrouceno a zfalšováno. Aby se náležitě rozumělo těmto záležitostem, musíte se vyhnout tomu, co vaše věda v tomto ohledu stanoví. Vědecké závěry se mohou uplatnit ve velmi omezeném smyslu pouze na strukturální povahu všech věcí umístěných na planetě Nula. Všechno, co souvisí se zvláštností uspořádání planety Nula, nemůže být náležitě posouzeno vaší přírodovědou. To je důvod, proč v různých hypotézách, teoriích a postulátech navrhovaných vašimi vědci existuje tolik protikladů.

Vezměte například jednu z nejdůležitějších kosmologických otázek o množství hmoty přítomné ve vesmíru (antivesmíru). Podle vašich kosmologů to, zda se vesmír (antivesmír) bude navždy rozpínat anebo se zhroutl zpět do sebe ve žhoucím ‚Velkém zmáčknutí‘, záleží na množství hmoty, které obsahuje. Při dostatečné hmotě by gravitace mohla zpomalovat, nebo dokonce obrátit expanzi. S příliš malou hmotou, a tudíž malou gravitací, by expanze nemusela nikdy skončit. V tom případě se galaxie rozepnou do té míry, až celý vesmír potemní a stane se kusem věčného ledu neboli bude fakticky postrádat veškerý život, jaký je znám tomuto antivesmíru, a tudíž se pro všechny praktické účely obrátí v nicotu.

Jak víte, vaši kosmologové se po desetiletí usilovali změřit hmotu v jejich vesmíru (antivesmíru). Snažili se to vyvodit z pečlivého studování pohybu galaxií a propočítáváním, kolik hmoty a gravitace by bylo nezbytné k vývinu sledovaných pohybů. Problém s touto situací je ten, že podle jejich kalkulací viditelnému vesmíru - hvězdám a galaxiím - odpovídá méně než deset (10) procent požadované gravitace. Takže jak je možné, že se všechny ty hvězdy a galaxie udržují ve svých pozicích, jestliže jim odpovídá jen méně než deset procent gravitace?

Aby se vysvětlil zbytek potřebné hmoty (více než 90%), vaši kosmologové stanovili existenci takzvané neviditelné temné hmoty, která se vznáší a je roztroušena někde v ‚prázdném‘ prostoru jejich vesmíru (antivesmíru). Co vám tato situace říká? Z naší pozice vám to říká, jak omezená je zóna vymístění, kterou nazývají vesmírem. Pouze méně než deset procent jejího celkového objemu je naplněno nějakými nebeskými tělesy. A kolik těchto těles skutečně může poskytnout dostatečné podmínky pro udržení jakéhokoliv typu života? Jak víte, většina z nich nebo valná většina z nich je neschopná udržet jakýkoliv typ života, co znáte. Co vám to říká? Tato situace odráží pravou povahu negativního stavu, který vyplňuje zónu vymístění méně než v deseti procentech její kapacity. Jak se můžete domnívat, když se díváte na tato nebeská tělesa a na podmínky na nich, negativní stav může ve valné většině svých pseudotvořivých

snah produkovat pouze něco, co je násilné, kataklyzmatické, ničivé a extrémně nebezpečné všemu živému a živoucímu. Toto jsou duchovní souvztažnosti pravé povahy negativního stavu, jak se promítají do jeho fyzického aspektu (do jeho fyzického antivesmíru).

Avšak bez ohledu na to, jak se na tuto situaci díváte, jakou teorii přijímáte - zdali jejich vesmír (antivesmír) skončí v ohnivém ‚Velkém zmáčknutí‘, nebo upadne do totální temnoty a ledu, v obou případech jeho takzvaný život (neživot z naší perspektivy) jednou pro vždy skončí. Jak si vzpomínáte, to, co dělá jakýkoliv typ vesmíru pravým vesmírem, který má smysl a který lze zaznamenat v subjektivním i objektivním modu jeho jsoucna a bytí nebo pseudojsoucna a pseudobytí, je to, do jaké míry může udržet sentientní a/nebo jakýkoliv jiný typ života ve všech jeho formách, tvarech a manifestacích. Jakmile tam venku cokoli přestane být schopné udržovat takový život, protože to už není registrováno v žádné sentientní mysli, ze všech praktických důvodů to přestane být a existovat.

Takže jak jasně vidíte z této situace, dokonce i ze stanoviska vaší vědecké pozice, zóna vymístění, planeta Nula a v důsledku i neživot negativního stavu jako takový, lidský neživot a jeho ega, jakož i vše, co s nimi souvisí, nemohou existovat navěky. Dokonce i z pohledu vašich vědců je všechno v jejich vesmíru (antivesmíru) a na planetě Nula se všemi formami a tvary jejich životů (neživotů) pouze dočasné a přechodné. Jejich pozice pouze potvrzuje to, o čem jsme dosud hovořili v procesu přenosu Mého Nového zjevení, že neživot negativního stavu a lidský neživot se všemi jeho deriváty a manifestacemi nemůže trvat navždy.

Bez ohledu na to, která teorie se potvrdí jako pravdivá, v každém případě bude všechno beze stopy zničeno. Vůbec nic, ať už v jakékoliv kondici, nezbude. A to bude opravdový závěr zóny vymístění a planety Nula i s jejich pseudoživoty.

Jaká alternativa po ukončení neživota negativního stavu a lidského neživota však bude zvolena, závisí na volbách všech zúčastněných. Jak vidíte, z pravého duchovního pohledu to není o tom, kolik hmoty je tam venku a zdali je, či není dost gravitace, aby způsobila tento věčný konec, ale jsou to volby všech sentientních myslí kdekoliv a kdykoliv, jež rozhodnou o tom, která alternativa se zmaterializuje. Úsilím všech voleb všech sentientních entit bude buď generován dostatek, aby se antivesmír čili zóna vymístění ve své fyzické manifestaci zhroutily samy do sebe a spálily se na uhel, nebo se v nich potřebná gravitace vyčerpá, aby skončily v naprosté temnotě a ledu. Protože všechny volby budou uskutečněny v duchovních a intermediálních dimenzích a v jejich protějšcích v zóně vymístění, jejich souvztažnostní faktory ovlivní rozdělení potřebné gravitace, ať už se uskuteční jakýkoliv scénář.

Myslím, Petře, že toto bylo vše, co se nyní může v této záležitosti říci. Jestli to bude potřebné, nezbytné a uskutečnitelné, můžeme se k tomuto tématu vrátit někdy v budoucnosti. V tomto případě si potřebuješ vzít přestávku.

Petr: Velice Ti děkuji za toto plodné vysvětlení. Velmi se mi to líbilo. Do příště - pokud bude nějaké příště.

Dialog stý třicátý třetí

16. - 17. dubna 2000

Petr: Já osobně dnes nemám žádné otázky multiverzálního významu. A také jsem od nikoho žádné takové otázky neobdržel. Jen v sobě kontroluji, jestli Ty dnes nemáš něco, co bys nám nyní sdělil. Mám jednu obyčejnou starost související s něčím, co bylo vyřčeno na konci Dialogu 131. o důvodech mého chování během mého utrpení v listopadu loňského roku. V tom dialogu bylo poukázáno na to, že jakákoliv reakce na mé chování, která by vytvářela pocit ublížení nebo smutku, vychází ze stavu vlastního ega. Obávám se, že někteří čtenáři toho konkrétního textu se takovými závěry mohou cítit dotčeni, obzvláště pokud jsou v sobě přesvědčeni, že to tak nebylo a že reagovali z pravé pozice nesouvisející s jejich egi.

Pán Ježíš Kristus: Petře, v jednom z předchozích dialogů druhého svazku bylo vám všem v tomto ohledu něco důležitého naznačeno. Zopakujme si to. Jak víte, z pozice vaší lidské povahy můžete být velmi často přesvědčeni tak silně a bez sebemenších pochybností o správnosti svých pocitů a/nebo závěrů s čímkoliv souvisejících, že bez ohledu na to, kdo co o nich říká, a bez ohledu na to, nakolik by mohly být mylné či nesprávné, nic není schopno změnit v tomto ohledu vaši mysl. Nezapomeňte, že někteří lidé mají nezřízenou schopnost ospravedlňovat, omlouvat a odůvodňovat, cokoli chtějí. Jakmile však spadnou do tohoto modu ospravedlňování, odůvodňování a omlouvání svých pocitů nebo systémů víry ohledně čehokoli, vryje se to do jejich mysli tak, že neotřesitelně věří, že mají pravdu a všichni ostatní se v této záležitosti mýlí. V tomto bodě jsou tolik přesvědčeni o pravdivosti své věci nebo čemkoli, že se vše, dokonce i v jejich vlastní intuici, podřizuje jejich víře nebo přesvědčení. V tom případě jejich ego převládá nad jejich intuicí nebo se, lépe řečeno, jejich intuice stává nástrojem ospravedlňování a odůvodňování čehokoli, co jim jejich ego naznačuje.

Toto je běžné nebezpečí u každého, kdo funguje z pozice své lidské povahy. A protože vy jako Moji praví představitelé také máte tuto lidskou povahu, bez ohledu na to, jak moc byste se snažili fungovat mimo její vliv a vnucování, nicméně jste náchylní čas od času fungovat z této pozice. A protože vaše lidská povaha je zakořeněna ve vašem egi, v tom případě, logicky řečeno, fungujete z pozice vašeho ega, a ne z jiné pozice. Opakuji ještě jednou: Takové pocity, jako být dotčen nebo být smutný, jsou podstatou své povahy pocity negativní. Jestliže jsou negativní, nemohou vycházet z žádného jiného zdroje vaší povahy než pouze z vaší lidské povahy, a tudíž z vašeho ega.

Nuže každý, kdo by se našel v této nesnázi, má přinejmenším dvě možnosti: první je odmítnout cokoli, co bylo řečeno o tomto problému na konci Dialogu 131. Odmítnutím toho by pokračoval ve své nesprávné víře ohledně této záležitosti. V tom případě by působil pod nesprávným dojmem o pravdivosti těchto závěrečných poznámek ve zmíněném dialogu nebo čehokoli jiného týkajícího se této záležitosti, a jako důsledek by se držel zkreslení nebo dokonce nepravdy o své vlastní pozici v této

věci. Pokud by tomu tak mělo být, znamenalo by to, že taková individualita pokračuje pod vlivem negativního stavu a svého ega. Avšak její tendence ospravedlňovat a odůvodňovat svůj pohled by ji oslepila natolik, že by vnímala svou pozici jako správnou, náležitou a pravou a pozici kohokoliv jiného, kdo tvrdí něco zcela odlišného nebo dokonce opačného, jako nesprávnou, nenáležitou a neoprávněnou. A takto pracuje ve většině případů typická lidská povaha a její ego.

Druhou možností je, že vaše odpověď nebo reakce na cokoliv, co bylo řečeno v závěrečných poznámkách Dialogu 131., může být přijetí a rozpoznání jejich pravdivosti a správnosti dávající vám příležitost napravit vaši pozici uvidět věci tak, jaké skutečně jsou, a ne tak, jak vám vaše lidská povaha a její ego prostředky ospravedlňování, omluvy a odůvodňování nutí ty věci vidět nebo je hodnotit. Problém s lidským egem je ten, že nemůže snést, aby si připustilo, že cokoliv cítí, by mohlo být chybné, nesprávné nebo falešné. Z toho důvodu, aby se vyhnulo těmto nesnesitelným pocitům, používá svůj vlastní druh ‚logiky‘, ‚pocitování‘, ‚intuice‘, ospravedlňování, odůvodňování a omlouvání, aby se ve své vlastní pozici cítilo v tomto ohledu pohodlně a neotřesitelně. **Není nic obtížnějšího pro lidské ego, než si přiznat, že se mýlí ve všem, cokoliv cítí, myslí si nebo o čem uvažuje.** Takto je strukturována lidská povaha a její ego stavy. Jedním z nejdůležitějších důvodů, proč takové výroky či připomínky jsou učiněny v situaci, jako je tato, je upozornit vás na tato fakta o lidské povaze a jejím egu a učit se vyhýbat jeho vlivu na vás a na cokoliv, co cítíte, myslíte, uvažujete, vidíte, slyšíte, čtete nebo cokoliv v tomto ohledu děláte.

Ano, první reakcí na takové připomínky by byly pocity ublížení, odmítnutí, smutku a podobné protivné reakce. V takových situacích je první reakce na ně obvykle z pozice vašeho ega. Důvodem, proč úplně první reakce obvykle bývá z pozice vašeho ega, je zevní pozice takové připomínky. Koneckonců připomínky v takových případech nepřicházejí z vašeho vlastního nitra, ale od někoho jiného, nacházejícího se ve vnější pozici od vaší vlastní individuální pozice. Kvůli tomuto uspořádání, když tyto připomínky přicházejí odněkud jinud než z vašeho vlastního nitra, spouští úplně první reakci z vašeho ega, které je umístěno ve vašich vlastních externích stavech. Jak si pamatujete, ego nemá žádnou pozici ani místo ve vašem nitru. V pravém nitru vládne vaše ‚já jsem‘. Jakmile rozpoznáte, odkud přichází první reakce na takové připomínky, a jakmile přijmete, že reakce vašeho ega není nikdy náležitá, správná a k věci, stanete se způsobilými reagovat z pozice svého pravého ‚já jsem‘, což je pozice vašeho pravého nitra a což je vaše druhá, správnější odezva nebo reakce. A protože, logicky řečeno, Já jsem ve stavu vašeho nitra, taková reakce přichází z Mé pozice uvnitř vás. V tom případě, cokoliv obdržíte o té či jakékoli jiné záležitosti, přichází z pozice skutečné pravdy,

Takže jak vidíte z tohoto rozhovoru, ve vaší pozici, kdy máte typickou lidskou povahu, je nevyhnutelné mít úplně první odezvu na vůbec cokoliv z pozice vašeho ega. Valná většina by byla spokojená s takovou reakcí a s pozicí svého ega. Neměli by žádnou touhu, motivaci, úmysl nebo sklon jít dále nebo zkoumat skutečnost reakcí svého ega. A důvod, proč by neměli žádnou tendenci jít v tomto ohledu dále, je ten, že ve většině případů považují ego za své pravé ‚já jsem‘. Tato falešná pozice jim dává velmi uvěřitelné ospravedlnění, odůvodnění a omluvu pro jakoukoliv reakci, kterou mohou

vůbec na cokoliv mít. Díky tomuto postoji necítí, že by potřebovali jít dál v ověřování řádnosti svých reakcí.

Avšak ve svých individuálních pozicích, jako Moji praví představitelé na planetě Nula, nejste jen typičtí lidé. Z toho důvodu máte velký sklon jít za vaši první reakci na cokoli, jasně rozpoznávajíce, že vaše první reakce vychází z vašeho lidského stavu ega. Nejenže máte tuto náklonnost, ale vy jste vaši původní dohodou a svobodnou volbou odpovědní a zodpovědní celému Mému pozitivnímu stavu, sobě a Mně osobně, že v tomto ohledu půjdete dále, až za cestu reakcí vašeho ega. Ve skutečnosti máte manifestovat, ilustrovat a demonstrovat svoji schopnost tak činit pro poučení všech o základních rozdílech mezi reagováním z vašich ego stavů v porovnání s reakcí z vašeho pravého ‚já jsem‘. Aby se tak konalo a pro tento účel, jsou na vás nastraženy rozličné situace, takové jako například ta, jež byla popsána na konci Dialogu 131. Situace této povahy vám dávají příležitost poskytnout takové velmi důležité poučení a rozlišení.

Jak se zmínilo výše, vždy máte tedy dvě možnosti, kterými můžete na tuto připomínku reagovat: buď ji přijmete a jako důsledek změňte svoji pozici z té, která patří vašemu egu, v pozici vašeho pravého ‚já jsem‘; nebo ji odmítnete a budete pokračovat v pocitu ublíženosti, smutku a nevrlosti z toho, že jste vybráni do čehokoli, co takto pociťujete. Volba je vaše. Ale také důsledky. V tomto ohledu jsou alternativy jasné. A vzhledem k tomu nelze o této problematice říci více.

Petr: Velmi Ti děkuji za toto objasnění. Ale jak víš, tím, že typický člověk, kdokoliv, kdo se nalezne v této pozici, by snadno mohl o mně prohlašovat či mě obviňovat, že prostřednictvím Tebe - Pána Ježíše Krista se já sám ospravedlňuji, omlouvám a zdůvodňuji své chování a pozici, takže funguji z mého vlastního ego stavu.

Pán Ježíš Kristus: Ve tvém konkrétním případě, Petře, máš přinejmenším dvě preventivní opatření, která značně redukuje možnost, aby se tak stalo. Především si v procesu neustálého kladení otázek o pravosti úplně všeho, co skrze tebe prochází, zkoumaje a pátraje, jestli něco není ovlivněno tvým egem, není započato v tvém egu nebo se neodvozuje z tvého ega ve formě ospravedlňování, odůvodňování a omluvy týkající se čehokoliv, co jsi zapsal, nebo čehokoliv ve tvém chování, postoji a reakci. Ve tvém případě, Petře, tento konkrétní stav a proces v tvé mysli je záležitostí téměř 24 hodin denně. Druhým a nejdůležitějším, jak bylo uvedeno ve zmíněném dialogu (131.) a na mnoha jiných místech Mého Nového zjevení, je tvá pozice jako přenašeče Mého Nového zjevení, která je zcela odlišná od pozic kohokoliv jiného. **To tedy v žádném případě neznamena, že pozice kohokoliv jiného je méně hodnotná, méně potřebná, méně důležitá a méně významná než tvoje, Petře.** To jen znamená, že je odlišná - tečka. Kdokoliv je v pozici přenašeče Mého Nového zjevení, ten má úplně odlišné zodpovědnosti a životní styl v porovnání s ostatními. Takže cokoli se děje ve tvém životě, Petře, bez ohledu na to, co to je, a nezáleží na tom, jak osobní, individuální, soukromé, intimní a zdánlivě nesouvisející s Mým Novým zjevením to je, vždy to souvisí s něčím důležitým, vztahujícím se buď k Mému Novému zjevení, nebo ke Mně osobně, nebo k nějakému důležitému duchovnímu tématu, které je využito pro spuštění toho, aby si všichni zapojení s tebou, Petře, nebo s Mým Novým zjevením, uvědomili potřebu přehodnotit, znovu uvážit, rekonstruovat nebo změnit své chování, postoj, životní styl, pozici, vztah, zapojení e či cokoli, co je v tomto ohledu nutné. Toto

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

je pravá role přenašeče Mého Nového zjevení. Kvůli tomu nepřichází v úvahu záležitost odůvodňování, ospravedlňování a omluv v tomto případě se vyskytující.

Ještě jednou, kdokoliv čte tato slova, má volbu odmítnout pravdivost tohoto sdělení, nebo ho přijmout za bernou minci. Můžu vás ujistit, že nejste zavázáni přijmout cokoli, co se vztahuje k této problematice, jakož i k čemukoliv jinému, co je obsaženo v celém mém Novém zjevení. A tak to je. Z toho důvodu nemůže být o této záležitosti nic jiného řečeno.

Petr: Oceňuji Tvůj přínos v této věci a jsem za něj vděčný. Chápu, že v tomto okamžiku bys rád hovořil o něčem jiném ve formě důležité připomínky.

Pán Ježíš Kristus: Velmi rád, Petře, velmi. Ještě jednou potřebujeme upozornit každého (Mého představitele) na záležitost nutnosti přidělit úplně vše jeho pravému zdroji. V podmínkách lidského neživota a jeho ega, které vyvěrají z obecných podmínek neživota negativního stavu a jeho ega, je, jak víte, běžnou událostí nebo vrozeným sklonem v jejich životním stylu připisovat úplně cokoli nesprávnému zdroji. Tato tendence je logickým následkem samotné povahy a struktury negativního stavu, lidského neživota a jejich ega - připisovat věci nesprávnému zdroji. Jak si vzpomínáte, všechno se v negativním stavu a lidském životě představuje takovým způsobem, aby vám dalo přesvědčivý dojem, že věci pocházejí odněkud jinud, a ne odtud, kde se zrodily a odkud skutečně pocházejí. Například negativní stav a jeho lidský neživot připisuje původ věcí, okolností, stavů, atributů, rysů, vlastností a všeho ostatního svým vlastním snahám a vynalézavosti. Na druhé straně například cokoli, co vykresluje negativní stav a jeho lidský neživot nějakým druhem negativních názvů nebo představ, je připsáno něčemu nebo někomu jinému než svým pseudoživotům nebo neživotům. Takže tu máte dva zřejmé extrémy: jeden extrém je připisovat si věci, podmínky, stavy, procesy, atributy, povahové rysy, vlastnosti, postoje, chování atd., které nejsou jeho nebo které z něj v žádném případě nepocházejí; a ten druhý extrém je připisovat všechno z negativního stavu a jeho lidského neživota, někomu a něčemu jinému. V zásadě a základě je takto strukturován a takto funguje negativní stav a všechny jeho deriváty a lidský neživot. Jinými slovy je jejich samotnou povahou být takovým způsobem. Takto bylo umožněno, aby se vynalezl, aktivoval, ustanovil a projevil neživot negativního stavu, lidský neživot a jejich příslušná ega.

Jestliže je kupříkladu v pravém životě pozitivního stavu založeno na připisování všech věcí, událostí, kondicí, stavů, procesů, atributů nebo čehokoliv jiného pravému zdroji, pak aby se v tomto případě upustilo od tohoto uspořádání za účelem vylíhnutí se něčeho, co nemá nic společného s tímto uspořádáním, bylo nezbytné obrátit to připisování všeho nesprávnému zdroji. A takto se došlo ke zlům, překrouceninám a nepravdám. Připisovat nebo připočítávat vůbec cokoli něčemu a někomu, kdo není jeho pravý zdroj nebo původce, je považováno za zlý skutek. Ustanovit takovou kondici a dělat na ní všechna prohlášení a předpoklady, je nepravdivé. Na druhé straně připisovat nebo přisuzovat nebo připočítávat všechno jeho pravému a nefalšovanému zdroji je dobrý a pozitivní skutek, protože je to pravda. V tomto ohledu se z onoho uspořádání může odvodit jeden aspekt obecné definice pravdy. Pravda se v jednom ze svých aspektů definuje jako připisování, přisuzování nebo připočítávání všeho a každého jejich pravému zdroji nebo původci ve všech směrech.

Vezměme si jeden jednoduchý příklad: Kdo nebo co je původcem všeho pozitivního, dobrého, prospěšného, užitečného. Plodného, pravdivého, šťastného, radostného a příjemného ve všech jejich aspektech a derivacích? Jak je možné zažívat cokoli této povahy? Tyto druhy stavů, rozpoložení, kondicí a atributů musí mít nějaký druh pravého zdroje a původu. Nestávají se zčistajasna jen tak samy od sebe a samy sebou, nebo z ničeho nebo nikoho. Jak víte, úplně všechno, aby to bylo a existovalo, závisí na uvědomění si sebeuvědomění ‚já jsem‘ neboli v tomto případě na jsoucnu a bytí sentientní mysli. Je třeba, aby někdo rozpoznal, uznal a přijal takové atributy, vlastnosti nebo povahové rysy. Avšak problém s tímto uspořádáním je ten, že jakákoliv sentientní mysl neobsahuje představu bytí zdrojem původu těchto atributů, vlastností nebo povahových rysů. A důvod, proč sentientní mysl nemá tuto představu, je ten, že si jasně uvědomuje, že není sama svým původcem nebo že není zdrojem svého vlastního života. Kvůli tomu je sentientní mysl uvedena do pozice nejdříve ze všeho rozpoznat, přiznat a přijmout skutečnost, že zdroj jejího původu je Někdo jiný, a za druhé, že všechny atributy, vlastnosti nebo povahové rysy vyšly z toho samého Zdroje. Pokud jakákoliv sentientní mysl přijme tato fakta jako hmatatelné, skutečné, logické a realistické události, v tom případě to ustanovuje život pravdy a stává se nositelem dobra a všech jeho blažeností. Je dobré znát a praktikovat pravdu. Je pravda, že dobro života je založeno na poznání, přiznání, přijetí a praktikování této axiomatické pravdy. Jakákoliv odchylka od těchto skutečností ustanovuje něco, co má totálně opačné a odlišné vlastnosti, povahové rysy a atributy, jež absolutně nemají nic společného s čímkoliv v realitě pravého života pozitivního stavu.

Proč nyní hovoříme o těchto tak zřejmých záležitostech? Aby se vám znovu a znovu připomínalo, že nikdo, kdo je relativní, bez ohledu na to, v jakém typu života či neživota je situován nebo umístěn, nemůže být svým vlastním zdrojem čehokoliv pozitivního, dobrého, prospěšného, užitečného, pravdivého atd. Problém s negativním stavem a jeho lidským neživotem je ten, že je přisuzuje, připisuje nebo přiděluje sobě; zatímco současně všechno, co je zlé, nepravdivé, překroucené atd. připisuje, přisuzuje a přiděluje někomu či něčemu jinému. Dobrý příklad této situace může být nalezen v někom na vaší planetě nebo v komkoliv v zóně vymístění, který se nejenom jeví jako pozitivní, dobrý, prospěšný, užitečný, plodný, pravdivý atd., ale také se tak chová a jedná - z pohledu vnějšího pozorování. Jaké jsou určující faktory, zda jedinec takový skutečně je, nebo není v pravé realitě svého vlastního individuálního, osobního, jedinečného a nekonečně odlišného jsoucna a bytí nebo pseudojsoucna a pseudobytí? Tyto faktory jsou zakořeněné v tom, čemu nebo komu připisuje, přisuzuje nebo přiděluje takové vlastnosti, povahové rysy, atributy, skutky nebo chování. Jestliže z hloubi svého srdce, ve vlastním stavu nitra a pouze z pozice svého nitra s plným ztotožněním se s nitrem připisuje, přisuzuje nebo je přiděluje správnému zdroji, v tom případě můžete posuzovat jeho dobré, pozitivní, prospěšné, užitečné, produktivní, konstruktivní, tvořivé a plodné chování, konání, skutky, výkony nebo cokoli, co má, jako pravdivé a nefalšované a on je členem pozitivního stavu nehledě na to, kde nebo kdy je fyzicky situován nebo umístěn v každém jednotlivém čase/stavu. V tomto případě jeho zevní chování a zjev, protože vychází z nitra, jsou potvrzeny a ověřeny jeho nitrem jako opravdové a ryzí.

Na druhé straně, jestliže je přiděluje špatnému zdroji, ať už sobě, či někomu nebo něčemu jinému, kdo/co není jejich zdrojem nebo původcem, v tom případě žije v nepravdách této situace a nezáleží na tom, jak se externě jeví. Protože přiznání a přijetí této falešné situace za pravdu o této záležitosti je nepravdou, procesem tohoto jednání ustanovuje zlo takového jednání. Jinými slovy, přijetím něčeho nepravdivého za jedinou pravdu se procesem tohoto aktu samotného přijetí produkuje zlo. Takže jedinec začíná žít život (neživot) zel a nepravd.

Co vám tato situace říká? Říká dvě věci: především, jestliže se někdo jeví nebo dokonce takovým externě je, neznamená to, že skutečně takovým niterně je v sobě a sám sebou. A protože se niterný stav mysli počítá jako pravá realita toho, kým je nebo z jakých důvodů dělá to, co dělá, a proč se jeví tak, jak se jeví, pouze z této pozice se může v pravdě rozhodnout, zdali ten jedinec je takový, či ne. Jestliže ve vší skromnosti, poníženosti a pokoře připisuje nebo přiděluje či přisuzuje svoji pozitivnost, dobrotu, užitek, užitečnost a všechno ostatní této povahy pravému zdroji, v tomto případě Mně jako jejich Absolutnímu Zdroji, v tom případě skutečně takový je a je pravým členem pozitivního stavu. Avšak jestliže ve svém nitru tak činí pro svou vlastní slávu, věhlas, uznání, povýšení a ukazování se a s tímto faktorem je připisuje, přisuzuje nebo přiděluje sobě, jako že je jejich zdrojem v sobě a sám sebou bez ohledu na to, jak by externě popíral, že tomu tak je, dokonce i když by externě prohlašoval, že přichází ode Mne, nebyl by takovým v pravé realitě svého vlastního osobního, individuálního, soukromého, intimního nitra a odlišného sama sebe.

Za druhé, tato situace je využívána Mojí Božskou Prozřetelností k umožnění takovým jedincům předvést pozitivní, dobré, prospěšné, produktivní, konstruktivní a tvořivé skutky takovéto povahy, dokonce i když jsou jejich úmysl a motivace v tomto ohledu špatné, falešné nebo zlé, aby se všechno opatřilo něčím, co vychází přímo ze Mne a není důsledkem toho, že je integrální komponentou neživota negativního stavu, lidského neživota a jejich ega. Tomuto sdělení musíte rozumět tak, že ve skutečnosti se vůbec jakákoliv možnost předvádět takové skutky, činy nebo to, co jednoho činí takovým, jakým je, bez ohledu na to, jaký je externí nebo interní stav jeho mysli, odvozuje z Mé přítomnosti ve schopnostech individuality volit a měnit se. Protože v konečném smyslu a úplně ve všech smyslech Já, Pán Ježíš Kristus, jsem jediný Absolutní Zdroj, Původce a Možnost jakýchkoliv takovýchto skutků nebo pozitivnosti, dobroty, tvořivosti, produktivity, konstruktivnosti atd. tím, že jsem zdrojem a původcem Sám v Sobě, Sám Sebou, Sám ze Sebe a Sám od Sebe, nemůže být vůbec nikdo, a toto je pravda v absolutním smyslu, pozitivní, dobrý, prospěšný, užitečný, plodný atd. sám v sobě, sám sebou a sám ze sebe a sám od sebe. Může takovým být jen a jen ode Mne, Mnou, skrze Mne a ze Mne v něm. Jestli rozpozná, přizná a přijme, že toto je, či není Absolutní Pravda, je něco úplně jiného.

A nyní vás chci ujistit, že tento požadavek není kvůli Mému vlastnímu prospěchu nebo že Já o něj usiluji proto, abyste Mne oslavovali, chválili nebo Mne vyvyšovali nebo abyste dělali cokoli takové povahy, ale je to kvůli Absolutní Pravdě Samé. Jestliže znáte a přijmete pravdu, osvobozuje vás to od vlivu čehokoliv nepravdivého, zlého a negativního. Jestliže jste v pravdě a žijete tu pravdu, jste v dobru lásky, a tímto jste v pozitivním stavu. Toto je jediná cesta, jak se vyhnout tomu být pod nadvládou

negativního stavu, jehož neživot je zakořeněn ve zlech, nepravdách a překrouceninách. Takže v podstatě a pravé realitě a v pravé realitě tohoto požadavku rozpoznat, přiznat a přijmout tuto skutečnost je pro vaše vlastní dobro, protože to je pravda. A jestliže je to pravda, je to z pozitivního stavu, takže ode Mne. Přijetí této pravdy se ve skutečnosti rovná přijetí Mne jako jediného Zdroje Absolutního Dobra a Pravdy. Tímto přijetím se neustále naplňujete Mým Pravým Životem. Takže žijete a jste naživu. Cokoliv odlišného produkuje neživot negativního stavu, lidský neživot a jejich ega, které by všechno této povahy nejraději připsaly, prisoudily nebo přiřadily sobě.

V současném stavu věcí, jak jsou nastoleny renegáty a jejich poskoky, uvidíte více a více těchto typů manifestací na planetě Nula a kdekoliv jinde. Jinými slovy, aby se každý udržel v negativním stavu a aby se negativní stav vylíčil jako pozitivní a dobrý, jeho síly povolí všemu pozitivnímu a dobrému se objevit mezi lidmi a jinými stvořeními a podstvořeními s ujistěním, že oni jsou zdrojem toho všeho. Přijetím této nepravdy bude každý pokračovat v přebývání v neživotě negativního stavu. A věřte Mi, nebude to lehké, dokonce ani pro vás, Mé představitele na planetě Nula, nespadnout do této konkrétní pasti. Když vidíte, jak je někdo tak dobrý, tak pozitivní, tak prospěšný, tak užitečný, tak laskavý atd., tíhli byste pohlížet na tu osobu jako na někoho, kdo představuje Mne. Do jisté míry je na tom něco pravdy, když se na zmíněného jedince takto nazírá. Tomuto zjevení však musíte rozumět tak, že ve skutečnosti se schopnosti té osoby být takovou odvozují ze Mne, protože Já jsem jí umožnil být takovou, jakou je. Ale ve vztahu k samotné individualitě bude záležet na tom, komu nebo čemu připíše, prisoudí nebo přidělí tyto charakteristické rysy či vlastnosti. To určí její pozici nebo umístění v hierarchii duchovní organizace čili to, zda je v pozitivním stavu, nebo ve stavu negativním.

Chci, abyste pochopili, že pokud bych nebyl Absolutně Dobrý, Pozitivní, Prospěšný, Užitečný, Plodný atd., v tom případě by vůbec nikdo, a nezáleží na tom, kde a kdy je umístěn nebo usazen, nemohl být taky takovým. To, že by kdokoli mohl být takovým bez ohledu na to, komu či čemu připisuje, prisuzuje nebo přiděluje takové povahové rysy a vlastnosti, je možné jen a jen proto, že Já Jsem takovým v absolutním smyslu. Jinak by takové myšlenky, jak být takovým, a následné chování v souladu s takovými myšlenkami nemohly ani vzdáleně nikomu vstoupit na mysl. Současně tím, že jsou dovolena taková chování, postoje, činy, tvůrčí výkony atd. bez ohledu na to, kdo to je nebo jak dalece dotyčná individualita rozpoznává, přiznává a přijímá Mne jako jediný jejich Zdroj, zajišťují, že všemi úrovněmi jsoucna a bytí a pseudojsoucna a pseudobytí prochází či prozařuje pravá přirozenost pozitivního stavu a Moje Pravá Absolutní Přirozenost (dokonce i když je tento fakt popírán uvnitř oblasti negativního stavu a velmi často i lidmi). Tímto nikdo nemůže upadnout do stavu naprostého a úplného, nebo dokonce absolutního zla a nepravdy. Toto je záležitost uchování zbytků či pozůstatků, které jsou v každém a které vychází přímo ode Mne. Díky tomuto zachování bude moci být každý v neživotě negativního stavu a lidském neživotě spasen - až přijde čas, aby se to událo. A to je všechno, čím jsem chtěl v tomto okamžiku přispět.

Petr: Velmi Ti děkuji za toto včasné opětovné vysvětlení. Jak víš, během zaznamenávání tohoto dialogu jsem obdržel zajímavý dopis (e-poštou) od jednoho

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

pána z Německa, který vyjádřil vážné pochybnosti o tom, že y - Pán Ježíš Kristus - jsi jediný pravý Bůh. Jeho záležitost byla zmíněna v závěrečných poznámkách Dialogu 128. Dotyčný pán se v těchto poznámkách poznal a reagoval zmíněným dopisem. Nech mě citovat nějaké pasáže toho dopisu. Také obsahuje otázku na Tebe, která je čistě filosofické povahy. Takže tady je to: *„Především vůbec NEVÍM, kdo nebo co skutečně JE, nebo NENÍ Pán Ježíš Kristus: samozřejmě kromě mé znalosti odpovídajících informací, které mně byly Jím/Jí dány prostřednictvím knih TNR. Za druhé, výroku Pána Ježíše Krista, že On/Ona je jediný Jeden Pravý Bůh - ve smyslu toho, že On/Ona je jediný Jeden Pravý Stvořitel Všeho a Všech, včetně mě osobně - jednoduše nemohu uvěřit bez žádného zkušenostního důkazu, bez jediného důkazu! Pokud bych PROSTĚ věřil takovému prohlášení Autora idejí v Dialozích, naprosto bych se vzdal jakékoli racionality ve svém deduktivním procesu! Za třetí, neznamená to, že popírám, že Pán Ježíš Kristus je jediný Jeden Pravý Bůh ve smyslu, že NEVĚŘÍM, že On/Ona není...! ...Ale jak se mám vypořádat s výrokem Pána Ježíše Krista, že On/Ona je jediný Jeden Pravý Bůh?! Dívám-li se na to logicky, vidím tyto alternativy: 1. On/Ona říká absolutní pravdu! 2. On/Ona vědomě ne vždy říká pravdu - z nějakých důvodů, které zná jen On/Ona! Nebo proto, že On/Ona je nějaký druh superega... 3. On/Ona se nevědomě mýlí, když si myslí, že je jediný Jeden Pravý Bůh! Možná On/Ona je nevědomá část Petra samotného nebo nějaká rafinovaná duchovní bytost věřící, že je jediný Jeden Pravý Bůh.“*

„Jak se tedy rozhodnout, co je pravda? Patrně by bylo na místě požádat Pána Ježíše Krista, aby dokázal, že je jediným Jedním Pravým Bohem nebo aby učinil, že jeden bude mít zřejmé, krok za krokem jdoucí zážitky, aby se stal stále přesvědčivějším. Takže moje otázka zní: Jak a jakými prostředky, zážitky, náhledy nebo čímkoli může čtenář knih TNR dojít k definitivnímu závěru, že Ty, Pán Ježíš Kristus, jsi jediným Jedním Pravým Bohem? Jaký by byl rozdíl - na straně čtenáře TNR a jeho postoje - mezi tím, že VĚŘÍ, že Ty, Pán Ježíš Kristus, jsi jediný Jeden Pravý Bůh; VÍ to; PŘIJÍMÁ to a PROŽÍVÁ to? Může mít čtenář těchto idejí v knihách TNR nějaký prospěch z jejich studia bez uvěření, že Ty, Pán Ježíš Kristus, jsi jediným Jedním Pravým Bohem? Jak může být definována pravda?“ Konec vybraných pasáží z autorova dopisu. Reagoval bys nějak na vyřčený problém v tomto dopise? Jak to vidím, má to souvislost s nejdůležitější záležitostí vůbec - Tvou Pravou Přirozeností a tím, Kdo skutečně jsi.

Pán Ježíš Kristus: Předtím, než se budeme věnovat této otázce vyslovené dotyčným pánem z Německa, chci mu vyjádřit Své osobní uznání za to, že poslal tento dopis a také že byl upřímný a otevřený ve věci nejdůležitějšího duchovního činitele souvisejícího s Mojí Pravou přirozeností. Jak víte, v druhé kapitole **Nového zjevení Pána Ježíše Krista** bylo zjeveno mnohé o této problematice. Ale nejen o ní, ale přinejmenším bylo popsáno sedm rozdílných předpokladů týkajících se toho, jak lidé na planetě Nula a jiní tvorové a nižší tvorové v zóně vymístění pojmají Moji Přirozenost. Současně tato kapitola, jakož i celá Velká kniha, jasně popsala, jak došlo k Mé Nové Přirozenosti nebo jak byla získána a jak Já jsem se stal jediným PRAVÝM BOHEM. Samozřejmě cokoli se v té knize nebo v jakýchkoliv jiných zdrojích Mého Nového zjevení o Mně, Mé Přirozenosti a Mém bytí jediným Pravým Bohem podává, není pro dotyčného muže dostačující zkušenostní prokázání nebo prostý důkaz o těchto faktech. Ve skutečnosti je celý jeho dopis o nedostatku jakéhokoliv osobního,

postupného, zkušenostního prokázání nebo jakéhokoliv přesvědčujícího důkazu, že Já jsem skutečně jediným Pravým Bohem a že jiný není.

Podívejme se, z jaké pozice tento požadavek přichází. Je to typická lidská pozice. Z této pozice se vnímá, že cokoli se podává Autorem idejí v Dialozích, je mimo jakoukoliv logiku procesu uvažování, proto všechno v Mém Novém zjevení musí být vzato vírou bez jakéhokoliv zkušenostního nebo empirického ověření či důkazu. Tento předpoklad umísťuje Mé Nové zjevení do stejného pytle spolu s jakýmikoliv jinými náboženstvími, které existují na vaší planetě a v zóně vymístění nebo s jakýmkoliv jiným duchovním hnutím, které od svých věrných následovníků vyžaduje přijmout všechno, co učí, na slepou víru. Jak víte, tento přístup je v Mém Novém zjevení zcela odmítnut. Nejenže je odmítnut, ale od jeho čtenářů se vyžaduje, aby si vše osobně, individuálně a vnitřně potvrdili, ověřili a odůvodnili svou logikou, rozumností, úvahovým procesem a intuicí z pozice svého vlastního nitra.

Na druhé straně, jak byla zformována typická lidská rozumovost a proces jejího uvažování? Jaký je to druh rozumovosti a úvahového postupu? Odpověď na tuto otázku musíte hledat ve struktuře, dynamice a povaze typicky lidské mysli a v tom, jak nebo jakými prostředky a za jakým účelem ji původní fabrikátoři, takzvaní pseudotvůrci, uměle vytvořili. Jak si vzpomínáte, v původním nastavení této fabrikace byl položen důraz na to, aby se odvrátilo nebo učinilo značně obtížným, či dokonce nemožným hledání jakékoli odpovědi na jakoukoliv otázku v pravém duchovním zdroji umístěném v nitru každého nebo v jeho pravé duchovní mysli. Jednoduše řečeno, aby se umístili do lidské mysli všechny druhy pochybností a nejistot o nejdůležitějším činiteli jejich jsoucna a bytí - náležitém pojetí, chápání a přijetí Mé Pravé Přirozenosti a toho, že jsem jediný Pravý Bůh, bylo nutné uzavřít jakýkoliv přístup ke stavu své vlastní niternosti nebo své duchovní mysli a znemožnit vyhledání jakýchkoli zkušenostních, racionálních, logických, rozumových, intuitivních nebo jakýchkoli jiných dosvědčení nebo prokázání, že Já jsem ten, za Koho se považuji - jediný Pravý Absolutní Bůh, a že jiného není. Takové zjištění nebo důkaz lze nalézt jen a pouze ve vlastním nitru čili ve vlastní duchovní mysli.

Jak víte, aby se vynalezl, aktivoval a ustanovil pseudoživot negativního stavu a jeho lidský pseudoživot či neživot, bylo nezbytné upustit od tohoto uspořádání - hledání odpovědí na všechny vlastní otázky z pravého zdroje veškerého vědění - ze Mne ve stavu vlastní duchovní mysli nebo ve stavu vlastního nitra. Takže bylo nezbytné úplně uzavřít jakýkoliv přístup k tomuto stavu a založit odlišnou modalitu nabývání znalostí o čemkoliv, a nejen o Mně a Mé Přirozenosti. Z toho důvodu byl ustanoven odlišný typ rozumovosti a postupu uvažování - typicky lidský, který je nucen hledat všechny odpovědi na své otázky ze stavu své zevnější existence neboli vně sebe sama. Kdyby to neudělala taková úprava, negativní stav, lidský neživot a jejich ega by se nikdy nemohly protikladně uskutečnit.

Z těchto faktů můžete vidět, že současná struktura a povaha lidské rozumovosti a postupu jejího uvažování byla zformována takovým způsobem, aby vyžadovala nějaké dosvědčení či prokázání odněkud nebo od něčeho, kde a komu vůbec žádné dosvědčení či prokázání nejsou dostupné. Avšak aby se přelstila lidská mysl v jejích rozumových pochodech a rozumovosti vírou, že jediné pravé odpovědi na každé její

otázky jsou s empirickou a zkušenostní jistotou obsaženy vně jejích vlastních stavů a kondicí, byly přivedeny do pozice, ve které nemají žádný jiný sklon pro přijímání čehokoli vůbec jako logického, rozumného a rozumového, co by nebylo doloženo nějakým druhem zevního zjištění či důkazu. A protože v externích faktorech není vůbec nic, co by bylo schopné plně a kompletně bez jakýchkoliv pochybností poskytnout takové dosvědčení nebo prokázání, nemá lidská mysl ve své současné povaze a struktuře vůbec žádné východisko, než zpochybnit nebo odmítnout jakékoli závěry, které se jí nabízejí z jakéhokoliv jiného stavu nebo pozice.

Kvůli tomu, že cesta k pravému zdroji jakéhokoliv pravé, správné a náležité znalosti byla lidem uzavřena, cokoli se jim předkládá, nemá v pravé realitě jsoucna a bytí žádnou platnost. Z toho důvodu, aby se lidem dalo nějaké východisko z této nepříznivé situace, z času na čas potřebují ode Mne obdržet přímé Zjevení o těchto skutečnostech. Samotnou svou povahou jsou v tomto ohledu postaveni do pozice svobodné vůle a volby - přijmout, nebo nepřijmout cokoli, co se jim tímto prostřednictvím nabízí. Tento konkrétní požadavek pramení z účelu, kvůli kterému bylo lidskému životu (neživotu) povoleno se uskutečnit. A ze specifické role, kterou lidé hrají v úplnosti-všeho. Aby se opět a opět zopakovalo: lidský život (neživot) není sám od sebe a sám sebou konečnou volbou. Je to něco, co je třeba mít stále na mysli. Jinak se nemůže získat žádné náležité chápání o pravém účelu lidského života (neživota). Jak si vzpomínáte, a Já to opakuji stále dokola, role lidských tvorů a jejich celý život (neživot) tkví v jejich demonstraci a ilustraci toho, co nevolit, jaký nebýt, jak nehledat logické vysvětlení, jak neuvažovat, kde nehledat žádné svědectví či důkaz pro cokoli, jak se nechovat, jak se nevztahovat, jak nevěřit, jak nemilovat a nemilovat se, jak nepojímat duchovní faktory vůbec čehokoliv, a obzvláště Mé Pravé Přirozenosti, a jak vůbec všechno nedělat. V této úloze lidských tvorů se nalézá pravý význam jejich lidského života (neživota).

Kvůli této pozici a roli, kterou lidé zauímají, by jakýkoliv pokus hledat doklad nebo důkaz prostřednictvím typické lidské logiky, rozumovosti a jejího úvahového procesu nikam nevedl. A nejenom, že by nikam nevedl, ale jedince by přivedl do pozice odmítnutí úplně všeho, co se mu nabízí prostřednictvím takzvaného typického lidského zkušenostního dosvědčení nebo prokázání. Problém s opatrováním takového zkušenostního doložení nebo důkazu lidem je ten, že by vycházel z jejich zevnějšností, ve kterých je zakořeněn význam a funkce jejich vlastního života (neživota). Jestliže jim poskytnete nějaký hmatatelný a přesvědčivý doklad nebo důkaz ohledně Mne a Mé Pravé Přirozenosti nebo ohledně toho, že Já jsem jediný Pravý Bůh, byli by za současných podmínek lidské role a funkce tím, že by takové dosvědčení nebo prokázání vyšly z jejich zevnějšností - prostřednictvím jejich zevní rozumovosti, logiky a úvahového procesu a prostřednictvím jejich zkušenostní nebo empirické modality - na věčnost uzamčení v tomto externím modu neživota a byli by natrvalo uvedeni do konečné volby. Přijmout lidský stav, kondici, roli, pozici nebo cokoli, z čeho se lidský neživot skládá, jako konečnou volbu, znamená jejich uzamčení navždy ve stavu zevnějšností a potvrzení pravdy a pravdivosti něčeho, co samo v sobě a samo sebou nemá žádnou pravdu a pravost. Kdyby se něco takového někdy stalo, lidé by nebyli schopni nabýt jakoukoliv pravou znalost o čemkoli. Z toho důvodu by byli odsouzeni žít ve zlech, nepravdách a překrouceninách svého neživota. Takový výsledek by jim

anuloval jakoukoliv možnost být spaseni z jejich druhu života (neživota), protože, jak bylo zmíněno několikrát předtím, tímto by zvnitřnili své zevnějšnosti a učinili vnějšími své niternosti. Tím, že by tak učinili, by permanentně ustanovili styl pojmání, chápání a porozumění pravé reality všeho a všech vzhůru nohama.

To je důvod, proč, dokud jsou lidé ve stavu demonstrace a ilustrace toho, co nevolit a jakým obecně nebýt, nemohou být dány jakékoliv externí, lidsky rozumné, empirické, logické nebo zkušenostní doklady nebo důkazy ohledně jakýchkoliv duchovních záležitostí, a obzvláště a konkrétně o Mně a o tom, že Já jsem jediným Pravým Bohem. Vzpomínáte si, co jsem řekl farizejům, kteří ode Mne požadovali takové svědectví nebo důkaz (znamení) ohledně Mých tvrzení o tom, odkud jsem přišel a kdo jsem skutečně byl? Význam tohoto výjevu byl vysvětlen v jednom z nedávných dialogů. Důvod, proč nikomu v lidském životě (neživotě), pokud je stále v lidském stavu, kondici a roli, nemůže být dán žádný takový externí, takzvaný rozumový a rozumný, zkušenostní doklad nebo důkaz, byl vysvětlen výše v tomto dialogu.

Na druhé straně, skutečně si myslíte, že jako typičtí lidé byste bezpodmínečně a bez jakýchkoliv pochyb přijali jako Absolutní Pravdu cokoli, co říkám, nebo cokoli se vztahuje k tomu, Kdo jsem a jaká je vlastně Moje Pravá Přirozenost nebo že Já jsem jediný Pravý Bůh, pokud bych vyhověl vašemu přání mít doklad nebo důkaz o těchto věcech vašim typickým lidským způsobem prožívání čehokoli vůbec - zkušenostně, racionálně, deduktivními procesy, empiricky, externími sensorickými prostředky nebo vůbec čímkoli, co je dostupné v repertoáru vaší lidské mysli? Neklamte sami sebe! Tím, že jste typickými lidmi, při své lidské povaze byste přišli se všemi druhy pseudohodnověrných odůvodnění, ospravedlnění, omluv toho, aby se neuvažovalo o ničem, nepřijalo nic anebo nevěřilo ničemu, co se vám takovými prostředky nabízí jako pravá skutečnost a jako něco, co by vás mohlo přesvědčit bez stínu pochybnosti, že nyní máte nezvratné svědectví nebo důkaz, že Já jsem ten, za Koho se považuji, nebo svědectví či důkaz o čemkoli jiném v této záležitosti. Velmi brzy nebo okamžitě byste začali pochybovat o svých vlastních smyslech a svých vlastních osobních zážitcích v tomto ohledu a tíhnuli byste to vypudit z hlavy jako něco, co je výplod vaší představivosti nebo vašeho zbožného přání nebo vašich subjektivních tužeb mít klid na duši uspokojující svou racionální mysl tím, že máte takové zážitky.

Nechte Mne připomenout vám něco, na co jsem upozornil ty, kteří naslouchali tomu, co jsem musel říci během Svého pobytu na planetě Nula. Vzpomínáte si na podobenství o bohatém a chudém muži jménem Lazar zaznamenané v Evangelii podle Lukáše, Kapitola 16, verše 19-31? V této události je obsaženo tajemství toho, o čem nyní hovoříme. Ten bohatý muž byl v pekle ve svých vlastních osobních mukách a bídě. Na druhé straně Lazar, ten chudý muž, byl v blaženosti nebes se svým praotcem Abrahamem. Když tam bohatý muž viděl Lazara, úpěnlivě prosil Abrahama, aby poslal Lazara pomoci odlehčit mu jeho trápení. Samozřejmě mu Abraham řekl, že neexistují žádná spojení mezi stavem a kondicí bohatého muže a stavem a kondicí Lazara. Takže bohatý muž přijal tuto skutečnost a poprosil Abrahama, který představoval Mne, abych poslal Lazara zpět do jeho dřívějšího domova na planetě Nula a aby varoval všechny jeho příbuzné před důsledky, výsledky a následky jejich negativního a zlého životního stylu, takže by byli ochráněni před vstupem do téhož stavu a kondice, ve které se teď

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

sám nacházel. Na jeho požadavek tomu bohatému muži Abraham řekl, že jeho příbuzní (v tomto případě všichni lidé) mají Mojžíše a proroky. Jestliže jim naslouchají, budou ochráněni od vstoupení do toho stavu a kondice. Na to bohatý muž odpověděl, že pokud by se k nim jeden vrátil po smrti, káli by se. Abraham odvětil, že jestliže neposlouchají Mojžíše ani proroky, nepřesvědčí je ani ten, kdo vstal z mrtvých.

Co může být více zkušenostní a přesvědčivější než například to, že by se někdo vrátil po smrti a řekl by jim všechno o tom, co se děje na druhé straně, jakož i o Mně, jediném Pravém Bohu? Ale tím, že jste typickými lidmi, měli byste sklon nebrat zřetel na to, co by vám takový jedinec řekl. Můžete zanalizovat tuto událost na současnou situaci s německým mužem. Já jsem vám dal Své Nové zjevení a všechny jeho principy a ideje. Jestliže tyto vás ve své logice, soudržnosti, kráse, rozumnosti, racionalitě a ve všem ostatním, co obsahují, nejsou schopny přesvědčit o pravdivosti svých tvrzení, a obzvláště o tom, Kdo Jsem a jaká je Moje Pravá Přirozenost a že Já Jsem jediný Pravý Bůh a že není žádného jiného, potom pokud jste v lidském životě (neživotě), nebude nic jiného, a nezáleží na tom, jak racionální, zkušenostní, empirické, sensorické nebo jiné by to bylo, schopné tak učinit. Opět neklamte sami sebe, že by vám to poskytlo očekávaný a žádoucí výsledek. Mohu vás ujistit, že ne!

Takhle byla z výše uvedených důvodů uspořádána lidská mysl. A dotyčný muž zřejmě souhlasil ilustrovat a demonstrovat tuto situaci svým vlastním osobním, soukromým, intimním, individuálním, jedinečným a nekonečně odlišným postojem týkajícím se Mne a Mé Pravé Přirozenosti a otázky, zdali Já - Pán Ježíš Kristus - jsem, nebo nejsem, jediný Pravý Bůh. Souhlasil tak učinit, nebo souhlasil takovým být. Jestli tyto skutečnosti přijme, nebo ne, zcela závisí na něm. Avšak kvůli jeho pozici a roli, jakož i pozici a roli každého člověka na planetě Nula, se nikomu, kdo je stále ve svém lidském životě (neživotě), nemůže poskytnout žádný jiný prostředek s požadovaným empirickým nebo zkušenostním dokladem či důkazem o tom, že něco z Mého Nového zjevení je pravda, nebo ne. Z toho důvodu by pro něj a pro všechny ostatní bylo velmi duchovně nebezpečné, aby jim během plnění jeho/jejich úkolů na planetě Nula byla poskytnuta jasná postupná zkušenost, aby nabývali stále většího přesvědčení, že Já jsem jediný Pravý Bůh. Takové dosvědčení nebo prokázání získané těmito typy externích prostředků by byly z vnějšku vnucené. Proto by jejich platnost byla anulována ve vlastních niternostech, kde se všechno počítá.

Jediná cesta, jak se vůbec cokoliv může stát platným a přesvědčivým v duchovních záležitostech a v záležitostech týkajících se Mne a Mé Pravé Přirozenosti, je ta, jestliže přichází z nejnvnitřnějšího stavu vlastního duchovního já procesem jeho vnitřního intuitivního, logického a racionálního rozpoznání a jasného pocitu, že něco je, nebo není pravda. Jakékoliv jiné způsoby jsou v této záležitosti totálně a kompletně zavádějící a falešné. Ještě jednou, ať už toto přijmete jako fakt, nebo odmítnete, že to tak je, v obou případech je to vaše volba. A nic jiného se o tom nemůže říci.

Jak jste si všimli, v průběhu probírání této záležitosti bylo mnohokrát zdůrazněno, že tato situace s potřebou mít nějaký druh experimentálního nebo empirického dosvědčení nebo důkazu o Mně a o všech ostatních duchovních záležitostech, vztahujících se ke Mně nebo čemukoliv jinému, existuje pouze během vašeho plnění úkolu na planetě Nula nebo zatímco žijete v lidském neživotě. Potřeba pro toto

uspořádání byla definována výše a také mnohokrát v těchto Dialozích a jiných zdrojích Mého Nového zjevení. Na druhé straně se nikde v Mém Novém zjevení neuvádí, že nebudete mít žádné takové doložení nebo důkaz v jakémkoliv jiném stavu, místě nebo kondici s výjimkou vašeho lidského života (neživota). Můžu vás ujistit, že takový požadovaný a potřebný doklad nebo důkaz vám bude poskytnut bez stínu pochybností poté, až opustíte váš lidský neживot, nebo potom, co úspěšně završíte vaši specifickou službu na planetě Nula. Jak si pamatujete z Velké knihy, bylo tam naznačeno, že se Já osobně a individuálně zjevím každému během jeho vlastního posledního soudu a předložím mu takové přesvědčivé doklady nebo důkazy, že v tomto či jakémkoliv jiném ohledu již nikdy nebude mít žádné pochybnosti.

Jakmile jste ve stavu své konečné volby a jakmile jste mimo ilustrativní a demonstrativní fáze svého poslání, předvedení takového přesvědčivého dokladu nebo důkazu už nemůže být vnucováním. Jestliže se objevím komukoli vůbec ve stavu jeho nejvnitřnějšího nitra, potom taková zkušenost vyvěrá přímo z jeho nitra. V tomto stavu neexistují žádní činitelé vnucování. Všechno je tam ze svobodné volby a ze svobodné vůle. Z takového stavu se nemohou zrodit žádné pochybnosti. V lidském neživotě, stavu a kondici je pravdou pravý opak. Proto kvůli spasení lidí z jejich prokleté pozice jsou jim takové zkušenosti nebo empirické prožitky, které by jim daly přesvědčující doklady nebo důkazy o těchto záležitostech, nedostupné. Jinak, jak je zmíněno výše, by byli navždy uzamčeni v této bídné kondici. A zase, buď toto logické prohlášení přijmete, nebo nepřijmete. Volba je vaše. A také důsledky - jak to rádi říkáme a jak to odráží pravdu o této věci.

Jak vidíte z těchto faktů, jeden z nejobtížnějších úkolů, jestli ne vůbec nejobtížnější, kterému veškeré lidstvo nebo převážná většina lidstva čelí, je přijetí Mne - Pána Ježíše Krista - jako Jediného Pravého Boha a toho, že jiný není. Jak se zmínilo mnohokrát předtím, negativní stav nabízí lidské takzvané vědomé rozumové mysli nespočet důvodů, proč nemohu být považován za Jediného Pravého Boha. A nezáleží na tom, s kolika doklady nebo důkazy byste přišli, nic by nemohlo lidi přesvědčit, že Já jsem jediný Pravý Bůh. Současně, aby se zopakovalo to, co jsem řekl Farizejům, když ode Mne požadovali, abych jim dal nějaký takový doklad nebo důkaz, žádný nedostanete, dokud budete na planetě Nula, s výjimkou Mého Nového zjevení a všech jeho idejí a principů. V tomto ohledu je plnou odpovědností a zodpovědností každého, kdo čte Mé Nové zjevení, učinit své vlastní rozhodnutí, založené na své vlastní svobodné vůli a volbě, jakož i na svém vlastním osobním a individuálním intuitivním rozeznání, zdali to, co obsahuje, je pravda, nebo není. Opakuji: žádný jiný prostředek nebo způsob ověřování těchto faktů nebude dán nikomu, pokud stále přebýváte na planetě Nula. Toto jsou fakta vašeho lidského života (neživota).

Pokud jakýkoliv čtenář Mého Nového zjevení má dostatek důvtipu, může velmi snadno dojít k závěru, že cokoli je obsaženo v Mém Novém zjevení, cokoli je v něm řečeno o Mně a Mé Absolutní Pravé Přirozenosti a o tom, že Já jsem jediný Pravý Bůh, je to jediné, co dává perfektní smysl - v porovnání s čímkoli jiným dostupným v tomto ohledu na planetě Nula a v celé zóně vymístění. Jestliže důkladně srovnáte, jak je Má Přirozenost vylíčena všemi těmi rozličnými náboženstvími a jejich dokonce ještě početnějšími sektami, jakož i rozličnými pseudoduchovními učenými na planetě Nula a

kdekoliv jinde v negativním stavu, s tím, jak je zobrazena v Mém Novém zjevení, naleznete nápadné nesmiřitelné rozdíly. V Mém Novém zjevení je popsána Moje Přirozenost v absolutně pozitivních termínech s takovými Absolutními Stavů, Kondicemi, Vlastnostmi, Rysy a Povahou jako je Lásky, Moudrost, Dobro, Pravda, Pozitivní Skutky, Víra, Radost, Požitek, Potěšení, Štěstí, Milosrdenství, Odpuštění, Laskavost, Soucit, Nekonečná Trpělivost, Empatie, Objektivita, Spravedlnost, Rozvaha, Respekt, Tolerance, Uznání, Poctivost, Přijetí a všechno ostatní čistě pozitivní povahy se všemi svými nekonečnými absolutně pozitivními odvozeninami. Jinými slovy, Moje Přirozenost je pojímána jako Absolutní Pozitivnost, která neobsahuje nic negativní či protikladné povahy. Současně Mé Nové zjevení v popisování těchto Absolutních Atributů Mé Absolutní Přirozenosti velmi jasně rozpoznává, že v čistě Absolutně Pozitivním Smyslu Já přesahuji všechny tyto Atributy a jsem více než všechny dohromady nebo zvlášť - zase jen v Mé Absolutní Pozitivnosti.

Na druhé straně všechna náboženství a takzvaná duchovní učení Mne v tomto ohledu pojímají jako někoho, kdo uvnitř Svě Přirozenosti obsahuje směs výše uvedeného s mnoha negativními rysy. Kvůli tomu mohu v jejich popisu být rozněvaným zuřivý, žárlivý, trestající, odmítavý, zlostný, bezohledný, zatracující, pomstychtivý a netolerantní s mnoha jinými takovými negativními vlastnostmi. Nelogická kombinace takovýchto opačných a navzájem se vylučujících rysů, atributů a vlastností ze Mne dělají to, že jsem pojímán jako nějaký druh monstrózní kreatury, která neví, co chce nebo po čem touží. A přesto tento druh pojímání Mé Přirozenosti, s výjimkou Swedenborgových spisů, prostupuje všemi jejich takzvanými svatými knihami včetně křesťanské Bible.

Způsob, jakým je v Mém Novém zjevení popsána a pojata Moje Pravá Přirozenost, by měl každému s otevřenou myslí a srdcem poskytnout dostatečně věrohodný doklad a důkaz, že Já jsem skutečně Ten, za Koho se prohlašuji. Ještě jeden základní a podstatný rozdíl mezi jejich učením a učením Mého Nového zjevení může být nalezen ve způsobu, jakým interpretují pojmy, prohlášení, ideje a principy obsažené v obou z nich. Zatímco ve všech jiných učeních je všechno bráno a interpretováno jako neměnné, rigidní, stagnující a neprogresivní dogma a doktrína, které se musí dodržovat a praktikovat bezpodmínečně a nekriticky bez jakýchkoliv pochybností a nejistot nebo bez jakékoli snahy tázat se na pravdivost nebo platnost těch dogmat a doktrín, jinak by byl jeden na věčnost zatracen do planoucího ohně pekla, učení Mého Nového zjevení mají způsob neustálého obnovování, regenerace, modernizování, změn, progresu, přidávání, kráčení dopředu a dál s důrazem na svobodnou vůli a volbu každého přijmout, nebo nepřijmout cokoli, co je obsaženo v Mém Novém zjevení, a s prohlášením, že nikdo není ztracen nebo nemůže být na věčnost zatracen být ve stejném stavu nebo rozpoložení, ať jsou jakékoli.

Z toho důvodu jsou každému dány početné příležitosti napravit své způsoby a vrátit se zpět do pozitivního stavu. Prohlašovat vzhledem k takové čistě pozitivní povaze Mého Nového zjevení, že jeho ideje a principy jsou dogmatické, rigidní, stagnující nebo neprogresivní tak, jako jsou všechny ostatní, je velmi nesprávné a neoprávněné. Tato struktura a povaha Mého Nového zjevení může pro někoho s otevřenou myslí a srdcem

sloužit jako další doklad, potvrzení nebo důkaz, že cokoliv je v něm obsaženo, je Absolutní Pravda ve Své progresivní, obrozující se a neustále se obnovující modalitě.

Na základě všech těchto faktorů, neprokazatelných z hlediska požadavků z typické lidské mysli v jejich nárocích na potvrzení, ověření, evidence a důkazu z pozice jejího vlastního typu takzvané rozumovosti a úvahového procesu (z výše uvedených důvodů), je zřejmé, že první alternativa, kterou poskytl dotyčný německý muž, je správná; vzhledem k Mému výroku, že Já jsem Jediný Pravý Bůh, říkám Absolutní Pravdu.

Druhá alternativa, že vědomě ne vždy říkám pravdu - z nějakých důvodů, které znám jen Já, nebo kvůli nějakému druhu superega - je nepravdivá z jednoduchého důvodu, že tím, že Jsem Absolutní Pravda v Sobě, Sebou, o Sobě a od Sebe, by bylo pro Mne zcela nepředstavitelné a nemožné podvádět kohokoliv o čemkoliv, a ne jen o tom, Kdo skutečně jsem. Předpoklad něčeho takového by Mne učinil negativním. Taková negativita by vyvracela, že Jsem Absolutně Pozitivní, neboli Moji Absolutní Pozitivnost. Jediné, co je nutné v tomto ohledu udělat ve vztahu ke všem ostatním relativním individualitám, je říci jim čas od času z pozice Mé Absolutní Lásky a Absolutní Moudrosti, že z jejich vlastních bezpečnostních a ochranných důvodů nejsou připraveny, aby v daném čase něco věděly.

A nyní Mi řekněte, jaký bych měl Já nebo kdokoliv jiný prospěch nebo výhodu ze lhaní o tom, Kdo Jsem a jaká je Moje Pravá Přirozenost nebo že Já jsem Jediný Pravý Bůh? Co by se tímto podvodem či nesmyslem získalo? Jsem nějaký druh superega? Co je superego? V pravém pojetí jeho povahy to není nic jiného než vyšperkované, vylepšené, zkrášlené a moralizující ego, kterým se to ego zoufale snaží zakrýt svoji pravou ‚zapáchající‘ povahu tak, aby ‚nezapáchala‘ nebo aby se každému nejevila jako negativní a nežádoucí. Takže v podstatě to, že bych byl nějakým druhem superega, by Mne učinilo stejně negativním, jakým je jakékoliv lidské individuum nebo kdokoliv v negativním stavu se svým příslušným egem. To by vyvracelo představu o tom, že jsem Absolutní Pozitivnost.

Třetí alternativa nabídnutá zmíněným mužem je, že se snad nevědomky mýlím, když si myslím, že jsem Jediný Pravý Bůh. Když přijmete představu, že J8 jsem Jediný Jeden Absolutní, potom v daném případě Já vím bez výjimky a výluky vše v Absolutním Smyslu. Proto není ve Mně nic, co může být nevědoucí. Současně nemohu být nevědomou částí Petra samého nebo nějaký druh rafinované duchovní bytosti nebo cokoliv či kdokoliv, co/kdo si myslí, že je Jediný Pravý Bůh. Cokoliv je obsaženo v mém Novém zjevení, ve všech jeho idejích, principech, informacích a všem ostatním, je takového významu a velikosti a způsobu, jakým to bylo a je přenášeno, že by to nikdy nemohlo ani v těch nejdivočejších snech napadnout žádnou lidskou mysl ani mysl jakékoli rafinované duchovní bytosti. Je zcela nemožné pro někoho jiného než Absolutně Vědomou Absolutní Bytost - Mne, Jediného Pravého Boha, přijít s něčím, co je obsaženo v mém Novém zjevení a jak a v jakém časovém rámci a stylu to bylo dáno skrze Petra. Jestliže tato fakta nejsou dostatečně přesvědčivá, mohu vás ujistit, že nic jiného vás nepřesvědčí bez ohledu na to, jak logické, rozumové, zkušenostní nebo empirické by se to zdálo. Nenalhávejte si, že by to bylo jinak!

Takže v přímé odpovědi na otázku toho muže o tom, jak nebo jakými prostředky, zážitky, pochopeními nebo čímkoliv může čtenář knih Nového zjevení Pána Ježíše Krista dojít k definitivnímu závěru, že Já, Pán Ježíš Kristus, jsem Jediným Pravým Bohem, se ze všeho, co bylo řečeno výše, stává jasně zřejmé, že dokud jste v lidském životě (neživotě), je takový závěr možný jen a jen prostředky Mého Nového zjevení a z toho, co obsahuje, zjevuje a vysvětluje. Žádné jiné prostředky nemohou a ani nesmí být během vašeho života na planetě Nula dostupné. Proč si myslíte, že by jinak tak důležité zjevení bylo vůbec dáno? **Jestliže by kromě Mého Nového zjevení byl jakýkoliv jiný prostředek dostupný lidem nebo komukoliv jinému v negativním stavu a v jiných stavech a místech, neexistovala by vůbec žádná potřeba pro přenos Mého Nového zjevení.** Moje Nové zjevení je jediný dostupný pravý zdroj, ze kterého mohou lidé a všichni ostatní poznat pravdu o všech duchovních záležitostech a otázkách, jakož i o Mně a o tom, Kdo opravdu jsem.

V tomto ohledu můžete říci, že každý čtenář Mého Nového zjevení, jestliže přistupuje ke čtení s otevřeným srdcem a myslí kvůli nalezení, poznání a přijetí pravdy jako takové, na základě všeho, co obsahuje, určitě získá vnitřní nebo niternou plnou ZNALOST toho, že Já jsem Jediným Pravým Bohem, a na základě toho takový čtenář shledá, že PŘIJÍMÁ tento fakt, a na základě toho bude tuto skutečnost PROŽÍVAT a následně plně UVĚŘÍ tomu, že Já jsem Jediný Pravý Bůh. Jak vidíte z tohoto postupu duchovní logiky, faktor VÍRY, v protikladu k jiným učením a jejich požadavkům (například v něco slepě věřit), je důsledkem, výsledkem a následkem POZNÁNÍ, PŘIJETÍ A PROŽITÍ, a ne obráceně.

Jak se může definovat pravda? Na základě všeho, co obsahuje Mé Nové zjevení, je patrné, že **pravda se může definovat jako vnitřní intuitivní rozeznání, poznání, pochopení a rozlišení bez stínu pochybností, s úplnou jistotou, že vůbec cokoliv v povšechnosti jsoucna a bytí a pseudojsoucna a pseudobytí bez výjimky a vyloučení je takové, nebo takové není; nebo je, či není takové, jak se jeví.** A protože Já jsem Jediný, Kdo ví absolutně všechno o všech a všem, v tomto smyslu a z té pozice Já jsem Absolutní Pravda. **A toto je Absolutní Pravda.**

Může mít čtenář idejí obsažených v knihách Mého Nového zjevení nějaký prospěch z jejich studia bez toho, aniž by uvěřil, že Já, Pán Ježíš Kristus, jsem Jediný pravý Bůh? To vše záleží na důvodech, úmyslech a motivacích, se kterými ke čtení Mého Nového zjevení přistupuje. Jestliže eventuelní čtenář má svou mysl otevřenou a pokud naprosto neodmítá názor, že bych mohl být skutečně Jediným Pravým Bohem, a pokud neexistují žádné postranní úmysly k tomuto studiu, v tom případě z toho prospěch může mít. To je obzvláště a konkrétně pravda ze stanoviska jeho věčného života. Následně po odchodu z planety Nula a po vstupu do jiného světa by pro něj bylo mnohem jednodušší přijmout během jeho osobního a individuálního setkání tváří v tvář se Mnou pravdu, že Já jsem Jediný Pravý Bůh, než by tomu bylo jinak. Takže všemi prostředky pokračujte v jejich studiu. To vás může nakonec přesvědčit o tom nepopíratelném faktu, že Já jsem v pravdě Jediný Pravý Bůh.

Na závěr tohoto poněkud dlouhého dialogu Mne nechte uložit do vaší paměti něco, co se přihodilo mezi Mnou a Mým učedníkem Tomášem po mém vzkříšení. Tato událost je zaznamenána v Evangelii podle Jana, Kapitola 20, verše 24-29. Jak si vzpomínáte, po

Mém vzkříšení jsem se poprvé zjevil Mým učedníkům. Během Mého prvního setkání s nimi Tomáš nebyl přítomný. Když mu ostatní učedníci řekli, že Mne viděli tak říkajíc z masa a kostí, co Tomáš odpověděl? „*Neuvěřím, dokud nevidím na Jeho dlaních stopy po hřebecích a nevložím do nich své prsty a nevložím ruku do Jeho boku.*“ Co vám tato Tomášova odpověď říká? Tomáš přesně stejným způsobem jako dotyčný muž z Německa (vlastně se narodil na Slovensku, ale žije v Německu a je jeho občanem) ode Mne požadoval empirický, zkušenostní, hmatatelný, sensorický, racionální a externí doklad nebo důkaz, že jsem to byl skutečně Já, Kdo se zjevil Mým zbylým učedníkům během Mého prvního zjevení se po mém vzkříšení. Žádným jiným způsobem nebyl Tomáš ochoten přijmout tento fakt.

A tak, když jsem se zjevil Mým učedníkům podruhé po mém vzkříšení, byl Tomáš také přítomen. Když jsem ho tam také uviděl, řekl jsem Tomášovi: „*Natáhni sem své prsty a podívej se na Mé ruce; a natáhni sem své ruce a vlož je do Mého boku, Nebud' nevěřící, ale věřící.*“ V tomto ohledu můžete říci, že Tomáš představoval všechny ty lidi, kteří jako dotyčný muž ode Mne požadují zkušenostní, racionální, logický, rozumový, hmatatelný, externí a empirický doklad nebo důkaz, že J8 jsem skutečně Jediný Pravý Bůh. Tím, že jsem vyhověl Tomášovu přání, tímto aktem ujišťuji všechny v podobné pozici i dotyčného muže z Německa Já osobně, že takový požadovaný doklad nebo důkaz bude jim a jemu osobně a individuálně nakonec poskytnut po návratu do jiného světa a odchodu z planety Nula. Pokud by ovšem neustálým studiem idejí obsažených v knihách Mého Nového zjevení k takovému závěru a přijetí nedošli před svým odvoláním z planety Nula. Taková možnost existuje.

Na základě své hmatatelné a fyzické zkušenosti Mne Tomáš uznal a přijal jako svého jediného Pána a Boha tím, že řekl: „*Můj Pán a Můj Bůh!*“ Co jsem odpověděl na jeho uznání a přijetí Mne jako jediného Pána a Boha? Cituji: „*Tomáši, protože jsi Mne uviděl, uvěřil jsi. Požehnaní jsou ti, kteří neviděli, a přesto uvěřili*“ (zdůraznění je moje).

Na základě všech těchto skutečností bych rád řekl něco podobného všem současným i budoucím eventuálním čtenářům knih Mého Nového zjevení: **Jste požehnaní, jestliže Mne rozpoznáte, uznáte a přijmete svojí svobodnou vůlí a svobodnou volbou na základě idejí a informací obsažených v mém Novém zjevení bez jakékoliv potřeby nebo touhy mít racionální, empirický, hmatatelný, zkušenostní nebo jakýkoliv jiný externí doklad nebo důkaz o tom, že Já jsem skutečně Jediný Pravý Bůh a že jiného není.** Takové rozeznání, uznání a přijetí je znakem pravé moudrosti. A toto je všechno, co může být v současnosti sděleno v odpovědi na dopis toho muže, rovněž tak i na cokoli jiného, co je obsaženo v tomto jednotlivém dialogu.

Petr: Tolik Ti děkuji za toto zjevení. Je tu ještě něco jiného, co dnes potřebujeme prodiskutovat?

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo, Petře. Ne, dnes ne. Už pro dnešek máme dost. Jdi a udělej si dlouhou přestávku. Potřebuješ ji. Tak příště - pokud to bude potřebné a vhodné.

Dialog stý třicátý čtvrtý

19. dubna 2000

Petr: Ačkoli osobně nemám žádné otázky multiverzálního významu, v mé mysli setrvávají některé kosmologické záležitosti, jakož i užitečnost lidského pojmu ‚Bůh‘ a to, co opravdu znamená. Jaksi pociťuji velmi silnou spojitost mezi kosmologií a pojetím ‚Boha‘, jak ho chápou a pojmají lidští tvorové. Tato záležitost mi přišla na mysl z výroku - mnohokrát Tebou citovaného v rámci Tvého Nového zjevení, že Ty, Pán Ježíš Kristus, jsi jediný Pravý Jeden Bůh. Nějaký komentář k těmto či nějakým jiným záležitostem, které bys považoval za vhodné dnes ráno probrat?

Pán Ježíš Kristus: Předpokládáš velmi správně, Petře, že existuje jistý stupeň souvislosti mezi tím, co pojem ‚Bůh‘ opravdu znamená, a všemi těmito kosmologickými záležitostmi, které máš na mysli ty, jakož i Ardyth. Zabývejme se nejprve pojmem ‚Bůh‘ a tím, jak se k němu vůbec došlo. Je vhodné tento pojem používat, nebo se od nynějška stal zastaralým? Toto je velmi zajímavý bod. Oznamuje něco zcela nového, co doposud nebylo nikomu a ničemu k dispozici. Tato záležitost vztahující se k pojmu ‚Bůh‘ má původ v pozici a umístění Někoho, Kdož dle Své Přirozenosti je Absolutní ve všech Svých Aspektech a Projevech, a někoho, kdož byl z tohoto Absolutního stvořen, kdož ale faktorem toho, že vždy nebyl ve svém vlastním osobním a individuálním jsoucnu a bytí v sobě, o sobě, ze sebe a sebou, je relativní k tomu Absolutnímu. Jak byste šli na to, jak ustanovit jakýkoli vztah mezi těmito dvěma důležitými entitami - jednou naprosto Absolutní a druhou naprosto relativní k tomu Absolutnímu?

Jak si pamatuješ z nedávných dialogů, které se zabývají těmito záležitostmi, aby se pro toto naprosto relativní zajistil jakýsi pocit toho, že je mimo a odlišné od toho Absolutního, bylo nutné oddělit relativní od toho Absolutního a dát mu subjektivní pocit, že je někde jinde a někdy jindy, než je to Absolutní. Tak došlo k subjektivnímu vnímání reality. Takže v praktickém smyslu tak, jak se to vnímá ze subjektivního hlediska této situace, máte dva body v čase a prostoru, oddělené navzájem tak, že jsou s to vnímat se navzájem jako jsoucí vně a navzájem oddělené. Jak však víte, takové vnímání a rozlišování je jen subjektivní a fakticky je možno je do jisté míry klást na úroveň iluzi - viděno objektivním vnímáním reality. Jak tato dvě vnímání uvedete v soulad? Vezměte například list papíru a na jeho opačné strany namalujte malou postavu představující dvě bytosti. Jestliže se papír umístí plošně, řekněme na desku či stůl, jeví se tyto postavy jako navzájem vzdálené jedna od druhé. Jestliže však stejný papír přehneme, aby se okraje přesně překrývaly, navzájem se budou dotýkat nebo budou jedna na druhé, jako by zaujímal stejné místo a čas. Náhle jste v této nové pozici zanechali subjektivního vnímání tohoto nastavení a navrátili se k jeho vnímání objektivnímu, v němž se dvě velmi odlišná individua nacházejí v simultánním a synchronním vztahu zaujímajícíce navzájem, filosoficky řečeno, tentýž prostor/čas.

Avšak s této naší situací je jeden z uvedených jedinců v Absolutním Stavě a Rozpoložení a ten druhý je ve stavu a rozpoložení relativním. Z hlediska někoho, kdo je relativní, se Ten, Kdož je Absolutní, jeví jako hodně nad tím relativním a hodně mu vzdálený. V tomto ohledu se Absolutní ve Svě Absolutní Povaze a Struktuře jeví relativnímu jako nepochopitelné, nepřístupné a hodně mimo čehokoli, co je relativní s to pojmout. Z této situace se objevuje na straně relativního iluze, že Absolutní se vždy nachází nebo je umístěno někde nebo někdy, jež relativní ze své pozice či situace nemůže nikdy dosáhnout nebo k němuž nemůže přistoupit. Aby se tato podivná situace definovala nebo aby se této situaci poskytlo zdání reality, relativní potřebuje přijít na nějaké pojmenování, jež by reflektovalo způsob, kterým relativní může pojímat a vztahovat se k Absolutnímu. Takže toto pojmenování bylo vyvinuto a ustanoveno relativním, aby mu poskytlo jakési hmatatelné a konkrétní vnímání, či lépe řečeno pevný orientační bod, z něhož by relativní mohlo pojímat a na základě toho se vztahovat ze své vlastní subjektivní pozice k Absolutnímu. Pojem, který byl pro toto označení použit, je pojem ‚Bůh‘.

Problémem u tohoto pojmu, jak byl relativní sentientní myslí vyvinut a ustanoven, bylo, že dle své definice umísťuje Absolutno vně a mimo od vlastní pozice, místa, prostoru, času, rozpoložení a procesu atd. toho relativního. Relativní není schopno rozeznat možnost, že Absolutní by mohlo zaujímat stejné místo, stav, rozpoložení, proces atd. jako to relativní. Z této omezenosti a nezpůsobivosti relativní zfabrikovalo iluzi subjektivního modu vnímání tohoto faktu a na základě toho nevzalo na zřetel možnost simultánního a synchronního objektivního modu spolusoucná a spolubytí jich obou. Takže Bůh jako Absolutní Entita je relativní entitou pojímán jako Někdo, Kdož přebývá ve Svém Vlastním Stavě, Rozpoložení, Procesu, Místě, Čase atd. vzdálen čemukoli, co relativní entity mohou pojímat nebo chápat. Toto je ovšem úplný opak pravé reality Boží pozice, stavu, místa, času a čehokoli, co máte. Rozpornost tohoto předpokladu ohledně Boha, jak byl/je pojímán relativním, je zřejmá z faktu, že Bůh jako takový je Absolutní. Jestliže On/Ona je Absolutní, v takovém případě je kdekoli, kdykoli, v každém, s každým, s čímkoli a v čemkoli. Jestliže byste mohli skutečně pojímat Boha jako Někoho, Kdož je oddělený a izolovaný od bytí s vámi a ve vás, v tom případě by nemohl být Absolutní. Avšak přesně o toto jde v tom, jak relativní vymezuje a označuje Absolutní pojmem ‚Bůh‘.

Kvůli faktu, že pojem ‚Bůh‘ byl vyvinut a ustanoven na takovém nesprávném a iluzorním předpokladu, nemůže odrážet pravou realitu Povahy a Struktury Absolutní Entity, v tomto případě Mě jako Pána Ježíše Krista. Z těchto zřejmých faktů můžete jasně cítit nepříhodnost této situace či nepříhodnost užívání označení ‚Bůh‘. Toto označení Mne odvádí od každého, kdo je relativní. Přesto dle samé definice Mé Absolutní Povahy, pokud Já Jsem Absolutní - což Jsem, v takovém případě by cokoli relativní nemohlo ani na zlomek nanosekundy existovat v sobě, sebou, o sobě a ze sebe bez Mé osobní a jedinečné přítomnosti v tom relativním, kterážto přítomnost umožňuje tomu relativnímu vůbec být a existovat. Zároveň je velkou pravdou, že Já jsem přítomen někde a někdy jinde mimo kohokoli či čehokoli, zatímco jsem přítomen v nich, jakož ve všech časech a ne-časech. Takže jak z tohoto faktu vidíte, oba předpoklady jsou správné.

Avšak tak, jak je pojem ‚Bůh‘ pojímán myslimi sentientních entit, obzvláště tak, jak ho pojímá většina lidských tvorů, tento pojem neobsahuje důležitý faktor, že Bůh je kdekoli a kdykoli, vyplňuje vše a cokoli, jakož i každého bez výjimky a výluky, jsa mimo každého i v každém, uvnitř i vně kohokoli a čehokoli, jakož i uvnitř Svého Vlastního Stavů, Rozpoložení, Procesu atd. V omezeném smyslu byste mohli říci, že toto pojímání bylo částečně pravdivé před tím, než se odehrála inkarnace Boha ve formě a kondici Ježíše Krista na planetě Nula. Jak si pamatujete, Bůh nemohl být přímo přítomen v procesu aktivace, ustanovení a projevování se negativního stavu - něčeho, co nebylo počato či nevzniklo uvnitř Jeho/Jejího Absolutního Stavů. V tomto omezeném smyslu, z pozice těch, kdo obývají negativní stav a lidský život (ne-život), se Bůh tudíž opravdu jeví jakoby vzdálený od nich mnoho miliard světelných roků. Nebo prostě popírají, že On/Ona vůbec skutečně existuje. Ať zaujmete v tomto ohledu jakoukoli pozici, Bůh jako takový se dle toho, co tento pojem obsahuje, nachází buď vzdálený od kohokoli a čehokoli, nebo prostě neexistuje.

Aby se věci napravily a aby se zajistila přímá přítomnost Boha též v tom, v čem se tato přítomnost postrádala, bylo pro Boha nutné přijmout subjektivní způsob vnímání reality, jakým všichni relativní včetně těch, kdo se vyloučili z pozitivního stavu, pojímají sami sebe a vše ostatní. Tímto faktorem či událostí se představa, že Bůh není v těchto, s těmito, u těchto a v čemkoli a s čímkoli, co je obklopuje, přímo přítomen, nastalo změnila. Nyní je ve formě a rozpoložení toho, co se stalo známým jako Pán Ježíš Kristus, opravdu kdekoli a kdykoli včetně v někom a něčem, kdož/což se označuje jako jsoucí v nejsoucnu a neexistenci a v ne-prostoru a ne-času. Vzhledem k této fundamentální změně Bůh zanechal Svého Božství takového, jak jej pojímali relativní, a stal se Někým zcela odlišným. Jak víte, stal se Pánem Ježíšem Kristem se zcela a úplně Novou Přirozeností, která již nic nepostrádá. Enormní pokrok, který se učinil od doby, kdy Bůh nabyl a ustanovil Novou přirozenost, fakt, že pozitivní stav obklíčil a sevřel negativní stav a lidstvo na planetě Nula, a faktor dostupnosti Mého Nového zjevení všem učinili termín ‚Bůh‘ tak, jak byl pojímán všemi relativními, jak se popisuje výše, zastaralým. Nejenže se stal zastaralým, ale za současného stavu věcí tento definuje pravou realitu toho, Kdo Já Jsem a Co je Má Pravá Přirozenost vůbec zač. Jak si pamatujete z Velké knihy, byl v tomto ohledu vymyšlen a ustanoven nový pojem - termín ‚Pán Ježíš Kristus‘. Tento termín samou svou povahou a strukturou zahrnuje cokoli a daleko více, než co znamená a obsahuje pojem ‚Bůh‘.

Kvůli tomuto důležitému faktu od nynějška, pokud tak zvolíte dle své vlastní svobodné vůle a volby, smíte zanechat používání výrazu ‚Bůh‘ ve své každodenní řeči. Chci, abyste si vy, Mí praví reprezentanti na planetě Nula, jasně uvědomovali, že se právě teď, jak jsou tato slova zaznamenávána, ustanovuje něco velmi nového a odlišného ve vztahu k Mé Přirozenosti. Toto nové a odlišné nahrazuje cokoli staré a překonané ve způsobu, jakým byla Má Přirozenost pojímána lidskými tvory a ostatními, protože to splnilo svůj účel a vyčerpalo svou užitečnost. Toto nové a odlišné má přímý vztah k rozvoji Mé Nové Přirozenosti od času a ne-času, kdy se ustanovila a byla získána. Vzhledem k tomu nabývá termín ‚Pán Ježíš Kristus‘ nový, hlubší, jakož i objektivnější a subjektivnější význam a smysl. V celém jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí již nebude žádný stav, rozpoložení, místo, čas, paramísto, paračas či cokoli vůbec, ať

v módu objektivním, či subjektivním, které by byly schopné z nich, a obzvláště z jejich vědomého uvědomění, vyloučit Mou přímou, stálou a neodvolatelnou přítomnost.

Jak víte, do tohoto bodu bylo z některých velmi důležitých duchovních důvodů mnohým v zóně vymístění a do jisté míry též na planetě Nula dovoleno, aby si vědomě či nevědomě neuvědomovali Mou přítomnost v nich, s nimi a u nich. Vyloučení Mé přítomnosti s nimi, u nich, a v nich z jejich vědomého vnímání jim dávalo subjektivní pocit, že Já, pokud vůbec existuji, jsem jim objektivně a subjektivně velmi vzdálen a že nechci a netoužím s nimi vůbec nic dělat a ponechávám je jejich vlastním prostředkům a způsobům, jakými chtějí pokračovat ve svém falešném životě či ne-životě. Toto vnímání bylo do nynějška snášeno, aby se jim dala možnost ilustrovat a projevit plně to, jaké to je být v této podivné kondici, která nedává žádný smysl nikomu, kdo v sobě obsahuje byť jen trochu smyslu. Jak víte, dokonce i velmi malé vědomé uvědomění Mé přítomnosti v nich a s nimi, tj. se Mnou, by jim znemožnilo splnit účel, kvůli němuž souhlasili, že budou ilustrovat a projevovat tyto faktory. Proto bylo do tohoto bodu Mou Božskou Prozřetelností dovoleno, aby ze své strany měli takové vnímání či pocit, jež by jim umožnily počít směšnou ideu, že Já jsem s nimi, u nich, v nich nebyl přítomen. Tato situace se plně odrážela v pojmu ‚Bůh‘. Ano, Já jsem nikdy nebyl přítomen v jejich zlých, negativních, zkažených a mrzkých činech, chováních a jednáních. Proto bylo dáno Mé dovolení, aby měli takový dojem. Jak víte, Má přítomnost byla vždy v jejich schopnosti volit a měnit se. Nikdy však nepoznali, že toto je neoddiskutovatelným faktem. Proto jsem pro ně ze všech praktických účelů byl kdesi jinde či jindy, nebo neexistoval vůbec.

Jak je uvedeno výše, nyní se ale tato situace úplně změnila. Aby se v nich, s nimi a u nich postupně a pomalu jejich vlastním tempem eliminoval takový dojem a rozpoložení, rozhodl jsem se přizpůsobit a upravit Svou Absolutní Přirozenost jejich zvláštnímu rozpoložení tak, aby Mne zcela přestali považovat za Někoho, Kdo buď vůbec neexistuje, nebo Kdo je pro ně tak vzdálen a nedosažitelný, že si mohou rovněž myslet, že neexistuje. Od nyní Já budu dle těchto přizpůsobení a uzpůsobení v Mé Nové Přirozenosti osobně přítomen v čemkoli, co dělají a v tom, jak to dělají, jak myslí, jak cítí, jak vytvářejí vztahy, jak se milují i jak ve všem ostatním bez výjimky a vyloučení - bez jakéhokoli podílení se na čemkoli zlém, negativním, nepravdivém či bez jakékoli podpory nebo posilování čehokoli zlého, negativního, nepravdivého či zkresleného, co dělají či mají v úmyslu. Má přítomnost v tomto bude vlastně toliko za účelem umožnit jim upustit od toho, aby byli takoví, jací v současnosti jsou. Jimi míníme všechny ty, kdo se nacházejí po celé zóně vymístění se všemi jejími pekly a pseudosvěty, jakož i všechny lidské tvory, kteří nejsou buď Mými zjevnými, či skrytými reprezentanty na planetě Nula a jinde. Pokud se budou i nadále přidržovat pojmání Mé Povahy, jaké je obsaženo v pojmu ‚Bůh‘, bude pro ně nemožné změnit svůj postoj ke Mně. Budou na Mne stále pohlížet jako na Někoho, Kdo buď vůbec neexistuje, nebo Kdo není v nich, s nimi a u nich přítomen. V takovém případě by však nikdo z nich nemohl být spasen z tohoto nevhodného pojmání, jakož i z jejich negativního, zlého, nepravdivého, mrzkého, zdeformovaného a zvráceného postoje a životního stylu (pseudostylu).

Prostřednictvím těchto Dialogů tím, že jsou integrální a důležitou součástí Mého Nového zjevení, a prostřednictvím jejich čtení vámi jako Mými představiteli se Mnou

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

ve vaší mysli se všem v negativním stavu stanou zřejmé dvě věci: Jednou je to, že Já jsem jim přizpůsobil a uzpůsobil Mou Novou Přirozenost tak, aby byli s to vnímat Mou přítomnost s nimi, v nich a u nich během veškerých jejich činností a chování bez jakékoli účasti v jejich negativním, zlém, nepravdivém atd. životním stylu (pseudostylu), takže již nikdy nebudou mít o Mně dojem, že jsem Někdo, Kdo buď vůbec neexistuje, nebo Kdo je od nich tak vzdálen, že neexistuje žádná možnost, aby On/Ona měl nějaký zájem na něčem, co konají, či nekonají. Druhou je to, že Má přítomnost s nimi, v nich a u nich jim dá základ, z něhož budou s to zanechat svého zkaženého a mrzkého pseudoživotního stylu a nastálo konvertovat do pozitivního stavu. Bez takové Mé přítomnosti by nikdy nebyli schopni upustit či být spaseni od svého negativního stavu.

Aby se tyto změny reflektovaly, bude nutné se vzdát čehokoli, čím se Má Přirozenost pojímala způsobem obsaženým ve starém pojmu ‚Bůh‘. Prostřednictvím těchto Dialogů je každý na tuto nutnost upozorněn. Vy jako Mí představitelé jste těmi prvními na planetě Nula a v říši zóny vymístění, kdo mají tuto informaci během vašeho čtení tohoto konkrétního dialogu. Tímto procesem učiníte tuto informaci dostupnou komukoli jinému v této říši, jakož i nevědomým částem myslí všech lidských tvorů. Na základě toho se dostanou do pozice, aby redefinovali Mou Novou Přirozenost v souladu s jejich pojmáním v Mém Novém zjevení. Takže pojem ‚Bůh‘ tak, jak jej pojmají a chápou, nebudou již nikdy mít na mysli. Do jejich myslí hluboko pronikne pojem ‚Pán Ježíš Kristus‘ tak, jak se pojímá v Mém Novém zjevení, nahrazující vše staré a již nevhodné, a tímto faktorem je připravující na jejich konečné spasení.

Uvedená přizpůsobení a uzpůsobení v Mé Nové Přirozenosti jsou absolutní proporcí, podniknutá z pozice Mého Absolutního Stavů a Procesu. Proto chápat či vytušit vaši relativní myslí, čím jsou a jaká je jejich opravdová povaha, by bylo pro vás nemožné. Postačí říci, že jsou nutná v absolutním smyslu, pokud se má úspěšně završit věčná eliminace negativního stavu a jeho ne-života lidských tvorů s jejich egy a ustanovení plnosti a úplnosti pravého života pozitivního stavu, jak z této situace vidíte, podjal jsem se na další velmi důležitý krok k nejžádoucnějšímu cíli, trpělivě očekávanému všemi, kterých se to týká. Tento krok nás všechny přivádí blíž k této době (ne v lidském pojetí času).

Jak by se na základě všech těchto faktorů, z pozice pravé reality, objektivně a subjektivně mohl pojem ‚Pán Ježíš Kristus‘ definovat? Jestliže pojem ‚Bůh‘ tak, jak byl pojmán a chápán do tohoto bodu všemi obyvateli zóny vymístění a planety Nula, již není vhodné a správné zachovávat (fakticky můžete říci, že tento typ Boha je ze všech praktických důvodů mrtev), jaký druh definice lze v tomto případě nabídnout ve vztahu k pojmu ‚Pán Ježíš Kristus‘, jak má být pojmán a chápán všemi kdekoli a kdykoli? Především, jak víte, cokoli, co bylo obsaženo v pojmu ‚Bůh‘, je v čistě pozitivní konotaci plně včleněno a obsaženo v pojmu ‚Pán Ježíš Kristus‘. Za druhé tento pojem nyní obsahuje daleko více než pojem ‚Bůh‘. Za třetí, jak si pamatujete, odráží všeobecnou obsažnost, něco, co nepostrádá vůbec nic včetně všeho prožitého, co obsahuje povaha a struktura negativního stavu a lidského ne-života. Za čtvrté pak vše, co je obsaženo a označeno tímto pojmem, zaujímá pozici v Absolutním Stavů a v Absolutním Smyslu.

Z tohoto faktu můžeme odvodit následující definici pojmu ‚Pán Ježíš Kristus‘: **Pán Ježíš Kristus jest jediné Jedno Pravé Absolutní ‚JÁ JSEM, KDOŽ JSEM ABSOLUTNĚ‘ bez začátku či konce a Kdož zkušenostně zahrnuje cokoli a kohokoli v jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí se všemi jejich stavy, rozpoleženími, procesy, zkušenostmi a vším, co mají, vlastní a obsahují, přítomné s kýmkoli a čímkoli, v komkoli a čemkoli a u kohokoli a čehokoli, zároveň přesahující vše a cokoli v absolutním smyslu; a Kdož z Jeho/Její Vlastní Svobodné Vůle a Volby umožňuje každému a čemukoli být a existovat či pseudobýt a pseudoexistovat ve všech jejich vlastních nekonečných jedinečnostech, individualitách, odlišnostech a jejich vlastních osobních, individuálních a nekonečně odlišných ‚já jsem‘.**

Na základě této Nové definice by bylo radno, abyste se vy, jako Mí praví reprezentanti na planetě Nula, vedle každého, kdo zaujímá pozici v Mém pozitivním stavu, začali na Mne obracet nebo ke Mně přistupovat, když Mne o něco žádáte či se modlíte nebo meditujete anebo ať děláte v tomto ohledu cokoli, v souladu s obsahem této definice. Od nynějška namísto toho, abyste o Mně hovořili či smýšleli jako o jediném Jednom Pravém Bohu a není tu žádný jiný, můžete o Mně hovořit a smýšlet jako o jediném Jednom Pravém Absolutním Já Jsem, Kdož Jsem a není tu žádné jiné. Toto je velmi důležitý posun, který potřebuje prostoupit vaši mysl a rovněž potřebuje, aby se ustanovil odlišný přístup ve vztahu ke Mně a ke komukoli jinému (obzvláště mezi vámi samotnými).

Jak se nyní tato přizpůsobení a uzpůsobení v Mé Nové Přirozenosti a to, jak byl definován výše pojem ‚Pán Ježíš Kristus‘, vztahuje ke kosmologickým záležitostem? Mohu vás ujistit, že to má k nim přímý vztah. Jak si vzpomínáte, každá změna v Mé Nové Přirozenosti nebo uvolnění čehokoli z ní má následný dopad na vše a cokoli ve všech aspektech svého jsoucna a bytí, jakož i pseudostvoření ve svém vlastním pseudojsoucnu a pseudobytí, závisí absolutně na Mně v tom, co jsou a jak jsou uspořádány, zformovány a ustanoveny, proto když se něco takové velikosti ve Mně a se Mnou uděje, znovu to uspořádá samu osnovu Mého Stvoření a pseudostvoření, aby se těmto změnám přizpůsobilo a uzpůsobilo. Jinak by nemohlo postupovat a být tak, jak má.

Toto opětovné uspořádání vyžaduje odlišné přerozdělení a umístění duchovních, duševních, sexuálních a fyzických energií, které umožňují nastávání potřebných přizpůsobení a uzpůsobení. Výsledkem je, že veškeré vesmíry, galaxie, sluneční systémy, planety a nebeská tělesa multivesmíru se všemi jejich obyvateli a životními formami jsou znovu umístěny a uspořádány tak, aby byly ve stavu úplné připravenosti pro přijetí a umožnění toho, aby nastal příští, nejdůležitější a nejzávažnější krok v dějinách jejich jsoucna a bytí a pseudojsoucna a pseudobytí. Jak si pamatujete, tento jednotlivý krok má přímý vztah k věčnému ukončení tohoto cyklu času/stavu/procesu, v němž byly vymyšleny, ustanoveny a projevíly se ne-život negativního stavu, lidský ne-život a jejich ega. Proto tento krok nazýváme jako nejdůležitější a nejzávažnější.

Při pohledu na tato fakta, jaká bude role každého jednotlivého jedince bez ohledu na to, kde a kdy nebo v jakém místě, stavu, rozpoležení, času, paračasu nebo kdekoli se takový jedinec v každém jednotlivém času/stavu nachází, ve schématu těchto důležitých událostí, nových uspořádání a redistribucí uvedených duchovních,

duševních, sexuálních a fyzických energií? Z pozice lidského jedince bez ohledu na to, čím je nebo jaká je jeho zevní a niterná pozice, existuje značně nesprávné vnímání důležitosti role, kterou hraje jakákoli jednotlivá sentientní entita či lidský tvor. Toto nesprávné vnímání vyvěrá ze zevního srovnávání takzvané nesmírnosti a ohromnosti viditelného fyzického vesmíru (pseudovesmíru), který obsahuje miliardy a miliardy galaxií, hvězd, planet a jim připadajících obyvatel, s jedním ‚drobňoučkým‘ a zdánlivě nevýznamným jedincem. Co se tohoto týče, taková nevhodná či dokonce nesprávná úvaha pochází z ustavičného náporu propagandy sil negativního stavu, které považují každého jedince a vše, co se k němu vztahuje, a to, kým je a co v sobě obsahuje, za nevýznamné, nedůležité, bezcenné, nepotřebné a nežádoucí.

Důvodem takového nesprávného uvažování je fakt, že síly negativního stavu za žádných okolností nechtějí, aby nějaký jedinec v jejich doméně a na planetě Nula objevil ohromnou důležitost každého jednotlivého individua, jakou hraje ve schématu všeho dění, které neustále a nepřetržitě nastává v jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí. Objevení tohoto faktu by učinilo pseudoživot negativního stavu neplatným, protože, jak si pamatujete, ten je založen na odmítání důležitosti každého jednotlivého jedince ve srovnání s pozicí, jakou jedinec v tomto ohledu má v pozitivním stavu. Takže síly negativního stavu zfabrikovaly iluzi nesmírnosti a ohromnosti prostoru/času, ve kterém se nachází jejich pseudovesmír, aby uvědomování si této nezměrnosti a ohromnosti každého jednotlivého jedince umenšovalo téměř v nicotu, když by srovnával svou velikost s velikostí vesmíru (pseudovesmíru) v lineárním zevním měřítku, jímž se vše v něm nebo uvnitř něho měří.

Problémem s tímto uspořádáním v pojmání lidské mysli je to, že neodráží pravý objektivní způsob vnímání reality. Bere v úvahu jen takzvaný subjektivní způsob, v němž se vše jeví jako *lineární a sekvenční*. A přece v pravé struktuře a povaze Stvoření a pseudostvoření žádná taková linearita a sekvenčnost neexistuje. Jak víte, Stvoření a pseudostvoření je upravováno a utvářeno v kruzích. Vzhledem k tomu je možno prostor, čas, stav, rozpoložení či cokoli ve Stvoření a pseudostvoření složit a přeložit a znovu uspořádat tak, že každý bod, pozice, umístění, stav, rozpoložení atd. zaujímá přesně totéž jako každý jiný. Jinými slovy můžete snadno a pohodlně říci, že každý takový bod, pozice, umístění, stav, rozpoložení, čas, paračas atd. je takřikajíc v dosahu vaší individuální ruky. Když však ve vašem subjektivním modu vnímání skutečnosti rozvinete tento kruh tak, že se stane rovným, náhle tu před sebou máte od jednoho konce ke druhému mysl ohromující nezměrnost a nesmírnost a nepojmutelnost prostoru a času, které je nemožné si představit či překlenout vaší ‚mrňavou‘ lidskou myslí. A to tu hovoříme jen o takzvaném fyzickém vesmíru (pseudovesmíru). Jako daleko nepochopitelnější by pro subjektivní modus vnímání reality či pseudoreality každé lidské mysli byla povaha a struktura duchovních a intermediálních vesmírů či pseudovesmírů.

Avšak ani ze stanoviska lidských vědců-astronomů nejsou věci tak jednoduché. O těchto záležitostech panují mezi nimi značné rozpory. Dovolte mi citovat jednu jejich fantaskní premisu: „Představy astronomů o nekonečném prostoru naplněném stovkami miliard různých galaxií, hvězd, slunečních systémů a planet jsou snad iluzí.

Namísto toho by se mohl vesmír konstruovat jako ohromná hala zrcadel. I v těch nejvzdálenějších galaxiích lidé možná mohou spatřit přízračné obrazy své vlastní galaxie. Co se jeví vzdálenou galaxií, může být ve skutečnosti světlo z velmi mladého provedení Mléčné dráhy, která učinila úplný okruh 13 miliard let kolem konečného vesmíru. Namísto miliard a miliard různých galaxií by vesmír mohl sestávat povětšinou ze zrcadlení, opakovaných obrazů daleko menšího počtu galaxií. Tyto obrazy by byly výsledkem různých světelných drah vesmírem skrze různé body v historii galaxie. Proto mohou existovat dvojníci Mléčné dráhy vně odtud, pokud ale existují, mohou se nacházet za horizontem toho, co jsou lidé s to kdy pozorovat.“ Co vám tento citát připomíná? Pamatujete si, co bylo o této záležitosti řečeno v **Novém zjevení Pána Ježíše Krista**? Zde se v Kapitole 17, strany 505-506 (anglické verze) uvádí, že: „...každá planeta, sluneční soustava, galaxie a vesmír mají svou jednu vlastní ryzí fyzickou celistvost, v nějakém prostoru, čase a nějaké dimenzi. Tato jedna opravdová prostoročasová dimenzionální kompaktnost vytváří četné vlastní obrazy a repliky, které se nacházejí v témž prostoru, někdy i v témž čase, ale v jiných dimenzích a velmi často také v jiných časech.“ V době, kdy se tato slova zaznamenala, nebyl výše uvedený předpoklad vašimi astronomy formulován. Přišli na něj mnohem později.

Na druhé straně nezapomínejte, co bylo o tomto naznačeno mnohokrát v Mém Novém zjevení. Jsoucno a bytí Stvoření, jakož i pseudojsoucno a pseudobytí pseudostvoření ve všech jejich aspektech a funkcích zcela a úplně závisí na uvědomování si sebeuvědomování se všech ‚já jsem‘ a jejich neustálých, nepřerušovaných vědomých funkcí a činností. Jak je možné, že je tomu tak? Všechny sentientní myslí, včetně myslí lidské a myslí těch, kdo se nacházejí a jsou umístěni v pseudoživotě negativního stavu, obsahují ve svých myslích, v kostce řečeno, obtisk a vzor struktury, povahy a dynamiky Stvoření, jakož i pseudostvoření (u lidí a všech ostatních obyvatel zóny vymístění - pseudostvoření). Neboli, abychom byli přesnější: celost Stvoření a pseudostvoření odráží ve svém strukturálním plánu povahu, strukturu a složení sentientní myslí. Protože tam venku (symbolicky řečeno) existuje nekonečný počet rozličných a nekonečně odlišných, jedinečných a individuálních sentientních myslí, aby se tento faktor nekonečné rozmanitosti, jedinečnosti, rozdílnosti a početnosti reflektoval, máte tam venku čili uvnitř multivesmíru nekonečné počty namnoze různorodých, jedinečných a nekonečně odlišných vesmírů, galaxií, slunečních systémů, planet a rozličných jiných nebeských těles na všech úrovních multivesmíru - duchovní, zprostředkující a fyzické. Totéž pravidlo platí na pseudostvoření či zónu vymístění, jež byla zformována dle vzoru, povahy a struktury těch sentientních myslí, které se rozhodly odštěpit se z pravého Stvoření a vybudovat své vlastní odlišné pseudosvěty ze zvrácených idejí jejich vlastní myslí.

Výše uvedený popis o závislosti Stvoření a pseudostvoření na uvědomělosti sebeuvědomění všech ‚já jsem‘ sentientních myslí a jejich operací, funkcí a aktivit máte chápat tak, že veškeré Stvoření a pseudostvoření a všichni v nich se nacházející, zaujímající v nich pozici a v nich umístění jsou naprosto závislí na Mé Absolutní Sentientní Mysli v Mém Vlastním Absolutním Uvědomění Sebeuvědomování Mého Absolutního ‚JÁ JSEM‘. V tomto smyslu strukturální plán, povaha a funkce Stvoření a jeho celkový obtisk odráží ve své relativní kondici Strukturu, Povahu a Dynamiku Mé Absolutní Sentientní Mysli. Nebo přesněji: strukturální návrh jakékoli sentientní myslí

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

v její podstatě, složení, dynamice a funkci, vnímání sebe sama a ve všem ostatním byl profilován tímtež z Mé Absolutní Sentientní Mysli. Ve své relativní kondici každá sentientní mysl reflektuje a v sobě obnáší obtisk Povahy, Struktury, Dynamiky, Funkce a všeho ostatního Mé Absolutní Sentientní Mysli. Skrze toto a tímto nastavením je veškerému Stvoření s jeho multivesmírem a tím, co obsahuje, jakož i pseudostvoření se vším, co obsahuje, umožněno být a existovat nebo pseudobýt a pseudoexistovat. Vzhledem k tomuto činiteli závislosti, aby Stvoření a pseudostvoření vůbec bylo a existovalo nebo pseudobylo a pseudoexistovalo, nemůže mít žádnou odlišnou podstatu, strukturu, složení a vše ostatní, než má sentientní mysl nebo než vposled má Má Absolutní Sentientní Mysl.

Takže nevezmete-li v úvahu tyto faktory, stává se důležitost každé individuální sentientní mysli bez ohledu na to, zda jde o pravou sentientní mysl nebo lidskou sentientní mysl či jakoukoli jinou sentientní mysl v negativním stavu, velmi zřejmá. Jestliže je každá sentientní mysl ve své individualitě a podstatě jedinečná, nekonečně odlišná a neopakovatelná a je sama sobě svým vlastním složitým a mnohoúrovňovým vesmírem a pokud tímto faktorem vytváří a touto kriticky závažnou jedinečností, nekonečnou růzností a individuálností umožňuje jsoucno a bytí multivesmíru, který odráží tento faktor, v takovém případě je ta součást multivesmíru, která odráží strukturální vzor příslušné individuální sentientní mysli, zcela možnou jedinečnou a jen existencí této velmi zvláštní, jedinečné, individuální a velmi odlišné jednotlivé sentientní entity či lidského tvora nebo kohokoli jiného, kdož obsahuje takovou sentientní mysl bez ohledu na to, zda si tato mysl vědomě uvědomuje, či nikoli, že je tomu tak.

Jak z těchto zřejmých faktů vidíte, vaše aktivity, funkce, role, umístění, chování, postoje či cokoli činíte, či nečiníte, ať jsou čímkoli, umožňují té součásti multivesmíru s vámi souvztažné být a existovat ve své funkci, činnosti, roli, umístění atd. Tento faktor závislosti lze popsat velmi hrubě a omezeně slovy jednoho z vašich světoznámých astronomů, že když si dítě hraje s míčem ve svém kočárku a vyhodí ho odtud ven, pak touto svou činností ruší přitažlivost a pohyb i té nejbližší hvězdy ve viditelném vesmíru.

Chápete, jak jste důležití ve vztahu k multivesmíru a pseudosvětům? Bez vás a vašeho jsoucna a bytí nemohou být a existovat ani ony. Kdybyste nějakou nemožnou náhodou zmizeli ze svého vlastního jsoucna a bytí nebo kdybyste ztratili své individuální, osobní a intimní uvědomování si sebeuvědomování vašeho „já jsem“, pak ta součást multivesmíru, která souvztaží a je spojena s vámi, by zmizela také. A protože mezi všemi součástmi, ze kterých multivesmír sestává, existuje vzájemná závislost, ztráta jedné takové součásti představované zde vámi by se rovnala ztrátě všech ostatních součástí. V takovém případě by se multivesmír rozpadl a přestal by být a existovat. V tomto smyslu jste daleko důležitější než takzvaná nezměrnost a ohromnost viditelného fyzického vesmíru (ve vašem případě tedy pseudovesmíru). Bez vás je tato nezměrnost a ohromnost absolutně ničím.

Takže jak z těchto všech faktů vidíte, právě opak je pravdou: vy jste tím, kdož je nezměrným, ohromným a jakýmkoli jiným vzhledem k tomuto srovnání, a multiversální nezměrnost a ohromnost se odvozuje z vaší vlastní nezměrnosti a

ohromnosti. A protože ve svém vlastním soukromém, intimním, individuálním, jedinečném a nekonečně odlišném ‚já jsem‘ odrážíte Mé Absolutní ‚JÁ JSEM‘ ve Stavu a Rozpoložení těchto vlastností, jsem to Já, kdo nakonec jsem takový, dávající vám tutéž povahu a strukturu, jakou mám Já. Následně multivesmír odráží tuto přirozenost a uspořádání. A to je vše, co je třeba v této konkrétní době zjevit.

Petr: Velice moc děkuji za toto plodné zjevení. Jak si uvědomuješ, během záznamu tohoto dialogu jsem obdržel několik otázek. Chceš, abych se jimi zabýval nyní, nebo Tvou odpověď na ně odložíme?

Pán Ježíš Kristus: V této chvíli bych doporučoval Mé odpovědi na ně odložit na příhodnější dobu - pokud vůbec. Jsi fyzicky velmi unaven.

Dialog stý třicátý pátý

21. dubna 2000

Petr: Jak bylo uvedeno na konci Dialogu 134., obdrželi jsme několik otázek jak ze Slovenska (od Josefa Grygara), tak i z této země (od Ardyth). Josefova druhá otázka byla obsáhle zodpovězena v celé Kapitole 9 Nového zjevení Pána Ježíše Krista a v Dialogu 62. a 63. v prvním svazku. Také jsem dostal velmi zajímavý dopis od Dana, který odráží jeho reakci na dopis z Německa a Tvoji reakci na něj, jak je zaznamenána v Dialogu 133. Rád bych do tohoto dialogu zařadil celý obsah Danova dopisu, pokud mohu. Samozřejmě se Tě jako vždy pokorně ptám, jestli máš něco, co bys nám dnes ze Své vlastní perspektivy sdělil.

Pán Ježíš Kristus: Děkuji ti, Petře, za laskavou nabídku mluvit jako první. Ano, smíš a byl by to dobrý nápad zahrnout do tohoto dialogu Danův dopis jako celek. Ale než tak učiníš a než se proberou položené otázky, rád bych stručně něco dodal k tématu probranému v Dialogu 134., co se týče kosmologických záležitostí. Včera v noci, jak jsi hloubal o pozici, důležitosti a významu každé jednotlivé jedinečné individuality co do náležitého udržování všech funkcí, aktivit a postupů multivesmíru a pseudostvoření, jakož i všeho ostatního s tím spojeného, přemýšlel jsi v tomto ohledu o druhu role, pozice, umístění atd., které má na vaší planetě někdo, kdo je buď vážně vývojově retardovaný, nebo kdo například trpí chronickou schizofrenií. Jak svojí kondicí přispívají nebo mají vliv, pokud nějak vůbec, na běh vesmíru anebo pseudovesmíru?

Jak víte, kdokoliv je umístěn na vaší planetě bez ohledu na to, v jakém duchovním, duševním nebo fyzickém rozpoložení by mohl být během života na planetě Nula, tímto rozpoložení slouží nějakému důležitému ilustrativnímu a demonstrativnímu účelu. Jakému druhu účelu slouží někdo, kdo je vážně vývojově retardován nebo trpí chronickou schizofrenií; nebo jinými slovy, kdo je z vašeho externího hlediska, jak pozorujete takovou osobu, jen prázdnou skořápkou beze zbytku čehokoliv racionálního a inteligentního? Tací lidé především ilustrují a demonstrují pravý vnitřní stav povahy a struktury negativního stavu, jakož i skutečný význam lidského neživota, který je založen na špatných duchovních principech a všech jeho zvrhlých předpokladech. Jakýkoliv stav této povahy tak, jak ho představují lidé, kteří jsou v těchto bídných a smutných kondicích, není nic jiného než prázdná skořápka, zbavená jakékoliv podobnosti s pravým životem. Za druhé, jejich kondice odráží konečný výsledek neživota negativního stavu a lidského neživota s jejich příslušnými egy. Jaký je výsledek vůbec někoho či něčeho, kdo/co tkví v něčem, co neobsahuje nic z pravé reality pozitivního stavu nebo života jako takového? Jak se postupně spotřebovává něco, co napájí takový neživot, jeho kondice se zhoršuje až do bodu, kdy se stává prázdnou skořápkou, zbavenou čehokoliv racionálního a inteligentního, a to úplně stejným způsobem, jaký reflektuje, ilustruje a demonstruje vážně vývojově retardovaný invalida nebo chronický schizofrenik.

Z těchto příkladů můžete vidět, že takové kondice, jak se doráží v popsáných stavech některých lidí, jsou v podstatě výsledkem povahy, struktury a dynamiky pseudoživota negativního stavu a lidského neživota s jejich příslušnými egy. Ve svém pravém výhledu a ve svém pravém vnitřním obsahu není neživot negativního stavu a lidský neživot nic jiného než to, co představují vážně vývojově retardovaní a trpící chronickou schizofrenií, kdož postrádají jakoukoliv pravou rozumovost, logiku, inteligenci, tvořivost a podněty pro cokoliv pozitivního a dobrého, jsouce pouze prázdnou skořápkou bez jakéhokoliv pravého života uvnitř. Avšak tito lidé se takto jeví jen z pozice vašeho externího pozorování a hodnocení způsobem, jakým jste schopni určit jejich kondici prostřednictvím všech druhů psychologických textů, které jsou dostupné vašim lékařským a sociálním vědám. V sobě samých mohou být plni vzteku, hrubých emocí, nepředvídatelných vzplanutí a podobných, většinou negativních reakcí na úrovni jejich živočišných, primitivních a základních potřeb. Opakuje se, že tento interní stav jejich mysli, zbavený všeho pozitivního a racionálního, je dobrým odrazem povahy a struktury neživota negativního stavu, lidského neživota a jim připadajících stavů ega. Je to neplodný život (ne-život), který je neschopný podporovat cokoliv opravdu žijícího a jsoucího na živu, aby se to v něm udrželo. A toto je užitečnost, kterou takové stavy a kondice, nacházející se jen v mezích lidského neživota a neživota negativního stavu a jim připadajících stavů ega, slouží pro ilustraci a demonstraci toho, co nikdy nevolit a jakým nikdy nebýt.

V souvislosti s viditelným vesmírem, nebo vlastně jen v souvislosti s viditelným pseudovesmírem (v pravém vesmíru se nic takového nemůže nikdy přihodit!), rozpoložení tohoto druhu dala vznik galaxiím, solárním systémům a planetám, které postrádají vše, co by bylo schopné udržet jakýkoliv život vůbec. Fakticky jsou zhoubné a ničivé vůči všemu živému a žijícímu. Takže můžete říci, že lidská rozpoložení výše popsané povahy umožňují takovým galaxiím, solárním systémům a planetám uvnitř sféry pseudovesmíru (v zóně vymístění) vůbec být a existovat. Takovými lidskými kondicemi je udržován běh jejich souvztažných nebeských (pseudonebeských) těles a bude udržován až do bodu vyčerpání jejich užitečnosti. Proč používáme termín „užitečnost“, jestliže pro všechny praktické účely v nich neexistuje nic užitečného? Vezměme si jako příklad vaši Sluneční soustavu. Máte tam několik planet a jejich měsíců, které s výjimkou planety Nula jsou buď horoucím peklem (Merkur a Venuše), nebo jsou nepředstavitelně chladné, pusté, plné vulkanického či jiného typu běsnění (silné větry) nebo podobných poměrů, neschopné udržet cokoli živoucí byt' jen na zlomek nanovteřiny (Mars, Jupiter, Saturn, Uran, Neptun, Pluto a jejich příslušné měsíce). Přesto se ve struktuře vašeho solárního systému může nalézt jejich užitečnost v jejich přispění k náležitě gravitační síle, která dostatečně udržuje vaši planetu na její oběžné dráze tak, aby nebyla příliš blízko ani příliš daleko od vašeho slunce; umožňujíc lidskému neživotu, aby na ní vzkvétal. Takže bez ohledu na to, jak se něco jeví být neužitečným, přesto to slouží nějakému druhu dobrého účelu v plánu událostí, které se odehrávají v současném cyklu času/stavu/kondici/prostoru.

Jste schopni z výše uvedeného popisu rozeznat například příčinnou vzájemnou propojenost mezi stavem a kondicí vašeho solárního systému a stavem a kondicí lidí, kteří vykazují vývojovou nezpůsobilost nebo chronickou schizofrenii nebo jakékoliv jiné podobné stavy? Bez nich nebo bez toho, jací jsou, by planety vašeho solárního

systému nemohly být takovými, jakými jsou ve svých kondicích. Samozřejmě můžete říci, že Moje sdělení o této příčinné vzájemné propojenosti nedává žádný smysl, protože tyto planety nebo galaxie nebo cokoliv, co máte ve svém pseudovesmíru, existovaly mnoho miliard let předtím, než se objevili lidé nebo sentientní entity. Tato domněnka je platná, bere-li se z pohledu vašeho subjektivního modu pojmání reality. Avšak v objektivní realitě se jejich výskyt konal souběžně, simultánně a synchronně - jeden je závislý na druhém nebo jeden je způsoben druhým.

Navíc, dokonce i v subjektivním modu máte předcházející ideje takových stavů, zrozených potřebou vynalézt, aktivovat, ustanovit a manifestovat neživot negativního stavu, lidský neživot a jejich příslušná ega. Jak víte, jakákoliv idea předchází svou manifestaci v nějaké konkrétní formě nebo kondici. Proto, aby se před tím, než se uskuteční její manifestace v takové formě nebo kondici, založilo odpovídající prostředí pro její manifestaci v hmatatelnosti svého výskytu, se objeví rozličná nebeská (v tomto případě pseudonebeská) tělesa a struktury, které jsou ztělesněním obsahu těch idejí a které se mohou takto objevit dlouho předtím, než jakýkoliv člověk této povahy vstoupil do svého vlastního pseudoživota. Ale jak víte, jakákoliv taková idea nastává v sentientní mysli. Jestliže nastane idea závažně vývojově postiženého nebo chronicky schizofrenického individua, produkuje své důsledky, výsledky a následky. Jeden z nich je založení pseudonebeských těles, která odráží povahu, strukturu a obsah té ideje. Jí a tím, co obsahuje, jsou příslušná pseudonebeská tělesa založena a následně udržována.

Ztělesnění obsahu dotyčných idejí kupříkladu ve formě lidské bytosti může nastat v jakémkoliv jiném následném čase nebo paračase (z hlediska subjektivní modality). Nicméně skrze takovou ideu je zmíněný pseudovesmír se všemi svými pseudonebeskými tělesy umožněn a je udržován takovými lidmi ve své konkrétní a hmatatelné manifestaci dokonce před jejich fyzickým objevením se v časoprostorovém kontinuu (v tomto případě pseudočasoprostorovém kontinuu).

A to je všechno, co jsem ti chtěl dnes objasnit. Nyní, Petře, prosím, zahrň do tohoto dialogu Danův dopis. Po něm přistoupíme k odpovědím na otázky Josefa a Ardyth.

Petr: Mnohokrát Ti děkuji za Tvé upřesnění ohledně kosmologické záležitosti. A tady je Danův dopis, slovo od slova:

V odkazu na odpověď Pána Ježíše Krista na dopis z Německa by tato mohla dosti dobře být ustavičně nejzazším a nejlepším vysvětlením důvodu, proč nemůže být (neměl by být) žádný hmatatelný ‚důkaz‘ sám o sobě. Toto pojednání činí zřejmým, že ‚důkaz‘, který by uspokojil, musí spočívat na samotném principu (Nového zjevení), na víře v něj, na jeho přijetí a na přijetí Pána Ježíše Krista - přesně tak, jak On/Ona a Jeho/Její Přirozenost a všechno ostatní je v něm zobrazeno - na principu samotném bez ohledu na jakýkoliv lidský typ hmatatelného důkazu (který by samozřejmě byl úchvatný, jak by to lidská povaha potřebovala), ale je jasné, že pokud by tomu tak bylo, učinilo by to veškeré uplatňování užitečnosti existence negativního stavu diskutabilním. Došel jsem k přesvědčení, že víra v něj a jeho přijetí by nakonec měly spočívat na principu samotném, a ne na hmatatelném důkazu. To by vypadalo, že v tom spočívá nejvyšší kvality víry, nebo nevíry v jeho pravdivost.

Je pravda, že v lidských termínech ani ve způsobech, které mohou být posouzeny lidskými způsoby ověření, nemáme žádný doklad o pravdivosti Nového zjevení, ale máme přece intuici, která ho pro nás učiní velmi přesvědčivým na to, aby se nepocíťovalo, že to ‚musí být pravda‘. Máme svou logiku, rozum a rozpoznání, které nám říkají totéž, a třebaže tyto ‚nepotvrzují nic - opět v lidských termínech - Tvoří ten nejsilnější možný důvod věřit mu jako Pravdě, protože cokoli jiné od jeho obsahu připadá a bude připadat jako velmi nedostatečné. Jednoduše tu nemůže být nic jiné tak velkolepé.

A konečně, neřekl bych, že není žádný důkaz. V našem životě je mnoho případů a projevů, které by při jakémkoli vypětí fantazie nemohly být náhodou. Každý má své vlastní osobní podrobnosti.

Vzhledem k poslední části otázky, která se ptá: „Jak může být definována pravda?“, by jeden mohl dosti dobře odpovědět, že přesně ‚definovanou‘ definici toho, co je pravda, lze nalézt v celém Novém zjevení. Co by mohlo lépe ‚definovat‘ to, co je skutečná pravda, než všechny ty nesčíslné podrobné pasáže v něm zohledňující a vysvětlující každý důležitý předmět, který si lze představit a který se zabývá tím, co je, a co není pravda? Kde a jak by jeden mohl získat lepší definici Pravdy? Právě tento samotný fakt zřetelně nabízí typ ‚důkazu‘, který není typický lidský ve svém způsobu ‚verifikace‘, ale je daleko lepší: je to typ, který svojí samotnou povahou znemožňuje, aby se vyvrátil. Toto je ‚důkaz‘, který se může pochopit na lidské úrovni, ale současně ji přesahuje a není z ní.

Ohromné, Petře! Právě jsem to napsal a značně mi to připadá, že to bylo inspirováno Pánem Ježíšem Kristem, aby to prostý a pokorný představitel vysvětlil některým ‚jiným‘, kteří to potřebují slyšet z této perspektivy.

Myslím, že pokud někdo bude mít pochybnosti, může být odkázán na tento konkrétní dialog a nadobro se jich zbavit. Tento dialog je, myslím si, podle mne časově velmi vhodný, důležitý a potěšující, protože se věnuje, jak jsi, Petře, řekl, nejdůležitějším záležitostem.

Co si o tom myslíš?

S láskou Dan a Olga

Pán Ježíš Kristus: Danovo stanovisko je výstižné. Je věcí samotného principu, co v tomto ohledu platí. Ale nejen to, ale kromě důvodů zjevených v Dialogu 133. a všude jinde v Mém Novém zjevení, proč lidem, zatímco žijí na planetě Nula, nemůže být dáno žádné hmatatelné, racionální, logické, zevně zkušenostní nebo empirické ověření, doklad nebo důkaz ohledně pravých duchovních věcí, pravdy samé, a obzvláště ohledně Mne, Pána Ježíše Krista jako pouze Jediného Pravého Absolutního JÁ JSEM, KDO JSEM, je to ještě kvůli některým jiným důležitým duchovním důvodům, ze kterých bylo povoleno, aby lidstvo bylo zfabrikováno a ustanoveno. Jak si pamatujete, původně bylo lidstvo zfabrikováno a ustanoveno takzvanými pseudotvůrci. Při svém pátrání po Absolutní Pravdě, jakož i ve své reakci na všechny ty existencionální otázky, které měly právě vstoupit do sentimentních myslí, existujících v té době a stavu, potřebovali rozhodující odpověď na to, zda je, nebo není možné, aby někdo svou myslí, jimi za tímto účelem zfabrikovanou, v tomto případě typickou lidskou myslí, došel k pravému,

náležitému, správnému a pravdivému závěru o duchovních záležitostech a o Mé Pravé Přirozenosti, aniž by měl jakýkoliv externě hmatatelný, racionální, logický, zkušenostní nebo empirický doklad nebo důkaz, ale jen na základě samého principu tím, že rozpozná, zda něco je, nebo není pravda. Jejich předpokladem či hypotézou bylo, že kvůli tomu, že mají tuto typickou lidskou mysl, je taková věc zcela nemožná.

Nezapomínejte ani na minutu, že pseudotvůrci uspořádali lidskou mysl tak, aby bylo pro lidské tvory nemožné dosáhnout jakýchkoli správných závěrů o čemkoli vůbec na základě fungování své lidské mysli. Konec konců, lidská mysl byla utvořena tak, aby vyhledávala odpovědi úplně na všechno v zevnějšnostech, a ne ve svých vlastních niternostech, k nimž příhodně uzavřeli přístupovou cestu. S takovým uspořádáním bylo podle jejich názoru nemožné, aby lidé došli k pochopení a přijetí jakékoliv pravdy pouze na základě samotného principu. Takže co by se stalo, kdybych například přistoupil na požadavek Dezidera (muže z Německa), abych dokázal, krok za krokem, externě hmatatelnými, racionálními, rozumovými, logickými, zkušenostními a na zkušenosti založenými prostředky pravdivost Mého výroku o tom, že Já jsem jediným Jedním Pravým Bohem (nebo v nové terminologii jediným Jedním Absolutním JÁ JSEM, KDO JSEM)? V tom případě kromě toho, že by je to uzamklo ve stavu jejich konečné volby, jak se ukazuje v Dialogu 133. a jinde, lidé by samotným pseudotvůrcům poskytli velmi špatné odpovědi. Pseudotvůrci by si řekli něco jako: „Aha, říkali jsme vám to. Měli jsme pravdu. Lidé nejsou schopni pouze na základě principu samotného, ze svého nitra, vůbec nic objevit ani si to ověřit ohledně duchovních záležitostí nebo Pravé Přirozenosti Tebe, Pána Ježíše Krista. Namísto toho potřebují mít všechny druhy externích důkazů nebo dokladů, že něco tak je, nebo není.“ Kdyby se tak stalo, potvrdili bychom jako pravdu nesprávnost domněnky pseudotvůrců a následně by díky tomuto potvrzení považovali to, co je nesprávné, za správné a pravdivé. V tom případě by pseudotvůrce a následně povšechnost pseudoživota negativního stavu a lidského neživota nikdy nebylo možné zkonvertovat do pozitivního stavu, protože takovým potvrzením bychom je uzamkli v jejich vlastních nepravdách, které by jimi byly považovány za jedinou pravdu.

Ale nyní tím, že mají jasný příklad něčeho, co by jim nikdy nemohlo přijít na mysl, pseudotvůrci mohou jasně rozpoznat, že jejich předpoklad o lidské mysli, co může a nemůže dělat, byl nesprávný či nepravdivý, a tudíž je možné dospět ke správným závěrům o duchovních záležitostech nebo o jakýchkoli jiných záležitostech na základě samotného principu, bez jakýchkoli jiných externích důkazů nebo dokladů, i když mají typickou lidskou mysl. Tato schopnost lidské mysli vychází z Mé přítomnosti v té mysli. Vidíte, pseudotvůrci nesprávně předpokládali, že zfabrikováním typické lidské mysli se z lidí natrvalo vypudí Moje přítomnost. I v tomto ohledu se opět prokázalo, že se mýlí. Takže jak vidíte z těchto důležitých faktů, vaše schopnost přijmout Pravdu Mého Nového zjevení a pravdu, že JÁ JSEM jediný Jeden JÁ JSEM, KDO JSEM, pomáhá pseudotvůrcům dostat správné odpovědi. Kdyby tomu tak nebylo, pseudotvůrci by dospěli k závěru, že by bylo pro lidi příliš snadné přijmout něco, co je jim dáno požadavky jejich typické lidské mysli, a ne samotným principem. V tomto případě by si opět řekli, že měli pravdu, a proto neexistuje žádná potřeba, aby tu byl takový stav niternosti k tomu, aby byli tím, čím jsou. Ke stejnému závěru lze dospět jak ze stavu vlastních zevnějšností, tak i ze stavu vlastních niterností. Jak vidíte, podle tohoto

předpokladu jsou zevnějšnosti položeny na roveň s niternostmi, nebo jak bylo uvedeno dříve, zevnějšnosti jsou zvnitřněny a niternosti zvnějškovatěny. Ustanovení takové situace, že by nikdo v lidském neživotě nemohl dojít ke správným závěrům na základě principu samotného s viděním, rozpoznáním, přijímáním a uplatňováním něčeho, co je, nebo není pravda bez externího dokladu nebo důkazu, by lidstvo a pseudotvůrce, jakož i všechny ostatní v zóně vymístění, přivedlo do věčné smrti. V tom případě by se ocitli v nenapravitelném stavu, v němž by považovali nepravdy za jedinou pravdu a pravdu za naprosté nepravdy.

Avšak díky vám, Mým představitelům na planetě Nula, vaší schopnosti vidět, rozpoznat, přijmout a uplatňovat všechno, co je obsaženo v Mém Novém zjevení jako skutečnou Pravdu, a to na základě samotného principu, dokazujete pseudotvůrcům, jak se mýlili a mýlí ve svých nesprávných domněnkách o této nebo jakékoli jiné záležitosti. Takže je stavíte do pozice, ze které mohou dostat jen správné odpovědi na všechny své otázky. A toto je jedna z důležitých rolí, kterou v tomto ohledu hrajete, pokud jste v lidském životě na planetě Nula. A my všichni bychom vám měli být vděční a vyjadřujeme naše díky Danovi a Olze za to, že každého upozornili na tato fakta ve svém plodném dopise.

Petr: Ano, velmi. Jsme připraveni přikročit k zodpovězení předložených otázek?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, jsme.

Petr: V tom případě tady jsou. Dovol mi začít s Josefovými otázkami. Ptá se na duchovní význam Tvého podivného chování, když jsi měl hlad a hledal fíky na fíkovníku, třebaže nebylo období sklizně ovoce. Když jsi žádné nenašel, proklet jsi ho, takže natrvalo uschl. Jeho druhá otázka se týká záležitosti Tvého vzkříšení a následného setkání s Tvými učedníky. Otázky od Ardyth: „*V Dialogu 132. je ukázáno, že volby uskutečněné v duchovních a intermediálních dimenzích určují následky v externích dimenzích. Takže příčinnost nakonec spočívá ve vědomí. Jak Tvá Mysl vstupuje do tohoto procesu (jaká je role) určování výsledku nebo produktu Stvoření?*“ Ardythina druhá otázka: „*Zde na této planetě je naše vědomé vnímání pro nás jako představitele velmi významným faktorem v naší práci tady. Jak můžeme my jako představitelé být nanejvýš zodpovědně ‚příčinou‘ tím, že činíme náležitá rozhodnutí v oblastech vlastního životního prostoru? Jsme také částečně zodpovědní za celou planetu? Za nějaké události nebo nějaké aspekty zóny vymístění? Za události nebo aspekty pozitivního stavu?*“ Její třetí otázka: „*Vystupujeme plněji jako naše pravé ‚já jsem‘ oprošťující se od našeho ega. Nějak potřebujeme být sentientní z pozice našeho pravého ‚já jsem‘, abychom co nejnáležitěji splnili své úkoly. Jaké nám nabízíš pokyny a podporu, abys nám pomohl co nejlépe zvládnout tento přechod?*“ Ardythina čtvrtá otázka: „*Zastánci ‚New Age‘ hodně hovoří o tom, jak je myšlenka a víra příčinná. Ale zdá se mi, že klamou sami sebe, jak vytvářejí potvrzení, která se podle mne zdají být v rozporu s objektivními skutečnostmi a snad i v rozporu s faktory, které jsou určeny silami mimo naši planetu (jako aktivity probíhající v jiných dimenzích). Jak se liší pozitivní duchovní svět co do postupu a obsahu od toho, o co se na této planetě snaží lidé?*“ Konec otázek. Slovo máš Ty.

Pán Ježíš Kristus: Začněme s odpověďmi na Josefovy otázky. Jeho druhá otázka, jak jsi poznamenal, Petře, byla rozsáhle zodpovězena v Kapitole 9. **Nového zjevení Pána**

Ježíše Krista - co se týkalo významu Poslední večeře; a Mé aktivity a setkání s Mými učedníky byly náležitě popsány ve zmíněných dialogích. Josefovi se radí, aby pečlivě ještě jednou přečetl zmíněnou kapitolu i dialogy, a tak si osvěžil svou paměť ohledně těchto záležitostí. V této době by nebylo užitečné o tom více zjevit nebo vědět. Informace o těchto záležitostech, obsažené ve zmíněných textech, jsou pro tyto časy zcela dostačující a vyčerpávající. Jeho první otázka má význam v souvislosti se současným stavem věcí. Zmíněné případy Mého chování jsou stručně popsány v Matoušovi 21:18-19; a trochu obsáhleji v Markovi 11:12-14. Dovolte mi citovat Markovu verzi: *Další den, když vyšli z Betánie, dostal hlad. Vida z dálky fíkovník, který měl listy, šel se podívat, zda by na něm snad něco nenalezl. Když k němu přišel, nenašel tam nic než listí, neboť nebylo období fíků. Ježíš mu v odezvě na to řekl: „Ať z tebe již na věky nikdo nejí ovoce.“* Matoušův text poté přidává následující slova: *„Ať se už na tobě na věky neurodí ovoce.“ A ten fíkovník ihned uschl.*

Popsaná příhoda obsahuje určitý obecný hluboký duchovní význam a závažné duchovní souvztažnosti, související s povšechností tohoto cyklu času/stavu/procesu a nějaké zvláštní významy vztahující se k době, kdy jsem fyzicky byl na planetě Nula. V obecném smyslu fíkovník představuje přírodní dobro nebo s ním souvztaží. Přírodní dobro je nádobou a nohami, na kterých stojí duchovní dobro a které obsahuje nebeské dobro prostřednictvím duchovního dobra. Tyto tři významné aspekty dobra jsou nádobami, skrze které, kterými a ve kterých je Mé Absolutní Dobro schopno se manifestovat a poskytovat celému Mému Stvoření a pseudostvoření (v pseudostvoření to je ve smyslu toho, co jsem uvedl v Matoušovi 5:45, „protože On dává Svému slunci vyjít na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé“). Zároveň ve Mně jsou tyto tři aspekty dobra ve stavu své Absolutní Jednotnosti a Jedinosti. Jak jsou však poskytovány ostatnímu Stvoření a kamkoliv a komukoliv jinému, toto Absolutní Dobro projevuje svůj význam upravený a přizpůsobený obsahu a významu každé příslušné dimenze nebo pseudodimenze a to v jejich relativních kondicích. Z těchto faktů se stává zřejmé, že jakýkoliv život vůbec, jakož i pseudoživot vůbec, je neustále Mnou udržován Mým Absolutním Dobrem neustále vyzářovaným všem a všemu.

Ve zmíněných příhodách před tím, než jsem udělal to, co jsem udělal, jsme Já a Moji učedníci vyšli z Betánie. ‚Betánie‘ ve významu této konkrétní příhody souvztaží s falešnou duchovní pravdou, která nemůže obsahovat jakékoliv dobro vůbec (ať už nebeské, duchovní či přírodní). Dobro se vždy projevuje prostřednictvím své pravdy, jako se láska projevuje prostřednictvím své moudrosti a opačně. Tudiž pokud schází duchovní pravda nebo vůbec jakákoliv pravda, dobro nemá žádné prostředky, aby se projevilo nebo se stalo živým a funkčním. Že jsem vyšel z Betánie, značí vyjít ze stavu, který neměl nic z jakékoliv pravdy, a tedy ani z jakéhokoliv dobra. Jsa v takovém stavu, dostal jsem hlad po přírodním dobru, které v tomto případě nemělo žádnou možnost pro sdílení své nebeské a duchovní podstaty, jakož i Mého Absolutního Dobra. Spatření fíkovníku, který měl na sobě zelené listy, znamená Moji naději, že na této planetě a v zóně vymístění naleznu něco, co by umožnilo, aby se projevilo vyjádření Mého Absolutního Dobra skrze jeho nebeský, duchovní a přírodní aspekt a udrželo v životech (neživotech) lidí a všech ostatních v zóně vymístění.

Samozřejmě nic takového nemohlo být nalezeno ve stavu a kondici, která směřovala pouze k produkci zel a nepravd. Že ještě nebylo období, aby se fíky objevily na fíkovníku, značí, že současný cyklus času/stavu/procesu, ve kterém je negativní stav a jeho lidské produkty s jejich příslušnými egy v plně aktivním rozmachu, ještě nenaplnil svůj účel, nedosloužil své užitečnosti a neposkytl všechny nezbytné odpovědi na otázky o povaze nějakého jiného typu života (neživota), než je pravý život pozitivního stavu. Že jsem nechal ten strom uschnout, aby už nikdy nemohl mít ovoce, značí Mé zamezení všem nebo všemu v negativním stavu a lidském neživotě, aby získali cokoli duchovně náležitého a pravého, co by jim umožnilo na věčnost pokračovat v jejich úsilí neustále produkovat svá zla a nepravdy. Poskytnout jim cokoli z Mého Absolutního Dobra prostředky, které by jim zpřístupnily nebeské, duchovní a přírodní dobro, zatímco jsou stále ve svých zlech a nepravdách, by jen znovu posílilo a potvrdilo jejich zla a nepravdy jako jediné dobro a pravdu. Jestliže by uskutečnění něčeho takového bylo dovoleno, pak by byli všichni konatelé zlých skutků navždy uzamčeni ve svých stavech a nemohli by být vůbec spaseni. V tom případě by ani negativní stav i tento konkrétní cyklus času/stavu/procesu nemohl být nikdy ukončen. A jak víte, pak by se ani tak toužebně očekávaná plnost a kompletnost pravého života pozitivního stavu nemohla nikdy uskutečnit.

Že jsem nechal fíkovník uschnout, také znamená prorockou předpověď, že negativní stav ve všech svých aspektech, jakož i lidský ne-život ve všech svých vlastních aspektech spolu se svými příslušnými egy mají dovoleno vzkvétat a konat své zlé skutky pouze dočasně a přechodně, dokud nebudou všechny nezbytné odpovědi na všechny existenční otázky sentientních myslí náležitě, zkušenostně a plně poskytnuty ke spokojenosti všech. To, že nebyla sezóna pro fíky, také ukazuje Moje preventivní opatření, která by nedovolila předčasnému vstupu Mého Absolutního Dobra, v tomto případě prostřednictvím přírodního dobra skrze nebeské a duchovní dobro, do stavu a kondice, která nemá pro jeho příjem náležitý základ. Přijmout plnost takového Dobra ve všech jeho aspektech ve stavu zel a nepravd značí znesvětit Absolutní Dobro a všechny jeho Absolutní a také relativní aspekty. Znesvětit Absolutní Dobro by v tomto případě znamenalo v biblických termínech spáchat neodpustitelný hřích. Důsledky takového aktu jsou naprostá a úplná ztráta práv a privilegií každého, kdo by se nacházel v takovém stavu, být a existovat nebo pseudobýt a pseudoexistovat. Takže pokud by se něco takového mohlo přihodit, tak by všichni účastníci takových aktů navždy zahynuli; což znamená, že by ztratili své životy či vše, co vlastní v pravém smyslu tohoto slova; tudíž dá se říci, že by jich navěky už nebylo. Aby se předešlo tomuto hrůznému následku, učinil jsem všechna opatření, aby se v životech či neživotech kohokoliv nemohlo nic podobného materializovat. To je důvod, proč jsem zabránil, aby dotyčný fíkovník nesl jakékoli ovoce také i v budoucnosti, než mu nastane období, aby měl fíky.

Jak tedy vidíte z tohoto vysvětlení, vše, co jsem vykonal nebo udělal v době Mého života na planetě Nula, mělo hluboký a vážný duchovní význam a souvztažnost. Výše zmíněný význam uvedené příhody má velmi široký podtext pro všechny v jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí. Avšak také to má užší význam, týkající se židovského národa, který měl Mé Slovo, ale který také zexternalizoval a zritualizoval všechny duchovní principy, které byly obsaženy v mém Slově, a to do takové míry, že

nic ze skutečné pravdy a následně ani skutečného přírodního dobra nezůstalo v ničem, co dělal nebo produkoval.

Fíkovník v této konkrétní souvztažnosti přestavoval židovský národ a jeho zexternalizovanou a zritualizovanou pseudorealitu. Zelené listy znamenají, že měl Mé Slovo, kterým žil (pseudožil), byl naživu (pseudonaživu) a fungoval. Že žádné ovoce nebylo na fíkovníku nalezeno, značí jeho neschopnost produkovat cokoli pozitivního a dobrého v jakémkoliv aspektu svého života (pseudoživota) z důvodu totální externalizace a ritualizace čehokoliv duchovního, čímž to zbavil jakéhokoliv života. To, že nebyla sezóna pro fíky, znamenalo, že v té době nebyla reprezentativní fáze jeho skutků a činností ještě ve své plnosti a kompletnosti. Koneckonců v té době ještě nedošlo k Mému ukřižování. To, že jsem nechal uschnout ten fíkovník a tímto aktem jsem mu znemožnil, aby měl ještě někdy nějaké ovoce, značí, že jsem preventivně učinil konec tomu, aby v budoucnosti zůstalo cokoli, co představoval židovský národ, takže by to nebylo možné přenést nebo přesunout do příštího cyklu času/stavu/procesu, čímž se zamezí čemukoli externalizovanému a ritualizovanému a podobným negativním faktorům uchytit se v příštím cyklu.

Z těchto příkladů můžete lehce vydedukovat, že v tomto ohledu židovský národ a jeho externalizovaná a ritualizovaná pseudoduchovnost se všemi zly a nepravdami představuje a symbolizuje všemi svými skutky a činnostmi nejen celé lidstvo, ale také celý negativní stav a jejich konečné vyznění.

Petr: Moc Ti děkuji za toto rozsáhlé vysvětlení. Nyní ta příhoda skutečně dává smysl. Předtím bylo v mé mysli vždy problémem, proč Ty, Kdož jsi jediným Zdrojem jakéhokoliv života, bys udělal takovou hroznou věc jako nemilosrdně zabít žijící a dýchající entitu, třebaže šlo o strom, i když nebylo období fíků. Díky tvému vysvětlení ta událost dává perfektní smysl.

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, to dává, že? V tomto bodě se věnujme otázkám od Ardyth. Odpověď na většinu aspektů jejích otázek by měla být velmi dobře odvoditelná z toho, co vám bylo sděleno v několika posledních dialogích, které předcházejí tomuto, který se právě zaznamenává, jakož i v první části tohoto dialogu. Všechny výsledky vůbec čehokoliv sledují multiversální zákon Stvoření, který určuje, že všechno postupuje od toho vnitřního duchovního k intermediálnímu duševnímu a do zevního fyzického. Jestliže jsem Absolutní ve všech aspektech Svých funkcí, činností a skutků, a tudíž i v Mé Absolutní Mysli, a jestliže jsem tímto faktorem plně přítomen v každém/všem, s každým/vším a každým/vším, a jestliže touto přítomností umožňuji, aby se uskutečnil jakýkoliv výsledek, v tom případě Já jsem Ten, Kdo určuje jakýkoliv výsledek nebo produkt Stvoření a pseudostvoření. Dle Absolutní Funkce Mé Absolutní Mysli a dle konečného účelu, pro který bylo Mé Stvoření stvořeno, a kvůli účelu, pro který jsem povolil zfabrikování pseudostvoření, je zřejmé, že Já určuji v absolutním smyslu všechno a každý výsledek nebo produkt, nehledě na to, kde nebo kdy se manifestuje. Takové výsledky a produkty nebo jejich specifická povaha a obsah, jakož i to, jakému druhu užitku pro všechny mohou sloužit, jsou závislé na obsahu Mého Velkého Plánu, kterým Mám s ohledem na význam a účel současného cyklu času/stavu/procesu.

Moji praví představitelé na planetě Nula souhlasili ve své relativní kondici, aby demonstrovali a ilustrovali tato fakta. Svým životním stylem, skutky, činnostmi, chováním, produkty nebo čímkoliv, co dělají nebo nedělají, přenáším všechny aspekty zmíněného účelu a Mého Velkého Plánu do stavu, místa a kondice, kde jsou neživot negativního stavu a lidský neživot s příslušnými egy ve stavu plné aktivace a manifestace. Takže jimi a skrze ně neustále zavádím něco (co nemůže být zjeveno z bezpečnostních důvodů: dozvíte se o tom, až negativní stav a lidstvo ve své současné kondici už nebude), co povede ke konečné eliminaci negativního stavu a lidského neživota. Současně tím, že jsou spojeni s různými oblastmi jiných světů a pseudosvětů, Moji představitelé svými funkcemi a pozicemi, ať už si toho jsou, či nejsou vědomě vědomi (většinou nevědomě), ze své pozice jedinečných, individuálních a nekonečně rozdílných aspektů své vlastní sentientní mysli významně přispívají k náležitému působení a udržování těch světů a pseudosvětů, takže přispívají k určení jejich výsledků nebo produktů.

Vaší odpovědností jako Mých představitelů na planetě Nula je ilustrovat a demonstrovat pravý život pozitivního stavu svým vlastním jedinečným, individuálním, osobním a odlišným způsobem tak, jak se chováte, jednáte, fungujete, myslíte, cítíte, chcete, jaké máte vztahy a jak tvoříte. Model pro to vám byl sdělen v Mém Novém zjevení. Jedním z důležitých důvodů poskytnutí Mého Nového zjevení je opatřit vám tento model. Na základě něho, pokud přijmete a budete aplikovat všechno, co je obsaženo ve všech zdrojích Mého Nového zjevení, budete moci udělat náležitá rozhodnutí ‚v oblasti vlastního životního prostoru‘. Z toho důvodu a s tímto na mysli, jakož i z důvodů zjevených v tomto ohledu v nedávných dialozích i v tomto dialogu, jste také částečně odpovědní za planetu jako celek, za všechny události nebo aspekty zóny vymístění; jakož i za události a aspekty v pozitivním stavu. Nezapomeňte, že význam slov „Mí představitelé“ značí vaši pozici uprostřed pozitivního stavu, abyste byli schopni z této pozice ovlivňovat podle Mého Velkého Plánu směr, kterým se vaše planeta, zóna vymístění a pozitivní stav ubírá v rámci současného cyklu času/stavu/procesu. Jestliže věnujete celý svůj život ve všech jeho individuálních, osobních, jedinečných a odlišných aspektech uplatňování a praktikování všech jeho principů a idejí obsažených v Mém Novém zjevení, pak v tomto ohledu bude vaše přispění významné ve svém pozitivním smyslu. Avšak jestliže polevíte v tom, abyste takto konali, pak vaše přispění bude v tomto ohledu významné ve svém negativním smyslu.

Chci, abyste věděli, že strukturální provedení vaší mysli, jak jsem je uvinul, máje na mysli obzvláště a konkrétně vaši inkarnaci na planetu Nula, je takové, že odráží či obsahuje všechny nezbytné ingredience a síly, , potřebné a požadované pro život a pseudoživot všech příslušných vesmírů multivesmíru a pseudovesmíru zóny vymístění a planety Nula, aby ilustrovaly, demonstrovaly, manifestovaly a poskytly všechno nezbytné pro jejich jsoucno a bytí a pseudojsoucno a pseudobytí způsobem, podle kterého jsou, a způsobem, jakým fungují. Znovu opakuji: Vůbec nic není možné bez této funkce sentientní mysli obecně a vašich sentientních myslí konkrétně. A znovu, jak bylo uvedeno dříve - jste odpovědní a zodpovědní za tu specifickou, jedinečnou a odlišnou komponentu multivesmíru a jeho příslušných vesmírů, galaxií, slunečních systémů, planet nebo čehokoliv, co tam máte, a stejně tak za jejich protějšky v zóně

vymístění a na planetě Nula, která zcela závisí na vaší specifické, jedinečné a odlišné individuální sentientní mysli. Prostřednictvím vašeho pravého ‚já jsem‘ a toho, co obsahuje, a skrze vaši pravou a nefalšovanou sentientní mysl ovlivňujete všechno v její specifické, jedinečné a odlišné komponentě na pozitivní straně. Na druhé straně typickým lidským aspektem vašich sentientních myslí ovlivňujete všechno v zóně vymístění a na planetě Nula.

V zóně vymístění a na planetě nula váš vliv vlastně přichází z obou aspektů vaší sentientní mysli - jejich lidských aspektů a aspektů pozitivního stavu. Lidskými aspekty jim umožňujete být takovými, jací jsou, aby se umožnily náležitě odpovědi na všechny existenční otázky jejich pseudoživoty; a aspekty pozitivního stavu vaší sentientní mysli uvádíte kondici, která povede k eliminaci všeho negativního, zlého, falešného a překrouceného uvnitř jejich sféry a v jejich osobních a individuálních pseudo-životech. Takže, jak vidíte, vaše odpovědnost a zodpovědnost je v tomto ohledu obrovská.

Kvůli tomuto dvojitému působení, které máte jako Moji představitelé na planetě Nula, anebo z pozice vašeho přebývání na planetě Nula, nebude pro vás možné se plně a kompletně projevovat jako vaše pravé ‚já jsem‘ a oprostít se nebo se zbavit svých ego stavů. Abyste poskytovali nezbytnou podporu pro další trvání této planety a zóny vymístění až do doby, kdy budou dány všechny odpovědi na zmíněné existenční otázky, dokud žijete na planetě Nula, budete si muset uchovat své ego. Je to pozice vašeho ega, ze které je takové pokračování možné. Avšak ve vašich osobních a individuálních životech a ve vztahu k pozitivnímu stavu, ke Mně a ke všem ostatním máte jako Moji představitelé fungovat pouze z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘. Takže nyní to není otázka zbavení se vašeho ega, což je nemožné, dokud jste v lidském neživotě na planetě Nula, ale jde o to, jak se naučit ovládat své ego takovým způsobem, aby se mu nedovolilo nepříznivě ovlivňovat, ovládnout či opanovat váš život. Jak to dělat, je obsaženo v celém Mém Novém zjevení. Vám byly dány znalosti všech potřebných principů a ingrediencí v Mém Novém zjevení, aby se vám umožnilo fungovat z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘ a úspěšně ovládat své ego tak, abyste nebyli pod jeho vlivem, vládou nebo nadvládou. Jen následujte tyto principy a nepůjdete špatnou cestou. Takto vás v tomto ohledu instruuji a podporuji.

Avšak tato jednotlivá záležitost je zcela individualizovaná a zosobněná. Proto takové specifické instrukce a podpora ode Mne nemohou být dány všezahrnujícím způsobem paušálního sdělení nebo způsobem všeobecně platným, stalo by se to ihned vlastnictvím negativního stavu/renegeátů. Takže Mne nikdy nežádejte o pokyny a podporu, které by byly platné pro vás všechny. To by bylo porušení vaší vlastní individuality, jedinečnosti a nekonečné odlišnosti, na které je pozitivní stav založen. Namísto toho, jestliže potřebujete v tomto ohledu nějakou podporu a/nebo pokyny, radí se vám, abyste požádali Mne osobně, abych vám je ve vašem vlastním individuálním přístupu poskytl co nejvhodnějším způsobem, šitým na míru vašim specifickým potřebám a vašemu pravému ‚já jsem‘. Protože tento způsob bude velmi rozdílný a jedinečný od jednoho jedince k druhému jedinci, bylo by duchovně velmi nebezpečné naznačit v rámci těchto Dialogů nebo Mého Nového zjevení obecně, jaké

by mohly být či jaké by byly. Je plně v odpovědnosti vás všech zjistit tyto konkrétní potřeby z vašeho nitra jakýmkoliv způsobem nebo přístupem, který máte k dispozici.

Jestliže srovnáte duchovní svět v jeho průběhu a obsahu s tím, o co se lidé na této planetě pokouší, můžete obecně říci, že všechno v pozitivním stavu v současnosti směřuje k ukončení tohoto cyklu času/stavu/procesu a jako důsledek k plné a kompletní eliminaci negativního stavu a lidského života s jejich egi a k ustanovení plného a kompletního pravého života pozitivního stavu. Obecně řečeno, my všichni pracujeme, abychom dosáhli tohoto cíle.

Z bezpečnostních důvodů nemohou být v současnosti v této souvislosti dána žádná specifika. Bylo by to, jako byste vydali svým nepřátelům všechny vchody a východy vašeho opevnění. Na druhé straně, ať už se lidé na této planetě a v negativním stavu obecně pokouší o cokoliv, s výjimkou Mých otevřených a skrytých představitelů uvnitř jejich pseudopanství vše směřuje k uchování, pokračování a udržování jejich pseudoživota nebo neživota všemi jimi dostupnými prostředky. Žádné jiné formy činností u nich v současné době neexistují. Jinými slovy jsou všechny jejich akce orientovány na pseudovítězství negativního stavu na této planetě a na zajištění toho, aby byl neživot negativního stavu ve všech jeho formách a manifestacích uchován navěky. A to je vše, co potřebujeme probrat v rámci tohoto dialogu. Chci, Petře, abys udělal na víkend přestávku a během této doby nezaznamenával žádný dialog - bude-li vůbec nějaký.

Petr: Moc Ti děkuji. A rád přijímám Tvoji radu. Strašlivě mě bolí v kříži.

Dialog stý třicátý šestý

25. dubna 2000

Petr: V odezvě na obsah Dialogu 135. a předchozích dialogů vznesla Ardyth otázku o budoucím osudu ega jako takového. Rozumím tomu tak, že otázkou je, co se stane typickému egu po eliminaci negativního stavu a lidského ne-života? Předpokládá se, že ego má nějakou formu a kondici sentience. Jestliže vezmeme v úvahu, že sentience jako taková nemůže být nikdy zničena (koneckonců odvozuje se od Tvé Absolutní Sentience), jaký by byl v tom případě konec jakéhokoliv typu ega, ať už lidského typu, nebo typu, který vlastní všechna ostatní stvoření a podstvoření v zóně vymístění? Současně by bylo zajímavé vědět, jestli je nějaký rozdíl mezi lidským typem a jejich typem ega. Samozřejmě jako vždy před věnováním se těmto otázkám, je tu něco, o čem bys rád hovořil nejdřív?

Pán Ježíš Kristus: Jako obvykle oceňuji tvou nabídku, Petře, abych hovořil první. Mám něco, na co bych vás rád upozornil (všechny čtenáře těchto Dialogů). Je čas rozpracovat záležitost takových pojmů jako **víra, slepá víra, důvěra, spoléhání se a přesvědčení**. Je hodně zmatku ohledně toho, jak tyto pojmy definují, chápou a pojmají lidští tvorové a jiní v zóně vymístění. Velmi často se tyto pojmy používají jako navzájem zaměnitelné. Ale z duchovního pohledu, jak jsou tyto pojmy pojímány v pozitivním stavu, nejsou nikdy zaměnitelné, neboli ani jeden termín se nikdy nepoužívá namísto druhého. Všechny mají svůj vlastní důležitý význam, nezávislý na všech ostatních. Současně mají něco společného v tom smyslu, že se zaměřují na stejný důležitý aspekt něčeho poznatelného, ale z odlišného úhlu.

Jestliže se pečlivě podíváte na tyto pojmy, všimnete si, že v zásadě odkazují na stav sentientní mysli, která je využívá pro ustanovení postoje k někomu nebo k něčemu. Současně jsou tyto pojmy také využity pro ustanovení postoje k sobě samému a k čemukoli, co jeden dělá, skýtá, vyjadřuje, jak se chová nebo má vztah. Takže v tomto smyslu zde máte oboustranné využití těchto pojmů. Jedno směřuje k sobě samému a k tomu, jak jeden vnímá svůj vlastní stav, kondici a funkci; a druhé směřuje k jiným individualitám a jejich stavům, rozpoložením a funkcím, jakož i k jakýmkoliv událostem, které se odehrávají mimo dotyčné individuum.

Kvůli skutečnosti, že tyto pojmy jsou odvozeny ze sentientní mysli, jsou tudíž ve své absolutní kondici odvozeninami Absolutní Mysli - Mne - Pána Ježíše Krista. A protože se jakákoliv sentientní mysl, jakož i Má Absolutní Sentientní Mysl, skládá z nejniternějšího Duchovního aspektu, z intermediálního aspektu a z externího aspektu, v tom případě je to duchovní hierarchie toho, jak se tyto pojmy vytvářejí a projevují na každé úrovni nebo aspektu sentientní mysli a jak působí od jednoho aspektu ke druhému, jakož i mezi sebou navzájem. Jediné pojetí, které není obsaženo v pravé sentientní mysli, je pojetí slepé víry. Tento pojem vznikl mnohem později, po vynalezení, aktivaci a manifestaci negativního stavu a lidského neživota s jejich egy.

Kvůli tomu je termín ‚slepá víra‘ použitelný jen na ně. Nemá žádné místo v pravém životě pozitivního stavu. Budeme o tom hovořit později.

Jestliže se tedy podíváte na tyto pojmy z hlediska duchovní hierarchie jejich nastávání, probíhání a stávání se tím, čím jsou, protože jejich výsledek se projevuje v pozici směřování od někoho k někomu nebo k něčemu, v tomto smyslu mohou být považovány za integrální část externího aspektu sentientní mysli. Avšak jak víte, cokoliv se děje v externí mysli, je důsledkem něčeho, co se odehrálo ve vnitřní mysli. Cokoliv se děje ve vnitřní mysli, je konečným následkem Duchovní mysli. Na druhé straně, cokoliv se děje v Duchovní mysli, je vždy dle toho, co přitéká z Mé Absolutní Integrální Sentientní Mysli. V tom případě otázkou je: Co způsobuje zrození takových konceptů jako víra, důvěra, spoléhání se a přesvědčení, jestliže tyto koncepty jsou vlastnictvím externí mysli, kterážto mysl funguje dle toho, co vtéká a vstupuje z Duchovní mysli prostřednictvím vnitřní mysli; a jestliže Duchovní mysl v této řadě funguje tím, co do ní přitéká a vstupuje z Mé Absolutní Integrované Sentientní Mysli?

Úplně první proces, který je integrálním vlastnictvím Duchovní mysli, je proces moudrosti, který se odvozuje z Procesu Mé Absolutní Moudrosti prostřednictvím Mé Absolutní Lásky. V tomto smyslu lze moudrost pojímat jako základní a substantiální (ve smyslu, že je podstatou) dění, ze kterého pochází vše, co souvisí s pochopením a přijetím vůbec čehokoliv, co se odehrává uvnitř i vně jakéhokoliv subjektu nebo objektu. Je to kondice absolutní znalosti všeho - samotným procesem rozeznávání z nitra svého vlastního stavu a procesu - o všech událostech a jejich povaze, struktuře, dynamice a funkcích. Prostřednictvím toho absolutního vědění, jak postupuje k vnitřní mysli a dopadá na ni, taková znalost na této úrovni dává zrod pravdě o všech záležitostech. Takže v tomto smyslu moudrost Duchovní mysli způsobuje zrození pravdy vnitřní mysli. Jestliže něco znáte v absolutním smyslu nebo ve smyslu toho, že něco tak skutečně je, nebo není, v tom případě ustanovujete život pravdy. Vnitřní mysl žije a funguje svou pravdou. Znalost pravdy vycházející z vševědoucí moudrosti ustanovuje příznivou kondici pro zrození a manifestaci všech důsledků, výsledků a následků nastávající moudrosti a postupující pravdy, aby se mohly stát aktualizovanou a realizovanou skutečností. A protože je to externí mysl, která je platformou a manifestací tohoto důležitého stávání se, je to na této úrovni, kde pravda své moudrosti dává zrod víře, důvěře, spoléhání se a přesvědčení. Takže, jak vidíte, tyto pojmy jsou jedny z hlavních vlastností externí mysli.

V logickém dovození této duchovní hierarchie můžete tudíž jasně vidět, že být moudrým vás vede ke znalosti pravdy; to, že máte znalost pravdy, vám dává víru, že vaše znalost je pravdivá; vědění, že je pravdivá, vám poskytuje důvěru ve vaši schopnost rozeznávat, poznávat, rozlišovat a přijímat pravdu; taková důvěra vám dává spoléhání se na sebe a na svou pozici jako nejhodnotnější a nejpotřebnější stránky všeho, co vyvěrá z moudrosti prostřednictvím její pravdy; mít takové spolehnutí se na pravdu z moudrosti, které důvěřujete, ustanovuje váš systém přesvědčení, který vám dává vnitřní smysl toho, že to, v co věříte, je skutečně takto pravdivé a že jste těmi, kdo jsou odpovědní a zodpovědní za znalost a přijetí pravdy. Koneckonců taková důležitá pojetí jako moudrost, pravda, víra, důvěra, spoléhání se a přesvědčení jsou nemyslitelná bez jsoucna a bytí sentientní mysli. Tyto koncepce nemohou nastat vně

sentientní myslí nebo odděleně od sentientní myslí jako nezávislé entity v sobě a samy sebou. Jsou produkcí a manifestací stavu, procesu a dynamiky sentientní myslí.

Jakmile máte víru, důvěru spoléhání se a přesvědčení v poznání moudrosti prostřednictvím její pravdy, tímto postupem ustanovujete uvnitř sentientní myslí takové kondice, které mohou být popsány jako logika, rozum, racionalita, intelekt a inteligence. Jak vidíte z této duchovní hierarchie, vševědoucí moudrost prostřednictvím své pravdy skrze svou víru, důvěru, spoléhání se a přesvědčení dává vzniknout logice, rozumu, racionalitě, intelektu a inteligenci. V tomto smyslu lze logiku, rozum, racionalitu, intelekt a inteligenci externí sentientní myslí považovat za důležité nástroje v rukou moudrosti a pravdy pro doložení, dosvědčení a potvrzení její víry, důvěry, spoléhání se a přesvědčení. Takže logika, rozum, racionalita, intelekt a inteligence z duchovního pohledu nemohou v pravé struktuře a povaze své funkce být rodišti či původci moudrosti a pravdy a jejich odvozenin - víry, důvěry, spoléhání se a přesvědčení, ale namísto toho moudrost skrze svou pravdu prostřednictvím své víry, důvěry, spoléhání se a přesvědčení umožňuje logice, rozumu, racionalitě, intelektu a inteligenci, aby vůbec nastaly a byly ustanoveny. Toto je nejnáležitější způsob pochopení všech výše zmíněných pojmů a toho, jak navzájem působí. Takto jsou věci pojímány a chápány v pozitivním stavu.

Avšak dokud je udržováno toto konkrétní uspořádání, není žádná možnost pro ustanovení jakéhokoliv jiného typu života než života pozitivního stavu. A opět důležitá existenční otázka měla vstoupit do sentientních myslí. Otázka zněla: Jak může někdo vědět, jestli toto uspořádání je skutečně jediné možné a uskutečnitelné a jestli je to skutečný základ pravého života pozitivního stavu? S čím můžeme porovnat pravdu o této věci, jestliže tu venku není nic, co by učinilo zřejmým, že je tomu tak? Aby se dala odpověď na tuto otázku, bylo nezbytné vynalézt a ustanovit něco velmi odlišného. Jestliže současná hierarchie duchovní organizace je založena na principu z nitra na venek, nebo v našem případě, jestliže moudrost je nastáváním, pravda probíháním a víra, důvěra, spoléhání se a přesvědčení jsou stáváním se jejich reality (jinými slovy niterným, vnitřním a externím); a jestliže v nakupení jejich povah a vzájemného působení produkují své vlastní nástroje ve formě logiky, rozumu, racionality, intelektu a inteligence, v tom případě je nezbytné upustit od tohoto uspořádání a ustanovit opačný směr všech nastávání, probíhání a stávání se.

V tomto opačném případě požadujete kladení logiky, rozumu, racionality, intelektu a inteligence na první místo (nastávají první), což umožní vzniknout víře, důvěře, spolehnutí se a přesvědčení ohledně jejich schopností a závěrů, které postupně přechází k ustanovení pravdy vedoucí ke stávání se moudřími. Takto protikladně se uskutečnily překrouceniny a nepravdy negativního stavu a lidského neživota. Avšak toto byla jediná cesta, jak ustanovit jakýkoliv jiný typ života (neživota), než je pravý život pozitivního stavu. Takže z této situace je jasné, že vyžadovat jakékoliv potvrzení, doklad nebo důkaz prostřednictvím uspořádání existujícího v negativním stavu a lidském životě (neživotě) nemůže vést k ničemu jinému než k překrouceninám a nepravdám. Naneštěstí získávání jakýchkoliv znalostí (pseudoznalostí) těmito prostředky nebo těmito nástroji, kvůli plné víře, důvěře, spoléhání se a přesvědčení ohledně nich a pravdivosti jejich závěrů vede toho, kdo spoléhá na takové metody

získávání znalostí, k přijetí překroucenin a nepravd jako jediné možné pravdy. Takto tedy byla nastavena past negativního stavu pro všechny lidi a pro jejich vlastní obyvatele, kteří přijímají tento vědecký podvod.

Jak víte, tato vědecká pseudometodologie hledá jakékoliv odpovědi na své otázky prostřednictvím externích vstupů. Jediný způsob, jakým považuje cokoliv za platné, je, pokud se to získá externím pozorováním, shromažďováním a tříděním externích dat a jejich kvantifikací bez ohledu na jakýkoli vnitřní vstup. Fakticky má sklon nebrat na zřetel nebo odmítat cokoliv, co přichází z nitra, jako subjektivní a neprokazatelné jakýmikoliv takzvanými objektivními metodami. Tato metodologie původně vynalezená pseudotvůrci byla založena jen za jediným účelem: udržovat všechny své subjekty a lidi mimo poznání skutečné pravdy prohlášením, že jakákoliv pravda se může získat pouze takovým vědeckým přístupem (přístup vzhůru nohama).

Na druhé straně je v pozitivním stavu a v životě Mých představitelů na planetě Nula ustanoven odlišný přístup. Odpovědi se hledají ve stavu vlastních niterností, kde přebývá moudrost, produkující pravdu a všechny nezbytné složky pro vnitřní intuitivní rozlišení, že je to pravda, bez jakéhokoliv původního vstupu z venku. Tím, že má znalost pravdy z její moudrosti, každý dospívá k plné víře, důvěře, spolehnutí se a přesvědčení, že je to pravda. Jeho logika, rozum, racionalita, intelekt a inteligence mu jasně ukazují, že to, že dospěl k takové důležité znalosti, mu nejenže odhaluje skutečnou pravdu, ale také mu dává spolehnutí se víru, důvěru a přesvědčení, že je to jediná cesta, jak dosáhnout nebo nabýt reálné pravdy. Takže v tomto správném uspořádání Moji lidé v pozitivním stavu, jakož i Moji představitelé na planetě Nula, kdykoliv se setkají s jakýmkoliv sdělením nebo tvrzením o něčem, jsou použitím této správné metodologie schopni poznat, zdali je to, nebo není pravda, bez jakékoliv potřeby externího racionálního, rozumového, logického, empirického nebo sensorického doložení a důkazu. Vskutku jakmile svým vnitřním stavem rozpoznají, že něco je takové, nebo není, náhle se jejich logika, rozum, racionalita, intelekt a inteligence plně otevrou v pozitivním smyslu svých funkcí a oni jsou schopni vidět pravdu také z jejich pozice. Avšak není možné dojít k ničemu pravdivému, jestliže přistupujete k ověřování pravdivosti z druhé strany - z vnějšností nebo ze zmíněné pozice vzhůru nohama.

Takže jak vidíte z výše uvedeného, v jednom případě máte náležitou sekvenci nastávání, postupů a stávání se moudrosti, pravdy, víry, důvěry, spoléhání se a přesvědčení a jejich odvozenin - logiky, racionality, postupu uvažování, intelektu, inteligence atd.; ve druhém případě je pokus obrátit tuto sekvenci, a tím porušit multiversální zákon, který ustanovuje skutečnost všech a všeho. V tom druhém přístupu, protože moudrost, pravda, víra, důvěra, spoléhání se a přesvědčení atd. se odvozují, paradoxně řečeno, ze svých odvozenin - logiky, rozumu, racionality, intelektu, inteligence a podobných faktorů, co zde dostanete ve svém konečném výsledku, je pseudologika, iracionalita, pseudorozum, pseudointeligence, pseudointelekt a pseudovšechno. Ve své pravé povaze jsou pouze iluzemi a zdáními pravé logiky, rozumu, racionality, inteligence a intelektu. Kvůli faktu, že moudrost, pravda, víra, důvěra, spoléhání se, přesvědčení a všechno ostatní s tím související; jakož i jejich odvozeniny - logika, rozum, racionalita, inteligence, intelekt a všechno

ostatní s nimi související, se v konečném smyslu odvozují z Mé Absolutní Moudrosti, Pravdy, Víry, Důvěry, Spolehnutí se, Přesvědčení, Logiky, Rozumu, Racionality, Intelaktu, Inteligence a všeho, co obsahují a produkují, Já jsem Jediný, Kdo může udělovat všechny tyto atributy všem sentientním myslím. A protože, jak si pamatujete, Já jsem původně stvořil všechny sentientní mysli ke Své Vlastní Podobě a Obrazu, ve svém strukturálním plánu odráží tentýž stav, kondici a proces v jejich relativní povaze. Z toho důvodu jakýkoliv přístup k získávání jakékoli znalosti o komkoliv a čemkoliv, který nebere v úvahu tento správný duchovní faktor, vede k ustanovení přesně opaku toho, co tyto Moje Vlastnosti skutečně znamenají a značí.

Protože negativní stav a jeho vědečtí poskokové odmítají, že toto je jediný rozumný a logický fakt, končí tím, že se stanou iracionálními, bláznivými, tupými, nelogickými, neinteligentními a pseudointelektuálními, bez jakékoli stopy čehokoliv, co může vykazovat jakékoli pravé postupy uvažování. Samozřejmě v jejich očích, protože fungují z pozice svého arogantního ega, které oslepuje všechny důležité smysly, považují tyto své pseudocharakteristiky za pravé a nefalšované. Jak si pamatujete, toto byla jediná cesta, jak bylo možno založit zla, překrouceniny a nepravdy a všechny jejich početné negativní odvozeniny. Tudíž takto vznikl negativní stav.

Avšak uvnitř oblasti negativního stavu a lidského neživota je ještě jeden extrém, který bujně vzkvétá. Jestliže takzvaný vědecký přístup vyžaduje, aby všechno bylo dokázáno jeho druhem pseudologiky, pseudoracionality, postupů pseudouvažování, pseudointeligencí a pseudointelektem, které jsou všechny založeny na externím pozorování, shromažďování dat a jejich třídění a kvantifikaci, v tom případě byl jejich takzvaný pseudoduchovní a náboženský přístup založen na slepé víře. Slepá víra byla zfabrikována v peklech silami negativního stavu, aby zakryla bláhovost, iracionalitu, pseudologiku, pseudorozum a pseudovšechno, na čem je založen neživot negativního stavu a lidský neživot. Bylo to také ustanoveno k odrazení lidí z jejich oblasti, aby nebyli s to objevit stav svého nitra, kde je obsažena pravda a v ní je Moje přítomnost.

Protože většina sdělení obsažených v různých náboženských dogmatech a doktrínách nedává příliš smysl, pokud vůbec nějaký, a protože jejich výroky odporují dokonce i tomu nejzákladnějšímu a nejprostšímu zdravému rozumu, aby donutili lidi je přijmout, bylo nezbytné vymyslet pojetí slepé víry neboli, že se něčemu slepě věří. Tento koncept měl přesvědčit své vyznavače, že jakýkoliv pokus o jejich odmítnutí, protože nedávají žádný smysl, přichází od samého ďábla. Ze strachu z věčného zatracení jsou následovníci těchto náboženských dogmat a doktrín nuceni slepě věřit čemukoli, co je jim prezentováno bez jakékoli touhy nebo potřeby, aby použili svůj vnitřní stav mysli nebo svoji intuici k nastolení jakékoli otázky o pravdivosti takových výroků. V tomto smyslu tedy slepá víra odmítá vůbec cokoli, co je z pravé moudrosti, pravdy, víry, důvěry, spolehnutí se, přesvědčení a jejich racionality, logiky, úvahových procesů, intelektu a inteligence. A nejen to, ale tímto adepti slepé víry také odmítají vědecký přístup propagovaný vědci negativního stavu. Jak vidíte z těchto faktů, je jedno, jak pohlížíte na situaci negativního stavu a lidského neživota, ve všech jeho manifestacích, metodách, přístupech a úsilí negativní stav a jeho lidský neživot neobsahují ani v nejmenší míře nic z pravé moudrosti, pravdy, víry, důvěry, spoléhání se, přesvědčení. Logiky, rozumu, racionality, intelektu, inteligence a jakýchkoli jejich odvozenin. Myslí

si, že ano, ale není tomu tak. Jinak by věci na planetě Nula a kdekoliv jinde v zóně vymístění byly velmi odlišné od toho, jaké byly v celé její historii a jaké budou v budoucnosti - dokud pokračují ve svém neživotě až do vyčerpání své užitečnosti a až kompletně poslouží svému účelu.

Jak na základě těchto faktů pojmáme nebo definujeme z našeho hlediska pojetí víry, důvěry, spoléhání se a přesvědčení? **Víra** se může považovat za integrální součást moudrosti Duchovní mysli, která je ustanovena v externí mysli prostřednictvím a skrze její pravdu ve vnitřní mysli, dávající celku jedincovy mysli ujištění o správnosti jeho vnímání niterné, vnitřní a externí reality ve všech jejích aspektech a manifestacích. **Důvěra** je integrální komponentou Duchovní mysli, která je ustanovena v externí mysli prostřednictvím a skrze její pravdu ve vnitřní mysli, dávající celku jedincovy mysli pocit její schopnosti správně pojímat všechny události, dění a nastávání niterné, vnitřní a externí reality tak, jak jsou, bez jakýchkoliv překroucenin nebo nesprávného vnímání jejich pravé povahy. **Spoléhání se** je integrální součástí Duchovní mysli, která se prostřednictvím a skrze pravdu vnitřní mysli ustanovuje v externí mysli, umožňující vznik tohoto aspektu jedincovy duševnosti, který dává celku jeho mysli a její duši pocit její vlastní schopnosti dojít k náležitým a správným závěrům o sobě a komkoliv či čemkoliv jiném ve všech aspektech jejich niterných, vnitřních a externích stavů a kondicí. **Přesvědčení** lze pojímat jako integrální součást Duchovní mysli, která prostřednictvím a skrze čistou pravdu vnitřní mysli je ustanovena v externí mysli, dávající celku jedincovy mysli základnu, na které je schopna intuitivně poznat, že cokoliv je té mysli prezentováno jako pravda ve všech jejích aspektech, je skutečně tak bez jakýchkoliv pochybností a nejistot. Ze seskupení a vzájemné propojenosti všech aspektů těchto pojmání nebo stavů a procesů se rodí racionalita, postupy usuzování, logika, intelekt a inteligence.

Bez ohledu na to, jak se díváte na pojmání nebo definici těchto důležitých pojmů, můžete jasně rozpoznat, že všechny se odvozují ze struktury a povahy sentientní mysli jako odraz struktury a povahy Mé Absolutní Sentientní Mysli. Nejsou něco, co je tam někde venku mimo sentientní mysl a na ní nezávislé. Takže pokud se tato fakta nerozpoznávají a nepřijímají a vůbec cokoliv není postaveno na takovém náležitém pojmání tak, jak je tomu v pravé realitě Mé ho Stvoření, skončíte s něčím, co je nedílně spojené s pseudoživotem negativního stavu, lidským pseudoživotem nebo neživotem a jejich příslušnými egy. V tom smyslu, kosmologicky řečeno, ačkoli se viditelný vesmír (ve vašem případě také viditelný pseudovesmír) jeví mimo sentientní mysl a na ní nezávislý, aniž by v sobě samém a sám sebou měl takové vnitřní sentientní součásti, které nejsou integrální součástí toho vesmíru (jakož i pseudovesmíru), jinak řečeno, bez jsoucna a bytí sentientní mysli v její objektivní a subjektivní modalitě, vesmír (jakož i pseudovesmír) ve všech svých aspektech a manifestacích není absolutně nic - jako by vůbec neexistoval. Z těchto faktů můžete jasně vidět, že vesmír (a pseudovesmír) není sám v sobě, sám sebou ani sám ze sebe sentientní. Kvůli tomu postrádá nejdůležitější kondici potřebnou pro svoji nezávislost - vědomí uvědomění si sebe sama, že skutečně je a existuje ve svém vlastním cítění ‚já jsem‘.

Jak vidíte, jakékoliv jsoucno a bytí je závislé na jsoucnu a bytí vědomého a sebeuvědomělého ‚já jsem‘. Tento faktor je určen Absolutní Jsoucnem a Absolutním

Bytím Mého Absolutního Uvědomění a Sebeuvědomění ‚JÁ JSEM‘. Všechny ostatní sentientní mysli, jak víte, odrážejí tuto důležitou kondici ve svém vlastním relativním stavu a manifestaci. Z toho důvodu Stvoření, jakož i pseudostvoření, ve svém vlastním jsouncu a bytí a pseudojsouncu a pseudobytí závisí ve všech svých funkcích a manifestacích na jsouncu a bytí sentientní mysli a jejích funkcích, činnostech a manifestacích. Tento faktor byl lidem dlouho skryt. Jestliže založíte nějaký druh života, který je úplně odlišný od dobře známé nebo dobře zavedené reality, nemůžete tomu životu (neživotu) dovolit, aby sám sebe pojímal stejným způsobem jako skutečný život. Takže v tom případě zfabrikujete zcela odlišnou kondici, jakož i vnímání vzájemné závislosti, v nichž je vzbuzen dojem, že věci jsou obráceně v porovnání s reálnou kondicí ve skutečném životě. Aby se toto mohlo provést, zfabrikujete zvláštní typ těla, v našem případě typického lidského těla, které je svou funkcí zcela závislé na tom, co do něj vstupuje z externího prostředí. Z takové kondice nemá lidská mysl žádné východisko než dojít k závěru, že viditelný vesmír nebo pseudovesmír jsou nezávislé na lidské sentientní mysli a že ve skutečnosti lidský živo ve všech svých aspektech závisí na jsouncu a bytí dotyčného vesmíru nebo pseudovesmíru, a ne obráceně - že vesmír a pseudovesmír jsou závislé na sentientní mysli.

Takto bylo možné založit neživot negativního stavu, lidský neživot a jejich příslušná ega. V této kondici je pevně ustanovena totální závislost na vnějších faktorech s naprostým ignorováním vnitřních faktorů. Takto se lidé a všichni ostatní tvorové a nižší stvoření udržují mimo stav svých niterností a stali se otroky všeho, co je umístěno mimo ně - v jejich zevnějšnostech. Máte-li takový život ustanoven, je vše, co je obsaženo v sentientní mysli ve stavu jejích pravých niterností, blokováno, což umožňuje vznik falešného vnímání reality s iluzemi a zdánlivostmi či náhražkami takových pojetí jako víra, důvěra, spoléhání se a přesvědčení. To, že tomu tak je a že pravá sentientní mysl ve skutečnosti úplně ovládá externí svět bez ohledu na to, jak se to popírá v oblasti negativního stavu, je dobře ilustrováno Mým chováním a tím, co jsem řekl ohledně zmíněného fíkovníku (Dialog 135.).

Všimli jste si, že v té době jsem Svým učedníkům nenabídl žádné vysvětlení ohledně pravého významu Mého chování ke zmíněnému fíkovníku tak, jak jsem to vyložil v Dialogu 135.? Proč jsem tak neučinil? Protože byli ve stavu svých zevnějšností nebo v externalizaci a ritualizaci všeho, co jim zkřížilo cestu. Dát jim za těchto okolností náležité vysvětlení, jak bylo vylíčeno v Dialogu 135., by jim nedávalo žádný smysl. Neměli žádnou představu o niterném stavu lidské mysli. Z toho důvodu, předtím, než jim můžete říci cokoli o povaze nitra, musíte nejdříve ustanovit nebo je naučit, že máte takové niternosti, a tímto je přivádíte do pozice poznávání, že zevnějšnosti jsou závislé na niternostech neboli v tomto případě na sentientní mysli, a ne obráceně, jak si mylně mysleli, že tomu je. Takže když Mně Můj učedník Petr řekl, *‚Fíkovník, který Jsi proklel, uschl‘*, jaká byla Moje odpověď na jeho výrok? Namísto vysvětlení pravého duchovního významu, symboliky, znázornění a souvztažnosti Mého chování ve vztahu ke zmíněnému fíkovníku, jsem odpověděl a řekl Mým učedníkům: *‚Mějte víru v Boha. Neboť zajisté říkám vám, kdokoliv řekne této hoře „zdvihni se a vrhni se do moře“ a nebude mít pochyb ve svém srdci, ale věří, že se stane to, co říká, bude mít cokoli, co řekne.‘* (Marek 11:21-23).

Z výše citovaného textu jsou zřejmé dvě věci. První souvisí s nutností ustanovit kondici víry a přesvědčení tak, jak byly shora definovány. Kdo má víru a přesvědčení? V tomto případě jejich sentientní mysl. Každá sentientní mysl je ve svém sebevímání a sebeuvědomění samotným stavem niternosti jedince, zakořeněným ve vlastním pravém ‚já jsem‘. Takže ze všeho nejdříve bylo nezbytné zdůraznit, abyste měli víru ve vlastní schopnosti něco udělat; jinými slovy mít víru v sebe sama. Důvod, proč bylo nutné nejprve zdůraznit tento fakt, byl ten, že pokud si myslíte nebo věříte, že nemáte absolutně žádnou kontrolu nad vnějšími silami ani nad vnější hmotou, ze které se skládá vaše životní prostředí a viditelný vesmír (jakož i pseudovesmír), nebudete mít žádnou víru v sebe sama nebo ve své schopnosti mít takovou kontrolu. Druhou záležitostí, na kterou bylo potřeba upozornit, bylo, že to byly iluze a podvod (trik) negativního stavu vnucené lidské mysli, aby si myslela, že nemá vůbec žádnou kontrolu nad hmotou. Tento fakt může být ilustrován způsobem, jakým se lidé té doby chovali ve vztahu k jejich vnějšímu vesmíru a/nebo pseudovesmíru. Nemajíce vůbec žádnou představu o tom, že mohou a směji ovládat, manipulovat, ovlivňovat a určovat běh vesmíru (a pseudovesmíru) ve všech jeho aspektech věříce, že jsou otroky jeho sil, ustanovili hnusotu modlářství, v němž uctívali jako bohy takové zevní objekty nebo entity jako slunce, měsíc, přírodu, stromy, neživé a živé objekty. Samozřejmě, jestliže si myslíte, že nad nimi nemáte žádnou kontrolu, a jestliže věříte, že jsou těmi, co ovládají, manipulují, ovlivňují a určují všechny aspekty vašeho života, v tom případě nemáte žádné jiné východisko než je uctívat, abyste je uspokojili věříce, že udělají váš lidský život (neživot) snesitelnější a příjemnější.

Na druhé straně, jak provedete něco tak ohavného a nesprávného jako přesvědčit lidi, že jejich závislost na těchto externích předmětech, v našem případě na zevně viditelném vesmíru nebo pseudovesmíru, je absolutní a nevyhnutelná a že není žádný způsob, jakým byste je mohli ovládat svojí vlastní myslí? Zfabrikujete tedy lidský typ těla; uzavřete vědomý přístup ke své pravé mysli a svému pravému ‚já jsem‘; uvězníte v tom těle svého ducha a duši a uděláte je závislými na funkcích toho těla tím, že jim dovolíte vykonávat jejich aktivity jedině prostřednictvím toho těla; a tělo uděláte úplně závislé na vnějším prostředí, ze kterého to tělo bylo především zfabrikováno. Tím, že odříznete tělo od ovládnání svou vlastní myslí, a tím, že uděláte tělo závislé na vnějších podnětech, máte správný základ, na kterém můžete vybudovat iluzi a zdání, že vás ovládají zevnější a že nic z vašich vlastních niterností nemá žádný vliv nebo dopad na cokoli kolem vás. Takto se ustanovily pseudoživot negativního stavu a lidský neživot s jejich příslušnými egy.

Mým chováním ke zmíněnému fikovníku a Mojí charakteristickou odpovědí učedníkům jsem odmítl nepravdu závislosti sentientní mysli na čemkoli vnějším. Namísto toho jsem je upozornil, že pokud mají víru, důvěru a spolehnutí se a přesvědčení ohledně sebe, jsou to oni, kteří mají vládu nad jakýmikoliv externími silami, a ne že jsou těmito silami ovládnáni. V tomto ohledu ‚hora‘ představuje veškerou hmotu, ze které se skládá viditelný vesmír a pseudovesmír se všemi jejich galaxiemi, slunečními soustavami, planetami a všemi ostatními nebeskými tělesy. Tím, že jsem Svým učedníkům řekl, že jestliže mají víru v Boha, a tímto i v sebe, a jestliže věří, že se uskuteční to, co promítnou do zevnějších, sdělil jsem všem a všemu, že nejzazší vláda nad během vesmíru a pseudovesmíru se vším, co mají a obsahují, spočívá ve stavech,

kondicích, funkcích a aktivitách sentientní mysli a jejího uvědomění si sebeuvědomění ‚já jsem‘. Takže multivesmír je ve všech svých součástech a projevech následkem, důsledkem a výsledkem sentientní mysli prostřednictvím Mé Absolutní Sentientní Mysli, a tak bez sentientní mysli, a tedy bez Mé Absolutní Sentientní Mysli, nemůže být a existovat.

Jak si vzpomínáte, před několika desetiletími, neboli ne tak dávno, jako výsledek dostupnosti Mého Nového zjevení, jakož i výsledek Mého prohlášení citovaného výše, někteří z vašich sociálních vědců vymysleli koncept takzvané ‚mysli nad hmotou‘. Tento jejich koncept, třebaže postrádající náležitý duchovní podklad, odráží realitu toho, kdo nebo co vládne nebo kdo nebo co určuje výsledky vůbec čehokoliv. Přesto, že i v tomto pojetí je hmota tím, z čeho sestává nebo se skládá viditelný fyzický vesmír a pseudovesmír, je to sentientní mysl, která má nad nimi konečnou kontrolu. V lidském neživotě, jak byl strukturálně navržen, v jeho typické povaze je ovšem nemožné vědomě pochopit, že tomu tak je. Nakonec kolik lidí je schopno svojí myslí vědomě ovládat třeba jen fungování svých vlastních těl, nemluvě o fungování jejich nejbližšího životního prostředí a, v jejich pojmání, ohromného a nesmírného externího vesmíru nebo pseudovesmíru? Pouze velmi málo nebo nepatrná výjimka. A dokonce i v tomto případě, v případě této nepatrné výjimky, aby se uskutečnilo toto vědomé ovládání, musí projít velmi složitým, spletíým a obtížným dlouhotrvajícím cvičením (meditací, jógou, hlubokými transy, řízenou představivostí a podobnými metodami vyvinutými za tímto účelem sociálními vědci).

Takže jak vidíte z těchto skutečností, lidský neživot byl založen jako prostředek pro dokazování, že nic není závislé na vnitřních duchovních faktorech života, ale namísto toho je to závislé na vnějším neduchovním hmotném typu pseudoživota či neživota. Veškeré lidstvo bylo zfabrikováno přesně za tímto účelem. V tomto ohledu je vaší rolí, jako Mých pravých představitelů na planetě Nula, odmítnout tuto prokletou pozici lidstva vašim životním stylem, jak byl popsán v Mém Novém zjevení, a vaší snahou odvozovat všechno ze svých niterností, tedy takříkajíc ze Mne ve vašich niternostech. Přijetím této role ustanovíte trvalou kondici v lidských myslích, která je nakonec povede k objevu skutečné pravdy o této záležitosti, kterýmžto postupem, až přijde pravý čas, budou s to získat ryzí a pravou víru, důvěru, spolehnutí se a přesvědčení tak, jak se pojmají a chápou v pravém životě pozitivního stavu.

A toto nás vede k odpovědi na otázku Ardyth ohledně sentience typického lidského ega a na tvou otázku, Petře, o rozdílu, pokud nějaký je, mezi lidským egem a egem těch, kteří jsou umístěni v zóně vymístění. Jak si vzpomínáte, sentience ega je ukradená komponenta obecné sentience pozitivní povahy. Během oddělování dříve zmíněného kusu hmoty a nehmoty, které bylo nutné pro fabrikaci pseudovesmíru neboli zóny vymístění, do nehmotné porce této separace se zahrnula složka sentience. Z té konkrétní složky se složitou a spletitou manipulací souvztažností a jiných zákonů a principů sentientního života odstranilo všechno, co se týkalo pravé reality jsoucna a bytí, nebo, pokud to nebylo možné odstranit, to bylo potlačeno a zatlačeno takovým způsobem, že přístup k tomu byl zcela zablokován. Z tohoto typu značně modifikované sentience bylo zfabrikováno ego. V konečném výsledku pseudoživota ega, jednou, až tento typ neživota vyčerpá svoji užitečnost a doslouží svému účelu, bude oddělena

sentience z toho ega a navrácena na své pravé místo, ze kterého byla oddělena takovým hrubým a násilným způsobem. Odstranění sentience z něho způsobí úplný rozklad toho ega a znovunastolení vlády pravého ‚já jsem‘.

Pokud se týká nějakých rozdílů mezi povahou lidského ega a povahou jakéhokoliv ega ve zbytku oblasti negativního stavu, ty mohou být nalezeny ne ve strukturálním zhotovení každého, ale v míře, jakou se na každé z nich projevuje. V tom smyslu můžete říci, že cokoliv pozorujete v chování typického lidského ega, to stejné chování je nahromaděno v jiných pseudosvětích do nepředstavitelných proporcí. Žádné jiné rozdíly nejsou zřetelné nebo neexistují.

Nyní bych, Petře, doporučil pro dnešek skončit. Jak víš, zítra k vám přijíždí z Moskvy naše Ludmila (Lucy). Potřebuješ strávit svůj čas s ní, abyste spolu mohli vykonat v Mých službách důležitou práci. Pokud během té doby budou nutné nějaké naše dialogy, dám ti vědět. Zatím dlouze odpočívej a užij si návštěvu s Ludmilou (Lucy).

Petr: Velmi Ti děkuji za všechno, co jsi nám dnes sdělil. Vezmu si Tvoji radu k srdci a udělám vše, co říkáš.

Dialog stý třicátý sedmý

29. dubna 2000

Petr: Před několika dny jsem obdržel pár otázek od Tvých představitelů z České a Slovenské republiky. Zdá se mi, že tito konkrétní čtenáři nedodrží Tvůj požadavek, který byl zaznamenán v Dialogu 131., aby nejprve sami získali odpovědi na své otázky bez jejich předložení Tobě skrze mne. Pouze pokud se jim naznačí, že jejich konkrétní otázka by měla být položena skrze mne, měli by tak udělat. Tvoji představitelé, kteří položili tyto otázky, ovšem nemluví anglicky. Domnívám se, že Dialog 131. není v této době přeložen do jejich jazyka. Z toho důvodu nevědí o tomto požadavku. Navíc, jak víš, máme vážné problémy v našem domě. Po příjezdu Ludmily (Lucy) do Santa Barbary ji následující den a den poté Glorie musela vzít na zdravotní pohotovost s vážnými bolestmi ledvin snažících se vypudit ledvinový kámen. Má stále bolesti a její kámen ještě nevyšel. Tentýž den se zčistajasna má zdravotní kondice zhoršila. Dostal jsem horečku a rozvinul se nějaký záhadný tlak v horní části mého hrudníku. Můj lékař mi předepsal antibiotika. Tak jak vidíš, věci zde kolem jsou velmi nepříjemné. Nabídl bys nějaký komentář k této situaci předtím, než budu formulovat zmíněné otázky za Tvé představitele ve Východní Evropě? Nebo je tu něco jiného, o čem bys rád hovořil nejprve a co potřebujeme vědět?

Pán Ježíš Kristus: Předloženým otázkám se budeme věnovat trochu později. Co se týká kondice Ludmily (Lucy) a tvé, skutečný důvod jejich výskytu z našeho hlediska nelze doposud zjevit. Dozvíte se o nich trochu později. Avšak, prosím, myslete na to, že to nebyla náhoda, že Ludmila byla požádána přijet do Santa Barbary v této konkrétní době. Její a tvá kondice, jež nastaly v úplně stejném okamžiku, se z velmi důležitých duchovních důvodů potřebovaly udát, když byla s Glorií a s tebou, Petře. Ale, třebaže je pro vás předčasné znát skutečné důvody tohoto, chci, abyste věděli, že i když nebyla externě a zdánlivě odvedena žádná práce, nicméně když jste vy tři pospolu, v duchovním světě se děje něco velmi důležitého, v čem se vy tři velmi aktivně angažujete. Vaše účast v těchto událostech v duchovním světě vyžadovala, že jsem Ludmile a tobě, Petře, dovolil onemocnět a Glorii se postarat o Ludmilu tím, že ji vzala k lékaři. To všechno má důležitý význam. Tak se netrap a nebuď vyděšen těmito nepříjemnými událostmi, protože ony slouží nějakému velmi dobrému a důležitému účelu. Jako obvykle, toto pomine.

Ve tvém konkrétním případě, Petře, se tví fyzická kondice poněkud zhoršila a uvidíš se, jaký bude její výsledek, což bude záviset na důležitých volbách, které mají uskutečnit všichni zúčastnění ve tvém případě. Takže buď trpělivý a vydrž až do úspěšného konce.

Předtím, než půjdeme do formulace zmíněných otázek, rád bych vás (všechny čtenáře tohoto dialogu) stručně upozornil na následující fakta: Jak si vzpomínáte, v posledních dialozích jsme velmi hovořili o závislosti multivesmíru a všech světů v zóně vymístění

na jsoucnu a bytí a činnostech sentientních myslí a obzvláště o jejich závislosti na Mé Absolutní Sentientní Mysli. Třebaže je tento koncept velmi obtížné, pokud ne nemožné, chápat či rozpoznat vaší lidskou vědomou myslí, nicméně tato prostá skutečnost je velmi zřejmá. Ovšem, jak ty, Petře, dobře víš, čím jednodušší odpovědi na nějaké otázky jsou, tím je obtížnější pro lidi je přijmout jako pravé vysvětlení jakéhokoliv pozorovatelného fenoménu. Mysl lidských tvorů je zvyklá na složitá, zamotaná a těžko pochopitelná vysvětlení čehokoli, co se jim předkládá, obzvláště ohledně duchovních a kosmologických záležitostí. Z toho důvodu, jestliže je něco velmi zřejmé a jednoduché, tíhnou k tomu to odmítnout jako nepravdu.

Ale přesto je faktor závislosti multivesmíru a pseudovesmíru na sentientní mysli nebo v tomto případě na Mé Absolutní Sentientní Mysli, a toho, že všechny ostatní sentientní mysli odráží strukturu a přirozenost Mé Absolutní Sentientní Mysli ve své relativní kondici, velmi zřejmým prostým uznáním axiomatického faktu, že Stvoření bylo stvořeno Mnou nebo z Mé Absolutní Sentientní Mysli a pseudostvoření bylo zfabrikováno relativními sentientními entitami nebo z jejich sentientních myslí. Jestliže stvoříte nebo zfabrikujete něco, to něco je absolutně závislé na vás a bez vás nebo vašeho vědomého, jakož i nevědomého úsilí, to vůbec nemůže být ani existovat.

Proč opakujeme tento zřejmý a prostý fakt? Pokud přijmete toto tvrzení za pravdu, v tom případě svými aktivitami, chováním, postojem, myšlením, cítěním, životním stylem atd. Jste plně zodpovědní za to, jak ta komponenta Stvoření a/nebo pseudostvoření, se kterou souvztažíte a která je závislá na vaší sentientní mysli, funguje a jaká je její povaha, struktura a dynamika. V tom případě jakékoliv změny ve vaší kondici buď na všech úrovních vaší mysli, nebo na nějaké z jejích úrovní způsobí změny v povaze, struktuře a dynamice té komponenty. A protože je všezahrnující vzájemná spojitost všech takových komponent, tím mají tyto vaše změny tak, či onak vliv či dopad na veškerost všech takových komponent, ze kterých se skládá multivesmír a pseudovesmír.

Vy, Moji představitelé na planetě Nula, tím, že máte vědomou znalost o těchto důležitých faktech, jste postaveni do pozice, ze které jste schopni pozitivním způsobem ovlivňovat manifestaci a funkci všech zmíněných komponent, a obzvláště těch v pseudostvoření, které závisí na funkci vašeho lidského ega. Jak dobře víte, vašemu lidskému egu nelze připsat nic pozitivního a dobrého. Z toho důvodu kdykoliv fungujete z pozice vašeho ega, a tato pozice je vždy negativní, takovým fungováním udržujete tyto komponenty pseudostvoření, které závisí na vašem ego stavu, a umožňujete jim být také negativními; čili být takovými, jakými jsou ve svém protikladném a násilném typu rozbrojů a v podobných nežádoucích rozpoloženích. Takže v tomto smyslu, dokud fungujete z pozice vašeho lidského ega, přispíváte k udržování pseudoživota nebo neživota negativního stavu a lidského neživota.

Avšak vědouce, že je to tak, můžete změnit tuto situaci takovým způsobem, že se všechny negativní a násilnické aspekty zmíněných komponent značně zmírní, aby jejich výsledek nebyl tak protivný nebo negativní. Učením se, jak kontrolovat své ego stavy, a tím, že jim nedovolíte ovládat váš život, a přepínáním se ve všech svých funkcích, chováních a postojích více a více do svého pravého „já jsem“ tím, že se stáváte více a více pozitivními, laskavými, milujícími, moudrými, trpělivými, ohleduplnými,

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

chápanými, milosrdnými, odpouštějícími, tolerantními, uctivými, uznávanými, soucitnými, empatickými, akceptujícími, a tím, že máte podobné pozitivní atributy ve svém chování k ostatním a k sobě samým, pozitivně ovlivňujete směr a výsledky zmíněných komponent a připravujete v nich kondici, která jim umožní návrat do pozitivního stavu. Jinými slovy, tímto významně přispíváte k možnosti, aby se ze zóny vymístění stala zóna umístění čili aby byla navrácena do stavu, kondice a místa, ze kterého byla tak násilně oddělena.

Takže jak vidíte z těchto faktů, vaše odpovědnost je v tomto ohledu ohromná. Z toho důvodu se nepodceňujte a několikrát si to promyslete předtím, než uděláte ve svém životě jakýkoliv druh rozhodnutí. Jak vidíte, vaše rozhodnutí, ať jsou jakákoli, mají okamžitý dopad na zmíněné komponenty multivesmíru a pseudovesmíru. A ujistěte se, že ať jakkoliv jednáte nebo děláte jakékoliv kroky, že taková jednání a kroky nevycházejí z vašeho lidského ega, ale namísto toho z vašeho pravého, 'já jsem'. Tímto způsobem připravíte zmíněné komponenty pseudovesmíru na jejich modifikaci takovým způsobem, že se stanou vhodnými k umístění zpět do pozitivního stavu.

A to je všechno, čím Jsem chtěl dnes ráno přispět. Můžeš Petře pokračovat a formulovat všechny otázky, položené Mými představiteli z Východní Evropy.

Petr: Moc děkuji za tuto vhodně načasovanou připomínku. Její důležitost je nesmírná. Doufám, že každý, kdo bude číst ta slova, plně rozpozná a uzná její důležitost a odpovědnost, jakou všichni v tomto ohledu máme. A nyní k otázkám. Položím je v pořadí, v jakém přišly.

První otázka přišla od Romana Morocze. Chtěl by vědět, jaký je význam, pokud vůbec nějaký, termínu druhé já. Druhá otázka byla položena Petrou z české republiky. Ptá se, jestli je u Tvého představitele na planetě Nula možné, aby poté, co nahradí své ego Tvou vůlí, a poté, co je schopen převzít částečnou nebo úplnou kontrolu nad svým egem, byl v takových okamžicích schopen zažít své pravé 'já jsem', jak bylo stvořeno z původního Absolutního 'JÁ JSEM'. Třetí a čtvrtá otázka přišly od Kolomana Pušky. Ptá se na následující: Jak jsou v současném posunu energií během sexuálního styku tyto energie využity, když je takový styk mezi někým, kdo je Tvým představitelem, a někým, kdo není od Tvého Nového zjevení? Jsou tyto energie využity Velkou aliancí, nebo jsou zneužity renegáty? Může mít tento typ sexuálního aktu pozitivní dopad na osobu, která není od Tvého Nového zjevení, a na dimenzi, se kterou je spojena? Kolomanova druhá otázka: Jaký je význam Tvé rady, popsané v Lukášovi 12:22-31, pro současný posun nebo pro naši dobu? Konec otázek. Prostor je Tvůj.

Pán Ježíš Kristus: Děkuji, Petře. Začneme s Romanovou otázkou o druhém já. Na samém začátku odpovědi na jeho otázku Mi dovolu, abych vás všechny ujistil, že v tomto konceptu neexistuje nic pozitivního. Ego je ego, ať je originální, nebo to druhé. V lidském pojetí tohoto termínu se může zdát pozitivní a příjemné. Avšak v pravé realitě pozitivního stavu v něm není obsaženo nic pozitivního. Jak lidé definují tento termín? Znamená to nerozlučného přítele; druhé já; dokonalou náhradu; jiný aspekt vlastní osobnosti. Jestliže se důkladně podíváte na význam této definice, můžete jasně vidět, že se odvozuje ze struktury, povahy a dynamiky původního ega. Cokoliv je odvozeninou původního stavu, nese všechny negativní aspekty původce a je stejně

negativní a zlé jako originál. Navíc ve významu této definice jako nerozlučného přítele je nutné zahrnout faktor závislosti. A nejen to, ale v tomto případě je tu sklon opustit svoji pravou osobnost a všechno, co obsahuje, a uměle se snažit být jako někdo jiný nebo jako nějaká jiná osobnost. Jak si vzpomínáte z Mého Nového zjevení, jakýkoliv pokus být jako někdo jiný, a tím odmítnout to, čím jedinec je, se rovná duchovnímu cizoložství. Takže opakuji, na druhém egu není vůbec nic pozitivního. A to je všechno, co se v současnosti může říci o tomto pojmu.

A nyní se věnujme otázce od Petry. Odpověď na její otázku je v zásadě ‚ano‘, je možné mít takovou zkušenost. Avšak, jako vždy, to vše záleží na vašich vlastních osobních a individuálních úmyslech a motivacích, se kterými přistupujete k této záležitosti. Konec konců nezapomínejte, že vaše pravé ‚já jsem‘, které ve svém jsoucnu a podstatě vychází z Mého Absolutního ‚JÁ JSEM‘, je hluboce skryto uvnitř vaší vlastní sentientní mysli. Proto je taková zkušenost možná pouze ve stavu vaší nejhlubší niternosti během vašich hlubokých meditativních stavů. A protože výsledek a význam vašich hlubokých stavů neboli niternosti závisí výhradně na vašich úmyslech a motivacích, se kterými k těmto stavům přistupujete, kontakt a zkušenost s vaším pravým ‚já jsem‘ závisí na těchto faktorech. Jestliže vaše úmysly a motivace jsou čisté, jestliže tak činíte kvůli principu, abyste se stali představitelem lepším, více milujícím, moudřejším, laskavějším, ohleduplnějším, chápavějším atd., v tom případě je velmi velká možná a uskutečnitelná pravděpodobnost zažití vašeho vlastního pravého ‚já jsem‘, jak bylo původně stvořeno z Mého Absolutního ‚JÁ JSEM‘. Avšak jestliže takový přístup postrádá čistotu, v tom případě prožijete nějaký druh negativní náhrady, která se bude cítit jako vaše pravé ‚já jsem‘, ale která by byla jen výše popsáným předělaným egem.

Takže jak vidíte z těchto faktů, v podstatě to vše záleží na vás a na vašem postoji. Kvůli skutečnosti, že ve vztahu k tomu, co bylo řečeno výš o vaší odpovědnosti a zodpovědnosti ohledně funkce a chodu multivesmíru a pseudovesmíru a o tom, jak můžete změnit jejich výsledek, to není jen pro váš osobní prospěch, ale také ve prospěch všech a všeho v jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí, že vytváříte takový kontakt se svým pravým ‚já jsem‘, abyste se naučili fungovat z jeho pozice, a ne z pozice vašeho lidského ega. Z té pozice se také můžete naučit, jak ovládat své ego stavy, jeho funkce a jeho negativní vliv na váš každodenní život. Třebaže není lehké provést tento úkol během vašeho lidského života na planetě Nula; nicméně v tomto ohledu uspějete, jestliže vytrváte a snadno se nevzdáte, kdykoliv jste frustrovaní z vaší neschopnosti ustanovit ve svém každodenním životě funkci svého pravého ‚já jsem‘.

Takže prosím, nevzdávejte to. Současně vám tato situace říká, jak je pro vás důležité neustále udržovat stav vaší niternosti, abyste byli schopni zabránit vašemu egu před opanováním vašeho života jakýchkoliv aspektech. V této době však není jiné cesty, jak kontaktovat vaše pravé ‚já jsem‘, než pouze ve stavu vaší niternosti. Nakonec jeho pravá přirozenost je niterný stav. Ve skutečnosti samou svojí povahou vaše ‚já jsem‘ ustanovuje a udržuje tento stav. Tato povaha a funkce vašeho pravého ‚já jsem‘ vychází z Povahy a Funkce Mého Absolutního ‚JÁ JSEM‘. Vaše ‚já jsem‘ odráží tuto kondici. Jak si vzpomínáte, původně jsem byl ve Stavě a Kondici Mé Absolutní Niternosti, kde přebývá Mé Absolutní ‚JÁ JSEM‘, udržující trvale tento Stav. Z pozice Já ovládám a

udržuji Své Stvoření. Z toho důvodu vaše „já jsem“ ve všech svých funkcích a manifestacích je ve své relativní kondici přesně ve stejné pozici. Proto tak, jak Já jsem Odpovědný za každého a všechno v Mém Stvoření a pseudostvoření v Absolutním Smyslu, tak jste vy za ně odpovědní v relativním smyslu. Pamatujte si tento důležitý fakt!

A nyní se věnujme otázkám položených Kolomanem (Koloman je policista a cikán, ale nejdůležitější je, že je Mým pravým představitelem na planetě Nula, svým životem oddaným Věci Mého Nového zjevení). Jeho první otázka se vztahuje k využití energií vycházejících ze sexuálního styku mezi Mým představitelem a někým, kdo není spojen s Mým Novým zjevením. Žádná jednoduchá nebo všezahrnující odpověď na tuto situaci neexistuje. Toto je poněkud individuální a osobní problematika. To vše záleží na tom, s jakým úmyslem a motivací přistupují ke svému sexuálnímu styku. Jestliže pro něj nemají žádné negativní, manipulativní, sobecké, postranní nebo jakékoliv podobné důvody a jestliže k němu přistupují pro vzájemný užitek, radost, potěšení, uspokojení a sdílení bez jakýchkoliv podmínek, v tom případě mohou být energie produkované takovou interakcí využity Velkou aliancí nebo v Mých službách. Avšak jestliže jeden nebo oba partneři mají ve svých myslích nebo chování v tomto ohledu něco negativního a postranního, v tom případě jsou tyto energie promarněny a mohou být využity renegáty pro jejich vlastní negativní a zlé účely. Na druhé straně, co by se stalo v tom případě, kdyby Můj představitel měl velmi pozitivní, čistý duchovní úmysl a motivaci a ten druhý partner by ji neměl? Jak by mohly být nebo jak by byly využity energie vytvořené takovým stykem? Vzpomínáte si na přirovnání barelu síry a lžičky medu, nebo na druhé straně, barelu medu a lžičky síry? Tato metafora je plně aplikovatelná na tuto situaci. Cokoliv dobrého a pozitivního produkuje ze své pozice, jestliže váš partner je negativní a zlý, vaše pozitivita a dobrota je účinně pohlcena sírou bez jakéhokoliv účinku a vlivu na vlastnosti síry. Na druhé straně, jestliže váš sexuální partner je otevřeně nebo skrytě negativní a zlý, hmatatelné nebezpečí takového styku může velmi dobře zamořit vaši pozitivitu a dobrotu do takové míry, že nic z nich nezůstane. V tom případě barel medu byl kompletně zkažen a zmíněnou sírou se stal nepoužitelným. V obou případech by energie produkovaná během takového styku mohla být velmi snadno využita renegáty. Takže musíte být velmi opatrní na to, s kým vstupujete do takového sexuálního vztahu. Velmi dobře může sloužit cíli negativního stavu.

Druhá část Kolomanovy otázky se týká záležitosti pozitivního vlivu takového sexuálního aktu na osobu, která není spojena s Mým Novým zjevením. Také na tuto otázku není odpověď jednoduchá. Opakuje se znovu: vše toto závisí na povaze té druhé osoby a na tom, jakou by tato osoba měla duchovní podobu a pověření. Je možné, že by ta osoba mohla být skrytý představitel pozitivního stavu. Avšak mohla by také být skrytým představitelem negativního stavu, který se zevně jeví být dobrým a pozitivním, ale který v pravé jsočnosti a podstatě podoby své osobnosti takový není. Na druhé straně v obou případech, třebaže by výsledek takového pozitivního vlivu nebyl okamžitě, nebo dokonce během průběhu celého života té osoby na planetě Nula rozeznán, byl by velmi dobře využit poté, co ta osoba opustí planetu Nula. Takže, jak vidíte, váš pozitivní, dobrý, milující a moudrý přístup a chování v takových případech

mohou sloužit nějakému velmi dobrému účelu. Ale neočekávejte, že se tak nutně stane během vašeho života na planetě Nula. Může, nebo nemusí se tak stát.

Pokud však taková osoba nemá vnitřní nebo vnější nepřátelství nebo odmítavý postoj k Mému Novému zjevení (pokud ví o jeho existenci nebo o tom, že jste jeho následovníky a praktikanty), v tom případě vaše pozitivní a dobré chování během takového sexuálního aktu nebo kdykoliv jindy může mít na tu osobu pozitivní dopad. Může se začít zajímat o pravé důvody takového pozitivního a dobrého postoje a chování a může vás požádat o poskytnutí výtisku Mého Nového zjevení. Pokud však ta osoba nemá vůbec žádnou vědomost, že Mé Nové zjevení je dostupné nebo že jste jeho následovníky a praktikanty, v tom případě váš pozitivní a dobrý postoj a chování během té doby nebo kdykoliv jindy může sloužit jako základ pro pozitivní a dobré změny té osoby. Ať je to jakkoliv, vše závisí na původní dohodě a volbě, které ta osoba učinila před svou inkarnací na planetě Nula.

Dovolte, abych zas a znovu zopakoval: Kdykoli se chystáte přistoupit k takovému sexuálnímu aktu nebo k čemukoli takovému vůbec, důrazně se vám radí, pokud si tak zvolíte svojí vlastní svobodnou vůlí a volbou, abyste Mne vždy osobně a individuálně požádali jakýmkoli způsobem, jaký máte k dispozici pro kladení Mi takových otázek, zdali by bylo prospěšné a užitečné pro všechny zúčastněné a zapojené, aby se tento akt uskutečnil. Vždy se řiďte odpovědí, kterou obdržíte ve svém nitru z Mého vlivu a vaší intuicí. Jestliže tak činíte, nikdy nepůjdete nesprávným směrem.

Situace je trochu odlišná u těch, kdo jsou manželé a jejichž choť není zapojen do Mého Nového zjevení. Výsledek takové sexuální zápletky s vaším manželským protějškem a to, jaké energie se vytvořily během té doby, bude opět záviset na přirozenosti a pověření vašeho manželského protějšku. Otevřené nepřátelství a odmítání ohledně čehokoliv spojeného s Mým Novým zjevením nemůže produkovat žádné energie, které by mohly být využity Velkou aliancí nebo čímkoliv pozitivní povahy. V tom případě by se vám radilo přehodnotit váš manželský stav, abyste spolu se Mnou ve vaší mysli určili, zda vaše manželství vyčerpalo svoji užitečnost a posloužilo svému účelu a zda by bylo prospěšné v něm pokračovat. Na druhé straně, jestliže váš manželský protějšek nemá nepřátelský a odmítavý postoj k vám jako Mému představiteli nebo k Mému Novému zjevení obecně a jestliže v žádném případě nepoužívá sexuální akty s vámi, aby vás otevřeně či skrytě ovlivňoval tak, že by vás odrazoval od toho, abyste byli Mými představiteli nebo následovníky Mého Nového zjevení, v tom případě by během vašeho sexuálního styku s vaším manželským protějškem energie produkované tímto aktem mohly být využity ve službách Mého pozitivního stavu.. Jak tedy z těchto příkladů vidíte, vše závisí na tom, jaký má váš manželský protějšek postoj k Mému Novému zjevení a jak se k vám chová při plné znalosti toho, že jste spojeni s Mým Novým zjevením a že praktikováním jeho principů jste tudíž Mými pravými představiteli na planetě Nula. Protože probírané záležitosti jsou povahy více individualizované a osobní než povahy všezahrnující, použitelné na vše, je odpovědností každého Mého pravého představitele, aby určil ze sebe, jakým nejlepším směrem se v tomto ohledu dát. Avšak jak bylo zmíněno výše, vaše pozitivní a dobré chování nebo vaše pozitivní příklady v souladu s principy Mého Nového zjevení budou nakonec využity pro přivedení té osoby zpět do pozitivního stavu, když ne během doby

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

vašeho života na planetě Nula, tak po ní. Takže je prospěšné pro všechny z vás, jakož i pro všechny z nás, abyste se vždy chovali a jednali v souladu s principy Mého Nového zjevení. Takovým chováním a jednáním také ustanovujete dobrý základ pro kontrolu a ovládání svých vlastních ego stavů. Chovat se a jednat v souladu s principy a idejemi Mého Nového zjevení je možné pouze z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘, které obsahuje Moji přítomnost ve vás, a kterážto přítomnost vám umožňuje být svým pravým ‚já jsem‘, a proto vám také umožňuje se takto chovat a jednat.

Předtím, než přistoupíme k odpovědím na Kolomanovu druhou otázku, smím tě, Petře, požádat, abys úplně odcitoval zmíněný biblický text v Lukášovi? Předem děkuji.

Petr: Je mým potěšením tak činit. Tady je to. Lukáš 12:22-31: „*A On řekl Svým učedníkům: ‚Proto vám pravím, nedělejte si starosti o svůj život, co budete jíst; ani o své tělo, co si oblečete. Život je více než jídlo a tělo je více než oblečení. Všimněte si havranů, neboť ani nesejí, ani nesklízejí a nemají ani spižírnu, ani stodolu; a Bůh je živí. O kolik větší hodnotu máte vy než ptáci? A kdo z vás může strachováním se přidat jediný loket ke své výšce? Jestliže nejste schopni učinit to nejmenší, proč máte starosti o ten zbytek? Všimněte si lilií, jak rostou; ani nepředou, ani netkají; ale pravím vám, ani Šalamoun ve vši své nádheře nebyl tak oděn jako jediná z nich. Jestliže Bůh takto šatí trávu, která je dnes na poli a zítra je vhozena do pece, o kolik více On bude šatit vás, vy malověrní? A nepátrejte po tom, co budete jíst nebo co budete pít ani nemějte mysl plnou obav. Protože po všech těchto věcech pátrají národy světa a váš Otec ví, že tyto věci potřebujete. Ale hledejte království Boží a všechny tyto věci vám budou přidány. Nemějte strach, stádečko, protože váš Otec vám s velkou radostí dá království. Prodejte to, co máte, a dávejte milodary; obstarajte si měšce, které se neopotřebují, nevyčerpatelný poklad v nebesích, kam se žádný zloděj nedostane a kde ani mol neničí, Protože kde je váš poklad, tam bude také vaše srdce.“* Konec citátu. Myslím, že některým aspektům významu tohoto textu se věnovaly již dříve moskevské Dialogy 87. a 88.

Pán Ježíš Kristus: Ano, věnovaly; a Kolomanovi, jakož i komukoli jinému, se radí si opět přečíst tyto dva dialogy, které se tímto zabývají. Ústřední bod tohoto textu je obsažen ve verších 31 a 34. Význam těchto dvou veršů byl rozsáhle probrán ve zmíněných dvou moskevských dialozích. Avšak rozpracujme význam citovaného textu ze současně existující duchovní pozice. Nejprve ze všeho si všimněte rozdílu, který jsem učinil mezi Svými učedníky a zbytkem světa. Takže Já jsem především hovořil ke svým učedníkům. A protože v konotaci zmíněného textu představují Moji učedníci všechny obyvatele pozitivního stavu, a zvláště obyvatele přírodní dimenze pozitivního stavu, hovořil jsem převážně k nim. V zásadě se zde rozlišuje mezi povahou Mého pravého Stvoření, zóny vymístění a planety Nula. V podstatě se tu v podobenstvích popisuje jejich životní styl.

Na první pohled, jestliže berete v úvahu jen doslovný význam citovaného textu, se zdá, jako bych nutil ty, kteří Mi naslouchají, aby se stali pasivními automaty; jako by měli nečinně vysedávat a čekat na svou potravu a na všechno, co potřebují ke svému pohodlnému životu, až to dostanou od Boha - Nebeského Otce. Ale v pravém významu těchto slov šlo o něco hlubšího. Nejdůležitějším aspektem, který byl v tomto textu zdůrazněn, byla potřeba ustanovit náležitě priority nebo náležitou hierarchii duchovní organizace v jedincově životě.

Jak víte, v negativním stavu a lidském neživotě byly tato hierarchie a priority hrubě porušeny. Nemůžete docela dobře ustanovit rozdílný typ života (neživota), který by neměl nic společného s přirozeností pravého života, pokud máte sledovat tentýž vzor uspořádání, sled priorit a hierarchii. Aby se uspělo v založení takového neživota, bylo nutné se odchýlit od původního uspořádání, které existovalo v pravém životě. Takže jak víte, důraz byl položen na zevnějšnosti, ustanovující na nich plnou závislost. Zevní věci byly učiněny nejdůležitějšími a nejhodnotnějšími, zatímco všechno ostatní bylo buď zcela odmítnuto, nebo bylo umístěno na konec seznamu priorit. Takto prospívá neživot negativního stavu a lidský neživot.

Avšak jsou ještě jiné důležité body k pravému významu citovaného biblického textu. První se vztahuje k faktoru upozornění každého na to, že pravý život je více než jídlo a že prostředí, ve kterém se život manifestuje (představované zde tělem), je více než to, co se jeví vnější mysli. Jinými slovy, jestliže život je stav niterností a tělo je prostředkem, kterým se život manifestuje, pak v tom případě cokoliv jiné umístěné mimo ně, je stavem zevnějšností. Pravá hodnota všeho leží ve stavu niterností, protože ten určuje povahu, strukturu, dynamiku a hodnotu všeho, co je mimo niternosti - život a formy jeho manifestace. Tento faktor je zapotřebí dostat do pozornosti každého. A protože Moji učedníci se v té době měli stát Mými představiteli na planetě Nula a uvnitř oblasti negativního stavu obecně, byli to oni, od kterých se požadovalo ustanovit příklad toho, jak mají být věci uspořádané a jaký je pravý význam všeho nebo jaké by měly být pravé priority a pravá duchovní hierarchie.

Bylo nezbytné mít tyto příklady uvnitř oblasti negativního stavu, aby se neustále udržovala možnost budoucího spasení každého od pseudoživota neboli neživota. Jak víte, z tohoto důležitého důvodu jsem vždy v oblasti negativního stavu a na planetě Nula udržoval někoho, kdo by nepřetržitě pokračoval v tomto důležitém poslání. A protože se v typickém životním stylu lidí a všech ostatních v negativním stavu nic v tomto ohledu nezměnilo, ani to, jaké má jejich život priority a jak hodnotí svůj život (neživot), v současnosti leží role udržování a uvádění příkladů náležitého života a jeho priorit a hierarchie na vašich ramenou - na Mých představitelích.

Nejdůležitější význam citovaného textu se však může nalézt v něčem, co tehdy nebylo dostupné pro prezentaci. V průběhu lidské historie a historie negativního stavu bylo potřebné, aby se událo mnoho jiných rozhodujících a významných duchovních věcí předtím, než mohlo být cokoliv této povahy zjeveno a přivedeno do pozornosti těch, kteří byli/jsou v pozici Mých pravých představitelů (dříve Mých agentů). Až do doby, kdy bylo na planetě Nula poskytnuto Mé Nové zjevení a tímto způsobem se stalo dostupné také všem v negativním stavu, nebyla zjevena nejdůležitější záležitost dohody a volby. V tomto ohledu bylo poprvé zjeveno, že každý kdekoliv a kdykoliv je bez výjimky nebo vyloučení v pozici, situaci, místě, nebo čemkoli, co máte, na základě tomu předcházející dohody, volby nebo svolení. Je to něco, co je definitivně mezi Mnou a jimi.

Takže, když se podíváte na tuto situaci z pohledu této volby, dohody a svolení a jestliže každý v jakémkoliv čase a nečase je v roli, pověření, pozici nebo v čemkoli, co má, co bylo dohodnuto před jeho inkarnací do jakéhokoliv stavu, kondice, místa nebo situace, v tom případě bez ohledu na to, jak by se kdo usiloval být tím nebo mít to, co nebylo

integrální částí té dohody, volby nebo svolení, nebylo by pro něho možné získat nic, co je mimo ně. Zároveň, když byla učiněna tato dohoda, volba nebo svolení, bylo jasně určeno a slíbeno, že vůbec cokoliv, co bylo potřebné pro náležité, efektivní a úspěšné splnění všech aspektů toho, na čem se každý dohodl, co si zvolil nebo co mu bylo dovoleno, bude plně poskytnuto podle potřeby, aniž by se postrádalo cokoli pro to, aby se dosáhlo pravého účelu jejich života nebo neživota. Proto usilovat o to nebo mrhat časem na to, že budete chtít něco více nebo něco jiného nebo se strachovat, obrazně řečeno, o to, co jíst, co si oblékat nebo co dělat atd., by podkopávalo účel, pro který jste souhlasili být a existovat v jakékoliv roli, pozici, místě, stavu nebo v čemkoliv, co máte (ať je to pozitivní, nebo negativní), jako důsledek vaší volby a dohody, které jste učinili dle své vlastní svobodné vůle a volby před tím, než jste je přijali.

V tomto smyslu nebo v konotaci současného chápání toho, co to je, můžete interpretovat slova - *hledejte království Boží a všechny tyto věci vám budou přidány* - jako hledání všech prostředků k tomu, abyste byli takovými, jakými máte být, a dělat to, co máte dělat, dle naší vzájemné předchozí dohody. Jestliže tak činíte a jestliže se soustředíte na to a jen na to, v tom případě všechno ostatní, co potřebujete, vám bude opatřeno nebo vám bude přidáno. A nejenom to, ale že uděláte ve svém životě nejvyšší prioritou být takovými, jakými máte být, a dělat to, co máte dělat, ustanovujete náležitou hierarchii duchovní organizace ve stavu, kondici a místě, které ji soustavně porušují a odmítají.

Takže v podstatě to není tak, jako byste potřebovali upustit od všeho ostatního ve svém životě nebo pasivně sedět a čekat, až Já vám dám, co potřebujete, ale jde o to, abyste rozpoznali a přijali, kým jste, jaká je vaše role a pozice, a fungovali ve všech aspektech svého života do plnosti svých potenciálů, aniž byste očekávali něco na oplátku nebo toužili mít nějaké materiální bohatství nebo vůbec cokoliv, co je mimo naši předchozí vzájemnou dohodu.

V tomto smyslu musíte rozeznat a přijmout následující důležitý fakt: Ať děláte v jakékoliv pozici, roli, profesi, práci, zaměstnání, vztahu atd. v každé jednotlivé době cokoli (ať je to zcela pozitivní, nebo zcela negativní), jste v tom, protože v tom máte být. Nic jiného by nebylo prospěšné a užitečné bez ohledu na to, jak bezútešné, bezvýznamné, špatné, negativní, marné, nenaplnující, neproduktivní nebo neužitečné se to z pozice vašeho vnímání zdá. Pamatujte si to!

Z toho důvodu je velkou moudrostí, když jste ve vší skromnosti, poníženosti a pokoře schopni přijmout svoji roli, pozici, pověření a všechno, co se týká vás i jich, takové, jaké to je bez žádostivosti, vyžadování, očekávání nebo hledání něčeho jiného nebo odlišného, co nemáte mít. Jestliže byste tak činili, porušili byste články naší vzájemné dohody a tímto byste podporovali negativní stav. Nezapomeňte, co jsem řekl v citovaném textu na konci Mé rozpravy: *Protože kde je váš poklad, tam bude také vaše srdce.*

V odpovědi na Kolomanovu otázku je zřejmé, že v současné době je v životech Mých pravých představitelů na planetě Nula použitelné ve výše popsaném smyslu vše, co jsem tehdy řekl. Jestliže tak činíte, potvrzujete náležitou hierarchii duchovní organizace tím, že jako to nejdůležitější hledáte nejprve království Boží. V tom případě

vám bude všechno ostatní, co potřebujete (**a ne to, co chcete nebo po čem toužíte**), přidáno bez jakýchkoliv výhrad nebo vytáček. A to je vše, co je potřebné v tomto ohledu říci.

Petr: Velmi Ti děkuji za toto vysvětlení. Je tu ještě něco jiného, co bys rád dnes probral?

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo, Petře. Jediná věc, kterou bych chtěl dnes zdůraznit, je fyzická kondice Ludmily a tvoje, Petře. Jak jsi si vědom, dodneška nebyla Ludmila schopná vypudit svůj ledvinový kámen. Takže pokračují její trápení s fyzickou bolestí a nevolností. Ve tvém případě, pod vlivem antibiotik, které užíváš, je tu nějaké zlepšení. Tyto kondice, kterými oba v současnosti trpíte, budou pokračovat, dokud nebude dokončena jistá důležitá duchovní práce v jiných dimenzích. Naneštěstí pro vás tato práce od vás vyžaduje, abyste byli ve svých současných fyzických kondicích. Nic jiného by nefungovalo.

Jak bylo zmíněno na začátku tohoto dialogu, důvod pro toto všechno bude patrný později - až bude dokončeno všechno, co má být dokončeno. Takže, oba dva buďte trpěliví a vydržte do konce. Zatím nebudeme mít žádné dialogy, dokud toto nepomine; nebo kdyby výsledek byl pro tebe osobně, Petře, jiný, smíš považovat tento dialog za úplně poslední. Doufejme, že pro tebe i pro všechny Mé představitele k tomuto bodu brzy nedojde. Avšak to vše bude záviset na vyšších potřebách a volbách všech, které přesahují vaši planetu. A to je vše.

Petr: Ještě jednou Ti za všechno velmi děkuji.

Dialog stý třicátý osmý

9. května 2000

Petr: Třebaže nemám žádné konkrétní otázky multiversálního významu a ani nikdo jiný se na nic takové významnosti neptal, mám za to, že bys chtěl nabídnout nějaká další upřesnění týkající se důležitých duchovních témat. Také, jak víš, kondice Ludmily (Lucy) se zhoršila a jako výsledek bylo zapotřebí, aby prodělala naléhavou operaci v nemocnici. V tomto okamžiku se zdá, že je velmi slabá a má málo energie a vitality. Já se také cítím značně oslaben a takříkajíc popadám dech. Zdá se mi, jako by se někdo nebo něco všemožně snažil zabránit nám dělat nějakou důležitou společnou práci na této úrovni - externí úrovni (překládání, vydávání nebo jiné aktivity). Někjaké poznámky na toto nebo jakékoliv jiné téma?

Pán Ježíš Kristus: Třebaže máš, Petře, pravdu ve svém předpokladu, že někdo v negativním stavu (renegáti) se všemožně snaží vám zabránit v děláni čehokoliv, co ty a Ludmila plánujete dělat, nicméně význam vaší kondice spočívá někde jinde či v něčem jiném. Ani na minutu nezapomeň, že na straně negativních sil (obzvláště renegátů) byly a vždy budou pokusy se vměšovat do čehokoliv, co kdykoliv děláte. Toto se děje 24 hodin denně. A to se netýká jen vás dvou, ale všech Mých představitelů na planetě Nula. Takže v tomto případě o jejich snahu nejde. Jde o něco jiného. Jistý příklad potřebuje být ustanoven a jistý důležitý souvztažnostní význam potřebuje být zopakován nebo je na něj v tomto konkrétním okamžiku nutné upozornit. Souvisí s funkcí lidských ledvin a s tím, s čím ta funkce duchovně souvztaží.

Jak víte, byl to Swedenborg, který poprvé v dějinách lidstva náležitě popsal nebo zjevil duchovní souvztažnost funkce ledvin. Jaký je nejdůležitější účel a funkce ledvin? Můžete je shrnout do dvou důležitých slov: **čištění** a **oddělování**. Otázkou je: Co je čištěno a oddělováno a od čeho kam? V typickém doslovném významu je krev lidského těla čištěna od všech nečistot a vedlejších zplodin způsobených příjmem různých produktů potřebných pro přežití lidského těla. Během tohoto příjmu je mnoho součástí těchto produktů, které neprospívají pravým potřebám těla. Z toho důvodu potřebují být ty součásti odděleny od těch, které mohou být použity pro náležité udržování funkcí všech tělesných orgánů a jejich buněk, a následně jsou vyhozeny do odpadu. Jinými slovy, stanou se tím, co je známo jako lidské odpadní látky.

Z typicky vnější pozice můžete říci, že bez ohledu na to, co lidé dostanou do svých těl, nikdy to není prosto nečistot a jedovatých látek, které potřebují být vyloučeny prostřednictvím lidské moče a výkalů. Co vám tato situace s lidmi říká? Říká to, že v lidském životě (neživotě) neexistuje nic, co by bylo čisté, ryzí, nezamořené a prosté všech špatných nečistot. Tato situace je jednou z významných charakteristik typického lidského života (neživota). Vyžaduje složitá zařízení, které se rozsáhle potýkají s takzvaným lidským odpadem. Takže můžeš říci, že lidské tělo je jistým způsobem

továrnou, která neustále pracuje na zachování sebe samé tím, že ze sebe odděluje a odstraňuje to, co neprospívá její náležitě funkci a přežívání.

Jak jste si všimli, výše popsaná funkce je pojata z typicky neduchovní, vnější pozice. Avšak za ní jsou velmi důležité duchovní souvztažnosti (jak byly zjeveny například skrze Swedenborga). Co to je, co napájí a udržuje život jakékoliv sentientní mysli? Je to Pravda Dobra a Moudrost Lásky vycházející přímo ze Mne jako jejich Absolutního Zdroje. V tomto ohledu je čemukoliv, co by mohlo ohrozit nebo by ohrozilo život sentientní mysli, zabráněno znalostí a přijetím skutečné Pravdy. Z toho důvodu můžete říci, že co je zde prezentováno například funkcí ledvin, je v obecném smyslu boj pravdy s nepravdami, které se snaží napadnout sentientní mysl z důvodu jejího zničení nebo zničení pravého života obecně. Tato pozice nebo reprezentace značí schopnost rozlišit pravdu od nepravd v každém individu. Když jste jednou schopni je rozlišit, máte správné prostředky nebo základ pro oddělení jedné od druhé a vypuzení všech nepravd do odpadu. Odpad zde představuje negativní stav. V tomto smyslu můžete říci, že pravda víry očišťuje každé individuum od jeho nepravd, takže ho udržuje mimo negativní stav/odpad.

V této konotaci můžete říci, že faktorem reprezentace a duchovní souvztažnosti funkce ledvin v obecném a všezahrnujícím smyslu Já, Pán Ježíš Kristus, neustále poskytují prostředky všem v negativním stavu pro očištění a osvobození od jejich nepravd, aby mohli být prodchnuti skutečnou pravdou pozitivního stavu. Tato kondice je neustále dostupná každému v negativním stavu a lidském neživotě stejně tak, jak ledviny poskytují neustálé čištění a oddělování všeho, co by bylo jedovaté pro náležitou funkci lidského těla.

V tomto ohledu můžete říci, že tímto opatřením byl ustanoven pevný základ v čase/nečase vymyšlení, aktivace a manifestace neživota negativního stavu a lidského neživota, aby měli neustálou příležitost se osvobodit od všech svých zel a nepravd, a tedy byli spaseni od jejich druhu neživota. Této situace nebo uspořádání bude obdobně využito ve vhodné době pro otevření Duchovní mysli každého, kdo je umístěn v negativním stavu a lidském neživotě, aby mohl spatřit a rozeznat nejprve ze všeho zla a nepravdy, a potom jak a jakými prostředky se jich natrvalo zbavit. Samozřejmě, jak víte, tím, že jejich zla a nepravdy jsou zdrojem jejich samotných neživotů a tím, že k nim lnou, napadají a prostupují celé jejich mysli, jejich zla a nepravdy kladou odpor jakémukoliv pokusu o jejich separaci a odstranění od všeho, co je z pravého života. Nezapomeňte na to, že jelikož nikdo není absolutně zlý nebo není v absolutních nepravdách (nejsou absolutní zla ani absolutní nepravdy), oni všichni uvnitř sebe obsahují něco, co je z dobra a pravdy; co vychází přímo ze Mne a Já jsem v tom přítomný. Moje přítomnost jim umožňuje nejen přežít v jejich vlastním typu neživota, ale opatřuje prostředky pro udržování zbytků těchto dober a pravd před zamořením, znečištěním a otrávením jejich zly a nepravdami. Odtud neustálý vnitřní proces očišťování a separace bez jejich vědomé znalosti nebo uvědomění. Díky tomuto procesu jsou tímto způsobem udržovány v nich prvky dobra a pravdy, ať už jsou jakékoliv, nedotčené ve své čistotě, pořádku a bezpečné kondici. Jak víte, jsou to tyto zbytky, ze kterých bude každý v negativním stavu a v lidském neživotě nakonec spasen.

Jak bylo zmíněno výše, jejich zla a nepravdy nechtějí být odděleny od svých nositelů a zahozeny. Z toho důvodu mají sklon se formovat či soustředit se do jedné kompaktní kondice, která je schopna zablokovat svoje odstranění z jejich systému. Tento faktor představují ledvinové kameny nebo souvztaží s ledvinovými kameny. Třebaže v mnoha případech takové ledvinové kameny mohou vyjít ven, a tak být odstraněny z lidského těla, v některých případech se vzpříčí na své cestě ven a zablokují náležitý odtok tekutin, které je zapotřebí vyloučit. V tomto případě se vynořuje nebezpečí otravy, nebo dokonce možná smrt fyzického těla, jestliže kameny nejsou okamžitě vyjmuty. Pokud by se něco této povahy stalo, je nutné chirurgické odstranění těchto kamenů. A to se přesně stalo naší Ludmile. Jsou skupiny jiných entit v negativním stavu, které jsou téměř připraveny projít procesem svého vlastního uvědomění týkajícího se jejich zel a nepravd. Prvním krokem v tomto ohledu je vyřešit nepravdy, které napájí pohnutky pro život jejich zel. Jakmile jste schopni odstranit všechny takové nepravdy, nezůstávají žádné podněty, jimiž by mohlo pokračovat toto napájení. V tom případě se tato zla stanou obrovským zamořujícím a otravujícím břemenem pro jejich nositele a ti touží se jich zbavit. Když Mne požádají v tomto procesu o pomoc, jsou schopni se osvobodit od všeho, co souvisí nejen s nepravdami, ale také se zly. Avšak aby se toto dosáhlo, potřebují mít nějaký konkrétní a hmatatelný příklad toho, jak to udělat nebo jakým postupem se jich zbavit.

Svým utrpením v tomto ohledu mohla Ludmila pro zmíněnou skupinu ilustrovat a demonstrovat, jak se dostat z jejich nesnáze. Na příkladu Ludmily byl ukázán proces postupné a bolestivé eliminace jejich nepravd. Také jasně ukázala nebezpečí, když takové koncentrované nepravdy ve formě svých souvztažností s ledvinovými kameny nechtějí jít ven, a co dělat a jak to dělat za účelem jejich eliminace. To je obecný význam Ludmilina strádání. Ale jsou nějaké individualizované a zosobněné záležitosti, které s ní souvisí osobně. Protože jsou této povahy, pouze ona může zjistit ode Mne v ní, jaké jsou a jak se jich zbavit. Jediná věc, která v tomto ohledu může být zjevena, je, že bylo nebo je pět specifických a konkrétních nepravd, jež potřebují být odděleny a odvrženy od její mysli. Souvztažně řečeno, byly koncentrovány do jejích dvou ledvinových kamenů. Tři z nich byly obsaženy ve větším kamenu a dvě v menším. V průběhu svého trápení byla Ludmila od nich očištěna a pročištěna. Znovu, specifika a povahu těchto nepravd musí určit ona. Nikdo jiný tak nemůže učinit za ni.

V obecném smyslu diskutovaná duchovní souvztažnost u některých jedinců z negativního stavu značí, že pravda, kterou znají, je obsažena pouze v jejich externí paměti, ale ne v jejich vůli a jednání. Jinými slovy, mohou vědět pravdu, ale nemají žádnou vůli udělat ohledně této znalosti cokoli konkrétního. Následně, protože jejich vůle je někde jinde čili chtějí něco jiného, co odporuje jejich znalosti pravdy, nemají žádnou touhu zahrnout ji do svých individualizovaných a zosobněných životů.

Výše popsaná situace okolo ilustrace a demonstrace je plně použitelná pro Mé představitele. Jak víte, všichni z vás jsou v pozici, aby kromě mnoha jiného byli ilustrativními a demonstrativními příklady tohoto nebo jiného faktoru souvisejícího s potřebou zbavit se nějakých specifických zel a nepravd a jejich souvztažnostních stavů a kondicí. Takže vy všichni jste se dobrovolně přihlásili nebo jste v procesu dobrovolné volby stát se takovými příklady tím, že procházíte různými mentálními,

fyzickými, sociálními, finančními a podobnými těžkostmi ve svých vlastních zosobněných a individualizovaných životech. Na druhé straně několik z vás má v tomto ohledu velmi odlišný účel. Tím, že nemáte žádné takové zjevné těžkosti a tím, že jste opatřeni velmi bezpečným a pohodlným životním stylem (v lidských termínech tohoto významu. Například máte víc než dost peněz a/nebo jiných hodnotných komodit), poskytujete velmi důležitou ilustraci a demonstraci, že nehledě na takové materiální a finanční zajištění, nejste jejich otroky a neslouží jako element odrazující vás od vaší náležité duchovní cesty, nebo v tomto případě ode Mne a Mého Nového zjevení. Ale nejen to, ale i jasně ilustrujete, že takové komodity jsou Mými dary, a proto vám nepatří, nebo že nejste jejich vlastníkem, ale pouze jejich správcem Mým jménem.

Takže jak vidíte z těchto příkladů, vy všichni, jako moji představitelé, jste prostřednictvím událostí ve svých individuálních životech v modalitě neustálé ilustrace a demonstrace něčeho duchovně velmi důležitého, co by se mohlo využít a bylo by využito pro spasení těch, kteří jsou představiteli negativního stavu a lidského neživota.

Poněvadž hovoříme o duchovních souvztažnostech funkce lidských ledvin, dotkneme se některého jejich jiného duchovního významu. Jak si vzpomínáte z předchozích dialogů, pravda je vlastnictvím vnitřní mysli z moudrosti Duchovní mysli. Prostřednictvím této pravdy, obsažené ve vnitřní mysli, je vnější mysl schopná vypátrání, očištění a opravení čehokoliv, co není z této pravdy. Jinými slovy, průzkum, očišťování a oprava náleží vnější mysli. Soustředěním na pravdu vnitřní mysli z moudrosti Duchovní mysli může vnější mysl z té pozice jasně vidět, co je a co není náležité, správné a pravé. Tato schopnost sentientní mysli obecně vyvěrá a je odrazem z Mé Absolutní Schopnosti vidět kvalitu pravdy u každého a znát nepravdy a pravdu každého individua. Aby se to opět zopakovalo, otázkou zde je schopnost rozlišit pravdu od nepravd. V tomto ohledu Moje Absolutní Funkce ve Svých Absolutních Schopnostech vědět Pravdu, neboť Já jsem Absolutní Pravda, umožňuje každému relativnímu individuu mít stejnou schopnost rozlišování. Z této Mé Absolutní Schopnosti se odvozuje strukturální stavba ledvin, které na nejzjevnější fyzické úrovni odrážejí tuto souvztažnost v tom, že jsou schopny rozlišit mezi tím, co je a co není pro lidské tělo náležité, správné, pravé a zdravé. Ale také jsou schopny se vypořádat se vším nebo eliminovat všechno, co nepatří do lidského těla. Vidíte, jak duchovní souvztažnost určuje funkci všech a všeho a jak je jakákoliv funkce umožněna takovou důležitou duchovní souvztažností?

Je tu však ještě vyšší význam této záležitosti. Jak víte, jakákoliv pravda je naživu a funguje svým dobrem. Každá moudrost je naživu a funguje svojí láskou. Každá láska se potvrzuje a umožňuje svými pozitivními skutky. Takže jak vidíte z tohoto příkladu, Je tu naprosté vzájemné propojení a spojení všech a všeho prostřednictvím vzájemné závislosti těch nejdůležitějších duchovních atributů a kvalit. Jeden bez druhého nemůže být ani existovat. V tomto ohledu můžete říci, že láska, dobro, pozitivní skutky a jejich odvozeniny jsou schopny se manifestovat v životech všech sentientních entit. Jak tato vzájemná spojitost a integrace souvisí s funkcí ledvin? Kdyby nebyly ledviny schopny ve své funkci, odhalit, rozpoznat, separovat a vyloučit z fyzického tělesného systému všechno, co tam nepatří, zbytek tělesných orgánů by se postupně otrávil a

přestal by fungovat. Jinými slovy, tělo by zemřelo. Na druhé straně, kdyby nebyly ledviny zásobeny nezbytnými živinami, poskytovanými funkcí nějakých jiných tělesných orgánů, nemohly by naplnit účel, pro který byly v první řadě ustanoveny. Tyto nutné živiny souvztaží s dobrotou lásky a jejich pozitivních skutků, se kterými souvztaží některé jiné orgány a které zajišťují, že všechny funkce těla (nebo v tomto případě sentientní mysli) pracují hladce a efektivně a poskytují všechno nutné pro organismus, aby byl naživu a žijící.

Takže, jak vidíte, všechno v jsoucnu a bytí slouží nějakému druhu velmi dobrého účelu a užitku. Tento účel a užitek se odvozuje z povahy lásky, dobra, pozitivních skutků a jejich odvozenin prostřednictvím moudrosti, pravdy, víry a jejich odvozenin. Ve skutečnosti jsou všechny orgány a instrumenty, kterými a skrze které se život a žití projevuje a je tím, čím má být, stvořeny z podstaty nebo započaty v podstatě těchto dokonalých duchovních atributů nebo vlastností. A to je vše, co je nyní nutné probrat v souvislosti s touto záležitostí.

Petr: Velmi Ti děkuji za toto vysvětlení. Jsme připraveni přikročit k nějakým jiným záležitostem?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, jsme připraveni. V tomto bodě zaznamenávání bych rád udělal krátkou odbočku do historie raných let vývoje takzvaného křesťanství. Jak víte, po mém odchodu z planety Nula se síly negativního stavu všemožně snažily obejít rozšiřování mého slova a pravého významu mých skutků a mé inkarnace na planetu Nula. Jak na to šly? V první kole se asi 330 let po mém odchodu snažily fyzicky vyhladit všechny členy křesťanské církve. Takže krutě pronásledovaly, mučily, mržaly, vysmívaly se a zabíjely každého, kdo patřil k této církvi. Takto vzešel koncept mučednictví. Avšak čím více tak činily, tím více se její členství rozšiřovalo. Když viděly, že jejich metody a taktiky v tomto ohledu zcela selhávají a nevedou nikam, síly negativního stavu rozhodly změnit svůj přístup. Namísto pokoušení se o jejich fyzické zničení zvenčí vyvinuly metodu, pomocí které mohly úspěšně zkorumpovat, zvrhnout, znečistit, otrávit a zkreslit její pravé a původní duchovní principy zvnitřku křesťanského hnutí. Aby tak učinily, přijaly křesťanskou doktrínu do své vlastní sféry. Jak víte, z toho důvodu římský císař Konstantin I. (*Flavius Valerius Aurelius Constantinus*) legálně schválil křesťanské uctívání a učinil ho oficiální duchovní doktrínou Římské říše. Z této nové pozice byl jen velmi malý krok ke korupci, zvrácení, zmrzačení, překroucení a zfalšování všeho, co náleželo ke skutečné nebeské, duchovní a přírodní pravdě a jejich příslušnému dobru. Jinými slovy, síly negativního stavu uspěly v převzetí budoucího vývoje křesťanského hnutí a učinily ho svým oblíbeným nástrojem v boji proti pozitivnímu stavu a mé pravé Absolutní Přirozenosti. Důvod pro toto převzetí byl vysvětlen mnohokrát v knihách mého Nového Zjevení. Není nutné to zde znovu opakovat.

V úplně první části historie křesťanství jeho členové považovali za privilegium být mučedníky kvůli Mně, následující tak můj příklad. Jestliže Já jsem zemřel takovým ukrutným způsobem, chtěli následovat stejnou cestu a ztotožnili se se vším, čím jsem Já musel v tomto ohledu projít. Tito mučedníci ustanovili úplně první příklad ilustrující a demonstrující skutečnost, že bez ohledu na to, co jim síly negativního stavu dělají, a bez ohledu na to, jaké metody používají, nemohou nikdy uspět. Ve skutečnosti svým

odporným úsilím v tomto ohledu dosáhly pravého opaku toho, co zamýšlely dosáhnout. V současné době vy, Moji praví představitelé na planetě Nula, jste nositeli těchto ilustrativních a demonstrativních příkladů. A třebaže současné duchovní klima od vás nevyžaduje být mučedníky ve fyzickém smyslu, jako byli první křesťané, nicméně to, že snášíte všechno, co se děje na této planetě a ve vašich osobních a individuálních životech, se může považovat za zvláštní typ mučednictví, které se nějakým způsobem rovná mučednictví prvních křesťanů. To si pamatujte! V tomto bodě uzavřeme tuto stručnou historickou exkurzi a věnujeme se něčemu jinému.

Chtěl bych stručně rozpracovat nějaký jiný aspekt Kolomanovy otázky týkající se textu v Lukášovi 12:22-34. Nyní bych chtěl položit důraz na dva aspekty tohoto textu. První, z toho, co jsem Já tehdy řekl, je zřejmé, že pravá duchovní nebo jakákoliv jiná hodnota jakéhokoliv života je sentientní mysl. Všechny ostatní formy života, formy, které uvnitř neobsahují žádné znaky sentience, a tudíž nemají uvědomění si svého sebeuvědomění prostřednictvím svého ‚já jsem‘, mají pouze dočasný a přechodný význam. Jejich hodnota leží v dočasném a přechodném užití toho, co představují pro sentientní mysl. V momentě, kdy je jejich užitečnost vyčerpána, jako jedinečné nesentientní entity, ať už zvířecí, nebo rostlinné entity, už vícekrát nenastanou ve skutečném smyslu slova. Jak si pamatujete z moskevského Dialogu 85., tato situace odráží faktor závislosti na čemkoliv, co sentientní mysl promítá prostřednictvím svých idejí, kvalitou jejich individualizovaného a zosobněného života a podobnými faktory, které všechny souvisejí se strukturou, přirozeností a dynamikou sentientní mysli. Kdežto v konečném smyslu, teoreticky řečeno, sentientní mysl ve své esenci a substanci nezávisí na jsoucnu a bytí těchto nesentientních životních forem, tyto formy plně závisí na jsoucnu a bytí sentientní mysli a bez ní nemohou být ani existovat. Faktor závislosti sentientní mysli leží v jeho původním Absolutním Zdroji - Pánu Ježíši Kristu. V tomto smyslu můžeš říci, že tak, jako nesentientní životní forma nemůže být a existovat bez jsoucna a bytí sentientní mysli, tak je jsoucno a bytí sentientní mysli nemyslitelné bez Absolutního Jsoucna a Absolutního Bytí Absolutní Sentientní Mysli. Nesentientní životní formy odrážejí, ilustrují a demonstrují tento faktor závislosti.

Avšak, protože sentientní mysl je pravá odvozenina z Absolutní Sentientní Mysli a nesentientní životní formy jsou odvozeninami relativních sentientní mysli, sentientní mysl má absolutní hodnotu ve své relativní kondici a nesentientní životní formy mají pouze relativní hodnotu ve své kondici, která je relativní k relativnímu. Takže, kdokoliv umísťuje absolutní hodnotu v něco, co ji nemá, činí z něho neúčinnou modlu, dovolující jí dominovat jejímu/jeho životu. Toto je jeden z mnoha zdrojů duchovního cizoložství a hnus modlářství. Proto kdokoliv uctívá přírodu a to, co obsahuje ve svých nesentientních životních formách, jako to, co má absolutní hodnotu, bez jakéhokoliv ohledu na pravý původní zdroj jejich přechodného a dočasného jsoucna a bytí, dopouští se duchovního cizoložství a uctívá modly. Jistým způsobem je tato tendence propagována některými následovníky takzvaného hnutí Nového věku. Prosím, buďte opatrní a neupadněte do jejich ‚atraktivních‘, pastí.

Druhá záležitost zmíněného textu Lukáše se pojí s veršem 33, který zní následovně: *„Prodejte, co máte, a dávejte milodary; opatřete si měšce, které se neopotřebují...“* Ti, kdo si tento verš vykládají osobně, si myslí, že jste skutečně nabádáni prodat to, co máte ve

formě materiálního majetku, a dávat milodary chudým nebo potřebným, a tedy se stát chudými. Avšak pravý význam tohoto požadavku či rady je zcela odlišný. Nemá co dělat s prodáváním toho, co máte ve svém hmotném či jakémkoli jiném vlastnictví, a s rozdáním všeho takzvaným potřebným. *„Prodat, co máte“* značí zbavit se všeho ve vašem životě, co se vměšuje do vašeho náležitého duchovního vnímání významu života a jeho pravých hodnot a do vašeho náležitého duchovního vývoje a rozvoje. A protože všechno vměšující se do tohoto důležitého procesu je vám a vašemu životu vnuceno negativním stavem nebo to z něho pochází, potřebujete se toho zbavit čili prodat to zpět tam, kam to patří - negativnímu stavu.

Jak víte, negativní stav oceňuje pouze to, co je negativní povahy. Tím, že prodáte zpět negativnímu stavu to, co v tomto ohledu máte, potvrzujete dvě věci: První je, že nemáte žádnou potřebu mít něco ve svém životě, co by vám bránilo vidět věci, jakož i sebe a ostatní, způsobem, jakým jsou/jste ve své jsoucnosti a podstatě bez jakýchkoliv překroucenin a falšování těchto faktů; a druhou, že ilustrujete negativnímu stavu, že jeho takzvané hodnoty nemají vůbec žádnou cenu. Ale proto, že negativní stav oceňuje pouze to, co nemá žádnou hodnotu, aby se tento fakt znovu potvrdil, prodáte všechny vaše duchovně bezcenné rysy, vlastnosti a majetky negativnímu stavu. Ve své arogantní a vychloubačné domýšlivosti negativní stav nemůže pochopit, proč by se někdo chtěl zbavit něčeho, co je tolik oceňováno všemi v negativním stavu. Tato skutečnost ustanovuje uvnitř neživota negativního stavu kondici, která nakonec každého v jeho neživotě přivede k uvědomění si, že to, čeho si tak vysoce cení, ve skutečnosti nemá vůbec žádnou hodnotu. Proto si v tom bodě času/stavu **nezvolí** mít všechny bezcenné rysy nebo lpět na všech svých bezcenných rysech, vlastnostech, majetku nebo na čemkoliv, co v tomto ohledu mají.

„Dávat milodary“ potřebným znamená v konotaci citovaného textu sdílet svoji znalost skutečné pravdy s těmi, kteří tuto znalost postrádají a kteří touží si ji osvojit ze správných důvodů. Kdykoliv Bible hovoří o chudých lidech, nehovoří o materiálně chudých. Namísto toho hovoří o těch, kdo mají chudé znalosti pravdy a všech jejích odvozenin vycházejících ze svého dobra, z něhož pocházejí, a kdo žízní po takové vědomosti. Jestliže nemáte žádnou pravdu, budete postrádat také jakékoli dobro. Z toho důvodu sdílením bohatství Pravdy, které je vám věnováno Mým Novým zjevením, s těmi, kteří o ně žádají, poskytnete jim to, co potřebují. A třebaže v některých případech, například aby se učinilo Mé Nové zjevení každému dostupné, je náležité a správné dávat milodary (nebo v moderním jazyce darovat nějaké vaše peníze nebo hmotné statky takovému vznešenému cíli) v doslovném smyslu toho, co tento pojem znamená; nicméně to není to, oč v tomto textu jde nebo co ukazuje ve svém pravém významu. Jeho pravý význam lze nalézt ve výše uvedeném vysvětlení.

„Opatřit si měšce, které se neopotřebují“, znamená v konotaci tohoto textu uvážit duchovní faktory života a užívat cokoli neduchovní (například ve formě peněz nebo materiálního majetku) jako prostředky, a ne jako cíl, abyste měli náležité zevní podmínky, ze kterých se může uskutečnit váš duchovní vývoj a rozvoj bez jakéhokoli vměšování neduchovních hodnot. Jestliže jsou použity jako prostředek, a ne jako cíl vašeho života, v tom případě mohou náležitě posloužit k vyšší hodnotě duchovních statků, statků, které umožňují váš duchovní vývoj a rozvoj. Protože duchovní hodnoty

se vždy ve svém progresivním módu vyvíjí bez jakékoliv regrese nebo stagnace, nemohou se nikdy opotřebovat. A toto je pravý význam citovaného textu. A to je vše, čím jsem chtěl dnes přispět.

Petr: Velmi Ti děkuji za tento důležitý příspěvek. Jak si uvědomuješ, uprostřed záznamu tohoto dialogu jsem obdržel pět otázek od Tvých představitelů v České republice. Chtěl bys, abych je teď formulovat v rámci tohoto dialogu, a poskytl bys na ně odpovědi?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, bylo by vhodné tak činit. Pokračuj a přelož je v pořadí, v jakém byly položeny.

Petr: Dobrá, tady jsou: Monika z České republiky položila následující otázku: *Proč je Poslední soud nazýván posledním, když v podstatě není nikdy poslední, protože se uskutečňuje z času na čas ve všech dimenzích Stvoření a zóny vymístění, jakož i globálně na konci každého cyklu času? Po eliminaci a Posledním soudu negativního stavu bude něco v novém cyklu času/stavu/procesu připomínat Poslední soud?* Následující otázka je položena Monikou a Romanem společně: *Jakým způsobem je využita sexuální energie, která je uvolněna během masturbace, když a) jeden masturbuje, protože nemá žádného sexuálního partnera na stejné duchovní úrovni; b) jeden masturbuje, protože chce uvolnit sexuální energii, kterou cítí. Je v současné době možné využít sexuální energii, kterou jeden cítí (pokud nemá žádnou jinou příležitost pro sexuální kontakt), jiným užitečným způsobem než je masturbací tak, aby se v tomto ohledu nic nepromarnilo?* Následující dvě otázky položil Petr Bazala z České republiky: *Jaká je duchovní souvztažnost, pokud Nějaká, umístění planet našeho Slunečního systému, která se uskutečnila 5. května 2000? V posledních letech se hodně mluvilo o škodlivosti ultrafialového záření a zvětšování ozónové díry. Mají tyto informace nějaký důležitý duchovní význam pro Tvé pravé představitele?* Konec otázek. Prostor je Tvůj.

Pán Ježíš Kristus: Začněme odpovědí na otázku Moniky o Posledním soudu. Odpověď na její otázku je velmi jednoduchá a měla by být velmi zřejmá ze všech dosud zjeveného v knihách Mého Nového zjevení. Neustále jsme hovořili o duchovním vývoji, rozvoji a progresi. Mnohokrát bylo také zdůrazněno, že nic z Nového zjevení se nikdy nemůže stát starým nebo přežitým. A zde přichází význam Posledního soudu. Jak víte, každé jednotlivé individuum, společnost, národ, země, planeta, solární systém, galaxie, vesmír, multivesmír a celé Stvoření a pseudostvoření je ovládáno velmi specifickým duchovním principem nebo ideou, která je přizpůsobena potřebám každé entity, ať už je to individualita, nebo právě zmíněná posloupnost všeho až k celému Stvoření. Každý a cokoli hraje ve své pozici jistou roli, pokračuje v jistém poslání a má velmi konkrétní osud. Z pohledu duchovního vývoje, rozvoje a progresu jsou v každém konkrétním kroku, stavu, času, paračasu, kondici nebo čemkoli, co máte, tato role, určení, osud a jejich specifické vlastnosti a rysy použitelné pouze a pouze na tento specifický krok atd. Kdykoliv každý konkrétní krok a všechno, co obsahuje, i to, čím je ovládán a manifestován, vyčerpá svoji užitečnost a doslouží svému účelu, ukončí se tak, aby se nový krok a všechno s ním spojené mohlo ustanovit. V okamžiku, kdy se pozornost soustředí na tento konec, se uskuteční jeho Poslední soud. A nejenže to je Poslední soud tohoto kroku, ale každého a všeho, co bylo jeho integrální součástí a naplňovalo jeho účel a cíl, pro který byl v první řadě ustanoven. Důvod, proč se nazývá Posledním

soudem, je ten, že je úplně posledním procesem zhodnocení všeho, co tento krok obsahuje. Kvůli tomu, že nic ze starého nebo předchozího kroku v jeho velmi specifické a jedinečné povaze a struktuře nemůže být přeneseno anebo přesunuto do příštího kroku; a protože cokoli ten krok měl nebo obsahoval, už více nemůže být v jsoucnu a bytí nebo pseudojsoucnu a pseudobytí takovým způsobem, jakým to bylo v předcházejícím kroku; a protože vše, co bylo v něm prožito, bylo do nejmenších podrobností plně zaregistrováno a uloženo v univerzalitě-všeho, pro tento konkrétní krok a pro každého a cokoli v něm to je úplně poslední soud, a tudíž pro tento krok žádné další takové poslední soudy už nebudou, poněvadž potom tento krok i to, co ve své specifičnosti obsahuje, už také nebude.

Na základě těchto faktorů je zřejmé, že Poslední soud vždy bude a vždy bude ten poslední pro každý jednotlivý krok a cyklus, pro každého konkrétního jedince nebo cokoli, co máte, kvůli nové a odlišné duchovní komponentě, která se uvolňuje z Absolutního Jádra Mé Absolutní Nové Přirozenosti v tom čase/stavu/kondici, kdy nový cyklus nebo cokoli přichází ke své manifestaci a realizaci. Nic nového a odlišného nemůže obsahovat něco či nemůže zabřednout do něčeho, co bylo obsaženo ve starém nebo předchozím. Jinak by to nebylo nové a odlišné. Proto to Poslední soud ukončuje, aby to již nemohlo mít žádný vliv a dopad na všechno nové a odlišné. V tom případě pravý Poslední soud nemá takovou negativní konotaci, jak je vylíčena například v křesťanské Bibli a rozličných náboženských systémech na vaší planetě. Ve skutečnosti má pozitivní a nádhernou konotaci, protože se zbavuje všeho starého a už neužitečného a poskytuje nový začátek a nové podněty pro tvořivý duchovní a všezahrnující vývoj, rozvoj a progresi každého a všeho v jsoucnu a bytí. Proto se v tomto smyslu může Poslední soud chápat jako nejuvítanější a nejočekávanější událost v životech všech sentientních entit.

Následující otázka se týká záležitostí sexuality. Ve skutečnosti se týká jen velmi úzkého aspektu sexuality ve formě její spojitosti se sexuálním stykem. Zatímco obecné uvažování o sexualitě jako o energii životní síly může mít multiversální význam, praktikování sexuálního styku v jakékoli formě, podobě či rozpoložení ho mít nemusí. Sexuální styk má ve vztahu ke každému jedinci vždy osobní a jedinečný spoluvýznam. Z toho důvodu jsem vás před nějakým časem v jednom z předchozích dialogů (82.) jasně požádal, abyste nekladli takové otázky skrze Petra. Takové otázky byste měli směřovat osobně a přímo na Mne. Je to mezi Mnou a vámi. Dostatečně to platí i o záležitosti masturbace. Způsob, jakým je využívána uvolněná sexuální energie během masturbace, závisí výhradně na stavu mysli jedince během takového aktu. Jestliže nejsou jiné možnosti pro sexuální styk než jen masturbace a jestliže se tento akt ve vaší představivosti uskutečňuje buď s jinými představiteli opačného pohlaví, nebo se členem vaší duchovní rodiny, nebo z někým z pozitivního stavu opačného pohlaví, v tom případě jsou uvolněné sexuální energie využity pouze pro pozitivní účely. V tom případě to není žádné plýtvání. Jestliže jsou však během takového aktu nějaké postranní či nesprávné úmysly, motivace, představy nebo fantazie, tyto energie jsou využity negativním stavem. V tom případě jsou vyplývány, protože podporují něco, co nemá trvalost, stálost a věčné pokračování.

Sexuální energii každého lze využít velmi užitečně a pozitivně mnoha různými způsoby kromě masturbace. Kvůli značně individuální a osobní povaze této záležitosti je každý z vás, Mých představitelů, plně odpovědný a zodpovědný za to, že po svém nalezne, jaké způsoby jsou vám v tomto ohledu osobně a individuálně dostupné. V tom případě nemohou být dány žádné obecné návody. Jestliže bych tak učinil, okamžitě by se staly vlastnictvím negativního stavu a jakékoliv energie produkované jejich praktikováním by byly zmařeny ve službách negativního stavu.

Duchovní souvztažnost masturbace souvisí s jedním úzkým aspektem sexuality, který vyžaduje produkci duchovních energií a jejich velmi specifické, individualizované a zosobněné přispění k udržování životních podpůrných prostředků celého Stvoření v pozitivním smyslu nebo celého pseudostvoření v negativním smyslu. Jak víte, během masturbace není s vámi nikdo fyzicky přítomen. V takovém intimním a izolovaném stavu se během tohoto aktu uvolňuje speciální typ sexuální energie, která v sobě obsahuje kód otisku vaší osobnosti, přenášený do celého vesmíru nebo pseudovesmíru (jestliže má tento akt negativní konotaci). Takže je tu jistý stupeň duchovní souvztažnosti k otisku vaší osobnosti ve stavu a kondici její izolovanosti, separace a intimnosti. Výsledek, závisející na motivačních a úmyslných faktorech během takového aktu, může být buď pozitivní, nebo negativní, nebo neutrální. V tomto smyslu nemohou být tyto energie ve svém konečném důsledku nikdy zmařeny, třebaže z dočasné a přechodné pozice, pokud podporují negativní stav, mohou být marnotratné v tom, jak bylo zmíněno výše, že podporují něco, co nemá pravý život v sobě a samo sebou. Avšak z pohledu podpory samotné, paradoxně řečeno, nejsou nikdy zmařeny, protože koneckonců něco podporují. A to je vše, co může být o tomto tématu zjeveno.

V odpověď na Petrovy otázky o možných duchovních souvztažnostech s umístěním planet vaší sluneční soustavy 5. května 2000 ať je známo, že taková pozice nastává přibližně každých 18 let. Třebaže bylo vykonáno mnoho předpovědí soudného dne v souvislosti s touto pozicí jak k tomuto datu, tak i v minulosti, žádná z nich se nevyplnila. Ve vaší situaci se vám, jako Mým pravým představitelům, radí nevěnovat těmto událostem či předpovědím žádnou pozornost. Ano, všechno, a nezáleží na tom, co to je, má nějakou duchovní souvztažnost v schématu událostí v multivesmíru a pseudovesmíru. Ale protože to obvykle odráží něco, co se odehrává v té době na multivesmírných a/nebo pseudovesmírných úrovních, znalost těchto událostí na individuální a osobní úrovni by byla škodlivá. Nebylo by pro vás bezpečné znát tato specifika, nebo dokonce ani obecné rysy v tomto ohledu. Jediná věc, která se může o této konkrétní události, jež nastala 5. května 2000, říci, je to, že se událo jisté soustředění sil renegátů, během něhož diskutovali nebo plánovali odlišné metody a taktiky, které se potřebují uskutečnit v jejich válce proti pseudotvůrcům konkrétně a proti pozitivnímu stavu obecně. Nic více se nemůže říci o ničem, co souvisí s tímto datem.

Jak moc dobře víte, vaše pověření, abyste sloužili jako Mí představitelé, není ve sledování rozličných externích znamení nebo událostí na nebi nebo jakýchkoliv jiných znamení a událostí, které se v jakékoli době odehrávají, ale pokračovat ve snaze učinit Moje Nové zjevení dostupné všem příklady, ilustracemi a demonstracemi jeho principů ve vašich vlastních zosobněných a individualizovaných životech. Jestliže tak činíte,

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

taková znamení, události, dění nebo cokoli jiného nebude mít na vás a na vaše poslání v tomto ohledu žádný dopad nebo vliv. Takže by bylo dobrým nápadem neplýtvat svým časem a energií tím, že se něčím z toho budete zabývat.

Škodlivost ultrafialového záření pro lidský život a zvětšování ozónové díry je odrazem sebezničujících sklonů negativního stavu. V neživotě negativního stavu a lidského neživota je vrozený duchovně, mentálně, fyzicky a geneticky zakořeněný kód, který zabraňuje tomu neživotu v jeho věčném pokračování. Jak se neživot ubírá svým směrem, postupně a pomalu, jak naplňuje svůj účel a cíl, pro který bylo povoleno, aby v první řadě byl vynalezen, aktivoval se, ustanovil se a demonstroval se, ten kód spouští jeho naprogramovaný obsah tak, že to způsobuje narušení tohoto druhu neživota a lidského neživota a jako důsledek to způsobí, že dospěje ke svému výslednému věčnému konci. Ať všichni čtenáři těchto Dialogů ví, že před vznikem, aktivací, ustanovením a manifestací neživota negativního stavu a lidského neživota jsme se my všichni, kteří se účastníme v tomto svolení a procesu, dohodli, že bude do nich implantován speciální kód, který zabrání, aby cokoli jejich povahy pokračovalo nadobro a navždy. Pouze za těchto podmínek bylo možné povolit, aby se cokoli této povahy takto bídně a ohavně uskutečnilo. Žádné jiné podmínky by nebyly přijatelné. Jinak by nikdy nemohla být nastolena plnost a úplnost pravého života pozitivního stavu.

Pokud se týká významu těchto astronomických událostí pro vaše osobní životy jako Mých pravých představitelů, může se nalézt v tom, že jste potřební nositelé této důležité duchovní informace, aby byla neustále dostupná každému, kdo je ochoten slyšet a naslouchat. V tomto smyslu, jak čtete tuto informaci obsaženou v tomto konkrétním dialogu, jakož i v ostatních dialozích a v celém Mém Novém zjevení, tato se zaznamenává ve všech sentientních myslích umístěných v negativním stavu a stává se dostupnou všem lidským sentientním myslím. Taková informace se může považovat za přípravné stadium pro to, aby si všichni uvnitř oblasti negativního stavu a lidského neživota uvědomili, že to, co mají a jaký typ neživota vedou, nemá žádnou šanci pokračovat na věčnost bez ohledu na to, co dělají, či nedělají. Toto pochopení se může považovat jako první krok k tomu, aby se v nich vyvolala touha zřít se čehokoli, co nemá žádnou možnost pokračovat navždy - v tomto případě jejich typu pseudoživota. Proto je to bude motivovat pátrat po nějakém jiném modu života, který má takovou možnost. A logicky řečeno, protože jedině pravý život pozitivního stavu má takovou možnost, budou se proto snažit ho vyhledat postupem konverze do něj. Do nich vložený kód se v tomto ohledu stane, jakmile o něm budou vědět, motivačním faktorem pro jejich konverzi do pozitivního stavu. A takto takové astronomické jevy jako ultrafialové sluneční záření a ozónové vrstvy, a vaše uvědomění jejich pravého významu a souvztažnosti, slouží tomuto účelu.

V tomto okamžiku, Petře, bych navrhl pro dnešek skončit. Jak víš, tvoje fyzická kondice a kondice Lucy jsou stále daleko od toho, jaké by měly být. Takže si udělej delší přestávku, než zas přijdou nebo dokud k tobě nepřijdou nějaké důležité otázky multiversálního významu. Do tehdy - až to bude nutné a potřebné.

Petr: Velmi oceňuji všechny tyto informace, které jsi nám tak laskavě dal k dispozici.

Dialog stý třicátý devátý

12. května 2000

Petr: Krátce na to, kdy jsem ukončil zaznamenávání Dialogu 138. jsem obdržel obyčejnou poštou dopis od mého bratra Ivana, ve kterém předkládá čtyři otázky pro Tvé uvážení. Později ten den jsem obdržel e-poštou jednu otázku od Petry z České republiky. Znamená to, že bychom měli konat rozhovory navzdory skutečnosti, jaká byla naznačena na konci Dialogu 138., aby se udělala delší přestávka? Samozřejmě jako vždy, pokud máš něco, co bys nám sdělil dnes ráno ještě předtím, než zodpovíš položené otázky, budu více než šťastný Ti přenechat prostor.

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, znamená to, a proto je správné nyní pokračovat v našich dialozích. Avšak předtím, než tě požádám, abys zformuloval zmíněné čtyři otázky za tvého bratra Ivana a jednu za Petru, rád bych stručně zmínil něco jiného. Od doby tvého utrpení, Petře, a během doby, kdy v tomto průběhu bylo učiněno rozhodnutí o následku tvého fyzického rozpoložení v tom smyslu, zdali bys měl, nebo neměl být odvolán z planety Nula, byl jsi tak nějak zaujatý otázkou týkající se osudu našich dialogů a tím, co se stane po té, až budeš kdykoliv odvolán v dohledné budoucnosti. Třebaže je to něco, co se může považovat za předpověď budoucnosti, nicméně některé obecné ideje se vám mohou sdělit ne ve smyslu co se stane či nestane, ale v tom smyslu, zda bude či nebude zachována potřeba pokračovat v dialozích prostřednictvím někoho jiného.

Kvůli tvé pozici a zvláštní roli, kterou ty, Petře, jako přenašeč Mého Nového zjevení máš, dokud jsi na planetě Nula ve fyzické formě a dokud se nám předkládají nebo se budou předkládat jakékoliv otázky multivesmírného významu, naše dialogy mohou pokračovat, pokud to bude nutné a uskutečnitelné. Duchovní klima a povaha posunu, které jsou namísto a budou na místě během tvého pobytu na planetě Nula mohou být nápomocné tomuto typu dialogů. Avšak v okamžiku tvého odvolání z planety Nula, ten okamžik bude začátkem úplně odlišného duchovního stavu a rozpoložení a nového duchovního posunu, který v té době bude potřebný nebo připraven se udát. Třebaže povahu a charakter toho stavu, kondice a posunu by bylo předčasné zjevit, nicméně se může říci se stoprocentní jistotou, že takové dialogy, jaké máme dnes, už nebudou více vhodné ani nutné. Duchovní klima této doby bude zcela odlišné, nepodporující takové dialogy. Z toho důvodu neočekávejte, že někdo jiný by byl určen pokračovat v takovém rozmlouvání.

Ve světle těchto skutečností, jestliže po tvém odchodu, Petře, z planety Nula, by někdo přišel a prohlašoval, že byl určen pro tuto roli, byl by to jasný podvod na straně toho jedince a ten by byl pod vlivem renegátů. Prosím, pamatujte si to a nenechte se žádnými takovými prohlášeními napálit! Lze očekávat, že síly negativního stavu (renegáti) se budou pokoušet představit nebo uvést samozřejmě pod Mým Jménem někoho jiného, kdož by mohl dělat taková prohlášení, aby zkorumpoval, znečistil,

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

zamořil a otrávil čistotu všech idejí Mého Nového zjevení. Úvodní poznámkou tohoto dialogu jste upozorněni na takovou možnost a jste připravováni na to, že se po odchodu Petra z planety Nula něco podobného může stát.

Během té doby by mohlo být takové duchovní klima a rozpoložení, že by od vás, kteří tu zůstanete, vyžadovalo klást skutečně své vlastní otázky a dostávat své vlastní odpovědi bez jakéhokoliv prostředníka v tomto ohledu. To by znamenalo, že otázky multivesmírného významu jsou náležitě zodpovězené pro tuto a tamtu dobu a že pokračovat v nich by nesloužilo potřebnému účelu. V tomto případě by posun byl zcela k individualizované a zosobněné kondici a odpovědi by byly poskytnuty každému jednotlivému individu v jeho stavu niterností nebo v jakémkoliv stavu, který by za tímto účelem mohlo ustanovit. Navíc, a to je nejdůležitější, během té doby bude v životech Mých pravých představitelů na planetě Nula probíhat nejuplněji možné zobrazení a předvedení období plného a úplného uskutečňování všeho zjevného a všeho, co bude zjeveno v nadcházejících dnech v mém Novém zjevení obecně. Zároveň cokoli kdo přijme v průběhu svého vlastního kladení otázek, ať bude takové kladení dostupné jakýmkoliv způsobem, pravdivost obsahu jakýchkoliv získaných odpovědí bude vždy porovnávána a kontrolována vzhledem k obsahu principů a idejí Mého Nového zjevení. Kdyby se měl zjistit jakýkoliv nesoulad s těmito principy a idejemi, znamenalo by to, že odpovědi na vlastní otázky přicházejí z falešného zdroje. Na druhé straně, jestliže tu bude plný soulad s nimi, bude to ukazovat, že takové odpovědi přicházejí ode Mě. Takže, jak vidíte, Mé Nové zjevení a to, co obsahuje, bude také fungovat v té době jako prostředek pro bezpečnostní prověrky. Žádné jiné prostředky pro takové prověrky, kromě intuice, nebudou v té době dostupné.

V té době, po intuitivním opětovném ujištění se o pravdivosti obdržených odpovědí na vaše vlastní osobní a individuální otázky, by se mohly některé aspekty těchto odpovědí sdílet mezi vámi - Mými pravými představiteli. Samozřejmě jako vždy, jen pokud si zvolíte je sdílet dle své vlastní svobodné vůle a volby a pouze pokud vám Já naznačím, že by bylo prospěšné a náležité, aby se takové sdílení konalo. Avšak, je docela možné, že většina obdržených odpovědí bude mít zcela soukromý a intimní význam, nevhodný pro sdílení s kýmkoliv, protože to bude jen mezi Mnou a Vámi. A to je vše, co Jsem chtěl o tom říci v této době. Nyní, Petře, můžeš pokračovat a položit otázky Ivana a Petry.

Petr: Velmi Ti děkuji za tuto připomínku. Ivanovy čtyři otázky jsou následující: 1) *Swedenborg popsal obyvatele všech tehdy známých planet. Předpokládám, že „neviděl“ planety našeho fyzického (pseudo) vesmíru. Co tedy vlastně viděl?* 2) *Swedenborg rozlišoval tři království: nebeské, duchovní a přírodní. Skrze tato všechna proudí to božské... V nebeském království se andělé jeví jako nahé malé děti a všechno je „zhotoveno“ ze dřeva. V duchovním království se vidí zlato atd. Je tato informace stále platná?* 3) *Co bychom si měli myslet o skutečnosti, že Evangelia hlásají příběhy Vzkříšení rozdílně? V Matoušovi (28:16-17): „Potom jedenáct učedníků odešlo do Galileje k hoře, kterou jim Ježíš určil. A když ho uviděli, klaněli se mu, ale někteří pochybovali.“ Lukáš nezmiňuje Galileu. Čteme (Lukáš 24:50-51): „Vyvedl je až k Betánii, pozvedl Své ruce a požehnal jim. Zatímco jim žehnal, tak se přihodilo, že se od nich oddělil a byl unášen nahoru do nebe.“* 4) *Myslel jsem si, že slovo „Bůh“ bylo označení profese nebo povolání... Jako funkce Stvořitele, Spasitele, Vykupitele... Někdo by mohl říci „Hlavní profesí Pána*

Ježíše Krista je být Jediným Bohem“. Normálně je obtížné používat ‚JÁ JSEM, KDO JSEM‘. Mezi obyčejnými bych raději používal ‚Božská Prozřetelnost‘, čímž se vyhýbá braní Stvořitelova jména ‚nadarmo‘. Je to v pořádku? Konec Ivanových otázek. Otázka Petry je následující: Jestliže sentientní entity v pozitivním stavu neustále prožívají ve svých životech nějaký druh obohacení, nové znalosti a jiné progresivní stavy, mohl bys Ty, Pán Ježíš Kristus - protože máš Absolutní Znalost a Poznání všeho - zažívat a získávat poznání něčeho nového? Potřebuješ nebo můžeš si obohatit Svůj Absolutní Život? Toto je zajímavá otázka. Konec otázek. Máš slovo.

Pán Ježíš Kristus: Budeme se věnovat otázkám v pořadí, v jakém přišly. Začneme Ivanovou otázkou číslo jedna. Co vlastně Swedenborg viděl? Především ve většině případů hovořil s duchy příslušných planet a velmi zřídka s jejich skutečnými přírodními obyvateli. Za druhé, pro Swedenborga a kohokoliv jiného bylo tehdy duchovně předčasné vědět o existenci zóny vymístění a že tato zóna je odrazem uspořádání nebeských těles způsobem, kterým jsou v pravém fyzickém nebo přírodním vesmíru. Z toho důvodu, jestliže například Merkur, Venuše, Země, Mars, Jupiter, Saturn, Uran, Neptun, Pluto a jejich příslušné měsíce nebo jakákoliv jiná nebeská tělesa existují v pravém přírodním vesmíru, v tom případě ty samé planety a všechno ostatní se bude jevit ve stejném uspořádání v zóně vymístění. Jinými slovy, tato zóna je paralelou k pravému vesmíru. Ale podobnosti s touto paralelou končí. Jejich povaha, struktura, účel, cíl a dispozice jsou diametrálně odlišné. Zatímco v pravém přírodním nebo fyzickém vesmíru všechno slouží nějakému druhu důležitého tvořivého, konstruktivního a obecně pozitivního účelu, v zóně vymístění je sklon oponovat takovému uspořádání. Namísto toho je všechno v ní zapojeno za negativním účelem.

Jak si pamatujete z předchozích dialogů. Každé nebeské těleso je ovládáno a řízeno kvalitou povahy, struktury a dynamiky sentientních myslí. Jakákoliv planetární kondice bez ohledu na to, jaká je, je odrazem stavů, procesů, povahy, struktury a dynamiky sentientních myslí jak v jejich úplnosti, tak i v jejich jednotlivostech. Vjemové, smyslové, fyzické, duševní a duchovní orgány takových sentientních myslí jsou plně přizpůsobeny pro rozlišení a ovládání všeho, co se děje na každé takové planetě. Tento řídicí proces vzniká v duchovní mysli a prostřednictvím vnitřní mysli se uskutečňuje vnější mysli. Z tohoto pohledu lze říci, že duchové ovládají a řídí každou jednotlivou planetu nebo jakékoliv nebeské těleso, protože tak činí z pozice své duchovní mysli. Odtud název ‚duchové‘.

V zóně vymístění platí stejná pravidla. Duchové čili jejich pseudoduchovní mysli řídí a ovládají všechny příslušné planety a nebeská tělesa celé zóny vymístění. A protože každá taková planeta odráží povahu, strukturu, dynamiku, stavy, procesy a kondice té mysli, její kondice bude naprosto stejná jako kondice té mysli. Takže, zatímco v pravém Stvoření je každá jednotlivá planeta viditelně obydlená sentientními entitami, které jsou čistě pozitivní a dobré přirozenosti, v zóně vymístění je každá taková planeta duchy negativní a zlé povahy. Kvůli tomu se v zóně vymístění, jakož i ve vaší Sluneční soustavě, takové planety, s výjimkou vaší planety, jeví nejenže bez jakékoli formy života, ale mají kataklyzmatické podmínky nebo podmínky, které z pohledu lidského života (neživota) nejsou schopny vůbec udržet jakýkoliv život. Avšak toto je jen iluzí

lidské mysli. Problém s lidskou myslí je ten, že ve svém strukturálním provedení a v provedení všech svých nástrojů, instrumentů a smyslových a vjemových orgánů je s to vnímat nebo cítit pouze to, co nedílně patří k její povaze, struktuře, dynamice, stavům, procesům a rozpoložením. Cokoliv nad nebo mimo prostředky jejich pozorování a vnímání je mimo jejich schopnost vidět či rozpoznat, co je skutečně tam venku čili v tomto případě na jiných planetách. Na těch planetách vidí pouze to, co jim dovolují vidět jejich vjemové, smyslové nástroje, orgány a instrumenty. Z té pozice vidí jen vnější kataklyzmatické podmínky bez jakéhokoli života. Mimo nich nejsou schopni nic vidět.

Navíc způsob, jakým lidská mysl definuje život, je omezen na to, co lidé považují za život. Protože lidský život není pravý život (byl definován jako neživot), je neschopný postulovat možnost jakéhokoliv jiného typu života nebo života za jakýchkoliv jiných duchovních, mentálních, fyzických, biologických, chemických, fyziologických podmínek a podmínek životního prostředí, než těch, které mají a zažívají. Z této pozice, a protože jim dostupnými metodami a instrumenty pozorování nejsou schopni pojmout možnost, že život by mohl vzkvétat a být manifestován v nějakých jiných podmínkách, úplně odlišných a jim nepochopitelných, došli k závěru, že na jiných planetách, které nevykazují stejné charakteristiky, jako má jejich planeta, nemůže existovat žádný život. Lidé jsou neschopni pojmout představu, že život by mohl vzkvétat a projevovat se například na Merkuru, jehož teplota je vysoko nad tou, při jaké by se mohl udržovat život tak, jak se projevuje lidský život (neživot); nebo na Plutu, jehož teplota se téměř blíží absolutní nule. Protože je však každá planeta, bez ohledu na to, v jaké kondici nebo podobě pozorovatelné lidskými nástroji i přístroji, ovládána a řízena žijícími duchy nebo sentientními entitami, jsou tyto planety přece plně obydlené sentientními entitami, které činí takové planetární podmínky nejen možnými, ale které jsou pro ně potřebné, aby naplnily účel a cíl, pro který obývají takové planety.

Tudíž z tohoto chápání můžete dovodit, že všechny planety vaší Sluneční soustavy, stejně jako jiné planety v celém Stvoření a pseudostvoření, jsou plně obydlené sentientními entitami. Že je lidé nejsou schopni vidět a že vidí jen něco, co v jejich omezeném a omezujícím pohledu nebo vnímání není schopno podporovat jejich typ života, je zcela jiná věc. Ve skutečnosti bylo jejich uspořádání provedeno takovým způsobem, aby na jiných planetách nebyli schopni vidět nebo vnímat nic této povahy. Jak vidíte, původně bylo nutné oklamat lidi, aby uvěřili, že jejich typ života na přírodní nebo fyzické úrovni je jediný možný život a že žádný jiný druh života nesmí a nemůže existovat. Z toho důvodu byli lidé naváděni a klamáni, aby uvěřili, že jsou velmi zvláštní a jediní možní, a proto je typ života, který mají, tím nejžádostivějším, nejkrásnějším a s největší láskou udržovaným v celém vesmíru. Bylo nutné zavést tento trik, aby se umožnil lidský život. Pokud by lidé měli hmatatelné zážitky jsoucna a bytí jakýchkoli jiných typů nebo forem sentientního života než toho, jaký mají nebo jakými jsou, nebo pokud by byli schopni vidět či pozorovat, jak sentientní život vzkvétá například na Merkuru, nebo na Plutu, nebo na jakékoliv jiné planetě; nebo pokud by na základě těchto zkušeností rozpoznali, že jejich život není ve skutečnosti pravý život, v tom případě by nikdy nesouhlasili být v lidském životě (neživotě). V tom případě by se experiment v neživotě za účelem srovnání s pravým životem nemohl uskutečnit. Pokud by se tak stalo, všechny sentientní entity by byly sužovány otázkami, na které

by nemohly být dány žádné odpovědi. Jak by se za těchto nepříznivých podmínek mohla nastolit plnost a úplnost pravého života pozitivního stavu?

Tak co to bylo, co Swedenborg tehdy vnímal? Protože tehdy nebylo prospěšné ani duchovně náležité zjevit cokoli o výše popsané situaci, Swedenborgovi bylo dovoleno komunikovat s duchy planet pravého fyzického vesmíru, ale ne s duchy pseudovesmíru nebo zóny vymístění. Z toho důvodu byly ve většině případů tyto planety obydleny pozitivními typy sentientních entit. A protože jejich planety odrážely pozitivnost a dobrotu jejich obyvatel, žádná z nich neměla podmínky viditelné například na planetách naší Sluneční soustavy. Tehdy byly zaznamenány jen některé malé podrobnosti. Avšak i kdyby Swedenborg kvůli svému zvláštnímu vybavení, které měl ode Mne a jímž byl s to přesáhnout své omezené a omezující lidské vjemové schopnosti, měl hovořit s duchy planet zóny vymístění, byl by stále schopen vidět, že tyto planety byly plně obydlenými sentientními entitami, se všelijakými typy vnějších staveb, měst, vesnic, atd. Takže v obou případech by jeho vjem byl správný, třebaže z pozice vašich astronomických pozorovacích nástrojů nebo přístrojů by jakékoliv takovéto tvrzení bylo odmítnuto, protože tyto nástroje či přístroje nemohou odhalit nic více než nějaký druh inferna nebo věčného ledu, neschopného podporovat jakékoliv životní formy. Jak vidíte z těchto zřejmých faktů, nikdy se nemůžete spoléhat na to, co vaše smyslové orgány, stejně tak jako nástroje i přístroje vašeho takzvaného vědeckého pozorování, jsou vám schopny sdělit. Mohou být velmi klamné.

Na druhé straně nezapomeňte, co bylo řečeno o těchto záležitostech v **Novém zjevení Pána Ježíše Krista**. Je mnoho reflexí každé kompaktní, mentální nebo fyzické planety a/nebo nebeské entity. Také je mnoho paralelních vesmírů, které mají stejné druhy planet, slunečních soustav, galaxií a jejich rozličných nebeských těles. Jestliže na některém z nich byste nebyli schopni spatřit žádné životní formy (třebaže by tam byly!), nutně to neznamená, že byste nebyli schopni uvidět vzkvétající život na některém jiném. Protože ty planety, na kterých jste schopni vidět vzkvétající sentientní životní formy, jsou strukturálně stejné jako jejich původní kompaktní planety, museli byste logicky dojít k závěru, že jsou všechny obydlené bez ohledu na fakt, že jejich obyvatele nemůžete spatřit vašimi fyzickými očima nebo čímkoliv jiným, čím se snažíte na ně dívat. Tak se, prosím, nikdy neomezujte na znalosti něčeho, co je tak omezené a omezující jako vaše percepční smyslové orgány a všechny přístroje a nástroje postavené na povaze, struktuře a dynamice těch orgánů. Naneštěstí přesně toto dělá lidská věda ve svém zkoumání.

Věnujme se nyní Ivanově druhé otázce. Odpověď na tuto otázku by měla být odvoditelná ze všeho, co doposud bylo zjeveno v Mém Novém zjevení. Jak víš, ve Swedenborgově době ještě neexistovala Moje Nová Přirozenost. Z toho důvodu byla neustálá separace Mě jako Ježíše Krista od toho, co se nazývalo Bůh-Otec. Tato separace, která existovala od té doby, kdy Stvoření bylo stvořeno do svého procesu, určovala strukturální rozvrh Stvoření. Nezapomeňte, že v té době, předtím, než Má Nová Přirozenost vstoupila do Absolutního Jsoucna a Absolutního Bytí, Já, jako jediný Bůh, Jsem byl na zcela odlišné úrovni vnímání a vztahu ohledně Mého Stvoření, než je tomu nyní po té, co Jsem nabyl Svoji Novou Přirozenost. Tato situace vyžaduje, aby všechny dimenze Mého Stvoření byly uvedeny do diskrétního módu svého Jsoucna a

bytí a aby jakákoliv působení mezi nimi byla dosažena prostřednictvím duchovních souvztažností. Aby se ilustrovaly a demonstrovaly rozličné odlišné aspekty Mé Absolutní Sentientní Mysli, Moje Stvoření postupuje nejprve od Mé Absolutní Duchovní Mysli, dávající vznik nebeskému království ovládanému a řízenému principy dobra z lásky; za druhé postupuje z Mé Absolutní Vnitřní Mysli, dávající vznik duchovnímu království ovládanému a řízenému pravdou moudrosti; a za třetí postupuje z Mé Absolutní Zevní Mysli, dávající vznik přírodnímu království ovládanému a řízenému vírou pravdy prostřednictvím její moudrosti a pozitivními skutky dobra prostřednictvím jeho lásky.

Aby se dosáhlo takového rozlišení, stejně tak, aby se odrážela strukturální konstrukce relativní sentientní mysli, jejímž vzorem byla Struktura a Přirozenost Mé Absolutní Sentientní Mysli, bylo původně nezbytné uvést tato království do výše zmíněného diskrétního módu jejich jsoucna a bytí. Uvnitř sféry a atmosféry jejich vlivu se si ustanovily svůj vlastní jedinečný způsob života. Tento způsob byl sdílen všem prostřednictvím duchovních souvztažností, které určovaly funkci rozličných vnějších věcí, kterými se sentientní entity obklopile. Takže pokud například v nebeském království žily všechny sentientní entity v lásce svého dobra a v nevinosti svého života, v tom případě funkce jejich vnějších předmětů odrážela takové rozpoložení. Protože dřevo, na příklad, mělo takovou konkrétní souvztažnost, všechno kolem nich bylo zhotoveno ze dřeva. Současně, pokud žily v nevinosti svých životů a pokud tato nevinost nějak souvisela s takzvaným raným dětstvím, v tom případě se z dálky jevíly jako malé děti, třebaže v těsné blízkosti by je bylo možné spatřit v jejich skutečné dospělé formě. A totéž bylo pravdou ohledně duchovního a přírodního království. Každé z nich mělo svoji vlastní duchovní souvztažnost, která se odrážela ve funkci jimi připsané jejich vnějším předmětům (například, zlato souvztaží s pravdou moudrosti, bronz souvztaží s vírou té pravdy atd.).

Avšak s nabytím a trvalým ustanovením Mé Nové Přirozenosti a s dostupností Mého Nového zjevení, stejně tak i se stvořením Nového vesmíru, nic nezůstalo stejné jako tomu bylo ve Swedenborgově době. Z toho důvodu taková oddělení, jaká spatřil a popsal, třebaže náležité a správné v jeho době, tu již nejsou. Jak víš, Jméno ‚Pán Ježíš Kristus‘, kromě jiného znamená úplnou Absolutní Integraci, Unifikaci a Jednost v přímé a hmatatelné kondici a stavu. Tato situace se plně odráží v přirozenosti a struktuře Nového vesmíru v jeho relativní kondici. Kvůli této nové situaci dřívější separace, izolace a uzavřenost každého zmíněného království byla zrušena a mezi nimi byl ustanoven nový životní styl. Tento nový životní styl plně odráží stav integrace, unifikace a jednosti všech a všeho uvnitř oblasti pravého Stvoření. Konec konců, jestliže život Stvoření Absolutně závisí na mém Absolutním Životě, v tom případě cokoli se stane uvnitř Mě, se okamžitě sdílí stavu a má následný dopad na stav, kondici a proces celého Stvoření. Podle toho se mění všechno v mém Stvoření tak, aby to odráželo Moji vnitřní situaci. Takže jako výsledek této nové situace se takové věci jako ‚dřevo‘, ‚zlato‘, ‚malé děti‘, atd. již nejeví být jen vlastnostmi příslušných království. Mohou se objevit simultánně na jakékoliv úrovni, pokud by byla potřeba a pokud by si tak zvolily jejich páni - příslušné sentientní entity. Konec konců takové věci jsou jen projekcí jejich sentientní mysli. Nic jiného jim nemůže být připisováno.

A nyní se věnujme Ivanově třetí otázce. Odpověď na ni má hluboký duchovní, mystický a filozofický význam. Je nějaký rozpor mezi citovanými dvěma texty? Problém s vaším vnímáním obsahu a významu citovaných dvou textů je ten, že máte sklon je brát doslovně z pozice jejich fyzického určení/místa. Pokud souhlasíte s tím, že vše, co je zaznamenané ve čtyřech Evangelích, bylo zaznamenáno v jazyce ryzích duchovních souvztažností a že každé jednotlivé slovo, každá tečka, má nějaký důležitý duchovní význam, pak v tom případě se nesmíte dívat na doslovné místo, kde se událost Mého odchodu z planety Nula odehrála, ale na to, s čím tato dvě místa duchovně souvztaží.

Jak víte, křesťanská Bible obsahuje pouze čtyři zmíněná Evangelia. Ale bylo mnoho jiných Evangelíí napsaných v různých dobách po mém odchodu z planety Nula. Proč tomu tak je? Moje Božská Prozřetelnost zajistila, že do Bible byla zahrnuta pouze ta Evangelia, která se tak či onak zabývají Mojí smrtí a vzkříšením. Tyto dvě události mají ústřední a nejdůležitější mystický, duchovní a doslovný význam v doktríně Křesťanství. Všechny ostatní Evangelia buď nezmiňují tyto skutečnosti nebo popírají, že se udály. Vezměme si na příklad Evangelium podle Tomáše. Jeho obsah je výhradně omezen na Mé učení nebo výroky bez popisu všech ostatních událostí, které doprovázely tato učení. Tomáš se nezajímal o záznam něčeho, co jsem udělal nebo co se mě přihodilo, ale pouze o to, co jsem řekl nebo co si myslel, že jsem řekl. Z toho důvodu slova jeho Evangelia neobsahují duchovní souvztažnosti. Na druhé straně Evangelium podle Marie Magdaleny bylo skryto před pozdějšími křesťany, protože ti svoji duchovní doktrínu založili na Pavlových epištolách. Jak víš, z Pavlova pohledu nemá žena v církvi místo a není jí dovoleno vyjádřit svůj názor, ale ve všech duchovních záležitostech se má spoléhat na rady svého manžela. A to se ho musí zeptat doma v soukromí, a ne na církevní půdě. Z toho důvodu, protože Evangelium podle Marie Magdaleny odráží silnou vedoucí pozici žen v duchovních nebo jiných záležitostech a v životě obecně, vůdci křesťanské církve vyloučili její Evangelium z kanonizovaných verzí čtyř Evangelíí.

Potom máte takzvaná Evangelia Pravdy (autor je neznámý). Kromě toho máte početná takzvaná gnostická Evangelia. Tato Evangelia obsahují příliš mnoho pokroucenin a nepravd souvisejících s Mým životem a prací na planetě Nula. Zároveň se nezabývají Mou smrtí a vzkříšením nebo prostě popírají, že se vůbec staly. Ale jestliže bych nezemřel a následně nebyl vzkříšen, v tom případě bych nemohl vstoupit do všech pekel a rozličných oblastí zóny vymístění a nastolit tam stav pro jejich budoucí spasení, jakož i pro usměrňování a řízení všeho v negativním stavu obecně. Na druhé straně, kdybych zůstal mrtev a neprošel bych procesem vzkříšení a stal se tak ještě jednou živým na věčnost, nejenže by nikdo jiný v negativním stavu nemohl být spasen, ale také celý pozitivní stav a Mé Stvoření obecně by zahynulo. To, že bych zůstal mrtvý, by znamenalo, že negativní stav zvítězil na celé čáře, nikoli jen místně či na planetě Nula, ale že převzal veškeré Mé Stvoření. Protože život každého a všeho závisí na mém Absolutním Životě neboli na mém bytí Absolutně Naživu, beze Mne a Mého Života by všichni zahynuli. Takže, jak vidíš z těchto faktů, pro spasení všech bylo nejen podstatné, abych prožil smrt, ale, jako to nejdůležitější, bylo nutné, abych byl vzkříšen a stal se věčně živým v Absolutním smyslu. Tato okolnost obsahuje veškeré tajemství Mých Skutků Spásy.

Jak si pamatujete z Dialogu 78. v prvním díle těchto Dialogů, čtyři Evangelia ve svém popisu Mého života a práce na planetě Nula zaujímají odlišné úhly nebo pozice, ze kterých vykládají všechno, co souvisí se Mnou a všemi duchovními záležitostmi. Jen pro připomínku: Janova pozice byla z východu; Matoušova pozice byla z jihu; Lukášova pozice byla ze západu; a Markova pozice byla ze severu. Duchovní význam tohoto uspořádání byl vysvětlen v Dialogu 78. Nebudeme ho zde opakovat. Tyto odlišné pozice určily potřebu umístění nebo popisování různých událostí v Mém životě, smrti a vzkříšení v poněkud odlišné souvislosti. Učinilo se tak proto, aby se spustily důležité duchovní souvztažnosti, které by umožnily vybudovat jisté důležité duchovní podmínky mající multiversální, a nejen lokální význam.

Jak je poznamenáno výš, Matouš umístil událost Mého odchodu z planety Nula na horu v zemi Galilejské. Lukáš hovoří o tom, že Jsem vedl Své učedníky až do Betánie. Všimněte si slov „až do“. Marek neuvádí žádné konkrétní místo, ale jednoduše naznačuje, že Jsem se svým učedníkům zjevil a poté, co Jsem je pokáral za to, že nechápou nic co se vztahovalo k Mému poslání a za jejich nevíru a tvrdost srdce, jsem prostě od nich odešel a šel do nebes. Jan rozsáhle hovoří o Mých aktivitách po Mém vzkříšení, ale opomíná říci něco o místě nebo o události Mého odchodu z planety Nula. Žádný z těchto popisů nebyl učiněn náhodou. Všechny mají hluboký duchovní význam určený duchovní pozicí, ze které byly zaznamenány. V tomto smyslu můžete interpretovat tyto události následujícím způsobem: Slovo Galilea souvztaží se schopností každého v negativním stavu, jenž nebyl integrální součástí pozitivního stavu, poznat a mít Pravdu a tímto být v Dobru. Takže jak vidíš, vůbec nikdo není vyloučen z možnosti mít tuto znalost a být takovým. Co by se skutečně stalo, kdyby někdo, bez ohledu na to, kde se nachází nebo v jakém stavu je, nemohl znát tuto Pravdu a být v Dobru? V tom případě by takový jedinec nemohl být na věčnost spasen. Co by se stalo, kdyby taková věc nebyla možná? Logicky řečeno, v tom případě by nikdy nemohl být eliminován negativní stav a jeho lidský neživot a nemohla by být nikdy aktivována ani plnost a kompletnost pravého života pozitivního stavu.

Tím, že Moji učedníci šli do Galileje a setkali se tam se Mnou, Jsem znovu potvrdil dvě věci: Díky Mé smrti a vzkříšení byla na všech místech a stavech negativního stavu ustanovena kondice (pamatujte, Galilea se nacházela v pohanské zemi, tedy řečeno v negativním stavu obecně, nikoli v židovské zemi, která nesla duchovní souvztažnost lokalizovaného pozitivního stavu), která by vyvolala schopnost každého vědět a přijmout Moji Pravdu a na tomto základě se stát Dobrým z Lásky Mé moudrosti. Že to byla hora, kterou Jsem stanovil Svým učedníkům pro naše setkání a která se nacházela uprostřed Galileje, znamená, že procesem Mého vzkříšení a ovládnutím negativního stavu a lidského neživota ve všech jejich aspektech bez jakékoliv výjimky a vyloučení, jsem natrvalo umístil všechny faktory pozitivního stavu (hora souvztaží s pozitivním stavem obecně a nejen lokálně) doprostřed negativního stavu, aby se zajistilo, že je neustálá příležitost pro každého v negativním stavu a v lidském neživotě být vyveden z negativního stavu a následně být konvertován do stavu pozitivního. Takové rozpoložení by se nemohlo ustanovit, pokud bych nemohl zažít smrt a následné vzkříšení. Tato kondice byla výhradně závislá na těchto dvou zkušenostech, jejichž prostřednictvím jsem ovládl, podmanil si a převzal řízení každého a všeho v negativním stavu a lidském neživotě. Jak si pamatujete, bez takových zkušeností,

kteře jsou typickými lidskými zkušenostmi, by Můj přístup do negativního stavu mohl být jen z pozice Mého Absolutního Stavů Lásky a Dobra. Tím, že by jim byli za těchto podmínek vystaveni, by se způsobil okamžitý zánik všech a všeho v negativním stavu a lidském neživotě. takový následek by byl nemyslitelný a neslučitelný s Mojí Absolutně pozitivní Absolutní Přírozeností. Pokud by něco takového bylo vůbec možné, Moje Přírozenost by se stala negativní, a jako důsledek by zahynuli nejen všichni a vše v negativním stavu a lidském neživotě, ale také by zahynuli všichni a vše v pozitivním stavu.

Lukášův popis umístřuje Můj odchod až do Betánie. Toto místo se nachází v těsné blízkosti Jeruzaléma, který souvztaží se zly a nepravdami negativního stavu představeného tím faktorem, že židovský národ Mne odmítl jako svého Spasitele a Mesiáše. Že jsem vedl Svě učedníky až do Betánie, znamená jejich uvedení do nejzazšího rozpoložení, ve kterém vznikl negativní stav se všemi svými zly a nepravdami. Jinými slovy, aby se uspělo v konečné věčné eliminaci negativního stavu a jeho lidského neživota, bylo nezbytné ustanovit náležitou kondici v jádru, ze kterého vzešel negativní stav s jeho lidským neživotem, kterážto kondice by v každém z toho jádra (v tomto případě v pseudotvůrcích a následně i renegátech) vyvolala jejich schopnost rozpoznat a přijmout Moji Pravdu a stát se Dobrým nebo pozitivním obecně. Pamatujte si, že dokonce i v tom samotném jádru nebo ve zdroji původu negativního stavu a lidského neživota nikdo nebyl/není absolutně zlý nebo není v absolutních nepravdách. Symbolikou vedení Mých učedníků až do Betánie a z té pozice odchodem na nebesa prostřednictvím Svě smrti a vzkřísení jsem v tom jádru na věčnost ustanovil pevnou kondici, která bude moci věčně eliminovat jakoukoliv další možnost pro opětovnou aktivaci negativního stavu a lidského neživota. Současně tímto bude moci každý v tom jádře spatřit, rozpoznat a přijmout Moji pravdu a stát se pozitivním a dobrým na věčnost.

Takže jak vidíte z tohoto zjevení, v obou případech (v Matoušovi i Lukášovi) se zabýváme úplně stejnou situací týkající se negativního stavu a jeho lidského neživota a jejich konečného spasení. V jednom případě (Matouš) toto pojetí souvisí s každým v negativním stavu; a v druhém případě (Lukáš) souvisí se samotným jádrem nebo původním zdrojem negativního stavu. Z toho důvodu, při pohledu z této náležité duchovní perspektivy, neexistuje mezi nimi žádný rozpor, protože se oba zabývají situací v negativním stavu a v lidském neživotě.

V Markově přístupu, který je přístupem ze severu nebo z Pravdy Víry, jde o všeobsáhlost, co se týká dopadu skutečnosti Mé smrti a vzkřísení. V tomto případě se neupřednostňuje žádné konkrétní místo nebo stav, protože Moje Spása má a bude mít všezahrnující působení. V tomto smyslu to není jen každý v negativním stavu a lidském neživotě, komu je dána příležitost být spasen (tuto příležitost všichni nakonec přijmou), ale zahrnuje to také každého v pozitivním stavu, protože bez Mé smrti a vzkřísení, jako důsledku Mé inkarnace za tímto účelem na planetu Nula, by nakonec podlehl negativnímu stavu a všichni by nakonec duchovně zemřeli, výsledkem čehož by zemřeli v absolutním smyslu. Důvod, proč by také zemřeli v absolutním smyslu po své duchovní smrti, je ten, že negativní stav, jak víte, vzešel z relativní sentientní mysli, a tím je pouze relativní k relativnímu a nemůže pokračovat navěky. Proto kdokoliv by

podlehl negativnímu stavu, by nakonec zemřel v absolutním smyslu. Z toho důvodu se Marek vyhnul uvedení nějakého konkrétního místa, ze kterého se uskutečnil Můj odchod zpět na nebesa.

Janův popis má dokonce ještě hlubší význam. Jak víte, jeho Evangelium nezmiňuje nic o mém fyzickém odchodu z planety Nula nebo z negativního stavu obecně. Proč je tomu tak? Protože jsem, duchovně řečeno, nikdy neopustil planetu Nula a negativní stav obecně. Třebaže fyzicky jsem odešel, abych se fyzicky znovu sjednotil se Svou Esencí-Otcem a následně získal Svoji Novou Přirozenost, duchovně jsem neustále přítomen v jejich oblasti. Jak víte, před Mojí inkarnací na planetu Nula, Moje přítomnost v negativním stavu a v lidském životě mohla být jen prostřednictvím mediace - skrze někoho jiného. Žádný přímý, bezprostřední a zkušenostní styk nebyl předtím dostupný. Jak si pamatujete, takový kontakt by způsobil okamžitý zánik každého a všeho v negativním stavu a v lidském neživotě. Za účelem zabránit, aby se toto stalo, a ustanovit nanejvýš nezbytnou kondici uvnitř oblasti negativního stavu a lidského neživota, aby každý v něm byl nakonec spasen a přiveden zpět do pozitivního stavu, bylo pro Mne životně důležité a nejpodstatnější, abych nad nimi převzal vládu a kontrolu. Jediný možný způsob, jak dosáhnout toho převzetí, byla inkarnace na planetu Nula, Má fyzická smrt a následné vzkříšení. Těmito dvěma faktory bylo ustanoveno rozpoložení, které Mě postavilo do plné kontroly a panování nad nimi v absolutním smyslu. Kvůli tomuto rozpoložení se Moje přítomnost u nich stala duchovním faktem a skutečností. Od té doby jsem s nimi a v nich tak přímo přítomen (a ne pouze mediací) jako s každým v pozitivním stavu. Žádný rozdíl už více v tomto ohledu mezi nimi neexistuje (pokud se Mé přítomnosti a kontroly týče). Tudíž v tomto smyslu jsem nikdy neopustil planetu Nula nebo negativní stav a moje přítomnost se všemi zde se nacházejícími je trvale zajištěna, dokud je jim povoleno pokračovat v jejich neživotě. Moje přítomnost povede k jejich závěrečné konverzi do pozitivního stavu. To je důvod, proč se Jan nikterak nezmínil o mém odchodu z planety Nula. Bylo nutné ujistit každého, že Já jsem přímo duchovně přítomen se všemi bez ohledu na to, kde nebo v jakém stavu jsou umístěni. Vidíte, jak jsou důležité pozice, ze kterých každé ze zmíněných Evangelíí líčí Moje vzkříšení a všechno co následuje?

A nyní se věnujme Ivanově čtvrté a poslední otázce. Problémem zde je správná definice Mého Jména - Pán Ježíš Kristus. Je **funkce** týkající se jména a hluboký mystický, duchovní a filozofický **význam** toho Jména. Když se věnujeme **významu** toho Jména, vyžaduje to zdůraznit vnímání a pochopení, že Já, jako Pán Ježíš Kristus, jsem pouze ten Jediný, Kdož Je Absolutní JÁ JSEM, KDO JSEM. Taková úvaha by měla být tématem vašich vzájemných diskusí týkajících se **významu** Mého Jména nebo vaší individuální a osobní interakce se Mnou nebo během vašich meditativních stavů - kdykoliv přemýšlíte nebo meditujete o Mně, co se týká **významu** Mého Jména. Na druhé straně, kdykoliv uvažujete o **funkci**, která se odráží v Přirozenosti, Struktuře a Dynamice Mého Jména, nepotřebujete Mě oslovovat stále jako Absolutní JÁ JSEM, KDO JSEM. Namísto toho jednoduše říkejte to, co individuálně a osobně cítíte jako správné v té či oné době v závislosti na situaci, ve které vyvstala potřeba o tomto tématu hovořit. Z toho důvodu je náležité používat takové pojmy jako například ‚Božská Prozřetelnost‘ nebo i ‚Bůh‘, obzvláště a konkrétně v přítomnosti těch lidí, kteří v té době nejsou spojeni s Mým Novým zjevením. Avšak nejdůležitější věcí je váš neustálý důraz na

Jméno Pán Ježíš Kristus. Radí se vám, abyste kdykoliv můžete toto Jméno vyslovovali v jednáních se všemi, kteří s vámi probírají duchovní otázky. Je pro to velmi důležitý duchovní důvod. Mluvením o Mně jako o Pánu Ježíši Kristu ustanovujete kondici v myslích těch, se kterými o Mně konverzujete, která bude později využita pro spuštění jejich schopnosti znát pravdu o Mně a přijmout Mě jako jediného Absolutního JÁ JSEM, KDO JSEM, obsažené ve významu slov - Pán Ježíš Kristus. A to je vše, co se týká Ivanových otázek. Byly to velmi dobré a velmi dobře načasované otázky.

A nyní se konečně věnujme Petřině otázce. Oповěď na její otázku by mohla být vydedukovaná do jisté míry z toho, co bylo řečeno o faktoru Mé Nové Přirozenosti. Když hovoříme o Nové Přirozenosti, není zřejmé, že Já jsem v procesu prožívání něčeho nového a odlišného? Ale situace není takto jednoduchá.

Proto bude Naše odpověď na Petřinu otázku poněkud nejednoznačná. Zní ‚ano‘ i ‚ne‘. To všechno závisí na tom, z jaké ho způsobu vnímání reality k této odpovědi přistupujete. V subjektivním způsobu, který je založen na posloupnosti, pokračování a následnosti, z důvodu projekce vždy něčeho nového a odlišného, nastávají v momentě, kdy se ta projekce uskutečňuje z hlediska místa/stavu, , hluboké změny způsobující prožívání něčeho nového a odlišného. Této záležitosti musíte rozumět tak, že kvůli Mé Nové Přirozenosti mohou zažívat vše, co prožívá jakákoliv sentientní entita během doby/stavu jejich nových a odlišných poznatků, emocí, pocitů, myšlenek nebo čehokoli, co má - relativním stavem, kondicí a procesem a skrze relativní stav, kondici a proces každé konkrétní sentientní entity naprosto stejným způsobem, jakým to prožívá ona relativní sentientní entita. A protože relativní sentientní entita prožívá něco nového a odlišného, ní a skrze ni tak činím i Já.

Avšak je to zcela odlišná věc, když se na tuto situaci díváte z pozice objektivního způsobu a z pozice Absolutního stavu. Jak si pamatujete, z této pozice se všechno děje souběžně, simultánně a synchronně. Kvůli tomu všechny znalosti a zkušenosti ve svém Absolutním Stavě a Kondici nastávají ve stejném čase/stavu. Ale protože v tomto stavu nebo kondici neexistuje nic starého a předcházejícího a protože cokoli bylo, nebylo to ve svém ‚bylo‘, ale ve svém vždy ‚jest‘, proto jediná věc, která tam je, je vždy nové a odlišné. Jeho neustálé nastávání ve formě jeho novoty a odlišnosti a ve stavu jeho simultánnosti, souběžnosti a synchronnosti určuje faktor schopnosti být ve stavu, kondici a procesu neustálého prožívání něčeho nového a odlišného. Z toho důvodu v Sobě Samém a v Mém Absolutním Stavě Já, a všechno ve Mně, jsem vždy nový a odlišný. Z toho důvodu nic není nikdy stejné, ale zároveň, paradoxně řečeno, je všechno stejné ve své novosti a odlišnosti. Takže z obou způsobů vnímání reality - objektivního i subjektivního - Já jsem v Absolutním Stavě Svě Vlastní Novosti, Odlišnosti, Znalosti, Vědění a všeho ostatního souvisejícího s touto záležitostí. Současně Jsem ve Stavě vždy znajícího všechny a všechno, co je a existuje. Protože však všechno a všichni jsou v relativním stavu, kondici a procesu, z jejich pozice a z jejich novosti a odlišnosti Jsem také vždy Nový a Odlišný. Z Mé Absolutní Pozice vždy zažívám jejich novost a odlišnost jako Svoji Vlastní Absolutní Novost a Odlišnost. Konec konců tato jejich schopnost vychází z uvolňování něčeho nového a odlišného přímo ze Mne pro jejich nové a odlišné poznání a poznávání. A toto je vše, co se nyní může říci o této záležitosti. Toto byl trochu obtížný filozofický předmět. V tomto

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

okamžiku bych navrhoval pro dnešek skončit. Potřebuješ trávit nějakou dobu, Petře, přípravou publikování prvního dílu našich Dialogů. Tedy do této doby - jestli to bude potřebné, nutné a možné.

Petr: Velmi Ti děkuji za Tvůj hluboký příspěvek. Budu se řídit Tvou radou.

Dialog stý čtyřicátý

17. května 2000

Petr: V podstatě jsem ukončil přípravy pro vydání Prvního dílu našich Dialogů vyjma toho, že očekávám konečné revize Dialogů 50. až 100. Tyto opravy by se mi měli brzy vrátit od Betty a Heather. Předpokládám, že zkompletování této části naší práce je nějak duchovně důležité. Oprav m, jestli se mýlím. Mezitím jsem také obdržel dvě otázky od Alenky ze Slovenska. Věřím, že podstatnou část odpovědi na její první otázku jsi podal v dřívějších dialozích. Její první otázka je následující (překládám): *Pseudotvůrci zablokovali uvnitř sebe femininní princip, a tím si také zablokovali lásku k Pánu Ježíši Kristu, jiným a k sobě samým. Tento blok existuje také uvnitř všech tvorů zfabrikovaných pseudotvůrci. Žádám Pána Ježíše Krista, aby ještě jednou vysvětlil, jak opětovně ustanovit integraci maskulinního a femininního principu.* Její druhá otázka je následující: *Proč některé entity žádají Pána Ježíše Krista o poskytnutí pocitu lásky k Pánu Ježíši Kristu, aby tím mohly přijít k Němu/Ní blíže, a přesto u nich trvá, že ji necítí?* Konec jejích otázek. Její druhou otázku mám po celý svůj život také na mysli. Navíc jeden z evropských čtenářů těchto Dialogů popsal velmi živý sen a vizi, jak byl uprostřed tvorů, kteří byli poskoky renegátů, a jak byli brutální a hrozní. Máš nějaký komentář k této čtenářově zkušenosti? Tento konkrétní čtenář chce zůstat anonymní. Později přišla ještě jedna otázka a autor této otázky chce také zůstat anonymní. Vztahuje se k otázce vztahů nebo zapojení se, jež by Tví představitelé měli mít s jinými, kteří nejsou tvými představiteli. Tento konkrétní jedinec si je plně vědom všeho, co bylo až doposud o této záležitosti zaznamenáno od dob Tvé fyzické přítomnosti na planetě Nula až do současnosti ve Tvém Novém zjevení. Opakuji čtenářovu otázku: Jak se má pravý představitel Pána Ježíše Krista správně angažovat ve vztazích (přátelských, sousedských a jiných typů) s ostatními lidmi, kteří nejsou představiteli Pána Ježíše Krista? Samozřejmě, předtím, než zodpovíš tyto otázky, možná máš něco jiného, co bys rád nyní rozpracoval.

Pán Ježíš Kristus: Děkuji ti, Petře, za nabídku přispět nejprve Svým vstupem. Faktem je, že dnes ráno opravdu mám co nabídnout ve formě zpracování jistých událostí, jak jsou obsaženy ve třetí otázce tvého bratra, ohledně Mého vzkříšení, nebo abych byl přesnější, krátce po mém vzkříšení. Ale předtím, než tak učiním, zmíním něco jiného. Jak víš, Petře, Ludmilino a tvé očekávání o typu práce, o které jste si oba mysleli, že ji je potřeba dokončit během její návštěvy v Santa Barbaře, se neuskutečnilo. Žádám vás oba, abyste nebyli zklamaní tímto neočekávaným a nepříjemným (z vašeho pohledu) výsledkem. Jak se její návštěva blíží ke konci (odjíždí příští sobotu neboli 20. května 2000), hloubáš o tom, co bylo dosaženo, pokud vůbec něco, během jejího pobytu s Glorií a s tebou. Mohu tě ujistit, že toho bylo dosaženo hodně, třebaže podle tvého zevního vnímání byla jedinou věcí, která s udála, její nemoc, pokoje na zdravotní pohotovosti, hospitalizace, chirurgický zákrok a následně její uzdravení. Nicméně všechny tyto faktory hrály velmi důležitou roli z pozice toho, co bylo životně důležité a rozhodující ilustrovat a demonstrovat a jaký druh příkladů bylo zapotřebí ustavit pro

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

určité skupiny v rozličných peklech, které se uvádějí do pozice nevolit svůj způsob pseudoživota neboli neživota a touží konvertovat do pozitivního stavu.

Opakuji ještě jednou pro zdůraznění důležitosti této záležitosti: Ve vašich rolích jako Mých představitelů (a mluvím zde o všech Mých představitelích a nejen o Ludmile a o tobě, Petře), ať se ve vašich osobních a individuálních životech děje nebo neděje cokoli, ať je to jakkoli příjemné či nepříjemné, jakkoli pozitivní či negativní, jakkoli bolestné a ohavné, na všech úrovních vašich zážitků, ve všech aspektech vašeho života bez ohledu na to, jak významné či bezvýznamné se vám to jeví, všechno toto slouží jakémusi velmi důležitému duchovnímu účelu. Ve většině případů, třebaže ne ve všech, takové události slouží pro ilustraci a demonstraci něčeho potřebného na každé křižovatce toho, co se odehrává, aby se to představilo nejen sentientním entitám umístěným ve sféře a doméně negativního stavu, ale také komukoliv jinému v pozitivním stavu po celém Mém Stvoření. A třebaže zevně, prostřednictvím vaší vědomé mysli se to tak nejeví nebo se vám zdá, jako by cokoli, co prožíváte v každé jednotlivé době, nebylo pro nikoho prospěšné, nicméně, ať je vám prostřednictvím Mých Sloz známo, že tomu tak skutečně je.

V této konkrétní době, během návštěvy Ludmily v Santa Barbaře, bylo velmi potřebné pro ni, ro Glorii a pro tebe, Petře, prožít nebo projít přesně tím, čím jste vy tři prošli. Nic jiného by během té doby nebylo v tomto ohledu prospěšné ani užitečné. Tak se netrap a nebud' zklamán (třebaže ty nejsi!) tím, že Ludmila nebyla schopna udělat žádnou překladatelskou práci. Význam a potřeba té doby byla zcela rozdílná. Charakteristiky svých osobních zážitků v tomto ohledu musí objevit ona během komunikace se Mnou. Je to mezi Mnou a jí. Poté, co je objeví, může je, pokud si bude přát, sdílet s tebou nebo s kýmkoliv jiným, s kým to bude považovat za vhodné.

A nyní trochu více rozpracujeme některé aspekty zmíněných událostí, které následovaly po Mém vzkříšení před Mým fyzickým odchodem z planety Nula. V předchozím dialogu jsme zmínili důležitost popisů a umístění těchto událostí ve čtyřech Evangelích. Zároveň chci, abyste si (vy všichni) uvědomili nápadné rozdíly, které existují ve stylu zaznamenávání všeho, co souvisí s Mým životem na planetě Nula, jak je obsaženo ve čtyřech kanonizovaných Evangelích křesťanské Bible, a způsobu, kterým to bylo vylíčeno v takzvaných gnostických Evangelích. Tento styl je, z toho, co jsi byl schopen vytušit, Petře, na základě četby některých přeložených frakcí těchto Evangelíí, takový, že na první pohled nebo během čtení každého slova to vkládalo do tvé mysli vážné pochybnosti o pravdivosti všeho, co bylo v nich obsažené. Ale navíc jejich styl ti jasně ukazoval, že nic v nich nemá žádné významné duchovní souvztažnosti.

Na druhé straně čtyři pravá Evangelia, jak jsou obsažena v křesťanské Bibli, každým jednotlivým slovem a stylem jejich zaznamenání a použitým jazykem vám velmi jasně ukazují, že zajisté obsahují něco duchovně velmi důležitého a významného. To je samotný důvod, proč bylo Mou Božskou Prozřetelností zajištěno, že pouze tato čtyři Evangelia, a žádná jiná, budou zahrnuta do Bible. A nejenom to, ale jakákoliv jiná takzvaná gnostická Evangelia, třebaže mohou obsahovat nějaká zrnka pravdy týkající se například vzájemných osobních působení mezi Mými učedníky, nebo některých omezených aspektů Mého osobního života během Mého pobytu na planetě Nula, byla

bud' úplně ztracena, nebo se zachovaly jen jejich fragmenty. Jak víš, tento jejich konec není náhodný; jako není náhodou, že pouze čtyři Evangelia byla zahrnuta do křesťanské Bible. V tomto případě se musíte na tyto skutečnosti dívat ne z pozice lidských historiků, kteří interpretují tyto události ze své vlastní omezené a omezující pozice, ale z pozice Skutků Mé Božské Prozřetelnosti. Bylo také opatřením Mé Božské Prozřetelnosti, že v těchto čtyřech Evangelích byly zaznamenány pouze ty záležitosti, které se vztahují k Mému životu na planetě Nula a k tomu, co Jsem řekl a jak jsem se choval a jaké jsem měl vztahy Já a jak se chovali a jaké měli vztahy Mí učedníci, jež byly potřebné, nutné a náležité pro duchovní užitek všech, a jež proto obsahují hluboké duchovní souvztažnosti. Všechno ostatní, co nemělo takovou důležitost, z nich bylo vynecháno. Gnostická Evangelia nemají tento význam. Jsou tudíž z duchovního stanoviska neúčinná. Mohou mít pouze nějakou historickou hodnotu a mohou sloužit jako předměty vaší lidské zvědavosti. Naneštěstí, dokonce i tato hodnota je čistým překroucením a falzifikací těchto událostí. Takže se nenechte žádným z nich nachytat!

Jak bylo zmíněno v předchozím dialogu (139.) a jak bylo zaznamenáno v Matoušovi a Lukášovi, po mém zjevení se Mým učedníkům následně po mém vzkříšení někteří z přítomných během této doby pochybovali o tom, zdali jsem to byl skutečně Já (Matouš 28:17). Jaký je význam tohoto oznámení o pochybnostech navzdory faktu, že Jsem se jim osobně se všemi znaky Svých zranění ukázal? Vzpomínáte si, co bylo řečeno o pochybování v našem Dialogu 133.? Strukturální provedení lidské mysli je takové, že bez ohledu na množství externích nebo dokonce i interních důkazů poskytnutých této mysli bude mít sklon zpochybňovat své vlastní zkušenosti. Jen se podívej na sebe, Petře: Jakým druhem mučivých pochybností po veškerou dobu procházíš ohledně toho, zda vše obsažené v mém Novém zjevení, a obzvláště v těchto Dialozích, je skutečně ode Mne - Pána Ježíše Krista, nebo ne; nebo zda nejsi podváděn a nebo nepodvádíš sám sebe, když prohlašuješ, že Já s Tebou hovořím? Problematika pochybování se potřebovala vyjádřit už tehdy, za mé fyzické přítomnosti, aby se ilustrovala a demonstrovala pravá povaha lidské mysli, která byla původně zfabrikována přesně za tímto účelem - pochybovat o tom, Kdo Jsem a jaká Je Moje Pravá Přirozenost. Myslíš si, že pokud by typická lidská mysl byla uspořádána odlišně, než jak je, že by negativní stav a jeho lidský neživot měly nějakou šanci se aktivovat a dát do pohybu? Jestliže by tato mysl byla strukturovaná nebo zfabrikovaná odlišně, v tom případě by neměla žádné pochybnosti o Mně a mé Právě Přirozenosti a o mém poslání na planetě Nula a kdekoli jinde. Takový výsledek by totálně anuloval účel, pro který bylo typickému lidskému neživotu povoleno se tak škodlivě uskutečnit. Toto je jeden z důvodů, proč bylo nutné ilustrovat a demonstrovat problematiku pochybností tehdy, kdy Moje fyzická přítomnost byla naprostou skutečností životů pochybovačů.

Takže co zde máme? Hlavním bodem, který bylo třeba ustanovit pro budoucí lidi na planetě Nula ve vztahu k přijetí nebo odmítnutí toho, Kdo Já vskutku Jsem a jaká je vůbec Moje Pravá Absolutní Přirozenost, bylo plné uvědomění si skutečnosti, že Moje fyzická přítomnost, a nezáleží na tom, co bych dělal nebo kolik zázraků bych předvedl, by nebyla zárukou toho, že lidé nebo kdokoliv v negativním stavu by byli ochotni nebo uvedeni do pozice k přijetí Mne jako jediného Pravého Boha (nebo v současném pojetí jako Jediného Absolutního JÁ JSEM, KDOŽ JSEM) do svých životů. A nejen to, ale takovou Mojí fyzickou přítomností by mnoho jedinců bylo postaveno do pozice

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

vnučování a přijímali by Mne kvůli tomu, že si to žádají takové vnější zážitky, a ne ze své vlastní svobodné vůle a volby. Jak si pamatujete z mnoha sdělení v Mém Novém zjevení, přijetí něčeho na základě vnučování se nemůže nikomu přivlastnit či přisoudit, obzvláště a zejména vlastním niternostem, kde to skutečně platí. Takové přijetí by bylo pouze vlastními zevnějšnostmi, kde nic nemůže mít věčné trvání.

Takže kvůli uvedeným faktům bylo potřebné ustanovit kondici, která by od každého vyžadovala, aby Mne přijal ne podle fyzických, empirických, hmatatelných, vnějších, smyslových důkazů, poskytnutých například Mojí fyzickou přítomností. Ale podle vnitřního, intuitivního a čistě subjektivního rozpoznání a víry, že JÁ JSEM, KDOŽ JSEM v Absolutním Smyslu. Pouze tento druh přijetí má věčnou hodnotu a význam. Jak vidíš z tohoto uspořádání, hlavní důvod, proč by pouze tento typ přijetí fungoval, je ten, že jakékoliv jiné důkazy o Mně by neměly žádné vykupitelské nebo spasitelské vlastnosti a možnosti. Aby se tento činitel zobrazil a předvedl, zařídilo se, aby někteří z těch, kteří byli přítomni Mému fyzickému zjevení po Mém vzkříšení, pochybovali o tom, že jsem to byl skutečně Já. Tímto tito pochybovači ilustrovali, že jediná platná cesta k takovému přijetí je vnitřní přesvědčení, důvěra, jistota, víra, rozpoznání, intuice a rozeznání bez jakýchkoliv vnějších vnučovacích faktorů, zda někdo nebo něco je, nebo není takovým, jakým skutečně je. Jak vidíš, duchovní důležitost této ilustrace a demonstrace je enormní.

Druhá záležitost, kterou je třeba zopakovat, je záležitost vedení Mých učedníků až do Betánie - jak je zaznamenáno u Lukáše (24:50). Zatímco Galilea byla umístěna vně hranice židovského národa, Betánie byla uprostřed židovské země. Jak bylo zmíněno v předchozím dialogu (139), v té části, která se zabývala touto záležitostí, Galilea představovala veškerý negativní stav a jeho obyvatele s vrozenou schopností znát a přijmout Pravdu a být v Dobru a následně být dobrý. Na druhé straně Betánie představovala samotné jádro negativního stavu, které vytvořilo, iniciovalo, založilo a uvedlo do pohybu všechna zla a nepravdy negativního stavu. Důvod, proč v tomto případě židovský národ skrze duchovní souvztažnost Betánie představoval samotné jádro tohoto uspořádání, byl ten, že to byl, jak víte, židovský národ, který měl Moje Slovo (Starý zákon). V tom Slově byla zajištěna Má přítomnost na planetě Nula, dávající jejím obyvatelům možnost dělat to, co měli dělat. Tak tedy způsob, jakým Židé nakládali s Mým Slovem, byla krajní ritualizace, externalizace, překroucení a falzifikace všeho, co bylo obsaženo v tom Slově. Činit toto bylo znakem extrémního zla a nepravdy. A protože židovští lidé měli/mají přímou afinitu s pseudotvůrci tím, že jsou jejich nejvíce přímí potomci na planetě Nula, v tomto konkrétním případě představují celý klan pseudotvůrců, kteří vynalezli, vytvořili a založili neživot negativního stavu a lidský neživot.

Aby se v tomto jádru zajistila nezbytná kondice pro jeho konečnou eliminaci a pro spásu každého, kdo byl, je anebo bude integrální součástí toho jádra anebo kdo nejprve založil, aktivoval a uvedl do pohybu toto jádro, bylo pro Mne nezbytné, abych Sám Sebe umístil do jeho úplného středu (až do Betánie - nic vzdálenějšího tehdy neexistovalo) a Svjíj smrtí a vzkříšením zasadit do toho jádra stejnou schopnost rozpoznání, přijetí a realizace Mé Absolutní Pravdy a Jejího Dobra prostřednictvím Moudrosti Mé Absolutní Lásky, jak tomu bylo v Galileji - v úplnosti negativního stavu

obecně a lidského neživota konkrétně. Nabytím a přijetím této znalosti se dává entitám v tom jádru a kdekoliv jinde velmi efektivní nástroj, kterým budou schopny, až přijde správný čas, nevolit navždy vše, co souvisí s negativním stavem, jakož i negativní stav samotný. A toto je vše, o čem jsem chtěl dnes hovořit.

Petr: Velmi Ti děkuji za Tvůj významný příspěvek. Jsme připraveni přikročit k odpovědím na výše formulované otázky?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, jsme připraveni. Začneme s otázkou blokování femininního principu pseudotvůrců a tímto blokováním jejich schopnosti zažívat pravou lásku ke Mně, k jiným a k sobě. Jak si jasně pamatujete z dřívějších dialogů, jedna z nejefektivnějších cest pro vynalezení, aktivaci, založení a manifestaci neživota negativního stavu a lidského neživota bylo separování, izolace a odstranění femininního principu z jeho rovnocenné pozice týkající se jeho vlastnosti, že je obecně láskou. Avšak záležitost tohoto odstranění, izolace, separace a blokování nebyla až tak jednoduchá. Problémem tohoto uspořádání bylo, že aby se mohl uskutečnit jakýkoliv život vůbec (ať už je to pravý život, nebo neživot), potřebuje být milován. Vůbec nic nemůže být a existovat, pokud to není milováno. Toto je pravdou také o negativním stavu a lidském neživotě. Jak se mnohokrát předtím zmínilo, potřebovali být milováni, aby mohli dojít ke svému vlastnímu pseudojsoucnu a pseudobytí. Takže v tomto smyslu by nebylo úplně správné říci, že pseudotvůrci zcela zablokovali femininní princip ve svém úsilí o fabrikaci něčeho, co by bylo zcela odlišné od toho, co bylo tehdy dostupné, známé a prožité. Ve skutečnosti, aby byli schopni vynalézt a ustanovit vůbec cokoli této povahy, potřebovali jistým způsobem využít femininní princip. Kdyby tak neučinili, ve svém úsilí by neuspěli. Otázkou zde nebylo ani tak blokování, izolování a separace tohoto principu, jako jeho restrukturalizace, přestavba a překroucení takovým způsobem, aby sloužil zcela odlišnému účelu, než pro jaký byl na prvním místě ustanoven.

Jestliže povahou ryzího femininního principu je Lásky obecně neboli láska ke Mně, jiným a k sobě samému, v tom případě potřebojete zvrátit tuto povahu tak, že by to tuto lásku odvrátilo pryč ode Mne, od jiných a od vašeho pravého ‚já jsem‘. Jak vidíte, máme tu dva faktory lásky vztahující se ke každému jednotlivci. Je to láska k sobě ve svém pravém ‚já jsem‘ a láska k vlastnímu egu, které vášnivě nenávidí vše z pravého ‚já jsem‘. Koneckonců, pravé ‚já jsem‘ je egem považováno za jeho věčného nepřítel, který znemožňuje tomuto egu pokračovat v samotném jeho životě (neživotě) navěky. Takže z pozice pravé feminity láska vždy směřuje ke svému pravému ‚já jsem‘. Protože pravé ‚já jsem‘ je nositelem Mého Života, Mé Lásky a všeho ostatního vycházejícího ze Mne, milováním ‚já jsem‘ milujete Mne a ostatní. Milováním Mne a jiných milujete sebe ve svém pravém ‚já jsem‘. Pseudotvůrci potřebovali předefinovat a restrukturalizovat takovouto lásku a její pravou povahu. Protože nositelem této lásky byl femininní princip, byla to femininita, která byla hlavním terčem tohoto předefinování a restrukturalizace pseudotvůrci. Jestliže láska Mne, jiných a vašeho pravého ‚já jsem‘ byla stavem čistých niterností, v tom případě bylo nutné odklonit toto směřování z niterností a umístit ho do zevnějších. A protože vlastnosti zevnějších jsou zakořeněny ve vlastním egu, uměle zbudovaném za tímto účelem, v tom případě všechna láska je odkloněna k něčemu, co slouží tomu egu, stávající se tak

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

pseudoláskou. Současně se taková pseudoláska zamilovaná do zevnějšností stává láskou k tomuto světu neboli ke všemu, co je vně niterností.

Takže, jak vidíte z tohoto faktu, pravá láska ke Mně, jiným a pravému ‚já jsem‘ byla úspěšně obrácena do sebelásky a lásky k tomuto světu-zevnějšnostem, kde žádný pravý život neexistuje. Tak byla ustanovena láska k neživotu negativního stavu a lidskému neživotu dávající vznik všem ukrutnostem a ohavnostem, kterými jsou tak zamořeny. Tento fakt se může považovat za pravou genezi neživota a nelásky. Takže to není až tak, že se pseudotvůrci zablokovali před tím, by milovali sebe samé. Ale přeměřovali tuto lásku špatným směrem - především ke svému egu, které z tímto účelem vynalezli a uvedli do pohybu.

Na základě těchto faktů je jedinou cestou, jak opět dosáhnout náležité integrace maskulinního a femininního principu tak, jak to bylo před jejich předefinováním, přeměřováním a restrukturalizací za účelem vynalezení, aktivace, ustanovení a manifestace všech aspektů neživota negativního stavu a jeho lidského neživota, za prvé si plně uvědomit tato fakta na vědomé úrovni každého; za druhé vyjádřit vážnou touhu napravit či upravit své cesty. Vidíte, Petře, a vy všichni, kdo čtete tato slova, že z vědomých myslí nebo vědomými myslmi všech včetně pseudotvůrců byl odstraněn nebo zapomenut postup vynalezení, aktivace, ustanovení a manifestace tohoto typu lásky (nelásky) a to, jaký byl pravý účel, aby se něco takového učinilo. Z toho důvodu, aby se tyto záležitosti opět napravily, prvním krokem v tomto ohledu je dostat tato fakta do vědomé pozornosti všech, a obzvláště do pozornosti pseudotvůrců, protože to byli oni, kteří tyto záležitosti v tomto ohledu překroutili, a jsou to tudíž oni, kteří je potřebují napravit.

Tyto Dialogy, jakož i celé Mé Nové zjevení slouží dobře tomuto účelu. Ve skutečnosti je toto jeden z mnoha důležitých důvodů, proč se konají tyto dialogy. Až se jednou toto uvědomění plně zaregistruje ve vědomých myslích každého a pseudotvůrců, tímto faktem se bude aktivovat druhý krok. Ve druhém kroku se otevřou všechny ty paměti o všech těchto procesech, procedurách a účelech a stanou se dostupné pro pečlivé prozkoumání pseudotvůrcům a všem ostatním v jejich oblasti a v oblasti renegátů. Jakmile plně rozpoznají faktor svolení a účel, za jakým bylo připuštěno, aby se ustanovilo něco takového, a jakmile se dozví o svém dobrovolném statusu položit tyto otázky a dostat náležité odpovědi ve jménu všech, uskuteční se v tomto ohledu třetí krok. V tomto kroku pseudotvůrci, renegáti a všichni ostatní v negativním stavu a lidském neživotě vyjádří svoji plnou touhu **nevolit** nic, co souvisí s neživotem negativního stavu a lidským neživotem, a namísto toho zvolit původní sjednocující stav všech principů feminity a maskulinity. V tom časovém bodě, stejně tak jako v této době, kdy někteří z nich požadují konverzi do pozitivního stavu, budou žádat a žádají Mne, abych obnovil stav této velmi životně důležité integrace, aby mohli zase zažívat a vyjadřovat pravou lásku ke Mně, jiným a k jejich pravému ‚já jsem‘. Jsem jediný, který může tento stav obnovit. Důvod, proč jsem to jen Já, kdo to může udělat, je ten, že jakékoliv sjednocení lze dosáhnout pouze ze stavu Absolutního Sjednocení. Ze stavu rozpadu nelze dosti dobře sjednocovat nic. A protože Já jsem jedině Tím, Kdož je Absolutním Stavem Integrace, provedu tento postup na každém, kdo o něj požádá.

Musíte si však uvědomit, že můžete žádat a dostat na to pozitivní odpověď a následně dosáhnout tohoto stavu integrace pouze tehdy, když jste ve stavu své konečné volby. V lidském životě, dokud jste ve stavu ilustrativní a demonstrativní fáze toho, co se nemá volit, není možné takové integrace dosáhnout. Jedinou věcí, které můžete ve vaší lidské kondici dosáhnout, je první krok a částečně druhý krok. Takže je vám dovoleno mít tuto informaci v prvním kroku; a v druhém kroku můžete mít silnou touhu zrušit volbu všeho, co se týká vašeho lidského neživota konkrétně a negativního stavu obecně; ale třetí krok, ve kterém pro vás opatřím tuto plnou integraci, bude možný pouze tehdy, až budete mimo váš lidský neživot, takový, jakým je právě nyní, to znamená, dokud je v roli své ilustrativní a demonstrativní pozice, která ukazuje každému, co nevolit a jaký nebýt.

Pokud se týká vás, Mých pravých představitelů, v tomto ohledu je vaší rolí činit dostupnou tuto informaci všem v negativním stavu, pseudotvůrcům a jiným lidským tvorům během čtení, meditování, probírání a uskutečňování všeho, co vám bylo doposud zjeveno. Další pověření, které v tomto ohledu máte a které bylo jasně zmíněno předtím v těchto Dialogích, je ustanovit náležité zacházení s vlastní maskulinitou a feminitou. Jak si pamatujete z těchto Dialogů, způsob, jakým zacházíte s muži, jestliže jste s ženou, je způsob, jakým zacházíte se svojí vlastní maskulinitou. Způsob, jakým zacházíte se ženou, jestliže jste mužem, je způsob, jakým zacházíte se svojí vlastní feminitou. Na tomto základě a vycházejíce z toho, takto zacházíte se všemi muži a/nebo respektive se ženami. Jestliže se naučíte zacházet jeden s druhým s krajním respektem, péčí a ohleduplností, budete si připravovat cestu, činíce ji daleko snazší, pro integraci vaší vlastní maskulinity a feminity v sobě poté, až budete mimo ilustrativní a demonstrativní fázi vašeho vlastního zosobněného a individualizovaného života.

To nás přivádí k zodpovězení Alenčiny druhé otázky. Odpověď na tuto otázku se odvozuje přímo ze všeho, co bylo řečeno výše. Dokud jste v ilustrativní a demonstrativní fázi vašeho života, pro mnohé z vás je nemožné zažívat pocity nebo emoce lásky ke Mně, a tímto být ke Mně mnohem blíže. Takové pocity a emoce jsou pouze vnější povahy. Silné náklonnosti, emoce a pocity, které se projevují ve vašich souhrnných duševních a fyzických stavech, nejsou za vašich lidských podmínek schopné proniknout do stavu vašeho pravého ‚já jsem‘. Současně to, co cítíte, vnímáte, zažíváte, pociťujete a znáte na úrovních vašeho pravého ‚já jsem‘, kde přebývám Já, je ve většině případů neschopno sestoupit do vašeho vnějšího uvědomění nebo do stavů vašeho ega. Pokud by bylo, bylo by to pro vaši lidskou kondici příliš zdrcující a nesnesitelné. Proto je kvůli vám samotným velmi často nutné zablokovat vaše uvědomění si takové pravé lásky ke Mně a pocit pobývání v Mé blízkosti. Tato pozice je ale pouze pozicí vaší lidské mysli. V pravé realitě vašeho ‚já jsem‘ tomu tak není. V tom stavu nejenže plně zažíváte, pociťujete, vnímáte, nebo cokoliv v tomto ohledu máte, svoji hlubokou a opravdovou lásku ke Mně, svoji blízkost u Mne, ale také Moji Absolutní Lásku a Blízkost k vám osobně a individuálně.

Takže pokud Mne upřímně a čestně žádáte, abych vás nadělil větší mírou lásky ke Mně a větší blízkostí ke Mně, a pokud nicméně zevně necítíte, že tuto lásku a blízkost máte, neznamená to, že tomu tak není na vaší nejnižší úrovni. Kde se nachází vaše pravé

,já jsem' a kde Já jsem přítomný s vámi. Jak vidíte z výše uvedeného, v mnoha případech je tato situace pro vaše vlastní dobro a pro vaši vlastní bezpečnost. Zároveň, a to je velmi důležité, tím, že nemáte v tomto ohledu žádné vnější nebo zřejmé pocity lásky, a přesto jste věrní a spolehliví v Mých službách a službách Mého Nového zjevení, a tím, že jste Mými pravými představiteli, jasně ilustrujete a demonstrujete každému kdykoliv a kdykoliv, že nehledě na to všechno pokračujete ve své roli, pozici, určení nebo cokoliv máte, s čím jste souhlasili, že ode Mne budete mít. Nic vás nemůže od toho odradit - dokonce i když si myslíte, že váš požadavek na nadělení hlubších pocitů lásky ke Mně a větší blízkost ke Mně se nenaplnuje. Chápete, že pokud bych měl v tomto ohledu vyhovět vašemu požadavku, členové negativního stavu by škodolibě došli k závěru, že s vámi zacházím přednostně, a proto je pro vás moc jednoduché být takovým, jakým jste, nebo se vyhýbat jejich pokušením a útokům. Jaký je pak rozdíl mezi Mnou a jimi a mezi nimi a Mými pravými představiteli? Koneckonců v negativním stavu je takové přednostní a speciální zacházení s jednou osobou před osobou druhou záležitostí struktury jejich pseudoživota. Jste schopni chápat odůvodnění a logiku této situace a uspořádání? Jak vidíte, všechno slouží nějakému velmi důležitému duchovnímu účelu.

Petr: Ano, vidím to jasně. Velmi Ti děkuji za tuto připomínku a vysvětlení.

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo, Petře. Na druhé straně, uvažujme o vaší schopnosti milovat někoho nebo něco z hloubi vašeho srdce. Co myslíte, odkud se tato schopnost bere? Z Mé přítomnosti ve vašem pravém ,já jsem' neboli ve vaší Duchovní mysli, jejíž jádro obsahuje vaše pravé ,já jsem' a Moji přítomnost. Takže se podívejte na tuto schopnost takto: Pokud jste schopni milovat někoho nebo něco tím, že vám neustále dávám nebo ve vás generuji tuto schopnost, v tom případě logikou tohoto uspořádání jako důsledek milujete Mne prostřednictvím toho jedince. Toto je záležitost prostřednictví. Jak víte, Moje fyzická přítomnost na planetě Nula zpřístupnit, dokud každý na ní není ve své konečné volbě svého života. Tudíž není dostupná ani vaše láska ke Mně jako ke konkrétní fyzické entitě. Aby se tato situace obešla, jste schopni milovat a cítit lásku k nějaké určité fyzické entitě. Váš pocit lásky k takové entitě se faktorem tohoto prostřednictví přenáší ke Mně jako k vaší Absolutní Sentientní Entitě, Která Se manifestuje v relativní sentientní entitě, již hluboce milujete. Takže si pamatujte, pokud jste schopni milovat někoho nebo něco a cítit tuto lásku hluboko ve svém srdci a v upřímnosti své mysli, v tom případě nanejvýš milujete i Mne. Odlišná situace bude, až skončí ilustrativní a demonstrativní fáze vašeho života na planetě Nula a budete moci učinit svou konečnou volbu. V tom případě se vám Moje fyzická přítomnost v Mé Lidské Formě stane dostupnou, a tudíž Mne budete moci milovat a cítit tu lásku a blízkost ke Mně nejen skrze někoho nebo něco jiného, ale navíc také přímo jako jeden jedinec ke druhému.

Tal nezoufejte, pokud nejste schopni nic cítit ke Mně nebo necítit Moji blízkost s vámi na vaší vědomé, vnější nebo fyzické úrovni. Pamatujte, lidský život byl obzvláště strukturovaný tak, aby nebyla žádná možnost Mne fyzicky milovat kvůli nedostupnosti Mé fyzické, hmatatelné a konkrétní přítomnosti s vámi nebo ve vaší společnosti jako jeden člověk s druhým. Taková přítomnost by vyloučila, aby se lidský neživot projevil

jako typický lidský život nebo splnil svou roli a účel, pro které bylo dovoleno ho především zfabrikovat.

Petr: Rozumím a vidím logiku tohoto uspořádání.

Pán Ježíš Kristus: A nyní se věnujme některým jiným záležitostem, které vyvstaly ze zkušeností s přísluhovači renegátů, jak bylo popsáno anonymním čtenářem těchto Dialogů; stejně tak jako přišly od jiného anonymního tazatele. Vize, kterou popsal jeden ze čtenářů těchto Dialogů, že byl ve společnosti poskoků renegátů a viděl jejich chování a postoj, což bylo pro toho čtenáře nejhnusnějším a nejotřesnějším zážitkem, odráží pravou povahu negativního stavu obecně a přirozenosti renegátů zvláště. Když prožíváte něco takového, když to má tak extrémně negativní konotaci, je krajně obtížné, abyste svou vědomou myslí pochopili, že by v každém z nich mohlo být něco pozitivního nebo dobrého. Při mnoha příležitostech jsi měl ve svém životě na planetě Nula, Petře, velmi podobné zážitky (a nejen ve vizích a snech) s mnoha lidmi, když jsi byl poprvé uvězněn v sovětských koncentračních táborech a následně během své profesionální práce v amerických věznicích a žalářích.

Za takovýchto podmínek, kdy vidíte a přímo prožíváte čisté zlo v chování, postoji a osobních profilech takových jedinců, začínáte pochybovat, zda jedinci této povahy mohou být vůbec spaseni nebo zdali mají schopnost vidět svoji kondici, cítit výčitky a jako důsledek se chtít změnit. Jak může někdo takové povahy, kdo si libuje v tom být takovým a kdo miluje svá zla a vražedné touhy, být v pozici, ve které nabude znalost pravdy z dobra a stane se dobrým? Koneckonců dokonce i v jeho/jejím slovníku neexistuje nic, co by se i jen vzdáleně přibližovalo čemukoliv z pravdy a dobra.

Tím, že máte takové odporné a opovrženímhodné zážitky, začínáte přemýšlet, zda doslovný význam křesťanské Bible a jakýchkoliv jiných svatých knih, není správný ve svém popisu takzvaných hříšníků odsouzených do pekla na věčnost bez jakékoliv schopnosti se změnit nebo ustoupit od svých zel a nepravd nebo od svého odporného a ohavného životního stylu. Ve skutečnosti se to jeví, jako by neměli žádnou touhu se změnit nebo se stát pozitivními nebo dobrými; jako by je sama slova ‚pozitivní a dobrý‘ zarážela a zcela odpuzovala.

Problém s tímto pojmáním je ten, že se díváte na tyto případy ze své relativní kondice a svého vnějšího pozorování bez rozeznání či nazírání věci tak, jak jsou za scénou, nebo tak, jak je vidím Já ze Své Absolutní Kondice. Pokud přijmete fakt, že takoví jedinci, stejně jako kdokoliv jiný, nejsou absolutní, ale pouze relativní, pak musíte dojít k logickému závěru, že jejich zla, nepravdy, ukrutnosti, ohavnosti, opovrženímhodné skutky, nesnesitelná, krutá a vražedná chování nebo cokoliv, co máte, nemohou být nic jiného než jen relativní. Jestliže jsou pouze relativní, nemohou mít absolutní hodnotu nebo platnost. Přejete si odsoudit každého za jeho relativní chování, postoj, životní styl nebo cokoliv tak, že ho umístíte do stavu absolutní, neměnné kondice - navěky být v pekle bez jakékoliv možnosti takový nemožný výrok změnit nebo být před ním spasen? Je něco takového možné u někoho, kdo je relativní a jehož životní styl ve všech jeho modalitách a manifestacích nemůže být nic jiného než také relativní, a tudíž logikou tohoto uspořádání nemůže trvat navěky? Vidíte problémy s takovými

biblickými popisy jako hořet v ohni pekelném navěky u někoho, kdo je relativní? Jaká je v tom logika? Jaká je to spravedlnost?

Na druhé straně z pozice Mého Absolutního Stavů mohu jasně vidět a rozpoznat potenciál každého se změnit. A nejen to, ale Já Sám/Sama jsem umístil do každého schopnost rozpoznat, vědět a přijmout pravdu a na základě toho mít schopnost se změnit a zanechat svých dočasných a relativních zel a nepravd. Jestliže negativní stav nepochází z Absolutního Stavů, z toho důvodu nemůže mít věčné trvání. Proto každý v něm ve správném a náležitém čase dojde k plnému uvědomění si dočasné a přechodné povahy jeho zlého životního stylu a speciálním kódem, který jsem do něho umístil Já, až bude dekodován a spuštěn, budou všichni moci vyjít ven z negativního stavu neboli jinými slovy, zvolí si **nevolit** negativní stav se všemi jeho ohavnostmi a ukrutnostmi, a namísto toho si zvolí (nebo opět zvolí) životní styl pozitivního stavu. Že tato změna zabere čas a mnoho času a že se nestane takříkajíc přes noc, je zcela jiný příběh. Ale stane se to a stane se to nehledě na čas, který si to vezme z pohledu vašeho pojmání fyzického času.

Že tomu tak bude, bylo zřejmé z obsahu vize, kterou měl zmíněný čtenář. V té vizi jeden z nejhorších jedinců, který brutálně zavraždil a zmasakroval každého, kdo mu přišel do cesty, byl nakonec schopný rozeznat své zlé skutky tím, že byl pohlazen tím čtenářem a byl s ním ve styku, a na základě toho byl schopen Mne požádat o pomoc s vyjádřením své touhy konvertovat do pozitivního stavu. Myslíte si, že tím, že je takový, zapřením své původní a pravé přirozenosti, která byla pohřbena pod všemi těmi uměle vnucenými falešnými já a ego stavy, by takový jedinec poté, co si uvědomí svůj ukrutný, brutální a ohavný životní styl, nebyl tvrdě a náležitě potrestán sám v sobě samotnými takovými stavy? Nemáte sebemenší představu o tom, jak jedinec takové povahy pociťuje nebo co pro tohoto jedince znamená, že najednou vnímá nebo si plně uvědomuje svůj odporný stav bytí takovou zlou a opovržením hodnou osobou. Takové vědomí a uvědomění si samo v sobě a samo sebou je v okamžiku, kdy dosáhne jeho vědomou mysl, prožíváno jako nejbolestivější, nejstrašnější a nejnesnesitelnější rozpoložení, které se ve své intenzitě a rozsahu v mnohonásobné míře plně vyrovná tomu, co protrpěli ostatní jedinci jeho rukama nebo tím, jak s nimi zacházel. Můžete toto uvědomění považovat za odvetný a spravedlivě trestající faktor takového negativního a zlého chování. Po této fázi takového osobního pekla se tento jedinec stává způsobilým pro konverzi do pozitivního stavu. A věřte Mi, během té doby by zmíněný jedinec netoužil po ničem jiném více, než být venku z negativního stavu. Během této fáze náhle prožívá takříkajíc na své vlastní kůži v nejúplnějši možné míře, co je to být zlý a negativní. Jeho oči se otevřou a on nyní ví s absolutní jistotou, co je negativní stav a jeho životní styl vůbec zač. Jakmile se taková zkušenost stane dostupnou každému v negativním stavu, nikdo si neponechá žádnou touhu pokračovat v neživotě negativního stavu.

Proč si myslíte, že bylo nutné uzavřít jakékoliv pocity nebo jakoukoliv náležitou uvědomělost toho, jaká je vůbec pravá přirozenost negativního stavu pro lidi, kteří se do něho zamilovali? Aby se skutečně mohli do něj zamilovat a následně mohli pokročit k ilustraci a demonstraci jeho pravé povahy v porovnání s pravým životem pozitivního stavu. Jinak, pokud by měli vědomě znát pravdu o jeho povaze, nikdy by se do něj

nezamilovali. Naštěstí kvůli kompletně relativní, dočasné a přechodné povaze negativního stavu, jakmile se v jejich vědomých myslích udrží plné pochopení těchto faktů, po fázi odplaty a trestu - prostředky popsány výše - přestanou milovat negativní stav. Namísto toho se navěky a natrvalo zamilují do Mne a Mého pozitivního stavu. A toto bude ten nejžádoucnější a všemi očekávaný výsledek celé historie negativního stavu a jeho lidského neživota. Samozřejmě tato spásitelská práce a vaše práce a příspěvek k tomuto úsilí tím, že jste v roli Mých pravých představitelů, nejsou nijak lehké. Ve skutečnosti je to jedna z nejobtížnějších prací a velmi často se zdá marná, nevedoucí nikam. Ale mohu vás ujistit, že její výsledek bude nejpozitivnější, a pokud ve vaší práci vydržíte v tomto ohledu až do konce, přinese nejskvělejší a nejžádoucnější ovoce. Tak to nevzdávejte!

A nyní se věnujme poslední otázce o vztahu mezi Mými pravými představiteli a jinými lidmi, kteří nejsou v takových rolích. Vzpomínáte si, jak jsme v několika předcházejících dialozích probírali téma pokušení? Jedním důležitým aspektem takových pokušení je přivést vás k ustanovení pocitu elitářství v sobě samých nebo k tomu, že jste velmi zvláštní, odlišnější, záslužnější nebo že se považujete za důležitější, než je kdokoliv jiný, kdo není zapojen do Mého Nového zjevení. Poskoci renegátů vám mohou našeptávat o vaší důležitosti založené výlučně na privilegii být součástí Mého Nového zjevení. Nakonec, jestliže v porovnání s valnou většinou lidstva má jen velmi málo lidských jedinců takové privilegium a jestliže jste jedněmi z toho mála, v tom případě musíte být velmi zvláštní, velmi důležití, velmi záslužní a vším tím dalším. A takto je na vás nastražena past negativního stavu. Toto je pro vás duchovně velmi nebezpečná situace. Pokud se i jen přiblížíte k takovým hrozným pocitům, nejste Mými pravými představiteli. Namísto toho jste plnohodnotnými otroky negativního stavu a vašeho ‚páchnoucího‘ ega.

Už jsme několikrát v předchozích dialozích psali, jaký budou mít Moji praví představitelé vztah ke všem ostatním (jakož i mezi sebou), kteří nejsou zapojeni do Mého Nového zjevení. Vlastnosti a charakteristiky, které jsme v těch dialozích použili, jsou následující: tolerance, respekt, přijetí, ocenění, soucit, pochopení, milosrdenství, odpuštění, empatie, objektivita, poctivost, spravedlnost a podobné vlastnosti založené na vaší nepodmíněné lásce a moudrosti. Také jsme ve zmíněných Dialozích rozsáhle definovali tyto rysy a vlastnosti. Není nutné je zde opakovat. Odkazuji vás na tyto dialogy. Jediná věc, kterou bych vám rád připomněl je, jak si vzpomínáte, že každý v jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí slouží nějaké důležité roli a účelu. Z toho důvodu, a je jedno, kdo to je, jak zlý, negativní nebo odlišný kdokoliv je v porovnání s vámi, je takový jedinec v té pozici a roli z nějakých velmi důležitých duchovních důvodů. Rozsahem a důležitostmi obsahu role a pozice je každý jedinec, nezáleží na tom, kdo to je, zda je, nebo není zainteresován do Mého Nového zjevení, tak důležitý, zvláštní, potřebný, užitečný a všechno ostatní, jako jste vy, kteří jste Moji praví představitelé. A myslet jinak nebo považovat se za něco odlišného se rovná bytí pod vlivem negativního stavu. Z toho důvodu, jestliže se chcete držet svých služeb a rolí na planetě Nula jako Moji praví představitelé, nikdy nepadněte do takové léčky a nikdy nebud'te svedeni o sobě takto uvažovat. Namísto toho budete mít vztah se všemi ostatními s nejvyšší laskavostí, ohleduplností, přijetím, respektem a oceněním a se všemi ostatními charakteristikami a postoji, které byly nastíněny výše a v předchozích

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

dialozích. Jaký by byl jinak rozdíl mezi vámi, Mými pravými představiteli, a všemi ostatními lidmi, kteří se považují za mnohem lepší, zvláštnější, záslužnější atd., než jste vy? Rozdíl není v tom, že se považujete za záslužnějšího, více zvláštního, mnohem lepšího atd. než kdokoliv jiný, ale že se v nejzazší skromnosti, poníženosti a pokoře nepovažujete v žádném ohledu ani aspektu svého života ani za něco menšího, ani za něco většího, než je kdokoliv jiný na planetě Nula nebo kdokoliv jiný a kdekoliv jinde. A toto je ten pravý rozdíl. A vy se takto cítíte kvůli principům a jen kvůli principům, bez jakýchkoliv podmínek nebo bez jakýchkoliv skrytých nízkých úmyslů. Pokud splňujete tento požadavek, pak se můžete považovat za Mé pravé představitele.

Ato je vše, co je potřebné vám všem dnes připomenout. V tomto okamžiku bych, Petře, doporučil pro dnešek skončit a dlouze si odpočinout.

Petr: Velmi Ti děkuji za Tvé velmi potřebné příspěvky ohledně těchto záležitostí.

Dialog stý čtyřicátý první

21. května 2000

Petr: Jak víš, v okamžiku, kdy jsem se připravil na delší přestávku v našich dialozích, jsem obdržel vícero otázek. Jak vidím, problematika odpovědnosti a zodpovědnosti každého jedince, kdo se Ti chystá položit otázky skrze mne, za ověření si s Tebou uvnitř sebe samého, zdali takové otázky je náležité položit na platformě těchto Dialogů, ještě nevstoupila do povědomí všech. Z toho důvodu kladou otázky, které by nemuselo být vhodné zodpovědět na této platformě nebo jejich užitečnost není jasná, neboť mohou být jen výsledkem plané zvědavosti. Samozřejmě je plně a kompletně na Tobě provést takové rozlišení. Takže zde jsou ty otázky ke Tvému uvážení a určení, zdali by Tvé odpovědi na ně měly být zahrnuty do tohoto konkrétního dialogu. První otázka přišla z České republiky (L. Beranová). Má zájem vědět, *zdali Ty, jako Pán Ježíš Kristus, se také zbavíš všech Svých osobních pamětí o existenci negativního stavu stejným způsobem nebo podobně, jak je tomu v případech všech ostatních relativních sentientních entit. Kam bys odložil tyto paměti? Také do univerzality-všeho, aby nezatěžovaly nikoho včetně Tebe?* Během diskuse na toto téma přišly **Martina** a **Petra** k závěru, že po eliminaci negativního stavu by měl pozitivní stav být ‚více pozitivní než pozitivní‘, protože vůbec nebude zatěžován původními nezodpovězenými otázkami. Potom Monika z České republiky by Tě ráda požádala o zvážení konceptu **meditace** a co znamená z pozice pozitivního stavu a jak by byl tento koncept charakterizován; rovněž jestli je tu nějaký rozdíl mezi stavem meditace a hloubání, přemýšlení nebo rozjímání o Novém zjevení Pána Ježíše Krista obecně.

Později ten den jsem obdržel ještě více otázek. Nyní byly položeny Tvými představiteli zde ve starých dobrých Spojených státech tyto otázky. Michael Maldonado předložil pro Tvé uvážení čtyři otázky: 1. *Dělají všichni lidé ve spánku (nebo v nevědomém módu) pozitivní práci pro Pána Ježíše Krista pro ukončení negativního stavu, nebo je tu souběžné obrácené úsilí o daleko **negativnější** výsledky u těch, kdo pocházejí z negativního stavu?* 2. *Je tu vůbec něco společného, co lze nyní zjevit, u těch lidí s podobnými typy poruch spánku nebo něco společného co do druhu vynakládaného úsilí či práce (například mezi všemi s epilepsií, nespavostí, narkolepsií atd.)?* 3. *Je u Tvých představitelů **zvládání** poruch spánku pomocí léků vždy kontraproduktivní vzhledem k ‚účelu‘, který je zajišťován nenapravitelnou nebo nezvládatelnou poruchou (jak se vztahuje buď k cíli eliminovat negativní stav, nebo ho prodlužovat) u typických lidí?* 4. *Konečně jsou nějaké poruchy spánku na jiných „**planetách**“ pseudostvoření? Následující otázka přišla od Dr. Ardyth Noremové: *Ponevadž pseudotvůrci vytvořili tuto smrtelnou zápletku, kterou nazýváme lidský život, jaká je tedy úroveň a povaha jejich zapojení do rozpletení negativních struktur lidského života? Jak se Pán Ježíš Kristus zúčastňuje této práce a jsou nějaké způsoby, kterými se nám jako představitelům radí se této práce zúčastnit? Mnoho z tohoto bylo probráno v minulém dialogu, ale snad je více informací s ohledem na to, jak jsou lidské systémy ‚narafičené‘, aby je udržely zamčené v separaci a negativitě, a jak bychom mohli přispívat k urychlení nápravy? A ještě později ten den**

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

přišla ještě jedna otázka ze Slovenska (od Mirka Leška). Ptá se na následující: *V předchozích dialogích, které se věnovaly záležitosti pravého ‚já jsem‘ versus ‚ego‘, Pán Ježíš Kristus ukázal, že jste to vy, kdo rozhoduje, zda budete fungovat ze svého pravého ‚já jsem‘, nebo ze svého ‚ega‘. Kdo je tím ‚vy‘ (zde na planetě Nula), kdo rozhoduje do jakého módu se toto přepnutí odehraje? Kdo v tomto případě má právo rozhodnutí? Protože ten, kdo činí rozhodnutí, nese odpovědnost, kdo bude ‚souzen‘ - ‚ego‘, pravé ‚já jsem‘ nebo ‚vy‘? Také, je možné, aby někdy, dokonce i když jsme si vědomě vědomi, že jsme pod vlivem našich ego stavů a snažíme se přepnout na naše pravé ‚já jsem‘, a žádáme o to, jaksi nejsme v této snaze vždy úspěšní? Konec otázek. Zdá se mi, že lidé by vždy rádi věděli více, než je Tebou zjevováno v té které době během zaznamenávání našich dialogů. Samozřejmě, předtím, než se budeš věnovat těmto otázkám a tomu, jestli si zasluhují Tvé odpovědi, snad Ty máš něco, čím by ses rád zabýval napřed. Slovo je Tvé.*

Pán Ježíš Kristus: Nuže, Petře, poněvadž se tyto otázky takříkajíc u tebe natrefily, je zřejmé, že by bylo vhodné na ně odpovědět na platformě těchto Dialogů; třebaže odpovědi na některé z nich by měly být zjevné každému, kdo má alespoň nějaký smysl pro to, jak tyto odpovědi logicky odvodit z toho, co doposud bylo v Mém Novém zjevení zjeveno. Na druhé straně je jasné, že požadavek, aby v průběhu odpovědí na jejich vlastní otázky ode Mne uvnitř jich samotných vynakládali své vlastní úsilí nebo aby pečlivě kontrolovali, jestli by jejich otázky měly být Mně předloženy skrze tebe, Petře, ještě nevstoupil do jejich vědomého uvědomění. Majíce typicky lidskou povahu, budou někteří lidé, dokonce i Moji praví představitelé, stále přehlížet tento důležitý požadavek, nehledě na to, kolikrát jim byl připomenut. Duchovní nebezpečí v tomto ohledu je ve vyvinutí závislosti na vnějších postupech, namísto svého vlastního vnitřního vstupu v tomto ohledu. Jestliže se taková závislost vyvine, v tom případě je past renegátů nastražena a jeden se může stát jejich otrokem ve smyslu, že jedinec nebude schopen učinit ani krok, aniž by nepožádal tebe, Petře, abys žádal Mě, abych jim dal to, co si myslí, že potřebují k zodpovězení svých otázek. Takže ještě jednou, prosím, nepředkládejte Mi žádné otázky skrze Petra, aniž byste ode Mne ve vás obdrželi jasné znamení, že je radno pro užitek všech to učinit. Jestliže nebudete následovat tuto radu, v budoucnosti vaše otázky nebudou zodpovězeny na platformě těchto Dialogů. Toto rozhodnutí se činí kvůli vám samotným, kvůli vaší vlastní duchovní nezávislosti a spoléhání na vaši vlastní intuici a na Mě uvnitř vás.

Výše zmíněný požadavek nás přivádí k něčemu, co je třeba dostat do vaší pozornosti (pozornost všech čtenářů těchto Dialogů) v této konkrétní době. Jsme v průběhu uzavírání jedné důležité kapitoly ve fázi současně probíhajícího posunu. Kvůli tomu probíhají také přípravy pro otevření příští důležité fáze tohoto posunu. V té fázi bude velmi zdůrazněna a bude potřebná vaše důležitá schopnost spoléhat se sami na sebe ve všech aspektech svého života a obzvláště v hledání vašich vlastních odpovědí na vaše vlastní otázky bez jakéhokoli zprostředkování. Potřebujete se naučit odrážet uspořádání, které existuje v pozitivním stavu. Jestliže jste uprostřed pozitivního stavu, je zřejmé, že všemi způsoby vašich osobních a individuálních životů máte přijmout životní styl pozitivního stavu. Protože v pozitivním stavu se všichni plně spoléhají sami na sebe ve všech aspektech svých pravých životů a pokud mají nějaké otázky, přistupují ke Mně pro odpovědi na ně přímo, bez požádání třetí osoby, aby tak učinila za ně, máte se snažit o to samé. Tato náležitá tendence vás udrží mimo vliv negativního

stavu a jeho renegátů, jejichž ne život je založen na závislosti na někom jiném a zprostředkování někoho jiného, kdož je v pozici pseudoautority.

Na straně renegátů můžete během ustanovování této nové fáze probíhajícího posunu očekávat jednu věc. Budou se všemožně snažit vás pokoušet, abyste se nespolehali na sebe ve všech aspektech vašeho života, nebo přinejmenším v některých aspektech vašeho života, ale namísto toho, abyste se pod deštníkem vaší neschopnosti nebo nepotřebnosti být takovými nebo tak činit spolehali na některé vnější činitele. Renegáti totiž udělají vše v jejich moci, aby pěstovali vaši závislost na někom nebo něčem jiném, a ne na sobě samých. Jestliže by uspěli ve svém úsilí, nejenže by vás drželi mimo bytí uprostřed pozitivního stavu, ale mohli by využít veškeré vaše energie pro své vlastní negativní účely.

Protože povaha, uspořádání a obsah další fáze právě probíhajícího posunu je taková, že vás umísťuje do postavení plného spoléhání se na sebe, je zřejmé, že posun se činí stále více k tomu, abyste kladli své vlastní otázky a dostávali své vlastní odpovědi, jež byste následně sdíleli se všemi, kteří se o to zajímají, bez jakýchkoli náznaků vnučování, nátlaku nebo vyžadování si, aby se naslouchalo čemukoli či dodržovalo cokoli, co sdělujete. Tento požadavek bude mít za výsledek, že tyto Dialogy se povedou méně početně. Takové rozmluvy se budou konat jen a jen, pokud vyvstanou otázky skutečného a pravého multiversálního významu a jen pokud tazatel bude mít jasný náznak toho, že potřebují být zodpovězeny na platformě těchto Dialogů. Je na dosah doba pro realizaci a praktikování toho, co je obsažené v těchto Dialogích a v Mém Novém zjevení obecně. Z toho důvodu je také posun od kladení otázek (nebo jejich kladení, ale i hledání odpovědí na ně ve všem, co bylo dosud zjeveno v Mém Novém zjevení) k realizaci a praktikování všech principů a idejí Nového zjevení. V tomto smyslu je zřejmé, že se také potřebujete naučit hledat své odpovědi na své otázky ve všem, co bylo řečeno v Mém Novém zjevení dodatkem k vašim vlastním snažením v tomto ohledu. Současně je potřeba, abyste se naučili ověřovat si pravdivost jakýchkoliv odpovědí, které můžete obdržet ze svého vlastního nitra vším, co je obsaženo v Mém Novém zjevení. Jak bylo několikrát předtím zmíněno, jestliže se odpovědi plně a kompletně drží principů a idejí Mého Nového zjevení, v tom případě si můžete být jisti, že přicházejí ode Mě. Jinak by přicházely od podvodného zdroje.

Takže, máte zde tři důležité zdroje pro přijímání odpovědí na své otázky. Jeden je z vašeho vlastního nitra, vaší vlastní snahou a intuicí; druhý je vyhledáním odpovědí v Mém Novém zjevení nebo jejich odvozováním (používáním vašich deduktivních schopností) z Mého Nového zjevení ve všech jeho třech zdrojích.; a třetí je, pokud vaše otázky budou skutečně mít multiversální význam, získávání odpovědí na platformě těchto Dialogů, pokud Petr bude k dispozici pro tuto důležitou práci. Avšak pokud Petr nebude již k dispozici pro tuto práci (po jeho odvolání, například; nebo z jakýchkoli jiných důležitých důvodů - ať už mohou být jakékoliv), nebo pokud z jakýchkoliv důvodů doba pro tento typ rozmlouvání pomine, v tom případě budou k dispozici pouze první dva zdroje pro zodpovídání vašich otázek po zbytek vašich životů na planetě Nula. Konec konců, různé odlišné fáze tohoto posunu budou vyžadovat odlišný přístup. Je docela myslitelné, že v jednom okamžiku vašeho času nebudou taková rozmlouvání již déle proveditelná nebo potřebná kvůli odlišným duchovním potřebám

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

a požadavkům. Toto jsou důležité požadavky pro příští fázi probíhajícího posunu. **Prosím, vezměte si toto k srdci! Je to velmi důležité!** A toto je všechno, čím Jsem chtěl dnes přispět.

Petr: Velmi Ti děkuji za toto důležité objasnění.

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo, Petře. A nyní můžeme postoupit k zodpovězení všech položených otázek. Zodpovíme je v pořadí, v jakém k tobě, Petře, přišly. Začněme s otázkou L. Beranové. Budu si pamatovat pseudojsoucno a pseudobytí negativního stavu a lidského neživota a všechny jejich ukrutnosti a hnusoty poté, co budou eliminovány na věčnost a všechny jejich zážitky budou umístěny do universalitvšeho? Odpověď na tuto otázku závisí na tom, z jakého způsobu vnímání reality se na to díváte. V některých způsobech můžete říci, že odpovědí je ‚ano‘ i ‚ne‘. Vzpomínáte si, co jsem dávno, velmi dávno (ve vašem pojetí času) o této záležitosti řekl (ve Starém zákoně Bible)? Že **Si nebudu pamatovat** jejich hříchy. Co vám toto sdělení říká? Není žádná potřeba pamatovat si cokoli této povahy. Proč je tomu tak? Protože, jak si pamatujete z předchozích dialogů, pseudojsoucno a pseudobytí negativního stavu a jeho lidského neživota není z pozice Mé Absolutní Pozitivnosti zaznamenáváno jako pravá realita; neboli jednoduše řečeno, neexistuje v pravé realitě Mého Absolutního Stavů, poněvadž je pouze iluzí zfabrikovanou relativními sentientními myslmi. Proto z tohoto hlediska není si co pamatovat nebo uchovávat v Mé paměti.

Avšak situace není tak jednoduchá. Tento pohled se může považovat za objektivní modalitu vnímání reality. Na druhé straně, jak subjektivní modalita vidí tuto situaci? Můj sestup (symbolicky řečeno) na úroveň relativních sentientních entit, které jsou ve své vlastní subjektivní modalitě, Mě klade na jejich úroveň vnímání, chápání a vzpomínání. Jak si pamatujete, Já jsem se speciálně inkaroval do jejich relativního života, abych zažil všechno tak, jak to zažívají oni. Z jejich pozice, pozice relativního, jsem dal slib, že vymažu všechny paměti spojené s čímkoli, co je obsaženo v negativním stavu a jeho lidském neživotě. Takže pokud se podíváte na všechno z jejich pozice, v tomto ohledu spadám pod stejné pravidlo jako oni.

Na druhé straně, jaká by byla situace, pokud se podíváte na tuto záležitost z pozice Mé Absolutní Znalosti všech a všeho? Obsahovala by tato pozice nějaké vzpomínky spojené s negativním stavem a lidským neživotem? Samozřejmě, že by obsahovala, ale pro Mě Osobně by to nebyl rušivý jev, protože jsem především dal Své Vlastní Svolení, aby iluze negativního stavu a jeho lidského neživota vešla do své pseudoreality, to za prvé; a za druhé, Absolutní Vědění důvodů pro takové svolení a jeho následek a užitečnost, které poslouží ve prospěch všech, by daleko převážilo jakoukoliv možnou škodu z toho, že mám takové paměti v Sobě. Pohlížel bych na ně jako na něco, co bylo potřebné pro uchování zdravého rozumu všech sentientních entit a pro poskytnutí jim absolutní svobody volby v jejich konečném zvolení plnosti a kompletnosti pravého života pozitivního stavu. Pokud by nebyl žádný jiný možný způsob, jak nastolit tuto plnost a kompletnost, v tom případě by to bylo z velmi ušlechtilého a dobrého důvodu, aby se povolilo něco takového jako negativní stav a jeho lidský neživot. Takže jak z tohoto vidíte, vynalézt, zahájit a dát do pohybu negativní stav a jeho lidský neživot bylo v zásadě dovoleno z dobrého důvodu. Protože je dobrý, dobrota toho je nakonec pozitivní.

Tudíž v Mé Absolutní Mysli není nic negativního v nich obsaženého, protože závěrečný výsledek je to, co se počítá, a ne jeho postupy a projevy. V tom smyslu tudíž jediné paměti, které budou uchovány, budou vždy a pouze dobré a pozitivní. Jak vidíte z tohoto popisu, nejen Já ve Svém Absolutním Věděni a Pamatování, ale také všechny sentientní entity budou vidět a pamatovat si jen výsledky, a nikoli jejich přechodné a dočasné procesy a manifestace. Protože výsledky jsou v tomto ohledu vždy pozitivní a dobré, proto i jejich paměti budou také vždy dobré a pozitivní. V tomto smyslu nebude k zapamatování nic negativního, špatného, zlého nebo falešného. Takto se může interpretovat Můj slib vymazat jejich prohřešky, jakož i jejich paměť o nich.

Ze všeho uvedeného výše můžete dojít k závěru, že předpoklad Martiny a Petry, že pozitivní stav bude více pozitivní po obdržení všech odpovědí na existenční otázky a poté, co už více nebude negativního stavu a lidského neživota, je správný. Je jen logické se domnívat, že pokud pozitivní stav není v současnosti ve stavu, procesu a kondici své plnosti a kompletnosti a pokud je zatížen neživotem negativního stavu a lidským neživotem, je v tom případě jeho pozitivnost také neúplná. Konec konců termíny ‚plnost a úplnost‘ nic nevyklučují. Na druhé straně nedostatek této plnosti a úplnosti znemožňuje, aby cokoli plně a úplně projevilo svou povahu. Proto jakmile v tomto smyslu bude ustanovena plnost a kompletnost pozitivního stavu, bude více pozitivní neboli plně a úplně pozitivní, převyšující cokoli, co v současnosti existuje. Z toho důvodu můžete říci společně s Martinou a Petrou, že pozitivní stav bude pozitivnější než pozitivní. Je to velmi pěkná metafora.

A nyní se věnujme otázce Moniky. Odpověď na její otázku by měla být zřejmá ze všeho, co je obsaženo v knihách Mého Nového zjevení. Z pozice pozitivního stavu, protože všichni jeho obyvatelé jsou vždy ve stavu niternosti, můžete říci, že jsou v neustálém meditativním stavu. Niternost se rovná meditaci. V pozitivním stavu mají meditace, hloubání, rozjímání, uvažování a přemýšlení o něčem atd. stejný význam a konotaci. Tudíž v tomto smyslu v pozitivním stavu neexistuje žádný rozdíl mezi meditací, hloubáním, rozjímáním, přemýšlením, uvažováním atd., protože všechno toto se děje ve stavu jedincových niterností. Odlišná situace je s lidmi na planetě Nula nebo s jinými obyvateli zóny vymístění. V jejich případě, protože byli odkloněni od stavu svých niterností a umístěni do stavu svých zevnějších, aby se ustanovil nějaký kontakt s jejich niterným stavem, byly vyvinuty komplikované metody, které předepisují nebo poskytují jedinci způsob, jak takové kontakty učinit. Tyto metody a procedury byly zahrnuty pod názvem meditace (například transcendentální meditace). Abyste mohli medитovat, musíte udělat určité věci, které by vás vedly do stavu ponoření se do sebe samých, v kterémžto stavu byste mohli být schopni učinit kontakt se svojí vlastní niterností. Tyto metody a praktiky se staly ritualistickými a dogmatickými prostředky, s nimiž tohoto lze dosáhnout. Kvůli tomu byly v jisté době totálně a kompletně převzaty negativním stavem, a samy o sobě se staly negativními, dávající svým praktikantům velmi falešný dojem, že jsou ve stavu své vlastní niternosti, zatímco ve skutečnosti jsou ve falešném stavu pseudoniternosti.

Na druhé straně, z typicky lidského pohledu, když o něčem hloubáte nebo přemýšlíte či rozjímáte, nevyžaduje to od vás podstoupit tyto pracné kroky, které by vám umožnily hloubat nebo přemýšlet či rozjímat. Takže v lidském pojetí je rozdíl mezi meditací a

rozjímáním, hloubáním a přemýšlením, protože lidé nejsou ve stavu svých niterností, jako je tomu v pozitivním stavu. Avšak trochu odlišná je situace u vás, Mých pravých představitelů. Již nepotřebujete procházet složitými kroky, rituály a procedurami, abyste mohli meditovat, přemýšlet, hloubat nebo rozjímat o čemkoli a nejen o Mém Novém zjevení. Tím, že máte Mé Nové zjevení, přemýšlením, hloubáním nebo rozjímáním o něm nebo soustředěním se na jeho ideje automaticky ustanovujete meditativní stav nebo, když použijeme lepší a náležitější slova, stav své niternosti. Tímto se přibližujete pravému životu pozitivního stavu. Takže v tomto ohledu pro ty, kteří čtou a bezpodmínečně přijímají Moje Nové zjevení, neexistuje žádný rozdíl mezi chápáním významu a stavu meditace, přemýšlení, hloubání, uvažování nebo rozjímání. Pro vás je to vše stejné. Tato vaše situace odráží vaši pozici uprostřed Mého pozitivního stavu.

Nyní se věnujme otázkám Michaela Maldonada. Jak víte, různí jedinci ve svém jedinečném a nenapodobitelném charakteru osobnosti a ve svých vlastních specifických rolích, určeních a pozicích se velmi odlišují svými příspěvky k dosažení výsledku negativního stavu a jeho lidského neživota. V tomto smyslu jsou jejich energie a jejich konání plně využity pro tento důležitý duchovní účel. Jaké jsou faktory přispění k tomuto výsledku? Na jedné straně, pro pravé představitele pozitivního stavu (ať už otevřeně, či skrytě) je to činit důležitou práci pro Mě a Můj pozitivní stav ve všech aspektech a stavech jejich životů. Kvůli tomu, když spí, nebo jsou v jakémkoliv jiném vědomém nebo nevědomém způsobu, jsou všechny jejich práce vykonávány pro ukončení negativního stavu. Na druhé straně, jestliže něčí role, určení a pozice je být představitelem negativního stavu, v tom případě jsou jeho práce v jakémkoliv modalitě (během spánku, nebo v jakémkoliv vědomém či nevědomém módu) vykonávány pro vítězství negativního stavu na planetě Nula a kdekoli jinde. Takže ano, někteří jedinci provádí kladné práce směrem k ukončení negativního stavu a někteří směrem k jeho vítězství. Avšak mějte na mysli, prosím, že tito jedinci, jejichž role je přispět veškerou svojí prací a úsilím k vítězství negativního stavu, nakonec také přispívají k pozitivnímu výsledku všeho, co souvisí s tímto cyklem času/stavu/procesu. Konec konců, jak si pamatujete, v tom samém okamžiku, kdy negativní stav pseudovítězí, si podepíše svůj vlastní ortel smrti, v němž se následně po tomto pseudovítězství stane mrtvým a již nepotřebným. V tom okamžiku ho více nebude. Takže, z tohoto pohledu můžete logicky dojít k závěru, že bez ohledu na to, co kdo dělá, zda během spánku, nebo v nějakém druhu nevědomé či vědomé modality, oni všichni nakonec slouží Mně pro ukončení negativního stavu.

Je zajímavé si všimnout, že uvědomění si těchto faktů ohledně výsledku negativního stavu a lidského neživota je takové, že jeho pseudovítězství je v tom samém okamžiku jeho věčné ukončení, a v žádném případě neodrazuje obyvatele zóny vymístění a všechny ostatní propagátory pseudokauzy negativního stavu před všemožným úsilím dosáhnout bodu jejich pseudovítězství. Jednoduše řečeno, oni nevěří, že se něco takového může stát - bez ohledu na to, kolikrát jim tato fakta připomínáte. Nicméně tato znalost a uvědomění budou v okamžiku pseudovítězství a ukončení negativního stavu (což se přihodí v naprosto stejné době) využity pro otevření jejich pamětí a pro jejich uvědomění si svého dobrovolného statusu své účasti ve všem, co souvisí

s negativním stavem a lidským neživotem. Takové vědomé uvědomění si těchto faktů jim velmi usnadní konvertovat zpět do pozitivního stavu, kam nakonec všichni náležejí.

Na druhou Michaelovu otázku o tom, co je společné lidem s podobnými typy poruch spánku nebo co mají společné co do druhu úsilí nebo prováděné práce, se může říci, že to jediné, co je jim společné, lze nalézt je v jejich příznacích a způsobu, jakým se zevně projevují. Avšak toto společné končí právě zde. Důvody, proč si někdo zvolil mít takové poruchy spánku, a jaký druh snažení nebo práce vykonává takovou kondicí nebo jakým druhům účelu, ponaučení, ilustrace nebo demonstrace jimi slouží, jsou nekonečně rozdílné. Jsou totálně a kompletně individualizované a zosobněné ve všech svých aspektech. Z toho důvodu každý jedinec, který může mít takové poruchy spánku, je odpovědný a zodpovědný za to, že Mě požádá ve svém individuálním stavu a úsilí o odhalení toho, co lze o těchto potřebách, účelech a výsledcích všech takových rozpoložení zjevit. Avšak mějte na mysli, prosím, že ve většině případů bylo dohodnuto, že cokoliv, co souvisí s duchovními příčinnými faktory takových kondicí, nemusí být dostupné k poznání až do odvolání z planety Nula. Takovou předčasnou znalostí by mohla být ohrožena efektivita práce nebo důležité specifické ponaučení, které se takovými kondicemi poskytuje. Také jsou na místě bezpečnostní opatření. Z toho důvodu se na platformě těchto Dialogů nemůže nic více o této situaci říci.

V odpovědi na Michaelovu třetí otázku o kontraproduktivnosti ovládnutí poruch spánku pomocí léků (on používá termín ‚narkotika‘) dostupných pro tento účel, zde jde opět a zase o účel, cíl, důvod atd., pro který byly poruchy spánku nebo jakékoliv potuchy vůbec zvoleny. Ve velmi obecném a širokém smyslu se vůbec nic, co umožňuje zvládat poruchu zdravotní kondice, a tímto umožňuje každému jedinci provádět užitečnou práci nebo povolání a vést relativně normální život v porovnání se všemi ostatními, kteří netrpí takovou poruchou, se nemůže považovat za kontraproduktivní. Ve skutečnosti to v takovém případě slouží užitečnému účelu. Cokoliv slouží užitečnému účelu, je vždy přivedeno ode Mě. Musíte chápat, že jsem z některých velmi důležitých duchovních důvodů povolil také využití mnoha zevních prostředků (jako například léků) pro dosažení mnoha pozitivních cílů nebo výsledků. Cokoliv eliminuje, nebo přinejmenším efektivně zvládá jakoukoliv narušenou zdravotní kondici, nemůže být považováno za negativní. Ve skutečnosti je to svým výsledkem pozitivní. Protože to je pozitivní, vychází to ze Mne. Jeden z mnoha důvodů, proč jsem povolil tento druh využití v lidském neživotě, je ilustrovat a demonstrovat, že takové zevnější neduchovní prostředky mohou také sloužit pozitivnímu výsledku. Co vám tato situace říká? Jak se zmínilo výše, v konečném smyslu všechno slouží k ukončení negativního stavu. Protože základním principem neživota negativního stavu a jeho lidského neživota je všechno nepořádné, potom cokoliv zvládá nebo udržuje tuto nepořádnost pod kontrolou (ať je to cokoliv) nebo cokoliv přispívá k její eliminaci, je velmi produktivní. A jedinci, kteří souhlasili mít takové poruchy, ilustrují a demonstrují tento fakt jejich ovládnutí a takovým úsilím poskytují důležité ponaučení všem.

Odpověď na Michaelovu poslední otázku logicky vyplývá z toho, co bylo řečeno výše. Protože celé pseudostvoření je založeno na pseudoprincipu nepořádku, jakékoliv jeho ‚planety‘, stavy, kondice nebo cokoliv, co má, budou rozhodně také mít poruchy spánku nebo jiné poruchy. Protože jiné pseudodimenze pseudostvoření jsou v pozici

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

příčinných faktorů nebo mají plán všeho, co se koná na planetě Nula, jejich poruchy jsou jistým způsobem mnohem vážnější a mnohem závažnější než ta nejhorší možná rozpoložení jakéhokoliv člověka na planetě Nula. Takže ano, mají ty nejvážnější poruchy spánku, nebo to, s čím tyto poruchy duchovně souvztaží.

V odpovědi na Ardythinu otázku o současné úrovni a povaze zapojení se pseudotvůrců do rozplétání negativní struktury lidského života a toho, jak se účastním v této práci, a jestli jsou nějaké způsoby, které jsou doporučeny Mým představitelům, kterými by se podíleli na této práci, si buďte vědomí, že ve znalosti všech aspektů tohoto procesu existuje značný stupeň duchovního nebezpečí. Ta část otázky o ‚jak‘ a o ‚povaze‘ je nejvíce zranitelná, protože kdybych ji popsal, dalo by to renegátům a jejich poskokům všechny nezbytné informace, po kterých tak zoufale pátrají, aby se vyhnuli nebo učinili velmi obtížným završení této důležité práce. Renegáti velmi dobře vědí, že konečný výsledek osudu jejich negativního neživota závisí na tom, do jaké míry bude tato práce úspěšná. Úspěšné zakončení tohoto rozplétání znamená jejich konec. Z toho důvodu hledají jakékoliv možné cesty, které by jim pomohly buď zcela podkopat tuto práci, nebo ji pozdržet do nejzazší možné míry, aby její důsledek mohl být pozdržen na neurčito. Jedno vám ale mohu říci: Je zvláštní skupina renegátů, jejichž úkolem je nalákat Moje představitele, aby se ptali na takové otázky, jejichž odpovědi by jim poskytly klíč k tomu, jak pracuje Moje Božská Prozřetelnost v souvislosti s ukončením neživota negativního stavu a lidského neživota, a aby se tak mohli vměšovat do této práce. Takže buďte velmi opatrní v tom, jaké druhy otázek kladete.

To jediné, co o tomto úsilí lze říci, že pseudotvůrci s Mojí plnou účastí, stejně tak jako s plnou účastí všech členů Nového vesmíru, vynakládají všeobšáhlu snahu na rozmotání nejen negativní struktury takzvaného lidského života, ale také povšechnosti negativního stavu. Koneckonců takové úsilí se nemůže omezit pouze na výsledek lidského neživota. Hlavní snaha musí v tomto ohledu být směřována k eliminaci povšechnosti negativního stavu a následně jeho lidského neživota. Jedno je závislé na druhém.

Vaše přispění v této práci, v roli Mých pravých představitelů, zcela leží na způsobu, jakým fungujete, jakým se chováte, jednáte, hovoříte, přemýšlíte, cítíte, projevujete city a vůli a jakým zacházíte se Mnou, se sebou a jeden s druhým. Jestliže tento způsob je založen na přijetí a praktikování všech principů Mého Nového zjevení, naplňujete svoji odpovědnost nebo, lépe řečeno, významně přispíváte k rozplétání negativní struktury lidského aspektu své přirozenosti konkrétně a lidského neživota a neživota negativního stavu obecně. Současně metody, dynamika a procesy této práce jsou zakořeněny v tom, z jaké pozice v tomto ohledu fungujete. Abyste skutečně přispívali tomuto ušlechtilému cíli, vaše snaha by měla být směřována zcela k fungování z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘ s plnou kontrolou nad svými lidskými ego stavy. Čím více fungujete z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘, tím více přispíváte k tomu rozplétání. Na druhé straně, kdykoliv přepnete na fungování z pozice vašeho ega, tímto posilujete toto smrtelné zapletení a následně přispíváte k prodlužování neživota negativního stavu.

Záležitost přepínání mezi vašim pravým ‚já jsem‘ a vašim ‚egem‘ nás přivádí k otázkám položeným Mirko Leškem. Jaký je přepínací mechanismus, kterým se uskutečňuje

takové přepínání, a kdo činí rozhodnutí o tom, do jaké modality se takové přepínání provede; neboli kdo má právo na takové rozhodnutí, a tedy, kdo je odpovědný a kdo bude souzen za taková rozhodnutí? Toto všechno jsou hluboce duchovní, mystické a filosofické otázky související s povahou, strukturou, dynamikou a funkcemi sentientních myslí obecně a lidských pseudosentientních myslí zvlášť. Aby se náležitě pochopila komplikovanost tohoto uspořádání, potřebujeme se věnovat některým obecným strukturálním plánům sentientní mysli obecně a lidské pseudosentientní mysli zvlášť.

Začneme s definicí pojmu ‚individualita‘. Z duchovního pohledu je individualita jedinečný souhrn aspektů, stavů, dynamik, procesů a kondicí, kterými každá sentientní mysl vykonává své individuální a zosobněné jsoucno a bytí. Tento souhrn ve své relativní kondici odráží Moji Absolutní Individualitu a všechny Její Aspekty, Stav, Dynamiky, Procesy a Kondice. Aby se mohlo toto vykonávání udát, individualita je vybavena jistými druhy nástrojů, stavebními bloky a konstrukčními součástmi, jež každému jedinci umožňují, aby ve své vlastní individualitě byl tím, čím je. Takže, jak víte, ve svém konglomerovaném stavu se individualita skládá ze své vlastní individualizované a zosobněné Duchovní mysli, vnitřní mysli a vnější mysli. V jejich sjednocující a sjednocené kondici ustavují realitu jsoucna a bytí té individualizované sentientní mysli. Ústředním jádrem této mysli je plně vědomé uvědomění si sebeuvědomování. To je zakořeněno v sebe si uvědomujícím (svých stavů a procesů) pravém ‚já jsem‘. Z této pozice sebeuvědoměného ‚já jsem‘ se určují a ovládají všechny funkce a vše ostatní všeobecně. Protože toto ‚já jsem‘ se ve své struktuře a povaze odvozuje z Povahy a Struktury Mého Absolutního ‚JÁ JSEM‘, jeho veškerý obsah a význam je čistá pozitivita a dobrota pramenící z Mé Absolutní Pozitivnosti a Dobroty. Z toho důvodu, pokud kdokoliv funguje ze svého pravého ‚já jsem‘, funguje pouze dobrým a pozitivním způsobem; jinak řečeno, v tomto případě on/ona funguje ze Mě.

Toto je uspořádání, které existuje v pozitivním stavu. Dokud toto uspořádání trvale pokračuje, negativní stav nemá žádnou šanci se udržet v mysli kohokoliv. Aby se vynalezl, aktivoval, ustanovil a plně manifestoval neživot negativního stavu a jeho lidský neživot, bylo nutné přijít s ideou něčeho zcela odlišného od existujícího uspořádání pozitivního stavu. Tedy pokud je ústřední jádro života uvědomění sebe si uvědomujícího ‚já jsem‘ a pokud všechno v jsoucnu a bytí je ovládáno a určováno funkcemi toho sebeuvědoměného ‚já jsem‘, v tom případě bylo nezbytné vynalézt stav, který by měl zcela odlišné uspořádání. V tom odlišném uspořádání je vědomí, že je tu něco takového jako sebeuvědomělé ‚já jsem‘ a jeho určující a vládnoucí pozice, izolováno, odděleno, potlačeno a uvedeno do nevědomého módu a následně nahrazeno něčím, co se podobá pravému ‚já jsem‘ v tom, že je to schopné o sobě mluvit nebo přemýšlet jako ‚já jsem‘, které ale nicméně nemá žádné pojetí o tom, co všechno a všichni včetně sebe sama jsou vůbec zač. Jak byste byli schopni správně ovládat všechny aspekty svého života, když nevíte, co je život a všechno ostatní související s životem obecně zač? Tato náhražka pravého ‚já jsem‘ dostala název ‚ego‘. Toto ego bylo uvedeno do vládnoucí pozice všech aspektů pseudoživota a lidského neživota. Současně bylo uvedeno do nepřátelské pozice k pravému ‚já jsem‘, aby nic z pravého ‚já jsem‘ nemohlo ovlivňovat funkci toho ‚ega‘. Bylo ustanoveno neustálé nepřátelství mezi pravým ‚já jsem‘ a ‚egem‘.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Faktor nepřátelství je obsažen v symbolickém popisu událostí, které se staly v zahradě Eden. Jak si pamatujete, řekl jsem hadovi následující slova: ‚A vložím nepřátelství mezi tebe a ženu a mezi tvoje sémě a její Sémě.‘ (genesis 3:15). V této konkrétní konotaci představuje had ‚ego‘ a žena a její Sémě představuje pravé ‚já jsem‘, ve kterém Já přebývám (Sémě).

Jak vidíte z těchto faktů, není možný žádný kompromis mezi pravým ‚já jsem‘ a ‚egem‘ nebo mezi pozitivním stavem a negativním stavem; nebo mezi typickým lidským neživotem a pravým životem ‚já jsem‘ každého v jakémkoliv z jeho aspektů a projevů. V tomto případě had také představuje uměle zbudovanou pseudomysl v jejím pseudointegrovaném stavu, která se skládá ze své vlastní pseudoduchovní mysli, pseudovnitřní mysli a pseudovnější mysli. Tato pseudomysl je navrstvena na pravou mysl a tímto stavem navrstvení je pravá mysl ve všech svých aspektech pohřbena pod pseudomyslí. Ústřední vládnoucí a určující jádro této pseudomysli je ve všech jejích aspektech ‚ego‘. Aby toto ego náležitě fungovalo, potřebuje mít v každé době kontrolu a potřebuje udržovat všechny aspekty pravé mysli, které jsou zakořeněné v ‚já jsem‘ pravé mysli, v nevědomé modalitě. Z toho důvodu valná většina negativního stavu a lidského neživota nemají vědomé uvědomění si tohoto uspořádání. To byl jediný způsob, jak neživot negativního stavu a jeho lidský neživot mohl vzkvétat ve svém vlastním pseudojsoucnu a pseudobytí.

Tak, jak vidíte z tohoto uspořádání, v negativním stavu a lidském neživotě máme následující strukturu týkající se jejich individualit: Pravá sentientní mysl se svým jádrem jako pravé ‚já jsem‘, které je/jsou v nepřístupné a nevědomé modalitě; pseudosentientní mysl se svým jádrem jako falešným ‚já jsem‘ neboli svým ‚egem‘, které je/jsou v přístupné a vědomé modalitě; a jejich schopnost fungovat pouze z pozice jejich vědomé modality, zakořeněné v ego stavech. Kdykoliv kdokoliv v negativním stavu a lidském neživotě řekne ‚já jsem‘, uvědomění si tohoto typu ‚já jsem‘ se neodvozuje z jeho pravého ‚já jsem‘, ale ze schopnosti jeho ega pojmát samo sebe, jako že je svým vlastním ‚já jsem‘. Takže tito lidé nemají žádné jiné vnímání a přesvědčení, než že fungují ze svého ‚já jsem‘. Koneckonců jsou schopni říci slova ‚já jsem‘.

Avšak situace se stane zcela odlišnou, jakmile se stanete vědomě uvědomujícími si toto uspořádání, jež existuje v negativním stavu a v lidských aspektech vaší povahy. V tom okamžiku, a toto je pravdou pro ty, kteří jsou Mými představiteli, se stanete plně vědomě vědomí tohoto uspořádání. Jakmile se jednou stanete vědomě vědomi těchto faktů, stanete se odpovědny za způsob vašeho fungování - z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘, nebo z pozice vašeho ‚ega‘. V tomto teoretickém smyslu se ta část vaší individuality, kterou lze nazvat ‚ty‘ stane odpovědná za přepnutí. V tomto smyslu se to ‚ty‘ může považovat za vědomě uvědomělou část vaší úplnosti, která obnáší nejen znalost toho, že má uvnitř své individuality pravé ‚já jsem‘, jakož i falešné ‚já jsem‘ neboli ‚ego‘, ale prostřednictvím své vůle a touhy je také odpovědná za přepínání z jedné modality do druhé. Jakmile se stanete vědomě vědomi této situace, vaše vůle, vaše sklony, vaše chtění, vaše touhy a podobné atributy ve vás určí, z jaké pozice budete fungovat.

V tomto smyslu to není až tak o tom být si hmatatelně vědomi jádra své pravé sentientní mysli - vašeho pravého ‚já jsem‘, ale jak a jakým způsobem ukazovat svoji individualitu, postoje a funkce. Jestliže ukazujete ve svém chování, postojích a ve všem ostatním takové vlastnosti jako nejvyšší možnou laskavost, lásku, respekt, pochopení, skromnost, pokoru, poníženost, trpělivost, vytrvalost, rozhodnost, dobrotu a všechny ostatní podobné rysy a vlastnosti, a jestliže jim připisujete, že jsou dary ode Mne, Kdož Je v jejich Absolutní Kondici, v tom případě fungujete ze svého pravého ‚já jsem‘ a nakonec ze Mne ve vás. Na druhé straně, kdykoliv ukazujete ve svém chování, postoji a ve všech ostatním takové vlastnosti a rysy jako zlost, nepřátelskost, krutost, pomstu, nenávisť, sobeckost, neodpuštění, zášť, neúctu, netoleranci, nemilosrdnost, nevšímavost, sprostotu, sebepovyšování, vychloubáčství, aroganci a všechny podobné negativní vlastnosti a rysy, považující se za důležitější, zvláštější, odlišnější, záslužnější a báječnější a za mající toho daleko více, než kdokoli jiný, v tom případě fungujete z pozice vašeho ega.

Takže na základě těchto faktů můžete říci, že odpovědnost za všechny tyto faktory spočívá ve vašem vědomém uvědomění si tohoto uspořádání. V tomto smyslu je to ‚ty‘ a v něm vaše vůle, sklony, chtění a touhy, co má právo rozhodnutí, jakož je i souzeno za taková rozhodnutí a přepínání. Pravé ‚já jsem‘ nemůže být souzeno, protože nemá příležitost se plně, nebo dokonce ani částečně, projevit ve vašem životě. Ego je slepé a vadné, nevědoucí nic jistě. Protože ‚ego‘ je umělý, přechodný a dočasný výtvar, není odpovědné za nic, a proto nemůže být souzeno. Pouze ten, kdo si vědomě (jakož i nevědomě) uvědomuje všechna tato fakta, je odpovědný a zodpovědný za všechna svá rozhodnutí a přepnutí. Tedy v tomto smyslu je to ‚ty‘, kdo je v té pozici a roli.

A konečně, jak je možné, že někdy, i když jste si vědomě vědomi, že jste ovládáni svými ego stavy, a vy chcete a žádáte o přepnutí na vaše pravé ‚já jsem‘, nějak ve svých snahách nejste v tomto ohledu úspěšní? Odpověď na tuto otázku má ve většině případů individualizovanou a zosobněnou povahu. Důvody pro takové příležitostné selhání by byly velmi odlišné od jednoho jedinice k druhému. To, že se to stává, nemá všezahrnující důvody, hodící se na všechno. To vše závisí u každého na osobních a individuálních úmyslech, motivacích, sklonech, chtění, touhách, přáních atd., se kterými se snaží ovládat své ego a se kterými se pokouší fungovat z pozice svého ‚já jsem‘. Proto se radí, kdykoliv se nacházíte v tomto druhu nesnází, velmi pečlivě prozkoumejte všechny aspekty svých úmyslů, motivací, tužeb, přání, chtění, sklonů atd., se kterými přistupujete k tomuto přepínání, stejně tak jako i ke svému požadavku o pomoc ve vašem úsilí v tomto ohledu. Na druhé straně jsou některá selhání v takových případech také povolena, aby ilustrovala a demonstrovala tvrdohlavou, neoblomnou, strnulou, zarputilou a neochotnou povahu negativního stavu a jeho lidského neživota. Současně také ukazují, že nehledě na počet selhání, který by kdokoli z Mých představitelů v tomto ohledu zažil, nikdy se nevzdají ve vynakládání trvalých úsilí fungovat z pozice svého pravého ‚já jsem‘, to je z pozice pozitivního stavu a konečně z pozice Mě v nich. A o tomto všechny tyto věci vůbec jsou.

V tomto okamžiku bych nyní, Petře, navrhol skončit. Jdi a dlouze odpočívej a užívej si, jak je to jen možné při tvé křehké fyzické kondici.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Petr: Velmi Ti děkuji za všechny tyto zajímavé odpovědi. Beru si Tvoji radu k srdci. Tak příště - pokud vůbec.

Dialog stý čtyřicátý druhý

25. května 2000

Petr: Vnímám to tak, že bys rád pokračoval v dalším rozpracování tématu ‚já jsem‘ oproti ‚egu‘ a ‚přepínacího mechanismu‘. Také jsem obdržel nějaké otázky od Erin Martzové z USA a Borise Belly ze Slovenska. Erininy otázky jsou následující: *Abych rozuměla mostu mezi starými a novými pojetími, Swedenborg popsal ‚proprium‘ jako stav sobeckosti, který existuje před duchovní regenerací. Jak se tento pojem odlišuje od ego stavů popsaných v Novém zjevení Pána Ježíše Krista, kterých se jedinci musí zbavit, aby žili ze svého ‚já jsem‘? A kromě toho, z pohledu dopadu Jeho/Její Nové Přirozenosti na celé Stvoření, byl koncept ‚manželské lásky‘ od Tebe tak nutný, že ho tehdy bylo nutné diskutovat, nebo byl povětšinou tvořen ze Swedenborgova mentálního a morálního hlediska (někteří se přou, jestli to byla božsky inspirovaná kniha)? V konceptu manželské lásky Swedenborg probírá postup manžela a manželky, kteří se poznají nejprve z nitra a potom ze zevnějšku, což odráží správný duchovní řád. Ale současně mnohá pojetí napsaná Swedenborgem v jeho knize Manželská láska se jeví jako zaujatá vůči ženám. Odráželo to sociální klima jeho doby, nebo byl tento koncept nutným krokem, aby se vytvořil most k diskusi Nového zjevení o probíhání a významu sexuality v pozitivním stavu? Konec Erininých otázek.*

Otázky Borise Belly jsou následující (překládám je): *V Dialogu 130. byl diskutován pojem universalita-všeho. Rád bych z pozice mnohovesměrného významu věděl, jak by mohlo být pro kohokoli užitečné mít potřebu dostat do své pozornosti cokoli v dalším cyklu, co bylo prožito během současného cyklu času/stavu/procesu, tím, že vstoupí do universalita-všeho a znovu prožije a vyvolá si všechno, co je potřebné prožít a pamatovat si o tom, co nevolit a jakým nebýt, a pokud idea odmítnutí Pána Ježíše Krista jako jediného Zdroje věčného života byla odstraněna a eliminována z myslí všech sentientních entit ve Stvoření? A s tím je spojena ještě jedna otázka: Můžeme se dozvědět o tom, jaké bude využití universalita-všeho pro věčné ponaučení sentientních entit, které se zúčastnily současného cyklu času (a které už prožily to, co nevolit a jakými nebýt, a které se naučily nikdy nevolit ideu odmítnutí pravého života Pána Ježíše Krista) nebo co to znamená pro možnost, že se entity budou opět učit a opět si budou připomínat to, co si nezvolit do své otevřené paměti? Mimochodem, co víme o paměti jako takové? Bude každá nově stvořená sentientní entita v novém cyklu času/stavu/procesu zažívat z universalita-všeho postup poučení o neživotě negativního stavu, aby idea odmítnutí pravého života nebo touha zažít neživot negativního stavu neměla místo v plnosti pozitivního stavu, zrovna jako proces ponaučení, který bude k dispozici v universalitě-všeho? Konec Borisových otázek. Jak chceš v tomto ohledu postupovat?*

Pán Ježíš Kristus: Rozpracujeme nejprve trochu více záležitosti ‚já jsem‘, ‚ega‘, ‚vy‘ a ‚přepínacího mechanismu‘. (Mirkova původní otázka zaznamenaná v Dialogu 141.). Je to extrémně obtížné pro lidskou vědomou mysl pojmout nebo pochopit takové teoretické výtvořky, jako ‚já jsem‘, ‚ego‘, ‚vy‘, ‚přepínací mechanismus‘ a podobné

zdánlivě abstraktní pojmy. Ve zkušenostním režimu lidské mysli o nich není nic zjevné. Jejich manifestace se odehrává nebo se odráží v chování každého, v jeho postoji a životním stylu. Je ale velmi důležité tyto pojmy náležitě chápat, aby se ustanovila nejpotřebnější a nejžádoucnější pozice, ze které si každý volí fungovat. Kdo nebo co z nich je koordinujícím anebo řídicím faktorem? Kdo nebo co má odpovědnost za rozhodovací proces a za následné výsledky jakýchkoliv jednání, chování, postojů, vztahů nebo čehokoliv, co máte? Je něco v celku systému lidské mysli nebo lidské individuality, co má takovou důležitou roli nebo funkci? V tomto okamžiku vylučuji z tohoto rozpracování jakékoliv sentientní entity umístěné v pozitivním stavu, protože v jejich případě postrádají plně aktivní ego stavy, které by jim vládly a ovládaly jejich rozhodovací postup. Co přesto mají, je potenciál pro vývoj ego stavů. Tento potenciál vyvěrá z ideje, že smí, pokud si to přejí a zvolí si tak svojí svobodnou vůlí a volbou, odmítnout Mne jako zdroj svých životů, stejně tak jako jakéhokoliv života. V takové schopnosti je v nich zakořeněna možnost aktivovat ego stavy. Samozřejmě, pokud si tak zvolí, v tom případě se budou nacházet v negativním stavu nebo vypadnou do negativního stavu, nabývajíce stejné strukturální utvoření svých myslí, jako má kdokoliv jiný v negativním stavu a lidském neživotě.

Avšak v tomto bodě budeme hovořit pouze o lidské mysli nebo lidské individualitě, protože uvnitř té mysli nebo individuality jsou takzvané abstraktní výtvořky ve formě ‚já jsem‘, ‚ega‘, ‚vy‘ a ‚přepínacího mechanismu‘ nejnápadnější a nejmáratelněji se manifestují. Ještě jednou: otázkou je, jestli je něco uvnitř lidského systému (nebo systému jakékoliv sentientní mysli), co přesahuje jakékoliv tyto manifestace a co je plně kontroluje, a tedy je odpovědné za rozhodovací postupy a jejich rozličné výsledky. Pamatujte si něco, co bylo zaznamenáno v jednom z dřívějších dialogů o Mé Absolutní Přirozenosti a o tom, jak tu je ta integrální část Mé Přirozenosti, kterou nemůže žádná relativní sentientní mysl pojmenovat anebo vyslovit anebo pochopit či pojmout? Bylo to pojmenováno jako ‚Nepojmenovatelné Jádru Mé Absolutní Přirozenosti‘, které se pojímá jako sjednocující, vytvářející, udržující, řídicí, vládnoucí a ovládající Zdroj všech a všeho v jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí (v pseudojsoucnu a pseudobytí s výjimkou vytváření nebo bytí zdrojem). Pokud vezmete v úvahu, že původní relativní sentientní mysl byla utvořena a uspořádána podle Absolutního vzoru Mé Absolutní Sentientní Mysli, potom v tom případě, logicky řečeno, musí podobně obsahovat něco ve své struktuře, co přesahuje celek všech komponent té mysli a co integruje, koordinuje, ovládá, kontroluje, upravuje a řídí všechny aspekty té mysli ve všech jejích manifestacích. Lidská mysl není výjimkou z tohoto pravidla.

Ve stejném rozsahu, v jakém je tento faktor ve Mně nepojmenovatelný a nepochopitelný, můžete pojímat, že tento přesahující stav uvnitř systému sentientní mysli, stejně jako i v lidském systému, je také nepojmenovatelný a nepochopitelný. Přinejmenším, pokud se to týká systému sentientní mysli a lidského systému, až do současnosti tomu tak nebylo. V Mé Absolutním Stavě a Kondici zůstane tento faktor kvůli své Absolutní Přirozenosti nepojmenovatelným a nepochopitelným na věčnost. Na druhé straně v případě relativní sentientní mysli a lidské mysli z důvodu jejich relativity mohou být některé aspekty tohoto přesahujícího činitele pojmenovány a v omezeném smyslu mohou být pochopitelné.

Jak vidíte z těchto faktů, hovoříme zde o něčem novém a odlišném. Do tohoto okamžiku nikdo nevěděl, že sentientní mysl, jakož i lidská mysl, obsahují uvnitř svých systémů něco, co se může pojmout jako přesahující, koordinující, integrující, řídící, regulující a vládnoucí činitel všeho, z čeho se tyto systémy skládají. Ale nyní je čas zjevit tento důležitý fakt. Aktuálnost tohoto zjevení byla určena tím, že někdo z Mých představitelů, v tomto případě Mirko, přišel s otázkou této důležité velikosti a významu.

Tento přesahující faktor uvnitř systému sentientních entit, stejně jako i lidí, má přímou spojitost a souvztažnost s Mým Nepojmenovatelným a Nepochopitelným Jádrem. Bez toho, že by tu bylo, by se všechny komponenty, aspekty, části či cokoliv, co máte uvnitř systémů sentientních entit a lidí, rozložily a rozpadly. Přesahující pozice tohoto činitele také slouží jako ‚přepínací mechanismus‘ mezi tou či onou komponentou, stránkou, stupněm nebo úrovní jednotlivé sentientní entity a člověka. Pouze z pozice tohoto přesažení, kdy dohlížíte, koordinujete, vládnete, ovládáte a určujete každou jednotlivou částici zmíněných sentientních systémů, se může takové přepnutí uskutečnit. Takže, jak můžete pojmout tohoto činitele v lidských termínech? Je možné najít něco v lidském slovníku, co by mohlo dát nějakou představu o tom, o čem hovoříme? Pokud vůbec něco přesahuje své nakupené stavy, procesy a kondice a je v pozici jejich koordinování, integrování, určování, ovládání a vládnutí jim, ať to má jakýkoliv účel, v tom případě je velmi obtížné, ne-li nemožné, najít něco v lidském slovníku, co by bylo schopné být i jen vzdáleně popsáno jeho povahou. Konec konců takový slovník je v lidském systému a je jednou z mnoha komponent systému, který je řízen zmíněným přesahujícím činitelem. Nemůžeme dosti dobře popsat něco, co přesahuje vaše schopnosti chápat a co je odvozeninou nějaké druhé součásti v povšechnosti vašeho systému.

Nejbližší termín, který se může pro tento účel použít a který se může považovat pouze jako orientační bod pro lidskou mysl, aby mohla vycítit, co to vůbec je, by byl **prozatímní** termín **‚zvláštní a jedinečná individualita‘**, která funguje a disponuje všemi komponentami, aspekty, úrovněmi, stupni, částmi a vším ostatním, co obsahuje sentientní entita obecně a lidská entita zvlášť. Současně všechno toto přesahuje přesně tak, jak Můj Absolutní Nepojmenovatelný Stav překračuje všechno a všechny v absolutním smyslu. Tato specifická individualita se může rovnat termínu ‚ty‘. Takže kdykoliv říkáte, že ‚ty jsi odpovědný a zodpovědný za všechno‘, myslíte tím tuto specifickou individualitu, která obsahuje vše potřebné pro děláni správných voleb a rozhodnutí. Jistým způsobem můžete říci, že vrozená schopnost každého racionálně rozeznat mezi správným a špatným (v lidském neživotě a v neživotě negativního stavu) a vybrat si mezi nimi, je nejpřímějším projevem této specifické individuality.

I když tato specifická individualita zůstává v lidském neživotě a neživotě negativního stavu na jejich nevědomé úrovni, přesto ji tím, že mají vědomé uvědomění si této své schopnosti volit, lze považovat za její nejpřímější manifestaci. Nic není zřejmější než tento fakt. Takže kdykoliv říkáme něco jako ‚jste odpovědní a zodpovědní za všechny své skutky nebo za to, z jaké pozice fungujete (zda z vašeho pravého ‚já jsem‘, nebo z vašeho umělého ‚ega‘), odkazujeme přímo na tuto vaši specifickou individualitu. Je to tato individualita, která je v konečném výsledku svých voleb, funkcí a manifestací

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

souzena a posuzována. Takže v tomto smyslu skutečně nezáleží na tom, zda si někdo v lidském neživotě a v neživotě negativního stavu je, nebo není vědomě vědom existence tohoto přesahujícího činitele, který se **prozatím** jmenuje ‚zvláštní a jedinečná individualita‘. Díky faktu, že každý si je vědomě vědom své schopnosti volit a měnit se, tím, že má tuto schopnost, každý funguje z pozice této specifické a jedinečné individuality. Koneckonců je tato schopnost jednou z mnoha forem nebo prostředků konkrétní manifestace této individuality. To je důvod, proč jsme tolikrát řekli, že každý je odpovědný a zodpovědný za všechno, co se stane v jeho životě - bez ohledu na to, co to je a kdy a za jakých podmínek se tak stalo.

Ve své přesahující, koordinující, integrující, řídící, rozhodovací, ovládací, dohlížející a volící pozici je tato specifická individualita každé sentientní entity, stejně tak i každé lidské entity, umístěna do stavu neutrality. Tento stav jí umožňuje směřovat její energie jakýmkoliv směrem, kterým ona chce či se jí žádá. Jestliže volba je pro fungování z pozice svého ‚já jsem‘ a z pravé sentientní mysli obecně (z nitra Duchovní mysli, skrze vnitřní mysl do zevnější mysli), v tom případě je volbou fungovat z pozice pozitivního stavu neboli ze Mne. Na druhé straně, jestliže volbou je z nějakého či jiného důvodu fungovat z pozice ‚ega‘ a falešné pseudomysli (skrze její vlastní tři aspekty), v tom případě je volbou fungovat z pozice negativního stavu neboli z pozice typické lidské povahy. V obou případech odpovědnost vždy spočívá v přesahující individualitě každého.

Jako Mým pravým představitelům na planetě Nula, kteří obdrželi výsadu poprvé poznat tato fakta, a kteří jsou proto v pozici přímého vědomého uvědomění si existence tohoto uspořádání, je vám dána příležitost řídit na základě této nové znalosti svůj život. Otázkou zde je, s čím nebo s kým ve vás nebo v povšechnosti vaší vlastní jedinečné podoby chcete nebo toužíte ustanovit tuto identitu. Jakmile o tomto přesahujícím činiteli vaší přirozenosti víte, smíte, pokud si tak přejete, vložit celou svoji plnou totožnost do své individuality a z této pozice směřovat její energie pouze a pouze k fungování z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘. Avšak z času na čas, dokud jste v lidském životě, pokud je potřeba, abyste fungovali z pozice ego stavu, a tak poskytli nějaké důležité ponaučení, a aby se ku prospěchu všech ilustrovala a demonstrovala specifická povaha vašeho vlastního zvláštního ega, je v tomto případě nutné, aby se tyto energie sdílely s egem. Bez těchto specifických energií, poskytnutých vaší individualitou, se kterou jste nyní ve stavu plné totožnosti, nemůže ve vašem životě nic fungovat. I když je však někdy nezbytné opatřit tyto energie pro vaše ego nebo pro manifestaci nějakých aspektů vaší typické lidské povahy, přesto nikdy této věci nemáte věnovat všechny energie. Smíte je sdílet jen do určitého stupně. Kdybyste nasměřovali tyto všechny tyto energie pouze k záležitostem ega, V tom případě byste se našli v totálním otroctví negativního stavu, ze kterého by nebyla snadná cesta ven. Namísto toho, převážná část těchto energií by měla směřovat k fungování z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘. V tom případě, i když některé energie půjdou do vašeho ega nebo do manifestace aspektů vaší typické lidské povahy - nakonec jak jinak byste mohli naplnit účel, pro který jste souhlasili se inkarnovat do lidského neživota a plně zobrazit přirozenost toho neživota? - protože většina jich půjde k vašemu pravému ‚já jsem‘, z pozice ztotožnění se s vaší specifickou individualitou ovládnete v tomto uspořádání

všechny aspekty svých ego funkcí a manifestací. Tedy v tomto případě vaše ego nebude řídit a ovládat vás, ale vy budete ovládat a řídit své ego.

Aby se dosáhlo tohoto cíle, tak se vám radí požádat Mne, abych převzal vaši specifickou individualitu a z této pozice vám umožnil ovládat, řídit, vládnout, dirigovat, koordinovat, volit, rozhodovat a všechno ostatní z Mé Absolutní Specifické a Jedinečné Individuality ve všech Jejích Přesahujících Aspektech. V tomto smyslu, abyste mohli ustanovit svoji plnou totožnost se vším, co je obsažené v této přesahující individualitě, nebo se svojí individualitou jako takovou, nejprve potřebujete požádat Mne, abych vám pomohl ustanovit tuto totožnost založenou v tomto ohledu na Mé Absolutní Totožnosti. Pouze z pozice Absolutního Stavů je takový výkon možný. Jakmile předložíte svoji žádost o takovou totožnost, na základě motivujících faktorů té prosby vás vybavím všemi nutnými prostředky, abyste v tomto úsilí uspěli. Toto zaopatření se bude částečně realizovat buď během vašeho současného lidského neživota, zatímco jste stále na planetě Nula, nebo kompletně poté, co ji opustíte. Avšak ať tomu bude jakkoli, vaše prosba poslouží jako základ, na kterém se vůbec někdy taková plná totožnost založí na věčnost. Mezitím, pokud bude potřeba a bude to nutné, vám bude udělena částečná totožnost, abyste mohli úspěšně ovládat své ego stavy a negativní aspekty své lidské přirozenosti obecně. **Co se bude v tomto ohledu počítat, je vaše čestná a upřímná touha vždy fungovat z pozice vašeho pravého ‚já jsem‘, a z toho důvodu budou všechny energie vaší specifické a jedinečné individuality primárně směřovány k fungování z vašeho pravého ‚já jsem‘.** V tomto časovém okamžiku, dokud jste ve svém lidském neživotě, nelze požadovat nebo dokonce dosáhnout o mnoho více. To bylo dohodnuté uspořádání. A to je vše, čím Jsem chtěl dnes přispět. Kdyby v budoucnosti vyvstala potřeba toto důležité téma širěji rozpracovat, učiníme tak.

Petr: Velmi, velmi Ti děkuji za toto plodné zjevení. Smíme přistoupit k zodpovězení položených otázek?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, smíme; a budeme postupovat v takovém pořadí, v jakém přišly. Nejprve se věnujme pojmu, který vymyslel Swedenborg, ‚proprium‘. Jak víte, tento termín je latinské slovo, jehož význam se přibližuje něčemu, co se vztahuje výhradně k tomu, co je jednomu vlastní, bez jakéhokoliv ohledu na kohokoliv nebo cokoli vně toho vlastního. Ve Swedenborgově pojetí to znamená stav sobeckosti, kde nejsou brány žádné ohledy na blaho kohokoliv jiného, ale jen na své vlastní. Ve Swedenborgově době nebyl termín ‚ego‘ definován nebo ustanoven. Tento pojem se do lidské psychologie zavedl později na konci XIX. Století. Význam obou termínů - ‚proprium‘ a ‚ego‘ - je vzájemně zaměnitelný. Z toho důvodu můžeme s jistotou říci, že proprium a ego jsou v našem pojetí shodné, co se týká jejich pravého významu a obsahu.

Poněkud komplikovanější situace existuje se Swedenborgovým pojmem ‚manželská láska‘ (‚conjugal love‘, Swedenborg píše ‚conjugal‘. Anglický slovník však neobsahuje tento pravopis). Předtím, než si vysvětlíme důvody pro Swedenborgovo uvedení tohoto pojmu do svých spisů, uvažme na okamžik pravý význam slova ‚conjugal‘ nebo ‚conjugal‘ - manželská. Tento pojem se opět odvozuje z latinského slova ‚conjugalis‘. Vlastně se toto slovo skládá ze dvou samostatných slov: ‚conju(n)x‘ - manžel. ‚Con‘ =

manželský. Ju(n)x se odvozuje od slova 'jugum', což znamená jařmo. Máme tu tedy to, že pravý význam conjugal nebo conjugial značí manžele navzájem ujařmené. Ve vašich moderních termínech se tento význam odráží ve slovech 'manželský svazek'. Co vám tento význam říká? Jestliže pečlivě zanalyzujete tento význam, pak musíte dojít k závěru, že v pravé realitě jeho významu není žádná taková věc jako pravá manželská láska. Namísto toho je to pseudoláska založená na otroctví, vlastnictví, sebevýjimečnosti, vzájemné závislosti, nízké motivaci a na podobných, povětšinou zcela negativních faktorech. Cokoliv má takovou negativní konotaci, nemůže být pravou láskou. Proto se neodvozuje u pozitivního stavu nebo v tomto případě ze Mne. Samozřejmě to neznámá, že by dva lidé, kteří dobrovolně (v některých kulturách dokonce i nedobrovolně) vstupují do tohoto svazku nebo jařma, nemohli mít nebo by neměli hlubokou lásku, ocenění, respekt nebo přátelství jeden k druhému. Tato jejich kondice a kondice mezi nimi však nemá nic společného s takzvanou 'manželskou láskou'. Namísto toho pochází nebo se odvozuje z jejich pozitivních sklonů a ze stavu jejich pravého 'já jsem'. Že v tomto ohledu ustupují požadavkům a očekáváním jejich kultury nebo společnosti z jakýchkoliv jejich vlastních individuálních záměrů a důvodů, je věcí zcela jinou.

Nezapomeňte, co bylo o této záležitosti naznačeno ve Velké knize a v některých předcházejících dialogích. Typické lidské manželství má negativní konotaci a bylo vynalezeno v peklech. Že je tomu tak, můžete vidět ve skutečnosti, že většina z nejnásilnějších a vražedných zločinů je spáchána v manželském vztahu nebo mezi manželi (například manželské zneužívání). Jestliže jakýkoliv vztah není založen na pravé lásce, respektu, ocenění, vzájemném pochopení, laskavosti, toleranci, trpělivosti, přijetí, soucitu, empatii, nezávislosti, a větší nezávislosti, a všech podobných pozitivních charakteristikách, takzvané kulturní a sociální požadavky a očekávání v tomto ohledu v mnoha případech povedou jen k pohromě nebo tragédii.

Jak tedy z tohoto popisu vidíte, takzvaná 'manželská láska' není nic než past nastražená silami negativního stavu, aby lidi udržovala ve vzájemném otroctví a závislosti. Jak víte, aby se manželství, ať jakákoliv dodržovala, byla prohlášena všemi náboženskými systémy, rovněž i všemi právními zákony, za svatá, schválená Bohem. Byla uvedena do pozice nejžádoucnějšího a nejpotřebnějšího stavu, rozpoložení a postupu. Jak jinak by negativní stav mohl rozšířit svoji sféru vlivu a nadvlády? Vezměte si například duchovní nepravdu prohlášení, které uvádí, že dva, kteří vstoupí do manželského svazku, se stanou jedním a už nikdy více dvěma. Jaký je správný význam této nepravdy a jak k ní došlo? Je vůbec možné opustit svoji jedinečnou individualitu, duchovnost, mentalitu, odlišnost a svoje pravé 'já jsem', aby došlo ke splynutí s někým jiným, a jako výsledek toho se vytvořil zcela jiný stav? Opustit něco takového se rovná zničení té specifické, odlišné, jedinečné a nenapodobitelné součásti, kterou Jsem nadělil každému jedinci a kterou je ta individualita tím, čím skutečně je. Kdyby něco takového bylo vůbec možné, v tom případě by Moje Stvoření bylo připraveno o něco velmi důležitého, vztahujícího se k Mé Absolutní Přirozenosti, co je dostupné jen a pouze skrze každého jednotlivého jedince v jeho relativní kondici. Jistým způsobem by se to rovnalo existenční sebevraždě. Negativní dopad takové možnosti by byl nevyočitatelný. Nemáte vůbec ponětí, co by se v tomto případě stalo.

Původ významu vyjádření, že , dva se stanou jedním', tedy vychází z překroucení a úmyslné falzifikace původního pojetí sjednocení, integrace, jednoty a absolutní rovnosti všech principů maskulinity a feminity a feminity a maskulinity. Tyto principy nijak nesouvisí s pohlavím nebo s unifikací, integrací a jednotou dvou odlišných jedinců - jednoho, jenž je mužem, a druhého, jímž je žena. Namísto toho to souvisí s vlastní vnitřní maskulinitou a feminitou a feminitou a maskulinitou každé individuality, jak je obsažena jak v muži, tak i v ženě. Opakuje se tedy, že tento pojem nemá žádnou souvislost s vnějším pohlavím. Avšak v průběhu vynalézání, aktivace, ustanovování a manifestace neživota negativního stavu a lidského neživota byly tyto koncepty a stavy využity původními pseudotvůrci takovým způsobem, že je použili na jakékoli dva jedince opačného pohlaví. Pro ně to bylo velmi vhodné použití, protože to otevřelo dveře k ustanovení něčeho, co bylo/je nemyslitelné v pravém životě negativního stavu - otroctví, útlaku, potlačování vlastní individuality, odlišnosti a jedinečnosti, vzájemné závislosti nebo závislosti na zevnějšnostech (koneckonců dva lidé se nacházejí v odlišných zevnějšních stavech a nikdy nemohou zaujímat stejný prostor nebo být ve stejném stavu niternosti) a všech podobných negativních faktorech.

V době Swedenborga, jakož i v celé historii lidstva na planetě Nula, a až do nedávné doby nebylo takové pojetí, že každý jedinec obsahuje uvnitř sebe oba principy - maskulinitu a feminitu nebo feminitu a maskulinitu nehledě na pohlaví, vůbec známé nebo se o něm vůbec neuvažovalo. Až když C. G. Jung přišel s tou ideou, začal vědomé vědomí lidí prostupovat faktor tohoto strukturálního uspořádání sentientní mysli nebo všech sentientních entit.

Takže, co to bylo, o čem Swedenborg v tomto ohledu hovořil? Jak víte, v knihách Mého Nového zjevení bylo jasně uvedeno, že Swedenborg a jeho spisy představují povahu a obsah přechodného období, které bylo v jeho době založeno - od Temných věků k Věkům osvícenosti neboli ze starého k novému. Jak si pamatujete z Mého Nového zjevení, jakékoliv přechodné období obsahuje ve svých ideách něco velmi nového a odlišného spolu se značným uchováním starých konceptů, interpretací a chápání všech faktorů, které vládly tomu starému. Kvůli tomu některé ze Swedenborgových spisů odrážejí tuto situaci. Avšak zároveň byl Swedenborg první, kdo rozpoznal absolutní integraci všech principů lásky a moudrosti, dobra a pravdy a pozitivních skutků (v jeho výrazu dobročinnosti) a víry a jejich duchovní souvztažnostní vztah k jedincům. Jeho problémem v tomto ohledu bylo, že tyto atributy připisoval takovým stylem, který byl vytvořen na základě starého pojetí, tak, že tyto atributy byly zahrnuty ve své separaci - jeden byl v muži a druhý v ženě. Aby se dosáhlo jejich nezbytné integrace, vymyslel pojem manželské lásky, který byl založen na chybném pochopení faktu, že to není muž a žena, kteří potřebují vstoupit do takového stavu, ale je to maskulinita a feminita a feminita a maskulinita uvnitř každého jedince bez ohledu na to, jestli je mužem nebo ženou, které potřebují do stavu svého plného spojení a sjednocení.

Takže v odpověď na Erininu otázku můžeme v tomto ohledu říci, že oba předpoklady jsou správné. Swedenborg odrážel sociální klima své doby a zároveň stavěl nezbytný most k pojímání postupu a významu této záležitosti v pozitivním stavu Novým zjevením (aniž by si tehdy vědomě uvědomoval, že tomu tak je). Ale většina obsahu jeho knihy **Manželská láska** byla výsledkem jeho vlastních duševních a morálních

stanovisek. Nebyla tedy přímo inspirována Mnou. Tato jeho kniha obsahovala, třebaže v poněkud překroucené pozici, některé elementy pravdy, které vydedukoval z těch knih, jež byly božsky inspirovány.

Musíte rozumět jedné důležité věci: Tím, že jste lidé, faktorem typické lidské přirozenosti máte všichni silnou a téměř neodolatelnou tendenci se řídit nebo přinejmenším být ovlivňováni všemi tradicemi, zvyky, sociálními mravy, obyčeji, očekáváními atd., kterým podléhá pseudoživot vaší země, společnosti, obce, sousedství a jejich příslušné kultury. Je téměř nemožné nebýt kontaminován takovými požadavky. Swedenborg neunikl této situaci. Tím, že byl také typickým člověkem, i on jako kdokoliv jiný podlehl zvykům své doby. A vy také často podléháte zvykům vaší doby. Dokud jste v lidském životě, takové situace jsou nevyhnutelné. Z toho důvodu tu vždy bude tendence vysvětlovat mnoho věcí, stejně jako se i chovat, jednat, navazovat vztahy, hovořit atd. z pozice těchto kulturních mravů, zvyků, tradic, očekávání nebo čehokoliv, co tam máte v takové hojnosti. Objektivně řečeno, v rozpoložení vašeho typického lidského neživota bude pro vás velmi obtížné a nepříjemné existovat jakýmkoliv jiným způsobem. V jistém smyslu vaše přežití v typickém lidském neživotě závisí na vaší schopnosti a ochotě souhlasit nebo se přizpůsobit tomu, co vaše společnost nebo země nebo komunita nebo kultura nebo cokoliv, ať už místně, nebo obecně, od vás vyžaduje a požaduje.

Jestliže vaše společnost od vás vyžaduje a v té či oné době očekává, že kupříkladu vstoupíte do manželství a budete mít děti, bude velmi silný tlak podřídit se těmto požadavkům a očekáváním. Nechcete se nalézt v pozici vyvrhele, vydědence a podivína, na kterého každý ukazuje prstem. Chcete se připojit a být integrální součástí života vaší komunity. Takové sklony, jako například vstoupit do manželství a mít děti, jsou do vás nebo do vaší lidské přirozenosti téměř geneticky vštípeny, abyste se skutečně podřídili všemu, co vaše společnost vyžaduje a co od vás očekává. Být takovým je pro lidi tak přirozené, jako je dýchání. Kdo může odolávat něčemu tak přirozenému?

Takto byla nastražena past lidského neživota. Není to lehké pro nikoho, včetně někoho tak osvíceného a inspirovaného Bohem, jako byl Swedenborg, aby se vyhnul takovým pastím. Tak či onak budete odrážet tuto kondici lidského neživota ve všem, co prožijete nebo co si osvojíte. Stane se to integrální součástí všeho, co řeknete nebo napíšete nebo o čem budete přemýšlet. To je důvod, proč jsem ti, Petře, před mnoha lety předtím, než jsi věděl, že budeš přenašečem Mého Nového zjevení, řekl, že lidský život se skládá z myriád a myriád překroucenin a zkreslení a že je na nich postaven nebo založen. Jinak by typický lidský neživot nebyl vůbec možný. Samozřejmě, vy, jako Moji praví představitelé, nejste vyloučeni z této situace. Jediným rozdílem mezi vámi a všemi ostatními, včetně Swedenborga, bylo, že prostřednictvím Mého Nového zjevení si vědomě uvědomujete tato důležitá duchovní fakta. Tato vědomá vědomost vás uvádí do zcela jiné pozice a stupně odpovědnosti a zodpovědnosti. Kvůli tomu, třebaže z času na čas je pro vás nemožné nespadnout do této pasti, můžete uvnitř sebe ustanovit zcela odlišný postoj k tomuto všemu. Vaše odpovědnost v tomto ohledu není až tak ve schopnosti se totálně a kompletně vyhýbat této pasti, neboli nechovat se, nejednat, nemít vztah nebo cokoliv jiného v souladu s požadavky a očekáváním vaší společnosti

(což je stejně zcela nemožné - dokud jste v lidském neživotě), ale v tom, že se niterně nikdy neztotožníte s čímkoliv, co od vás očekává lidský neživot ve formě svých kulturních mravů, požadavků a všeho jiného.

Tak jak to uděláte? Vezměme si například vaši potřebu uzavřít manželství v typicky lidském stylu a po sňatku mít děti. V některých případech je nemožné vyhnout se tomu, aby se neprošlo těmi všemi tradičními a zvykovými rituály kolem manželství a vychovávání dětí. Avšak vnitřně neboli uvnitř vás můžete odmítnout jakýkoliv sklon ztotožnit se se stejným pojmáním těchto okolností nebo ustanovení, jak to činí většina lidí. Díváte se na ně a na jejich význam z pozice všech principů Mého Nového zjevení. Protože se vnitřně neztotožníte s ničím, co musíte dělat, nebo s tím, jakým musíte být, dokud žijete v rámci všech požadavků a očekávání lidského neživota, nic této povahy vám nebude přisouzeno ani přivlastněno. V tom případě po vašem odchodu z lidského neživota a po vstupu do pravého života pozitivního stavu takové věci od vás odpadnou natrvalo a vy nebudete shledáni odpovědnými a zodpovědnými za nic takové povahy. Samozřejmě by bylo úplně něco jiného, kdybyste se plně a kompletně ztotožnili se všemi takovými očekáváními a požadavky, jako to činí většina lidí. V tom případě byste je považovali za jedinou uskutečnitelnou a možnou pravdu a životní styl a nic jiného nebo odlišného by nemohlo být a existovat. Kdyby se něco takového stalo integrální součástí vašeho myšlení a totožnosti, stali byste se za ně plně odpovědní a zodpovědní. A podle toho byste byli souzeni.

Vaše ohromná výhoda v porovnání s kýmkoliv jiným je, že prostřednictvím Mého Nového zjevení vlastníte skutečnou pravdu o všech aspektech, stránkách, kondicích, stavech, dynamikách, procesech a povaze lidského neživota, jakož i neživota negativního stavu obecně. Mohu vás ujistit o jedné velmi důležité skutečnosti: **Nikdo jiný v celé historii lidstva včetně všech Mých proroků, učedníků, následovníků, Swedenborga nebo vůbec kohokoliv nevlastnil a neznal tato fakta nebo tyto pravdy o lidském neživotě a neživotě negativního stavu.** Proto neměli sebemenší potuchu, co byl lidský neživot (pro ně lidský život) vůbec zač nebo proč především bylo vůbec možné, aby se negativní stav a jeho druh neživota vyskytl. Tím, že byli v takové kondici, všichni před vámi předpokládali, že lidský neživot byl skutečný život a že, například ve Swedenborgově případě, to byl jediný život vůbec, ze kterého se odvozuje život všech sentientních entit v pozitivním stavu, protože lidský život jím byl považován za školku pro všechny ostatní formy života v pozitivním stavu i ve stavu negativním.

S takovým nesprávným nebo hrubě překrouceným chápáním lidského neživota a se vším, co s tím souvisí, nebylo vůbec možné považovat takový neživot za svatý a jediné možný. Ale nejenom to, ale považovat ho za vycházející od Boha Samého, Kdož stvořil všechny lidi k podobě a obrazu Svému. Do této doby nebo do doby dostupnosti Mého Nového zjevení bylo dovoleno se držet takového pohledu na lidský neživot jako na jediný pravý život, ze kterého se všechno ostatní odvozuje. Důvodem pro toto povolení, jak víte, bylo poskytnutí možnosti, aby se udála plná manifestace, poučení, ilustrace a demonstrace všech aspektů tohoto neživota v porovnání s pravým životem pozitivního stavu. Jak také víte, kdyby lidé od samého počátku věděli, co je zač jejich neživot, nikdy by nenásledovali tento strašný, opovrženímhodný, bídný, odporný a

hnusný život. V tom případě by původně položené otázky nikdy nebyly zodpovězeny a jako důsledek by všechny sentientní mysli byly souženy nejistotou o čemkoli vůbec. Ale s dostupností Mého Nového zjevení byly rozptýleny všechny bajky, fantazie, iluze, nepravdy, překrouceniny a všechno ostatní o lidském neživotě, jakož i o neživotě negativního stavu, a byly uvedeny do náležité perspektivy. Vy, Moji praví představitelé, jste způsobem vašich vlastních zosobněných a individualizovaných životů v souladu s principy Mého Nového zjevení v procesu ustavování důležitého rozpoložení v lidském neživotě, které je nakonec povede k plnému uvědomění si těchto faktů týkajících se jejich takzvaného neživota. V tom momentě (v nečasovém významu!) budou moci **zrušit volbu** svého způsobu neživota a namísto toho si zvolí pravý život Mého pozitivního stavu. Jakmile si plně uvědomí tato fakta, bude to znamenat, že všechno o jejich a v jejich lidském neživotě vyčerpalo svoji užitečnost, dosloužilo svému účelu a už více nebude nutné a potřebné. V tom okamžiku již lidského neživota ve všech jeho negativních aspektech více nebude.

Petr: Abych Ti na mou duši řekl pravdu, nemohu se už dočkat, aby se to stalo. Někdy se cítím tak sklíčený a unavený ze všeho v lidském neživotě nebo ze všech aspektů mé osobní a individuální lidské přirozenosti a křehkosti svého lidského těla, že se téměř dusím.

Pán Ježíš Kristus: To je zcela pochopitelné. Avšak nezapomeň na důležitost svého poslání, které máš ode Mne (a nejen tvého, Petře, ale všech ostatních, kteří čtou tyto Dialogy). Také prosím nezapomeň na dočasnost a přechodnost nejen negativního stavu a lidského neživota, ale na velmi krátkou služební povinnost, kterou každý z vás, jako samostatný jednatel, má na planetě Nula a ve svém lidském těle. Jak dlouho váš lidský neživot potrvá? V porovnání se všemi ostatními modalitami života, které mohou trvat na věčnost (zvláště a konkrétně v pozitivním stavu), trvání vašeho lidského neživota je jako nic, jakoby téměř neexistující. Je to jako velmi malý zlomek mrknutí oka. Kdo na vaší planetě žije déle než 100 let? Můžeš ty lidi spočítat téměř na prstech tvé ruky. Tak nezoufej, tvůj lidský neživot brzy pomine. Dokonce i kdybys měl žít dalších 66 let ke tvým současným 66, Petře, stále by to bylo jen méně než mrknutí tvého oka. Proč si myslíte, že jsem každému povolil vstoupit do lidského neživota za takových podmínek (žít tak krátkou a nepatrnou dobu)? Takový způsob během služební povinnosti každého na planetě Nula jsem kromě mnoha jiného ustanovil proto, aby nikdo příliš dlouho netrpěl všemi těmito bédami, bolestmi, nepříjemnostmi a vším ostatním velmi negativní povahy, čím je lidský neživot tak hojně zamořený.

Takže v podstatě můžete pojímat svůj lidský neživot jako něco, co je tak časově nevýznamné, že ve schématu událostí, které mohou trvat mnohá tisíciletí nebo dokonce navždy, jako by to neexistovalo. Samozřejmě, jak bylo zmíněno v jednom z dřívějších dialogů, když jste uprostřed plynutí vašeho lidského času neboli uvnitř toho velmi malého zlomku mrknutí oka, zdá se vám, že jste ve své nesnázi, ať už je to cokoli, téměř nekonečně - jako by nemělo žádný dohledný konec. Je to otázkou perspektivy - z jaké pozice pohlížíte na svou lidskou situaci. Z objektivního způsobu vnímání se všechno v ní děje jakoby simultánně a ve stejném čase. Při tomto vnímání se tudíž trvání vašeho lidského života například rovná jedné nanosekundě. Z toho důvodu se všechno, co prožíváte během vašeho lidského neživota, děje v rámci této

nanosekundy. Na druhé straně, ve vašem subjektivním způsobu, váš lidský neživot z pozice vaší vlastní subjektivní a hmatatelné zkušenosti trvá mnoho let neboli po dobu přidělenou vašemu bytí na planetě Nula ve vašem lidském těle. I když to není lehké myslet v objektivní modalitě toho, jak prožíváte a vnímáte váš lidský neživot, radí se vám, abyste si kdykoliv, kdy jste v nějaké bídné nebo bolestivé nebo nepříjemné a frustrující situaci, byli vědomi této skutečnosti a přemýšleli, pokud můžete, v objektivním módu. Je docela možné se vytrénovat v myšlení tímto způsobem. Pokud toho můžete dosáhnout, bude pro vás o mnoho snazší snášet váš lidský neživot.

Věnujme se nyní Borisovým otázkám. Proč je někdy nutné kohokoliv upozornit na něco nebo vědět o něčem, co se stalo během současného cyklu času nebo co souvisí s negativním stavem a jeho lidským neživotem nebo tou ideou, která umožňuje jedinci odmítnout Mne jako jediný Absolutní Zdroj Života, když všechno toto bylo takříkajíc odebráno z mysli a paměti všech a umístěno do universalitě-všeho pro věčné poučení? Nebo poté, co se vše o tom, co se nemá volit, náležitě zodpovědělo a hmatatelně ilustrovalo? Jsou tu přinejmenším dva důležité důvody; nebo lépe řečeno, v současnosti mohou být zjeveny a rozvinuty pouze dva důvody. Prvním je, že musíte rozlišovat mezi stavem vědění něčeho a toho, že něco máte jako integrální součást svého života, čím se musíte neustále dennodenně zabývat, a co proto značně ovlivňuje, nebo dokonce komplikuje váš život, žádající vaši pozornost a energii. Tedy vědět něco či o něčem nebo mít ideje o něčem není totéž, jako mít to něco ve svém životě jako integrální součást. Jakmile se získá jakákoli znalost o čemkoli, nelze to navěky eliminovat. Může to vypadnout z vlastní paměti nebo z vlastního vědomého uvědomění, ale nelze to vymazat z veškeré paměti, která obsahuje všechny dostupné znalosti a která je umístěna v universalitě-všeho.

Pokud by byla možná taková věc jako trvalá eliminace jakékoliv nabyté znalosti a zkušenosti ze jsoucna a bytí, v tom případě by se nemohlo uskutečnit žádné trvalé poučení o ničem. Museli byste stále získávat stejnou znalost znovu a znovu. To by vám bránilo v získání jakékoliv nové znalosti, protože byste zapadli do neustálého opětovného získávání téže věci. Takže, jak vidíte, jednou věcí je mít znalost a ideje i zkušenosti s nimi související nebo mít plný přístup k takové znalosti, k idejím a k jejich individuálním zkušenostem - kdykoliv je to zapotřebí a nutné, a zcela jinou věcí je být v pozici přijetí a ztotožnění se s nimi do takové míry, že se stanou vládnoucí silou vašeho individuálního a osobního života. Proč by bylo pro někoho nezbytné mít čas od času potřebu vstoupit do universalitě-všeho a připomenout si nebo znovu prožít vůbec cokoli, co bylo eliminováno z paměti sentientních entit a co již nikdy nebude mít místo v žádném budoucím cyklu času? Tato potřeba souvisí se strukturálním rozvržením jakékoliv sentientní mysli, která ve své relativní kondici odráží Absolutní Strukturální Rozvržení Mé Absolutní Sentientní Mysli. Toto rozvržení vyžaduje, že jakákoli znalost, zkušenost, stav, proces a cokoli, co bylo, je a bude získáno, je neustále k dispozici každému, aby se předešlo možné nadbytečnosti a zpětnému pohybu nebo regresi nebo mrhání energie na hledání nebo na vynakládání všemožného úsilí na objevování jakékoliv znalosti, zkušenosti, stavu, procesu a čehokoli jiného, co již bylo objeveno, získáno, a ustanoveno. Jinými slovy, taková dostupnost je nezbytná, aby se zachoval neustálý duchovní vývoj vpřed u každého v jsoucnu a bytí.

Musíte rozumět jedné věci: Strukturální rozvržení každé sentientní mysli je takové, že se neustále snaží objevovat nové poznatky, nové zkušenosti a všechno ostatní, co je nové. V průběhu jakéhokoliv takového objevování sentientní mysl nejprve prohledává universalitu-všeho, aby zjistila, zdali jakákoliv taková znalost nebo zkušenost nebo vůbec cokoliv jiného, co je potřebné pro její účel, je již k dispozici. Za druhé, během tohoto pátrání, jak prochází všechny dostupné znalosti a zkušenosti, smí a může si zkušenostním modem své přirozenosti vyvolat cokoliv, co souvisí s tímto cyklem času/stavu/procesu nebo s jejím osobním životem, za účelem zhodnocení a stanovení, zda vůbec cokoliv z toho cyklu času/stavu/procesu by mohlo být užitečné jako základ, na kterém by se mohlo dosáhnout nového objevu. Tato situace zdaleka neznamena, že cokoli vyvolané nebo znovu prožité během takového hledání převezme nebo tomu dovolí proniknout do své mysli či udržet se v jejím životě do takové míry, že by byla nucena cokoliv z tohoto učinit součástí své jedinečné totožnosti. Jakmile se všechno této povahy umístí do universalit-všeho, tímto se to už nikdy nemůže stát integrální součástí jedincovy totožnosti, ani to již nikdy nemůže mít jakýkoliv nepříznivý vliv na vlastní současný život. Je to dostupné pouze ve formě znalosti nebo idejí a jejich zážitků jako takových, aniž by někoho ovládaly. Tak je provedeno toto uspořádání.

Dovolte Mi vám v tomto ohledu něco připomenout: V původním strukturálním rozvržení sentientní mysli, která ve své relativní kondici odráží Moji Absolutní Sentientní Mysl, je oblast, kterou lze nazvat multiversální vědomí. Tato oblast je přímo napojena na universalitu-všeho, ze které získává jakékoliv vstupy potřebné za jakýmkoliv účelem. Ve vzájemném vztahu jsou stále v komunikační modalitě. V jednom smyslu multiversální vědomé každého obsahuje všechny znalosti a zkušenosti, jakož i všechno ostatní, co kdy bylo získáno od doby, kdy Mé Stvoření bylo stvořeno nebo uvedeno do svého procesu. Tuto oblast můžete považovat za svůj vlastní individuální a osobní klíč k universalitě-všeho, který otevírá dveře ke všemu v ní obsaženému. Rozdíl mezi těmito dvěma je ten, že v universalitě-všeho je zahrnut bezčasový faktor. Znamená to, že všechno v ní existuje, jako by se to stále a stále odehrávalo ve své vlastní pravé realitě v jakémkoliv momentě svého výskytu.

Na druhé straně, v osobním a individuálním multiversálním vědomí každému jsou tytéž věci ve stavu **dostupné** znalosti a zkušenosti, ale ne v jejich aktuálním výskytu. Aby se umožnilo tyto znalosti a zkušenosti poznávat a prožívat v jejich pravé povaze takové, jaké jsou ve své esenci a substanci a v jakémkoliv běžném zkušenostním modu jejich vyskytování se, multiversální vědomí skrze své přímé spojení s universalitou-všeho a samotnou povahou universalit-všeho je schopno si osvojit samotnou esenci a substanci jakékoliv takové znalosti a zkušenosti nebo čehokoliv, co je v tomto ohledu potřebné, nanejvýš konkrétním a zkušenostním způsobem. Tato možnost odhalí každému, kdo vstoupí do tohoto modu, pravou povahu a strukturu jakékoliv znalosti a zkušenosti, která nastala před jakýmkoliv aktuálním cyklem času/stavu/procesu. Tímto způsobem není nutné opětovné objevování něčeho, co již bylo objeveno. Tímto může věčný duchovní pokrok nepřerušovaně plynout.

Druhá záležitost se v tomto ohledu vztahuje k pojmu relativita. Jak víte, jakákoliv sentientní entita je relativní, a ne absolutní. Kvůli tomu, jak si pamatujete z Velké knihy, nikdo nemůže být dokonalý v absolutním smyslu. Tato kondice nastoluje

příznačnou možnost, která může každého vést k tomu, aby příležitostně dělal chyby. Multiversální zákon vyžaduje, že každý, kdo chybuje, musí nést následky takových chybných sklonů. Aby se vyhnulo jakékoliv možnosti ztotožnit se s vlastními chybnými závěry, ať už jsou jakékoliv, a tímto se předešlo opětovné aktivaci negativního stavu, ten, kdo dělá takové chyby, je momentálně umístěn do universalitu-všeho, kde může prožít všechny důsledky, následky a výsledky nejen svých vlastních osobních chyb, ale jakýchkoli a všech ostatních chyb, které byly spáchány v jakýchkoli jiných cyklech času/stavu/procesu (se všemi jejich vlastními důsledky, následky a výsledky). Důvodem, proč se může uskutečnit taková všezahrnující zkušenost (pokud je to potřebné a nutné), jsou preventivní opatření. Jedinci to pomáhá se v budoucnosti vyhnout děláním jakýchkoli chyb, které se staly před jeho časem/stavem/kondicí. V širším smyslu to pomáhá zabránit opětovnému výskytu nebo opětovné aktivaci negativního stavu a typického lidského neživota v jeho negativních aspektech. Kvůli vlastní nedokonalosti mohou nastat nové a odlišné omyly. Avšak na základě zkušenostní znalosti vytažené z universalitu-všeho a svého vlastního individuálního a osobního multiversálního vědomí, je jedinec schopen je napravit takříkajíc na místě.

Pojem paměti má z našeho duchovního hlediska, a ne ze stanoviska lidských psychologických znalostí, v tomto ohledu přímou spojitost a příbuznost s vaším osobním a individuálním multiversálním vědomím. Mohou se rovnat. V tomto ohledu je paměť stavem nebo integrální složkou veškeré sentientní mysli za účelem uchování všech znalostí a zkušeností, které nastaly a nastanou během celé historie jsoucna a bytí sentientního života. Jsou potřebné za účelem zachování a pokračování duchovního pokroku každého, aby neexistovala žádná potřeba opětovného vynalezení nebo opětovného prožití něčeho, co již předtím bylo vynalezeno a prožito; totiž, aby tu nikdy nebyla možnost výskytu jakéhokoliv typu regrese. A to je vše, co se v současnosti může zjevit k Borisovým otázkám.

Petr: Velmi Ti děkuji za toto zjevení. Jak si uvědomuješ, na samotném konci zaznamenávání tohoto dialogu jsem obdržel poněkud delší dopis od Dana Barby, který obsahuje poněkud delší otázky, ve kterých se dotazuje na Tvůj Osobní vztah k nám ve dvou jeho úrovních - z Tvého Absolutního Stavů a z naší relativní kondice. Přeješ si teď poskytnout nějaké odpovědi na jeho otázky?

Pán Ježíš Kristus: Třebaže jeho otázky jsou důležité a významné, je předčasné na ně nyní odpovědět. Je tu tajemství, jehož znalost by za současně existujících podmínek mohla být pro vás duchovně nebezpečná. Později přehodnotíme možnost Mých odpovědí. Je potřebné, aby se předtím událo něco jiného. Ale nyní potřebuješ delší přestávku a udělat odlišnou práci. Takže příště - pokud to vůbec bude potřebné a možné.

Dialog stý čtyřicátý třetí

29. května 2000

Petr: Jak jsi požádal, zahrnuji do tohoto dialogu pouze ty části Danova dopisu, které obsahují přímé otázky na Tebe. Tady jsou: *Ptám se, jak nás pocítuješ a budeš pocítovat jako jednotlivce (stejným obecným způsobem jako my, relativní entity, pocítujeme Tebe jako jednotlivce), až v budoucnosti budeme s Tebou více vzájemně působit? Budeš prožívat pocity jako my (během spolupůsobení s námi na relativní úrovni)? Víme, že Ty miluješ každého Absolutně a bez jakéhokoliv upřednostňování. To jsi vysvětlil. Proto se také pokorně ptám, můžeme vědět více o tom, jak se může a bude tato láska manifestovat a jaká bude v individuálním a osobním přístupu a v konkrétních událostech a/nebo případech - od Tebe k nám - jako odděleným a jedinečným bytostem, obzvláště co bys pocítoval v Sobě, ve Svých vlastních a osobních citech k nám jako jednotlivcům od Jednotlivce? Jak to funguje?*

*Nyní, když máš uvnitř Své Nové Přirozenosti relativní přirozenost, jak bys ted' pocítoval nebo jak cítíš, reagoval nebo reaguješ atd. ohledně nás jako jednotlivců, když s Tebou máme tyto další interakce a pobýváme zcela v pozitivním stavu? Projevuješ nebo projevíš nám na individuální úrovni konkrétní sympatii nebo náklonnost k nějakému našemu specifickému rysu, k nějaké věci, kterou děláme, k tomu, jak jednáme, jací jsme, co říkáme, k něčemu jako umění nebo k nějaké události atd.? Jak děláš/uděláš, aby se jeden cítil zvláštní a jedinečný jako jednotlivec, milován ne jako jeden mezi mnoha v nepředstavitelně rozlehlém Stvoření, ale jako jeden od Jednoho? Jak ted' dáváš anebo dáš najevo, že jsi spokojen či nespokojen s něčím, co děláme nebo neděláme? Měli bychom mezi sebou zvláštní a jedinečné věci, události, vzpomínky, hudbu, atd., které by nám umožnily cítit, že naše láska je zvláštní a že nás máš rád a ceníš si nás zcela jedinečným způsobem, kvůli tomu, jakými jsme jako jedinci? Jinými slovy, skutečně mě zajímá starat se o **Tvé osobní pocity**, aby ses cítil šťastný a potěšený. Mohli bychom také (Ty jako jedinec a my jako jedinci) cítit tento vztah na relativním základě, jako dva nejlepší přátelé a/nebo milenci, kteří jsou spolu a dělají věci společně atd., třebaže bychom věděli a radovali se ze skutečnosti, že máme takový vztah s Absolutní Bytostí, stejně jako současně s relativní? A co je extrémně důležité, cítil bys, jednal bys a choval by ses k nám jako k jednotlivcům poté, co bychom sdíleli více a více zážitků společně? Funguje to také tak, může to také tak fungovat, u Tebe? Konec té části Danova dopisu, která přímo obsahuje jeho otázky. Samozřejmě jako vždy, předtím, než odpovíš na jeho otázky, pokud si zvolíš tak vůbec učinit, snad bys rád napřed přispěl něčím jiným.*

Pán Ježíš Kristus: Tentokrát zvažme nejprve otázky plynoucí z Danova dopisu. Na samém začátku naší rozpravy MI dovol zdůraznit fakt, že existuje nesprávné vnímání a následní nesprávné pochopení reality Mé Pravé Absolutní Nové Přirozenosti. Předpokládá se, že uvnitř Mé Nové Přirozenosti mám také relativní přirozenost a že je tu Absolutní Bytost stejně tak jako ta relativní současně - a toto vše je uvnitř Mne nebo

v Mé Nové Přirozenosti. Je to nesprávná úvaha. Jak si pamatujete z Velké knihy (Kapitola druhá), cokoliv bylo přineseno se Mnou z planety Nula (Mé lidské tělo), bylo následně po mém návratu Domů předtím, než to bylo zahrnuto do povšečnosti Mé Absolutní Přirozenosti, učiněno božským neboli to bylo **zbožštěno**. Co značí a znamená postup zbožštění? Je tu velká nepochopitelná záhada, která není dostupná pro pochopení jakoukoliv relativní sentientní myslí. Proces **zbožštění** byl vlastně proces **absolutizace** všeho, co jsem si přinesl se sebou ze Svého lidského života na planetě Nula. Tento proces **absolutizace** byl proveden z Mého Absolutního Stavů prostředky a nástroji obsaženými v mém Absolutním Nepojmenovatelném Jádru, které není přístupné nebo pochopitelné žádnou relativní sentientní myslí.

Musíte rozumět jedné důležité věci: Zahrnout cokoli relativního v jeho samotné relativní povaze do něčeho, co je absolutní, by samotným tím začleněním znamenalo vypaření nebo kompletní vymazání toho relativního. Tato se nemíchají. Aby se předešlo tomu, že se něco takového stave, před začleněním Mého lidského těla a jeho lidských rysů, atributů, charakteristik a čehokoli, co mělo, bylo nejprve nutné učinit je Božskými neboli učinit je Absolutními. Toto bylo vykonáno výše zmíněným postupem **zbožštění** čili **absolutizace**.

Na základě těchto faktů musíte velmi jasně chápat rozdíl mezi bytím relativním a bytím v relativním. Zatímco Absolutní nikdy nemůže být relativní, může však být v relativním, úplně ho naplňujíc v jeho relativní kondici. Na druhé straně relativní sentientní entity mohou a smí zažít Absolutní jen z pozice své relativity, ale nikdy z pozice Absolutna Samého. Zároveň díky zbožštělým a zabsolutněným relativním komponentám, získaným během Mého života na planetě Nula, jsem z pozice Své Absolutní Nové Přirozenosti schopen plně zažít všechno, co jakákoliv relativní sentientní entita a člověk může zažít - z pozice jejich relativity. Opakuje se: jedna věc je zažít něco, co prožívá každá relativní sentientní entita nebo člověk z jejich relativní pozice, a zcela jiná věc je mít tuto zkušenost ve Mně, či pobývat ve Mně, v její relativní kondici.

Tyto faktory plně určují povahu, strukturu a dynamiku Mého vztahu s kýmkoliv v jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí. V tomto ohledu můžete pojímat přinejmenším dvě úrovně takového vztahu. Jedna se uskutečňuje z pozice Mé Absolutní Přirozenosti a Její Absolutní Individuality a druhá se odehrává z pozice relativních sentientních entit a jejich relativních individualit. Jaký je charakter těchto dvou úrovní? Ať už jakákoliv sentientní entita cokoliv myslí, chce, cítí, miluje, dělá, tvoří, prožívá atd., samotná schopnost tak činit nebo být takovou, jaká je, vyvěrá z Mého Absolutního Myšlení, Cítění, Chtění, Milování, Děláním, Poskytováním Zkušeností v jejich nekonečných možnostech a rozmanitostech atd. Kdybych takový nebyl ve Své Absolutní Kondici, ani nikdo jiný by nemohl být takovým ve své relativní kondici. Z toho pohledu mám s každým stejný vztah co do intenzity, rozsahu a absolutnosti Mé Absolutní Nepodmíněné Lásky a Moudrosti. V tomto smyslu není žádné přednostní nebo odlišné zacházení s někým ani myslitelné, ani možné. Avšak tato takzvaná stejnost se nevztahuje na kvalitu, specifičnost a zaměření Mé Absolutní Nepodmíněné Lásky.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Situace je zcela odlišná, pokud se týká vztahů z pozice jakékoliv relativní sentientní entity. Jak víte, každá sentientní entita, nezáleží na tom, kým je nebo kde se nachází či je umístěna, je sama v sobě individualizovaný, zosobněný, nekonečně odlišný a jedinečný vesmír. Opakuje se ještě jednou: Tato pozice každé a veškeré sentientní entity se odvozuje z Mé Absolutní Nové Přirozenosti, která je ve Svém Vlastním Absolutním Stavů Individualizace, Zosobnění, Nekonečné Odlišnosti, Integrace a Jedinečnosti. Z této Mé Absolutní Kondice je do každé sentientní entity včleněn určitý velmi jedinečný, odlišný, individualizovaný a zosobněný element, kterým a skrze který je schopna být, fungovat a konat tak, jak je, funguje a koná. Protože v nejzazším smyslu je to Můj element v každém takovém jedinci, ať prožívá, cítí, myslí, chce, o něco usiluje, tvoří a to, jaký má vztah, jak se miluje a jak miluje a jedná atd., to jsem Já umožnil, aby vše takové povahy u něj nastalo. V tomto smyslu můžete říci, že mám prožitek a účastním se plně ve všech aspektech, ve všem, co každý jedinec a všichni jedinci dělají.

Náš vztah je v tomto ohledu založen na jedinečnosti, nekonečné odlišnosti a nenapodobitelné individualitě a osobitosti každé individuality. Kvůli této nekonečné odlišnosti a intimnosti Můj vztah s každým jedincem je a vždy bude intimní, soukromý, velmi individuální a nekonečně odlišný od jednoho jedince ke druhému. Protože každá individualita v porovnání s jakoukoliv jinou individualitou není stejná a navěky nemůže být stejná, nebude ani Můj vztah s ní z této její individuální pozice stejný jako s jakoukoliv jinou individualitou. Paradoxně řečeno, stejnost takových vztahů je zakořeněna v jejich absolutní **nestejnosti**. Protože žádní dva jedinci nejsou ve své pravé přirozenosti, struktuře a dynamice stejní, nemohou mít stejnou zkušenost a vztah se Mnou a Já s nimi. Z toho důvodu popsat takové vztahy mezi Mnou a jimi nebo mezi Mnou a vámi by bylo nemožné, protože není žádná jednotná, u všech stejná, paušální, všezahrnující, souhrnná atd. povaha, struktura a dynamika jakýchkoliv takovýchto vztahů. A nejenom to, ale kdybych vám dal nějaký příklad toho, jaký mám vztah, jak cítím, přemýšlím atd. ohledně jednoho z vás, tím, že máte typickou lidskou přirozenost, ustanovilo by to nechtěná a duchovně nebezpečná očekávání, že kdokoli jiný vedle vás by měl mít přesně stejný vztah se Mnou, jaký máte vy nebo jaký mám Já s vámi. Pokud by něco takového bylo možné, uzamklo by vás to v něčem, co není ve shodě s vaší pravou přirozeností a s vaší jedinečnou a nekonečně odlišnou individualitou. To by se rovnalo odmítnutí vaší vlastní individuality, jedinečnosti a nekonečné odlišnosti, a tímto by to vyloučilo Moji přítomnost ve vás. Kdyby se něco takto nemožného stalo, znamenalo by to vaši věčnou smrt.

Na základě těchto faktů je zřejmé, že by bylo duchovně krajně nebezpečné vám dát jakýkoliv popis Mého myšlení, pocitů, působení atd., které mám ke každému z vás individuálně jako jedna Individualita ke druhé. Kvůli této absolutní intimnosti, soukromí, jedinečnosti a zvláštnosti našeho vztahu je v tomto ohledu zřejmé, že pouze vy sami se Mnou ve vás můžete a smíte určit úroveň, stupeň, intenzitu, rozsah a kvalitu Mého zapojení se s vámi. Jediné, co mohu v tomto ohledu říci bez porušení této kondice, je to, že se plně a kompletně účastním ve všem, čím procházíte, co zažíváte, děláte atd. bez výjimky a výluky. Tato Moje účast se odehrává z obou pozic simultánně a synchronně - z Mé Absolutní Pozice, jak je určena Mojí Absolutní Novou Přirozeností, a z vaší vlastní relativní pozice, způsobem, jakým fungujete a prožíváte všechny a

všechno ve své vlastní jedinečnosti a nekonečné odlišnosti, jak určuje vaše vlastní individualizovaná a zosobněná přirozenost.

Pokud se týká budoucnosti našich vzájemných vztahů a zapojení, hovořit o tom znamená předpovídat budoucnost. Jak víte, nezabývám se předpovídáním budoucnosti. Takové vztahy a angažování se budou záviset budou záviset na mnoha odlišných a početných faktorech, situacích, okolnostech, volbách atd., které budou v té době na místě. Hovořit o nich by bylo velmi předčasné a nenáležitě. Počkejte si a sledujte, buďte trpěliví a ještě trpělivější! Budete překvapeni, jak se budou vyvíjet.

V hodnocení povahy jakéhokoliv vztahu musíte brát v úvahu záležitost kvality, kterou má individualita každého jedince. Individualita každého jedince má velmi jedinečnou a specifickou kvalitu, která se podstatně liší od kvality jakéhokoliv jiného jedince. Jediný společný jmenovatel, který všichni mají, je, že mají svoji vlastní jedinečnou kvalitu. Povaha každého vztahu se určuje kvalitou individuality každého jedince. Tento činitel je určen skutečností, že Absolutní Individualita Mé Absolutní Individuálnosti má Absolutní, Vše zahrnující Pozitivní Kvalitu. Protože každá sentientní entita tím nebo oním způsobem odráží tuto Moji Přirozenost ve své relativní kondici, ustanovuje to její vlastní relativní kvalitu, která plně závisí na Mé Absolutní Kvalitě.

Jak si pamatujete, povaha každé sentientní entity a její jedinečná individualita se odvozuje z velmi specifického elementu vzatého z Mé Absolutní Přirozenosti. Říci, že ten specifický element je vzat ze Mne, neodráží přesně pravou skutečnost toho, jak to bylo provedeno nebo co se stalo během takového včlenění. Protože jakýkoliv element v Mé Absolutní Nové Přirozenosti je také absolutní, element sám o sobě ve své absolutní kondici se nemůže včlenit do někoho, kdo je relativní. Avšak jeho idea může a smí být včleněna. Kvůli skutečnosti, že každá taková idea uvnitř sebe nese úplnost všeho, co ten dotyčný element má a jaký je (bez výjimky a výluky), z jakýchkoliv praktických důvodů smíte klidně předpokládat, jako by onen element sám byl včleněn do jakéhokoliv příslušného jedince.

Tedy každý takový element nebo idea má svoji vlastní specifickou kvalitu, která se nekonečně liší od kvality jakéhokoliv jiného elementu nebo jeho ideje. Kvůli tomuto faktu individualita každého jedince má nekonečně odlišnou kvalitu. Toto uspořádání je určujícím faktorem, při budování jedinečnosti, nekonečné odlišnosti, nenapodobitelnosti a všeho ostatního, z čeho se jakýkoliv jedinec skládá a čím funguje a je ve svém vlastním jsoucnu a bytí a se svojí vlastní velmi specifickou a jedinečnou kvalitou. Jak si pamatujete, vůbec jakýkoliv jedinec může a smí mít vztah s kýmkoliv jen ze své vlastní pozice neboli z toho, jaký je a co má. Tento fakt vychází z pozice Mé Absolutní Nové Přirozenosti. Já mám vztah s každým jen a jen ze Sebe a ze všeho, čím jsem a co mám. Žádná jiná možnost neexistuje. Nicméně kvalita a obsah Mého vztahu s každou sentientní entitou se uskutečňuje z pozice toho Mého elementu, jehož idea byla včleněna do každého příslušného jedince. A protože každý takový element a jeho idea jsou nekonečně odlišnými ve všech aspektech svého obsahu a jim příslušných kvalit, bude Můj vztah s každým příslušným jedincem kvalitativně odlišný od jakéhokoliv jiného vztahu, který Mám s jakýmkoliv jiným jedincem. Takže, jak bylo zmíněno výše, z této pozice nemůže být takový vztah stejný. Stejnost se odráží ve

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

faktoru vztahu samotného. Nikdo není vyloučen z tohoto vztahu, ledaže by se vyloučil sám z jakýchkoliv důvodů (jako například v negativním stavu). Avšak dokonce i v této situaci můžete říci, že máme vztah. Vyloučit něco logicky znamená mít vztah. Máte vztah postupem vylučování se. Takže, opakuji ještě jednou, ať je to jak chce, nikdo není z tohoto vztahu vyloučen.

Že kvalita vztahu je nekonečně odlišná, se odráží nejen ve vztahu, který existuje například mezi Mnou a vámi, ale také mezi vámi všemi ve vašich vlastních relativních životech. Vezměme si například všechny lidi, se kterými přicházíte z jakýchkoliv důvodů do styku. Nebo si vezměme všechny vaše přátele, milence, chotě, známé atd. Jestliže pečlivě analyzujete, jaký z nich máte pocit a jaký máte vztah se všemi těmi lidmi, můžete jasně rozlišit, že vaše pocity, myšlenky, postoje, chování nebo jednoduše vyjádřeno vaše vztahy s nimi ve vašem okruhu budou zdatelně kvalitativně odlišné od jednoho jedince k druhému. Kvalita vaší vlastní jedinečné individuality se vztahuje ke specifické a jedinečné kvalitě individuality každého člena vašeho okruhu, se kterým přicházíte v tu nebo onu dobu do styku. Je nemožné mít zcela stejný stupeň, úroveň a kvalitu vztahu ke všem takovým jedincům. I když je milujete a pečujete o ně na stejné úrovni intenzity a rozsahu, dokonce i když nikdy nikoho nediskriminujete, kvalita té lásky a péče bude podstatně odlišná od jednoho individua ke druhému. Vždy se bude určovat kvalitou individuality každého jedince, se kterým jste v kontaktu. Opakuje se ještě jednou, že toto odráží povahu vztahu, který Já mám s každým a se všemi jedinci v Jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí.

To ale vůbec neznamena, že pokud se vaše láska a péče nebo cokoliv, co v tomto ohledu máte ke komukoliv, podstatně liší od jednoho jedince ke druhému, že vaše láska a péče nebo cokoliv, co máte, bude menší nebo větší kvality v porovnání s kýmkoliv jiným. Vůbec to neznamena, že musí být menší nebo větší. Znamená to jen, že je podstatně a kvalitativně odlišná. Jako Já miluji a pečuji o každého stejně a v absolutním smyslu, a tím přizpůsobuji Svoji lásku a péči potřebné úrovni kvality individuality každého jedince (přesně tak, jak to potřebuje - ani ne více, ani ne méně), a tím je dělám odlišnou, a ne větší či menší, takto činíte i vy svým relativním způsobem. Toto pravidlo se ovšem vztahuje jen k povaze vztahů, které existují v pozitivním stavu, a co je nejdůležitější, které existují mezi Mnou a kýmkoliv jiným v Jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí. Jestliže máte udržet pravý život pozitivního stavu, žádné jiné typy vztahů nejsou možné nebo uskutečnitelné, protože koneckonců vycházejí ze Mne a Mé Pravé Absolutní Přirozenosti. Danou skutečností, že Stvoření a každý v něm závisí na Mne v absolutním smyslu, by se žádné jiné typy vztahů nemohly v jejich životech udržet a nebyly by ani žádoucí. Za těchto podmínek vynalezení, aktivace, ustanovení a manifestace jakéhokoliv jiného typu života než života pozitivního stavu by vůbec nebylo možné.

Aby se přivodil jakýkoliv jiný druh života (v tomto případě neživota), bylo nutné porušit toto uspořádání a ustoupit od něho. Životní styl v neživotě negativního stavu a lidském neživotě je tedy ilustrativní a demonstrativní příklad toho, jaký nemít vztah s nikým a nakonec i se Mnou. Ale z Mé strany, protože Já jsem neschopen porušit Svou Vlastní Přirozenost, Individualitu a její Absolutní Kvalitu, Můj vztah ke všem ve negativním stavu a lidském neživotě zůstává v podstatě stejný jako ke komukoliv

jinému kdekoliv. To znamená, že Já mám vztah s nimi v souladu s kvalitou individuality, kterou každý jedinec má. Protože kvalita jejich individuality je ve své primární přirozenosti negativní nebo zlá (můžete říci, že je to ve skutečnosti nekvalita nebo nedostatek jakékoliv pozitivní kvality), vyvolává to vztah, který je určen obsahem a povahou té specifické kvality (nekvality). Potřeby kvalit jejich individualit jsou odmítané a nemají nic společného se Mnou nebo s Mým pozitivním stavem nebo s Mým typem pravého života. Poněvadž to potřebují - jinak by nemohli být takoví, jací jsou - aby se jim umožnilo naplnit jejich účel a poslání, které v tomto ohledu mají (učit každého, jaký vztah nemít - kromě mnoha jiného!), jejich potřeby jsou naplňovány. Naplňování těchto typů potřeb bude pokračovat, dokud se v tomto ohledu neuskuteční ponaučení. Poté se jejich potřeby změní. Budou v plné shodě s potřebami existujícími v pozitivním stavu.

Poněkud odlišná situace je na místě, pokud se týká lidí obecně, jakož i mých pravých představitelů na planetě Nula. Jak si pamatujete, v prvním případě se u valné většiny lidí jejich situace podstatně liší od kohokoliv jiného jak v jsoucnu a bytí, tak i v pseudojsoucnu a pseudobytí. Tato odlišnost je určena tím, že nejsou ve své závěrečné volbě. Kvůli tomu nemají ze své pozice žádnou hmatatelnou a konkrétní zkušenost vztahu ke Mně, ani Mého k nim na jejich vědomé úrovni. Jednoduše řečeno, Já nejsem fyzicky ani žádným jiným zjištělným způsobem přítomen takřikajíc před jejich očima, aby mohli se Mnou a Já s nimi vzájemně působit jako s každým jiným - stejně tak, jak je to u těch, kdož jsou ve své takzvané konečné volbě. Tento typ vztahu by porušil jejich současnou kondici; neboli jejich neschopnost být v neživotě jejich konečné volby. Aby se tomuto předešlo, nezjevují se lidem stejným způsobem jako v jiných stavech, kondicích, místech, časech, paračasech atd.

Specifická situace u lidí vyžaduje velmi specifickou přirozenost vztahu. Na planetě Nula nikdo vědomě ani smyslově nevnímá, že Já jsem v nich a s nimi a že tímto prožívám všechno, co oni, přesně tak, jako to prožívají oni bez jejich vědomého vědění, že je tomu tak. Pouze teoreticky a na základě víry se někteří nábožensky a duchovně myslící lidé domnívají, že tomu tak je. Avšak zkušenostně a smyslově nemají žádnou možnost rozlišení nebo prokázání, že Já jsem skutečně s nimi a v nich a že Já prožívám jejich životy ve všech jejich souhrnech z jejich vlastní pozice tak, jak to zažívají oni.

V kondici typického lidského neživota by z lidské pozice bylo obtížné hovořit o plně vědomých recipročních vztazích mezi Mnou a všemi ostatními lidmi. Tato dočasná a přechodná situace si vyžaduje, aby dala lidskému neživotu šanci plně manifestovat, ilustrovat a demonstrovat specifiku povahy lidského neživota. Jak jste si vědomi z Velké knihy, nikdy a nikde jinde není takový podivný fenomén jako lidský neživot možný nebo myslitelný. Svojí modalitou neživota poskytují lidé důležité poučení pro všechny, jak by život nikdy neměl být pojat, žít a praktikován. Avšak až jednou tento důležitý účel pro lidský život skončí a každý v jsoucnu a bytí bude plně uspokojen vším, co je lidský neživot naučil; a jakmile všichni plně zvládnou všechna ponaučení poskytnutá lidmi, potom a pouze potom bude ustanoven stejný typ interakce se všemi lidmi, kteří budou stále přítomni na planetě Nula. Současný typ interakce a vztahu s lidmi pro ně končí v momentě, kdy opouštějí planetu Nula a přicházejí do duchovního světa (do světa duchů nebo do intermediálního světa). Během jejich pobytu v tomto

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

světě se učí novému typu vztahu se Mnou a ke Mně, který pro ně nebyl dostupný ani možný v době, kdy fyzicky žili na planetě Nula.

Takže jak vidíte z těchto faktů, zatímco Já z pozice Svého Absolutního Stavů, jakož i z pozice lidského relativního stavu jsem vždy přítomen ve všech lidských zkušenostních modalitách, plně pociťující jejich pocity a všechno ostatní - aniž bych se nakazil čímkoliv negativním, co je v nich obsažené, lidé jsou připraveni o poznání, cítění a všechno ostatní, co Já takto konám jak ve Své Absolutní Kondici, tak i v Mé přítomnosti v jejich relativní kondici (bez toho, že bych Sám byl relativní). Tato situace je jedním z mnoha důvodů, proč lidé mají tolik neslučitelných a protichůdných pohledů na to, Kdo Já jsem a jaká je vůbec Moje Pravá Absolutní Přirozenost, jakož i na to, jaký mám k nim vztah a jaký by oni měli mít vztah ke Mně. Naneštěstí valná většina lidí nemá ani potuchu o těchto skutečnostech nebo o tom, proč jsou k dispozici, v jaké jsou, nebo proč se jim nezjevím fyzicky nebo jiným hmatatelným a přesvědčivým způsobem. Kvůli tomu považují svoji situaci za normální stav věcí. Neuvědomují si, že ohledně jejich typu života/neživota neexistuje absolutně nic normálního.

Situace je poněkud odlišná u vás, kteří máte privilegium být Mými představiteli na planetě Nula. Díky Mému Novému zjevení a všemu, , co obsahuje ve všech svých zdrojích, máte tuto znalost o takzvané realitě lidského neživota. Tato znalost a uvědomění vás uvádí do pozice, která určuje, jaký Mám vztah s vámi a jaký vy ke Mně. Náš vzájemný vztah je mnohem blíže k tomu, co bylo o něm zjeveno výše, jaký je v pozitivním stavu.

Ačkoli prakticky řečeno jste v lidském životě a máte v tomto ohledu stejné podmínky jako valná většina lidí, nicméně uvědomění a znalost těchto faktů vám umožňuje na vaší vnitřní úrovni rozpoznat, jaký Já mám vztah k vám, a na základě tohoto rozpoznání vám to umožňuje ustanovit nejnáležitější vztah se Mnou. Moje Nové zjevení vám dává jasnou znalost o povaze našeho vzájemného vztahu a o tom, jak myslím, cítím, jednám a jaký mám k vám vztah a jak vy byste mohli myslet, cítit, jednat a jaký vztah byste ke Mně mohli mít. A nejen to, ale tím, že máte toto k dispozici a tuto možnost, a tím, že ji uskutečňujete a provádíte ve svých zosobněných a individualizovaných životech, vytváříte hodnotný a velmi potřebný příklad pro všechny ostatní lidi, kteří nejsou ve stejné pozici, jako jste vy. Tento příklad bude sloužit jako základ, na kterém budou moci založit se Mnou stejný typ vztahu, jaký existuje v pozitivní stavu. Vaše služby jsou v tomto ohledu nedocenitelné. Můžete považovat tyto služby za jednu z hlavních rolí a úkolů, které máte jako Moji praví představitelé na planetě Nula.

Důležitý důraz v našem vzájemném vztahu nebo v naší vzájemné interakci je na personalizaci a individualizaci. Kvalita vaší individuality, její jedinečnost a odlišnost vyžaduje, abych k vám měl vztah jen a jen z této pozice. Jakákoliv jiná pozice, která by nebrala v úvahu nebo by nedodržovala jedinečnou a nekonečně odlišnou kvalitu vaší individuality, by zcela znemožnila navázat vzájemný vztah mezi Mnou a vámi. V tom případě by byl váš individualizovaný a zosobněný život ztracen. Kdyby se cokoliv této povahy mělo stát, samotná idea elementu z Mé Absolutní Přirozenosti, která vás činí tím, kým a čím jste, by byla také ztracena. V tom případě by bylo celé Stvoření

připraveno o něco extrémně důležitého, potřebného pro jeho tvořivou snahu a neustálý duchovní rozvoj. Takže prosím neočekávejte, že s vámi budu zacházet nebo mít vztah přesně stejně jako s kýmkoliv jiným. Taková věc je zcela nemožná. Samozřejmě to ani v nejmenším neznamena, že bych vás miloval nebo o vás pečoval mnohem méně, nebo mnohem více než o kohokoliv jiného. Opakuji ještě jednou, **budu vás milovat a pečovat o vás odlišně, ale stejným stupněm, intenzitou, rozsahem a absolutní mírou Mé lásky a péče, jež ode Mne dostává kdokoliv jiný.**

Zároveň prosím neočekávejte, že byste měli ke Mně vztah, že byste Mne milovali a pečovali o Mne přesně stejným způsobem jako kdokoliv jiný. Ještě jednou, taková věc je zcela nemožná. Protože vy, stejně jako kdokoliv jiný, můžete mít se Mnou vztah jen a jen z vaší vlastní zosobněné a individualizované pozice, z pozice, která má zcela jedinečnou, odlišnou a nenapodobitelnou kvalitu vaší individuality, váš vztah ke Mně a se Mnou v porovnání s kýmkoliv jiným bude také nekonečně odlišný. Bylo by pro každého pohromou, kdybyste se snažili mít ke Mně nebo ke komukoli jinému vztah přesně stejným způsobem jako někdo jiný. To by se rovnalo ohavnému duchovnímu cizoložství, protože byste opustili svoji individualitu a její jedinečnou kvalitu a snažili byste se být jako někdo jiný. Jak se zmínilo výše, toto je jeden z nejdůležitějších důvodů, proč nemůže být ve vašich lidských termínech popsáno nebo zjeveno, jaký Já mám vztah k vám a jaký máte vy ke Mně. Kdyby něco takového bylo možné, musel bych vám podat popis všech nekonečných počtů vztahů a interakcí všech sentientních entit a lidí, kteří jsou v jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí. Můžete si představit velikost knihovny, která by obsahovala všechny materiály vztahující se k této záležitosti? Vyplnila by celý multivesmír a stejně by nezůstalo dostatek prostoru/stavu, aby to umožnilo toto vše obsáhnout. Takže, opakuji ještě jednou, je zcela na vás, abyste sami za sebe zjistili, jak a jakým způsobem se uskutečňuje náš vzájemný vztah a interakce a co si myslím, co cítím a chci či cokoli jiného ohledně vás a co si vy myslíte, cítíte, chcete nebo cokoli jiného ohledně Mne. Nikdo jiný to nemůže udělat za vás nebo vaším jménem. Je to vaše vlastní osobní a individuální zodpovědnost.

Cokoliv bylo výše zjeveno o této záležitosti, je použitelné v současném cyklu času/stavu/procesu. Jak jste si dobře vědomi, povaha současného cyklu je charakterizována tím, že do jeho průběhu je zahrnuto pseudojsoucnu a pseudobytí neživota negativního stavu a lidského neživota. Jak si také uvědomujete, tato neobvyklá situace nedovoluje pravému životu pozitivního stavu se plně a kompletně aktivovat. Pozitivní stav se musí každý den zabývat touto situací.

Kvůli tomu mnoho omezení, ohraničení a podobných faktorů znemožňuje, aby se odehrála plná a kompletní manifestace pravé a ryzí povahy pozitivního stavu. Když se musíš každodenně tak či onak zabývat záležitostmi negativního stavu a jeho lidského neživota, příliš mnoho energie jde do něčeho, co není integrální součástí pravého života pozitivního stavu. Takže podstatná část těchto energií není současně dostupná pro využití v pozitivním stavu.

Současný cyklus samou svou povahou vyžaduje speciální typ duchovního aspektu, uvolněného z Mé Absolutní Přirozenosti, který vládne tomuto cyklu. Jeho kvalita je

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

taková, že bere v úvahu činitel svolení. Který dovoluje, aby něco, jako je negativní stav a lidský neživot, ukázalo svoji tvář a svoji pravou povahu. Kvůli tomu je každému nadělen zvláštní typ kvality jeho individuality, který bere v potaz tento neobvyklý faktor a který určuje povahu kvality potřebné pro tento účel.

Tato neobyčejná situace nebo faktor také určuje kvalitu vztahů a interakcí, které jsou na místě během současného cyklu. Ovlivňuje kvalitu a povahu všech existujících vztahů a interakcí, které jsou mezi všemi sentientními entitami v jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí, jakož i mezi Mnou a vámi a vámi a Mnou. Kvůli potřebným omezením, limitům a podobným faktorům, které jsou na místě z bezpečnostních důvodů, jakož i z mnoha jiných duchovních důvodů, takové vztahy a interakce jsou také poněkud omezené a limitované. V podstatě můžete říci, že nikdo není schopen mít vztah a interagovat z pozice plnosti a kompletnosti své individuality a její jedinečné, individualizované a zosobněné kvality.

Díky tomuto faktoru je kvalita vztahů a interakcí během tohoto cyklu času/stavu/procesu velmi odlišná od toho, jaká byla v jakémkoliv z předchozích cyklů a jaká bude v jakémkoliv z následujících cyklů. Nezapomeňte, že jakýkoliv cyklus času/stavu/procesu je ovládán totálně odlišnou kvalitou duchovního aspektu a jeho součástí uvolněných ze Mne.

Co by se mohlo říci o povaze a obsahu kvality Mého zvláštního a jedinečného aspektu a jeho součástí, které se uvolní z Mé Absolutní Nové Přirozenosti pro vládnutí příštímu cyklu poté, , co se uskuteční totální a kompletní věčná eliminace neživota negativního stavu a lidského neživota? Především se tím, že nebude žádná potřeba se zaobírat pseudojsoucny a pseudobytím neživota negativního stavu a jeho lidského neživota, a nebude se tedy mrhat drahocennými energiemi na nic takové povahy, všechna omezení, limity a všechno ostatní této povahy permanentně odstraní ze života všech sentientních entit. To umožní nadělit jim všem novou a velmi odlišnou kvalitu, která bude určovat jejich vlastní individualitu, přizpůsobenou a upravenou k povaze, struktuře, dynamice a procesu příštího cyklu času/stavu/ procesu. Za druhé, a to je nejdůležitější, kvůli této nekonečné odlišnosti bude odstraněna jakákoliv kvalita jedincovy individuality, která existovala před novým cyklem, a uvnitř každého individua v jsoucnu a bytí bude ustanovena nová, přesahující kvalita. Tato nová a odlišná kvalita bude v plné shodě s novým a odlišným aspektem a všemi jeho komponentami, které v té době budou uvolněny z Mé Absolutní Nové Přirozenosti. Z toho důvodu, jak již bylo mnohokrát předtím ukázáno (například v Dialogu 100.), nic nebude stejné. Ale nejenže to nebude stejné, ale nebude existovat ani jedna částička kvality individuality každého, která by se jakkoli podobala něčemu, co existovalo předtím.

Tato nová kondice také určí kvalitu vztahů a interakcí, které budou existovat v té době/stavu mezi sentientními entitami, jakož i toho, jaký Já budu mít vztah s vámi a jak budu s vámi interagovat a jaký vy budete mít vztah se Mnou a jak se Mnou budete interagovat. Bude ustanovena a manifestována nová kvalita, přesahující všechno, co již v tomto ohledu předtím bylo, a značně převyší všechno, co je dostupné v současném cyklu času/stavu/procesu, a kterou nelze popsat žádnými slovy, představami, pojetími

nebo ideami dostupnými nejen lidem, ale také všem ostatním sentientním entitám v jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí. Zcela nová kvalita všech individualit všech sentientních entit umožní této přesahující kvalitě vztahů a interakcí se uskutečnit na všech jejich úrovních. Jediné, co se o tom může říci, je to, že takové interakce a vztahy budou mnohem intimnější, soukromější, intenzivnější, více individualizované, zosobněné a nekonečně odlišné od jednoho individua k druhému, ode Mne k vám a od vás ke Mně, než tomu bylo v současném cyklu, ve kterém žijete a spočíváte.

Nemáte ani ponětí, jaké to je, být a existovat v kondici, která neobsahuje vůbec nic z neživota negativního stavu a lidského neživota. Nemáte zcela žádné zkušenosti o tom, co to znamená a jaké to je být bez nich. Bylo nezbytné v tomto cyklu ustanovit tuto situaci, aby se poskytla příležitost neživotu negativního stavu a lidskému neživotu manifestovat svoji přirozenost v porovnání s čímkoli jiným vně jejich pseudodomény a jejich pseudopřirozenosti. Jinak by se nemohl takto protikladně uskutečnit. Kdybyste poznali a zažili pravý život bez ničeho, co obsahuje neživot negativního stavu a váš lidský neživot, bylo by pro vás nemožné přežít v současné situaci nebo za současně existujících podmínek.

Takže jak z tohoto vidíte, nemít žádnou ideu nebo zkušenost toho, jaké to je být bez pseudojsoucna a pseudobytí negativního stavu a jeho lidského neživota, vám umožňuje být takovými, jakými jste, dělat to, co potřebujete dělat, mít vztah a interagovat tak, jak je nutné a uskutečnitelné za současně existujících podmínek, a žít svůj život tak, jak ho žijete. V tomto okamžiku nemůže být více řečeno o této záležitosti. Přemýšlejte o všem, co bylo zjeveno v tomto a ve všech předchozích dialozích a diskutujte mezi sebou jejich obsah.

Nyní, Petře, bych doporučil pro dnešek skončit a věnovat svůj čas něčemu jinému. Je zapotřebí, aby se něco jiného přihodilo předtím, než budeme moci pokračovat v našich dialozích - pokud vůbec.

Petr: Velmi Ti děkuji za všechno, co bylo v tomto dialogu zjeveno.

Dialog stý čtyřicátý čtvrtý

1. června 2000

Petr: Dnes nemám žádné otázky multiversálního významu. Také jsem doposud žádné neobdržel ani od nikoho jiného. Jen zjišťuji, zdali Ty máš něco k přispění nebo rozvinutí, co jsme připraveni poznat nebo o tom uvažovat.

Pán Ježíš Kristus: Děkuji, Petře, že Mi dáváš příležitost diskutovat některá důležitá duchovní témata. Jak víš, na konci Dialogu 143. se naznačilo, že naše dialogy budou pokračovat, až se cosi přihodí. Už to nastalo, ale událost toho se stala v naší říši. Na tvé straně, pro tebe osobně, Petře, bylo výsledkem, že jsi byl upozorněn a vzpomněl sis na dvě záležitosti, které jsou svým způsobem spojené. První se vztahuje k pojmu ‚nevinost‘ a ‚dětství‘ a druhá k něčemu, co je zaznamenáno v Bibli, v Genesi 6:5-7. Začneme s pojmy ‚nevinost‘ a ‚dětství‘. Současné duchovní klima vyžaduje, aby se tyto dva pojmy znovu vysvětlily z pozice povahy současně ustanovené duchovní fáze v probíhajícím multiversálním posunu. Jak si pamatujete, tyto koncepty byly již předtím probírány jak ve Velké knize, v *Korolariích...*, tak i v předchozích dialozích (v prvním svazku).

Na počátku těchto rozprav se obecně předpokládalo, že na planetě Nula se pojem, význam a obsah ‚nevinosti‘ odráží v povaze a souvztaží s povahou dětství nebo dětí obecně. Třebaže kdysi byly v tomto předpokladu zrnka pravdy, v současnosti tomu tak není. Předtím, než se vám sdělilo, že nikomu z pozitivního stavu již není dovoleno narodit se na planetě Nula, lidé inkarnovaní na planetu Nula z pozitivního stavu toto během svého dětství reprezentovali a měli takovou souvztažnost. V průběhu svého dětství odráželi stav nevinosti, aby lidem podali nějaký náznak toho, co to znamená být neviný a jaká je přirozenost lidí v pozitivním stavu. Avšak po zákazu inkarnace kohokoliv z pozitivního stavu na planetu Nula přestala být tato reprezentace, reflexe a duchovní souvztažnost na místě. Protože v současné době se nikdo z pozitivního stavu neinkarnuje na planetě Nula; a protože se na ní nerodí ani žádní opravdoví lidé; a protože je dovoleno se zde inkarnovat pouze představitelům negativního stavu, žádné z nově narozených dětí pojetí nevinosti již neodráží a nepředstavuje, a tudíž už v nich není žádná duchovní souvztažnost s neviností. Namísto toho všechny takové děti nyní představují, odrážejí a duchovně korespondují stavu korupce, degradace a perverze nevinosti a znesvěcení všeho pozitivního a dobrého. V podstatě v současnosti představují přestrojený a velmi často dokonce zcela zřejmý stav zla a ohavnosti povahy neživota negativního stavu, který se více a více včleňuje do všech, kteří žijí na planetě Nula s výjimkou Mých otevřených a skrytých představitelů. Toto zřejmé zjevení bude pro některé z vás obtížné přijmout nebo vnímat. Vždyť z vašeho pohledu mohou být děti tak roztomilé a rozkošné. Jak si všímáte, nyní se rodí velmi krásné děti. Ale co myslíte, jak jinak může negativní stav ustanovit své pseudovítězství na vaší planetě, pokud se zevně nebude představovat jako roztomilý, zbožňovatelný a krásný? Toto je háček a past negativního stavu, aby lidé neustále věřili, že děti jsou neviné,

představující stav nevinnosti a dobra, a proto nemohou být odpovědné a za nic zodpovědné.

Aby se ustanovilo náležité a správné chápání skutečné podoby toho, co dětství v současnosti představuje, odráží a s čím souvztaží, byl jsi, Petře, ve své dlouhé životní přípravě na to, aby ses stal přenašečem a zaznamenavatelem Mého Nového zjevení, vystaven mnoha rozličným zážitkům, které ti v době, kdy k nim došlo, nedávaly příliš smysl. Jeden takový důležitý zážitek, týkající se věci dětí a nevinnosti, se stal přibližně před 46 lety. Tato událost ti vypadla z paměti, ačkoli se čas od času vynořila na povrch s tím, že ses divil, co to vlastně bylo. Jak si pamatuješ, několikrát jsme opakovali, že se ve tvém životě mohou stát jisté události, jejichž význam během jejich odehrávání se není z pozice oné doby tak patrný, jak se stane zřejmým z pozice této doby. Takže uvedený zážitek, Petře, se vztahuje k této době, a ne k oné době.

Rozpomeňme se plně na tvůj zážitek z oné doby. Jak si vzpomínáš, po tvém soudním řízení a odsouzení v Sovětském svazu pro údajné ilegální protisovětské aktivity jsi byl přepraven spolu s ostatními vězni v železničních vagónech do vzdáleného koncentračního tábora. Protože jsi byl politický vězeň a protože jsi byl v onom transportu jediný s takovým zařazením (jako politický vězeň), byl jsi separován od všech ostatních takzvaných normálních a běžných kriminálních. Takže jsi měl svoje vlastní malé kupé v železničním vagóně. Důvodem, proč sovětské autority držely politické vězně odděleně od všech ostatních, nepolitických vězňů, nebylo to, že by je upřednostňovali, ale protože se obávaly toho, že by svou protisovětskou ideologií zkazili a nakazili všechny ostatní. Ostatními nepolitickými vězni a strážci jste byli označeni jako „fašisté“. V té době se takto označovaly dva druhy „fašistů“. Jeden byl přisuzován všem těm, kteří kolabovali s nacistickým Německem během druhé světové války, a druhý těm, kdo byli disidenty odmítajícími sovětskou, marxistickoleninskou doktrínu a sovětský životní styl. Ti druzí byli nazýváni ideologickými fašisty. Jak víš, toto označení nemělo nic společného s ideologií fašismu. Ale takto jste v té době byli běžně označováni.

Takže v tom transportu bylo přítomno několik vězňů. Jak jsi seděl ve svém kupé hloubaje o své budoucnosti a o tom, co bys mohl očekávat v konečném místě určení v nějakém vzdáleném koncentračním táboře, slyšel jsi různé hlasy jiných vězňů. K tvému velkému překvapení tam také byl hlas dítěte. Byl jsi velmi překvapen, když sis uvědomil, že jako řadový vězeň byl s tebou přepravován chlapec. Přemýšlel jsi o tom, co to dítě udělalo, že si zasloužilo takové hrubé zacházení v podobě sdílení osudu dospělých vězňů (v té době v Sovětském svazu nebyly soudy pro mladistvé). Byl jsi stále pod dojmem, že děti představují stav nevinnosti, a že jsou proto nevinné a nemohou být zodpovědné za svoje činy. Vinil jsi z toho drakonické zákony sovětského trestněprávního systému. Jak jsi poslouchal hlas toho dítěte, stával se hlasitější a hlasitější a více a více zlostnější a vzpurnější. Chlapec se choval velmi špatně; měl požadavky, mluvil hrubě a nadával strážným a způsoboval jim všemožné potíže. V jednom okamžiku chování toho dítěte tak unavilo strážce, že mu pohrozili trestem, když nezmlkne. Co si myslíš, jaký druh trestu mu hodlali uložit? Řekli mu, že ho hodí k tomu fašistovi, který byl vzdálen několik oddělení od toho místa, kde bylo dítě s ostatními vězni. Protože dítě na to nedbalo, stráž odemkla jeho kupé, odvedla ho

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

k tvému oddělení, odemkla dveře a hodila dítě dovnitř. V momentě, kdy vstoupil do tvého oddělení, jsi byl, Petře, šokován takříkajíc k smrti, když jsi především viděl, jak byl mladý (nemohl mít více než 10 let), a za druhé, a to je nejdůležitější, jaký typ čistého zla vyzařovalo jeho vzezření. Třebaže se zevně jevil jako velmi krásné dítě, navzdory tomu v něm nebylo nic, co by se podobalo něčemu dobrému a pozitivnímu. Jeho bytostná zloba a s ní zloba jeho přítomnosti, kterou jsi cítil, Petře, byla zdrcující a téměř nesnesitelná. Přemýšlel jsi o tom, jak dlouho bys mohl být v takové zlé a negativní přítomnosti. Také jsi přemýšlel o tom, jak je možné, že někdo v takovém věku může obsahovat takovou zlou a odpornou povahu. Ze všech praktických důvodů jsi, Petře, cítil, jako bys byl ve fyzické přítomnosti samotného d'ábla.

Jak se dítě posadilo vedle tebe, Petře, zmlklo. Bylo zřejmé, že se ve tvé přítomnosti cítilo velmi nepříjemně. V té době jsi nevěděl proč. Nyní víš, že jakákoliv taková zlá a negativní entita, jakou bylo to dítě, se cítí krajně nepříjemně v přítomnosti někoho pozitivního nebo v přítomnosti Mého představitele (v té době Mého agenta). Samozřejmě, v té době jsi neznal, že jsi takový agent. Ale to dítě to nevědomky rozpoznalo. Tím, že chlapec seděl vedle tebe, cítil jsi potřebu s ním hovořit. Zeptal ses ho na důvody, proč byl uvězněn. Řekl ti, a to bylo dosvědčeno strážnými, kteří vás sledovali a naslouchali vašemu hovoru, ujišťující se, že dítě nenakazíš svou ‚fašistickou‘ ideologií, že tu byl za několikanásobnou vraždu. Od velmi raného dětství byl cvičen svými kriminálními rodiči a jinými členy zločineckého gangu v ‚umění‘ zabíjet, v případech, loupežích a podobných veškerých extrémně nebezpečných zlých aktivitách. Říkal ti s velkou pýchou ve svém hlase a s pózou, jak ho bavilo zabíjení a mučení lidí a že to nebylo poprvé, kdy byl ve vězení, vždy pro vraždy. Během tvé konverzace s ním se ve tvé přítomnosti stával více a více nesvůj, Petře, a prosil stráž, aby ho vzala zpět k jeho lidem. Slíbil, že se bude chovat slušně, když mu vyhoví. Učinili tak a on jim přestal dělat problémy. Toto je velmi dobrá ilustrace a demonstrace toho, jak se negativní stav cítí ustrašeně a nepříjemně v přímé přítomnosti pozitivního stavu, který jsi v té době reprezentoval ty, Petře (bez tvé vědomé znalosti, že tomu tak je).

Co ti tato situace říká? Poprvé jsi byl vystaven něčemu, co se stane všeprostopujícím faktorem lidského neživota na planetě Nula. Samozřejmě jsi tehdy neměl absolutně ani ponětí o pravém významu této zkušenosti. Také jsi neměl ani ponětí, že to souvisí s pojmem nevinnosti a s tím, jak v budoucnosti (což je současnost) nebude možné připsat takové rysy žádnému dítěti, které se narodilo po 1. červenci 1988, z důvodu ukončení reprezentativní a souvztažnostní role, které v tomto ohledu děti budou mít. Aby negativní stav pseudozvítězil na planetě Nula, bylo nutné zaprvé zanechat vše, co i jen vzdáleně obsahuje cokoli z pravé nevinnosti. Dokud je něco v nevinnosti obsažené v nově se rodících novorozenátech a dětech, jako připomínka přirozenosti pozitivního stavu, negativní stav je neschopen zvítězit. Proč je tomu tak? Důvod k tomuto vychází ze samotné definice nevinnosti. Vysvětleme si znovu, co nevinnost skutečně znamená a jaký má význam. Jak si pamatujete z Velké knihy, nevinnost byla definována ve svých dvou nejdůležitějších aspektech. První aspekt prohlašuje a přiznává, že všechna pozitivnost, dobrota, láska, moudrost, pravý život obecně a život každého zvláště nepatří jejich nositelům (sentientním entitám), ale jejich Absolutnímu Zdroji - Pánu Ježíši Kristu. Přiznání tohoto nejaxiomatičtějšího faktu ustavuje samotný základ, na kterém je zbudován i stojí pravý život pozitivního stavu. Dokud se držíte této

skutečnosti, jste ve stavu nevinosti. Ale také za těchto podmínek nemůžete vynalézt, aktivovat, ustanovit a manifestovat nic z přirozenosti negativního stavu a jeho lidského neživota. Aby se tak mohlo učinit, musíte zrušit stav nevinosti prohlášením, že všechna tato fakta pravého života vycházejí z vás a jen z vás samotných nebo z něčeho či někoho jiného a že není taková věc, jakou je Absolutní Zdroj toho všeho. Jinými slovy, neživot negativního stavu je založen na odmítnutí tohoto axiomu.

Druhý aspekt definice nevinosti se odvozuje z toho prvního. V tomto smyslu být neviný znamená nebýt nakažen, znečištěn, otráven, zkažen a ovlivněn jakýmkoliv způsobem čímkoliv z povahy, struktury a dynamiky negativního stavu. Protože původně děti, které sem přicházely z pozitivního stavu, byly v takové kondici (než se zkazily vším, co obsahuje lidský neživot), nemajíce žádnou znalost ničeho negativního (koneckonců, přišly z pozitivního stavu), přinášely se sebou stav nevinosti a odrážely tento stav. Na druhé straně, jaký druh dětí se v současnosti rodí na planetě Nula? Protože všechny přicházejí z negativního stavu, všechny si s sebou přinášejí všechno, co je v zásadě opakem všemu obsaženému v pravém stavu nevinosti. Ale je to jen maska, která je nasazena za účelem nastražení pasti pro všechny ostatní lidi, aby přijali něco, co je z čistého zla a co se představuje v přestrojení za nevinné a pozitivní. A dítě, které jsi potkal před 46 lety, Petře, bylo dobrým příkladem toho, jaký druh dětí se rodí a bude rodit. Bylo ti dovoleno mít takový zážitek a následně další zkušenosti s mnoha dětmi podobné povahy, které jsi potkal v různých vězeních během svého transportu do vzdáleného koncentračního tábora, abys okusil, jaké to bude, až negativní stav plně pseudozvíteží na této planetě. A také aby ses zbavil nesprávné představy, že děti budou nevinné a nebudou odpovědné a zodpovědné za své skutky, ať mohou být jakékoliv. Vždy ses divil, Petře, proč jsi měl během svého života na planetě Nula takovou nevysvětlitelnou averzi vůči pohledu na těhotnou ženu a cítil ses nepříjemně v přítomnosti dětí. Dokonce jsi vyjádřil hluboké pocity viny z toho, že jsi k nim měl takový postoj, kdy sis myslel, že něco bylo u tebe strašně špatného, a z toho, že jsi to ty, kdo je zlý a negativní. Vždyť z tvého pohledu a pohledu všech ostatních lidí a tvých přátel být těhotnou a mít děti bylo považováno za nejpožehnanější a nejžádoucnější stav, posvěcený Bohem Samotným. Jestliže jsi měl takové špatné pocity, myslel sis, že jdeš proti Bohu.

Jak z výše uvedených faktů vidíš, tvůj stav myslí v té době, tvé pocity a averze týkající se probírané záležitosti, byly odrazem tvého postoje k negativnímu stavu obecně, lidskému neživotu a falešné, předstírané nevinosti dětí zvláště. A protože těhotenství bylo pro tebe ztělesněním prostředků, kterými a skrze které se představitelé negativního stavu přelévají, aby zabrali planetu Nula pro ustanovení své plné nadvlády zde, cítil jsi vůči tomuto a verzi a znechucení. Ani na vteřinu nezapomeň, Petře, že ve tvé pozici a roli jako přenašeče Mého Nového zjevení jsi musel projít těmito druhy zkušeností, pocitů a stavů své mysli, abys mohl zjistit a rozlišit a následně popsat pravou a nefalšovanou povahu negativního stavu a jeho lidského neživota a to, jak a jakými prostředky negativní stav pseudozvíteží. V tomto ohledu všechno, co jsi musel prožít a čím jsi musel projít ve svém životě na planetě Nula, má přímou spojitost se vším týkajícím se Mého Nového zjevení. Je nezbytné, abys zhodnotil všechny faktory svého života z této pozice a jen z této pozice a žádné jiné.

Proč o této záležitosti hovoříme právě teď? Jak si pamatujete, před nějakou dobou, ve vaší pozici Mých pravých představitelů se vám radilo přehodnotit většinu vašich konceptů, idejí a termínů a jejich příslušného významu a dosahu, abyste se zbavili jakéhokoliv možného překroucení nebo dokonce nepravd, které mohou být obsažené ve způsobu, v jakém je pojmáte. Je duchovně velmi důležité, že máte správné ideje a chápání všech takových konceptů, idejí a termínů. Kdybyste se měli držet toho, jak jste je původně pojímali, v tom případě byste podporovali věc negativního stavu. Koneckonců, co jiného by znamenalo, kdybyste si měli držet ve svých myslích překrouceniny a nepravdy o čemkoliv, když ne podporu věci negativního stavu? Držet se překroucenin a nepravd znamená být v negativním stavu, jeho neživot je na nich založen. Tím, že považujete děti za nevinné nebo za představitele či souvztažnosti nevinnosti, se v současné době může považovat za bytí v překrouceninách a nepravdách. Takové uvažování je velmi silné mezi lidmi, včetně některých Mých představitelů, kteří se rozhodli mít děti za současně existujících protikladných duchovních podmínek na planetě Nula. Můžete říci, že je téměř vtisštěné do vašich genů. Jak jinak by se mohlo uskutečnit rozšíření věci negativního stavu, když ne pod rouškou nevinnosti, dobroty a roztomilosti dětí, které jsou zbožňovatelné a líbezné? Takto je na vás nastražena past negativního stavu.

Jednou z forem vážného pokušení, které ve svých osobních životech jako Mí představitelé čelíte/budete čelit, je mít o této záležitosti falešnou nebo nesprávnou představu, podléhající běžným očekáváním a chápáním, jaká má vaše kultura. Takovým nesprávným a nevhodným postojem vaše společnost i vy, pokud se poddáte jejím požadavkům, podporujete tuto falešnou představu, a tedy potvrzujete právo negativního stavu být hlavním nebo dominantním faktorem lidského neživota. Toto je jedna z mnoha efektivních cest k jeho pseudovítězství na vaší planetě. Ve svém postavení Mých pravých představitelů se nechcete shledávat, že podporujete tuto falešnou představu.

Aby se v tomto ohledu nastolila pravda a aby se tímto lidstvo připravilo na odstoupení od své negativní, falešné a překroucené představy v tomto nebo v jiném ohledu, je životně důležité a rozhodující, že někdo na vaší planetě má správnou představu o této záležitosti. Vy, kteří máte Mé Nové zjevení a kteří jste v pozici poznání těchto skutečností, jste v této roli vědění, co je a co není správné. Tím, že máte tuto důležitou znalost, a tím, že ji přijímáte a aplikujete ve svých vlastních individuálních a zosobněných životech, opět ustanovujete správnou představu nevinnosti na vaší planetě. Nezapomínejte, že v konečném smyslu nevinnost vychází ze Stavů Mé Absolutní Nevinnosti tím, že Já jsem Nevinnost o Sobě a Sebou. Takže opětovným ustanovením správné představy nevinnosti na vaší planetě dovolujete Mé Nevinnosti, aby se zde také projevila. Proto jste nástroji a prostředníky, aby Má Nevinnost byla přítomná na vaší planetě prostřednictvím vašeho života podle principů Mého Nového zjevení.

Od nynějška, jak jsou tato slova zaznamenána, děti jako takové již nebudou v roli představitelů, zrcadlení a souvztažností nevinnosti, jakož i Mé Absolutní Nevinnosti. Jeden z nových faktorů nevinnosti bude rozeznání a přijetí toho, kým jste a jaká je vaše role a pozice, stejným způsobem, jako Já vím, Kdo jsem a jaká je Moje Role a Pozice, a

takovým způsobem, jakým Já vnímám, jaká je vaše role a pozice. Vzhledem k tomu, od nynějška vy, jako Moji praví představitelé, budete v roli představitelů, zrcadel a souvztažností nevinnosti obecně a Mé Absolutní Nevinnosti zvláště. Přijetím a zrealizováním všech principů Mého Nového zjevení ve svých životech, které uvedou všechno do pozice absolutní správnosti tím, že vše připisují svému pravému zdroji (jak v absolutním smyslu, pokud se Mé Nové Přirozenosti a Mého pozitivního stavu týká, tak i co se týká pravé povahy negativního stavu a lidského neživota), se dostáváte do stavu pravé nevinnosti. V tom smyslu můžete říci, že se stáváte malými dětmi takovými, jakými bývaly v době, kdy jim bylo dovoleno se inkarnovat na planetu Nula z pozitivního stavu. V pravé realitě této situace je možno říci, že vaše stávání se malými dětmi bude mnohem pokročilejší a mnohem přesahující než to, jakými tyto děti byly v té době a předtím, než se znalost obsažená v mém Novém zjevení stala dostupnou.

Takže, na základě těchto faktů můžeme dojít k závěru, že kdokoliv, kdo přijme a zrealizuje principy Mého Nového zjevení a správnou představu nevinnosti a všechny související faktory ve svém životě, stává se malým dítětem v jeho čistě pozitivní konotaci. Není to tedy již fyzický věk, který bude určovat tento faktor, ale je to přijetí a praktikování všech principů Mého Nového zjevení a to, že máte jeho znalost, co tak bude činit. Od tohoto okamžiku to bude důležité rozlišení. Z toho důvodu kdykoliv vás žádám, abyste byli jako malé děti, neznamená to ve fyzickém nebo mentálním smyslu, ale v duchovním. To znamená nepodmíněné přijetí a praktikování ve vašich osobních a individuálních životech všeho, co je obsaženo v mém Novém zjevení s bezpodmínečnou vírou, důvěrou a spoléháním se ohledně Mne a Mé Absolutní Nové Přirozenosti, stejně tak jako ohledně sebe a vašich pravých relativních přirozeností. Jak víte, taková nepodmíněnost bývala připisována fyzickým dětem. Avšak vzhledem ke skutečnosti, že typ fyzických dětí, které se v současnosti inkarnují na planetu Nula, nemůže již více být v této roli, faktor bezpodmínečnosti v tomto ohledu a ve výše zmíněné konotaci je připsán pouze těm, kteří jsou Mými skrytými a otevřenými představiteli a kteří se udržují mimo korupci a vliv negativního stavu. Toto vše je pravá nevinnost a toto od nynějška bude znamenat dětství.

Z hlediska těchto faktů se musíte naučit dívat se na malé děti, které jsou nyní na planetě Nula a které se sem budou inkarnovat v budoucnosti, ne jako na nějaký druh rozkošných, neodolatelných a nevinných mlád'at, tak bezradných a závislých na vás, ale jako na ty, kdo jsou plně odpovědní a zodpovědní za všechno, čím jsou a co dělají a udělají. Osvojit si takový pohled nebude kvůli vašim genetickým vlohám a vymývání mozků, které trvá tisíciletí a jež vás nutí pohlížet na ně nebo o nich uvažovat tak, jak to činí většina lidí, vůbec lehké. Avšak od nynějška je důležité, abyste v tomto ohledu přehodnotili svůj postoj v souladu s tímto zjevením. Samozřejmě, jako vždy, jen tehdy, pokud si tak zvolíte svou vlastní svobodnou vůli a volbou.

Tato rozmluva nás přivádí k druhému tématu, které je nutné prodiskutovat na platformě tohoto dialogu. Jistým způsobem to souvisí s otázkou, jak byla ztracena nevinnost a jak se lidstvo dostalo do současné nesnáze. Tato záležitost má souvislost s něčím, co bylo napsáno v Genezi 6:5-7. Smím tě požádat, Petře, o citaci zmíněného textu, aby se stalo zřejmé, o čem hovoříme?

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Petr: S největší radostí, Můj Pane Ježíši Kriste. Tady to je: *Potom Pán uviděl, že špatnost člověka byla na zemi obrovská a že každý úmysl myšlenek jeho srdce byl neustále zlý. A Pán litoval, že stvořil člověka na zemi a byl zarmoucen ve Svém srdci. Tak Pán řekl, vyhladím člověka, kterého jsem stvořil, z tváře země, jak člověka, tak i šelmu, plazy i ptáky nebeské, protože lituji, že jsem je stvořil.* Konec citátu. Toto je velmi podivně znějící prohlášení. Jak ho uvedeš do souladu s Tvou Pravou Absolutní Novou Přírozeností?

Pán Ježíš Kristus: Jestliže vezmete výše uvedený citát doslovně, a neduchovně, naznačovalo by to, že jsem nevěděl, co dělám, když jsem stvořil takzvaného člověka. Jak z toho sdělení vidíte, v očích lidstva Já jsem Někdo, Kdo je jako oni. Ve skutečnosti jsem projekcí jejich vlastního obrazu a podoby, a ne obráceně. To, že celý text v Bibli byl napsán v lidském jazyce projekcí, bylo mnohokrát zdůrazněno v celém Mém Novém zjevení, stejně tak jako Swedenborgem, který byl první, kdo náležitě interpretoval výše uvedený výrok a kdo si poprvé všiml, jak lidé promítají své vlastní pocity, myšlenky, postoje, stavy svých myslí, chování a všechno ostatní do popisování Mne, Mé Přírozenosti a Mého stavu mysli. Předtím, než přistoupíme k výkladu výše uvedeného textu z perspektivy současného duchovního stavu, si v krátkosti ukažme, jak ho vyložil Swedenborg. Jak víš, Petře, Swedenborgův překlad tohoto textu je poněkud odlišný od textu v Nové verzi krále Jakuba, kterou používáš (jako ve výše uvedeném citátu). Fakticky se naučil archaické jazyky, ve kterých byl napsán jak Starý zákon, tak i Nový zákon, aby se vyhnul jakýmkoliv chybám, které dostupné překlady biblických textů obsahovaly. Takže, Swedenborg je přeložil do latiny, která byla hlavním jazykem všech vědeckých, filozofických a náboženských učenců jeho doby. Následně z jeho latinského překladu byly jeho knihy přeloženy do angličtiny. Překlad výše zmíněného textu můžete najít v prvním svazku Swedenborgových ***Arcana Coelestia*** v článkách 584-585.

Na základě Swedenborgova zjevení ohledně této záležitosti se stalo zřejmým, že Písma (celá Bible) byla napsána v podobenstvích, a ne v pravém a faktickém významu všech událostí v ní popsanych. Od té doby se také stalo velmi zřejmým, že stejná slova používaná lidmi pro popis něčeho mohou mít zcela odlišný, dokonce opačný význam, když jsou použita ve své duchovní konotaci. Z toho důvodu Swedenborg vnímal, že například slovo ‚lítovat‘ (nebo v jeho knize ‚cítil lítost‘ - *A Jehova pocítil lítost, že stvořil člověka na zemi a zarmoutilo Ho to v Jeho srdci*), znamená ‚milosrdenství‘ a slovo ‚zarmoucen‘ má stejný význam pouze z odlišné perspektivy. V jeho chápání slovo ‚cítil lítost‘ (nebo ‚lítovat‘) odkazuje na moudrost a ‚zarmoutit v srdci‘ (nebo ‚zarmoutil se ve Svém srdci‘) odkazuje na lásku. Takže, kdykoliv je něco uvedeno v Bibli, je to vždy sděleno tak, že jeden jeho aspekt odkazuje na lásku a druhý na moudrost.

Z naší současné duchovní perspektivy musíte při zabývání se duchovními záležitostmi vždy zaujímat tyto dvě pozice - pozici lásky a pozici moudrosti. Obě pozice znamenají totéž, ale pocházejí z rozdílných perspektiv. Symbolicky řečeno, jedna je pozicí srdce - lásky; druhá hlavy - moudrosti. Neboli jedna je femininního principu - lásky; druhá je maskulinního principu - moudrosti. Tady je příklad totálního sjednocení a spojení obou. V jejich pravém významu mezi nimi neexistuje žádný rozdíl.

Podívejme se nyní na pravý význam citovaného textu z pozice současné duchovní perspektivy a potřeb, jak se odrážejí v současně probíhajícím posunu a ve způsobu, jaký je použitelný pro vás a vaše chápání duchovních záležitostí obsažených a zakódovaných do výše uvedeného textu.

Aby se náležitě porozumělo všemu, co je obsaženo ve výše citovaném textu, nejprve musíme navázat na čtvrtý verš 6. kapitoly Geneze. V tomto verši je následující prohlášení: *V těch dnech byli na zemi obři, a také poté, když synové Boha vešli k dcerám lidským a ty jim rodily děti. Byli to mocní lidé, kteří tu byli ode dávna, lidé věhlasní.* Obsah tohoto verše má přímou spojitost s veršem následujícím (verš 5). To, co je tu popsáno, není fyzická velikost jejich těl, jak by se jevílo ze slova ‚obři‘, ale namísto toho gigantické překrouceniny a falsifikace všech duchovních principů do jejich maximální možné míry. V tomto byli mocní. Jejich bytí od věků a věhlas odkazuje na povahu pseudotvůrců a jejich potomků. Jak víte, pseudotvůrci byli původně stvořeni před tím, než se uskutečnil vlastní proces tvoření Stvoření. Toto znamená slovo ‚ode dávna‘. Slovo ‚věhlas‘ odkazuje na jejich ohromné znalosti, které měli. V tomto předčili kohokoliv a cokoliv. Ale také to odkazuje na fakt, že byli jediní, kteří dobrovolně položili existenční otázky, jež měly vstoupit do všech sentientních myslí. V tomto se stali věhlasní.

Kladení takových otázek ustanovuje stav špatnosti, protože nepřihlíží ke skutečnosti Mého ujištění, že skutečně byli v pozitivním stavu; a na základě Mého Absolutního Ujištění a vzhledem k němu neexistuje potřeba klást takové otázky. Tím, že je přesto položili, odmítli Moji Absolutní Čestnost, Dobrotu, Pozitivnost a Pravdomluvnost. Toto odmítnout a přijmout něco k tomu opačného vedlo k nejvyšší nebo největší špatnosti člověka na zemi. ‚Člověk země‘ znamená v této konotaci odmítnutí vlastní pravé vnitřní přirozenosti (člověk) odvozující se ze Mne, a na místo toho ustanovení pravidla zevnějšností (země), které vylučuje Moji přítomnost a všechno, co souvisí s Mojí Absolutní Přirozeností, z veškerého jejich negativního úsilí. Jak si pamatujete, Já nemohu být přítomen v procesu aktivace negativního stavu. Aby se vůbec tato aktivace umožnila, aktivátoři potřebovali v tomto ohledu vyloučit Moji přítomnost ze všech svých negativních skutků. Tímto ztratili svoji nevinnost. Ve skutečnosti tímto aktem v nich byla nevinnost zničena a v jejich myslích nastal odlišný stav, který v biblických termínech označoval získání znalosti dobra a zla. Předtím žádná znalost a zkušenost zla neexistovala. Nemít žádnou znalost a zkušenost zla také znamená být ve stavu nevinnosti (srovnejte definici nevinnosti, jak byla formulována výše). A protože Já jsem ve Stavě Absolutní Dobrotu a Pozitivity nemaje v Sobě nic ze zla, jsem proto také ve stavu Absolutní Nevinnosti. Avšak vynalezením zla a špatnosti byl stav nevinnosti odstraněn ze všech vynálezců a aktivátorů zel a nepravd negativního stavu a ze všech ostatních, kdo se rozhodli zúčastnit se v neživotě negativního stavu a lidském neživotě. Taková účast je nemožná, když máte stav nevinnosti nebo když jste ve stavu nevinnosti.

Nastolení této modality pseudoživota mělo za výsledek odlišný způsob myšlení a chtění s odlišnou povahou úmyslu. Jakmile vyloučíte Moji přítomnost ze všeho, co děláte nebo neděláte, dává to vzniknout zlému úmyslu, který začíná prostupovat všemi vašimi myšlenkami a vede ke zrození všeho zlého a nesprávného. Odtud je neživot

negativního stavu. Toto je přesně to, co verš 5 znamená. Že jsem viděl, že tomu tak bylo, souvisí s Mojí Absolutní Předvídavostí všech možných důsledků, výsledků a následků, ke kterým povede vynalezení, aktivace, ustanovení a manifestace neživota negativního stavu. Že jsem litoval, že jsem stvořil člověka, značí Moje plné rozpoznání toho, jak hnusný, opovržením hodný, zkažený, nesnesitelný, tíživý, komplikovaný, zkažený, nesnesitelný, tíživý, komplikovaný, spleťtý a nemožný bude život v neživotě negativního stavu a lidském neživotě pro všechny ty, kteří se ho budou účastnit. Že jsem byl zarmoucen ve Svém srdci znamená, že jsem měl/budu mít Absolutní Soucit („zármutek“) z pozice Mé Absolutní Lásky („ve Svém srdci“) se všemi těmi, kdož se v tom či onom čase účastnili a budou účastnit na tomto neživotě. Ale to také znamená, že je přivedu zpět do pozitivního stavu poté, co je osvobodím od onoho typu hrozného neživota. V té době/stavu se u nich obnoví stav pravé nevinnosti. Nemůžete být dosti dobře zahrnuti do pravého života pozitivního stavu, dokud nejste v téže době ve stavu nevinnosti.

V průběhu osvobozování všech účastníků v neživotě negativního stavu a lidském neživotě odstraním jejich spoléhání se jen na zevnějšnosti („vyhladit člověka z tváře země“) a jejich nebrání ohledu na vlastní vnitřní podstatu, kde jejich pravé „já jsem“ bylo hluboce pohřbeno a zapomenuto, a na věčnost odstraním faktor dovolení („kterého jsem stvořil“), aby již nikdy nemohlo být ustanoveno pseudojsoucno a pseudobytí neživota negativního stavu a lidského neživota. V průběhu této eliminace budou všechny zlé a negativní náklonnosti a záměry („jak člověk, tak i šelma“), stejně tak i všechny falešné a překroucené znalosti, ideje a pojetí a všechno, co s nimi souvisí („plazi i ptáci nebeští“) také trvale a na věčnost odstraněny. „Neboť lituji toho, že jsem je učinil“, znamená v této konotaci Moji Absolutní Touhu, aby každý byl šťastný, pozitivní, dobrý a radoval se bez jakýchkoliv násilných, nesvobodných a tíživých negativních a zlých faktorů sentimentní mysli. Taková je Moje Nová Přirozenost.

Proč v této konkrétní době přivádíme tyto záležitosti do vaší pozornosti? Jak si pamatujete z dřívějších dialogů a z výše uvedených sdělení, aby se nastavila náležitá a účinná kondice pro eliminaci neživota negativního stavu a lidského neživota, je v první řadě nezbytné mít správné chápání všech duchovních faktorů. Jinými slovy, je nezbytné osvojit si správné názory o všech duchovních konceptech, myšlenkách, slovech, ustanoveních nebo o čemkoli, co máte. Postupu tohoto náležitého osvojování předchází proces zbavování se všech nesprávných nebo špatných pojetí takových konceptů, idejí, slov, ustanovení atd. a toho, jakým způsobem jsou chápány a definovány. Před osvojením a ustanovením jejich pravé definice a chápání potřebujete nejdříve z vlastní mysli odstranit jejich falešné a překroucené významy a způsob, jakým je chápete, pojmáte, definujete a užíváte ve svých vlastních myslích a životech. Pouze poté je možné získat a ustanovit jejich pravé a náležité definice, pojmání, chápání a jejich užívání. Dokud se držíte jejich špatných a nesprávných pojmání, nemůžete uvnitř sebe opětovně ustanovit plnost stavu nevinnosti. V tom případě ani nemůžete být plně v pozitivním stavu. Abyste si ustanovili trvalý pobyt uprostřed pozitivního stavu, a tímto si v sobě ustanovili nebo obnovili stav nevinnosti, potřebujete se zbavit všech špatných, falešných, překroucených a nenáležitých pojmání a chápání všech duchovních idejí, pojmů a termínů.

Tím, že jsem vám poskytl Mé nové zjevení a všechny ideje, koncepty, termíny atd., které jsou v něm obsaženy, jste vy, Moji praví představitelé na planetě Nula uvedeni do pozice dělat takové opravy, napravení a předefinování, a tímto můžete získat a uvnitř sebe založit jejich náležité a správné chápání, pojmání a definici. Dosažením tohoto vás umísťuje zpět do stavu nevinnosti, a tudíž doprostřed Mého pozitivního stavu. Ale nejenom to, ale při tomto postupu vašim samotným životem v souladu se stavem nevinnosti ustanovujete velmi důležité kondice a příklady v lidském neživotě, na jejichž základě bude v příhodném čase veškeré lidstvo spaseno ze svých zlých, falešných, překroucených a nesprávných pojetí, chápání a definicí všech duchovních konceptů, idejí, termínů nebo čehokoliv, čeho se v tomto ohledu drží. Takže se mu umožňuje opětovně získat stav nevinnosti, který byl dávno ztracen (ve vašem pojetí času).

Toto téma má obzvláště důležitou spojitost s tím, jak lidé a vy, Moji představitelé, pojmáte, vnímáte a chápete Moji Přirozenost a jaká slova používáte a jaký význam připisujete těm slovům, kterými popisujete Moji Absolutní Pozitivní Novou Přirozenost. Výše citovaný text z Bible je dobrým příkladem tohoto významu. Jak jste si z toho textu všimli, Moje Přirozenost nebo Stav Mé Mysli je popsán v typicky lidských termínech způsobem, jakým lidé definují, pojmají, vnímají a chápou význam těchto termínů a slov. Takže používají taková slova jako ‚cítit lítost‘, ‚cítit smutek ve Svém srdci‘, ‚být rozhněvaný‘, ‚být ničivý‘, ‚být zuřivý‘, ‚být trestající‘ atd., jako bych vůbec nepředvídal, jakými se ukážou stvořené sentientní entity nebo jaký bude nebo jaký by mohl být následek jejich stvoření. V typicky lidském pojetí, interpretaci, definici a chápání významu těchto slov se skutečně jevím, jako bych byl takový nebo jak bych měl takové protikladné emoce nebo stavy Své Mysli; zatímco skutečnost Mé Pravé Přirozenosti nemá absolutně nic z takových stavů a kondicí. Takže kdykoliv se v popisu toho, jak se Já cítím, co Já chci, nebo jak Já myslím nebo jaký Já jsem, používají slova nebo termíny tak, jak jsou vyslovovány nebo napsány lidmi nebo nějakými jinými sentientními entitami kdekoliv a kdykoliv, nabývají zcela odlišného významu, než jaký je jim připisován například lidmi. Jejich význam má ve vztahu ke Mně jen a pouze pozitivní konotaci tak, jak například bylo naznačeno v jejich výše popsáném výkladu.

Ve vaší roli a pozici se jako Moji praví představitelé na planetě Nula potřebujete trénovat ve vnímání, myšlení, cítění, chápání a pojmání pravého a náležitého významu takových slov a termínů, jaké jsou užity v popisu toho, co Já cítím, co chci, myslím atd. Takže kdykoliv o Mně čtete nebo přemýšlíte a během takových aktivit narazíte na tato zdánlivě negativní slova a termíny, jak je naznačeno výše, nemáte jim připisovat tentýž význam, jako jim připisují běžní lidé ve svém chápání a pojmání takových slov a termínů, ale způsobem, jak to dělají všechny sentientní entity v pozitivním stavu. V pozitivním stavu, kdykoliv vyslovíte slova jako například ‚Pán Ježíš Kristus (nebo Bůh, ve starém pojetí Mé Přirozenosti) je rozhněván, cítí zlost či smutek, je plný hněvu a násilí‘ a jakákoliv podobná negativní slova, nejsou tato slova, pokud jde o jejich význam, chápána ve stejné konotaci, jako to dělají lidé. Namísto toho v nich vyčtou podobný význam jen v jejich pozitivní konotaci, jaký byl popsán například ve výše uvedené interpretaci citovaného biblického textu z Geneze. Jinými slovy, v jejich pojmání a chápání v nich není obsaženo nic ze zlé a negativní konotace.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Vás, jakožto Mé pravé představitele na planetě Nula, pokorně žádám, abyste si v tom či onom ohledu osvojili stejnou pozici, jakou mají všechny sentientní entity v pozitivním stavu. Tím, že máte takovou pozici, stavíte řádný základ v lidském neživotě, jakož i v neživotě negativního stavu obecně, na němž bude možné dosáhnout odstranění negativního a zlého pojetí Mé Přirozenosti (jak cítím, chci, myslím atd.). To je jeden z velmi důležitých důvodů, proč hovoříme o těchto záležitostech, a proč jsou, Petře, přiváděny do vaší pozornosti jako výsledek něčeho důležitého, co se přihodilo v naší duchovní říši.

Je absolutně životně důležité a rozhodující odstranit z vaší mysli jakoukoliv představu o tom, že jsem schopen cítit lítost či smutek, být rozčilen, ničit, zabíjet, být rozhněván, být zuřivý nebo mít jakékoliv negativní, protikladné nebo zlé myšlenky, pocity, emoce nebo chtění. V Mé Absolutní Pozitivní Nové Přirozenosti nejsem schopen mít uvnitř Sebe cokoli této protikladné povahy. Ano, plně jsem to zažil jako jakýkoliv jiný člověk během Svého života na planetě Nula, ale jak se zmínilo mnohokrát předtím, zažít něco a udělat to něco integrální součástí vaší přirozenosti jsou dvě zcela odlišné věci.

Jak víte, síly negativního stavu, obzvláště renegáti, by si nepřáli nic lepšího, než abyste vy, stejně tak i všichni jejich nohsledové a lidé, měli tuto falešnou představu týkající se Mé Přirozenosti a toho, jak cítím, myslím, chci, jedním, chovám se, navazuji vztahy atd. Pokud kdokoli pokračuje v takových falešných představách o Mně a Mé Přirozenosti, negativní stav a všechno, co s ním souvisí a co obsahuje, nelze nikdy odstranit. Z toho důvodu, jak je jen možné, vyvíjí všemožné úsilí, aby překroutil a zfalšoval pravý význam Mé Přirozenosti a Mého vztahu se všemi. Vaší rolí v tomto ohledu je nikdy více nespadnout do této pasti. Tím, že máte správnou představu o Mně a Mé Pravé Přirozenosti, umožňujete, aby se uskutečnila eliminace negativního stavu - až přijde čas, aby se tak stalo. A toto je hlavní důvod, proč o tomto tématu hovoříme dnes a proč výše citovaný text, stejně tak jako tvé zážitky z minulosti, Petře, byly přivedeny do vaší pozornosti.

Jsou ještě nějaké jiné důležité duchovní důvody ztráty nevinnosti a ustanovení špatnosti, jež nastaly po aktivaci, založení a manifestaci neživota negativního stavu a lidského neživota, které na platformě těchto Dialogů potřebují být probrány z jejich historické perspektivy a ohledně toho, jak ovlivňují lidské pojetí hierarchie duchovní organizace obecně. Avšak doporučoval bych začít tento předmět v příštím dialogu. Současný dialog je poněkud delší. Také si potřebuješ vzít přestávku, Petře, kvůli tvé křehké fyzické kondici. Hovořme tedy o tom trochu později. Zatím připrav tento dialog, aby jej mohly Betty a Heather Oudalovy redigovat. Já osobně bych rád využil této příležitosti poděkovat jim a také všem těm, kteří postupují v překládání všech těchto Dialogů do jiných jazyků a všem těm, kteří věnují štědrú finanční podporu pro jejich tisk (například Dr. Beth Ann Voienová a Thomas Oudal a jiní), za jejich chvályhodnou a užitečnou práci v tomto ohledu. Nemáte skoro žádné ponětí, jak jsou vaše práce a příspěvky v tomto ohledu důležité. Takže, do příště.

Petr: Velmi, velmi Ti děkuji za všechno, co bylo zjeveno v tomto dialogu. Také já se připojuji k Tobě ve vyjádření své osobní vděčnosti a ocenění všem, kteří se účastní v tomto úsilí jakýmikoliv prostředky, které jsou jim dostupné.

Dialog stý čtyřicátý pátý

3. června 2000

Petr: Jsme připraveni pokračovat v naší diskusi o tématu zmíněném na konci předcházejícího dialogu (144.)? Nebo je něco jiného, co cítíš, že je nutné přivést do naší pozornosti předtím, než se budeme věnovat zmíněným tématům?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, jsme připraveni; a ano, je tu něco jiného, co bych rád stručně zmínil nebo ještě jednou zdůraznil předtím, než se začneme věnovat něčemu jinému. Jak se stalo zřejmým z korespondence, kterou jsi včera obdržel z Východní Evropy, je tu nějaké nedorozumění a možná nesprávná interpretace našeho sdělení o posunu v kladení otázek a dostávání odpovědí. Vždy tě udiví, Petře, jak různí čtenáři těchto Dialogů mohou mít odlišné chápání jejich obsahu. Jako by nevěnovali dostatečnou pozornost tomu, co se skutečně těmito Dialogy sděluje. Kvůli tomu docházejí k závěrům, které ne vždy přesně odrážejí pravou realitu významu, o kterém Dialogy hovoří. Někteří došli k závěru, že se již nebudou přijímat otázky, a tudíž nebude již docházet k dialogům, protože je v nich zahrnuto dost materiálu, aby vám to vystačilo na zbytek vašeho života na planetě Nula (což je jistým způsobem pravda). Jiní věří, že dialogy budou pokračovat trvale, a proto kladení otázek a dostávání na ně odpovědí prostřednictvím našich dialogů potrvá po dlouhou dobu (dokonce i tento předpoklad může být jistým způsobem pravda). A někteří jiní mají, více méně, správné chápání toho, o čem tady v tomto ohledu hovoříme.

Takže co přesně vám bylo sděleno ohledně této záležitosti? Vysvětleme si to ještě jednou: V některých dřívějších dialozích bylo několikrát opětovně naznačeno, že odpovědnost za určení, zdali by vaše otázky měly být adresovány Mně skrze Petra, aby mohly být zodpovězeny na platformě těchto Dialogů, nebo zdali byste je měli adresovat Mně osobně bez začlenění do těchto Dialogů, je zcela na každém příslušném tazateli. Jak je patrné z mnoha otázek, které k tobě, Petře, přišly, tento požadavek se zcela zjevně vyhnul vědomému uvědomění všech nebo většiny čtenářů. Jednoduše řečeno, nebrali na něj ohled. Avšak nedávno, jak je zřejmé z Dialogu 141., bylo jasně naznačeno, že situace se v tomto ohledu značně změní. Na základě tohoto sdělení se někteří z vás domnívali, že to znamená okamžité ukončení našich dialogů. Avšak, třebaže taková možnost existuje jako jedna z mnoha možností, nevztahovalo se to na okamžitou situaci, jak je zřejmé z faktu, že po zaznamenání tohoto dialogu se konalo více dialogů. Co však bylo ukázáno v tom dialogu, bylo to, že přistupujeme k času/stavu, kdy současná kapitola ve fázi právě probíhajícího posunu bude uzavřena a že bude na místě nová kapitola nebo fáze. Uzavření této kapitoly a otevření nové bude vyžadovat nový přístup a nové chápání, a na základě toho nový požadavek na to, jak máte všichni od tohoto okamžiku postupovat.

Prohlášení o uzavření této konkrétní kapitoly v současně probíhající fázi v rámci zmíněného posunu tedy ani v nejmenším neznamená, že toto uzavření se již událo.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Ještě tam nejsme. Jsme tam téměř. Jak dlouho to ,téměř' bude trvat, závisí na mnoha faktorech, které potřebují být ukončeny, a na mnoha událostech a volbách, které potřebují nastat. Jak rozmlouváme, probíhá jejich stávání se, ale zabere to nějakou dobu/stav, než budou zcela kompletní, neboli než se uskuteční. V přechodném období, než se udá vlastní uzavření a otevření, se nastolí stav přípravy, který vám prozradí tyto nadcházející změny. Zatímco trvá toto přechodné období, nebude existovat velký rozdíl mezi tím, co jste doposud dělali a prožívali, jakož i co budete dělat a prožívat do doby/stavu tohoto uzavření, a tím, co se od vás bude vyžadovat, abyste udělali a prožívali po otevření příští kapitoly nebo fáze.

Tato záležitost zde se týká kladení otázek a dostávání odpovědí na ně. Bude taková potřeba pokračovat nebo bude nutné pokračovat v této modalitě komunikace nebo přenosu informací ode Mne k vám jakýmkoliv způsobem - ať už skrze Petra, nebo vašim vlastním úsilím? To vše bude záviset na povaze potřeb, které bude vyžadovat duchovní klima této nové fáze nebo kapitoly. Avšak zjevnou povahou této fáze v posunu bude spoléhání se na sebe a plná odpovědnost a zodpovědnost každého ve všech aspektech vlastních individualizovaných a zosobněných životů a v povaze kvality individuality každého, u které bude zapotřebí, aby plně vešla do popředí vašich životů. Za těchto nových podmínek lze ustanovit několik možností - pokud se záležitosti kladení otázek a dostávání odpovědí na platformě těchto Dialogů týká. Především je možné, že se takové rozmlouvání již nebude konat, protože Petr bude buď odvolán z planety Nula, nebo mu bude udělena jiná práce v Mých službách, zatímco bude ještě na planetě Nula. V obou případech budou jeho energie plně potřebné se zaměřením na něco jiného. Za druhé, dialogy této povahy budou pokračovat, ale asi s menší frekvencí a pouze tehdy, když vyvstanou otázky opravdové multiversální povahy nebo když vám bude zapotřebí sdělit na platformě těchto Dialogů něco důležitého. Za třetí, může nastat posun od ukončení kladení jakýchkoliv otázek k plné realizaci a praktikování všeho, co je obsaženo v Mém Novém zjevení. Za čtvrté, otázky, které budete chtít položit, budou odvoditelné ze všeho, co je obsaženo v Mém Novém zjevení, a od vás se bude vyžadovat, abyste se trénovali v užívání vašich deduktivních schopností, abyste sami odvodili všechny odpovědi na ně. Za páté, jakékoliv otázky, které byste mohli mít, bude zapotřebí zodpovědět vámi samotnými prostřednictvím vaší intuice ode Mne ve vás bez jakéhokoliv prostředníka. Následně bude nutné, abyste správnost odpovědí, jež jste obdrželi, potvrdili principy Mého Nového zjevení, abyste se ujistili, že nejste svedeni ani vašim vlastním toužebným přáním, ani nějakým podvodným renegátem či jeho nohsledem.

S výjimkou prvního případu scénáře mohou být všechny ostatní realizovány současně; což znamená, že do jisté míry mohou nastat simultánně a synchronně podle duchovních potřeb té doby/stavu. Takže vedle plné realizace a praktikování mohou být v jistých případech některé otázky zodpovězeny na platformě těchto Dialogů (jestliže Petr bude stále k dispozici pro tento účel); některé budou zodpovězeny na základě vašeho vlastního úsilí; a některé budou odvoditelné ze všeho, co je obsaženo v Mém Novém zjevení.

Pro vaši informaci, nic z výše uvedeného se plně nezrealizuje, dokud se nedokončí druhý svazek těchto Dialogů. Dokončení nebo uzavření současné kapitoly nebo fáze

v tomto posunu připadá na uzavření druhého svazku našich Dialogů. Tak do té doby neočekávejte v tomto ohledu mnoho změn (pokud se týká záležitosti kladení otázek a dostávání odpovědí na platformě těchto Dialogů). Avšak mějte na mysli, prosím, že **po nějakou dobu je na místě otázka odpovědnosti za rozhodnutí, zdali vaše otázky by Mně měly být předloženy skrze Petra, nebo zdali byste si je měli zodpovědět svým vlastním úsilím bez jakéhokoliv prostředníka**. Naneštěstí většina z vás nebo mnozí z vás ignorovali tento požadavek a nepřevzali zodpovědnost na svá bedra. Tato ignorace v tomto ohledu vedla do jisté míry k závislosti na Petrovi. Taková závislost, stejně tak jako jakákoliv závislost na vnějších faktorech vůbec, obsahuje duchovní nebezpečí, protože vás uvádí do podporování povahy lidského neživota obzvláště a neživota negativního stavu obecně. Jak víte, jejich neživoty jsou založeny na takových vnějších závislostech. **Tak prosím, dejte si pozor a převezměte plnou odpovědnost v tomto nebo v jakémkoliv jiném ohledu.**

V tomto bodě uzavřeme toto téma a budeme se věnovat něčemu jinému - jak se naznačilo na konci Dialogu 144. To, co bude následovat, bude mít nějakou spojitost s otázkou, která byla před jistou dobou, krátce po tvé operaci, Petře, položena **Radomírem Pastrňákem** z Ostravy v České republice. Jeho otázka se vztahovala k multiversální hierarchii duchovní organizace, která tu byla a je a pomocí které se vykonává náležité a správné řízení, udržování a chod celého Stvoření.

Petr: Předtím, než pokročíš dále, Ti chci vyjádřit svoji vděčnost a ocenění za velmi načasovanou připomínku o našich odpovědnostech týkajících se určení, jak by měly být naše otázky položeny a jakými prostředky by se měly získat odpovědi. Velmi Ti děkuji.

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo, Petře. A nyní pokračujme s danou záležitostí. Začneme s některými historickými událostmi, které se uskutečnily po takzvaném pádu člověka. Historicky řečeno, můžete rozlišit několik fází v procesu stvoření Mého Stvoření z pozice jeho průběhu, a ne z pozice jeho stavu. Jak víte, Stvoření ve svém stavu bylo od věčnosti integrální komponentou Mé Absolutní Sentientní Mysli. Posun z jeho stavu k jeho procesu ustanovuje faktické a skutečné nastávání jeho průběhu - stvoření Stvoření jako takového. Jak také víte, Stvoření bylo stvořeno ze specifických energií a jejich velmi specifických rozličných kvalit prostřednictvím jejich vyzařování z Mé Absolutní Esence skrze Moji Absolutní Substanci. Předtím, než se udál vlastní proces stvoření Mého Stvoření, předcházelo mu stvoření velmi zvláštního typu sentientních entit, které se souhrnně nazývají andělé. Tyto zvláštní entity můžete ohledně jejich vcházení do svého vlastního jsoucna a bytí považovat za úplně první vyzařování, která ze Mne vyšla jako předzvěst posunu ze stavu Mého Stvoření do jeho procesu stávání se. Povaha těchto sentientních entit byla určena různými odlišnými kvalitami obsaženými v první vlně energií emanujících z Mé Absolutní Touhy, aby Mé Stvoření bylo ve svém procesu. Tato povaha byla také určena kvalitou funkce, role a úkolu, který měly vykonat jak v samém procesu tvoření Mého Stvoření, tak i poté, kdy se tento proces stal svou vlastní aktuální a faktickou skutečností. V prvním kole působení těchto sentientních entit Mi měly asistovat v procesu tvoření Mého Stvoření a ve stvoření všech následně stvořených sentientních entit, které by měly v porovnání s úplně první vlnou Mého vyzařování zcela odlišné funkce, role a úkoly v souladu

s povahou, strukturou a dynamikou různých komponent, ze kterých se Mé Stvoření skládá.

Jak tvoření Mého Stvoření postoupilo ke svému probíhání, stávajíc se tak svou vlastní aktuální a faktickou entitou viděnou nyní jako mimo Mne, a nejen ve Mně, z emanací, které vytryskly z různých odlišných úrovní Mého Absolutního Stavů a Mého Absolutního Procesu a jejich příslušných velmi specifických kvalit, objevily se nebo do svého vlastního specifického jsoucna a bytí vstoupily odlišné okruhy Stvoření a jejich velmi specifické a velmi odlišné sentientní entity se svými velmi specifickými kvalitami. Tento činitel může být považován za úplně první krok v ustanovení hierarchie duchovní organizace, která měla vládnout Mému celému Stvoření a jeho celému multivesmíru (vnitřnímu neboli duchovnímu, intermediálnímu neboli duševnímu a vnějšímu neboli fyzickému). Jakmile se završila počáteční fáze tvoření Mého Stvoření do jeho procesu, ustanovilo to integrální, sjednocenou a harmonickou kondici, která odrážela integrální a sjednocenou kondici Mé Absolutní Přirozenosti. V této kondici všechny okruhy a úrovně Mého Stvoření se všemi svými příslušnými individualizovanými a zosobněnými kvalitami a se všemi svými sentientními entitami a se specifickými kvalitami jejich vlastních individualit, nehledě na to, jak nekonečně odlišné byly, fungovaly jako soudržná jednota. V této soudržné jednotě tkví povaha, struktura a dynamika Mého pozitivního stavu, která byla nastolena jako výsledek Mého tvořivého úsilí. Kvůli tomu všechny úrovně, stupně, dimenze a jejich rozličné aspekty Mého Stvoření a jejich příslušné sentientní entity pracovaly společně působící a vnímající se navzájem a jsoucí ve společnosti všech ostatních, jak bylo potřebné a pokud bylo potřebné bez omezení a limitů nebo jakýchkoliv bezpečnostních zřetelů. Takže v mém Stvoření neexistovaly žádné hranice v přecházení z jedné úrovně do jakékoliv jiné nebo z jedné dimenze do druhé nebo z jednoho stavu do druhého. V tomto uspořádání to vnitřní-duchovní, intermediální-duševní a externí-fyzické nemělo žádné viditelné hranice, které by bránily někomu v přechodu v jakémkoliv směru - ať vertikálně, nebo horizontálně nebo jakýmkoliv jiným směrem.

V tomto smyslu by sis mohl představit strukturu Mého Stvoření jako multidimenzionální a multimodální kruh, který plně fungoval jako absolutní rovnost svých komponent, kvalit a sentientních entit. Funkce, role a úkol každého bez ohledu na druh odpovědnosti, kterou každý měl, a bez ohledu na to, jakou pozici kdo v tom kruhu zaujímal, se považovaly za tak důležité, tak potřebné, tak jedinečné, tak odlišné a za tak všechno ostatní, jako u kohokoliv jiného. Z toho důvodu v takovém uspořádání nemohly do jedincovy mysli vstoupit žádné představy přednosti jednoho před druhým. Takové představy byly nepochopitelné pro jakoukoliv sentientní mysl. Takto to následovalo ihned po době/stavu ustanovení Mého Stvoření do jeho procesu.

Aby se umožnila realizace konkrétní, hmatatelné interakce, kooperace a vztahu mezi všemi sentientními entitami, bylo každé sentientní entitě přiděleno velmi specifické a jedinečné jméno. To jméno plně odráželo specifickou přirozenost, strukturu, dynamiku a kvalitu její individuality, jakož i její pozice, role a úkolu. Zároveň, jak se různí jedinci sdružovali do skupin z důvodu koordinace jejich tvořivého úsilí, formovali různé společnosti, které měly podobné, třebaže individuálně velmi kvalitativně odlišné úkoly v průběhu jejich funkcí, rolí a pověření. Kvůli tomu tyto společnosti obdržely také

jména, jako by to byly individuality. Tato jména plně obsahovala význam jejich přirozenosti, struktury, dynamiky a kvalit. Velmi často bylo příslušné společnosti dáno stejné jméno, které měl jedinec ve své pozici nejvyššího správce té společnosti.

Takto to bylo krátce po stvoření Mého Stvoření do jeho procesu. Jak si pamatujete, v jednom bodu času/stavu měly jisté otázky vstoupit do sentientní mysli. Tyto otázky měly nakonec vést k vynalezení, oživení, ustanovení a projevování něčeho, co se stalo známým jako neživot negativního stavu. Protože by takové otázky vešly jen do myslí těch, kteří byli umístěni na vnější-fyzické úrovni, a z jejich pozice by se tyto otázky rozšířily do celého okruhu Stvoření, bylo zajištěno, že se na této úrovni položí také jménem všech sentientních entit. Jistá skupina lidí, kteří byli nejpokročilejší ve všech nashromážděných znalostech jim tehdy dostupných, dobrovolně souhlasila, aby tyto otázky vstoupily do jejich myslí, a nejen aby jimi byly položeny, ale také aby na všechny tyto otázky poskytli odpovědi konkrétním, hmatatelným a zkušenostním způsobem, jenž byl samotnou přirozeností zevní-fyzické části zmiňovaného okruhu.

Prvním krokem nebo fází v tomto ohledu bylo položení otázek. Během této fáze byla do zásobárny jejich znalostí pevně vtisknuta kopie struktury, přirozenosti a dynamiky Stvoření, jaké v té době/stavu bylo. Všechny ostatní dostupné nápady a znalosti byly také zahrnuty do této zásobárny. Ve druhé fázi, která se může považovat za aktivační fázi, se neživot negativního stavu začal postupně a pomalu ustanovovat v životech těch, kteří souhlasili s účastí v tomto procesu. Během této fáze se ještě neuskutečnila jejich plná separace a izolace od pozitivního stavu ani jejich aktivace zóny vymístění. Z toho důvodu tyto entity nebo lidé založili svoje vlastní rody uvnitř kruhu samotného Stvoření. V tomto ohledu se separace a izolace zrealizovala jen v omezené míře v tom, že uvnitř společností kruhu, který původně zaujímali, založili oddělené skupiny, které se staly odlišnými od všech ostatních skupin, jež nebyly ve stejné pozici, jako byly ony. Tudíž byste v té době/stavu mohli najít uvnitř stejné oblasti nebo nebe jak takzvané pozitivní entity, tak teď i takzvané negativní entity bok po boku. Avšak v tom bodě zastavily své vzájemné pravidelné stýkání se.

V procesu dokončení druhé fáze, která se nazývá fáze aktivace negativního stavu, nastaly souběžně dvě věci. Jednou byla všemožná snaha rozšířit sféru vlivu negativních skupin na všechny ostatní skupiny a založit svoje základny na tolika úrovních kruhu Stvoření, jak jen bylo možné; a druhou bylo svést tolik sentientních entit na svoji stranu, jak jen to bylo možné. Jako výsledek tohoto úsilí následoval duchovní boj nebo duchovní válka - jestli to tak chcete nazvat, která pokračovala po dlouhou dobu (ve vašem pojetí času). V této fázi se některé entity ze všech ostatních úrovní kruhu Stvoření ze svých vlastních důležitých duchovních důvodů a z důvodů reprezentace všech jeho úrovní v povoleném experimentu v jiném typu života, než je pravý život pozitivního stavu, rozhodly přidat k původní skupině lidí, kteří souhlasili položit ty otázky a opatřit na ně odpovědi ze všech aspektů jejich obsahu a významu. Jak víte, později se tito lidé nazývali pseudotvůrci.

V jednom bodu této fáze účastníci tohoto úsilí rozpoznali fakt, že aby uspěli v plné a kompletní aktivaci, ustanovení a manifestaci negativního stavu, budou potřebovat zfabrikovat své vlastní pseudostvoření, které nebude mít nic společného s pravým Stvořením, a které by proto bylo nutné totálně oddělit, izolovat a uvést do odlišného

stavu/prostoru/paračasu/kondice/procesu, než v jakém bylo právě Stvoření. Našli takový stav/prostor v zóně vymístění, která, jak si pamatujete, byla prázdná nebo která se používala pro vypuzování všech idejí sentientních myslí týkající se jejich svobodné vůle a volby odmítnout Mne jako pravý zdroj svých životů (kromě mnoha jiných věcí). V té zóně si založili svoji vlastní doménu, kterou pojmenovali Pekla, jako opak ke jménu Nebesa.

Jak si pamatujete, oddělili ‚kusisko‘ hmoty/stavu z původního množství použitého pro stvoření externí-fyzické dimenze v kruhu Stvoření a z toho ‚kusiska‘ zfabrikovalo Pekla a všechny ostatní pseudosvěty zóny vymístění. Takže se odloučili od zbytku Stvoření. Tato odluka byla později pojata učenci mysticismu jako mocný a násilný akt, který se stal mezi archandělem Michaelem a jeho stoupenci a mezi d'áblem neboli Satanem a jeho stoupenci. Pojmenování d'ábel a Satan v jejich původní konotaci před takzvaným Pádem (vynalezením a aktivací negativního stavu) neměla negativní význam, jako mají teď nebo jaký získala po Pádu. Ve skutečnosti představovala kvalitu a obsah externí-fyzické části okruhu Stvoření. Avšak kvůli faktu, že to bylo z této úrovně, ze které se měly položit ty otázky a ze které se měly opatřit odpovědi, tato jména nabyla čistě negativní a zlověstnou konotaci. Z toho důvodu byla skupina lidí, kteří dobrovolně souhlasili položit tyto otázky a opatřit na ně všechny odpovědi, také nazvána d'áblem nebo Satanem. Jak víte, my je nazýváme pseudotvůrci. Že před vznikem a aktivací negativního stavu mělo jméno ‚Satan‘ zcela odlišnou konotaci, je zřejmé z faktu, že on nebo oni (slovo ‚Satan‘ neznámá jen jednu konkrétní osobu, ale celou společnost. Která byla v čele externí-fyzické části okruhu Stvoření) měli plný a stejný přístup k takzvanému trůnu Boha jako všechny ostatní sentientní entity, které jsem stvořil během úplně první vlny emanace Mých energií za účelem stvoření Mého Stvoření do jeho procesu. Tudíž je patrné, že jméno ‚Satan‘ znamenalo specifickou kvalitu týkající se povahy, struktury a dynamiky externí-fyzické dimenze nebo universa uvnitř původního kruhu Stvoření. V té pozici to jméno mělo pozitivní konotaci. Koneckonců někdo musel představovat jeho externí-fyzickou část v hierarchii duchovní organizace a jejího nebeského kruhu. Satan byl reprezentován v tomto kruhu. Avšak, jakmile nastal takzvaný Pád, skupina zvaná ‚Satan‘ byla vyloučena nebo se vyloučila z toho kruhu a ustanovila se v zóně vymístění. Následně po tomto aktu nabylo jméno ‚Satan‘ a d'ábel čistě negativní a zlé konotace.

Jak vidíte z těchto faktů, stavíme zde základ, na kterém se stane zřejmým, proč dokonce i takzvaný Satan a d'ábel budou moci v příhodném čase/stavu konvertovat do pozitivního stavu. Vždyť zlo a negativita nebyly obsaženy v jejich původních individualizovaných a zosobněných kvalitách. Byly získány později v průběhu pokusu najít nejpotřebnější a nejpríhodnější odpovědi na všechny existenční otázky, které měly vstoupit do sentientních myslí. Tím, že měly původní pozitivní přirozenost, je nemožné jakýmikoli prostředky tuto přirozenost odstranit nebo zcela zrušit. Takový výkon by navěky eliminoval Moji přítomnost v nich a s nimi. Bez Mé přítomnosti by nemohli dělat absolutně nic. Avšak bylo možné izolovat, oddělit a uzavřít tuto přirozenost a Moji přítomnost v ní a s ní tak, že pro všechny praktické účely vnímali, jako bych v nich a s nimi nebyl vůbec přítomen. Toto jejich vnímání, čili jejich obrácení se ke Mně zády, bylo velmi moc potřebné, aby mohli vynalézt, aktivovat, ustanovit a manifestovat všechny aspekty neživota negativního stavu. Jak si pamatujete, s Mojí

přímou a zřejmou přítomností by se nic z této povahy nemohlo stát, protože Já nemůžu být přítomen v žádné fázi vynalézání, aktivace, ustanovení a manifestace neživota negativního stavu.

Kvůli faktu, že oni všichni v sobě obsahují, i když pohřbenou a zapomenutou, svoji původní pozitivní přirozenost, v jednom časovém bodě, až se všechno, co souvisí s negativním stavem, naplní a dokončí, bude tato přirozenost přivedena do popředí jejich vědomého uvědomění a ta navrstvená negativní a zlá od nich odpadne. Poté budou umístěni do své původní pozice s kompletně novou, odlišnou a čistě pozitivní kvalitou. V té době jim bude dáno nové jméno a označení a taková jména jako ‚Satan‘ a ‚d‘ábel‘ se kvůli jejich současné negativní, hroživé a zlé konotaci vymažou z paměti všech včetně jejich.

Proces oddělování, izolace a vyloučení pseudotvůrců a jejich následovníků z pozitivního stavu je popsán ve verši 3, Kapitola 6 Geneze: *„A Pán řekl: „Můj Duch se nebude s člověkem svážit navěky, neboť on je vskutku tělem; dále jeho dnů bude sto dvacet let.“* Že ‚Můj Duch se nebude s člověkem svážit navěky‘ znamená, že pro nikoho negativní povahy už není místo v pozitivním stavu, takříkajíc právě pod Mým nosem, jak tomu bylo v té době/stavu. ‚Neboť on je vskutku tělem‘ značí extrémní případ externalizace (‚tělo‘), která umožnila, aby se uskutečnila aktivace neživota negativního stavu. Že jeho neživot je přechodný a dočasný a nemůže trvat navěky, je vylíčeno slovy: ‚dále jeho dnů bude sto dvacet let‘. ‚Sto dvacet let‘ vůbec neznamená fyzické trvání něčeho života. Namísto toho to znamená dočasnost a přechodnost. V tomto smyslu ‚sto‘ znamená do té doby, než se dokončí plnost a kompletnost ilustrace, demonstrace a manifestace všech aspektů neživota negativního stavu v jeho zlech a nepravdách (‚dvacet‘). ‚Dvacet‘ v této konotaci znamená veškeré nakupení všech zel a nepravd, které negativní stav produkuje a které jsou plně a zcela vyčerpateľné, protože nepocházejí z Absolutního Stavů.

Takže, jak se věci vyvinuly po rozdělení stavby Stvoření a jeho kruhu? Co se stalo potom? Jak si pamatujete, pseudotvůrci si s sebou vzali kopii hierarchie duchovní organizace, která se nastolila krátce potom, co bylo Mé Stvoření stvořeno. Také si uchovali a dále rozvinuli všechny dostupné znalosti, které byly přístupné všem sentientním entitám na rozličných úrovních jejich duchovní kvality a vývoje. Ale pseudotvůrci těch časů byli v pozici, že měli zvláštní schopnost, která jim umožňovala mít nejpokročilejší chápání a užívání těchto znalostí v porovnání s ostatními, kteří byli v odlišné pozici nevyžadující tuto zvláštní schopnost. V předvídání potřeby vynalézt, aktivovat, ustanovit a manifestovat neživot negativního stavu a v předvídání toho, že budou jedinými, kteří dobrovolně položí všechny ty existenční otázky jménem všech, pseudotvůrci byli naděleni touto zvláštní schopností, která zahrnovala postup tvorby života.

Jakmile se usadili v zóně vymístění a začali budovat odlišný svět zvaný pekla, jejich první snahou bylo zfabrikovat rozličné sentientní tvory, kteří by napodobovali roli, pozici a určení, jež existovalo v pozitivním stavu nebes. Ve skutečnosti, jak si pamatujete z Velké knihy (Kapitola 29), ze vzoru, který měli, zkopírovali strukturální plán Stvoření a jeho hierarchii duchovní organizace a založili stejný typ hierarchie, ale se zcela odlišným, vlastně opačným účelem, který existoval v pozitivním stavu nebes.

Jaké bylo základní strukturální schéma nebes v té době a předtím, než jsem získal Moji Novou Přirozenost? V procesu tvoření Mého Stvoření, kdy bylo posunuto ze svého stavu do svého procesu, byl ze samotné vlny emanace Mé Absolutní Přirozenosti v prvním kole tohoto procesu, nebo přesněji řečeno, krátce předtím, než proces Stvoření začal, stvořen zvláštní typ sentientních entit s velmi zvláštním určením svých rolí, pozic, úkolů a se speciálním typem kvalit svých individualit, který byl pro ně významný. Protože Stvoření se stalo po posunu ze svého stavu do svého procesu relativním k Absolutnímu, aby mohlo přežít v přítomnosti Absolutního, bylo nezbytné stvořit speciální typ ochrany speciální typ ochrany a záštity, nebo lépe řečeno speciální typ prostředníků, kteří byli schopni zmírnit všechny aspekty Mé Absolutní Božské Lásky a Božské Moudrosti, stejně tak jako všechny ostatní aspekty Mé Absolutní Přirozenosti (Staré Přirozenosti) a přerozdělit je všem v posloupnosti po celém mém Stvoření a samotnému Stvoření podle jednotlivých individualizovaných a zosobněných kvalit jedinečných individualit každého a všeho.

V zásadě se ze speciálních energií Mé Absolutní Přirozenosti vynořilo několik skupin takových prostředníků. Tyto skupiny byly zformovány do zvláštních typů společností, které převzaly úkol tohoto přerozdělování a dávkování všeho, co bylo obsaženo v Mé Absolutní Přirozenosti. Jako celek obdržela každá skupina nebo společnost zvláštní název, jenž odrážel kvalitu, strukturu, přirozenost a dynamiku jejich funkcí. Můžete znát devět takových názvů, které se dochovaly a později byly registrovány a zaznamenány v různých svitcích nebo knihách v celé historii duchovního vývoje a které byly dány k dispozici také některým lidem (kteří byli zfabrikováni pseudotvůrci mnohem později). Zmíněná jména jsou v posloupnosti duchovního pořádku následující: *serafíni, cherubíni, trůnové, panství, mocnosti, ctnosti, vladařství, archandělé a andělé*. Tyto bytosti nebo společnosti vytvářely to, co se stalo známým jako ústřední kruh vlády umístěný (hypoteticky řečeno) nad Stvořením, aby zprostředkoval, chránil, stínil a zmírňoval intenzitu a rozsah všech Absolutních Atributů Mé Absolutní Přirozenosti. Byly umístěny do vzájemného vztahu jednoho ke druhému kolem hypotetického kulatého stolu nebo v pomyslném kruhu, aby odrážely strukturální schéma Stvoření, které postupovalo v těchto pomyslných, jakož i skutečných okruzích.

Pokud si můžete představit takový kruh na plochem kousku papíru, potom si budete moci znázornit následující: Na vrcholu kruhu byli umístěni **serafíni**. Vedle nich po jedné pomyslné straně byli umístěni **cherubíni**; na jejich druhé pomyslné straně byli **trůnové**. Vedle cherubínů byla umístěna **panství**. Vedle trůnů byly umístěny **mocnosti**. Vedle panství a mocností a ve středu kruhu byly umístěny **ctnosti**. Vedle nich na straně panství byla umístěna **vladařství**. Vedle nich na straně mocností byli umístěni **archandělé**. A dole v kruhu byli umístěni **andělé**. Každá společnost označená výše uvedeným jménem (tato jména neodrážejí přesnou realitu, jakou tehdy znamenala, ale jsou nejbližšími označeními dostupnými v lidském jazyce) se skládala z mnoha velmi speciálních sentientních entit, které byly naděleny různými velmi speciálními schopnostmi, které byly potřebné pro splnění funkcí, jež jim byly přiděleny. Každé takové sentientní entitě bylo dáno speciální jméno, které zase odráželo přirozenost, strukturu, dynamiku a kvalitu její jedinečné a zvláštní individuality a které odráželo specifickou přirozenost funkcí, jež každá společnost měla.

Ve stručnosti a nepřesně: serafíni kromě mnoha jiného zprostředkovávali a zmírňovali Moji Absolutní Božskou Lásku a všechny její atributy, rysy a vlastnosti. Cherubíni kromě mnoha jiného zprostředkovávali a zmírňovali Moji Absolutní Moudrost a všechny její atributy, rysy a vlastnosti. Trůnové kromě mnoha jiného zprostředkovávali a zmírňovali Absolutní Pravdu a její Spravedlnost a všechny její atributy, rysy a vlastnosti. Panství kromě mnoha jiného zprostředkovávala a zmírňovala Moje Absolutní Dobro, Péči a Vznešenost Mé Přirozenosti a všechny jejich atributy, rysy a vlastnosti. Mocnosti kromě mnoha jiného zprostředkovávaly a zmírňovaly Moji Absolutní Moc, Sílu a energii a všechny jejich atributy, rysy a vlastnosti. Ctnosti kromě mnoha jiného zprostředkovávaly a zmírňovaly Moji Absolutní Nevinnost, Skromnost, Poníženost a Pokoru a všechny jejich atributy, rysy a vlastnosti. Vladařství kromě mnoha jiného zprostředkovávala a zmírňovala Můj Absolutní Stav Niterností a Moji Absolutní Duchovnost a všechny jejich atributy, rysy a vlastnosti. Archandělé kromě mnoha jiného zprostředkovávali a zmírňovali Moji Absolutní Božskou Prozřetelnost a Moji Přítomnost u každého a v každém se všemi jejich atributy, rysy a vlastnostmi. A konečně andělé kromě mnoha jiného zprostředkovávali a zmírňovali Moji Absolutní Vůli, Ochranu, Vztah a Individualitu a všechny jejich atributy, rysy a vlastnosti. Takto byla ustanovena funkce každé specifické společnosti. Samozřejmě, jak bylo zmíněno výše, bylo mnoho jiných společností s jejich specifickými funkcemi zprostředkovávání a zmírňování a s jejich specifickými názvy odpovídajícími jejich funkcím. Avšak nyní pro vás není vhodné, abyste je znali nebo věděli o tom, jaký druh zprostředkovávání a zmírňování něčeho, co vychází z Mé Absolutní Přirozenosti, v té době/stavu vykonávali.

Pseudotvůrci původně sledovali tuto strukturu a založili ve své doméně podobnou organizaci. Přidělili podobná jména svým společnostem a dali jim podobné funkce, jako měl jejich protějšek v pozitivním stavu, ale diametrálně opačné povahy. To bylo nezbytné uspořádání, aby se vyrovnala jejich doména oproti doméně pozitivního stavu. Navíc, jak si pamatujete, z každé úrovně toho okruhu se někdo dobrovolně připojil k pseudotvůrcům v jejich věci, což jim velmi usnadnilo založit stejnou hierarchii duchovní organizace, jaká byla v pozitivním stavu.

Vnímám, Petře, ve tvé mysli otázku (vlastně dvě otázky) o možném rozporu mezi předcházejícím sdělením ve Velké knize a kdekoliv v mém Novém zjevení, že se nikdo na té úrovni nebo okruhu Mého Stvoření nepodílel na něčem, co souviselo s negativním stavem. Výše uvedené tvrzení musíte chápat tak, že během procesu vynalezení a aktivace negativního stavu se nikdo z té úrovně nebo z jakékoliv jiné úrovně vyjma externí-fyzické úrovně nezúčastnil v procesu vynalezení a aktivace negativního stavu. Avšak jakmile se toto vynalezení a zaktivování událo nebo se pevně ustanovilo, potom se někteří členové zmíněného okruhu ze svých vlastních velmi důležitých duchovních důvodů a s Mým laskavým svolením rozhodli připojit k pseudotvůrcům v jejich snaze v tomto ohledu.

Druhá otázka, která ti přišla na mysl, Petře, a která tě trápí, byl možný rozpor mezi Mým Prohlášením, že nic, co je relativní povahy, ve Mně neexistuje, a Mojí schopností vzájemně působit přímo, individuálně a osobně se všemi relativními sentientními entitami na jejich relativní úrovni jako jeden relativní k druhému. Předtím bylo

naznačeno, že Absolutní nemůže přistupovat k relativnímu, aniž by ho v jeho procesu nezničilo. Přesto se tvrdí, že všechno, co jsem si vzal s Sebou z planety Nula, bylo před jeho včleněním do Mé Absolutní Přirozenosti zbožštěno nebo zabsolutizováno tak, aby nic relativní povahy nebylo ve Mně obsaženo. Jde tu o nesprávné pochopení pravé podstaty tohoto faktu. Zbožštělá nebo zabsolutizovaná část všeho, co jsem si na planetě Nula osvojil a vzal s Sebou do Své vlastní Domény, si plně zachovala svoji původní povahu a zkušenost relativity, aniž by nadále byla sama o sobě relativní. Jsou to dvě zcela odlišné věci, být relativní nebo obsahovat něco relativního uvnitř Absolutní Přirozenosti a být schopný přizpůsobit Moji Absolutní Přirozenost úrovni jakékoliv relativní sentientní entity. Toto rozhodující a životně důležité přizpůsobení bylo umožněno specifičností povahy a zkušenosti všeho relativního, které jsem nabyl během Svého pobytu na planetě Nula. To byl jeden z mnoha důvodů, proč jsem si zvolil dle Své Vlastní Absolutní Svobodné Vůle a Volby inkarnovat se na planetu Nula do kondice nejzazší a nejextrémnější relativity. Takže, jak vidíš z tohoto vysvětlení, Petře, žádný rozpor v tomto ohledu neexistuje. Vše se dělo a děje přesně tak, jak se to má dít.

Petr: Velmi Ti děkuji, že jsi v mé mysli vyjasnil tyto dvě otázky.

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo. A nyní pokračujme s naší historickou rozpravou. Důvodem, proč jsme se rozhodli vejít do análů historie Stvoření, je to, aby se věci uvedly na pravou míru a aby se vypudily jakékoliv zkomoleniny a nepravdy o tom, co se v té době/stavu stalo. Takže jakmile pseudotvůrci založili výše zmíněnou hierarchii své vlastní pseudoduchovní organizace vytvořené podle vzoru kopie, kterou si s sebou přinesli poté, co byli vypuzeni z pozitivního stavu, a jakmile zfabrikovali svůj vlastní okruh sil jako ve výše popsané organizaci, a to převážně z těch okruhů pozitivního stavu, kteří se k nim připojili, pokročili k dalšímu kroku. Jak si pamatujete, v tomto kroku chtěli napodobit Má tvořivá úsilí v tom, že se rozhodli zfabrikovat svůj vlastní typ sentientních entit, které by nesly jejich vlastní podobu a obraz. Tak, jak jsem Já stvořil původní sentientní entity v Mé Vlastní Podobě a Obrazu, tak se i pseudotvůrci rozhodli udělat totéž s vyloučením všeho, co bylo obsaženo v Mé Vlastní Podobě a Obrazu. V té době už byly původní podoba a obraz pseudotvůrců, které měli ode mne, zcela zkreslené a zmrzačené, protože jakmile odmítnete nosit v sobě Moji Podobu a Obraz, nemůžete ji mít stále stejně jako předtím.

Jak si pamatujete z Velké knihy, v jednom bodě jejich experimentu s životatvořivým procesem uspěli ve fabrikaci prvních lidí, kteří odráželi jejich vlastní překroucenou a zmrzačenou podobu a obraz. Takže, jak víte, původní lidé byli v prvním kole jejich fabrikace zfabrikováni ku podobě a obrazu pseudotvůrců. Toto se odráží v prvním verši 6. kapitoly Geneze. V tomto verši se udává: *„A nyní se stalo, že lidé se na tváři země začali rozmnožovat a narodily se jim dcery...“* Tento verš obsahuje skutečnost, že v průběhu dlouhé experimentace (*„A nyní se stalo“*) bylo mnoho lidí zfabrikováno do pozice čistých zevnějšností (*„na tváři země“*) nebo do podoby a obrazu pseudotvůrců a do jejich vlastní negativní povahy. Že *„se jim narodily dcery“*, mělo dvě rozdílné konotace: Jednou bylo nabytí velmi specifické duševnosti, která by měla sklon k vytváření jen zel a nepravd, druhou byla fabrikace krásných žen, které někteří členové klanu pseudotvůrců zfabrikovali za účelem sexuální hry. Tato skutečnost se

odráží v následujícím verši (2) Kapitoly 6 v Genezi. „...synové Boží spatřili dcery lidské, které byly krásné; i vzali si za manželky všechny, které si vybrali.“

Z tohoto neobvyklého spojení se objevily podivné rasy tvorů lidského typu, které měly velmi málo společného s tím, jak vypadá současné lidstvo. Jak si pamatujete z Korolarii..., židovský národ se považoval za přímé potomky tohoto spojení. Avšak toto sexuální spojení a následné rození těchto podivných humanoidů nemohlo pokračovat tak jako předtím, kvůli jejich neobyčejné moci a znalosti, jež by mohly vést k ustanovení neživota negativního stavu a lidského neživota, který by trval navěky. Tento faktor nebyl začleněn do původní dohody, dle které bylo negativnímu stavu povoleno dosáhnout své vlastní protivné realizace. Jak víte, dohoda byla, že negativní stav se všemi svými fabrikacemi a produkty bude trvat jen do bodu, kdy všechny existenční otázky budou náležitě a vyčerpávajícím způsobem zodpovězeny a každému se dostane potřebného poučení. Protože se takové nebezpečí rýsovalo a mohlo se stát skutečností, bylo nezbytné ukončit rození tohoto typu humanoidů (neboli lidé té doby). Ukončení této fáze je v Bibli popsáno Velkou potopou.

Po Velké potopě pseudotvůrci pokračovali ve svých experimentech s novou rasou lidí, kteří byli zbaveni takové moci a znalosti, jaká byla obsažena v humanoidech (nebo lidech prvního kola), kteří byli výsledkem sexuální zápletky pseudotvůrců s ženami jimi zfabrikovanými za samotným tímto účelem. Ve skutečnosti sami pseudotvůrci nečekali, že z takového spojení vzniknou tak neobyčejně mocné a znalé sentientní entity, které by ohrožovaly původní dohodu. A nejen to, ale pseudotvůrci si uvědomili, že tito lidé-tvorové by ohrozili jejich vlastní pozici a moc a tíhli by k tomu je nahradit buď zotročením pro sebe, nebo jejich celkovým zničením. Předtím, než by to mohlo dojít do tohoto bodu, všichni tito lidé byli vyhlazeni z tváře země a uzamčeni ve speciální oblasti pekla, kde se podrobili zvláštnímu typu rekonstrukce genetické, duchovní, souvztažnostní a jiné (nemožné pochopit vaší lidskou myslí), která z nich zcela odstranila všechno, co ohrožovalo původní dohodu a co by mohlo podkopat pozici a vládu pseudotvůrců, jež měli. Ve skutečnosti potom, co pseudotvůrci zfabrikovali druhou řadu lidí tak, jací jsou nyní, přeměnili všechny tyto humanoidy na lidi a čas od času jim dovolili se inkarnovat na planetu Nula jako obyčejní lidé.

Znalost všech těchto událostí se v průběhu historie lidstva předávala z generace na generaci nejprve ústním podáním a později v psaných záznamech. Jak se tato historie předávala z jedné generace na druhou, v průběhu jejího sdílení a kopírování z psaných svitků byl původní a pravý obsah událostí více a více překroucen a nesprávně pochopen, takže v současné podobě, tak jak se vám dochovaly ve své celistvosti nebo ve většině případů v jejich malých zlomcích, zůstává velmi málo z toho, co se skutečně přihodilo v oněch pohnutých časech/stavech. Jsou takové knihy jako například *Kniha Enochova*, *Zoharova*, *Sefer Raziellova* (kniha údajného anděla Raziela), *Kniha výročí*, *kniha Adama a Evy*, *Abrahámová apokalypsa*, *Izaiášovo mučednictví*, *Šestá a Sedmá kniha Mojžíšova*, *Vetší klíč Šalamounův*, *Pavlova apokalypsa* a početné jiné knihy a svitky, jejichž autentičnost a autorství jsou velmi pochybná nebo dokonce zcela falešná a jejichž obsah jsou čisté zkresleniny a falzifikace, stejně tak jako nepochopení a špatná interpretace pravé hierarchie duchovní organizace, jaká původně byla, takříkajíc, na obou stranách plotu - na pozitivní straně, jakož i na straně negativní.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Z toho důvodu a aby se lidská mysl nezmátla dokonce ještě více, než už ohledně takových záležitostí je, tyto knihy byly buď zcela utajené, nebo bylo povoleno, aby byly lidem dostupné jen malé fragmenty.

A nyní, výše popsané uspořádání (jeho popis je velmi limitovaný a přizpůsobený stupni, který vaše lidská mysl může pochopit) existovalo do doby Mé inkarnace na planetu Nula, s dalšími podstatnými a hlubokými modifikacemi a změnami, které se odehrály poté, co Jsem získal Svou Novou Přirozenost. Nic potom nezůstalo stejné. Od té doby se v tomto ohledu uskutečňovaly neustálé progresivní změny, které vám byly v určité omezené míře zjeveny v knihách Mého Nového zjevení, a obzvláště v těchto Dialozích. Tyto změny v hierarchické struktuře pozitivního stavu, mající svůj vyšší a vyšší stupeň pozitivnosti a dobroty, se odrážejí ve svém opačném významu v hierarchické struktuře negativního stavu a jeho lidského neživota, mající svůj vlastní hlubší a hlubší stupeň negativity a zla. Takové progresy respektive regrese vyžadují neustálé modifikace ve strukturálních plánech všeho, aby se přizpůsobily neustávajícím změnám a restrukturalizaci, jež se konají ve všech doménách Mého Stvoření a všech pseudodoménách pseudostvoření. Takže v tomto smyslu opakujeme znovu a znovu, že nic není nikde a nikdy stejné a že z toho důvodu se ani nepokoušejte přemýšlet o tom, jak to bude po vašem odvolání do jiného světa. Dokonce i kdybych vám měl popsat, jaké je to tady dnes, nebylo by to takové v době vašeho příchodu do toho světa (ať už v pozitivním respektive v negativním stavu). Jedné věci si musíte být vědomi: v době uzamčení pseudotvůrců, které nastalo po mém ukřižování, bylo jejich oblastem v některých Nebesích, obsazených jejich vlastními zvláštními typy fabrikací, po nějakou dobu povoleno tam zůstat (přibližně do doby, kdy bylo přijato křesťanství jako oficiální náboženství Říše římské). Poté byly z Nebes zcela vypuzeny a zatlačeny zpět do intermediálního světa. Jejich odstranění z intermediálního světa bylo plně dokončeno po zkompletování a ustanovení Mé Nové Přirozenosti.

„Jak dalece byli pseudotvůrci schopni proniknout do Nebes a založit tam své vysunuté pozice ve formě malých oblastí pekel? Jak víte, ve výše zmíněných pochybných knihách a svitcích bylo postulováno, že bylo sedm Nebes. Skutečností však je, že jich bylo mnohem více. Koneckonců, nevyčerpatelné kvality všech Absolutních Atributů, Charakteristik, Rysů a všeho ostatního obsaženého v Mé Absolutní Přirozenosti nemůže být omezeno jen na sedm Nebes. Ale tento fakt je zcela jiný příběh. Nyní, jak víte, každé příslušné Nebe má své tři vlastní úrovně. Každá taková úroveň se může považovat za svoje vlastní samostatné Nebe. Pseudotvůrcům bylo dovoleno proniknout až do třetí úrovně prvního Nebe, které se, symbolicky řečeno, nacházelo pod druhým a třetím Nebem a jejich příslušnými úrovněmi. V mysli někoho, kdo by byl vzatý řekněme do třetí úrovně prvního Nebe, by se zdálo, jako by byl ve třetím Nebi.

Přesně toto se stalo Apoštolu Pavlovi. Jak víte, v jedné jeho epištole (2. korintským, 12:1-4) mluví o tom, že byl ve třetím Nebi, kde zažil takzvané podivné věci. Kam byl Pavel vlastně vzat a co to bylo, co skutečně zažil? Ve skutečnosti byl Pavel vzat do třetí úrovně prvního Nebe do jeho takzvané severní oblasti nebo toho, s čím duchovně souvztaží, kde bylo umístěno specifické peklo pseudotvůrců a kde stále pobývali jejich přísluhovači. Ze Swedenborgových spisů, stejně tak jako z Mého současného Nového zjevení, jste si vědomi právě přirozenosti Pavla a povahy jeho role a úkolu, jež hrál

během svého života na planetě Nula. S touto přirozeností a rolí nemohl být vzat do žádné jiné oblasti než do té, kterou obývali negativní a zlí přísluhovači pseudotvůrců, kteří tam měli svoje vlastní peklo, hned vedle třetí úrovně prvního Nebe. Takže, jaký druh podivných věcí tam Pavel zažil? V původní kopii jeho epištoly, kde se zabývá touto zkušeností, psal Pavel, že tam potkal *,anděle zla, hrozné a nelítostné, nesoucí ukrutné zbraně'* (byly to duchovní souvztažnosti, které se jevily jako ukrutné zbraně. Pavel v té době neměl samozřejmě sebemenší potuchu o souvztažnostech. Všechno bral doslova, a ne duchovně). Avšak později zmatení vydavatelé jeho dopisů neboli epištol (koneckonců, jak by bylo možné, pokud byl Pavel v Nebi, aby tam vlastně zažil čisté peklo?) vyloučili tuto konkrétní citaci, která popisuje skutečný zážitek, který Pavel měl, a modifikovali ho tak, aby každý věřil, že skutečně byl ve třetím a skutečném Nebi. Jinak by bylo extrémně složité, jestli ne nemožné, ospravedlnit Pavlovu svatost a jeho oddanost Mé věci, kdyby měli zahrnout matoucí a kontroverzní výrok v konečné verzi jeho epištoly. Nesouhlasilo by to s tím, že byl Můj svatý apoštol. Svatí lidé jsou bráni do pravého Nebe, a ne do nějakého druhu podivné oblasti, která byla údajně situována ve stejném stavu/místě jako skutečné Nebe, ale které bylo ve skutečnosti obydleno zlými anděli.

Všechna tato fakta nyní přivádíme do vaší pozornosti, abyste byli vybaveni správnými představami a ideami a následně se osvobodili od všech špatných a nesprávných. Toto je záležitost, několikrát zmíněná v těchto Dialozích, správné konání věcí, které byly dělány špatně, nebo napravení věcí, aby byly viděny z jejich pravé a náležité perspektivy. A protože vy, Moji praví představitelé na planetě Nula, jste v roli přebírání správných představ a idejí o věcech těchto důležitých duchovních věcech, to je důvod, proč jsme o nich nyní hovořili. Je to také jako příprava na uzavření současné kapitoly nebo fáze v právě probíhajícím posunu a otevření nové. Je nemožné otevřít následující kapitolu, aniž by se jisté důležité duchovní záležitosti, nápomocné pro otevření příští kapitoly, neviděly ve svém pravém světle a v pravdivosti jejich významu a obsahu.

Nuže, Petře, v tomto okamžiku bych navrhoval skončit. Jestliže bude zapotřebí zaznamenat nějaké jiné dialogy, dám ti vědět.

Petr: Velmi Ti děkuji za tuto velmi zajímavou rozmluvu. Tak zatím - pokud vůbec.

Dialog stý čtyřicátý šestý

5. června 2000

Petr: Mám silný pocit, že bys chtěl nabídnout nějaká další objasnění záležitostí navozených v Dialogu 145. Mám pravdu, nebo je to mé toužebné přání? Nechci v tomto ohledu vnucovat žádné své ideje a potom prohlašovat, že jsi to Ty, kdo mě inspiruje, abych to tak pocítoval. Jaká je pravá realita této situace?

Pán Ježíš Kristus: Tvoje pocity ohledně této záležitosti, Petře, jsou správné. Je velmi naléhavé pokračovat v našem rozmlouvání, aby se uzavřel tento druhý díl. Jak jste si všimli, v Dialogu 145. bylo naznačeno, že uzavření druhého dílu těchto Dialogů se kryje s uzavřením kapitoly nebo fáze v současně probíhajícím posunu a s otevřením nové. Jsme na prahu tohoto uzavření a otevření. Předtím, než tento důležitý krok nastane, je nutné, aby se odehrály některé důležité události, které jsou jistým způsobem svázány s dokončením tohoto svazku. Jak víte, taková dokončení, když se vztahují k Novému zjevení, obvykle ukazují milník, který rozlišuje mezi něčím, co bylo předtím, než se nastavil, a něčím novým a odlišným, co vstupuje do platnosti, jak to požadují zásady duchovního pokročení. Avšak předtím, než se uskuteční uzavření předcházející fáze a otevření nové, je nutné předat vám všem, kteří jste v pozici rozpoznání, přijetí a realizace všeho, co souvisí s předcházejícími a následujícími fázemi, jisté informace pomocné pro úspěšné uzavření jedné a otevření druhé. Bez takové informace se nemůže tato důležitá událost udát. Všechno, jakož i všichni zodpovědní za to, aby se to událo, se potřebují dostat do správného postavení, které by umožnilo spuštění tohoto důležitého procesu.

Jak bylo několikrát naznačeno v těchto Dialozích, takové důležité události se nemusí nutně registrovat ani rozpoznat na úrovni vaší vědomé mysli nebo v konkrétních a zjevných událostech na planetě Nula. V mnoha případech a obvykle se nejprve uskuteční v duchovním světě a z něj se rozvinou do všech ostatních dimenzí. Potom se může jejich dopad pocítit v zóně vymístění a v omezené míře na planetě Nula. Vliv těchto událostí je více cítit na vnitřních duchovních a duševních úrovních než na úrovních fyzických nebo vnějšího prostředí. Může se také odrážet ve změnách postojů a chování a následných změnách ve způsobu myšlení, cítění, chtění, vztahů, jednání, úmyslů a v jiných způsobech motivovanosti, jaké nebyly dříve možné. Avšak navenek to může dosti dobře být tak, že se nic nezmění. Přinejmenším pro smyslové uvědomování si vaší vědomé nebo externí mysli. Avšak na duchovní úrovni a ve všech ostatních světech mimo vaši pseudodimenzi jsou tyto změny ohromné. Protože zvěstují něco nového a přesahujícího všechno to, co se předtím prožilo, jsou tyto změny nejvíce vítanými událostmi. Pro sentientní entity v pozitivním stavu není nic radostnějšího, než mít neustálé příležitosti prožívat a realizovat všechny takové změny ve svých zosobněných a individualizovaných životech.

Jak víte, v neživotě negativního stavu a lidském neživotě ve většině případů nejsou takové změny vůbec vítány. Jak jste si vědomi, jejich životní styl je založen na principech regrese a stagnace. Být více ve zlech a žít život větších nepravd a zkomolenin neznamena progresi, ale regresi. Současně to znamená stagnaci, protože v takovém regresivním způsobu není obsaženo nic nového a odlišného. V jejich případě jsou možné změny, jen kdyby si zvolili ustoupit od svých zel, nepravd a zkomolenin. Dokud odmítají představu takových změn, nemohou být progresivní nehledě na to, jak moc vidí nebo vnímají změny ve svém způsobu pseudoživotního stylu tím, že se stávají horší a horší, například. Způsob, jakým musíte chápat tuto situaci s entitami v negativním stavu, je ten, že jejich pohyb jde ve směru vyčerpání všech možností, které dávají jejich zlům, nepravdám a pokrouceninám schopnost se manifestovat, ilustrovat a demonstrovat v jejich osobním a individualizovaném životě. Všechno, co kráčí ve směru, který je vlastně slepou uličkou, se nemůže považovat za progresivní. Jedním z důvodů, proč všichni obyvatelé negativního stavu tak zoufale oponují jakýmkoli změnám a obávají se jakýchkoliv změn ve svých pseudoživotech, je to, že někde hluboko uvnitř cítí, že jejich život je slepou uličkou. Proto se nechtějí pohnout. Namísto toho rádi stagnují v jednom stavu, kondici, místě atd. Falešně věří, že pokud se nepohnou a budou stagnovat, v tom případě je konec jejich neživota v nedohlednu. Naneštěstí pro ně jakékoliv pozitivní změny v pozitivním stavu mají bolestivý čeřící účinek na stagnující kondici jejich neživota. Kvůli tomu jsou nuceni být horšími a být více v nepravdách a překrouceninách. Tím, že se více a více stávají takovými, více a více se blíží k ukončení neživota negativního stavu a všech negativních aspektů lidského neživota.

Jak vidíte z těchto faktů, ukončení neživota negativního stavu a lidského neživota není iniciováno nikým ve sféře těchto neživotů, ale pozitivní a progresivní změny v pozitivním stavu a v mém Stvoření obecně způsobí, že se udá toto ukončení. Fakticky můžete tyto změny pojímat jako příčinné faktory tohoto konce. Bez nich by nemohlo nastat žádné ukončení. Takže progresivní modalita veškerého pravého života v pozitivním stavu umožňuje, aby se toto ukončení uskutečnilo. Jak vidíte z těchto faktů, je tu diametrálně obrácený směr událostí odehrávajících se synchronním a simultánním způsobem. Jak dochází k neustálé duchovní progresi v pozitivním stavu, v negativním stavu současně probíhá neustálá duchovní regrese. Čím více progrese na straně jedné, tím větší regrese na straně druhé. Rozdíl v těchto dvou je ve skutečnosti, že zatímco v pozitivním stavu je duchovní progrese věčně pokračující proces, který vůbec nikdy neskončí, v negativním stavu to je dočasný a přechodný proces končící ve slepé uličce. Z toho důvodu čím více progrese a změn se odehrává v pozitivním stavu, tím blíže je konec negativního stavu. A proti tomu všichni členové negativního stavu energicky bojují a brání se. Jediným problémem, který v tomto ohledu mají, je to, že čím více bojují a brání se, tím blíže se dostávají ke slepému konci.

Jak tato situace ovlivňuje vás, Mé pravé představitele na planetě Nula? Otázkou je vaše ochota změnit se nebo následovat cestu neustálého duchovního rozvoje a za každou cenu se vyhnout své nechotě se změnit. Pokud se bráníte nebo nejste ochotní se změnit nebo následovat cestu duchovního rozvoje, podporujete neživot negativního stavu a lidský neživot. Tím, že tak činíte, zdržujete jejich rychlejší ukončení a současně přispíváte ke zbytečnému prodlužování jejich neživotů. Jak víte, lidský neživot byl

strukturován takovým způsobem, aby lidem činil velké obtíže se změnit, ať už se nalézají v jakémkoliv životním stylu. Koneckonců, protože máte tuto lidskou přirozenost ve své individuální podobě, jste náchylní projevovat stejné rysy, charakteristiky a postoje jako všichni jiní lidé. Rozdíl mezi vámi a jinými lidmi je ten, že vy z Mého Nového zjevení o této situaci víte, zatímco všichni ostatní lidé si nejsou vědomi, že tomu tak je. Neexistuje tedy pro vás žádná omluva, kdybyste shledali, že se s ohledem na změny v pozitivním stavu bráníte změnám ve svých vlastních zosobněných a individualizovaných životech. Tím, že dovolíte, aby se takové změny ve vašich vlastních životech uskutečnily, významně přispíváte k ukončení neživota negativního stavu a jeho lidského neživota.

Problém se všemi doposud napsanými knihami a svitky o duchovních záležitostech a o hierarchii duchovní organizace, s výjimkou knih Mého Nového zjevení, je v tom, že během historie jejich psaní se v nich v první řadě používal typicky lidský jazyk a za druhé byly napsány z pozice typicky lidské přirozenosti. Tento jazyk a tato pozice vstúpily do uspořádání jejich osnovy schopnost vnímat a pochopit věci zkomoleným neměnným, nehybným a neprogresivním způsobem. Nepokládají za možné, že všechno, o čem píšou, nebo způsob, jakým popisují tyto záležitosti nebo jakékoliv jiné záležitosti vůbec, je buď totálně falešný nebo zkomolený anebo že jakákoliv strukturální organizace nacházející se v době, ve které byla popisována, již více neodráží skutečnost nastolenou později. Jinými slovy, ani v nejmenším neuvažují o možnosti duchovní progrese a všech souvisejících změn, které ji doprovází. Kvůli tomu. Když lidé čtou takové knihy, věří, že věci v duchovní říši jsou stále stejné, jako byly v době psaní nebo zaznamenávání. Nemohou vytvořit myšlenku, že cokoliv čtou, by mohlo být totálně falešné v nejhorším případě nebo v lepším případě by to mohlo být totální překroucení pravé reality dotyčné záležitosti. Také nechápou myšlenku, že věci by se mohly od té doby/stavu změnit. Domnívají se, že se nic nezměnilo od doby, kdy ta informace byla zaznamenána nebo napsána.

Vezměte si například početné knihy (nebo svitky), z nichž některé jsme zmínili v Dialogu 145. Nebo si například vezměte takzvané náboženské svaté knihy (křesťanskou Biblii, islámský Korán, různé indické svaté knihy a jiné). Všechny se tak či onak zabývají záležitostmi takzvané duchovnosti a hierarchie duchovní organizace. Jejich samotným obsahem, jejich prohlášením, že jsou inspirované nebo dokonce diktované Bohem nebo božským, a tím, že všechny obsahují Slovo Boží, zaujímají pozici, že nic se v nich nemůže změnit a že cokoliv, co popisují nebo o čem hovoří, má absolutní, neměnnou a nemodifikovatelnou věčnou platnost, a že všechny věci vždy budou přesně takové, jak jsou v těch knihách popsány. V jejich falešném pojetí předpokládají, že Bůh je vždy stejný, a proto se nic u ničeho nemůže změnit. Takto byly založeny všechny zkomoleniny a nepravdy negativního stavu a takto jsou neustále propagovány do tohoto samotného okamžiku. Pro negativní stav je velmi prospěšné mít takovou představu a vnímání a udržovat je ve své doméně a mezi většinou lidí pokud možno do nekonečna. Nic netěší negativní stav více, než prohlašovat, že se Bůh vůbec nemění, a proto se nic nemůže změnit ve vytvořeném uspořádání Stvoření a ani v hierarchii duchovní organizace. Pokud je tomu tak, pak by tu nebylo něco takového jako duchovní rozvoj, a proto by nebyla žádná potřeba pro uskutečnění jakýchkoliv změn v životech jakýchkoliv sentientních entit. Takto je negativní stav schopen

udržovat svůj neživot věříc, že pokud by mohl udržet tuto falešnou víru mezi všemi svými následovníky co nejdéle, mohl by v tom případě pokračovat navěky.

Jedním z mnoha důvodů, proč bylo poskytnuto Mé Nové zjevení, bylo rozptýlení této ohavné nepravdy. Nic není dále od pravdy než tato nepravda. Samotná Absolutní Přirozenost JSEM KDOŽ JSEM (Boha - Pána Ježíše Krista) se skládá, kromě nekonečného počtu mnoha jiných věcí, z neustále progresivních a absolutních změn. Třebaže jsou v Mé Absolutní Přirozenosti obsaženy všechny možné změny od věčnosti do věčnosti, faktorem dynamiky všech těchto změn jsem ve stavu a procesu stálé změny. Jestliže ve Mně spočívají všechny nekonečné a nevyčerpatelné počty změn, jestliže Moje Přirozenost z nich všech kromě mnoha jiných věcí sestává, potom, logicky řečeno, Já jsem Absolutní Změna v Sobě Sama, Sama Sebou, ze Sebe Sama a Sama o Sobě. Kvůli faktu, že Moje Stvoření a všechny sentientní entity odrážejí tuto přirozenost ve své relativní kondici, nemohou být tedy strukturovány jinak než podle této Přirozenosti. Takže jsou v modalitě neustálých změn a progresí na věčnost.

Jak byste pojímali nejdůležitější výraz ‚JSEM KDOŽ JSEM‘? Jaké hybné síly jsou zasazeny v tomto pojmu? Logicky řečeno, jednoduchým vyslovením slov ‚já jsem‘ vytváříte představu pohybu. Říci je, znamená být ve stavu a procesu neustálého pohybu. Jinak byste byli mrtví. Povahou samotného pohybu, jak se pohybuje dopředu a dále, je změna a progrese samotná. Kdyby tomu tak nebylo, nikdo by nikdy nemohl pojmut, nebo dokonce ani říci slova ‚já jsem‘. Navíc, říci slova ‚JSEM KDOŽ JSEM‘ a jako výsledek toho vaše schopnost říci sami sobě, že vy také jste, kdož jste, znamená rozšířit vaši dynamickou manifestaci progresivním způsobem na věčnost. Důvodem, proč je rozšířena na věčnost, je to, že ‚jsem kdož jsem‘ - ve vašem případě. Jako relativní k Mému Absolutnímu ‚JSEM KDOŽ JSEM‘ - je nekonečně odlišné, jedinečné a nenapodobitelné povahy, která je v procesu změny svým vlastním jedinečným, odlišným a nenapodobitelným způsobem jako někdo, kdo je takovým, jakým je. Tím, že odráží ve své přirozenosti obsah ideje elementu, který byl udělen ‚já jsem‘ a umožnil ‚já jsem‘ stát se ‚kdož jsem‘, kterýžto element a jeho idea na věčnost obsahuje všechny nutné a potřebné změny, vaše ‚jsem kdož jsem‘ nemůže být nic jiného než způsob neustálé progresivní a věčné změny. Co myslíte, jak jinak byste mohli rozumět výroku, že sentientní entity byly stvořeny podle Mé podoby a obrazu? Toto je ve skutečnosti to, co je Moje podoba a obraz - kromě mnoha jiných nekonečných počtů věcí.

Z výše uvedené rozpravy můžete rozeznat, jak nebezpečným se stalo, obzvláště za současně existujícího duchovního rozpoložení, brát ohled vůbec na cokoli, co obsahuje doslovný význam takových knih a svitků (zmíněných výš v Dialogu 145.). Jak si pamatujete nebo nepamatujete z Velké knihy, bylo tam prohlášeno, že doslovný smysl Bible, například, se nahrazuje doslovným významem Mého Nového zjevení. Zatímco doslovný význam Bible byl napsán ve zdáních pravdy, ale ne ve skutečné pravdě samotné (jak už bylo zjeveno skrze Swedenborga), a proto neobsahuje žádnou skutečnou pravdu; doslovný význam Mého Nového zjevení neobsahuje nic jiného než pravdu a skutečnou pravdu ve své neskrývané povaze. Z toho důvodu, jak vám bylo zdůrazněno v jednom z předešlých dialogů, že číst Bibli za současně existujících duchovních rozpoložení, pokud berete v úvahu jen její literární význam, může být velmi nebezpečné vašemu duchovnímu a mentálnímu zdraví. Tento závěr plně platí dokonce

i ve větším stupni na všechny ostatní takzvané svaté knihy nebo knihy a svitky, které jsme zmínili v Dialogu 145. Žádná z nich neobsahuje nic pro vás hodnotného nebo nic, co by odráželo současnou duchovní a hierarchickou kondici v duchovním světě nebo jakémkoli světě vůbec. Mohou mít nějakou historickou hodnotu v tom, že ukazují, jak mohou být nepravdy a zkomoleniny produkovány a považovány za samozřejmé, jako by byly skutečnou pravdou. Také mohou odrážet nějaké aspekty hierarchie duchovní organizace, třebaže v překroucené modalitě, která existovala buď v době jejich zaznamenávání, nebo tisíce let předtím. Avšak z pohledu současně existujících duchovních potřeb v rámci současně probíhajícího duchovního posunu nejenže nemají žádnou hodnotu, ale mohly by pro vás být velmi nebezpečné, protože by mohly implantovat do vaší mysli nějaké velmi falešné a nesprávné ideje, které by mohly překážet vašemu vlastnímu duchovnímu rozvoji a změně.

Negativní stav ví velmi dobře, jak hrát na vaši lidskou zvědavost. V procesu čtení takových knih může například velmi lehce implantovat do vaší mysli všechny druhy pochybností o obsahu Mého Nového zjevení a obdařit vás nechtěnou myšlenkou, že možná, jen možná, by mohla být pravda to, co tyto knihy obsahují. To je velmi příhodná past. Byl ustanoven stav pokušení, který může velmi nepříjemně a bolestivě zkomplikovat váš život. Abych vás upozornil, že cokoli této povahy se může a smí stát, Na platformě těchto Dialogů zjevují všechna tato fakta. Jak víte, jednou z mnoha funkcí a rolí těchto Dialogů je učinit vám všechna tato fakta dostupná. Od tohoto bodu je zcela na vás, abyste toho byli dbalí, či nikoli. Avšak nezapomeňte na svou odpovědnost a zodpovědnost v tomto ohledu. Jak víte, jestliže je vám dána znalost těchto faktů nebo jakýchkoli jiných důležitých faktů, tato znalost je vám poskytnuta z důležitých důvodů. Tím, že máte takovou znalost, stáváte se odpovědní a zodpovědní za způsob, jakým využijete, nebo nevyžijete či upotřebíte, nebo neupotřebíte tuto znalost. Je to logický výsledek jakéhokoli takového uspořádání. Souhlasili jste s tím podle toho, že máte takovou znalost. Jinak byste ji neměli. Kdokoliv přijímá nebo čte tyto Dialogy, v tomtéž okamžiku přebírá plnou odpovědnost a zodpovědnost za všechno, co udělá, nebo neudělá s tím, co je obsaženo v těchto Dialozích nebo v Mém Novém zjevení obecně. Řekněte Mi, prosím, jaký by byl záměr pro zjevení vám všech těchto důležitých duchovních záležitostí, když ne kvůli jejich přijetí a realizaci? Jen ukojit vaši zvědavost? Cokoli pochází ode Mne, má důležitý, rozhodující, vitální a životodárný účel a nemůže být jen předmětem naplnění potřeb vaší plané zvědavosti.

Jak víš, Petře, v minulosti si několik lidí objednalo knihy Mého Nového zjevení. Jedním z důvodů, proč jsi již nikdy o nich neslyšel, je ten, že jejich hlavním motivačním a úmyslovým činitelem bylo uspokojit svoji planou zvědavost. Kdokoliv přistupuje ke čtení čehokoliv, co je obsaženo v knihách Mého Nového zjevení, s takovými nesprávnými úmysly a motivacemi, nejenže nemůže mít z jeho obsahu prospěch, ale uvádí se do pozice odmítnutí věrohodnosti a pravdivosti Mého Nového zjevení. Protože Nové zjevení obsahuje Moje Slovo, odmítnout ho znamená odmítnout Mne. Tímto odmítnutím se odmítající jedinec uvádí do duchovně velmi nebezpečné situace, která na něj uvaluje všechny nepříjemné důsledky, výsledky a následky takového odmítnutí.

Petr: Velmi oceňuji toto dobře načasované varování. Je velmi jednoduché spadnout do pokušení této povahy, když jsme v lidské kůži. Velmi ti děkuji za Tvá Slova.

Pán Ježíš Kristus: Je Mi potěšením, Petře. Jak tedy vidíte, lidská přirozenost, jakož i přirozenost všech v negativním stavu, je zakořeněna ve strnulosti, nepružnosti, stagnaci, uniformitě, neměnnosti, neprogresivnosti a v podobných rysech, které jsou základem jejich samotného neživota. Tyto rysy jsou obzvláště, konkrétně a hlavně uplatnitelné na jejich náboženské, duchovní (pseudoduchovní), filozofické, etické, sociální, sexuální a podobné pohledy a chápání. Rysy této povahy prostupují všechny aspekty jejich životů a očekávání. Mohou jít až do tak směšných požadavků, jako je například formální uspořádání psaného nebo tištěného textu v těchto Dialogích. Někteří čtenáři těchto Dialogů si všimli, že ve Druhém svazku těchto Dialogů jsou otázky, které byly položeny jinými, tištěny v kurzívě. V minulosti tomu tak nebylo. Vzhledem k tomu by tito čtenáři rádi viděli v tomto ohledu soulad a měly by je všechny buď v kurzívě, nebo bez kurzívy. Nebo jsou podrážděni neobratností struktury některých vět (anglických) a nějakých chyb a jsou nuceni je změnit, aby vyhovovaly jejich očekáváním založeným na formálních požadavcích jejich angličtiny nebo způsobu, jaký se naučili. Opět strnule lpí na těchto požadavcích.

Velmi často se tak na naší straně činí úmyslně, abychom věděli, na čem vám záleží. Je pro vás důležitější lpět na těchto požadavcích ztuhlých a nepružných pohledů, kterých se můžete v tomto ohledu držet, a na základě toho věnujete pozornost jen tomu, jak jsou vám tyto texty v Dialogích prezentovány, nebo je důležitější věnovat pozornost obsahu a významu idejí v nich obsažených? Napadlo vůbec někdy někoho z vás, že editoři činí tak, aby se z nějakých důležitých duchovních důvodů záměrně pominuly některé chyby, překlepy nebo neobratnost v prezentovaném textu? A z toho důvodu by se měly objevit v této formě v konečné verzi knihy, nehledě na to, jak trapné se vám může jevit jejich odhalení poté, co je již příliš pozdě na to, cokoli pro to udělat? Opravdu si myslíte, že jsou takové věci jako náhody? Co si myslíte, co by mohlo být skryto za duchovní potřebou zachovat některé z těchto chyb, omylů nebo nešikovností ve struktuře věty nebo cokoli se nehodí do vašich očekávání? Mohu vás ujistit, že za takovými opomenutími neexistují žádné náhody. Jestliže se někdo cítí uražen nebo znechucen některými opomenutími, a kvůli tomu se odvrací od čtení Mého Nového zjevení, aniž by jakkoli vzal v úvahu velké duchovní hodnoty obsahu a významu idejí obsažených v těchto Dialogích, v tom případě taková osoba není připravena vědět cokoli, co se vám jejich prostřednictvím zjevuje. Ve skutečnosti by bylo pro takového jedince duchovně nebezpečné pokračovat v jejich čtení. Samozřejmě, je mnoho jiných důvodů, proč se taková opomenutí nejen přihodí, ale někdy jsou dokonce nutná. Všechny tyto důvody jsou duchovní povahy.

Takže, ve světle těchto faktů se těm z vás, kterým není přidělena role editorů těchto Dialogů, radí nemrhat váš čas, energii a úsilí na snahu opravovat něco, ať už je to cokoli. Radí se vám věnovat pozornost jen a jen idejím v nich obsaženým, a ničemu jinému. Plná odpovědnost za připravení těchto Dialogů k vydání v jejich anglické verzi byla úmyslně dána Betty Oudalové a Heather Oudalové. Nikdo jiný by se tím neměl zabývat. Jestliže z nějakých důvodů během jejich editování něco opomenuly, má to tak být. Na druhé straně, plná odpovědnost za překlady těchto Dialogů do jiných jazyků je

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

na bedrech překladatelů (Ljudmila Savelieva do ruštiny, Dan Barba do španělštiny, Ján Bereš a Fero Kupčiha do slovenštiny, ctihodný soudce Kamil Brančík a rev. Dr. Ivan D. Franklin do češtiny). Všichni ostatní čtenáři nemají tuto zodpovědnost.

Důvod, proč zmiňujeme tak domněle triviální a nedůležité záležitosti, je dát vám příležitost předcházet upadnutí do pasti předpokládané odpovědnosti, kterou nemáte, a na druhé straně, abyste byli ochráněni před svázaností zkostnatělých a nepružných pravidel požadavků vaší lidské přirozenosti. Je stále více a více třeba uvědomovat si tato fakta, dokonce i když některá z nich by se na první pohled mohla považovat za triviální a nedůležitá. Avšak mějte na mysli, že jestliže se o nich zmiňuji, znamená to, že nemohou být triviální a nedůležitá. V Mých očích není nic triviální a nedůležité. Všechno slouží nějakému dobrému účelu nehledě na to, jak vypadá jeho prozatímní stav nebo povaha.

Druhý extrém v lidské přirozenosti, zmíněný několikrát předtím, je literalizace neboli braní všeho doslova, obzvláště v duchovních záležitostech, tak jak jsou reprezentovány, vylíčeny nebo vyobrazeny ve výše zmíněných takzvaných svatých knihách a svitcích. Bylo tomu skutečně tak, jak je to popsáno v těchto knihách a svitcích? Nebo znamenají něco zcela jiného? Bylo například uspořádání okruhu Mého Stvoření skutečně takové, jak bylo stručně popsáno v Dialogu 145 (když jsme různým společnostem a jejich funkcím, rolím a úkolům přidělili jména nebo nálepky)?

Jak víte, v duchovních záležitostech, kdykoliv popisujeme něco v termínech nebo slovech lidského jazyka, tímto popisem a použitím takové lidské řeči tak, jaká je její povaha, omezujeme pravý význam, obsah a smysl přenášené informace. Jinými slovy lidský ústní a psaný jazyk velmi často neobsahuje ve svém slovníku nic, co by bylo schopno plně a správně odrážet pravou realitu přenášené informace - v tomto případě pravé strukturální schéma okruhu Stvoření a pravý a vyčerpávající význam jmen přidělených různým duchovním společnostem těch časů/stavů. Tedy náš popis by byl v tomto ohledu velmi omezený, neschopný vám dát plnou představu toho, jak to vlastně tehdy v tom čase/stavu bylo. Mohou vám poskytnout jen vzdálené přiblížení jejich struktury a povahy nebo toho, jaké skutečně byly. Současně, jak bylo zmíněno výše, problém s takovou informací, třebaže neúplnou a nepřesnou, je v tom, že samotnou povahou a strukturou lidské mysli by lidé měli sklon přijmout vše v ní obsažené jako mající absolutní, věčnou a neměnnou platnost. Aby se zabránilo tomu, že se tak trvale bude dít, informace této důležité duchovní povahy byly lidem poskytnuty matoucím způsobem, zahaleným do nejasností, známým pod názvem souvztažností. Ovšem tajemství výkladu pravého významu souvztažností jim bylo nedostupné, aby neznesvětili a nedegradovali jejich pravý význam literalizací a externalizací, a tudíž tímto nezabránili, aby byli spaseni.

Vezměte si například následující prohlášení, jak bylo zaznamenáno v Genezi 3:24: *„Tak vyhnal člověka; a umístil cherubíny na východní stranu zahrady Eden a ohnivý meč, který se obracel na všechny strany, aby střežili cestu ke stromu života.“* Jak by typická lidská mysl vysvětlila význam tohoto sdělení? Byl by zcela literalizován a externalizován. Předpokládalo by se, že dva lidé - Adam a Eva - zvaní člověk obývali nějaký druh zahrady Eden a kvůli jejich hříchu z ní byli vypuzeni; a že na východní stranu zahrady Eden byli umístěni doslovní cherubíni, kdož mají doslovný ohnivý meč, který se otáčel

na všechny strany; a že v zahradě Eden byl umístěn nějaký druh záhadného stromu života, který bylo zapotřebí chránit, aby člověk k němu nemohl přistoupit. Toto je běžné chápání, kterého se drží valná většina lidí, kteří kdy četli ten text.

Avšak, jaká je pravá skutečnost nebo význam za tímto zpodobněním? Je popsáno nové uspořádání hierarchie duchovní organizace okruhu Stvoření, které bylo podníceno rozdělením struktury Stvoření, jež se odehrálo jako výsledek vymyšlení a aktivace neživota negativního stavu. Aby se mohlo přistoupit ke třetí a čtvrté fázi, kterými bylo ustanovení a manifestace (první a druhou fází bylo vymyšlení a aktivace), dávající neživotu negativního stavu možnost dokázat svůj smysl, bylo nezbytné odstranit všechny účastníky tohoto postupu z okruhu Stvoření nebo z pozitivního stavu, což se zde popsalo slovy ‚tak vyhnal člověka‘, a umístit je do zcela jiné modality reality (pseudoreality). Slovo ‚člověk‘ značí fyzickou-zevní pozici těch, kteří přišli s ideou vynalezení a aktivace negativního stavu s jeho následným ustanovením a manifestací.

Umístění cherubínů na východ zahrady Eden v této konotaci znamená zavedení bezpečnostních opatření a z toho vyplývající potřebu izolace a separace různých dimenzí Stvoření v jejich vlastní sféře a atmosféře, aby nebyly kontaminovány, znečištěny a otráveny něčím, co vychází ze zel a nepravd negativního stavu. ‚Cherubíni‘ značí ty společnosti v nebesích, kterým byla přidělena role provést tento specifický úkol a ustanovení bezpečnostních opatření. Z Božské Moudrosti a její Pravdy, která vnímá a vidí všechny a všechno a která je zde představena ohnivým mečem, jež se otáčí na všechny strany (bezpečnostní opatření se musela umístit ze všech stran), byli schopni úspěšně uskutečnit svůj úkol. To, že byli umístěni na východě zahrady Eden, značí, že to udělali silou Mé Absolutní Božské Lásky prostřednictvím Mé Absolutní Božské Moudrosti, které zde souvztaží s východem. Třebaže zahradě Eden byl přidělen ten význam, že je v pozitivním stavu čili v nebesích, její pravý význam leží někde jinde. Zahrada Eden ve skutečnosti znamená ohromné znalosti a jejich pravdu a moudrost nashromážděnou a dostupnou pro ty, kteří obývali okruh Stvoření.

Jak víte, říká se, že uprostřed zahrady Eden byl zasazen strom života. Protože byl uprostřed zahrady a všechno ostatní bylo okolo nebo v těsné blízkosti něho, přístup k němu nebyl nikomu umožněn. Je tu hluboká duchovní záhada ve slovech ‚strom života‘. Odkazuje na předtím zmíněné nepojmenovatelné a nepochopitelné Absolutní Jádro Mé Absolutní Přirozenosti, které je skutečným zdrojem a původcem všech a všeho. Mít přístup k tomu Jádro by znamenalo objevení tajemství a prostředků, jak učinit nesmrtelnými a věčnými výtvořky relativních sentientních myslí. Ve skutečnosti to znamená, že relativní k relativnímu by mohlo pokračovat podle svého vlastního práva věčně, navždy stejným způsobem jako relativní k Absolutnímu. Ohromné nebezpečí toho, že máme takový přístup, je zřejmé. Jestliže by vynálezci a aktivátoři negativního stavu mohli vyřešit, jak se dostat k té znalosti, uspěli by v znesmrtelnění a zvěčnění neživota negativního stavu a následně také lidského neživota. V tom případě by se negativní stav a jeho lidský neživot ve své současné podstatě a kondici nikdy nemohl odstranit. A pokud by se tak někdy mohlo i stát, potom by nemohla být ustanovena plnost a kompletnost pozitivního stavu.

Aby se zabránilo tomu, že se to někdy stane, byla učiněna opatření k ochraně sféry a atmosféry stromu života - Mého Absolutního Jádra, aby nikdo nemohl neuváženě

objevit, jak se dostat k tajemství procesu nesmrtnosti a věčnosti. Dovolte, abych vám něco řekl. Byl a je způsob, jak objevit to tajemství dokonce i pro relativní sentientní mysl. Vždyť tato mysl je ve své relativní kondici plným odrazem Mé Absolutní Sentientní Mysli. Obyvatelé okruhu Stvoření, který byl nad Stvořením (symbolicky řečeno), měli přístup ke všem ostatním znalostem, kromě této.

V předvídavosti vymyšlení, aktivace, ustanovení a manifestace neživota negativního stavu a později lidského neživota bylo Mojí Božskou Prozřetelností zařízeno, že nikdo se nebude moci dostat k této znalosti. Avšak ti, kteří se později stali pseudotvůrci, ve všech ohledech předčili všechny ostatní v dostupných znalostech a všech ostatních tajemstvích života. Kdyby jim bylo dovoleno pokračovat v jejich úsilí uvnitř sféry a atmosféry okruhu Stvoření a kdyby nebyli vyloučeni z pozitivního stavu, mohli by objevit klíč, kterým by mohli odhalit toto tajemství, využít ho a učinit negativní stav a lidský neživot nesmrtelným a věčným. Kdyby se toto někdy mělo stát, způsobilo by to nenapravitelnou škodu veškerému Stvoření a Stvoření by nakonec ovládl negativní stav.

Aby se zabránilo tomu, že se toto někdy stane, jak bylo uvedeno výše, byla učiněna velmi speciální opatření, aby se něco podobného na věčnost nikdy nemohlo přihodit. Tato opatření jsou popsána ve výše zmiňovaném verši. Toto je jeden z nejdůležitějších významů obsaženém v tom verši. Je to velmi dobrý příklad toho, jak by se mělo na věci nahlížet z jejich pravé duchovní perspektivy, a ne v jejich doslovném významu, který je zavádějící a matoucí. Mohu vás ujistit, že všechno, co je obsaženo v Bibli a jiných takzvaných svatých knihách, má stejné uspořádání. Z toho důvodu by se nic v nich nemělo nikdy brát doslovně.

Takže jako výsledek výše zmíněného rozdělení a následného ustanovení podmínek popsaných v duchovním významu citovaného biblického verše bylo potřeba učinit zcela odlišné uspořádání v hierarchii duchovní organizace, aby odrážela status, který se objevil jako následek vymyšlení a aktivace negativního stavu. Bývalé uspořádání, jak bylo stručně a nepřesně popsáno v Dialogu 145., by nemohlo pokračovat se stejnou strukturou a dynamikou. Nová situace, jež nastala, vyžadovala restrukturalizaci všech a všeho, co bylo do toho bodu aktuální, a v procesu této restrukturalizace bylo potřeba vzít v úvahu pseudojsoucno a pseudobytí negativního stavu a později lidského neživota. Za této nové situace bylo nutné, aby všichni členové společenství předefinovali své role, pozice a úkoly a aby se přizpůsobili této nové realitě. Z jejich staré pozice a role by nemohli uspět v zadržování vlivu, kontaminace, znečištění a otravy, jež na ně byly vrženy samotným pseudojsoucno a pseudobytím negativního stavu. Z bezpečnostních důvodů, které nyní byly poprvé namíště, se nové uspořádání a nová hierarchie duchovní organizace držely v tajnosti a v nepřístupné modalitě pro všechny s výjimkou členů toho okruhu. Postačí říci, že tato opatření byla schopna udržet otravující, znečišťující a kontaminující vliv negativního stavu mimo pozitivní stav.

Jak se v životě pozitivního stavu odehrával proces rozvoje, jakož i v negativním stavu proces regrese, a jak se činily přípravy na Moji osobní inkarnaci na planetu Nula, bylo nutné provést a ustanovit mnoho dalších úprav, restrukturalizací a změn. Z pozice vašeho časového kontinua v časovém smyslu něco jako inkarnace Absolutního Boha-Stvořitele nejen do relativní kondice, ale i do samotné struktury negativního stavu a

jeho nejzevnější pozice - lidského neživota - vyžadovalo velmi pečlivé plánování, úpravy, přizpůsobení a změny v samotné Mé Přirozenosti. Jak tyto procesy pokračovaly, každý jejich jednotlivý aspekt způsobil stejný typ změn ve všech relativních sentientních entitách tak, jak nastávaly v Mé Absolutní Přirozenosti. Tato nutnost změn také i ve všech ostatních se odvozuje z faktu absolutní závislosti Mého Stvoření na všem, co se ve Mně odehrává. Z toho důvodu jakékoliv takové změny a úpravy v Mé Přirozenosti, jak se zaznamenaly ve všech sentientních myslích, vyvolaly potřebu jejich vlastního přizpůsobení a změny. Bez souběžného sledování Mých Vlastních Osobních a Individuálních přizpůsobení a změn v tomto ohledu by nemohly mít se Mnou již žádný vztah. Bez nich by se snažily mít vztah s Někým, Kdo už není tžž. Ve skutečnosti by to byl někdo, kdo už více neexistuje. Nalézt se v pozici, ve které nejste schopni mít se Mnou vztah, by způsobilo totální a nevratné zastavení vašeho osobního a individualizovaného života a ztrátu jedinečné kvality vaší individuality, která závisí na všem, co se ve Mně odehrává.

Díky skutečnosti, že v přípravě na Moji inkarnaci na planetu Nula tato přizpůsobování a změny neustále pokračovaly, jak nastávaly, v každém jednotlivém okamžiku výskytu ustanovovaly příznivé a žádoucí prostředky pro nastávání souvztažnostních změn a přizpůsobení uvnitř každé sentientní entity v pozitivním stavu. Současně, jak každá jednotlivá sentientní entita procházela těmito přizpůsobeními, úpravami a změnami, tím, že Stvoření v jeho funkci a manifestaci závisí na funkci sentientních myslí, i ono jim podléhalo. Tedy celá organizační struktura Stvoření, jakož i hierarchie duchovní organizace, byly příslušně změněny, aby na každé křížovatce těchto událostí nezůstalo nic stejným.

V procesu těchto přizpůsobení, úprav a změn byl následován multiversální zákon z vnitřku navenek. Takže v subjektivní modalitě vnímání reality, která je založena na sekvenčních a kontinuálních způsobech manifestace a funkce, začaly na úrovni prvního okruhu, který byl umístěn, symbolicky řečeno, nad Stvořením. Sentientní entity z tohoto okruhu (jak bylo provizorně a orientačně popsáno v Dialogu 145.) byly vždy těmi prvními, kdož podstoupily tato potřebná a nutná přizpůsobení, tyto úpravy a změny. Daly dobrý ilustrativní a demonstrativní příklad toho, jak se takové změny, přizpůsobení a úpravy mají realizovat. Jakmile prošly tímto procesem, každý v hierarchii je následoval podle své vlastní individualizované a zosobněné přirozenosti. V objektivní modalitě vnímání reality, což je modalita simultánnosti, diskretnosti a synchronnosti, tyto změny, úpravy a přizpůsobení nastaly ve formě svých stavů, nepodléhajících subjektivním časovým požadavkům. Znamená to, objektivně řečeno, že neuběhl žádný čas (ve vašem pojetí času) mezi těmi změnami, přizpůsobeními a úpravami, jež se uskutečnily na úrovni úplně prvního okruhu, umístěného nad Stvořením, a těmi, které se uskutečnily na všech ostatních úrovních v samotném Stvoření. Avšak subjektivně se to jeví, jako by se uplatňovala následnost ve formě jejich postupu z jedné úrovně na druhou.

Souvztažnostní změny, přizpůsobení a úpravy se dorážely také na všech úrovních zóny vymístění a planety Nula. Byly velmi potřebné k přípravě na Moji inkarnaci do negativního stavu a na planetu Nula, aby se zaštitil každý, kdo tam byl umístěn, před možným věčným zničením, jež by nastalo pouhou přítomností Mé Absolutně Pozitivní,

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Milující, Moudré a Dobré Přirozenosti, která je nesnesitelná pro každého v negativním stavu a lidském neživotě. Symbolické vylíčení těchto nutných příprav a následných úprav, přizpůsobení a změn můžete nalézt v příběhu Jana Křtitele. Byl poslán přede Mnou, aby připravil Můj vstup do neživota negativního stavu a lidského neživota. Už jsme probírali záhadu Jana Křtitele v některých předcházejících dialogích. Není nutné to znovu opakovat. Jen jsme vás chtěli upozornit, že fakta této přípravy a následných změn, přizpůsobení a úprav byla také zaznamenána ve vnitřním, duchovním smyslu křesťanské Bible.

Během doby Mého pobytu na planetě Nula, jakož i ve všech ostatních úrovních zóny vymístění a kdekoli jinde, byla aktuální velmi odlišná situace, jež vyžadovala ustanovení velmi odlišné hierarchické struktury duchovní organizace po celém jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí. Tato situace opět vyžadovala velmi specifické typy přizpůsobení, úprav a změn, které by odrážely neobvyklou situaci odehrávající se v samotné struktuře Stvoření, zóně vymístění a na planetě Nula. Tato neobvyklá situace byla výsledkem Mého Božství učiněného lidským. Nic této povahy nebylo do té doby prožito. Kvůli této zcela nové, odlišné a neobvyklé situaci, kterou jsem vyvolal Já tím, že se učinilo Mé Božství lidským, bylo nezbytné nastolit důkladná přizpůsobení, úpravy a změny ve všech sentientních myslích a ve struktuře samotného Stvoření, jakož i ve struktuře zóny vymístění. Jakékoliv a všechny změny, které se odehrály do té doby nehledě na to, kde a kdy nebo v jakém stavu, rozpoložení a průběhu se u každého odehrávaly na úrovni duchovní mysli s následným dopadem na úrovni vnitřní mysli a potom na úrovni vnější mysli.

Další změny, přizpůsobení a úpravy byly ustanoveny během Mé návštěvy ve všech peklech a během uzamčení pseudotvůrců. Je zřejmé, že tento akt kompletně a totálně restrukturalizoval veškerou hierarchii duchovní, jakož i pseudoduchovní organizace. Výsledkem je to, že nic nemohlo zůstat stejné. V průběhu Mého vzkříšení a po mém odchodu z planety Nula do svého jsoucna a bytí vstoupil zcela odlišný duchovní stav, který vyžadoval zcela nové a odlišné změny, přizpůsobení a úpravy ve všech a ve všem. Započal postup učinění Mého lidství Božským. Tento samotný proces, jak pokračoval, způsobil hluboké změny a restrukturalizaci ve všech aspektech Mého Stvoření a všech sentientních myslí s následnou plnou a kompletní restrukturalizací hierarchie duchovní organizace na všech úrovních Stvoření a pseudostvoření. Proces učinění Mého lidství Božským trval u pohledu časoprostorového kontinua nějakou dobu. Jakmile se proces tohoto zbožšťování a absolutizace dokončil, jeho výsledkem, jak víte, bylo získání Mé Absolutní Nové Přirozenosti. Trvalé ustanovení Mé Nové Absolutní Přirozenosti způsobilo ty nejrevolučnější změny, úpravy a přizpůsobení v celém mém Stvoření a pseudostvoření a ve všech sentientních entitách v jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí.

Jak tedy jasně vidíte ze všeho, co bylo uvedeno výše, nic už není stejné. A mohu vás ujistit, že ani vůbec nikdy v budoucnosti nebude nic stejné. Připravte se na tato fakta! Budete to potřebovat! A to je vše, o čem jsme potřebovali hovořit na platformě tohoto dialogu. Nyní, Petře, jdi a odpočívej a dělej něco jiného.

Petr: Udělám, jak navrhuješ. Velmi Ti děkuji za tento dialog.

Dialog stý čtyřicátý sedmý

7. června 2000

Petr: Mám za to, že bys rád pokračoval v tom, že nás upozorníš na některé další záležitosti související s tématy, která jsme probírali v předcházejících dialozích (145. a 146.). Mám pravdu? Nebo je tu něco jiného, co pociťuješ, že by bylo užitečné dnes s námi sdílet?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, máš pravdu. Jak jste si všimli, v několika nedávných dialozích jsme opakovali něco, co předtím bylo několikrát zmíněno v některých dřívějších dialozích. Souvisí to s potřebou, aby Mí představitelé na planetě Nula pečlivě přehodnotili a předefinovali mnoho duchovních, jakož i neduchovních konceptů, kterých se drželi do tohoto bodu. Problémem bylo, že mnoho takových konceptů a to, co skutečně znamenají a značí, by nemuselo být správné nebo jejich pojmání bylo zkomolené nebo nesprávně pochopeno. Také šlo o to, že aby se postoupilo k dalšímu kroku v našem úsilí přivést neživot negativního stavu a jeho lidský život k závěru, je absolutně nezbytné napravit ty věci, které byly pokaženy. Nebo v tomto ohledu napravit všechna nesprávná nebo dokonce falešná pojetí jakýchkoli a veškerých pojmů, které mají význam pro správné chápání a vnímání duchovních faktů pravého života. Bylo několikrát zdůrazněno, že pokud se někdo z vás přidržuje takového nesprávného chápání, nevědomky podporuje věc negativního stavu. V takovém případě nemůže být negativní stav a nic, co je s ním spojené, eliminováno.

Jiným bodem, který byl zdůrazněn, bylo to, že některé události v historickém průběhu vývoje Stvoření a všech jeho sentientních entit, jakož i v pseudostvoření, jejich vnímání a chápání tak, jak se skutečně staly, a to, co jejich odehrání se skutečně znamenalo, bylo také překrouceno nebo zcela zfalšováno. To je důvod, proč z času na čas jsme do těchto Dialogů zahrnuli některá vysvětlení těchto historických událostí. Význam jejich správného pochopení a toho, proč bylo nutné, aby se staly tak, jak se staly, přímo souvisí s procesem eliminace negativního stavu a jeho lidského neživota. Neboť pokud hodnotíte takové události ze špatné perspektivy a jestliže uvěříte prohlášením, co o nich učinili lidští historici, pak v tom případě zas a znovu žijete v překrouceninách a nepravdách. Za těchto podmínek se nemůže učinit nic konstruktivního ohledně čehokoliv, co se týká negativního stavu a jeho lidského neživota.

Jak vám bylo dříve řečeno, a právě teď se to velmi silně zdůrazňuje, současný stav duchovních záležitostí a povaha a potřeba současně probíhajícího posunu a jeho současné fáze vyžaduje více než kterékoli jiné kroky a fáze, aby se tyto opravy provedly a aby všechno rozhodující a životně důležité pro proces eliminace negativního stavu a jeho lidského života bylo uvedeno do pravé a náležité perspektivy. Vy, Moji praví představitelé na planetě Nula, jste nositeli a realizátory tohoto požadavku. Z toho důvodu jste byli uvedeni do pozice, ze které můžete dělat všechny tyto opravy a získat všechny správné perspektivy o čemkoliv rozhodujícím a životně

důležitým pro tento konec nebo eliminaci. Dokonce i když většina lidstva v té době nebude v pozici, aby mohla dělat takové opravy a nápravy, pro dokončení tohoto nejžádoucnějšího cíle, jen jistý počet určených lidí bude potřebovat vědět o těchto věcech a osvojit si všechny správné představy o těchto duchovních pojetích a historických událostech. Tito konkrétní lidé na základě své správné a korektní znalosti ohledně všech těchto věcí a záležitostí nastaví náležitou kondici na planetě Nula a kdekoliv jinde v neživotě negativního stavu, která povede všechny ostatní, aby i oni učinili své vlastní opravy a nápravy v tom či jiném ohledu.

Nyní vás Mohu ujistit, že všichni ti, kteří čtou, přijímají a aplikují všechny principy a ideje Mého Nového zjevení, a pouze ti, jakož i všichni ti, kteří je budou číst, přijímat a aplikovat v budoucnosti, jsou ti lidé, které nazývám Mými pravými představiteli. Takže, jste to vy, kdož jste v té pozici. Vám jsem poskytl všechny tyto důležité informace ve všech knihách Mého Nového zjevení a obzvláště v těchto Dialozích. Můžete považovat tyto Dialogy za vrcholek nebo vyvrcholení Mého Nového zjevení, které zakončuje nebo uzavírá všechno, co souvisí s potřebným zjevením pro tyto časy a okolnosti. Z důvodu této významné role, kterou tyto Dialogy hrají, jsou kromě mnoha jiných důležitých duchovních věcí těmi, které obsahují největší měrou tak potřebné zjevení ohledně napravení věcí, které byly pokaženy, obzvláště a konkrétně v oblasti náležitého a správného pojetí všech duchovních idejí, představ, termínů, pojetí atd. a některých důležitých historických událostí. Současně bylo nutné znova, opět a zase zdůrazňovat, že co bylo správné a náležité včera, nemusí být správné a náležité dnes, a co je správné a náležité dnes, nemusí být zítra. Tento důraz byl učiněn proto, abyste se uvedli do pozice bránící vás před pádem do pasti negativního stavu a lidskými sklony být zkostnatělý, stagnantní, nepružný, neměnný, nemodifikovatelný, neprogresivní a neochotný připustit, že věci nemusejí být takové, jak se vám jeví nebo tak, jakými se zdají být.

Velmi dobré příklady takové neustálé potřeby pro změny, přizpůsobení a úpravy byly načrtnuty ve dvou předcházejících dialozích. Vezměme například faktor Mé Absolutní Nové Přírozenosti. Co vám slovo ‚Nové‘ říká? Samotný význam slova ‚nový‘ velmi jasně značí, dokonce i v omezené a omezující lidské mysli, že nic už není stejné. Jestliže to není stejné, v tom případě cokoliv existovalo před nabytím a ustanovením Mé Absolutní Nové Přírozenosti, nemůže být už déle vhodné. Toto je obzvláště pravda o strukturální hierarchii duchovní organizace a o roli, pozici a úkolu, které všechny sentientní entity do tohoto okamžiku měly, jakož i o strukturální povaze jejich sentientních myslí. Je zřejmé, že pokud jsem získal a ustanovil Moji Novou Přírozenost v absolutním smyslu, všechno ostatní nemůže pokračovat ve svých původních modalitách, pozicích a funkcích, jakož i ve svých rolích, úkolech a rozmístěních ve výše zmíněné hierarchii duchovní organizace.

Dobry příklad těchto hlubokých změn, přizpůsobení, modifikací a úprav můžete najít ve specifické roli, kterou měly přidělenou sentientní entity, umístěné v prvním okruhu umístěném nad Stvořením (symbolicky řečeno). Pamatujte si roli a úkol, který měly krátce poté, co Mé Stvoření bylo posunuto ze svého stavu do svého procesu, a tím se také stalo svojí vlastní realitou mimo Mě? Kromě mnoha jiných věcí tou rolí bylo stínit, zmírňovat a titrovat energie neustále vyzařující z Mého Absolutního Stavů za účelem

jejich přerozdělování na všechny úrovně Mého Stvoření tak, aby Stvoření a všechny ostatní sentientní entity mohly fungovat a naplnit svůj účel, pro který především byly uvedeny do svého vlastního pohybu. Jinými slovy tyto entity v prvním okruhu měly úlohu prostředníků mezi Absolutním a každým a vším relativním. Je zcela nemožné v lidských termínech definovat, jaké tyto schopnosti byly. Neexistuje nic v lidském jazyce nebo v představivosti lidské mysli, co by vám byť jen vzdáleně dalo představu o tom, jaké druhy schopností to byly nebo z čeho sestávaly.

Avšak, co se stalo po nabytí Mé Absolutní Nové Přirozenosti a poté, co jsem se stal Pánem Ježíšem Kristem na věčnost? Jak si pamatujete, obsah a význam těchto slov, kromě mnoha jiných věcí, odráží skutečnost, že od té doby/stavu, jsem se stal Svým Vlastním prostředníkem ke všemu a každému. Jinými slovy díky tomu, že jsem Pánem Ježíšem Kristem, jsem plně a absolutně schopný zařídit jakákoliv a každá zprostředkování mezi Svým Absolutním Stavem, Procesem a Kondicí a všemi relativními stavy, procesy a kondicemi. Už více není potřeba jakýchkoliv jiných prostředníků, aby dělali tuto důležitou práci, jako tomu bylo předtím. Z toho důvodu těm sentientním entitám a jejich příslušným společenstvím (orientačně vám bylo v Dialogu 145. dáno devět jmen těchto společenství, třebaže jich bylo více), které měly tuto roli a úkol, byly samozřejmě přiděleny jiné úkoly a něco jiného na práci. Jeden obecný aspekt nové role, kterou nyní mají, je pomáhat Mě společně se členy Nového vesmíru v procesu ukončování všeho, co souvisí s neživotem negativního stavu a lidským neživotem. Poté, co nabyly svoji vlastní novou přirozenost vytvořenou a přizpůsobenou podle vzoru Mé Absolutní Nové Přirozenosti, byly Mě také nápomocné v procesu tvoření Nového vesmíru, jakož i v neustálém tvořivém úsilí, které z Mé Nové Přirozenosti bez přestání vyzařuje.

Specifická role, která byla přidělena každému jedinci z toho okruhu, nemůže být zjevena, kvůli její zcela a kompletně individualizované a zosobněné povaze, strukturalizované v souladu s jedinečnou, nekonečně odlišnou a nenapodobitelnou kvalitou jí příslušných individualit. Je to mezi Mnou a jimi. Ve skutečnosti dostali nová jména, která plně odrážejí povahu, strukturu a dynamiku jejich nové přirozenosti. Ta jména jsou tak úžasná a neobvyklá, že nikdo je nemůže vyslovit kromě Mě a toho jedince, komu bylo dáno to jméno. Jeden z důležitých významů výroku zaznamenaném ve Zjevení (Apokalypse) 2:17 se vztahuje k této záležitosti. (*A Já mu dám bílý kámen a na tom kameni napsané nové jméno, které nezná nikdo, kromě toho, kdo ho získal.*) ‚Dát mu bílý kámen‘ v této konkrétní konotaci je dát mu zcela novou přirozenost. ‚A na kameni napsané nové jméno‘ znamená jedinečnou a nekonečně odlišnou kvalitu té přirozenosti a jeho individuality, které je přiděleno takové specifické a zcela individualizované jméno, které nelze dát nikomu jinému, než tomu, kdo ho obdržel. Kvůli tomu nikdo nemůže a nesmí znát, co to jméno skutečně znamená, ledaže je ochotný odhalit některé aspekty jeho významu. Avšak ne všechny aspekty jeho významu mohou být někomu sděleny. Je to pravdou obzvláště o samotném jádru této individuality, které je zaznamenáno ve středu jména (symbolicky řečeno). Jako je Moje Absolutní Jádro nikým nepojmenovatelné a nepochopitelné, tak i jádro nové přirozenosti každého je pro každého nepojmenovatelné a nepochopitelné, kromě něho. Jako Já znám v absolutním smyslu, jaké je vlastně Moje Jádro, tak i každý jedinec ve své nové přirozenosti ví o svém. Ale nemůže to nikomu vysvětlit. Aby někdo

porozuměl významu a povaze toho jádra, musel by se stát tím jedincem. Jak víte, taková věc je zcela nemožná.

Jakmile všechny sentientní entity v prvním okruhu nad Stvořením (symbolicky řečeno) prošly všemi změnami, přizpůsobeními a úpravami, které je přivedly do úplného souladu s Mojí Absolutní Novou Přirozeností; a jakmile přijaly svá nová jména, která odráží novou roli, pozici a úkol, který ode Mě obdržely, potom mocí Mé Absolutní Nové Přirozenosti pomáhají všem ostatním na všech ostatních úrovních Stvoření a jeho různých okruzích s jejich vlastními rozhodujícími a životně důležitými změnami, přizpůsobeními a úpravami, usnadňující a ulehčující jim tak dosažení tohoto cíle a získání jejich vlastních nových přirozeností a jejich jim odpovídajících nových jmen. Ve skutečnosti tím, že procházejí těmito změnami, přizpůsobeními a úpravami jako první, dláždí tak všem ostatním cestu, aby mohli učinit totéž. Z tohoto stručného popisu můžete jasně vidět, že nic v nikom a v ničem nemůže zůstat stejné poté, co Moje Absolutní Nová Přirozenost dosáhla své nejžádoucnější plodnosti.

Začátkem přenosu Mého Nového zjevení a v průběhu jeho přenosu po celou dobu až do současnosti (vlastně do dneška), jakož i tak dlouho, jak se bude pokračovat v jeho přenášení až do příhodné doby, se něco nového a odlišného přidává k rolím, pozicím a úkolům všech zúčastněných v této záležitosti v pozitivním stavu a obzvláště těm, které jsem stvořil jako výsledek úplně první emanace v průběhu tohoto konkrétního tvořivého úsilí předtím, než se vlastní Stvoření posunulo ze svého stavu do svého procesu (co my nazýváme imaginární úplně první okruh Stvoření. Nezapomeňte, že postup Stvoření se vykonával ve velmi specifických okruzích). Tato nová role má přímou spojitost se vším, co je obsaženo v mém Novém zjevení. Byli těmi úplně prvními, kdož zavedli a začlenili všechno, co je obsaženo v mém Novém zjevení, do svých velmi individualizovaných a zosobněných životů. Aktem tohoto zavedení a začlenění se změnila kvalita jejich individualit a přirozenost a struktura jejich 'já jsem', jakož i kvalita jejich veškerého životního stylu a jsou taktéž i v procesu neustálých změn. Ještě jednou se opakuje: tímto konáním dláždí cestu všem ostatním, aby prošli podobným procesem v souladu se svou vlastní individualizovanou skladbou a jedinečnými kvalitami svých individualit.

Členové Nového vesmíru tím, že jsou stvořeni ze všech aspektů Mé Absolutní Nové Přirozenosti a tímto nemají ve své přirozenosti nic ze starého, položili základ pro všechny ostatní a v první řadě pro sentientní entity prvního okruhu, aby je v tomto ohledu následovaly. Na tomto základě se všechny tyto změny, přizpůsobení a úpravy, obzvláště pokud se týkají Mého Nového zjevení (které bylo/je možné díky Mé Absolutní Nové Přirozenosti a z ní vychází), konají a budou konat, dokud se Mé Nové zjevení, nyní ve formě těchto Dialogů, bude zaznamenávat čili do samého jejich ukončení. Potom do svého jsoucna a bytí vejde nová forma a obsah změn, přizpůsobení a úprav.

Jak se všechny tyto změny, přizpůsobení a úpravy manifestovaly uvnitř sféry a atmosféry zóny vymístění a na planetě Nula? Do omezené míry je můžete vyčíst z historie lidstva. Koneckonců, jak víte, cokoli se dělo na planetě Nula a v lidském neživotě, bylo odrazem stavu věcí v zóně vymístění a ve všech peklech. Obecně řečeno, jak se v pozitivním stavu nebo obecně v mém pravém Stvoření podmínky zlepšovaly a

zlepšovaly - díky neustálým progresivním změnám, úpravám a přizpůsobením, souběžně a ve stejné míře se podmínky zhoršovaly a zhoršovaly v oblasti negativního stavu a jeho lidském neživotě. Tento faktor byl před nějakou dobou zaznamenán v úplně prvním Dodatku v *Korolariích Nového zjevení Pána Ježíše Krista*. Obsah a význam tohoto Dodatku je plně použitelný v současnosti v rámci tohoto konkrétního dialogu.

Co můžete v tomto ohledu z historie lidstva vydedukovat? Jen se podívejte na všechno, co se událo do tohoto okamžiku a co se ještě udá do konce negativního stavu a jeho lidského neživota. Za úsvitu zaznamenané historie se neustále probíhaly divoké války, dobývání a invaze barbarů. Jeden národ vedl válku proti druhému. Krveprolití bylo záležitostí života (neživota). Zmatek, revoluce, vzpoury, vznik nejodpornějších diktatur, jako například fašismus a komunismus, byly běžnou záležitostí. Jak postupoval takzvaný zevní pokrok v technologickém vývoji, byly vyvinuty a použity důmyslnější zbraně ničení a prostředky pro vedení válek, což vyvrcholilo v ohavnosti První a Druhé světové války.

Všechny tyto události, nepokoj atd. byly doprovázeny neustálými přírodními a technologickými katastrofami, neobvyklými typy počasí, zemětřesením, hladomorem, potopami, požáry, zločiny, vraždami, zkaženostmi všeho druhu atd. Všechno to vyvrcholilo vynalezením nejničivějších zbraní, které kdy lidstvo mělo - nukleárních zařízení. V současnosti je hlavním problémem, kterému lidstvo čelí, neobvyklá vlna terorismu a takzvaných etnických čistek, jejichž podstatou je extrémní nenávisť, netolerance a nutkání vyhladit z tváře země každého, kdo není stejné víry (například islámské pojetí nevěřících).

Na náboženských a ideologických frontách je tendence jít zpět, znovu ustanovit staré dobré časy konzervativního, doslovného, dogmatického a fanatického životního stylu tak, jak se odráží v islámském hnutí, v takzvaných nově narozených křesťanech, v obrození neonacismu, neokomunismu a všech druhů jiných neo-něco. Velmi často se tento elán maskuje službou Bohu, který od lidí vyžaduje být takovými, jak jim to diktují; nebo pod rouškou takzvaného hnutí Nového věku, které přijalo slovo ‚nový‘, ale které ve své ideologické doktríně slouží k uchování toho starého, ale z poněkud odlišné perspektivy.

Jestliže se pečlivě podíváte na výše popsany vývoj na planetě Nula. Lze dojít k závěru, že za prvé se situace v zóně vymístění a jejích peklech v tomto ohledu exponenciálně zhoršovala a za druhé že povaha všech těchto událostí má pouze regresivní charakter - věci se zhoršují a zhoršují. V tomto smyslu nemůžete dosti dobře připsat nic pozitivního ani dobrého, nebo žádné skutečné změny, přizpůsobení či úpravy něčemu, co má regresivní modalitu nebo něčemu, jehož kondice jsou takové, že všechny věci se zhoršují a zhoršují. Skutečnou progresi lze připsat jen něčemu, co se zlepšuje a zlepšuje. Důvod, proč taková neobvyklá regresivní situace existuje v oblasti negativního stavu a v lidském neživotě, je ten, že se více a více projevují výsledky ustanovení Mé Absolutní Nové Přirozenosti a následné změny, úpravy a přizpůsobení v pozitivním smyslu a v progresivním směru tím, že každý v pozitivním stavu se stává lepším a lepším, jsou zřejmější a zřejmější a skutečnější a skutečnější, v negativním stavu a v lidském neživotě všechno toto spouští proces urychlování konce jejich

odporných a zavrženíhodných neživotů. Způsob, jakým tato akcelerace funguje, je ten, že působením hlubokých změn, úprav a přizpůsobení v pozitivním stavu, opačný trend v negativním stavu a lidském neživotě může být jen v jednom směru - zhoršování a zhoršování ve všech aspektech jejich neživota. Čím více se stávají horšími a horšími, tím více a více se blíží ke svému věčnému konci. V zásadě se takto uskutečňuje ukončení negativního stavu.

Nyní je velmi zjevná záhada této situace: Aby se urychlil proces ukončování neživota negativního stavu a jeho lidského neživota, je nutné uvnitř oblasti pozitivního stavu založit zvláštní druhy podmínek, které by umožnily konstantní, nepřestávající, nepřetržité a neustálé zlepšování, růst a zdokonalování všech aspektů jeho pravého života nebo života všech sentientních entit umístěných v pozitivním stavu. Moje Absolutní Nová Přirozenost jim takové podmínky a příležitosti poskytuje. Současně, aby se zlepšovaly a zlepšovaly, je nutné, aby byly v modalitě neustálých změn, přizpůsobení a úprav. Logicky řečeno, když se máte zlepšit a cítit se lepším, nemůžete být stejní, jako jste byli na předchozích úrovních bytí a cítění se lepším. Jinak byste nebyli nebo se necítili lepšími, ale stejnými. V tom případě by nenastal žádný pokrok. To je důvodem, proč bylo tak silně zdůrazněno, že pro každého v pozitivním stavu je potřeba změn, přizpůsobení a úprav tou nejvíce vítanou událostí. Zvěstuje to příští krok v procesu jejich stávání se lepšími a pozitivnějšími.

Je docela možné, že v lidském aspektu vaší mysli by tento proces konstantních změn, úprav a přizpůsobení mohl způsobit, že se vám zatočí hlava - řečeno symbolicky. Jakoby v tomto postupu nebyl žádný odpočinek, oddech nebo přestávka. V tomto ohledu by lidská mysl vnímala tento druh uspořádání jako velmi únavný, nikdy nekončící stav a proces. Kdo by mohl přežít něco takového? Dovolte Mi, abych vám něco řekl: Mít takový úhel pohledu je možné jen z pozice typické lidské přirozenosti. Skutečnost této situace z pozice nebo perspektivy pozitivního stavu je taková, že opak je pravdou. Nemít tuto příležitost konstantních změn, přizpůsobení a úprav pro každého v pozitivním stavu by bylo velmi únavné, nudné, neproduktivní, netvořivé a zbytečné, nedávající jim žádnou možnost rozvoje či objevit něco nového. Samozřejmě mají své okamžiky či období odpočinku, her, legrace, volna, prázdnin nebo čehokoliv této povahy, ale ty jsou tak progresivní a tak nové v každém okamžiku jejich nastávání, jako cokoli jiného v jejich životech. V nich nalézají ohromný příliv a doplnění energií, které jim umožňují se měnit, přizpůsobovat se a upravit se mnohem lépe a mnohem rychleji. Takto fungují věci v pozitivním stavu.

Jak bylo zmíněno výše, dostupnost Mého Nového zjevení přinesla něco, co předtím nikdy nebylo možné. Poprvé v historii tohoto cyklu času/stavu/procesu se stalo zřejmým, proč vůbec čemukoli obsaženému v pseudopřirozenosti neživota negativního stavu a lidského neživota bylo dovoleno vstoupit do svého vlastního pseudojsoucná a pseudobytí. Správné a náležité chápání této potřeby staví všechno pro všechny kdekoli a kdykoli do velmi odlišné perspektivy. Do tohoto bodu bylo nutné skrývat mnoho důvodů, proč bylo poskytnuto toto povolení. Byl dostupný pouze nějaký obecný význam tohoto faktu. Sentientní entity v pozitivním stavu měly absolutní důvěru, jistotu a víru v Moje rozhodnutí tak činit. Věděly velmi dobře, že cokoli jsem dělal nebo povolil, vždy bylo z nějakých velmi potřebných a dobrých

důvodů. Proto trpělivě čekaly na plné zjevení o všech těchto skutečnostech věduce, že jestliže jim negativní stav a lidský neživot mají opatřit všechny nutné, životně důležité a rozhodující lekce života a žití, jakož i neživota a nežití (a to bylo jedním z hlavních úkolů), pak v tom případě je jim potřeba poskytnout všechny příležitosti, aby se vykonalo právě toto. Jinak kdyby všichni dopředu věděli, co to vše je, nikdy by neměli příležitost pro toto důležité ponaučení. Taková předčasná znalost by zabránila vzniku, aktivaci, ustanovení a manifestaci neživota negativního stavu a jeho lidského neživota.

Avšak jak se čas/stav stále více přibližoval k ukončení všeho, co souvisí s neživotem negativního stavu a lidským neživotem, aby se toto ukončení uvedlo do pohybu a procesu, bylo nezbytné zjevit všechno, co souvisí s otázkou, proč jsem povolil něčemu takovému, jako je negativní stav a jeho lidský neživot, aby v tomto cyklu času/stavu/procesu mořil jsoucno a bytí Mého Stvoření. Důvodem, proč každý v pozitivním stavu trpělivě čekal na toto zjevení, bylo, že jsem jim Já osobně slíbil, že nejdříve ze všeho, pseudojsoucno a pseudobytí negativního stavu a jeho lidského neživota bude povoleno manifestovat svoji pravou tvář jen v jediném cyklu času/stavu/procesu a v žádném jiném; a že za druhé ve vhodné době Poskytnu Nové zjevení, které vysvětlí hlavní důvody toho povolení. Současně byli ujištěni, že v okamžiku, kdy se Mé Nové zjevení stane dostupné všem, umožní to každému v pozitivním stavu větší a významnější příležitost pro změnu, progresi, vylepšení, přizpůsobení a úpravu a přesáhnutí všeho, co do toho bodu měli, co zažívali a věděli. Souběžně s tím byli ujištěni, že s Mým Novým zjevením a s tím, co obsahuje, jak se jejich kondice bude stávat lepší a lepší, se kondice v negativním stavu a jeho lidském neživotě bude souvztažnostně stávat horší a horším. Tyto paralelní procesy, pohybující se opačnými směry, se stanou nápomocný v průběhu ukončování všeho, co souvisí s neživotem negativního stavu a lidským neživotem. Koneckonců, jak bylo zmíněno výše, jestliže se věci stávají horšími a horšími, v tom případě si samotným zhoršováním způsobují svůj vlastní zánik. Postup zhoršování je přivádí do bodu totálního vyčerpání všeho, co mají a čím jsou schopni každého poučit o povaze neživota ve všech jeho formách a manifestacích; tedy přispívá k uzavírání tohoto cyklu času/stavu/procesu a ustanovuje přechodné období a připravuje cestu pro otevření následujícího cyklu času/stavu/procesu. V tom okamžiku v jejich neživotě nezbude nic, co by mohlo kohokoliv poučit něčím užitečným nebo novým.

Jak si pamatujete z Velké knihy, ospravedlňování jedincova jsoucna a bytí a pseudojsoucna a pseudobytí je možné, jen pokud slouží nějakému druhu užitku a poskytují důležité ponaučení všem, aby se mohli rozvíjet a vyvíjet ve svých individualizovaných a zosobněných životech. V momentě, kdy se již neposkytuje taková užitečnost a poučení, předmětná věc je uzavřena a není ji již nikdy dovoleno opět se vynořit, protože by nemohla poskytnout nic nového nebo odlišného. Toto je multiversální zákon, který byl jasně definován v 10. kapitole **Nového zjevení Pána Ježíše Krista**. Nic nemůže ani nesmí překročit tento zákon. Takové zákony jako tento jsou vždy založeny na principech duchovní progresi, změn, přizpůsobení a úprav. Žádnému jinému druhu zákonů není povoleno v jakémkoliv ohledu bránit vývoji a progresi sentientních entit. Takové zákony tudíž nemají místo v životě pozitivního stavu. Jsou možné jen v neživotě negativního stavu a lidském neživotě, které jsou postaveny na všech druzích omezení, limitů, zákazů, tabu nebo čemkoliv, co v tomto

ohledu mají v takové hojnosti. V pravém smyslu povahy takových negativních a omezujících, nemohou být považovány za pravé zákony, ale jen za pseudozákony, které mají jen omezenou, dočasnou a přechodnou platnost, jako jeden z aspektů poučení pro všechny o tom, jak by takové zákony neměly být nikdy formulovány a jak by jim nemělo být povoleno ovládat životy sentientních entit. Jinými slovy, takovým pseudozákonům je povoleno existovat jen dočasně, aby se každému ilustrovalo a demonstrovalo, jaké druhy zákonů by nikdy neměly být součástí strukturální přirozenosti a plánu Stvoření a sentientní mysli a co se stane, když takové zákony řídí všechny aspekty sentientního života.

Všechna tato fakta jsou přivedena do pozornosti každého prostřednictvím Mého Nového zjevení. Protože se stala dostupná, touto dostupností zvěstují přiblížení se ke konci neživota negativního stavu a lidského neživota v nečasovém a v neprostorovém smyslu. Současně zvěstují nejhlubší a nejrozsáhlejší změny, přizpůsobení a úpravy, které se budou konat na prahu ukončení starého a otevírání nového. A vy, jako Moji praví představitelé na planetě Nula, tím, že máte tuto informaci, jste na stejné úrovni se všemi v pozitivním stavu a přebíráte na sebe roli nejdůležitějších nositelů na planetě Nula této rozhodující, životně důležité a životodárné informace. Proto se považujte za požehnané nad rámec jakýchkoliv jiných měřítek a nad rámec vaší lidské představivosti.

Je znovu a znovu nezbytné varovat každého, kdo čte tyto Dialogy, aby nebral časový faktor doslovně ve smyslu typicky lidského pojetí času. Jinými slovy, cokoliv bylo zjeveno o nadcházejícím uzavření nebo ukončení negativního stavu a jeho lidského neživota vůbec nesouvisí s jakýmkoliv vnějšími časovými faktory. Je velmi snadné spadnout do této pasti - v očekávání, že na základě toho, o čem v tomto ohledu hovoříme, se to stane zítra nebo za několik dní nebo týdnů nebo měsíců či za několik let. Jako Moji praví představitelé se musíte trénovat v přemýšlení ne v lidských termínech času, ale v termínech stavů a jejich manifestací.

Pamatujete si, co bylo řečeno o dvou způsobech vnímání reality? Jeden způsob byl označen jako subjektivní a ten druhý jako objektivní. Jakou by tyto dvě modalitty měly tendenci vnímat faktor uzavření nebo ukončení úplně všeho a nejen negativního stavu a jeho lidského neživota? V subjektivní modalitě, protože je postupná a spojitá, by takové uzavření nebo ukončení probíhalo lineárním způsobem. Lineární způsob by zobrazil všechny události, které jsou potřebné, aby se staly kvůli dokončení tohoto cíle, tak, že jedna událost by následovala druhou a druhá by se nemohla stát předtím, než první byla úplně kompletní a než vyčerpala všechny své možnosti. Vzhledem k tomu, pokud berete v úvahu, kolik dalších početných věcí nebo událostí je zapotřebí, aby se přihodily předtím, než může být uskutečněn vlastní počátek uzavírání nebo ukončování, v subjektivní modalitě by to zabralo poměrně dlouhou dobu, než by se dosáhlo tohoto cíle. Je to velmi pochopitelný závěr, jestliže se na to díváte z typicky lidského pohledu. Vezměte si například situaci, ve které jste uvedeni do pozice očekávání nějaké důležité schůzky nebo novinky. Nebo kdykoliv čekáte na výsledek nějakého důležitého testu, který pro vás osobně může být otázkou života a smrti. V takových situacích se vám každá minuta čekání zdá, jakoby to nikdy nemělo konce.

Jinými slovy, čas ubíhá velmi, velmi pomalu a nic se nemůže udělat pro urychlení jeho plynutí.

Toto je přesná situace, ve které se nacházíte ohledně čekání na ukončení negativního stavu a jeho lidského neživota. Protože na to čekáte z lidské pozice, která je časoprostorově svázaná, a tudíž z pozice subjektivního módu, zdá se vám, jakoby to byla nikdy nekončící sága. V tomto procesu máte tendenci ztratit naději, že to někdy skončí. Samozřejmě, je velmi pravděpodobné, že to vůbec neskončí během vašeho života na planetě Nula. Uvidí se, kolika generacím lidí bude ještě třeba projít lidským neživotem předtím, než se uskuteční toto uzavření. Z toho důvodu neočekávejte, že se to stane během vašeho života na této planetě. Může ale nemusí. Je velká pravděpodobnost, že ne. Vše bude záležet na tom, co se stane v příští fázi probíhajícího posunu, která je před otevřením. Sázky jsou v tomto ohledu velmi vysoké (abychom užili vašeho slovního obratu). Mnoho věcí musí vyjít najevo a musí se manifestovat. Ony budou určovat povahu voleb, přizpůsobení a úprav, které je nutné udělat v procesu příštího pohybu v duchovní progresi. Také to bude velmi mnoho záviset na vlastních individuálních a osobních volbách, úpravách a přizpůsobeních v tom období. Vaše příspěvky v tomto ohledu jsou nápomocné.

Nikdy nezapomínejte, že ve svém vlastnictví máte něco krajně hodnotného, co nikdo jiný nemá - Moje Nové zjevení. Tím, že ho máte, a tím, že berete v úvahu všechny jeho ideje a všechny informace v něm obsažené, obzvláště o této záležitosti, jste uvedeni do pozice, ze které napomáháte ukončení neživota negativního stavu a jeho lidského neživota. Avšak, abyste tak činili a takovými byli, potřebujete se trénovat v ignorování typických lidských postojů a očekávání, které mají ohledně vůbec čehokoli. Toto je obzvláště pravda o časových faktorech. Víte velmi dobře, jak mnoho bylo učiněno zavádějících, marných a dokonce o podvodných předpovědích o konci lidského života na této planetě a o Mém Druhém příchodu. Všechny se šeredně mýlily. A všechny se také budou mýlit v dobách, které přijdou. Nikdy nepadejte do takových pastí. Jak jsem řekl, máte k dispozici něco, co nikdo doposud neměl. Spoléhejte se na Mé Nové zjevení, a ne na lidské předpovědi. Neberte na zřetel jakékoliv typické lidské časové činitele, kdykoliv hovoříme o konci nebo uzavření neživota negativního stavu a lidského neživota. Mohu vás ujistit, že pokud máte sklon se držet takových typicky lidských pojetí času, nejste v této věci nápomocní. Právě naopak: Prodlužujete ten neživot. Podívejte se na tuto situaci z pohledu objektivní modalit.

Jak víte, v objektivní modalitě se všechno děje diskrétním, simultánním a synchronním způsobem. Čas neplyne rovně jako šíp, ale symbolicky řečeno, jakékoliv jeho okamžiky jsou obsaženy v jakémkoliv jiném okamžiku takovým způsobem, že se překrývají. Pro lidskou mysl je obtížné si představit, jak takové překrývání času nastává. Ale nastává; a pro vás je možné použít intuici na to, o čem nyní hovoříme. Je to otázka vašeho tréninku přemýšlet v těchto typech termínů. Čím více jste schopni přemýšlet v objektivní realitě a současně, simultánně, si být vědomi subjektivní modalitě a vůlí mezi nimi přepínat, tím více jste v pozitivním stavu. Pamatujte si to! Taková schopnost vás uvádí do skutečného života neustálých změn, přizpůsobení, úprav a rozvoje. A protože tyto změny, přizpůsobení, úpravy a rozvoj jsou samotnou přirozeností pravého života pozitivního stavu, vnímáním a uskutečňováním této schopnosti ve

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

vašich každodenních osobních a individuálních životech, umístíte se právě do středu pozitivního stavu. Co jiného byste chtěli mít? Nebo kde jinde byste chtěli být?

Nyní bych, Petře, doporučoval pro dnešek skončit. Po několik dní pociťuješ značnou dýchavičnost. Je to horší než předtím. Potřebuješ se postarat o tento problém. Jdi a odpočívej.

Petr: Učiním tak. A velmi Ti děkuji za všechny tyto velmi potřebné připomínky.

Pán Ježíš Kristus: Velmi rádo se stalo. Je podstatné mít takové připomínky a opětovná opakování, jestliže berete v úvahu křehkost a nespolehlivost lidské paměti.

Petr: Jakou jen máš pravdu!

Dialog stý čtyřicátý osmý

8. června 2000

Petr: Máme nějaké problémy s vrácením redigovaného Dialogu 146. Z nějakého důvodu neprochází e-poštou. Přemýšlím, copak asi je v tom dialogu, že s ním máme tolik problémů? Obsahuje něco, co je trnem v oku renegátů. Nebo je to jen běžný problém internetu obecně? Chtěl bys to komentovat? Samozřejmě, pokud bys upřednostňoval hovořit o něčem jiném, určitě tak učiň a neber na zřetel tyto technické obtíže.

Pán Ježíš Kristus: Objektivně řečeno, Petře, všechny naše dialogy jsou skutečným trnem v mysli renegátů a jejich poskoků. Není to tak, že tento konkrétní dialog je škodlivější jejich věci než jakýkoliv jiný, abych řekl pravdu, dělají všechno pro to, aby se vmísili do čehokoliv, co děláš v Mých službách a ve službách pozitivního stavu obecně. V průběhu tohoto úsilí mohou dočasně uspět v jedné věci více než v druhé. Nebo mohou selhat ve většině svých pokusů zablokovat tyto dialogy - jako tomu bylo do tohoto okamžiku. Co myslíš, jaký je důvod tvých nedávných obtíží, které si zažíval se svým dýcháním (dýchavičnost a nějaký záhadný tlak podél hrudní kosti)? Můžete to považovat za jejich vměšování do tohoto procesu nebo do průběhu našich rozhovorů. Nezapomeňte na jednu důležitou věc: Velmi rychle se přibližujeme k uzavření této současné fáze právě probíhajícího posunu a otevření další. Jakákoliv taková uzavírání a otevírání uvádí síly negativního stavu do extrémně nepohodlné pozice. Všechny je to přivádí k ukončení jejich neživota. Kvůli tomu a proto, že to ví, dělají všechno, co je v jejich silách, aby zasáhly do tohoto procesu nebo ho co nejvíce zdržovaly.

Velmi dobře jsou si vědomy našeho sdělení v nedávných dialozích, že zmíněné uzavření současné fáze a otevření nové se kryje s ukončením druhého svazku našich Dialogů. Nechtějí, aby se tak stalo, protože to volá po hlubokých změnách, přizpůsobeních a úpravách ve struktuře celého Stvoření a jeho multivesmíru. Důsledkem toho celá zóna vymístění a všechny její pseudosvěty a jejich příslušná pekla jsou uvedeny do pozice svých vlastních nechtěných změn, přizpůsobení a úprav. Takové změny pro ně znamenají jen jedno: Jeden gigantický kro k jejich konečnému zániku. Jak byste se cítili, kdyby se něco podobného mělo stát vám nebo komukoliv jinému? Samozřejmě byste se všemožně snažili odvrátit takový tragický (v jejich pohledu) následek.

Takže to nejlepší, co je možné v tomto ohledu dělat, je nerozčilovat se kvůli ničemu, co je vrženo do vaší cesty, a pokračovat ve své práci, jako by se nic důležitého nestalo. Takto se anulují výsledky jejich zasahování. Současně jim budete svým laskavým a trpělivým postojem ilustrovat a demonstrovat, že v pravém životě Mého představitele není žádné místo pro odplatu, pomstu, vychytralost, nenávisť, zlost, násilí nebo cokoliv podobného, co je negativní povahy. Namísto toho jediná věc, která řídí jeho osobní a individualizovaný život, je milosrdnost, odpuštění, soucit, empatie, chápání, přijetí,

tolerance, respekt, ocenění, nejvyšší laskavost, neodsuzující postoj a podobné veškeré pozitivní vlastnosti. Mohu vás ujistit, že v jednání se silami negativního stavu není nic efektivnějšího, než mít takové charakteristiky, rysy a postoje. Kdybyste měli reagovat na jejich vměšování, pokoušení a blokování s postojem naplněným hněvem, nepřátelstvím, odplatou, mstou, jejich proklínáním a podobným chováním, v tom případě byste jim přímo takříkajíc nahrávali. Tento druh reakce se očekává, protože takovou negativní reakcí jim všechny vaše energie dáváte k dispozici. A to je přesně to, co chtějí a proč se tolik snaží vás co nejvíce frustrovat (kromě mnoha jiných věcí). Takže si dávejte pozor a nepoddávejte se jakékoliv jejich snaze v tomto ohledu.

Petr: Velmi Ti děkuji, že jsi nám objasnil tuto záležitost. Je velmi dobré, když se nám čas od času připomínají náležitě metody, jak se potýkat se silami negativního stavu a lidského neživota, který sám o sobě je velkým zdrojem všech druhů pokoušení a frustrací. Mimochodem, jak jsi dokončoval sdělování výše uvedeného, konečně, na třetí pokus od Betty a Heather redigovaný Dialog 146. prošel. Jak se ti to líbí?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, to určitě je. A důvod, že zmíněný dialog nemohl dorazit dříve, byl ten, že bylo nutné opětovně vysvětlit výše zmíněná fakta. Někdy je něčemu dovoleno se přihodit, aby se poskytla příležitost něco připomenout nebo sdělit. Takže, jak vidíte z tohoto příkladu, nehledě na druh útoku, který se činí, aby se překáželo vaší práci, tyto útoky jsou použity pro nějaký dobrý účel. Co ti to říká? Že nehledě na to, co síly negativního stavu dělají, k jejich největšímu zklamání všechno jejich úsilí vždy skončí něčím dobrým a pozitivním - přesně naopak, než zamýšlely.

A nyní hovořme o něčem jiném. Na platformě tohoto konkrétního dialogu bych chtěl probrat pravý význam tří názvů nebo slov nebo pojmů. V lidském vnímání a ve způsobu, jakým je valná většina lidí chápe, je pravý význam těchto slov značně zkomolen, nesprávně pochopen a dokonce falsifikován. Protože se zavazujeme uvádět vše v rámci těchto dialogů na správné místo, do správné perspektivy a do správného významu, potřebujeme je zvážit. Tato slova jsou : ‚anděl‘, ‚svatý‘ a ‚strom života‘, který byl zasazen uprostřed zahrady Eden.

Začněme se slovem ‚anděl‘. Jak lidé chápou toto slovo? Jaký typ významu nebo konotace mu přisuzují? Ve většině případů jim lidé připisují pozici bytostí v nebesích. Toto umístění je samozřejmě omezující, protože stejně jako jsou andělé nebes, jsou také andělé pekla, nebo jak jsou andělé dobra a pozitivnosti, jsou i andělé zla a negativity. V pozitivním smyslu jsou andělé považováni za nebeské průvodce nebo za služebníky Boží. V jiné konotaci se považují za posly Boží. Ve speciální hierarchii duchovní organizace, popsané jako první okruh umístěný nad (symbolicky řečeno) Stvořením, zauímají nicméně devátou pozici (ve spodní části kruhu, přímo proti cherubům, kteří jsou umístěni na vrcholku toho okruhu; ostatní jsou cherubové, trůni, panství, mocnosti neboli síly, ctnosti, vladařství a archandělé) v této hierarchii (jak byla popsána například v Dialogu 145.). Jiný význam slova ‚andělé‘ je ten, že jsou ochránci jiných bytostí (obzvláště dětí a lidí obecně neboli, jak byli dříve nazváni ve tvých profesionálních knihách, Petře, jsou v roli duchovních poradců nebo později jako členové vaší pravé duchovní rodiny). Obvykle jsou v lidské tradici zobrazováni nebo popisováni jako mající křídla, aby mohli létat.

Avšak tato zdánlivě duchovní konotace slova ‚anděl‘ nebo ‚andělé‘ není jediná věc, která se připisuje tomuto názvu. V lidském jazyce a postoji může mít také čistě relační význam - jako jeden jedinec ke druhému. Můžete říci někomu, kdo pro vás udělal něco dobrého nebo kdo učinil váš život snesitelnější nebo příjemnější nebo koho hluboce milujete a obdivujete: ‚Jsi anděl‘. Jak vidíte z tohoto vyjádření, vlastnosti, které jsou andělům přičítány nebo připisovány v typickém lidském chápání a jazyce, jsou vždy pozitivní a dobré. Také někdo, kdo poskytne nějaký druh podstatného charitativního příspěvku, je velmi často nazýván andělem. V další takzvané duchovní konotaci se slovo ‚anděl‘ ještě rovná slovům ‚božský duch‘. Pak máte takové označení jako například anděl hněvu (jak se popisuje například v apokalyptickém ***Mojžíšově zjevení***, kde Mojžíš vidí tyto anděly tvořené ‚výlučně ohněm‘); anděl zkázy; anděl oznamování; anděl zvěstování; anděl Apokalypsy; anděl Archy úmluvy; anděl nanebevstoupení; anděl bezedné propasti; anděl zmatku; andělé Stvoření (údajně jich v té době Stvoření bylo sedm); anděl temnoty; anděl světla; anděl smrti; anděl ohně; andělé čtyř větrů (údajně Uriel na jihu; Michael na východě; Rafael na západě; Gabriel na severu) a mnoho jiných početných označení obvykle se vztahujících k velmi specifickým funkcím, které každý takový anděl vykonával.

Pak je tu další význam toho slova, který souvisí s někým ctnostným a dobrým, kdož umírá a následně jde do nebe a stává se andělem. Takže, jak vidíte z tohoto popisu, slovo ‚anděl‘ má mnoho významů a označení. Jaká je pravá realita významu, funkce, role nebo čehokoliv, co slovo ‚anděl‘ obsahuje? Je nějaká pravda na těchto prohlášeních? Jsou andělé skutečně okřídlení a mohou létat v doslovném významu těchto slov?

K tomuto slovu existuje obecný význam vztahující se k pozitivnímu stavu a velmi specifický význam, který se vztahuje k funkci, roli a úkolu každého anděla (ať už v pozitivním stavu, nebo případně v negativním stavu). V obecném významu tohoto slova se andělé mohou považovat za druhový název skupiny sentientních entit, které byly stvořeny buď předtím, než bylo aktuální Stvoření posunuto ze svého stavu do svého procesu, nebo potom, co se uskutečnilo první kolo stvoření s pomocí předtím stvořených sentientních entit. Jak si pamatujete, v prvním kole stvoření, které emanovalo z Mé Absolutní Duchovní Mysli, byla prostřednictvím Mého Absolutního Jádra stvořena duchovní dimenze. Všechny sentientní entity, které byly stvořeny v tomto prvním kole, se druhově nazývají andělé. Vzhledem k čistě duchovní konotaci jejich původu, protože byly emanací z Mé Absolutní Duchovní Mysli, se také mohou nazývat přímými JSEM KDO JSEM (Boha) - Pána Ježíše Krista nebo duchy Mé Absolutní Božskosti nebo božskými duchy. V prvním okruhu umístěném nad Stvořením (symbolicky řečeno) byly sentientní entity v roli Mých přímých služebníků, vedených přímo Mnou. Vykonávaly nebo lépe řečeno distribuovaly všechny aspekty Mé emanace a její nekonečné energie v souladu s plánem Stvoření, který se za tímto účelem vložil do jejich myslí.

Na druhé straně všechny ty sentientní entity, které obývaly duchovní dimenzi multivesmíru a nazývaly se také anděly, poskytovaly v tomto smyslu všechny nezbytné duchovní ideje, koncepty, významy, zákony a všechno, co souvisí se základními principy života a jeho možností se manifestovat na jakýchkoliv jiných úrovních, jak

jsem je vtiskl do jejich uspořádané mysli přímo ze Své Absolutní Duchovní Mysli. V tomto bodě se můžete zeptat, a vidím ti to ve tvé mysli, Petře, proč jsem všechno tohle neudělal přímo Já a proč to bylo nutné udělat pomocí a skrze někoho jiného, stvořeného za tímto specifickým účelem? Odpověď na tuto otázku vám byla podána dříve. Obsahuje faktor Absolutnosti Mé Emanace a jejich Absolutních Energií, které nemohou být využity pro stvoření Stvoření v jejich přímé absolutnosti, protože Stvoření, tím, že bylo stvořeno, nemůže být absolutní, ale jen relativní k tomu absolutnímu. Z toho důvodu, aby se cokoliv relativní povahy stvořilo, bylo nejprve nutné předstvořit zvláštní typ sentientních entit, které by mohly převzít úplně první a nejsilnější příliv emanující energie z Mého Absolutního Stavů a zmírnit ji do takové míry, aby mohla být upotřebená prvními relativními sentientními entitami, což činí jejich duchovní dimenzi možnou.

Druhý příliv Mých emanujících energií byl vlastně použit pro stvoření duchovní dimenze a všech jejích příslušných sentientních entit-andělů. Jejich prostřednictvím, jak byly naděleny všemi ideami, koncepty, prostředky, zákony a principy Stvoření, ve třetím kole Stvoření nebo během třetího přílivu emanujících energií z Mého Absolutního Stavů byly tyto energie dále zmírněny, ustavující tak příznivou kondici pro stvoření intermediální dimenze. Na této úrovni Stvoření, neboli ve třetím kole se sentientní entity stvořené pro její obývání nazývaly zprostředkujícími anděly nebo anděly intermediální dimenze. Jejich funkcí kromě mnoha jiných věcí bylo zprostředkovat všechny ideje, koncepty, způsoby, zákony a principy, aby se jejich prostřednictvím podporoval rozvoj všech mentálních procesů, které by umožnily stvořit konkrétní fyzickou dimenzi s jejími tělesnými sentientními entitami. Slovo ‚tělesný‘ teď neznamená, že takzvané netělesné sentientní entity (jak jsou umístěny nad Stvořením, v duchovní dimenzi a v intermediální dimenzi) nemají svoje vlastní těla - velmi dobře hmatatelná a pro ně smyslově vnímatelná. Namísto toho ‚tělesný‘ znamená, že taková těla jsou odvozeninami jejich příslušného fyzického prostředí, která jim dovolují v tom prostředí přežít. Také to znamená nebo určuje dočasnost a přechodnost toho těla, takže na konci jeho funkce se navrácí do svých elementárních částic, ze kterých bylo předtím zformováno.

Ve čtvrtém kole tvoření, jak dále v sestupných okruzích pokračovala emanace Mých Absolutních Energií zmírňovaných a přerozdělovaných všemi výše v pořadí zmíněnými sentientními entitami, byla stvořena fyzická dimenze se všemi jejími příslušnými sentientními entitami. Důvodem stvoření této fyzické dimenze a jejích sentientních entit kromě mnoha jiných věcí bylo konkretizovat, aktualizovat a hmatatelným a smyslově vnímatelným způsobem uskutečnit všechny ideje, koncepty, prostředky, zákony, principy atd., což poskytuje vzestupnou zpětnou vazbu výsledků, následků a důsledků všech tvořivých snah vzatých dohromady. Tedy jejich účelem bylo stát se konečným ztělesněním všeho, co Stvoření mělo nabídnout. Členové této dimenze se nazývali anděly fyzické nebo externí dimenze. Takže toto byl původní průběh stvoření Mého Stvoření nebo jeho posunu z jeho stavu do jeho procesu.

Takže bez ohledu na to, jak se díváte na toto uspořádání, v původním stavu a procesu Stvoření se všechny sentientní entity nazývaly anděly, nehledě na to, kde nebo v jakém stavu a kondici se nacházely či byly umístěny. Tento faktor odráží kondici, která tehdy

existovala ve Stvoření. Protože žádné zlo, nepravda, negativita ani cokoliv jiného této povahy nebylo vynalezeno nebo aktivováno a protože všechny stvořené sentientní entity v sobě obsahovaly všechny andělské rysy, vlastnosti a postoje (jak se popisují dále), ony všechny se nazývaly anděly. Nicméně, když nastalo rozdělení, separace a izolace rozličných dimenzí a jakmile se aktivovala zóna vymístění a byla zfabrikována všechna pekla, zrodilo se odlišné chápání a pojmání termínu ‚anděl‘. Po tomto rozdělení se objevili andělé zla a nepravd nebo negativního stavu.

Proč se v obecné mluvě také nazývají anděly, třebaže zlými a negativními? Protože původně také na externě-fyzické úrovni, na úrovni, kde se zrodila idea vynalezení, aktivace, založení a manifestace neživota negativního stavu, se nejen nazývaly anděly, ale ony ve skutečnosti anděly byly. Z této situace se dostal termín ‚padlí anděl‘ do slovníku sentientních entit, a obzvláště lidí. Označení být padlým andělem později vyvolalo ve všech lidských náboženských nebo takzvaných svatých knihách velmi špatný dojem, že andělé na nejvyšší možné úrovni, ve skutečnosti na úrovni prvního okruhu před-stvoření a ze druhého kola stvoření, byly těmi, kdož přišli s takovými nápady ohledně vynalezení a aktivování negativního stavu. Nevnímali skutečnost, že každý v té době/stavu se nazýval andělem. Nesprávně se domnívali, že andělé byli umístěni nebo postaveni pouze kolem takzvaného Božského trůnu; což znamená na nejvyšší možné úrovni před-stvoření a ze druhého kola stvoření a výlučně na duchovní úrovni. Takto vznikly nepravdy a zkomoleniny o skutečném vynalezení a aktivování negativního stavu a o tom, kdo to vykonal. Zmatek okolo této situace byl zvýšen skutečností, že, jak bylo zmíněno předtím, v procesu aktivace a ustanovení neživota negativního stavu (druhá a třetí etapa), se některé sentientní entity-andělé z jiných úrovní než z externě fyzické úrovně ze svých vlastních důležitých duchovních důvodů přidaly k původním vynálezům a aktivátorům neživota negativního stavu. Avšak v žádném případě nebyly jeho vynálezci a v žádném případě z nich takový nápad nevyšel.

Mají praví andělé skutečně doslovná křídla? Naprosto ne! Důvod. Proč jsou lidmi popisováni s křídly, pramení ze souvztažnostního duchovního významu křídel. Křídla v této konotaci značí to, že nejsou svázáni jakýmikoliv fyzickými gravitačními nebo jakýmikoliv jinými silami, které by od andělů vyžadovaly mít nějaký druh vnějších fyzických prostředků pro pohon nebo pohyb z jednoho místa na druhé nebo z jednoho stavu do druhého. V tomto smyslu představují schopnost andělů se kdekoliv a kdykoliv nebo v jakémkoliv stavu či kondici zjevit přímým vstupem bez jakýchkoliv zevních nástrojů, které by jim umožňovaly být tam, kde chtějí být, nebo být v jakémkoliv stavu, ve kterém chtějí být. Avšak duchovně řečeno křídla znamenají nezávislost a svobodu být takovým, jakým andělé chtějí a potřebují být ze své vlastní svobodné vůle a volby. Takže neočekávejte, že až přijdete do duchovního světa, že uvidíte anděly s křídly. Z dálky se mohou jevit, jako že je mají, aby se zdůraznil jejich souvztažnostní význam. Ale v osobním kontaktu se žádná křídla na jejich zádech neobjeví.

Protože v obecném pozitivním duchovním smyslu andělé představují nejzazší, nejkrásnější, nejlaskavější, nejvíce milující, nejmoudřejší, nejnevinnější, nejctnostnější, nejsoucítější, nejnápomocnější, nejchápavější, nejtolerantnější, nejohleduplnější, nejpozornější, nejznalejší atd. stav a rozpoložení, hlavní cíl pro každého ve Stvoření a

kdekoliv jinde je stát se andělem. Ve skutečnosti můžete s jistotou říci, že každé sentientní entitě, bez ohledu na to, kde a kdy je situována nebo umístěná, ať už v pozitivním, nebo v negativním stavu, je určeno stát se andělem podle jejího individualizovaného a zosobněného práva, které je v souladu se specifickou, jedinečnou a nekonečně odlišnou kvalitou její individuality. Nikdo se nikdy nemůže vyloučit ani se nevyloučí z toho, aby se jím stal. V pravé realitě pozitivního stavu, jakmile se v příštím cyklu času ustanoví jeho plná a kompletní přirozenost a život, se všechny sentientní entity na všech úrovních Stvoření a jeho multivesmíru stanou anděly. Toto je konečný výsledek Stvoření. Takto bude definován nebo je právě teď definován název, slovo či pojem ‚anděl‘. To, co učiní každého nekonečně odlišným, je forma manifestace a kvality každého jedince, ale ne obsah, význam, vlastnost, rysy a určení obsažené ve slově ‚anděl‘, jak se právě definovalo výše.

Manifestace takových rysů může být kvalitativně odlišná a jedinečná, ale intenzita, rozsah, plnost lásky, moudrosti, znalosti a všeho ostatního pozitivního a dobrého jsou stejné. Koneckonců všichni stále emanují z Mého Absolutního Stavů. Jejich manifestace v sobě a jimi samotnými prostřednictvím každého jedince-anděla musí vždy být nekonečně odlišná, protože on nese uvnitř sebe velmi specifickou ideu elementu, který se ze Mne vyzářil a který mu dává velmi jedinečnou přirozenost. Tato jedinečná přirozenost předává jeho vlastním velmi specifickým, nekonečně odlišným a nenapodobitelným způsobem zbytku Stvoření všechny výše zmíněné vlastnosti andělů. Avšak v obecném smyslu jsou zmíněné vlastnosti ve své povaze, struktuře, esenci a substanci zcela stejné. Nekonečně odlišná je kvalita jejich manifestace a vyjádření. Ale tím, že mají takovou kvalitu, bez ohledu na to, jaký je její specifický obsah či povaha, tím, že to je jeho vlastní kvalita, jsou si všichni rovni a každý je tak hodnotný, tak potřebný, tak preferovaný a tak všechno ostatní jako jakákoliv jiná sentientní entita-anděl.

V zóně vymístění a ve všech jejích peklech převzali andělé zla nebo andělé temnoty podobné role, jako měli andělé v pozitivním stavu. Nicméně povaha těchto rolí ve svém obsahu a významu byla diametrálně odlišná od rolí andělů světla nebo pozitivního stavu. Zatímco andělé světla, jak si pamatujete, ve svém původním určení zmírňovali a stínili Absolutní Emanaci Mého Tvořivého Procesu, a tímto uskutečňovali náležitě a bezpečně rozdělování a titraci těch emanací a jejich energií, andělům temnoty byly určeny role zvětšení, zesílení, expozice a rozšíření do všech směrů v původní a plné síle všech zel, nepravd, zkomolenin a všeho ostatního, co síly negativního stavu vynalezly. Naštěstí výrony těchto rozmnožených, zesílených a plně exponovaných zlých energií neobsahovaly mohutnost absolutních proporcí. Konec konců přicházely od někoho, kdo nebyl absolutní, ale relativní. Z toho důvodu by se, bez ohledu na to, jak silné, mocné a pokročilé takové výrony byly, nikdy nemohly ani vzdáleně přiblížit těm emanacím, které byly generovány z Mého Absolutního Stavů. Pokud by se výrony vládců negativního stavu rovnaly mohutnosti a síle emanací Absolutního Stavů, při jejich rozmnožení a zesílení by byl každý spálen na popel. Nikdo by nemohl přežít takový příval. Protože však při porovnání byly emanace negativního stavu velmi slabé, aby se ustanovila jejich sféra vlivu, která by negativnímu stavu dovolila plně a kompletně dozrát, bylo nezbytné přijít s myšlenkou jejich neustálého rozmnožování a zesilování. Jinak by negativní stav měl jen velmi malou šanci pokračovat příliš dlouho

ve svém pseudoúsilí. Jednoduše řečeno, vyprchal by. Takže hlavní úlohou andělů temnoty a zla bylo zajišťovat, že se tak nestane. Proto fungovali v roli jeho rozšiřovačů a zesilovačů. Jak víte, pokračuj v této roli až do současné doby/stavu.

Avšak nakonec, kvůli relativnímu zdroji negativního stavu a kvůli skutečnosti, že vyzařování pro jeho udržování a rozšiřování jsou relativní, a proto slabé, bez ohledu na to, jak se zvětší a zesílí všechny jeho ideje, koncepty, životní styl nebo cokoliv, co mají, vyčerpají všechnu svou energii, kterou jsou schopny produkovat. Tyto energie v jednom okamžiku/stavu skutečně vyprchají. Jen pokud by jejich zdroj byl absolutní, by se mohlo pokračovat v jejich produkovaní do nekonečna. V tom případě by negativní stav musel na věčnost zůstat ve svém vlastním pseudoživotě. Naštěstí pro všechny sentientní entity nejsou, nikdy nebyly a nikdy nebudou absolutní, ale jen relativní. Z toho důvodu neexistuje žádné nebezpečí, že by pokračovaly na věčnost. Takže, to je všechno, co může být nyní řečeno o andělech.

Je ovšem potřeba udržet v paměti každého, a obzvláště v myslích Mých pravých představitelů na planetě Nula, že každý je předurčen v tom či onom čase/stavu, a opakujeme to znovu, stát se andělem v čistě pozitivní konotaci tohoto termínu nebo slova. Jakákoliv negativní nebo hrozná konotace, kterou slovo ‚anděl‘ má, bude trvale eliminována z myslí všech sentientních entit. Tedy v tomto smyslu jste vy všichni možnými nebo v některých případech dokonce současnými anděly. Kdokoliv se narodil, rodí nebo se narodí jako sentientní entita, bez ohledu na to, kde a kdy, narodil se, je a bude zrozen, aby se nakonec stal andělem se všemi jeho privilegii, právy, významy a obsahem.

Petr: Toto je velmi povzbuzující. Velmi rád naslouchám takovým věcem. Velmi Ti děkuji za toto rozpracování a vysvětlení. Dává mi to ohromnou naději, že nezáleží na tom, jak hrozné jsou podmínky, ve kterých v současnosti žijeme; je to pouze přechodná a dočasná situace. Jak je nádherné mít tento druh perspektivy! To mám rád.

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře. A rádo se stalo. Nyní se věnujme pojmu nebo termínu ‚svatý‘. Poté se budeme věnovat záhadě a tajemství stromu života. Jak v obecném smyslu lidé rozumí nebo co připisují tomuto slovu nebo jak vnímají jeho obsah a význam? Ve většině případů v typicky lidském smýšlení je svatým osoba, která se v podstatě vzdala všech takzvaných světských radostí a která stráví většinu svého času v modlitbách, meditaci, půstu, celibátu, někdy v dobročinné práci, která cvičí a učí ostatní nebo se zabývá podobnými aktivitami a která velmi často chodí do ústraní do pouště nebo do vysokých hor nebo do mužských či ženských klášterů a podobných míst. Jinými slovy v tomto pojetí nevidíte pravého svatého, jak kráčí ulicemi tohoto světa, ledaže by se ovšem stal velmi známým guru, který okolo sebe shromažďuje davy následovníků atd.

Je toto pojetí svatého skutečné nebo má nějakou hodnotu? Ne nevyhnutelně. Třebaže někteří z těchto jedinců, kteří jsou popisováni jako svatí, mohou být skutečnými svatými, což záleží na jejich úmyslech a motivacích pro vedení takového omezujícího stylu života, ve většině případů tomu tak není. Jak pojímáme tento termín? Být svatým ani v nejmenším neznamená stranit se všeho, co se vám nabízí v podmínkách typu života, ve kterém se nacházíte v jakékoliv dané době. Vůbec to neznamená, že abyste

byli svatými, že se musíte v čemkoli omezovat s výjimkou těch věcí, které jsou očividně škodlivé pro vaše duchovní, mentální a fyzické zdraví. Slovo ‚omezit‘ nebo ‚omezení‘ ve svém pravém významu znamená ztrátu osobní svobody. Jakékoliv omezení vůbec nemůže být ve své povaze pozitivní. Jedinou pozitivní konotací, jakou takové slovo může obsahovat, je, pokud se omezujete v negativním a zlém konání, myšlení, cítění, chování, jednání a vztahování. Avšak takové omezení není svojí povahou skutečným omezením, ale pravou svobodou, protože vás osvobozuje od otroctví negativního stavu. Tudíž v podstatě je takové omezení kvůli vašemu osvobození čili kvůli opětovnému nastolení vaší pravé a nefalšované svobody.

Slovo ‚svatý‘ v našem pojetí znamená někoho, jehož úmysly a motivace jsou čisté; kdo všechno dělá ze správných důvodů, kvůli principům samotným, bez čehokoliv postranního nebo sobeckého; kdo má ve své mysli nejvyšší prospěch a blaho všech a všeho; kdo prochází svými záležitostmi, svou prací, zaměstnáním, úkolem, rolí, pozicí atd., a je jedno, jaké jsou, s opravdovou ctí, slušností, skromností, pokorou, ponížeností, objektivitou a poctivostí, bez vlivu jakýchkoliv negativních a zlých myšlenek, tužeb nebo přání a bez jakékoliv potřeby se mstít, odplácet, být nepřátelský, krutý nebo být extrémně nekontrolovaně rozzlobený, kdykoliv je poškozen nebo podveden nebo když se mu stane něco zlého či špatného; a toto vše činí a je takovým kvůli Mně, kvůli ostatním a kvůli sobě v tomto pořadí. Být svatým současně znamená být bezpodmínečně milující, moudrý, laskavý, vděčný, uznalý, chápavý, tolerantní, milosrdný, odpouštějící, empatický, soucitný, naprosto trpělivý, rozpoznávající svoji osobní omezenost a povahu své vlastní jedinečnosti, nekonečné odlišnosti a individuality bez toho, aby kdykoliv chtěl, toužil, bažil nebo žádal být jako někdo jiný. Takže být věrný a spolehlivý ke Mně, k jiným a k vlastní přirozenosti, osobnosti a individualitě. Žádné z těchto rysů a vlastností nevyžadují od nikoho trávit všechn svůj čas v modlitbách, meditaci, v ústraní, vyhýbání se druhým, vyhýbání se radosti, sexu, dobrému jídlu, legraci, hře a čemukoli jinému, co není škodlivé a nebezpečné a co by mohlo překážet vašemu duchovnímu růstu, vylepšování a rozvoji.

Jestliže se pozorně podíváte na náš popis významu a obsahu slova ‚svatý‘, všimnete si, že všechny jeho vlastnosti a rysy jsou stejnou měrou připisovány všem pozitivním andělům neboli andělům světla. V tomto smyslu jsou všichni andělé v pozitivním stavu svatými a všichni andělé v negativním stavu jsou vším opačným k tomu, co slovo ‚svatý‘ obsahuje a značí. Dle této definice můžete také dojít k závěru, že každý výše popsané povahy je také svatý. A protože každý je nakonec předurčen stát se andělem, je tímto stejně určen k tomu stát se svatým.

V současném pojetí termínu ‚svatý‘, mimo toho, co bylo popsáno výše, být opravdu svatý znamená rozpoznat, přijmout a zrealizovat všechno, co je obsaženo v Mém Novém zjevení, považovaném za Mé Pravé Slovo. Toto je nový aspekt této definice a od teďka, jak jsou tato slova napsána, se uplatňuje v životě všech sentientních entit-andělů svatých pozitivního stavu. Všichni praví andělé z pozitivního stavu v sobě plně a jednoznačně zahrnují všechny principy Mého Nového zjevení, a tímto se stávají svatými ještě většího stupně. Koneckonců Moje Nové zjevení mnohokrát opětovně zdůrazňuje všechny výše popsané rysy a vlastnosti toho být pravým andělem a svatým. Jestliže jako Moji praví představitelé věrně a bezpodmínečně uplatňujete ve svých

životech všechno, co je obsaženo v Mém Novém zjevení kvůli principům samotným bez jakýchkoliv postranních úmyslů nebo bez jakýchkoliv háčeků, jste tedy v pravdě svatými a anděly.

Jak vidíte z naší definice slova ‚svatý‘, od základu se liší od toho, jak ho definuje a chápe většina lidí. Příliš mnoho omezení a obětí se očekává v životech všech takzvaných svatých. Z našeho pohledu tento druh *svatosti* nebo života podle tohoto chápání je ve skutečnosti propagován silami negativního stavu. Proč to dělají? Aby vylíčily život v pozitivním stavu jako něco velmi závazného, vážného, nepříjemného, nudného, omezujícího, nesvobodného, neskládajícího se z ničeho jiného než z neustálých modliteb, meditace, nekonečného zpěvu hosana Nejvyššímu, vykřikování neúčinného velebení Mne, nemajícího žádnou legraci, žádnou radost, žádný smích, žádný odpočinek, vůbec nic atd. Koneckonců jestliže je možné přesvědčit lidi, že toto je pravá přirozenost pozitivního stavu a pravá přirozenost bytí andělem nebo svatým, v tom případě kdo by chtěl být v pozitivním stavu? Nebo kdo by chtěl žít v takovém nenaplňujícím a nudném životě? Jen negativní stav má veškerou legraci a zajímavé aktivity, které jsou nevyčerpatelné a nejžádoucnější. Takto je nastražena past sil negativního stavu. A mnoho lidí a tvorů podleho tomuto chápání toho, jaké to je být andělem nebo svatým. Naneštěstí dokonce i doslovný výklad křesťanské Bible, jakož i všech ostatních takzvaných svatých knih podporuje tuto falešnou představu. A protože takové knihy jsou jimi považovány za pravé Slovo Boží, vnímají koncept bytí andělem nebo svatým v této velmi negativní konotaci. Nakonec je to Bůh, který jim dává tento popis. Mohu vás ujistit, že nic není dál od pravdy než tato domněnka. Jaký druh Boha bych byl, kdybych jakýmkoliv způsobem omezoval lidi?

Jedním z důvodů pro tuto snahu sil negativního stavu bylo implantovat do mysli každého (v jejich doméně a na planetě Nula) velmi nesprávnou představu o Mé Přirozenosti, toho, Kdo jsem a jaký mám vztah ke všem nebo jaký druh věcí vyžadují od všech sentientních entit, aby si zasloužily stát se anděly a svatými nebo být hodny Mé pozornosti. Přijetím této představy o Mé Přirozenosti má negativní stav větší šanci pokračovat ve svém neživotě do nekonečna. Toto je důvod, proč přišel s nejohavnějšími představami o Mně a Mé Pravé Přirozenosti. Jedním z mnoha důvodů, proč vám a všem ostatním kdekoliv jinde bylo a je poskytováno Mé Nové zjevení, je natrvalo rozptýlit tuto ohavnou a opovrženímhodnou nepravdu a poskytnout vám správnou ideu toho, kdo a jaký Já jsem a jaká je vůbec Moje Pravá Absolutní Přirozenost. Protože negativní stav příliš dobře ví, že osvojení si správné představy a pojetí o Mně a Mé Přirozenosti znamená konec jeho neživota, dělá všechno, co je v jeho pseudomoci, aby zfalšoval a překroutil všechno, co souvisí se Mnou a Mojí Přirozeností. Myslí si, že při úspěchu svého úsilí v tomto ohledu to může odložit jejich konec donekonečna. A z toho důvodu využívá výše zmíněné takzvané svaté knihy. A samozřejmě, vše se děje pod Mým Jménem nebo ve jménu Božím. Koneckonců pro ně jsem Já a Bůh dvě odlišné Entity - další ohavná nepravda.

Máte obrovskou příležitost zbavit se všech nesprávných a falešných představ o Mně a Mé Pravé přirozenosti. K dispozici máte Moje Nové zjevení, jež vám dává správné a náležité ideje nejen o Mně a Mé Pravé Přirozenosti, ale o všech duchovních principech, představách, zásadách, jakož i kategoriích.

Jedna taková představa, která potřebuje uvést do správné perspektivy, je představa a význam výše zmíněného stromu života. Jak si pamatujete z Dialogu 146., strom života znamená souhrn mystického a tajného poznání života a postupu, jakým se relativní život se všemi jeho relativními sentientními výtvoři učiní nesmrtelným a věčným. Přístup k této vědomosti, kterou představuje tento strom, byl úmyslně uzavřen, a všechny jeho záhady a tajemství byly ukryty před všemi sentientními entitami, aby nemohly udělat nesmrtelným či věčným něco, co není z pravého života. Jak si také pamatujete, v zahradě Eden byl ještě jeden strom - strom poznání dobra a zla. Bylo to ovoce z tohoto stromu, které dle ponouknutí hada snědli Eva a Adam. Z těchto faktů můžete jasně vidět, že nemáme co do činění se stromem jako nějakým druhem fyzické rostliny, ale jeho symbolickým a souvztažnostním znázorněním. Strom obecně souvztaží s nějakým druhem znalosti. V tomto případě strom znalosti dobra a zla představuje ideu zasazenou do sentientních myslí, že mají právo a svobodu volby odmítnout pravou realitu svého stvoření a Mého Stvoření obecně tím, že za zdroj svých životů považují někoho nebo něco jiného nebo vůbec nikoho nebo svůj vlastní zdroj - což znamená, že oni jsou svým vlastním zdrojem života, a ne Já. Být schopen rozlišit tyto dva faktory a odmítnout ten falešný znamená mít vědomost toho, co je a co není správné. Jíst ovoce z toho stromu značí přijmout tu ideu za pravou. Důsledek tohoto přijetí vede ke vzniku, aktivaci, ustanovení a manifestaci neživota negativního stavu a ke všem důsledkům, výsledkům a následkům takové aktivace.

Aby se předešlo jakékoliv možnosti, že by se neživot negativního stavu a z něho vyplývající lidský neživot někdy uskutečnil nesmrtelným a věčným, Moje Božská Prozřetelnost zajistila, že přístup ke znalosti toho, jak to učinit, byl uzavřen a zneprístupněn. Jak bylo zmíněno v Dialogu 146., toto je ten pravý význam strážení stromu života cherubíny, aby nikdo k němu neměl přístup. Druhým důležitým duchovním aspektem tohoto je nezbytné uzavření a zneprístupnění pro každého samotného Absolutního, Nepojmenovatelného a Nepochopitelného Jádra Mé Absolutní Přirozenosti, představeného také stromem života. Život jako takový vyvěrá z toho Absolutního Jádra. Jak víte, možnost takového přístupu by způsobila okamžitou a neodvolatelnou smrt každého, kdo by se pokoušel k Němu z jakýchkoliv důvodů přiblížit. Samotný Absolutní Pramen a Zdroj Života, jeho samotný Střed, který je ve stavu stálé a neustálé emanace života, jakéhokoliv života, nemůže být pochopen žádnou relativní sentientní myslí. Pokus tak učinit by byl tak drtivý a nesnesitelný, že by relativní sentientní mysl nemohla přežít. Aby se tomuto předešlo, tento aspekt Mého Absolutního Jádra, který vytváří a vyzařuje Samotný Život, byl pro každého vůbec učiněn nepřístupným a nepochopitelným.

Avšak vedle toho, co bylo řečeno výše, je ještě jedna záhada a tajemství související s pojmem stromu života. Toto tajemství nebylo doposud dostupné. Vztahuje se k samotnému faktoru jsoucna a bytí pozitivního stavu. V jaké formě, tvaru, kondici, stavu a procesu je pozitivní stav ve svém jsoucnu a bytí? Bylo to definováno jako nekompletní a neplné. Pozitivní stav tak, jak skutečně je a jak tkví ve svém pravém tvaru, formě, kondici, stavu a procesu v Absolutním Jádro Mé Absolutní Přirozenosti, nebyl a není plně aktivovaný. Pouze některé jeho aspekty byly. Co si myslíte, že by se stalo, kdyby někomu v současné kondici pozitivního stavu bylo dovoleno mít přístup ke stromu života? Bezděčně by učinil nesmrtelným a zvěčnil by nekompletní a neplnou

kondici pozitivního stavu. Kdyby se toto někdy stalo (a nakonec, pokud by se nenastolilo uzavření nebo neprovedlo zneprístupnění stromu života, sentientní myslí by samou svou strukturou a povahou byly schopny tomu přikývnout), v tom případě by plnost a kompletnost pozitivního stavu nikdy nemohla dospět ke své žádoucí plodnosti. Jakmile něco učiníte nesmrtelným a věčným, tímto faktorem se to nemůže zastavit nebo nahradit něčím jiným, protože to zabírá místo všemu ostatnímu.

Důsledek takové nemožné a hypotetické situace by byl takový, že ani neživot negativního stavu, ani jeho lidský neživot by nemohl být eliminován, protože samotná představa a význam stavu něčeho, co je nekompletní a neplné, dává také negativnímu stavu impuls pokračovat taktéž na věčnost. Vždyť takový stav jako tento byl na prvním místě založen výhradně kvůli pseudojsoucnu a pseudobytí negativního stavu a jeho lidského neživota. Aby se předešlo tomu, že by se to kdy událo, bylo nutno také pro všechny v pozitivním stavu uzavřít přístup ke stromu života. Jinak by celý tento podnik dvou opačných manifestací sentientních myslí skončil tragédií, která by spočívala v nemožnosti nikdy nic změnit ohledně nich samých, jejich stavů a kondic a ohledně čehokoliv vůbec. Toto je velmi přesvědčivé odůvodnění, proč bylo absolutně nezbytné uzavřít přístup ke stromu života.

Ještě jedním tajemstvím, které se odvozuje od výše zmíněného tajemství, bylo to, že v průběhu dohody či smlouvy uzavřené mezi Mnou a sentientními entitami bylo stanoveno, že všechny životy všech sentientních entit, **za jejich současné kondice a stavu**, vyprší na konci tohoto cyklu času/stavu/procesu. Jestliže jejich současný život není ve stavu plnosti a kompletnosti, v tom případě takový život nemůže pokračovat navždy. Aby se tomuto zabránilo, znemožnil se přístup k jeho nesmrtelnosti a zvěčnění. Ale co se stane, až se uzavře současný cyklus, ustanoví se přechodný stav a poté bude zahájen nový cyklus? Protože v té době/stavu nejenže nezbude nic z neživota negativního stavu a lidského neživota, ale nebude také více žádných tužeb, chtění, chtíčů, vůlí, vzpomínek nebo čehokoli, co máte v tomto ohledu, co se týká všeho, co je obsaženo v negativním stavu a lidském neživotě, bude nastolena zcela odlišná situace.

Tato hluboce a kvalitativně odlišná situace je naznačena v něčem, co jsem řekl andělovi církve v Efezu, Kapitola 2, verš 7 ve Zjevení (Apokalypse). Zde se říká: *‘Tomu(té), kdož zvítězí, Já dám jíst ze stromu života, který je uprostřed Božího ráje.’* Ten, kdož zvítězí (úmyslně jsem přidal slovo ,té‘ ke slovu ,ten‘, což je vynecháno ve zmíněném textu), je ten, kdo je navždy totálně, kompletně, zcela a absolutně osvobozený od všech tužeb, přání, chtění, vůlí atd. mít něco společného s neživotem negativního stavu a lidským neživotem. Za těchto okolností, jakmile nebude žádné jiné nebezpečí učinit nesmrtelným a zvěčnit něco z negativního stavu a jeho lidského neživota, jakož i něco z nekompletnosti a neplnosti pozitivního stavu, bude obnoven přístup ke stromu života neboli ke znalosti, jak učinit nesmrtelným a věčným sebe samé i vlastní životy v této nové kondici. Taková obnova bude nutná, aby už nikdy nebyla žádná potřeba pro omezování jejich životů pouze na jeden cyklus času/stavu/procesu. Podmínka vypršení jejich životů na konci tohoto cyklu, která je v oné dohodě či smlouvě, bude zrušena, až vstoupí do poslední fáze přechodného období. Bude to během této poslední fáze, kdy proces této obnovy bude postupně a pomalu zkompletován.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Nuže, Petře, Myslím, že je toho pro dnešek dost. Potřebuješ odpočinek, protože se stále fyzicky necítíš zcela dobře. Jak víš, po tvém utrpení a operaci ti bylo naznačeno, že věci s tebou nikdy nebudou stejné, jako byly předtím. Zvykni si na tuto myšlenku.

Petr: Zvykám si A tolik Ti děkuji za toto plodné a významné zjevení. Do příště - pokud vůbec.

Dialog stý čtyřicátý devátý

10. června 2000

Petr: Před několika dny jsem obdržel čtyři otázky od Dezidera - našeho pochybujícího muže z Německa. Obsah jeho otázek je čistě filozofické povahy. Domnívám se, že odpovědi byly rozsáhle dány mnohokrát v celé Velké knize a těchto Dialozích. Nebo jsou z nich velmi snadno a zjevně odvoditelné. Nechám Tě rozhodnout, jestli si zaslouhují Tvých odpovědí. Než zde uvedeme tyto otázky, možná bys rád hovořil o něčem jiném, co cítíš, že by se mělo uvést do naší pozornosti. Koneckonců jsme na prahu některých důležitých a významných změn v duchovní říši a ty mohou vyžadovat Tvůj další příspěvek v těchto záležitostech. Takže máš slovo.

Pán Ježíš Kristus: Děkuji ti, Petře, že mi poskytuješ tuto příležitost hovořit jako první. Mám opravdu stručný komentář ohledně některých záležitostí, které vyvstaly v předchozích dialozích. Souvisí s Mým výrokem, že postup stvoření Stvoření se prováděl v okruzích. Tento popis neodráží pravou realitu tohoto postupu. Důvodem, proč používáme takový pojem jako ‚okruhy‘, bylo poskytnout vaší lidské externí mysli nějaký orientační bod, pomocí kterého byste mohli přinejmenším vzdáleně pochopit, jak se udál tento proces. Ve vašem lidském lineárním nebo v subjektivním způsobu vnímání a chápání vůbec všeho, a nejen takových komplexních a ohromných témat, jako je stvoření Stvoření, by bylo téměř nemožné přijít s nějakou představou, slovem nebo konceptem, který by umožnil vaší externí mysli nějaké chápání toho, co se skutečně stalo a jak věci v tomto ohledu pokročily.

Takže o čem v tomto případě vlastně hovoříme? Jak si pamatujete z Kapitoly 21. v Novém zjevení Pána Ježíše Krista, jakož i ze Základů lidské duchovnosti. Proces stvoření Stvoření do jistého bodu neprobíhal v čase a prostoru, ale čas a prostor byly zavedeny během tvoření fyzické-externí dimenze. Protože se stvoření Stvoření neudálo v čase a prostoru, bylo by zavádějící hovořit o konkrétních, doslovných kruzích nebo používat takové termíny jako první kolo, druhé kolo, třetí kolo a čtvrté kolo tvořivého procesu. Takové termíny a jejich význam jsou časoprostorově vázány. Používali jsme tyto termíny jen kvůli vaší lidské mysli, která nemá schopnost pochopit nečasové a neprostorové stavy a procesy. Ve skutečnosti veškerý proces tvoření Stvoření před stvořením externě fyzické dimenze nebo před zavedením času a prostoru do tohoto procesu probíhal v objektivním modu vnímání a chápání reality. Tento modus jasně požaduje, aby onen proces probíhal v diskrétní, simultánní a synchronní modalitě. Pojem ‚diskrétní‘ je termín, který dělá lidské mysli problémy a který se svým významem přibližuje nebo navozuje představu kontinua, postupu, sekvence a časoprostorové vázanosti. Ve skutečnosti tento výraz ukazuje na nesouvislý proces něčeho, co se děje stranou nebo odděleně od všeho ostatního a je samo sebou odlišné. Takové chápání tohoto termínu by mohlo dát vaší lidské mysli falešnou představu, že stvoření Stvoření postupovalo jakýmsi odděleným způsobem nemajícím vztah s čímkoli jiným. Zatímco ve skutečnosti v našem pojetí to znamená obsažení sebe

sama ve vlastní sféře a atmosféře nebo ve stavu a kondici, která je podstatně odlišná od jakékoliv jiné sféry a atmosféry nebo stavu a kondice.

Avšak v pravé realitě tohoto postupu se diskrétní nastávání různých fází tvoření Stvoření, čili v objektivní modalitě, událo simultánně a synchronně. Nejbližší vylíčení skutečnosti tohoto procesu pro vaši lidskou mysl lze nalézt v konceptech kvantové fyziky, která pojednává o subatomárních částicích. V relační modalitě a chování těchto částic by bylo velmi obtížné pojímat časové úseky, během kterých by docházelo k jakýmkoliv interakcím mezi nimi a v nich. Z toho důvodu se uvnitř jejich sféry vše odehrává v nekonečně malých zlomcích nanosekund. Tuto představu byste mohli ve velmi omezené míře použít na stvoření různých odlišných dimenzí Stvoření. Jinými slovy, když na tento postup aplikujete nějaké časoprostorově vázané elementy, potom například stvoření první duchovní dimenze ve své diskrétní sféře a atmosféře nebo stavu a kondici bylo odděleno od stvoření úplně prvních sentientních entit, které byly stvořeny dříve, než se Stvoření posunulo ze svého stavu do svého procesu, nepatrně malým zlomkem nanosekundy. Stvoření intermediální dimenze bylo odděleno od stvoření duchovní dimenze jiným nepatrně malým zlomkem nanosekundy.

Pokud se týká stvoření zevní-fyzické dimenze z pozice prvního, druhého a třetího kola Stvoření, pak její stvoření bylo od nich odděleno jiným velmi malým a nekonečně menším zlomkem nanosekundy. Avšak protože v procesu stvoření zevní-fyzické dimenze byly zavedeny kategorie času a prostoru jako důsledek toho stvoření, z jeho pozice jeho stvoření postupovalo ve spojitém, sekvenčním a postupujícím modu. Jinými slovy v té modalitě mohl proces stvoření externí-fyzické dimenze tak, jak je tímto způsobem zkušenostně prožíván, trvat mnoho miliónů, nebo dokonce miliardu vašich let. Musíte rozumět jedné věci: Aby všechno to, co se stane v objektivní modalitě a co jsme hypoteticky změřili v nekonečně malém zlomku nanosekundy, stejně nastalo i v časoprostorově vázaném kontinuu, může se to odehrát během mnoha miliónů, nebo dokonce miliard let. Kdykoliv jste v pozici uvnitř externí-fyzické dimenze, uplatňují se časoprostorové faktory a ovládnou vaše vnímání a pojímání. V tomto modu může něco, co se v objektivní modalitě může rovnat nekonečně malému zlomku nanosekundy, trvat mnoho miliard let. Takto nesmírně odlišné jsou tyto dva mody.

Takže při posuzování průběhu tvoření Stvoření musíte tyto důležité faktory vzít v úvahu. V tomto smyslu v neexterních, nefyzických dimenzích Stvoření musíte odebrat vše, co se vztahuje k časoprostorově vázanému bytí. Z toho důvodu neberte doslova naše prohlášení, že posun Stvoření z jeho stavu do jeho procesu (vlastnímu stvoření) se stal v nějakých konkrétních, hmatatelných kruzích nebo kolech. Proto takové prohlášení vždy doprovázíme slovy ‚symbolicky řečeno‘. Takový námi použitý jazyk byl přizpůsoben omezenému a omezujícímu vnímání a pojímání vaší typicky lidské mysli. Naneštěstí v typicky lidském jazyce a jeho slovníku neexistuje nic, co by se dokonce i vzdáleně mohlo přiblížit pravému významu toho, co se stalo nebo událo během toho procesu. Nesnažte se tomu porozumět ani svojí vnější lidskou myslí. Avšak svojí intuicí můžete přijít mnohem blíže k náležitému pochopení procesu stvoření Stvoření.

Jak tedy můžete z výše uvedeného rozeznat, jestliže se podíváte na prose stvoření Mého Stvoření z pozice externí-fyzické dimenze nebo zevnitř imaginárních

dimenzionálních hranic externí-fyzické dimenze, tento postup se provedl v určitých dobře naplánovaných etapách. V první etapě, která se může považovat za stadium předstvoření, byly stvořeny zvláštní sentientní entity. Jejich prostřednictvím a skrze ně vyústila druhá etapa ve stvoření duchovní dimenze. Prostřednictvím ní a skrze ní bylo výsledkem třetí etapy stvoření intermediální dimenze. Z kombinovaných energií všech výše uvedených stadií, skrze ně a jimi čtvrtá etapa vyústila ve stvoření fyzické externí dimenze. Z této pozice vzešel evoluční proces stvoření Mého Stvoření. Můžete je pojmut jako vývojová stadia průběhu stvoření Mého Stvoření.

Jenže obraz je zcela odlišný, jestliže se podíváte na tento proces zevnitř imaginárních hranic jakékoliv jiné dimenze. Každé takové hypotetické stadium nastává uvnitř a spolu s jakýmkoli jiným simultánně a synchronně. Slovo ‚uvnitř‘ není přesným odrazem toho nastávání. Můžete si to viditelně představit jako ruskou panenku, která má uvnitř sebe jinou menší, ta ještě menší atd. Každá taková panenka obsahuje sebe samu ve svých vlastních hranicích bez souvislého spojení s tou předešlou. Takže ve vzájemném vztahu existují společně simultánním a diskrétním způsobem. Toto je nejpřesnější možné, třebaže velmi hrubé a nepřesné přiblížení toho, jak postupoval proces stvoření Mého Stvoření. Kvůli zjevnému oddělení všech dimenzí jejich vlastními imaginárními hranicemi a protože se navzájem souvisle nedotýkají, jsouce uvnitř a se všemi ostatními, tento faktor se externí- fyzické sentientní mysli jeví, jako by byly konkrétními stadii procesu stvoření. Avšak toto není pravá realita sama, ale jen dojem reality, jemuž je povoleno tu být za účelem, aby se externí mysli poskytl nějaký pevný orientační bod v linearitě jejího vnímání a chápání.

A to je všechno, co jsem vám chtěl nyní připomenout a co souvisí s tímto poněkud obtížným tématem. Můžeš nyní, Petře, přistoupit k parafrázování Deziderových otázek. Navrhoval bych je prezentovat jednu po druhé bez jejich zahrnutí do jednoho odstavce.

Petr: Dobrá, tady jsou. Jeho otázka je následující: *Jestliže tomu správně rozumím, předtím, než byla pseudostvořena zóna vymístění, existovalo jen Pravé Stvoření a všichni byli ryze pozitivní. Potom náhle v myslích čistě pozitivních entit vznikla zvláštní idea, kterou potřebovaly zavrhnout, protože byla falešná. Aby měly nějaký stav, kam by ji mohly odvrhnout, byla pseudostvořena zóna vymístění. Jak je logicky možné, aby taková problematická, ne-li dokonce negativní nebo zlá idea nastala v čistě pozitivních myslích čistě pozitivních sentientních entit? Odkud se ta falešná idea vzala? Odkud přišel nápad pseudostvořit něco odlišného nebo opačného k uspořádání pozitivního stavu pravého Stvoření? Logicky myšleno, zlo nemohlo nikde a nikdy nastat, pokud jsou všichni a je všechno včetně tvořivého zdroje všech a všeho (Stvořitele) ryze pozitivní, ať je to absolutní, nebo relativní! V tom případě by zlo vzešlo z nicoty!* Konec první otázky.

Pán Ježíš Kristus: Máš pravdu, Petře, když jsi výše naznačil, že všechny Deziderovy otázky byly mnohokrát zodpovězeny v knihách Mého Nového zjevení, jakož i v několika předchozích dialogích. Ve Velké knize celá Kapitola 6., Kapitola 11. a některé jiné kapitoly se rozsáhle zabývají touto záležitostí. Například Dialogy 88., 89., 90. a několik jiných odpovídají na tyto otázky. Na straně tazatele je vážné nepochopení celé záležitosti. Tři důležité věci se musí přivést do pozornosti každého, včetně tazatelovy. První je záležitost svobody volby. Druhou je stupeň relativity každé

sentientní entity k Absolutnímu. Třetí je záležitost povahy pozitivního stavu samotného, který v tomto bodě nebyl aktivován do stavu své plnosti a úplnosti.

Jestliže vezmete v úvahu, že stvoření všech sentientních entit se může udát jen z pozice Absolutní Svobody Volby, pak v tomto případě pro to, aby se ustanovil jakýkoliv smysluplný a reciproční vztah mezi Absolutním Stvořitelem a všemi ostatními relativními sentientními entitami, jim musíte dát stejný typ svobody volby. Z čeho se svoboda volby obvykle skládá? Skládá se z různých možností, které definují povahu jakékoliv spřízněnosti. Aby byl každý skutečně svobodný, musíte mu také dát možnost, že nechce být spřízněný. Takže není správné předpokládat, že idea odmítnutí Stvořitele jako Pravého Zdroje života vzešla z ničeho. Jako integrální součást svobody volby byla implantována do samotného jádra sentientní mysli od počátku jejího stvoření. Žádné počáteční stvoření nemohlo nastat, aniž by existovala taková idea, protože by to připravilo jedince o možnost nechtít učinit to či ono; neboli v tomto případě, nechtít mít vztah se Mnou. Tato idea sama v sobě není negativní. Je pozitivní. Jakákoliv svoboda volby se musí zakládat na pozitivním základě bez vnučování, hrozeb či nátlaků. Jinak by to nebyla pravá svoboda. Tato idea se stává negativní nebo zlou, jen a jen pokud je zvolena, opakuje se ještě jednou, něčí vlastní svobodnou volbou jako jediná uskutečnitelná a možná alternativa.

Aby bylo možno mít jasné představy o čemkoliv vůbec, a nejen o této konkrétní ideji, kvůli svobodě volby musíte do takových idejí také zahrnout vymezení všech důsledků, výsledků a následků jejich přijetí, aktualizace a realizace, jakož i jejich odmítnutí. Sama idea odmítnutí, samotnými svými energiemi svého odmítnutí, jak je odmítnuta nebo odvržena, dává vzniknout nebo se objevit zóně vymístění, do které může ta odmítnutá idea vypadnout (viz například Kapitola 21. v *Novém zjevení Pána Ježíše Krista*). Takto se objevila zóna vymístění a takto je udržována.

Protože Já jsem byl Tím, Kdo vštípil takovou ideu do mysli všech sentientních entit, mohlo by se jevit, že Já jsem také Ten, Kdo způsobil, že se objevil negativní stav se všemi jeho zly a nepravdami. Nepravda takového závěru pramení z faktu, že se logicky předpokládá, že idea samotná obsahuje vše špatné nebo zlé. Co však obsahuje, je pojem svobody volby být, či nebýt, mít vztah, či nemít vztah, zvolit si, nebo nezvolit si to či ono a všechno ostatní ,to' či ,ono'. Pojetí svobody volby je bez ohledu na to, jaká ta volba je, dle logického úsudku, protože vám dává možnost volby, touto samotnou možností volby sama v sobě a o sobě pozitivní. Protože taková představa je čistě pozitivní a protože vychází z Absolutní Pozitivnosti, nemohu být považován za Iniciátora nebo Uskutečňovatele čehokoliv zlého, falešného a negativního.

Jak je možné, že jsou čistě pozitivní, mohly sentientní entity přijít s potřebou tu ideu aktivovat tím, že si ji zvolily za jedinou životaschopnou alternativu nebo možnost? Odpověď na tuto otázku závisí na tom, z jaké pozice taková idea vynalezení a aktivace negativního stavu přišla. A to nás přivádí ke druhé záležitosti stupně a kvality relativity, ze které se každá sentientní entita skládá. Problém s vaším lidským pojmáním v tomto ohledu je v tom, že jste nekriticky předpokládali, že stupeň a kvalita každé jednotlivé sentientní entity je paušálně stejná. Takže podle této falešné domněnky neexistuje žádný rozdíl mezi relativitou jedné sentientní entity a relativitou jakékoliv jiné sentientní entity. Jenže pravdou v tomto je, že nikdo není stejný ve své

osobní a individualizované relativitě a jejím stupni a kvalitě. Takže ani žádná celá společenství a dimenze nebo cokoliv, co máte, nejsou ve své povšechné relativitě stejné. Mezi nimi všemi jsou neskonalé rozdíly.

Kvalita a stupeň relativity závisí na umístění, které každý zaujímá ve vztahu a pozici ke Mně jako Někomu, Kdo je Absolutní ve Své Absolutní Kvalitě a má Absolutní Stupeň, který nelze změřit žádnými dostupnými prostředky. Je nezměřitelný. Souvztažnostním faktorem, který určuje tento stupeň a kvalitu, je stav niternosti každého. Čím více niterně se nacházíte, tím jste ke Mně blíže, a důsledkem toho menší stupeň relativity ve vztahu k Mému Absolutnímu Stavů zažíváte nebo máte. Takže například sentientní entity, které byly stvořeny v období před-stvoření, jsou v samotném středu této niternosti, a tímto jsou blíže ke Mně, a tímto mají nejmenší stupeň relativity. Mohou se považovat za téměř absolutní. Říkám ,téměř', protože koneckonců byly stvořeny. Proto nemohou být absolutní. Ale jsou k tomu velmi blízko. V jejich pozici tím, že při povaze, podobě a projevu pozitivního stavu, jaké mají k dispozici, jsou v nejčistějším stavu ve vztahu k Mé Pozitivnosti, nikdy by nemohly přijít s nápadem vynalezení a aktivace čehokoliv, co i jen vzdáleně souvisí s negativním stavem. Jinými slovy, třebaže mají právo nebo možnost volby odmítnutí Mne jako jediný Zdroj svých životů, nikdy by je nenapadlo takové právo nebo možnost volby vyzkoušet.

Avšak jak tvoření Mého Stvoření postupovalo dále, v každém kole (symbolicky řečeno) faktorem větší vzdálenosti od středu niternosti neboli od středu Absolutní Pozitivnosti nabyly následné sentientní entity větší a větší stupeň relativity vůči Absolutnímu. Protože povaha nejvíce relativního je taková, že nabývá všechny znalosti a zkušenosti experimentováním a průzkumem a na jejich základě činí závěry o pravdě, lehce se může ocitnout v pozici, kdy má silnou potřebu a touhu vyzkoušet obsah takových odmítnutých idejí. Je to na této úrovni, kde měly otázky této povahy vstoupit do sentientní mysli. Aby se něco vyzkoušelo, nejprve musíte položit otázky, abyste mohli určit, jaký druh testování je nutno podniknout za účelem získat nejspokojivější odpovědi nebo dojít ke správným závěrům. Jakmile se tato otázka položí, protože je položena sentientními entitami, které jsou v pozici zajišťování zpětné vazby vůči všem ostatním úrovním Stvoření. Faktorem vzájemné propojenosti všech a všeho si začnou všechny sentientní entity uvědomovat, že ta otázka byla položena. V žádném případě nejsou iniciátory těchto otázek. Jen jimi byly zaregistrovány.

Hypotetické vzdálené umístění všech sentientních entit na úrovni externě-fyzické dimenze od jádra Absolutní Pozitivnosti, dokonce i když jsou čistě pozitivní ve své přirozenosti, činí jejich pozitivitu nejrelativnější. Z extrémního relativního stavu jejich pozitivnosti mohou tím, že nemají žádnou zkušenost toho, co je to být Absolutně Pozitivní, snadno skončit v pochybování, zda jsou skutečně pozitivní, když tu vně není nic, s čím by mohli svou pozitivnost porovnat jako s něčím, co takové není. Takto bylo možné započít s vynalezením a aktivací negativního stavu. Takže je velmi jasné, že zlo nebo negativní stav může nastat na této úrovni jako potřeba pro srovnání mezi dvěma stavy. Když to jednou srovnají, poskytne jim to opětovné ujištění toho, že skutečně jsou skutečně pozitivní a v pozitivním stavu. Taková je povaha tohoto typu relativity, jejíž stupeň je nejkrajnější. Podléhá všem aspektům externí-fyzické dimenze. Takové je strukturální schéma Stvoření.

Třetí záležitost, která byla nápomocná, aby se vynalezení a aktivaci negativního stavu umožnilo vstoupit do relativní sentientní mysli v externí-fyzické dimenzi, se může nalézt v povaze samotného pozitivního stavu. Jaký byl/je současný status pozitivního stavu? Jak si jasně pamatujete, pozitivní stav ještě nikdy nebyl ve stavu své plnosti a úplnosti. Při mém předvídání nezbytnosti dovolit ne-životu negativního stavu a lidskému ne-životu, aby vstoupily do svého pseudojsoucna a pseudobytí, nebylo možné aktivovat všechny aspekty pozitivního stavu do takového stupně, aby se manifestoval ve své plnosti a úplnosti. Proč tomu tak je? Přemýšlejte o tom, co by se stalo, kdybych uvedl pravý život pozitivního stavu do kondice jeho plnosti a kompletnosti. V tom případě by nebylo možné dát žádné sentientní entitě právo nebo možnost volby nesouhlasit s čímkoli, co je obsaženo v Mé Absolutní Přirozenosti nebo povaze pozitivního stavu. Kdyby neměly takové právo nebo možnost volby, byly by všechny uvedeny do pozice žádné svobody volby, ale namísto toho do nutnosti být jen pozitivní. Jak si pamatujete z Velké knihy, mít pouze jednu možnost volby nebo jednu možnost ke zvolení, je nemít žádnou. V tom případě by byly porušeny všechny podmínky svobody volby. Něco takového je nemožné si představit, jestliže vezmete v úvahu, že Já jsem Absolutní Svoboda Sama. Nemohu někoho stvořit z jiné pozice než z toho, co mám a jaký jsem.

Dříve, než je možná plná aktivace plnosti a kompletnosti pozitivního stavu, je nezbytné dát všem sentientním entitám příležitost zažít nějakou jinou modalitu života (ne-života), aby byl dán pevný základ, na kterém by mohly učinit věčné rozhodnutí, zdali by vedle pravého života pozitivního stavu chtěly mít něco jiného. Při této kondici, aby se umožnilo ilustrovat a demonstrovat všechny ostatní formy a stavy života (ne-života), je nemožné aktivovat plnost a kompletnost pozitivního stavu. Jednoduše řečeno, plné odhalení všech aspektů pravého života pozitivního stavu by zcela znemožnilo jakémukoliv jinému typu života, aby se manifestoval. V tom případě však, uzamčena jen v jedné modalitě života, nemající žádnou jinou volbu a porovnání s tím, jaké to je nebýt v pozitivním stavu, sentientní mysl všech, co jsou umístěni na úrovni fyzické-externí dimenze, by se mučila věčnými pochybnostmi o tom, zdali jsou, nebo nejsou v pravém životě. Jaký druh zpětné vazby nebo poselství by v tom případě dávaly všem ostatním dimenzím a jejich příslušným úrovním? Neustále by sdělovaly stav pochybnosti. Takovýto stav je sám o sobě a sám sebou negativní. Takže by sužovaly celé Stvoření tímto druhem negativity. Bylo by to pro někoho za takových podmínek možné skutečně zažívat plnost a kompletnost pozitivního stavu? Samozřejmě nikoliv.

Takže aby se zabránilo něčemu takovému se kdy udát, poskytnete všem sentientním entitám možnost zažít něco jiného, aby mohly učinit skutečnou volbu, založenou na jejich vlastní svobodné vůli a svobodné volbě, zvolit si pouze život pozitivního stavu. Jakmile učiní takovou konečnou volbu, potom, a jen potom, může být ta původní idea odmítnutí Mne jako Jediného Zdroje jejich životů odstraněna a poté se může plnost a kompletnost pravého života pozitivního stavu stát skutečností. Toto je míněno Mým sdělením v Apokalypse: ‚Hled'te, dělám vše nové‘ a výrokem: ‚Dokonáno jest.‘ Nic se nemůže dělat, dokud všechna oprávnění a možnosti volby poskytnuté všem sentientním entitám na všech úrovních Stvoření, jakož nyní i na úrovni pseudostvoření, nejsou vyzkoušeny a odloženy jako neužitečné a zbytečné komodity,

jež nevedou nikam. Avšak nemůžete je odložit nebo se jich zbavit, dokud nezobrazí a nepředvedou všechny aspekty svého pseudoživota neboli toho, co nikdy nevolit.

Deziderova otázka nebere v úvahu tyto důležité faktory nebo záležitosti. Jestliže přemýšlíte logicky dle pravé logiky pozitivního stavu, a ne dle pseudologiky typicky lidské mysli, můžete jasně rozpoznat, že nebylo jiné cesty, než postupovat tímto způsobem, aby se každému zachovala pravá svoboda volby. Z tohoto důvodu a s tímto na mysli se uvedly do pohybu jen jisté omezené aspekty pravého života pozitivního stavu, aby nezasahovaly do svobody volby samotné. Pokud jsou k dispozici jen takové omezené aspekty, je obtížné ve vztahu k relativním sentientním entitám hovořit o absolutní čistotě pozitivního stavu. Neexistovala taková věc, jako je ryzí a absolutní čistota. To vše bylo/je relativní, dokonce i když se to aplikuje na současný pravý život každého v pozitivním stavu. Tím, že nemají tuto ryzí čistotu takovou, jaká je ve Mně, není vůbec nemožné přijít s ideou něčeho, co není čisté. Jestliže to není čisté, potom od tohoto kroku k následujícímu kroku započetí zla je jen velmi krátká vzdálenost. Koneckonců sentientní mysl není nemyslící, nechtějící, nesvobodný a bezcitný automat. Dokonce i když je relativní, byla nadělena všemi druhy vlastností, které ji umožňují, aby nezávisle sama od sebe, sama sebou přemýšlela, chtěla, cítila, činila všechny druhy rozhodnutí, byla vynalézavá atd. V průběhu využívání těchto rozsáhlých schopností a majíc všechny druhy příležitostí s tím, že je vynalézavá ve všech aspektech svého života, mohla také objevit něco, co není pozitivní povahy nebo co nepřichází ode Mne. Toto je věčná výsada. Tím, že nemá absolutní stav pozitivnosti ve svém relativním životě, tímto faktorem a faktorem potřeb být vynalézavá, kteréžto potřeby a schopnosti byly vštípeny do její relativní sentientní mysli, mohla velmi snadno přijít se všemi těmi existenčními otázkami, jež nakonec vedly k vynalezení, aktivaci, ustanovení a manifestaci negativního stavu se všemi jeho zly a nepravdami.

A to je vše, co se může odpovědět na Deziderovu první otázku. Pokračuj, Petře, a parafrázuj jeho druhou otázku.

Petr: Jeho druhá otázka je následující: *Autor TNR (míněno Ty, Pán Ježíš Kristus) prohlašuje, že On/Ona je Absolutní Pravda, Absolutní Pozitivnost a Absolutní Bytost. Na druhé straně všechny stvořené nebo pseudostvořené sentientní entity jsou relativními bytostmi, omezené ve svých schopnostech cokoli pochopit... Otázka zní: Je logicky možné, aby kdokoliv se svou omezenou schopností něco pochopit mohl rozpoznat, že Autor TNR je Absolutní: Absolutní Pravda, Neomezená Pozitivnost, Neomezená Moudrost atd.? Dle mého názoru jestliže pohlížím na něco, co je větší, než mé omezené vnímání může pojmut, pak nemohu rozeznat, zda to něco - mimo horizont mého vnímání - má nějaká omezení, nebo ne.* Konec druhé otázky.

Pán Ježíš Kristus: Také odpověď je plně odvoditelná ze všeho, co je obsaženo v Mém Novém zjevení. Dokonce i když struktura lidské mysli je taková, že je nejomezenější a nejvíce omezující v porovnání s kýmkoliv v Mém Stvoření, nicméně byla vybavena mnoha nástroji, které každému, kdo je náležitě a se správným úmyslem a motivací využívá, dávají přesvědčující pocit, že Pán Ježíš Kristus je Absolutní ve všech Svých Atributech, Rysech a Vlastnostech. Lidská mysl má takové duchovní a mentální schopnosti, jako jsou spolehnutí se, víra, důvěra a přesvědčení i jejich odvozeniny - logiku, rozum, racionalitu, inteligenci, deduktivní a induktivní schopnosti, analýzu a

syntézu a schopnost činit správná rozhodnutí založená na pozorování, vnitřních a vnějších zkušenostech a na mnoha jiných podobných faktorech. Největší nástroj z těchto všech, který je dostupný lidské mysli, je intuice. Prostřednictvím své intuice můžete velmi přesvědčivě dojít ke správnému závěru o této záležitosti. Toto jsou obecné schopnosti, které mohou být pro takový účel využity.

Vezměte si například následující fakta: Jestliže důkladně analyzujete svůj individuální a osobní život a pokud si v průběhu tohoto položíte otázky o zdroji lidského života obecně a svého života zvlášť, musíte nevyhnutelně dojít k závěru, že nejste zdrojem svého života. Nejste tím, kdo vám tento život dal. Nejste původcem žádného života. To, že dva lidé - vaši rodiče - byli ti, skrze něž jste se stali živými a žijícími, z nich logicky nedělá nejzazší zdroj a původce vašeho osobního a individualizovaného života, protože oni sami nebyli původci svého vlastního života. Můžete vystopovat jejich život veskrze zpět přes všechna pokolení a stále nebudete moci nalézt někoho nebo něco, co by mohlo být považováno za zdroj a původce sentientního života nebo jakéhokoliv života vůbec. Vznikl život jako nějaký druh náhodné kombinace částic určitého druhu kosmického guláše, který neobsahoval nic živého a žijícího? Dokonce i pokud byste mohli přesvědčivě předpokládat, že takový guláš, jak byl postulován vašimi biology, obsahuje nějaké druhy organického organismu, který by mohl iniciovat nějaké druhy životních forem, ze kterých se evolučním procesem vyvinuly vyšší formy života až po sentientní život, stále se budete muset ptát, kdo nebo co vložilo takový organismus do toho guláše. Vždyť to nemohlo vzejít z ničeho. Z ničeho může opět vzniknout jen nic. Toto je neoddiskutovatelný logický závěr.

Z těchto důvodů založených na skutečnosti, že nic relativní povahy by nemohlo být původcem a zdrojem života nebo mít nějakou schopnost produkovat život samo od sebe, samo sebou, samo ze sebe a samo o sobě, musí to mít nějaký zdroj původu. Ježto, logicky řečeno, tento zdroj původu nemůže být relativní, v tom případě musí být Absolutní. A nejenom to, ale logickým závěrem to musí být Absolutní Život Sám v Sobě, Sám Sebou, Sám od Sebe a Sám ze Sebe bez jakéhokoliv původního zdroje. Nemůže mít žádný původ, protože v tom případě by nebyl Absolutní. A toto je Absolutní Pravda. Kvůli faktu, že život jako takový je nejzákladnější událostí v multivesmíru a že multivesmír funguje a je možný fungováním života sentientních entit, které jsou nosiči takového života ve své relativní kondici k Absolutní; a protože je dobré žít a být na živu a být takovým není nic jiného než pozitivnost, může snadno dojít k závěru, že takový Absolutní Život je Absolutní Pozitivnost, Dobro, Láska, Moudrost atd. Ale nejen to, nýbrž na základě vašeho vlastního uvědomění si sebeuvědomění svého ‚já jsem kdo jsem‘, které vás činí sentientními, můžete dojít k nevyvratitelnému závěru, že tento Absolutní Původce a Zdroj Života je Absolutní Sentience a Jediný, Kdo je Absolutně Sebeuvědomělý Svého Vlastního Absolutního ‚JÁ JSEM KDO JSEM‘.

Druhý zdroj této znalosti je dle přímého zjevení z Absolutního Zdroje Života Samého/Samé. Tím, že všichni živí a žijící jsou relativní, a protože faktorem samotné relativity je jejich schopnost vědět omezená a velmi často nepřesvědčivá, Já, Pán Ježíš Kristus, během jejich historie vyplňuji tuto mezeru v jejich znalosti těchto důležitých duchovních záležitostí tím, že jim v tomto ohledu poskytuji příležitostné zjevení. Samozřejmě pro vědeckou mysl, která je zakořeněna ve vnějším nebo takzvaném

,objektivním' modu odvozování jakékoliv znalosti z pozorování, shromažďující vnější zkušenostní poznatky a data, analyzující tato data a experimentující s nimi způsobem početných opakování, je cokoli, co k nim přichází prostřednictvím takového zjevení, neplatným zdrojem vědomostí. Taková zjevení nemohou být předmětem ověření žádnými vědeckými nástroji, které jsou vědcům dostupné. Avšak ve skutečnosti, v pravé skutečnosti takových zjevení, jestliže přicházejí přímo od Pravého Mne, vždy mají nevyvratitelný zdravý rozum. Jak říkáš, Petře, cokoliv vám zjevují, dává perfektní smysl.

Řekněte mi po pravdě, je tu venku něco, co skutečně v těchto důležitých záležitostech dává smysl? Přemýšlejte o tom a uvidíte, že tomu tak není. A to je všechno, co se může říci o Deziderově druhé otázce. Zbytek závisí na něm a na jeho a číkoliv svobodné vůli a volbě přijmout nebo odmítnout tato fakta. Volba je jejich; takové jsou i následky. Můžeš, Petře, přistoupit k parafrázování Deziderovy třetí otázky.

Petr: Třetí otázka vlastně má tři dodatečné podotázky. Tady jsou: *Chápu, že před mojí inkarnací na planetu Nula byla dohoda mezi Pánem Ježíšem Kristem a mnou o všem, co bych měl nebo neměl dělat, a jak jednat, myslet, chovat se, mít vztah atd., pokud jsem na této planetě. Když jsem činil takovou dohodu, byl jsem v plné uvědomělé vědomosti - ve stavu své nejnítěrnější mysli - že Pán Ježíš Kristus je Absolutní Pravdou, a že proto by bylo pro mne nejlepší udělat to, co mi bylo doporučeno a s čím jsem souhlasil, že udělám a že takový budu. Potom se moje vědomá paměť o této dohodě vypnula a já byl uveden do stavu své externí mysli, a pak došlo k mé inkarnaci... Moje otázka zní: Proč jsem měl nebo jak jsem se mohl rozhodnout udělat takovou odporující věc, jako udělat cokoliv proti této dohodě nebo odchylně od jejího obsahu, abych hřešil a trpěl, jestliže můj souhlas byl dle mé svobodné vůle a volby? A dále: Kdo je odpovědný za uzavření mé paměti a uvedení mě do stavu mé externí mysli, vykonávající mnoho bláznivých a zlých věcí; a kdo je plně odpovědný za to, že si nemohu nic pamatovat správně... A ještě jedna: Je možné studováním Nového zjevení, pokud je to vůbec možné pro mne jako typického člověka, vzpomenout si nebo otevřít si během svého života na planetě Nula svoji paměť pro toto, takže bych poznal, jestli dohoda mezi Pánem Ježíšem Kristem a mnou byla skutečně učiněna a jaký byl přesně její obsah? Konec otázky a jejich podotázek.*

Pán Ježíš Kristus: Nejprve je tu nedorozumění týkající se záležitosti o dohodě. Předpokládá se, že se vám může stát něco, co nebylo součástí původní dohody nebo dalších dodatků, přídavek nebo modifikací té dohody - pokud byly nutné a potřebné - o kterých byla taktéž učiněna dohoda. Takže jestliže někdo dělá něco špatného nebo zlého (,hříšného') nebo prožívá nějaký druh utrpení nebo těžké časy nebo obtíže obecně, to vše bylo součástí dohody, aby se tím vším prošlo. Nic se nemůže stát nebo být, co by se z těch či oněch důvodů nedohodlo. Jinak by to bylo hrubým porušením jedincovy svobody volby učinit takovou dohodu a být přinucen k něčemu jinému, co není z původní nebo ani následné volby. V tomto smyslu neexistuje žádný rozpor mezi jakýmkoliv vaším současným chováním nebo po dobu vašeho chování, postoje, životního stylu nebo čehokoliv, co na planetě Nula máte, a původní dohodou a jejími možnými dodatky, modifikacemi a přídávky. A důvodem, proč jste souhlasili se vším, co se vám stalo a stane během vaší služební cesty na planetě Nula, bylo to, že důležité ponaučení pro všechny o povaze neživota, neboli o tom, jaký druh života si nikdy

nezvolit, daleko převažuje jakoukoliv bídu a utrpení, kterým můžete být vystaveni během této doby.

Zároveň, aby bylo vůbec možné projít skrze jakýkoliv typ zážitků, které nastávají na planetě Nula a které jsou ve většině případů negativní povahy, bylo nezbytné v tomto ohledu odstranit jakékoliv vzpomínky na články té dohody, aby se zachovala jejich pravost a původnost a aby se neporušovaly. Pokud byste měli mít tyto vzpomínky zachovány i po vaší inkarnaci na planetu Nula, s veškerým zapamatováním si znalosti pravého života pozitivního stavu, třebaže v jeho neúplné a neplné kondici, pak byste se za každou cenu vyhýbali děláním čehokoli, co by bylo v rozporu s přirozeností pozitivního stavu. V tom případě byste porušovali články naší dohody. Je nemožné udělat cokoliiv zlého nebo negativního, a tudíž poskytnout potřebné lekce o tom, co nevolit, jestliže máte všechny vzpomínky na pravý život pozitivního stavu a jestliže si uvědomujete, že jste souhlasili dělat bláznivé, hloupé, negativní, zlé nebo ‚hříšné‘ skutky v naprostém rozporu s čímkoliv, co je obsaženo v pozitivním stavu. S tím druhem znalosti nebo s těmito druhy vzpomínek byste ve svém poslání zcela selhali. Z tohoto pohledu můžete dojít k závěru, že odpovědnost za uzavření vaší paměti na tyto záležitosti ve všech jejich aspektech je plně vaše. Ve skutečnosti, abyste byli takovými, jakými jste souhlasili být, dokud žijete na planetě Nula, vy osobně jste ze své vlastní svobodné vůle a volby požádali, aby se vaše vzpomínky na všechno toto staly během vašeho pobytu na této planetě nedostupnými.

Aby se neporušila tato dohoda a současně aby se vám poskytla plná příležitost splnit všechno, na čem jste se dohodli, souhlasili jste také s tím nemít žádnou možnost nechat si jakýmkoliv prostředky, včetně prostředků Mého Nového zjevení obnovit tyto vzpomínky a také paměť toho, že to byla dohoda mezi Mnou a vámi. Kdybyste to věděli nebo měli takové vzpomínky, nutilo by vás to dělat vědomě to, co se má dělat dle vaší vlastní svobodné vůle a volby v rozpoložení vašeho života na planetě Nula. Aby měl lidský neživot alespoň nějaký smysl, bylo nezbytné ve vás vytvořit dojem, že cokoliiv děláte nebo neděláte, je z vaší vlastní volby. Kdybyste si měli pamatovat, že to bylo na základě vaší předchozí dohody, faktor volby by se anuloval a zůstaly by pouze donucovací faktory. Jestliže se za těchto podmínek udělá něco jen proto, že v této věci nemáte žádnou volbu (z pozice vaší externí mysli), nemůže nastat žádné pravé poučení. Protože ne-život lidských tvorů spočívá v zevnějšnostech a v jejich vnější mysli, musí existovat vědomí, že cokoliiv se u nich děje na planetě Nula, je hluboce zakořeněno v povaze samotného tohoto života, a nikoliv kvůli jakési dohodě, aby se tím vším prošlo. Jedině za těchto okolností může nastat opravdové poučení. Takže kvůli všemu výše uvedenému mohou být vaše vzpomínky otevřeny jen poté, co opustíte planetu Nula. A to je vše, co se musí odpovědět na Deziderovu třetí otázku. Pokračuj, Petře, a parafrázuj Deziderovu čtvrtou otázku.

Petr: Tady je: *Na moji otázku uvedenou v Dialogu 133. Pán Ježíš Kristus řekl, že kdyby mi, pokud jsem typickým člověkem na planetě Nula, poskytl krok za krokem nějaký druh zkušenostního prokázání nebo důkazu - že On/Ona je tím, za koho se považuje, bylo by to vnucující, protože bych neměl žádnou jinou volbu, než tomu slepě věřit. On/Ona mi slíbil, že tak učiní po mém odchodu z planety Nula a po mém vzkříšení v duchovním světě. Moje otázka je: Jaký je rozdíl mezi těmito dvěma situacemi?*

Pán Ježíš Kristus: Tato otázka nebere v úvahu nejdůležitější faktory, se kterými bylo lidskému ne-životu dovoleno, aby byl zfabrikován. Zmínili jsme se o těchto faktorech již několikrát dříve. Jak si pamatujete, lidský život (ne-život) není konečná volba sama v sobě a sama sebou. Namísto toho je to přechodná a dočasná událost za účelem ilustrace a demonstrace toho, co nevolit, jak nebýt, jak se nechovat, jak nejednat, jaký vztah nemít, jak neodůvodňovat, jak nefilozofovat, jak nebýt logickým, jak nemilovat, jak se nemilovat, jak nedělat cokoli, jak neuctívat, jak nepojímat přirozenost Stvořitele nebo Moji Pravou Přirozenost a všechna ostatní početná ‚jak ne-‘. Pokud je něco této povahy k ilustraci a demonstraci, nemůže se poskytnout žádný vnější důkaz nebo doklad o tom, kdo jsem, protože v tom případě by lidé byli v této přechodné a dočasné situaci uzamčení. Tímto by se nacházeli v tom, že vykonali konečnou volbu být takovými, jakými jsou, bez jakékoliv možnosti být spaseni ze své modality neživota. Koneckonců Já jsem přišel a dokázal jim bez stínu pochybností, že JSEM KDOŽ JSEM, a samotným faktorem takového důkazu a dokladu je tedy jejich ne-život pravým životem a kvůli tomu je to život konečné volby bez jakékoliv možnosti nebo dokonce potřeby změnit cokoli, co má tuto povahu. Jinými slovy takovým důkazem a prokázáním bych zrušil ilustrativní a demonstrativní povahu lidského ne-života a obrátil bych ho v trvalou kondici bez jakékoliv možnosti jeho ukončení. Kdyby se toto stalo, negativní stav a jeho lidský ne-život by nikdy nemohl být eliminován a musel by zůstat navždy. V tom případě by nemohla dosáhnout plodnosti taktéž ani plnost a kompletnost pozitivního stavu. Jednoduše řečeno, každý by byl navždy uzamčen v současně existující kondici. Tímto by tento cyklus času/stavu/procesu nemohl být nikdy uzavřen a ani nový otevřen.

Zcela jiná situace je, jakmile kdokoliv z lidského ne-života opustí planetu Nula. V okamžiku jejich odchodu se ilustrativní a demonstrativní fáze jejich osobních a individualizovaných životů ukončí nadobro a navždy. Po jejich příchodu do duchovního světa jsou uvedeni do pozice, v jaké provedou konečnou volbu - pomocí své vlastní svobodné vůle a svobodné volby (nezapomeňte, že během jejich pobytu na planetě Nula volby byla nemít žádnou jinou volbu, než jakou mohl dočasně zvolený lidský ne-život nabídnout!). Za těchto podmínek by nemohly být na místě žádné vnucující faktory. Proto předvedením takového důkazu nebo dokladu o tom, Kdo jsem, již není vnucující, ale je to učiněno na základě svobodné vůle a svobodné volby každého. Opakuje se znovu: Volbou v průběhu lidského ne-života je nemít svobodnou vůli ani svobodnou volbu. Poskytnout vnější důkaz a doklad o tom, , Kdo jsem za podmínek lidského neživota žádné svobody a žádné volby, znamená na věčnost potvrdit platnost jejich nesvobodné kondice bez možnosti volby. Toto je jeden z hlavních důvodů, proč by bylo škodlivé pro všechny, nejen pro lidi, kdybych poskytl takový vnější důkaz nebo doložení. Nic víc nemůže být o této záležitosti řečeno. Jestliže tato fakta nejsou schopna přesvědčit kohokoliv o potřebě této situace, potom ho nepřesvědčí ani nic jiného - nehledě na to, co kdo říká.

V tomto bodě, Petře, bych doporučoval pro dnešek skončit, abys mohl tak zaslouženě odpočívat.

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Petr: Učiním tak. A velmi Ti děkuji za tvou ochotu znovu opakovat všechny tyto otázky, navzdory skutečnosti, že již předtím byly mnohokrát vysvětleny ve Tvém Novém zjevení.

Pán Ježíš Kristus: Nuže, Petře, vzato v úvahu, že jste koneckonců lidé, je to nezbytné učinit. Jdi v pokoji.

Dialog stý padesátý

12. června 2000

Petr: Dnes ráno jsem značně znepokojen a zmaten ohledně možného nesouladu, rozporu a protirečení mezi něčím, co bylo prohlášeno v Dialogu 144. a v některých nedávných dialozích, jakož i ve všech knihách Nového zjevení. Jsem téměř v panické úrovni. V tom dialogu, jak vykládáš pravý duchovní význam 4. verše 6. kapitoly Geneze, s odkazem na slova ‚ode dávna‘ prohlašuješ, že pseudotvůrci byli původně stvořeni předtím, než se uskutečnilo vlastní stvoření Stvoření z jeho stavu do jeho procesu. Ale všechno v Novém zjevení ukazuje, že myšlenka vynalezení nebo fabrikace, aktivace, ustanovení a manifestace neživota negativního stavu s následnou myšlenkou fabrikace typického lidského neživota se zrodila ve vnější-fyzické dimenzi. Jak uvedeš v soulad tuto diskrepanci nebo dokonce rozpor? Vždyť pokud byli pseudotvůrci stvořeni v takzvaném období předstvoření, nemohli být umístěni v externě-fyzické dimenzi, protože to ještě nebyla ve svém stavu a procesu. Samozřejmě předtím, než to vyjasníš mé mysli zamlžené touto rušivou záležitostí, možná bys rád hovořil o něčem jiném.

Pán Ježíš Kristus: V tomto bodě bych dal přednost probrání tématu, které jsi nastolil, Petře. Poté budeme hovořit o něčem jiném. Je důležité, že jsi v tomto okamžiku upozornil na výše zmíněný možný nesoulad. Dovol, abych ti něco řekl: Nebylo náhodou, že když jsi včera otevíral druhý svazek Dialogů. První stránkou, kterou jsi otevřel, byla ta v Dialogu 144. jedna, která se zabývala záležitostmi pseudotvůrců. Jak víte, nic není náhodou. Toto je obzvláště pravda, když se zabýváme záležitostmi uvedenými v Novém zjevení. Jak víte, nedávno jsme silně zdůrazňovali potřebu všech druhů přehodnocování, lepšího formulování, předefinování, odlišného chápání atd. všech běžných či méně běžných duchovních představ, termínů, idejí, slov atd. Tato potřeba je svázána s ukončením současné fáze probíhajícího posunu a otevřením nové. Jedním z důvodů, proč bylo nezbytné učinit takové zdánlivě rozporuplné nebo protirečící si prohlášení, jak bylo zmíněno výše, bylo to, abyste se všichni naučili přemýšlet duchovně, a ne způsobem, jaký je dostupný vaší vnější lidské mysli.

Tato záležitost má několik bodů. Z pozice vaší vnější lidské mysli je potřeba nahradit slovo ‚stvořený‘ slovem ‚pojatý‘. Tudíž stvoření pseudotvůrců bylo počato během stavu předstvoření. V procesu stvoření Stvoření se toto početí promítlo do konkrétní manifestace na úrovni externě fyzické dimenze. Avšak z pozice skutečného nastávání, jak se pojímá a vnímá v duchovním stavu, neexistuje mezi těmito dvěma slovy/stavy žádný rozdíl, protože ve stejném stavu, ve kterém nastává toto pojetí, nastává také jeho stvoření. Zde tu opět máme záležitost objektivního a subjektivního způsobu vnímání a chápání jakéhokoliv procesu. V objektivní modalitě všechno nastává. V subjektivní modalitě všechno probíhá. Zatímco stav nastávání je simultánní, synchronní a diskrétní, proces probíhání je kontinuální, sekvenční a precedenční. Nezapomeňte prosím, že stvoření Mého Stvoření se nekoná v čase a prostoru. Jak si pamatujete z Velké knihy a také ze Swedenborgových spisů, čas a prostor se zavádějí

na samém konci stvoření externě-fyzické dimenze. Nejsou tavebními bloky Stvoření. Ve skutečnosti jsou jeho výsledkem jen na jedné úrovni. Avšak, jak ukázal Albert Einstein, dokonce i na vaší úrovni čas a prostor ve skutečnosti neexistují. Je to jen vaše subjektivní vnímání, které je dělá objektivními, jako by existovaly vně vašeho subjektivního vnímání a rozlišování.

Vzhledem k těmto skutečnostem, jestliže stvoření neprobíhá v čase ani prostoru, a tudíž se děje v objektivní nečasové a neprostorové modalitě, v tom případě výskyt něčeho a postupování něčeho se děje simultánně. Z toho důvodu pojmout něco a stvořit něco se také děje simultánně. Je v samé povaze Absolutního, že pokud Absolutní něco pojímá, faktorem samotného pojetí, to něco je stvořeno. To, že je následně promítnuto do procesu probíhání, mu dává pocit umístění někde a někdy. V předvídavosti potřeby vynalezení a aktivování neživota negativního stavu a později lidského neživota bylo nutné pojmout myšlenku pseudotvůrců ve stavu předstvoření, aby proces posunu Stvoření z jeho stavu do jeho procesu (vlastní stvoření Mého Stvoření) vzal tento faktor v úvahu. Avšak, protože nastávání pojetí pseudotvůrců bylo ve stejném stavu (slova ‚ve stejném čase‘ dopadají na vaši vnější vědomou mysl), samotný stav jejich stvoření se z pozice časo-prostorového kontinua, které je neschopné pojmově chápat, že jeden stav nastává v tomtéž okamžiku jako ten druhý (čímž se míní, že stav pojmoutí je tentýž stav jako stav stvoření), jeví, jako by přišli do svého jsoucna a bytí předtím, než byla skutečně stvořena vlastní externě-fyzická dimenze. Zatímco ve skutečnosti je realita této situace taková, že vlastní nastávání pseudotvůrců bylo promítnuto ze stavu předstvoření do jeho procesu ve stejném čase, jako se objevila externě-fyzická dimenze.

Toto pojetí je velmi obtížné vysvětlit vaší lidské mysli. Proto aby se předešlo dalšímu zmatení, nejlepší způsob porozumění této záležitosti je, že se v případě pseudotvůrců termín ‚stvoření‘ nahradí vyjádřením, že byli pojati ve stavu předstvoření s následnou projekcí do jejich aktuálního stvoření na externě-fyzické úrovni. Tudíž můžete interpretovat slova, že jsou ‚ode dávna‘, jako že jsou úplně prvními a zpočátku jedinými, kdož obývali externě fyzickou dimenzi Mého Stvoření. Jak si pamatujete, byli umístěni do zahrady Eden. Jednou z duchovních souvztažností zahrady Eden byl soubor největšího poznání a moudrosti, kterým byli pseudotvůrci vybaveni (samozřejmě v té době/stavu ještě nebyli nazýváni pseudotvůrci. Namísto toho se jako kdokoliv jiný v té době/stavu nazývali synové Boží). Jiná důležitá významná duchovní souvztažnost zahrady Eden je být externě fyzickou dimenzí Stvoření. Celá externě fyzická dimenze je každým v jiných dimenzích pojímána a vnímána jako nejkrásnější zahrada Stvoření. Třetí významnou souvztažností zahrady Eden je, že je jako obalující pokožka Stvoření, která drží pohromadě všechno, z čeho se Stvoření skládá. V tomto smyslu je zřejmé, že její umístění je nejvíce externí. Do této nejvíce externí pozice byli pseudotvůrci promítnuti následně po jejich pojmoutí ve stavu předstvoření. Slovo ‚následně‘ je ovšem termín, který lze přičítat jen subjektivnímu modu. V objektivním modu jsou slova, která by měla být použita: ‚jak nastávají při početí‘. Můžete rozpoznat hluboký rozdíl mezi těmito dvěma způsoby? Můžete také vidět, jak jedno slovo má ve své duchovní souvislosti mnohonásobné souvztažnostní významy, jak se dá vidět například v případě zahrady Eden.

Petr: Ano, já to chápu, cítím, ale na mou externí lidskou mysl to je skutečně obtížný koncept. Avšak svojí intuicí jsem schopný plně pochopit, o čem hovoříš.

Pán Ježíš Kristus: Je tomu tak, Petře. Je tu ještě jeden bod k tomuto celému zmatu, který je obtížné pojmenovat, ale který skutečně nastal. Jak si pamatujete, na externě fyzické úrovni měly určité existenční otázky vstoupit do sentientní mysli nacházející se na té úrovni. Faktorem jim předcházejících energií (jak si pamatujete, každou událost předtím, než se odehraje nebo nastane, předcházejí její specifické energie) a faktorem šíření těchto energií po celém Stvoření si všechny sentientní entity uvědomily, že bude položen nějaký druh neobvyklých otázek. Také vzpomínáte, že vám v jednom z předcházejících dialogů bylo řečeno, že se jistá skupina sentientních entit dobrovolně podjala nejen položit tyto otázky jménem všech předtím, než by ty otázky skutečně vstoupily do jejich myslí, ale na ně všechny opatřit všechny ty nejhmatatelnější, konkrétní, faktické a věčně přesvědčivé odpovědi. Tato skupina sentientních entit se později nazývala pseudotvůrci. Z koho nebo jakých druhů sentientních entit se tato velmi speciální skupina skládala? Skládala se ze zvláštních představitelů ze všech úrovní předstvoření a Stvoření, aby žádná z těchto úrovní nebyla vynechána tím, že by nebyla reprezentována v tomto důležitém experimentu kladení otázek a poskytování náležitých a správných odpovědí na ně, jež by uspokojily všechny na všech úrovních jejich umístění.

Jestliže se podíváte na faktor tohoto jednotlivého zastoupení, které nevynechalo zastoupení a účast nikoho (ze všech ostatních dimenzí a jejich různých úrovní). Ti členové té skupiny, kteří byli stvořeni ve stavu předstvoření, se taktéž později nazvou pseudotvůrci. V tomto smyslu se také nazývali ‚ode dávna‘ a ‚věhlasní‘. Toto je jeden z hlavních důvodů, kromě toho, co bylo naznačeno výše, proč jsme v Dialogu 144. hovořili o pseudotvůrcích, že byli stvořeni ve stavu předstvoření. Avšak tento fakt nijak neznamená, že to byli oni nebo kdokoliv jiný na ostatních úrovních Stvoření, kdo přišli s nápadem kladení těch druhů otázek. Jak se zmínilo v jednom z nedávných dialogů, pouze registrovali energie, které předcházely výskytu těch otázek v sentientních myslích těch, kteří byli umístěni na externě fyzické úrovni. Jak víte, z takových energií je možné vyčíst obsah a povahu otázek, které měly být položeny. Tím, že si uvědomili, jak rozhodující a životně důležité tyto otázky byly, a jak dokonce ještě více rozhodujícími a životně důležitějšími se stanou jejich odpovědi pro užitek všech ve Stvoření a pro možnost ustanovení plnosti a kompletnosti pravého života pozitivního stavu, někteří představitelé z každé úrovně se rozhodli účastnit se v celém tomto procesu. Toto je dalším zdrojem toho, jak termín ‚padlí andělé‘ vešel do slovníku lidí. Jestliže znáte pravdu o této záležitosti, je správné nazývat je ‚padlí andělé‘? Opravdu spadli? Samozřejmě, dokonce i kdyby bylo správné je nazývat ‚padlými anděly‘, stále by to znamenalo, že se mohou postavit. Koneckonců jediná pozice, ze které můžete skutečně spadnout, je, když stojíte. Padání logicky neznamená, že se můžete postavit. Jestliže byste nestáli, nemohli byste ani upadnout. Pokud spadnete, tím, že jdete dolů, jste také schopni se vrátit nahoru.

Ale v tomto důležitém případě slova ‚padlí andělé‘, jak se všemi pojímají a vzhledem k faktům zjeveným výše a dříve, nejsou používána oprávněně. Pokud má někdo status dobrovolně konajícího něco tak důležitého, jako je to, o čem jsme hovořili v celém Mém

Novém zjevení, ten někdo se nemůže nazývat padlým nebo se nemůže považovat za padlého anděla. Oprávněně by se měli nazývat anděly, kteří se dobrovolně rozhodli dočasně a přechodně sestoupit ze svých předchozích pozic a fungovat a poskytnout všechno možné a životně důležité, co je potřebné pro věčnou aktivaci plnosti a kompletnosti pravého života pozitivního stavu. Tento úhel pohledu vám nyní dává zcela odlišnou perspektivu, než kterou jste byli krmeni všemi těmi takzvanými svatými knihami, které se věnují těmto záležitostem. Můžete jasně vidět, jak chybné byly. Tento pohled by mohl být, jak bylo vysvětleno v Mém Novém zjevení, jedním z nejvíce překvapivých a nejobtížnějších pro přijetí, dokonce i pro vás, Mé pravé představitele na planetě Nula. Jestliže jste celý váš vědomý život na planetě Nula byli napájeni zcela opačnými pohledy, propíraly se vám mozky, abyste uvěřili a přijali něco zcela odlišného, není vůbec jednoduché odmítnout všechno to, co se vám říkalo a co jste se učili, a přepnout na něco, co jde proti všemu, co každý přijímá a považuje to za jedinou pravdu.

Takže, ve světle těchto faktů, dobrovolně souhlasit dělat a prožít něco, dokonce i když to něco je zcela opačné ke všemu, co jste měli, a k tomu, jací jste byli, se nemůže považovat za úpadek. Namísto toho, z naší pozice nebo z pravého duchovního pohledu, to je přechodná a dočasná regrese v zájmu všech a jménem všech, aby jednou a provždy, až tato situace skončí, nikdo nikde a nikdy nebyl sužován nejistotami své relativní kondice a otázkami existenčního významu. Až budou mít k dispozici všechny nezbytné odpovědi, nebude jim třeba spotřebovat značnou část svých hodnotných energií na něco, co souvisí s jejich odpověďmi.

V této konotaci je rozhodující otázka relativity všech sentientních entit. To nás vrací k otázce položené Deziderem o tom, jak bylo pro někoho možné přijít s tak negativní myšlenkou v rozpoložení jejich ryzí pozitivnosti a dobroty. Vyznívá to, jako by každý byl perfektní ve svém stavu a kondici. Avšak nikdy tomu tak nebylo. Hovoříme zde o jejich **relativní** ryzí a perfektní pozitivitě a dobrotě. Co znamená slovo ‚relativní‘ v této konotaci? Dokonce i když se prožíváte jako nacházející se v ryzím a perfektním stavu pozitivnosti a dobroty, vaše prožívání je stále relativní. Znamená to, že neobsahuje všechny absolutní možnosti, volby, změny, znalosti a cokoli jiné. Tudíž v tomto smyslu vaše relativní kondice vždy něco postrádá. Tento nedostatek se může považovat za jeden z mnoha motivačních, úmyslných a tvořivých hnacích sil pro vyhledávání nebo pátrání po něčem novém a odlišném, aby se kompenzoval tento nedostatek. V podstatě to můžete pojímat jako potřebu pro neustálý duchovní rozvoj, změnu, přizpůsobení a úpravu.

Takže, když jste v pozici potřeby pátrat po něčem, co postrádáte, v procesu vašeho prozkoumávání toho, co postrádáte a jak napravit tento nedostatek, můžete objevit, že postrádáte jistý typ zkušeností. Předpokládejte nyní, že vás napadne myšlenka (a s největší pravděpodobností se tomu tak v procesu vašeho hledání a průzkumu stane), která vám řekne, že máte právo a výsadu odmítnout Mne jako jediný zdroj vašeho života. Jak prozkoumáváte obsah té ideje, v procesu vašeho průzkumu objevíte něco, co vám řekne, že nemáte absolutně žádnou zkušenost s tím, jaké jsou důsledky, následky a výsledky, pokud se taková idea vyzkouší a během toho se stane svojí vlastní aktualizovanou a realizovanou skutečností. Nyní s jistotou víte, že v tomto ohledu

postrádáte velmi důležitou zkušenost, což je následek vašeho bytí relativními. Aby se vyhnulo tomuto konkrétnímu aspektu vaší relativity, samotnou povahou vaší individuální skladby a skladby všech sentientních entit, musíte s tímto nedostatkem něco udělat. A logicky řečeno, jediná věc, kterou můžete ve své relativní kondici udělat, je experimentovat s tou ideou dočasným a přechodným posunem k něčemu nebo podrobením se něčemu - dokud experiment potrvá a nedostatek této konkrétní zkušenosti nebude eliminován - zcela novému a odlišnému, jehož odlišnost ve všech aspektech a manifestacích nemá nic společného s ničím, co jste předtím prožívali nebo měli; ale co je v plném souladu s obsahem zmíněné ideje.

Toto je jediná logická odpověď na Deziderovu otázku, jak je možné přijít s něčím takovým v takzvané čistotě positivity a dobroty. Jak vidíte z logiky výše uvedeného pojednání, ve skutečnosti bylo velmi snadné tak učinit. Známe-li zvědavou, vynalézavou, tvořivou a stále pátrající strukturu a povahu sentientní mysli obecně, bylo by velmi překvapující, kdyby nepřišla s něčím této povahy. Tím, že mám absolutní předvídavost, že tomu tak bude, a že Absolutně vím, že neexistovaly nebo nebyly možné žádné jiné podmínky, za kterých by stvoření Mého Stvoření a všech jeho sentientních entit mohlo nastat nebo dojít ke své nejžádoucnější plodnosti, bylo nevyhnutelné povolit všemu, co souvisí s neživotem negativního stavu a lidským neživotem, aby se událo tak, jak se to projevuje během současného cyklu času/stavu/procesu.

Ale co příští cyklus času/stavu/procesu, kdy pozitivní stav bude ve stavu, procesu a kondici své kompletnosti a plnosti? Bude tu stále rozpoložení sentientní mysli, ve kterém by pokračoval nedostatek vůbec něčeho? Jak můžete posoudit tu situaci, když jste v plnosti a kompletnosti něčeho; v tomto případě pozitivního stavu? Znamená to, že relativita sentientních entit bude přerušena? Je něco takové povahy možné? Mohou se po právu stát absolutními? Absolutně ne! Aby byli absolutními, museli by být nestvoření a věční od věčnosti. Ač jsou nesmrtelní, jejich věčné pokračování je pouze jednosměrné - te stavu/času, kdy byli stvořeni, směrem dopředu do věčnosti. Takže jejich věčnost je ‚k‘, ale ne ‚od‘. Toto vyžaduje jejich relativní kondice. Jak za těchto okolností rozumí tomu být v plnosti a kompletnosti pozitivního stavu? A jak se to porovnává se současným stavem neplnosti a nekompletnosti?

Za současně existujících podmínek se uplatňuje mnoho omezení, limitů, bezpečnostních opatření a podobných tíživých faktorů. Některé znalosti, zkušenosti, kondice, stavy a procesy nejsou vůbec dostupné z nějakých bezpečnostních důvodů a kvůli všem sentientním entitám samotným - aby se nechtěně neuzavřely v jednom stavu nebo kondici, neschopné ji na věčnost zrušit. Všechny tyto situace a požadavky budou kompletně zrušeny v příštím cyklu času/stavu/procesu. Tudíž v něm budou existovat nekončící, na překážky nenarážející a neomezené možnosti pro věčný průzkum a hledání, aby tak vyplnily jakékoliv mezery, které by existovaly z nedostatku něčeho v důsledku jejich relativity. Stále budou relativní; ale nyní nebudou muset plýtvat svými energiemi na průzkum a prožívání něčeho, co souvisí s výše uvedenou ideou, což dalo popud k tomu, aby se neživot negativního stavu a lidský neživot zfabrikoval, aktivoval, ustanovil a manifestoval. Již nebudou postrádat tento druh zkušenosti. A protože všechny zkušenosti související s touto záležitostí

budou uchovány v universalitě všeho, nebude existovat potřeba znovu a znovu to opakovat.

Vzpomínáte si, co jsme odpověděli na otázku Borise Belly ohledně této záležitosti? Protože všechny sentientní entity budou pokračovat v bytí relativními na věčnost, třebaže ve velmi odlišném a menším stupni, budou mít potřebu doplňovat svoji relativitu s neustálým nabýváním nových a odlišných znalostí. Kdykoliv přijdou s nějakou ideou nebo otázkou na cokoliv, než ji vyzkoušejí, budou pátrat v universalitě-všeho, aby určily, zdali jejich otázka již nebyla zodpovězena. Pokud přijde na mysl kohokoliv jakákoliv otázka o možnosti jakéhokoliv typu života jiného, než je pravý život plnosti a kompletnosti pozitivního stavu, než se taková otázka rozšíří ke všem ostatním, tazatel bude nasměrován do universalitě-všeho, kde budou jeho otázky v tomto ohledu k jeho plné a kompletní spokojenosti plně, vyčerpávajícím způsobem zodpovězeny. Takže na věčnost nebude existovat žádná potřeba reaktivovat neživot negativního stavu a lidský neživot. Ale to je také důvod, proč čas od času budou mít všechny dřívější sentientní entity z důvodu své relativity potřebu si připomenout, co se stalo a jaké to bylo během předchozího cyklu, ve kterém paralelně existoval neživot negativního stavu a lidský neživot s pravým životem pozitivního stavu. Třebaže v nekompletní a neplné kondici. **Takové připomínky, když by byly nutné a nezbytné, by se konaly jen a jen uvnitř hranic universalitě-všeho, aby nikdo jiný nebyl takovými připomínkami rušen.** Na druhé straně nově stvořené sentientní entity tím, že budou také relativní, faktorem své relativity by byly náchylné klást otázky, týkající se možnosti jakéhokoliv jiného typu života (neživota). Podle jim patřícího práva a potřeby budou nasměrovány také do universalitě-všeho, kde budou moci poznat, co se stalo v tom záhadném a podivném cyklu, který předcházel cyklu jejich; takže svojí potřebou zažít nebo poznat ze svých vlastních osobních a individualizovaných důvodů cokoliv této povahy nebudou nikomu rušit klid na duši.

Díváme-li se na záležitost potřeby vynalézt, zfabrikovat, aktivovat, ustanovit a manifestovat neživot negativního stavu a jeho lidský neživot z náležité duchovní perspektivy, bez ohledu na to, jak hrozné, děsné, ohavné, opovržením hodné, odporné, nechutné, bláznivé a šílené jsou ve všech svých aspektech a manifestacích, se stává zřejmým, že to nebyla tak hrozná věc povolit, aby se něco takového událo. Relativita kondice každého jedince vyžaduje prožití mnoha věcí, aby se zmenšil jeho nedostatek takových zkušeností a znalostí. Jinak by bylo jednoduché z relativity jejich kondice se nalézt ve stavu nepřestávajícího zoufalství z toho, že nejsou schopni poznat a zažít to či ono. Aby se čemukoliv takové povahy zabránilo, je povoleno prožívání nebo bytí mnoha věcí, které lidské vědomé mysli nedávají příliš smyslu. A nejenom to, ale tím, že jsou ohromeni tolika negativními a zlými zkušenostmi, které se dějí na jejich planetě každou vteřinu, se ptají, proč Bůh dovolil, nebo dokonce způsobil, aby se něco takového dělo. V mnoha případech kvůli tomu mnoho z nich odmítá, že Bůh vůbec existuje.

Pro omezenou a omezující lidskou mysl je extrémně obtížné pochopit, že všechno negativní a zlé povahy z jejich osobních a individuálních zážitků, jakož i kolektivních zážitků celého lidstva a v celé jeho historii (a pramálo vědí, co je a do jaké míry se to v tomto ohledu prožívá v jiných oblastech zóny vymístění a všech jejích peklech), velmi

významně a podstatně velmi přispívá k omezení nedostatku zakotveného v kondici jejich relativity. A nejen to, ale z toho důvodu si ze své vlastní svobodné vůle a volby zvolili mít takové zkušenosti. Pravost a autentičnost takových zážitků od nich také vyžadovala souhlasit s tím, že nebudou mít žádné vzpomínky na to, že tomu tak je. Jedině prostřednictvím Mého Nového zjevení a žádnými jinými prostředky se tato důležitá znalost stala dostupná všem - ať už na vědomé, nebo nevědomé úrovni. Pro každého v pozitivním stavu, pro mnoho v negativním stavu a pro vás, Mé pravé představitele na planetě Nula, kteří čtou tato slova, je dostupná na vědomé úrovni. Pro valnou většinu lidstva a mnoho jiných v pseudoříši negativního stavu je dostupná na nevědomé úrovni.

Jak vám bylo předtím mnohokrát naznačeno, čím blíže přicházíme ke konci tohoto experimentu s výše uvedenou ideou, která umožnila neživotu negativního stavu a lidskému neživotu mít příležitost manifestovat veškerou jejich přirozenost, tím více záhad a poznatků o všech těchto faktorech se prostřednictvím Mého Nového zjevení stává dostupným pro všechny. Pro lidi bude dostupnost Nového zjevení a znalost toho, co obsahuje o skutečnosti jejich neživota a neživota negativního stavu obecně, dokonce i když je to na jejich nevědomé úrovni, sloužit jako základ, na kterém budou skutečné pohřbené vzpomínky na všechny tyto věci otevřeny a učiněny pro ně dostupnými. To, že mají takové znalosti, zmírní možný fatální šok z rozpomenutí se na všechna tato fakta. Ale také jim to vyjasní, proč si vůbec zvolili to, čím prošli během svého individuálního a osobního života na planetě Nula nebo v jakémkoliv jiném stavu a kondici říše negativního stavu. Jak víte, mnozí z vás, dokonce i Mých pravých představitelů, zpochybňuje moudrost svého rozhodnutí být ve vaší současné situaci a pozici tím, že se ptáte sami sebe, proč jste souhlasili se vším, co má takovou zahrávající, hroznou a opovrženímhodnou povahu, čím jste prošli na vaší služební cestě na planetě Nula nebo kdekoli jinde. V okamžiku vašeho odvolání vám všechno dá perfektní smysl, proč jste s něčím takovým souhlasili. A jedné věci vás mohu ujistit. I kdyby pro vás z vaší současné pozice a stavu bylo totálně nepřijatelné připustit, že jste mohli s tím vším souhlasit, nicméně budete si pochvalovat své moudré rozhodnutí a volbu prožít všechno to, co jste prožili a co prožijete v lidském neživotě nebo kdekoli jinde. A nejen to, ale budete Mi velice a hluboce vděční za to, že jsem vám dovolil projít vašimi osobními a individuálními zážitky.

Proč v této době hovoříme o záležitosti utrpení a o všem výše uvedeném? Jak víte, dospěli jsme do okamžiku, kdy se právě teď, během zaznamenávání tohoto konkrétního dialogu, odehrává uzavírání této fáze probíhajícího posunu. Tento okamžik od vás ještě více než kdy předtím vyžaduje uvědomit si, že je pro vás potřebné a nezbytné, abyste prošli jakoukoli nebo nalézali se v jakékoli situaci, pozici, kondici anebo čemkoli, co prožíváte nebo v čem se nacházíte, nezáleží, jak hnusné a bídné to je. Moudrost vaší situace od vás vyžaduje plné přijetí vaší kondice ve vší skromnosti, poníženosti a pokoře, bez stěžování a nadávání (promiňte Mi ten výraz!) na to a bez bédování, nebo strachování se, zdrcenosti nebo sklíčenosti z toho. Jste tam, kde máte být, prožíváte to, co máte prožívat. Nic odlišného nebo lepšího či horšího (v některých případech) by pro vás během této doby nebo jakékoli doby vaší přítomnosti na planetě Nula nebylo správné a vhodné mít nebo prožívat. Tím, že plně a jednoznačně přijmete svoji situaci a pozici, rozpoznáním, že být v ní v každém okamžiku vašeho bytí na

planetě Nula nebo kdekoliv jinde je pro vás to nejlepší, i když se vám na vědomé úrovni zdá, že je to ta nejmizernější a utrpení způsobující kondice, demonstrujete a ilustrujete všem, jak být a jaké to je být Mým pravým představitelem a členem Mého pozitivního stavu. Je to znakem velké vypěstlosti, moudrosti a pokročilé duchovní úrovně být schopen rozpoznat a přijmout tato fakta a žít podle jejich významu a obsahu.

Neživot na planetě Nula můžete vy, Moji praví otevření i skrytí představitelé, považovat za moderní typ mučednictví. Už jsme zmínili tento fakt v jednom z předchozích dialogů. Pravý mučedník ze skutečných duchovních příčin je ten, kdo plně přijímá bez jakýchkoliv postranních úmyslů, bez jakýchkoliv stížností kvůli ponaučení všech svoji situaci a kondici s plným pochopením, že je to správné prožít a že je to potřebné z nějakých důležitých duchovních důvodů, dokonce i když nemá sebemenší představu nebo znalost toho, jaké jsou tyto důvody a proč je ve stavu a kondici, ve které je v každém jednotlivém momentu svého individuálního a osobního života. Není lehká věc být schopen rozpoznat a přijmout fakt, že dokonce i ta zdánlivě nejnesmyslnější událost, dokonce ta nejkrutější příhoda a zkušenost, dokonce i něco, co by se podle všech znaků svého výskytu nemělo stát, ale nicméně se to vše děje, nastává nebo se odehrává z nějakého velmi dobrého důvodu. A potřebný dopad, který to má na všechny a všechno, dokonce i když není rozpoznatelný na vaší vědomé nebo jakékoliv jiné úrovni, daleko převažuje to, jak se to jeví být a jak se to jeví ve své manifestaci.

Současná duchovní kondice v průběhu svého odhalení nyní vyžaduje od všech z vás, abyste si byli nejen vědomi tohoto uspořádání, ale abyste byli aktivně zapojeni do změny svého postoje a chování ohledně všeho, co se děje jak okolo vás, tak i s vámi osobně a individuálně. Jestliže někteří z vás do nynějška mohli zpochybňovat moudrost jistých věcí, kterým jste svědky na planetě Nula, jakož i ve svých osobních a individuálních životech; jestliže mnoho věcí nebo většina věcí nepřátelské a pochybné povahy vaší lidské mysli nedává žádný smysl, potom se vám v této době důrazně radí pokud možno co nejdříve přehodnotit svůj postoj v tomto nebo jakémkoliv jiném ohledu a naučit se dívat na všechno z náležité duchovní perspektivy rozpoznáváním a přijímáním skutečnosti, že pokud se věci dějí tak, jak se dějí, je potřebné, aby se staly tímto, a ne jiným způsobem. Jakýkoliv jiný způsob, dokonce i kdyby se zdál pozitivní a dobrý z pozice vašeho vnějšího pozorování, by ve svých výsledcích a důsledcích z duchovního pohledu nebyl pozitivní a dobrý. Pamatujte si to!

Ústřední záležitostí tohoto závěrečného dialogu je uvědomění si potřeby postoupit se svým sebe-přehodnocováním, sebe-průzkumem, sebe-posuzováním, sebe-ohodnocováním, sebe-prohledáváním, sebe-přezkoumáváním, postojem k sobě a postojem k ostatním, aby se objevilo něco uvnitř vás nebo ve vás, co není v souladu s principy Mého Nového zjevení nebo se všemi principy Lásky a Moudrosti, Dobra a Pravdy a Pozitivních Skutků a Víry. Jakýkoliv nesoulad umožňuje silám negativního stavu nepříznivě ovlivnit váš život. Dokonce i ten nejmenší nesoulad v jakémkoliv aspektu vašeho života v tomto ohledu ukrádá podstatnou porci vašich zosobněných a individualizovaných energií ze zásobárny energií potřebných pro pozitivní stav. V tomto případě to je využito renegáty pro jejich vlastní zlou věc. V současnosti neboli

přímo teď je situace v tomto ohledu taková, že využití vašich energií pro zlou věc renegátů umožňuje nekonečně prodlužovat neživot negativního stavu a lidský neživot v jeho negativních a zlých aspektech. Uvědomte si prosím, že současně probíhající duchovní válka mezi silami Velké aliance a silami renegátů není kvůli ničemu jinému, než aby se na pozitivní straně zkrátil čas pro ukončení všeho, co souvisí s negativním stavem ve všech jeho aspektech a s jeho lidským neživotem, a na negativní straně, aby ho prodloužili na co možná nejdéle.

Aby se vám dal čas a prostor pro tento důležitý proces sebe-ohodnocení nebo přehodnocení všeho, co souvisí s vámi osobně a individuálně a s vaším postojem a pozicí, kterou máte ke Mně, k Mému Novému zjevení, k ostatním a k sobě, a aby se vám dala příležitost a čas pro diskutování těchto i jiných záležitostí, které vyvstaly ve všech těchto Dialozích mezi sebou, je iniciováno nebo ustanovováno přechodné období mezi fází současně probíhajícího posunu, která se právě teď uzavírá, a příští fází, která se otevře poté, co projdete tímto duchovně důležitým a životně významným procesem. Během tohoto přechodného období bude zapotřebí, aby se mnoho věcí událo na všech úrovních Mého Stvoření a pseudostvoření. Na vaší lidské vnější vědomé úrovni nebudou tyto věci tak rozpoznatelné jako na vaší vnitřní duchovní úrovni. Ve vašem lidském případě se budou odrážet v průběhu vašeho úsilí hodnotit, oceňovat a diskutovat všechno, co souvisí osobně a individuálně s vámi a s Mým Novým zjevením, a obzvláště se vším, co je obsaženo v těchto Dialozích, a jak nejlépe a nejefektivněji eliminovat z vašich životů jakoukoliv možnou neshodu mezi vaším chováním, postojem a životním stylem a vším, co je obsaženo v Mém Novém zjevení.

Jedním důležitým aspektem tohoto rozhodujícího procesu bude uvědomění si článků dohody, kterou jste podepsali před vaší inkarnací na planetu Nula. Toto uvědomění není ve formě vědomého vybavení si nebo rozpomenutí, že jste je podepsali nebo se na nich dohodli, ale tím, že vám jsou zjevovány a sdělovány prostřednictvím Mého Nového zjevení. Jakmile si je uvědomíte a jakmile plně a bezpodmínečně přijmete, že jste tu dohodu uzavřeli dle vaší vlastní svobodné vůle a volby bez jakékoliv hrozby, vynucování nebo nátlaku na něčí straně, bude pro vás mnohem jednodušší přijmout minulou, současnou a budoucí situaci, ve které se nalézáte v každém jednotlivém momentu vašeho života na této planetě, nehledě na to, jak špatná, negativní, nebo dobrá a pozitivní ta situace může být. Důležitou součástí tohoto uvědomění je uvědomění si dočasnosti a přechodnosti vaší situace. Musíte se učit dívat se na jakoukoliv situaci, ve které se nalézáte, je jedno, jaký druh situace to může být, že pomine a že v žádném případě není dovoleno, aby pokračovala do nekonečna.

Jak všechno, co souvisí s vaším lidským životem, v okamžiku vašeho odchodu z planety Nula pomine a už nikdy více nenastane, tím, že všechny vaše zážitky jsou integrální součástí celkových zkušeností opatřených všemi zúčastněnými v rámci současného cyklu času/stavu/procesu, bude vám dána velká příležitost zvolit si něco jiného nebo uzavřít odlišnou dohodu se Mnou, která vám určí novou roli, pozici, úkol a umístění související s čímkoliv, co bude zapotřebí v té době/stavu. Jedna z velkých záhad, kterou jsme zmínili v jednom z velmi nedávných dialogů, prozrazuje fakt, že byla podepsána dohoda mezi Mnou a všemi sentientními entitami v jsoucnu a bytí a v pseudojsoucnu a pseudobytí, jakož i lidskými tvory, že jejich život (a neživot v případě negativního

stavu a lidí) tak, jak se žije během současného cyklu, skončí natrvalo a neodvolatelně. Jak si pamatujete, tíživé podmínky, které jsou zahrnuty v současném cyklu v důsledku aktivního postavení neživota negativního stavu a lidského neživota, značně otravují a kazí typ života, jaký každý prožívá. Nikdo by nechtěl pokračovat v tomto typu života.

Dovolte, abych vám v tomto ohledu řekl něco velmi důležitého: **Jak ještě nebyla aktivována plnost a kompletnost pravého života pozitivního stavu, tak také ještě nikomu nebyla dostupná plnost a kompletnost života samotného.** Zde je pro vás záhada: To, co je definováno jako život na jakékoliv jeho úrovni, je jen omezeným aspektem plného a kompletního života. Za podmínek, které definovaly a ustanovily současný cyklus času/stavu/procesu, by manifestace plného a kompletního pravého života nebyla možná. Proč tomu tak je? Pamatujete si na záhadu stromu života, zasazeného doprostřed zahrady Eden, a jak přístup k tomuto stromu byl uzavřen a znemožněn? Nuže, dalším významem toho stromu a toho, co se přihodilo tehdy/v tom stavu - kromě toho, co o tom bylo zjeveno v nedávných Dialozích - bylo/je, že pravý život ve své kompletní a plné manifestaci není možný, dokud neživot negativního stavu a lidský neživot nezobrazí a nepředvede všechny aspekty jejich povahy, struktury a dynamiky. Kdyby taková plnost a kompletnost pravého života byla za těchto podmínek možná, v tom případě by bylo pro síly negativního stavu snadné ji vyčíst a úspěšně aplikovat na jejich kondici a učinily by, že jejich neživot by trval navěky a tímto faktorem by také na věčnost zablokovaly jakoukoliv možnost pro aktivaci plnosti a kompletnosti pravého života pozitivního stavu. V tom případě by současný tíživý cyklus nemohl být uzavřen a musel by i on pokračovat na věčnost.

Jeden z pravých významů výroku zaznamenaného v Genezi 3:22-23 odkazuje na tuto situaci: *Potom Pán Bůh řekl: „Hle, člověk se stal jakoby jedním z Nás, aby poznal dobro a zlo. A nyní aby nevztáhl ruku a nevezal si také ze stromu života a nejedl a nežil navěky“ - proto ho Pán Bůh vyhnal ze zahrady Eden obdělávat zem, ze které byl vzatý. Že „člověk se stal jakoby jedním z Nás, aby poznal dobro a zlo“ v současné konotaci významu těchto slov znamená, že byla položena otázka o možnosti jiného typu života (neživota), než je život pozitivního stavu, a že Já jsem vysvětlil všechny důsledky, výsledky a následky toho neživota („aby poznal dobro a zlo“) a tyto byly přijaty všemi, kteří se dobrovolně zúčastnit fabrikace, aktivace, ustanovení a manifestace toho neživota. „Člověk“ zde znamená všechny ty, kteří byli umístěni v externě fyzické dimenzi Stvoření, která se nazývala, jak si pamatujete, zahrada Eden. „Aby nevztáhl ruku“ značí jejich schopnost silou vlastního průzkumu a pátrání („vztáhnout ruku“) objevit tajemství plného a kompletního stavu života („a aby si nevezal také ze stromu života“) a přivlastnit si tento stav ke svému vlastnímu stavu, procesu a kondici a učinit je nesmrtelnými a věčnými. „Pán Bůh ho vyhnal ze zahrady Eden“ znamená opuštění sféry a atmosféry pravého Stvoření na jeho externě fyzické úrovni a usídlení se v zóně vymístění popsané zde slovy „obdělávat zem, ze které byl vzatý“. „Obdělávat zem“ znamená být ve vnějšnostech a z těchto zevnějšností všechno odvozovat. „Ze které byl vzatý“ v této konkrétní konotaci znamená ukončení tohoto druhu života a veškerého života, který během toho cyklu nebyl ve své plnosti a kompletnosti, a aby se po eliminaci všeho, co souvisí s neživotem negativního stavu a lidským neživotem, umožnilo všem poskytnout nový typ života, aby se mohl manifestovat ve své plnosti a kompletnosti.*

Slova ,ze které byl vzatý' také znamenají kondici extrémní a nejzazší relativity, do které byli obyvatelé externě fyzické dimenze umístěni. Jak si pamatujete, tato jejich extrémní a nejzazší relativita dala impuls, aby se položily všechny tyto otázky a aby se našly způsoby pro jejich zodpovězení prostřednictvím neživota negativního stavu a lidského neživota. ,Země' zde značí tuto extrémní a nejzazší relativitu, do které byli zpět odkázáni, aby se znemožnilo jejich schopnosti zjistit, jak učinit jejich neživot nesmrtelným a věčným.

Takže za těchto podmínek nebylo vůbec proveditelné nadělit všem sentientním entitám kondice plnosti a kompletnosti života samotného. Takové podmínky by byly škodlivé pro plný a kompletní život. Aby se tomu během současného cyklu času/stavu/procesu zabránilo, bylo nutné uvolnit jen tolik života a takovou úroveň životních kvalit z Mého Absolutního Života a Jeho Absolutní Kvality, která by byla dostatečná k udržování života všech sentientních entit, ale která by jim nedala příležitost prodloužit ho do nekonečna. Na základě této nutnosti byla všemi z nás podepsána smlouva, že onen typ života a neživota vyprší s kompletností manifestace všeho, čemu je dovoleno tu být během tohoto cyklu.

Ještě jiný důvod pro uvolnění jen omezeného aspektu pravého života ze Mne byl v mnohokrát předtím zmiňovaném faktoru svobodné vůle a svobodné volby. Předtím, než by se mohla ustanovit plnost a kompletnost pravého života jako takového a dobrovolně s ním plnost a kompletnost pravého života pozitivního stavu, bylo nutné nejprve všem opatřit různé vzorky života a neživota, aby se všichni mohli rozhodnout, na základě své vlastní svobodné vůle a svobodné volby, jaký druh života si chtějí vybrat, ve kterém mohou žít na věčnost neboli nadobro a navždy. Toto je jedno z nejdůležitějších rozhodnutí, jestli ne nejdůležitější, které ustanovuje trvalost a neodvolatelnost plnosti a kompletnosti života jako takového. Předtím, než se můžete rozhodnout pro něco, co potrvá na věčnost, potřebujete mít příležitost uvážit, zažít a mít příklady všech forem, tvarů, kondic, povah, struktur a dynamik mnoha rozličných manifestací života a neživota, abyste mohli mít pevný základ, na kterém můžete taková svoje rozhodnutí učinit. Opravdu chcete být v plnosti a kompletnosti pravého života jako takového a spolu s tím v plnosti a kompletnosti pravého života pozitivního stavu, který do tohoto bodu byl dostupný v nekompletní a neplné formě a kondici?

Jak porovnáte jeden vzorek s druhým, vyberete si ten, který je nejvhodnější, nejpříjemnější, nejpodnětnější, nejvíce motivující, nejtvůřivější, nejsmysluplnější, nejvíce naplňující a nejspokojivější, dávající vám nejvíce stimulů a největší smysl. Jestliže dostupné vzorky pravého života a života pozitivního stavu jsou tak bohaté, tak inspirující, tak nádherné, tak překrásné, tak povznášející, tak produktivní, tak žádoucí a tak všechno ostatní bez výjimky a výluky, dokonce i ve své současné nekompletní a neplné kondici, jakož i v porovnání se vším k tomu opačným, co je dostupné ve vzorcích neživota a lidského neživota, není zřejmé, jak nepopsatelně mnohem více by byly ve všech svých možných aspektech ve stavu své plnosti a kompletnosti? A není zřejmé, že pokud porovnáte ten život s neživotem negativního stavu a lidským neživotem, že byste si nikdy nechtěli zvolit něco jiného, než co vám může nabídnout pravý život jako takový a pravý život pozitivního stavu?

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

Takto se dělají rozhodnutí. Takto se činí volby. Teoretické faktory jsou samy o sobě a samy sebou pro taková rozhodnutí a výběry nedostačující. Musí být doprovázeny experimentálními, faktickými, aktuálními a skutečnými modalitami, které každému dávají jasnou praktickou zkušenost, vnímání a základ, na kterém se mohou dělat taková rozhodnutí a volby s absolutní jistotou a rozhodností. Takto to je!

Petr: A co dřívější cykly, které tomuto předcházely? Je v nich nějaký rozdíl, pokud se týká plnosti a kompletnosti života jako takového a plnosti a kompletnosti pravého života pozitivního stavu v porovnání s tím, co je dostupné během tohoto cyklu?

Pán Ježíš Kristus: Nuže, Petře, máme to tu znovu. Vše závisí na tom, z jaké modality vnímání reality se na to díváte. V objektivní modalitě, protože se vyskytují simultánně a synchronně, pro ně platí stejná pravidla jako na tento cyklus s výjimkou toho, že v jejich případech negativní stav a lidský život nejsou v aktivním modu, ale v modu jejich potenciálu stát se aktivními. Jejich potenciálnost být aktivními by taktéž nedovolovala, aby tu byla plnost a kompletnost. Jestliže se na to podíváte ze subjektivní modality vnímání reality, ve které se to jeví, jako že byla minulost, je současnost a bude budoucnost následným a pokračujícím způsobem, kvůli faktoru závislosti, že jedno předchází to následující a jedno následuje to předešlé, by se také použilo stejné pravidlo. Takže v tomto smyslu můžete vidět, že obě modality vyžadují aplikaci stejného pravidla, jaké existuje během tohoto cyklu času/procesu.

Pro vás je extrémně obtížné pojmut problém nečasu. Jak vidíte, jak hovoříme o těchto důležitých životních tématech, používáním vašeho lidského jazyka se ve vás vytváří dojem, že něco bylo, něco je a něco bude. Ve vašich lidských podmínkách nemůžeme dosti dobře mluvit v nějakém jiném modu než v subjektivním. Je správné hovořit v termínech tohoto modu, protože koneckonců jste současně umístěni v dimenzi, která je časoprostorově svázaná. Abyste vůbec něčemu rozuměli, je nezbytné hovořit o těchto záležitostech, nebo vůbec o čemkoliv, z vaší pozice, a ne z naší. Samozřejmě v naší pozici bereme plně v úvahu obě modality a jejich příslušné faktory a podle toho přizpůsobujeme přenos našich idejí jejich povaze, struktuře a dynamice. Zatímco se v subjektivní modalitě většinou věnujeme tomu, jak se realita jeví, v objektivní modalitě se zabýváme realitou skutečnou. Ale pro obyvatele dimenze, která se řídí tím, jak se realita jeví, jsou tyto projevy tak reálné jako pro obyvatele dimenzí, které se řídí skutečnou realitou.

Tak jak urovnáme fakt, že ve skutečné realitě neexistují žádné koncepty nebo zkušenosti z minulosti, současnosti a budoucnosti? Předtím zmíněným principem skládání neboli ruskou matrjoškou. Jestliže umístíte na plochý kousek papíru současnost, minulost a budoucnost, které se jeví být daleko od sebe, a potom ten papír jistým způsobem ohneme a přehneme, pak náhle budou minulost, současnost a budoucnost na stejném bodu, jedna na druhé, přesto zřetelně oddělené jedna od druhé. Nebo pokud si můžete představit ruskou matrjošku a v ní minulost, současnost a budoucnost, potom můžete jasně spatřit, že jsou všechny ve stejném obalu jedna v druhé, ale nicméně jsou zřetelně a viditelně jedna od druhé odděleny, postřehnutelně uzavřeny ve své vlastní sféře. Hlavním faktorem v tomto vjemu je, že jsou vymezeny jako zřetelně odlišné jedna od druhé neboli v technickém vyjádření jsou jedna k druhé diskrétní, aniž by se jedna druhé dotýkaly. Jsou všechny obklopeny svojí vlastní sférou

a atmosférou, mající svůj vlastní život a svoje vlastní události a dění bez jakékoliv zřejmé souvislosti s jakýmkoliv jiným životem a jeho vlastními událostmi a děními. Podíváme-li se na ten kousek papíru shora, můžete současně vidět minulost, současnost a budoucnost. Toto je objektivní modalita vašeho vnímání. Podíváme-li se na ruskou matrjošku z vnějšku, můžete vidět jen jednu vnější matrjošku. Nemáte tušení, že uvnitř té matrjošky je několik jiných matrjošek. Museli byste je rozebrat, abyste mohli vidět ty ostatní. Toto je subjektivní modalita vašeho vnímání. Takto můžete ve svých omezených a omezujících lidských termínech pojmout tyto dvě modalit.

Takže, jak vidíte z této rozmluvy, nezáleží na tom, za jaké pozice se na jakýkoliv cyklus času/stavu/procesu díváte, , přesně do téhož okamžiku pro ně všechny platí stejné pravidlo, pokud se týká záležitosti kompletnosti a plnosti života jako takového a pravého života pozitivního stavu. Všechny tyto cykly můžete považovat za přípravné stavy/etapy pro rozhodovací a volební proces, jak se vztahuje k záležitosti věčnosti a nesmrtelnosti konečných a závěrečných voleb sentientních entit jediného typu života - plného a úplného života a jím provázeného plného a úplného pravého života pozitivního stavu.

Petr: Ale co následující cyklus času/stavu/procesu z pozice těch dvou modalit vnímání?

Pán Ježíš Kristus: Ke vám zapotřebí připomenout dvě důležité věci. Jednou je stav Stvoření a druhou je proces Stvoření. Příští cyklus je v Mém Absolutním Stav, ale ne ve svém procesu. Proto **ono je**, ale ještě není ve svém procesu. Je pouze ve svém stavu. Stav nepojímá představu minulosti, současnosti ani budoucnosti. Proces ano. Stav je objektivní modalitou vnímání a proces je subjektivní modalitou. Ve Mně jsou vždy oba dva. Kdykoliv vyvstane potřeba, Já přesunu vše potřebné z jeho stavu do jeho procesu. V každé individuální sentientní entitě, protože je sama sebou uzavřeným vesmírem, se stav pojímá jako jeho proces z důvodu relativní kondice toho individualizovaného a zosobněného vesmíru. Ve vztahu ke Mně je takový jedinec vždy ve svém procesu. Uvnitř něho je z pohledu jeho vlastního sebevnímání v kondici svého vlastního stavu a tímto ve svém vlastním relativním stavu odrážejícím Můj Absolutní Stav ve svém vlastním relativním stavu. Kdykoliv se nějaký jedinec obrací do sebe, je ve svém vlastním stavu. Kdykoliv obrací svoji pozornost vně sebe, je ve svém procesu. Ve stavu jeho nitra neplatí žádné časové faktory. Jednoduše řečeno, on/ona je - tečka. Avšak v momentě, kdy se posune ze stavu zabrání do sebe neboli ze svého vlastního stavu niterností do stavu zevnějšností neboli do někoho či něčeho jiného, přesně v tom okamžiku se stává svým vlastním procesem. Původní bod všeho je vždy stav. Jeho manifestace vně toho stavu se stává jeho realistickým procesem. Zatímco ve stavu samotném nejsou žádné časové ani prostorové kategorie možné anebo myslitelné, celý proces samotný je postaven na faktorech časo-prostorových kategorií. Jinak byste nemohli navázat žádný vztah. Jakýkoliv vztah, aby byl smysluplný a postřehnutelný, musí mít představu, že se vztahuje odněkud nebo z někoho k něčemu nebo někomu vně svého stavu. A protože je tu určitě plynutí v průběhu toho vztahu, zabere to nějakou dobu, než se zaznamená, že vztah začíná.

Takže, co se stane, až se stav příštího cyklu ve Mně posune ze svého stavu do svého procesu a až se stane svojí vlastní realitou jak v objektivní, tak i subjektivní modalitě vnímání? Protože kvalita a obsah toho cyklu nemá absolutně nic společného s jakýmkoliv jiným cyklem v jakékoliv modalitě, svojí samotnou povahou, strukturou a dynamikou zruší jejich vlastní jsoucno a bytí. Jednoduše řečeno, všechny ty cykly se všemi svými zkušenostmi a událostmi i se vším, co obsahují, budou pro věčné zachování umístěny do universalita-všeho. Protože universalita-všeho je samostatnou, diskrétní a sebou uzavřenou entitou, cokoliv uvnitř sebe obsahuje, nemůže mít žádný vliv nebo dopad na cokoliv nebo kohokoliv mimo její sféru a atmosféru. Pouze po vstupu do ní se její obsah stane dostupným komukoliv, kdo do ní vstupuje správně definovaným a dobře stanoveným účelem. Vzpomínky jejich předchozího jsoucna a bytí se odstraní ze všech sentientních entit, aby takové vzpomínky nezasahovaly do ničeho, co bude obsaženo v novém cyklu. Takové vzpomínky také budou v universalitě-všeho. Kdykoliv bude za jakýmkoliv účelem zapotřebí si vyvolat cokoliv z ostatních cyklů či z vašich vlastních předchozích osobních a individuálních zkušeností, bude vám dovoleno vstoupit do universalita-všeho a uvnitř jejích hranic budete moci dosáhnout svých cílů bez jakýchkoliv problémů a bez rušení kohokoliv mimo tyto hranice.

Díváme-li se z této perspektivy na strukturální plán multivesmíru, stává se zřejmým, proč bylo v některých předchozích dialozích naznačeno, že nic, absolutně nic se nemůže přesunout ani přenést z jakéhokoliv jiného cyklu do příštího cyklu. Kdyby se vůbec cokoliv přeneslo do příštího cyklu, nakazilo a otrávil by to čistotu obsahu toho cyklu vědomím něčeho, co souvisí s neživotem negativního stavu a lidským neživotem. Nezapomeňte na jednu věc: Dokonce i kdybyste přenesli do příštího cyklu něco pozitivního a příjemného bez modifikace či odstranění z něho všeho, co souvisí s povahou a kondicí, ve které se to událo, pořád byste přenášeli něco, jež je charakteristické pro nekompletní a neplnou povahu. Takže byste do příštího cyklu přenášeli něco, co tam nepatří a co se získalo za kondice paralelní existence pozitivního a negativního stavu. V podstatě, protože jsou do povahy nekompletnosti a neplnosti samotné zahrnuty otisky elementů negativního stavu a lidského stavu, byste samotným faktorem tohoto začlenění do příštího cyklu přenášeli něco z negativního stavu. Protože v tom něčem se odrážejí totalita pseudopřirozenosti negativního stavu a lidského stavu, přenášeli byste do toho cyklu veškerost negativního stavu. Jak víte, pravidlem je, že jakákoliv část z celku obsahuje všechny aspekty toho celku, protože celek se skládá ze svých částí. Z toho můžete vidět ohromné nebezpečí takového přenosu nebo přesunu. Je to jako hra s ohněm. Jestliže si s ním budete hrát dosti dlouho, v jednom okamžiku se můžete spálit. Může vás dokonce zcela zničit. Takové jsou kontaminující efekty jakékoliv součásti negativního stavu a lidského stavu.

Ze všeho výše uvedeného můžete vidět důvod, proč se nic nemůže přenést, přesunout nebo převést z jakéhokoliv předcházejícího cyklu do příštího a proč se všechno, co je obsaženo uvnitř jejich sféry a atmosféry, musí umístit do universalita-všeho a proč musí být universalita-všeho uzavřená uvnitř svých hranic, aniž by měla jakékoliv spojení s něčím nebo někým v novém cyklu. Pouze za těchto typů podmínek by mohla být ustanovena plnost a kompletnost života jako takového, doprovázená plností a kompletností pravého života pozitivního stavu.

Jak vidíte z výše uvedeného, poprvé jasně rozlišujeme mezi plností a kompletností života jako takového a plností a kompletností pravého života pozitivního stavu. Tyto dvě mají jasně odlišný charakter. Zatímco život jako takový má všezahrnující obecnou konotaci jako zdroj každého nebo všeho žijícího a živého, a tedy to je Absolutní Kondice JSEM KDO JSEM - Mne, pravý život pozitivního stavu je odvozenina a forma manifestace Života jako takového neboli Mého Absolutního JSEM KDO JSEM. Pravý život pozitivního stavu je absolutně závislý na Životě jako takovém, jaký je ve své Absolutní Kondici - ve Mně, zatímco Život jako takový nezávisí na nikom nebo ničem, protože to jsem Já. Jak víte, Já jsem v Absolutním Stavě a Procesu Absolutní Nezávislosti.

Současná duchovní situace je taková, že od vás vyžaduje znalost tohoto rozhodujícího rozlišení. A třebaže v minulosti jsme často hovořili o životě jako takovém a pravém životě pozitivního stavu, nikdy jsme se nezmínili, že život jako takový není ve své plné a kompletní manifestaci. Jen jsme konkrétně hovořili o nekompletnosti a neplnosti pravého života pozitivního stavu. Tajemství této záhady bylo zakotveno ve skutečnosti zjevené teprve nedávno, že na základě rozhodnutí každého nikdo nežije plný a kompletní život, a proto jejich současný typ života vyprší s uzavřením současného cyklu času/stavu/procesu. Důvod pro tuto situaci nebo dohodu byl zjeven výše. Avšak nyní je pro vás doba vědět o těchto záhadách a jejich tajemstvích. Současně existující duchovní rozvoj je zralý pro toto zjevení, A vy, jako Moji praví představitelé na planetě Nula, dostáváte tuto informaci společně s kýmkoliv jiným v pozitivním stavu a kdekoli jinde, aby se lidstvo a všichni ostatní v neživotě negativního stavu připravili na svoji budoucí spásu. Tím, že máte dostupné tyto informace, čtením těchto slov se stávají vlastnictvím nevědomých částí lidské zásobárny znalostí, jakož i součástí povšečnosti zásobárny znalostí negativního stavu, které, až přijde vhodný čas, budou z té zásobárny vyjmuty a přesunuty do jejich vědomého vědomí, poskytující jim tak příležitost nabýt skutečnou pravdu o všech těchto záležitostech a na základě toho **nezvolit** jejich typ neživota. Důležitost tohoto zjevení nemůže být dostatečně zdůrazněna. Třebaže se na první pohled zdá příliš nepraktické a příliš teoretické a abstraktní, mohu vás ujistit, že jeho skutečný konkrétní dopad na všechny bude nevypočitatelný.

Petr: Jak uvedeš do souladu Svě sdělení učiněné v Dialogu 130. s tím, co jsi právě teď naznačil? Dovol mi citovat Tvůj výrok v Dialogu 130.: *Na druhé straně, jak si vzpomínáte, struktura, povaha, dynamika a manifestace předchozích a následujících cyklů, které neobsahují nic, co souvisí s neživotem negativního stavu, lidským neživotem a jejich egy, by mohly být uchovány v otevřených vzpomínkách nebo pamětech každého. Jestliže vstoupí do universalit-všeho z pozice všech jiných cyklů než ze současného, nevstoupí do stavu oddělenosti a izolace. Z toho důvodu by jejich vzpomínky neměly na nikoho žádný rušivý dopad. Vlastně by takové vzpomínky byly všemi vítané, protože by procesem sdílení takových vzpomínek se všemi obohatily jejich individuální životy - v čisté pozitivní konotaci, která neobsahuje nic, co souvisí s negativním stavem a lidským neživotem.* Není tento výrok v rozporu s výše uvedeným výrokiem týkajícím se této záležitosti?

Pán Ježíš Kristus: Na první pohled by se tak zdálo. Ale v pravé realitě tohoto uspořádání se na to musíte dívat způsobem typického stanoviska metafyzické kosmologie. Jak jste si všimli ve sdělení Dialogu 130., je zřejmé, že předchozí cykly neobsahovaly nic z neživota negativního stavu a lidského neživota. Nebyly ve stavu separace a izolace. V těchto cyklech byly tyto stavy jen v kondici potenciálnosti, ale ne ve skutečnosti. Z toho důvodu byly ve stavu integrace a jednoty. Jak si pamatujete z metafyzické kosmologie, aby se vynalezlo, zfabrikovalo, aktivovalo, ustanovilo a manifestovalo vůbec cokoli, co je obsaženo v povaze, struktuře, dynamice a procesu negativního stavu a jeho lidského neživota, bylo nutné zrušit (dočasně neboli jen na určitou dobu) stavy integrace a jednoty, a namísto toho ustanovit stavy izolace a separace. Protože stavy integrace a jednoty jsou čistě pozitivní povahy, jejich představa jako taková by mohla být využita, ***pokud by to bylo nutné a nezbytné***, během procesu posuzování strukturálních typů integrace a jednoty, které by byly vzaty v úvahu pro budování příštího cyklu. Avšak, jak je zřejmé z výše uvedeného prohlášení v Dialogu (150.), aby se tak mohlo učinit, museli byste modifikovat a odstranit z těchto cyklů všechno, co souvisí s povahou a kondicí, ve které fungovaly ve svém vlastním typu jednoty a integrace. Jinými slovy, museli byste z nich odejmout všechno, co souvisí se záležitostí potenciálnosti, že negativní stavu bude vymyšlen a zfabrikován, jakož i představu bytí v neplnosti a nekompletnosti života jako takového a v typu života pozitivního stavu, za kterého působily a fungovaly.

Během zaznamenávání Dialogu 130. byla duchovní situace taková, že zahrnovala potřebu posoudit vůbec všechno, co bylo integrální komponentou předchozích cyklů. V průběhu posuzování bylo objeveno něco, co souviselo se záležitostí integrace a sjednocení. Představilo se to sentimentním myslím k jejich uvážení a možnému využití během vývoje stavebních plánů pro příští cyklus času (až nastane čas ta učinit). Z pozice toho posuzování se v té době/stavu zdálo jako dobrý nápad vzít tyto představy a zahrnout je do procesu budoucího vývoje těchto plánů. Avšak jak se uskutečňoval další duchovní rozvoj a progrese a jak probíhalo odhalování některých tajemství a záhad (jak je například obsaženo v tomto dialogu), v průběhu jejich posuzování se stalo zřejmé, že mnohem lepší v tomto ohledu bude nevyužít nic z žádného z předcházejících cyklů kvůli představě nekompletnosti a neplnosti, za níž působily a fungovaly.

Aby se tomto učinila pravá a správná volba, bylo nezbytné dát každému představu, že jisté věci související se stavem integrace a sjednocení, bez všeho, co souviselo s podmínkami, za kterých byl založen život (neplnost a nekompletnost), mohly být vzaty v úvahu v procesu budoucího plánování výstavby příštího cyklu. Jakmile všichni zvážili tuto možnost a jak bylo zaznamenáno více dialogů, všem se stalo zřejmým, že nebude žádná potřeba uchovat cokoli z oněch cyklů, aby se využily pro něco, co souvisí s příštím cyklem.

Jak vidíte z výše uvedeného příkladu, dává vám to velmi dobrou představu o tom, jak nastávají změny a jak jsou manifestovány a využívány principy duchovní progrese; a jak každý může a smí změnit svůj názor vůbec na všechno. Toto je jeden z důležitých důvodů, proč bylo takovým zdánlivým rozporům a nesrovnalostem dovoleno se udát dokonce na platformě těchto dialogů. Je to, kromě jiného, pro jasnou ilustraci a

demonstraci tohoto důležitého duchovního faktoru. Také to pomáhá vyhnout se upadnutí do dogmatického, zkosnatělého a stagnujícího stavu ohledně principů duchovního rozvoje nebo duchovních záležitostí obecně.

Navíc, a to je nejdůležitější, výrok v Dialogu 130. hovoří o nabytí těch vzpomínek týkajících se předchozích cyklů z universalitativního, a ne o jejich uchování přímo v jejich paměti, kterou budou mít v následujícím cyklu. Takže, v tomto smyslu neexistuje žádný rozpor mezi tím, co vám bylo sděleno v Dialogu 130. a v tomto dialogu.

Petr: Jak smysluplné a plodné zjevení! Je nemožné, abych Ti dostatečně poděkoval za všechno nám sdělené v tomto, jakož i ve všech ostatních Dialozích od toho úplně prvního až po ten současný. Je tu ještě něco jiného, co bys rád přidal nebo nám sdělil na platformě tohoto dialogu?

Pán Ježíš Kristus: Ano, Petře, je. Je to moje potěšení říci Mým dětem o všech těchto věcech. Nyní, Petře, s tímto 150. dialogem uzavřeme tento druhý svazek našich Dialogů. Jak bylo již zmíněno, uzavření současné fáze stávajícího posunu je spojeno s ukončením druhého svazku našich Dialogů. Mohu vám sdělit, že dnes se toto uzavření událo. Jak je zmíněno výše, na této křižovatce uzavření a před otevřením následující fáze se ustanovuje přechodné období. Během této přechodné periody bude nezbytné, aby se podnikly jisté věci; aby se dovolilo jistým událostem se projevit; aby se podnikly jisté kroky učinila jistá rozhodnutí a určité důležité volby; aby se prošlo určitým ohodnocením a oceněním; aby se hluboce studovalo všechno, co je obsaženo v těchto Dialozích a v Mém Novém zjevení obecně; abyste měly mezi sebou navzájem jisté důležité rozpravy; aby se podniklo něco určitého v některých vašich osobních a individualizovaných životech a udělalo mnoho jiného důležitého, co se stane zřejmé, jak budete během této přechodné doby postupovat ve svých životech.

Příští fáze tohoto posunu nemůže být otevřena, dokud se nestanou všechny tyto věci. Jak se předtím zmínilo, zevně nebudete muset zažít žádné zjevné změny ve svém lidském životě. Někteří z vás mohou a někteří ne. Nebo někteří z vás nepocítí příliš velký rozdíl a někteří z vás se budou cítit značně odlišně. Ať je to jakýkoliv případ, pamatujte, jak bylo poznamenáno výše, že v jakémkoliv případě vašich individualizovaných a zosobněných životů to je tak, jak to má být. Nic lepšího nebo odlišného by pro vás nebylo správné zažít nebo tím projít. Aby se vám učinilo o mnoho snazším projít tím vším, přijměte prosím tento fakt ve vší skromnosti, pokoře a poníženosti. Jinak by se váš život mohl nadměrně zkomplikovat. Co je od vás nyní potřebné, je plné přijetí těchto faktů bez ztěžování si na vlastní situaci nehledě na to, jaká je - ať duchovní, mentální, fyzická, finanční, vztahová, manželská, sociální, nebo jakákoliv jiná.

Můžete sdílet vlastní situaci s kýmkoliv, s kým si přejete, a s kýmkoliv, kdo je ochoten naslouchat vašim problémům, ale bez jejich vnucování komukoli a bez zatrpklosti, bez rozmrzelosti a zklamání z nich. Takové sdílení by bylo za účelem ilustrace a demonstrace vašeho plného bezpodmínečného přijetí vaší situace a jejích problémů, ukazující tak všem, že máte plnou důvěru, víru a spolehnutí se ohledně Mojí Božské Prozřetelnosti a že takové věci jsou povoleny pro velmi dobrý důvod. A ve vašich

případech jsou povoleny ne jako prostředky pro nějaký druh trestu nebo odplaty za něco, co jste udělali špatně nebo jste si to nesprávně vybrali, ale jednoduše proto, že duchovní potřeby od vás vyžadují, abyste prošli tím vším, a že jste s tím vším souhlasili, třebaže si zjevně nebo vědomě nepamatujete, že tomu tak bylo. Jestliže tak učiníte, budete skutečně odrážet fakt, že jste Mými pravými představiteli na planetě Nula.

Budou naše dialogy pokračovat jejich třetím svazkem? To bude záležet na tom, co se stane během této přechodné doby a jaké budou potřeby nové fáze tohoto posunu. Mohou a nemusí. Bude to také záležet na tvé osobní situaci a kondici, Petře, stejně tak jako na tvém fyzickém zdraví a na volbách, které budou učiněny za našim plotem. Je dobrý nápad připravit se na obě možnosti. V této přechodné periodě bude nutné, aby ses angažoval v jistých akcích, získal jisté zkušenosti, nastavil jisté duchovní podmínky, kdekoli se v tomto období budeš nacházet - ať už je to ve fyzické, nebo duchovní říši. Jaké budou, ti dopředu nemůže být zjeveno. Stanou se zřejmými, až se kdykoliv nalezneš v jakékoliv situaci a kondici.

Zatím, abys nasbíral svoji duchovní, mentální a fyzickou sílu, která byla značně vyčerpána našimi nedávnými dialogy (šly do nich všechny tvé dostupné energie), uděláme pauzu v poskytování dalších dialogů. Nejen ty, ale všichni jejich čtenáři si potřebují vzít přestávku, aby mohli hluboce studovat a zvažovat jejich obsah a význam. V příštích dvou, třech měsících, pokud potrvá dočasná perioda, buď nepřijdou žádné dialogy, nebo pokud přijdou někdy v průběhu tohoto období, nestanou se nikomu dostupnými až do podzimu.

Jestliže nebudou přicházet žádné dialogy po této přechodné době, nebo jestliže k nim během tohoto období nedojde, bude to znamenat důležitý posun ve struktuře Stvoření a pseudostvoření, který od vás bude vyžadovat zcela jinou pozici. Ve tvém případě, Petře, to bude znamenat, že buď budeš odvolán z planety Nula, nebo ti bude přidělena jiná duchovně důležitá práce. Ať už to bude jakýkoliv případ, bude to tak, jak to má být. Jak bylo zmíněno výše, nic jiného nebo lepšího by nefungovalo.

Pokud bude zapotřebí zaznamenat některé další dialogy otevřením třetího svazku našich Dialogů, Dám ti vědět nebo poznáš prostřednictvím své intuice, že je čas pokračovat v této práci. Zatím odpočívej, neznepokojuj se, užívej si života, buď dobré nálady a připrav se na podstoupení nadcházejících akcí - ať už jsou jakékoliv. Přerušuji naše rozhovory. Jdi v pokoji.

Petr: Velmi Ti děkuji za tento hluboký dialog. Třebaže si plně uvědomuji potřebu pro tuto důležitou přestávku, nicméně mě nějak skličuje vědomost, že už se nebudou konat žádné rozhovory - přinejmenším po nějakou dobu, pokud vůbec.

Dovětek k Dialogům s Pánem Ježíšem Kristem

11. července 2001

Pán Ježíš Kristus: Ačkoliv jsi, Petře, nesmírně zesláblý a nacházíš se v nanejvýš vážném fyzickém rozpoložení krajního vysílení a z typického lidského lékařského stanoviska nemůžeš dělat nic, jen ležet na lůžku s přerušovanými bolestmi a se stálými dýchacími potížemi a strádáním obecně, přesto bych tě rád požádal ve vší skromnosti, poníženosti a pokoře, abys předal - ovšem pokud jsi ochoten a schopen - následující poznámky všem Mým pravým reprezentantům nebo čtenářům a praktikantům Mého Nového zjevení. Ty a oni můžete považovat tyto poznámky za uzavření **Dialogů s Pánem Ježíšem Kristem** - obou jejich svazků. Jsi ochoten k tomu přikročit, i když je pro tebe krajně obtížné to udělat?

Petr: Ano, jsem ochoten a udělám to, jak nejlépe svedu, i když to půjde značně pomalu.

Pán Ježíš Kristus: Jsem ti vděčný za tvou ochotu chtít takto konat. A je v pořádku, že to půjde pomalu, i kdyby to mělo trvat několik dní.

A nyní začněme s vysvětlováním něčeho ohledně potřeby, aby ses ocitl v procesu umírání, či přesněji řečeno, v procesu umírání tvého fyzického těla. Jak víš, nemáš jen rakovinu ve zbytku tvé plíce, ale ten nádor je unikátní a krajně neobyčejný. Je to strašlivý druh, vzdorující jakémukoliv dostupnému lékařskému zásahu nebo jakýmkoliv jiným formám léčby. Jak tě jeden z tvých lékařů upozornil, je to velice ošklivá rakovina a žádný z tvých ošetřujících doktorů (dohromady čtyř) něco podobného nezažil ani nespatriil během celé své praxe. Nejde v žádném případě o nahodilost.

Jsou mnohé důvody, proč se nacházíš ve stavu, v jakém jsi od listopadu 1999. Většina z těchto důvodů nemůže být odhalena dříve, než se vrátíš do svého domova v duchovním světě. Jen něco málo důvodů lze odkrýt nyní. Jeden z těchto důvodů byl již předtím několikrát příležitostně zmíněn během zaznamenávání našich Dialogů. Zopakujme znovu ten důvod: Tvůj neobvyklý stav, jenž ti působí nesmírné utrpení a trápení, má za účel ilustrovat a demonstrovat negativnímu stavu, že nehledě na to, v jakém jsi rozpoložení, a bez ohledu na to, jak silnou bolest prožíváš a jak velké je tvé utrpení a trápení, které na tebe nakládá negativní stav, a ať se děje, co se děje, nikdy neustoupíš od oddanosti Mně, Mé věci a pozitivnímu stavu obecně. Vždy budeš Mým věrným a loajálním služebníkem. Jeden z hlavních důvodů, proč negativní stav po tobě jde tak vehementně a způsobuje ti ohromné utrpení, bolest a strádání, je v tom, že tě chce dohnat k tomu, abys Mne a Mé Nové zjevení odvrhl a aby ses vzdal a prohlásil, že kvůli tomu nemůžeš déle považovat Mé Nové zjevení a Mne za opravdové a pravé, obsahující Mé Absolutní Slovo. Reprezentanti negativního stavu by neměli lepší příčinu

DIALOGY S PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM II.

---

k velké radosti, než kdyby se jim podařilo v tvém případě dojít k tomuto cíli. Kdyby k tomu došlo, že bys Mne a Mé Nové zjevení odvrhl, pak by to považovali za jeden z největších triumfů, jaký kdy měli. Můžeš si představit, jak zuří a jak jsou zklamáni, když vidí, že v tomto ohledu totálně a mizerně selhali?

Jiný důvod pro tvá muka má čistě duchovní konotaci. Má co činit s tím, co vám bylo naznačeno v jednom z posledních dialogů (ve druhém svazku) ohledně mučednictví. Jak víš, ty jsi přenašečem Mého Nového zjevení. Jako takový spadáš do kategorie všech těch, kdo byli během historie lidstva v postavení přenášení a zaznamenávání všeho, co obsahuje křesťanská Bible a jiné takzvané svaté knihy. Spadáš také do kategorie všech těch, kdož jako ti první nesli Mé Slovo a praktikovali Je ve svých životech, a kteří proto byli mučeni, zabíjeni a hozeni k sežráním lvů. Jak si uvědomuješ, když jsem byl na planetě Nula, nařikal jsem nad skutečností, že všichni Moji poslové, zvaní tenkrát proroky, které jsem poslal na vaši planetu, byli zavražděni nebo ukamenováni k smrti. Nikdo z nich se nevyhnul tomuto osudu. Také Moji učedníci byli pozabíjeni či ukřižováni, výjimkou je apoštol Jan, který umřel ve vyhnanství na ostrově Patmos, a Swedenborg, který zemřel přirozenou smrtí. Mnohokrát ses sama sebe ptal, proč jsem dovolil, aby všichni tito Moji služebníci umřeli tak příšerným způsobem a proč jsem je neochránil před jejich strašlivým údělem. A toto se vztahuje i na tebe, Petře.

Nuže, dovol Mi ti něco říci: Nedílnou součástí toho, že někdo je tím, kdo má toto pověření ode Mne v rámci ne-života negativního stavu a lidského ne-života a je přenašečem a zaznamenavatelem Mého Slova v jakékoliv formě a rozpoložení, je svolení s tím, aby podstoupil tento způsob fyzické smrti svého těla. Hlavní důvod pro tuto dohodu je ve faktu ilustrování a demonstrování všem ve jsoucnu a bytí, jakožto i v pseudojsoucnu a pseudobytí, že život především není vlastnictvím těla, do něho lidé vkládají tak moc naděje a úsilí, ale že je vlastnictvím nezničitelného ducha a jeho duše; a za druhé, že negativní stav a všichni jeho poskokové a představitelé absolutně nemají vůbec žádnou kontrolu nad pravým a opravdovým životem, zakotveným v duchu a duši každé sentientní entity. Ježto lidské tělo je jejich vynálezem, je to jen to tělo, které mohou ovlivnit a vyvolat u něj jakékoliv rozpoložení, jaké chtějí. Podle původní vzájemné dohody mezi Mnou a jimi byla dána aktivátorům a zařizovatelům negativního stavu možnost ovládat něco, co nebylo stvořeno Mnou, ale co bylo zfabrikováno jimi - typické lidské tělo. A jelikož Moji poslové či proroci byli ve svých rolích, nebo v Tvém případě, Petře, tím, že jsi v roli přenašeče Mého Nového zjevení, oni byli a ty jsi tím největším terčem pochopů negativního stavu až do té míry, že ve své zuřivosti a zlomyslnosti jsou schopni zabít vaše tělo všemožným způsobem. Nezajímá je příliš někdo jiný z lidských tvorů, kteří jsou v této kategorii, protože tito lidští tvorové nereprezentují tak velké nebezpečí, jak je to v tvém případě, Petře, a u všech ostatních, kteří byli během historie lidstva v podobné roli, v jaké jsi ty.

Jiní lidé, kteří mají smrtelné choroby, nespádají do stejné kategorie, protože jejich stav je způsoben nějakými jinými typicky lidskými faktory (jako například odplatou za nesprávnou duchovnost či nějakými jinými duchovními a duševními faktory či nevhodnými a nezdravými životními styly, jaké vedli).

Třetí důvod pro jejich a tvůj stav, Petře, je v něčem, co má vztah k mystickým a tajným faktorům, jaké mají co činit s tím, že berete na sebe kříž v zájmu mnohých. Toto je

odrazem Mého nesení kříže nepravosti a tak zvaných hříchů veškerosti negativního stavu a lidstva. Jediným způsobem, jak se potýkat s touto situací, bylo kvůli ní umřít a následně vstát z mrtvých, čili být vzkříšen. Řečeno prostě, nebyl tu žádný jiný způsob konce nesení takového kříže. A jelikož zde probíráme takzvané hříchy a nepravosti a protože jsou životem (pseudoživotem) negativního stavu a také protože postupy negativního stavu ohledně všech Mých poslů či proroků nebo přenašečů Mého Slova jsou proveditelné jen mučením v průběhu jejich a tvého života, Petře, fyzického umírání, je zcela očividné, proč všichni musíte projít cestou, jaká je vám vlastní. Ovšem v přítomné době jsou metody a taktiky negativního stavu jiné, než byly v dávných dobách nebo v Mé době, kdy jsem byl na planetě Nula a krátce po mém fyzickém odchodu. V současnosti negativní stav užívá proti tobě, Petře, něco, co je zdánlivě více humánní a přijatelné a co se manifestuje ve formě smrtelné choroby mající neobvyklou formu a průběh.

Integrální částí tohoto kříže, který ses uvolil nést, je něco, co je obsaženo v některých vzkazech, které jsi obdržel od některých Mých pravých reprezentantů - čtenářů a praktikantů Mého Nového zjevení, přenášeného tebou, Petře. Vyjádřili svou vděčnost za to, že jsi souhlasil podstoupit svá muka také namísto nich, takže oni sami byli tohoto utrpení ušetřeni. V tomto předpokladu je zrnko pravdy. Jsi pro ně ve velké míře příkladem a souhlasil jsi vzít na sebe břemeno problémů, jaké mají všichni. Ne ve smyslu, že bys odňal jejich problémy převzetím všeho, čím každý musí projít svým vlastním individualizovaným i zosobněným a nekonečně jedinečným a odlišným způsobem, ale ve smyslu toho, že jsi vydláždil cestu pro potýkání se s jejich problémy a pro to, aby byli schopni nést svůj vlastní kříž daleko snadněji a snesitelněji. Toto je jeden z mnoha aspektů tvého údělu, Petře, na této planetě.

A nyní ukončíme toto téma a proberme něco jiného. Ale než se do toho pustíme, musíš mít přestávku, Petře.

Petr: Velmi dobře, udělám to.

Pán Ježíš Kristus: Pokračujme. Jestliže pečlivě zanalyzujete to, jakou má Moje Nové zjevení strukturu, a jestliže je porovnáte se všemi jinými minulými čili starými zjeveními, pak si povšimnete zarážejících rozdílů. Tyto rozdíly jsou rozlišitelné nejen podle uspořádání, ale také podle jejich obsahu. Ani jedno z minulých čili starých zjevení ani vzdáleně neobsahovalo nic z toho, co bylo odhaleno v mém Novém zjevení. Během celé historie lidstva nebylo k dispozici naprosto nic z toho, co je obsaženo v mém Novém zjevení. Toto není náhodou. Nic v tomto ohledu nemohlo být zjeveno, dokud nedošlo k mému Prvnímu příchodu na planetu Nula, a zvláště dokud nebyla získána Má Nová přirozenost. V zásadě můžete říci, že zjevení všech idejí Mého Nového zjevení bylo a je závislé na mé Nové Přirozenosti.

Poněkud jiná situace existuje u zjevení, které bylo dáno skrze Swedenborga. Některé z idejí ohledně duchovních záležitostí obsažených ve Swedenborgových knihách můžete považovat za revoluční (ačkoliv některé myšlenky jeho tak zvaných vědeckých knih, napsaných před těmi duchovními, mohou být také považovány za revoluční). Lze odvodit dvě nejdůležitější a revoluční ideje obsažené ve Swedenborgových spisech. Tou první a nejdůležitější i revoluční ideou, které odvrhla křesťanskou ohavnost

trojice, bylo prohlášení, že je pouze jeden Bůh a ten Bůh jsem Já - Pán Ježíš Kristus. Toto prohlášení bylo něčím, co šlo proti všem tradičním učení všech křesťanských dogmat a doktrín. Nic takového nebylo k dispozici ani prohlašováno dříve, než bylo toto zjevení dáno skrze Swedenborga. Druhá nejdůležitější a revoluční idea byla ve Swedenborgově prohlášení, že doslovný smysl křesťanské Bible (a my můžeme snadno dodat, že je to pravda o všech tak zvaných svatých knihách všech jiných náboženství) obsahuje pouze zdánlivou pravdu, nikoli pravdu skutečnou. Jinými slovy, v naší moderní terminologii můžeme říci, že doslovný smysl křesťanské Bible a všech ostatních takzvaných svatých knih neobsahuje vůbec žádný smysl. Nejen že neobsahují žádný smysl, ale jsou zavádějící a rozporné. Nicméně zde u Swedenborga dochází k závažnému problému, který je v rozporu s tímto revolučním prohlášením. Ačkoliv jasně prohlásil, že doslovný význam Bible neobsahuje žádné skutečné pravdy, hned na to prohlásil, že všechny doktríny a dogmata církve se musí odvodit z jejího doslovného smyslu. Tak tedy jaký druh logiky to je? Jestliže podle naší terminologie nemá literární smysl vůbec žádný smysl, pak v takovém případě, logicky řečeno, všechny doktríny a všechna dogmata jakékoliv církve na vaší planetě rovněž nebudou mít žádný smysl. A tak tomu doopravdy je. To je důvod, proč bylo v ***Novém zjevení Pána Ježíše Krista*** prohlášeno, že všechny náboženské systémy na vaší planetě neobsahují nic jiného než deformace a falsifikace o všem, a ne jen o Mé Absolutní Přirozenosti.

Směšnost této situace „žádného smyslu“ může být viděna v dogmatech některých pravoslavných církví v Rusku a v některých katolických církvích v Evropě, které bláhově prohlašují, že Bůh vás může inspirovat a nadělit čímkoliv, jen když vykonáte mši ve starém slovanském jazyce nebo v latině (u katolíků). Což nejsem schopen mluvit s lidmi v jejich rodné řeči a v jejich různých dialektech, ať jsou jakékoliv? Vždyť dokonce i tyto bláhové církve a jejich směrnice připouštějí, že Já jsem Absolutní. Jsem-li vskutku Absolutní - což doopravdy Jsem - jak v tom případě k tomu přijdu, že nejsem schopen promlouvat k vám na vaší vlastní úrovni, ve vašem vlastním jazyce nebo v jeho příslušných dialektech? Což Absolutní nezahrnuje vše? Díky takovým bláznivým praktikám Mne tyto církve se svými šílenými dogmaty a doktrínami degradují na úroveň relativní bytosti. Jak omezeným a omezujícím Mne dělají!

Navíc proč je tomu tak, že Swedenborg byl ve své době velmi dobře znám jako vědec a že ve svých vědeckých knihách a výzkumech užíval to, co nazýváme intuitivní rozlišování, logika, rozum, racionalita, intelekt, inteligence a všechny jejich odvozeniny a způsobilosti, zatímco ve svých duchovních knihách tak nečinil? Namísto toho se ve vysvětlení biblických prohlášení omezil na citování četných veršů rozestých po celé Bibli. Vezměte například jeho hlavní díla jako ***Arcana Coelestia*** (Nebeská tajemství), ***Apokalypsa vysvětlená***, ***Apokalypsa odhalená*** a ***Pravé křesťanské náboženství***. Jakou mají strukturu ve svém obsahu? Nebo, přesněji řečeno, jaký druh zpracování, verifikace nebo důkazu užívá k ospravedlnění svých výroků a proklamací? Vezme jeden biblický verš, vysvětlí jeden z jeho vnitřních duchovních smyslů a duchovních souvztažností, jaké obsahuje, a pak pokračuje a využívá početné jiné biblické verše *v jejich doslovném smyslu*, aby dokázal svá tvrzení. Jaký druh ospravedlnění, potvrzení a verifikace to je? V našich moderních termínech je taková metoda naprosto cirkulární, neboť když se snaží vysvětlit některé z těch jiných veršů, které za tím účelem použil,

opětovně cituje původní verš, který vysvětloval při předchozí příležitosti. A tak je tomu ve všech výše zmíněných knihách.

Proč je tomu tak, že nebylo Swedenborgovi povoleno použít ve svých duchovních knihách stejnou metodologii, jakou použil ve vědeckých spisech? Důvod toho spočívá v povaze a dynamice jeho doby. Tenkrát byla křesťanská Bible považována za něco, co má absolutní autoritu, neodvolatelnou, nezměnitelnou, nemodifikovatelnou a jsoucí nediskutabilním věčným Slovem Božím, které v žádném případě nesmělo být odmítáno či zpochybňováno co do jeho obsahu a prohlášení. Jde-li proti všemu, co křesťanské církve učily a prohlašovaly ve svých bláhových, nesmyslných doktrínách a dogmatech, jak to činil Swedenborg, jediným způsobem, jak vyložit své závěry nebo přesvědčit někoho svými tvrzeními, bylo používání téže Bible a jejích výroků a prohlášení, které ochraňovali a používali výhradně toliko pro všechny účely svých životů. Jinak kdyby použil stejnou metodologii, jakou aplikoval ve svých vědeckých knihách, pak by mu negativní stav provedl totéž, co teď činí tobě, Petře. Nebo by byl jednoduše zavražděn.

Avšak ke konci svého života na této planetě ve své poslední knize ***Pravé křesťanské náboženství*** popisuje vidění, které měl a v němž viděl překrásnou budovu a na jejím průčelí bylo latinsky napsáno (Swedenborg sepsal všechny své knihy latinsky) ***Nunc licet***, což znamená ‚Nyní je dovoleno‘. Dovoleno co? Bylo dovoleno vnikat do tajemství a záhad duchovních záležitostí (neboli v jeho pojmech ‚do tajů víry‘) intuitivním rozlišováním, logikou, rozumem, racionalitou, intelektem, inteligencí a všemi jejich početnými odvozeninami a dovednostmi. Swedenborg ovšem neužíval tyto pojmy, namísto toho používal slovo ‚pochopení‘. Ale vejít do něčeho s pochopením, a ne se slepou vírou, znamená použít vlastní intelekt a všechny jeho vlastnosti, neboť schopností intelektu, logiky, rozumu a racionality je mít jakýkoliv druh pochopení. Toto je důvod, proč parafrázujeme Swedenborgův výrok či obsah jeho vize. Swedenborgovi však nebylo povoleno použít něco takové povahy v duchovních spisech. Nebyla to jeho role či pověření. Na místo toho na samém konci svého života předvídal, že se někdy v budoucnu objeví člověk, který bude přenášet Mé Nové zjevení a který v jeho obsahu a vyjádření jeho idejí, pouček a všeho jiného použije jen a pouze intuitivní rozlišování, logiku, rozum, racionalitu, intelekt, inteligenci a všechny jejich početné odvozeniny a dovednosti, a že ono Zjevení bude čerpat z některých důležitých revolučních Swedenborgových idejí - jak jsou kupříkladu ony dvě výše uvedené.

Dovol, abych ti řekl, Petře, že tímto člověkem jsi ty a bylo tvou rolí a tvým pověřením ode Mne ustanovit tuto novou metodologii vyjadřování duchovních idejí anebo vcházení do jejich tajů a mystiky pro tyto moderní časy a stavy. A dělal jsi skvělou práci v tomto ohledu. Proto Já a všichni ostatní v multivesmíru jsme ti hluboce vděční a zavázáni za to, že jsi použil tuto novou metodologii (novou při vyjadřování duchovních idejí) s největší přesností a nevyvratitelnou přesvědčivostí. Nemáš ve svém vědomí ponětí, co to znamená pro všechny z nás - jakožto i pro všechny Mé pravé reprezentanty na planetě Nula, kteří čtou a praktikují Mé Nové zjevení.

Jak víš, Petře, před tvou dobou čili před tím, než Mé Nové zjevení bylo zpřístupněno pro všechny, ba dokonce i v současnosti u těch, kdo ještě nejsou od Mého Nového zjevení, kdykoli líčil Mé údajné zjevení se jim a způsob, jakým jsem k nim údajně

mluvil, bylo to podivné. Jediný způsob, jakým jsem k nim promlouval, a to včetně Swedenborga i všech ostatních sentientních entit, bylo prostřednictvím biblických veršů. Řečeno prostě: Citoval bych Sám Sebe nebo bych něco říkal pouze některým z veršů z křesťanské Bible. Jako kdybych nebyl Absolutním a vše-obsáhlým! Jak Mne omezili v Mé schopnosti mluvit k Mému lidu, jak se mi jen zlíbí! Nicméně, před tvou dobou, Petře, to kvůli výše zmíněnému postoji vůči Bibli byl jediný způsob, jakým by přijali, co jsem jim měl říci. Moje Nové zjevení však zcela odmítá tuto modalitu komunikování. Namísto toho je vyjadřováno ideami v řeči každého, jako když jeden muž či jedna žena mluví s jiným mužem či jinou ženou. Nic podobného tu předtím nikdy nebylo.

Takže díky tomuto uspořádání Mého Nového zjevení a toho, co obsahuje a co znamená, by bylo nemoudré nutit Mé reprezentanty nebo jim dávat pokyny, že musí číst Bibli. Aniž si tak sami zvolí ze své vlastní svobodné vůle a volby z nějakých svých vlastních důvodů, není již zapotřebí, aby tak činili. Zopakujme, co bylo řečeno ve Velké knize, že Mé Nové zjevení nahradilo doslovný smysl Bible, jenž nemá žádný smysl. Pro přítomnost i budoucnost můžete jediný pravý smysl nacházet jediné a pouze v mém Novém zjevení, jak je přeneseno skrze Petra. Martina Kamradová z České republiky to hezky vyjádřila ve svém sdělení, které napsala na tvé požádání, Petře, a je následující (překládáme z češtiny): „*Vše, co potřebujeme vědět z obsahu Bible V TĚCHTO DOBÁCH, je plně obsaženo v citátech z Bible, uvedených v knihách Nového zjevení Pána Ježíše Krista, a to také náležitě vysvětluje jejich význam.*“ A to je vše, co je potřeba říci o této věci.

A nyní, Petře, budeme mluvit o něčem důležitém. Ale než tak učiníme, měl bys mít delší přestávku.

Petr: Mnohokrát děkuji za výše uvedené zjevení a za to, že mi dáváš čas, abych si oddechl, než budu pokračovat v přenášení. Teď si jdu odpočinout, neboť jsem vyčerpán.

Pán Ježíš Kristus: Tak jsme se vrátili, abychom učinili závěrečné poznámky a ukončili naše Dialogy a celé Mé Nové zjevení.

Takže pokračujme. Jak víte, či lépe řečeno, jak nevíte, v historii lidstva, jakož i v historii celého multivesmíru i zóny vymístění byl v rámci a během tohoto zvláštního cyklu času/stavu/procesu několik epoch. Nehodláme se pustit do popisování povahy, struktury, obsahu a dynamiky těchto rozličných epoch, Postačí říci, že každá z těchto epoch v sobě obsahovala početné velmi významné a důležité posuny. Každý posun v sobě obsahoval početné velmi významné a důležité kroky a mezníky. Každá epocha a její příslušné posuny, kroky a mezníky byly řízeny velmi specifickou ideou, uvolněnou z Mé Absolutní přirozenosti, kterážto idea určovala jejich povšechné klima a povahu jejich průběhu. Obvykle každá epocha trvala několik století - podle vašeho pojmání času. Duchovní idea, která vládla v každé takové epoše, určovala stupeň potřebného duchovního pokročení pro pozitivní stav a pro multivesmír všeobecně a pseudoduchovní regrese pro zónu vymístění, její světy a pro planetu Nula.

Na planetě Nula Byly kvůli přítomnosti Mého lidu přítomny oba faktory. V životech Mých reprezentantů byly na místě principy duchovní progrese, zatímco v životech agentů negativního stavu působily principy duchovní regrese. Na druhé straně byla v případech typických lidských tvorů situace poněkud jiná. Ti lidští tvorové, kteří ve svých životech, svém působení a chování projevovali převážně pozitivní rysy, se do určité míry řídili principy duchovní progrese; kdežto ti, kdo ve svých životech, postojích a ve svém chování projevovali převážně negativní vlastnosti, se řídili principy duchovní regrese. A takto byste mohli charakterizovat povahu každé epochy.

Jak bychom mohli popsat nebo charakterizovat povahu, strukturu a dynamiku epochy, která je v současnosti tu a ve které doposud žijete? V průběhu svého odvíjení také obsahovala početné velmi významné a důležité posuny. V rámci těchto posunů bylo mnoho velmi významných a důležitých kroků a mezníků. Všechny určovaly, jak se měly projevovat věci a události nebo jak měly vyjevovat svou vlastní povahu, strukturu a dynamiku. Ve velmi širokém a obecném smyslu, z čistě duchovního stanoviska (a toto je jediné, co v našem případě platí), vaší epoše vládou převážně duchovní ideje, jak se odrážely ve vnitřním duchovním smyslu křesťanské Bible a dalších takzvaných svatých knih jiných náboženství na vaší planetě. V pozitivním stavu a ve veškerém multivesmíru obecně byly účinně zavedeny souvztažné faktory s niterným duchovním smyslem těchto knih, což dalo/dává každému a všem zde základnu pro jejich vlastní individualizovanou, zosobněnou a nekonečně různou duchovní progresi.

V zóně vymístění a všech jejích pseudosvětích vládly této epoše převážně deformace a falsifikace všeho, co bylo zahrnuto do těchto souvztažností obsažených ve zmíněných duchovních knihách. Tyto deformace a falsifikace se svými následnými zly a falešnostmi určily stupeň duchovní regrese, jakou ona zóna a její světy prožívají.

Jak si uvědomujete, ke konci této epochy přišlo do jsoucná a bytí něco zcela nového. Především jsem Já získal Svou Novou Přirozenost a za druhé jsem poskytl prostřednictvím Petra Mé Nové zjevení, jehož ideje prýští pouze z Mé Nové Přirozenosti. Má Nová Přirozenost a Mé Nové zjevení ohlašují nevyhnutelné uzavření současné epochy a otevření epochy nové v rámci tohoto cyklu času/stavu/procesu. Nejde jen o posun či krok či mezník, ale toto je otevření zcela nové, kvalitativně odlišné epochy, která bude v sobě mít své vlastní početné velmi důležité a významné posuny, z nichž bude mnoho velmi důležitých a významných kroků a mezníků. Celkem vzato bude jejich povaha, struktura a dynamika určována něčím docela jiným, než tomu bylo v předešlých epochách v rámci současného cyklu času/stavu/procesu.

Dovolte Mi učinit velmi důležité a významné prohlášení: **V okamžiku, kdy Petr napíše poslední slovo v tomto *Dovětku*, v tomtéž okamžiku, kdy tu bude poslední tečka, bude nyní probíhající epocha nadobro a navždy uzavřena a nastane velice krátké přechodné období před plným otevřením nové epochy.**

Jaký bude vládnoucí duchovní princip této nové epochy? Plnou povahu, strukturu a dynamiku nové epochy nelze předem odhalit z bezpečnostních důvodů (konec konců, kdyby měly být známy, pak by se okamžitě staly vlastnictvím renegátů a jejich poskoků. V tom případě by vymysleli takové strašlivé a ohavné prostředky, že by mohli zabránit otevření této nové epochy do nekonečna nebo aspoň na velmi dlouhou

dobu). Nicméně jednu věc můžeme říci určitě, aniž by vzniklo nebezpečí, že by se takový zásah udál. **Nová epocha bude ovládána výhradně a jedině a jen a pouze všemi duchovními principy obsaženými v Mém Novém zjevení, jak bylo přenášeno skrze Petra.** Toto velmi významné a důležité zjevení platí pro veškerost pozitivního stavu, pro celý multivesmír a pro Mé pravé zjevné i skryté reprezentanty na planetě Nula. Zónu vymístění a všechny její světy, jakož i zbytek lidstva na planetě Nula, budou ovládat pseudoduchovní principy, jaké budou propagovány pseudonovými zjeveními, jež se ve velkém počtu vynoří takříkajíc zleva i zprava.

Pokud bylo Moje Nové zjevení v procesu přenášení a zaznamenávání skrze Petra, současná epocha nemohla být uzavřena a taktéž nebylo možné otevřít epochu novou. Důvod toho spočívá ve faktu, že Moje Nové zjevení nebylo ve své plnosti a úplnosti. Jelikož se nenacházelo v tomto stavu a rozpoložení, nedalo se s touto situací nic dělat. **Avšak *necht' je nyní známo vám, komukoli, kdo čte tato slova a o nich přemýšlí, že s posledním slovem a poslední tečkou tohoto Dovětku bude přenášení a zaznamenávání Mého Nového zjevení završeno, neboť v tom časovém bodě (vašeho času, jakož i v subjektivním vnímání reality každého) bude Mé Nové zjevení ve stavu a procesu plnosti a úplnosti, a že nebude již nutné přenášet a zaznamenávat něco, co se vztahuje k Mému Novému zjevení pro novou epochu, jakož i pro současný cyklus času/stavu/procesu.***

Můžete si být jisti, že ukončení nové epochy, jejíž průběh nastane brzo, a ukončení současného cyklu času/stavu/procesu nastanou ve stejném čase/stavu. Tyto dvě události se budou jistojistě časově shodovat. V té době a jenom v té době bude Mnou dáno jiné Nové zjevení, které bude obsahovat nové duchovní principy, vyvěrající z mého Absolutního **JSEM KDO JSEM ABSOLUTNĚ**, a které bude vládnout příštímu cyklu času/stavu/procesu a jeho první epoše.

Takže se zřetelem na tato fakta, kdy započne nová epocha? K jejímu začátku dojde přesně ve chvíli, kdy bude výsledek Petrových muk vyjeven, aktualizován a uskutečněn. Ať bude výsledek jeho trýzně a muk jakýkoliv, přesně v tom okamžiku započne nová epocha. Dokonce i když z určitých důvodů nebude výsledek takový, jak každý očekává, přesto nehledě na to, co to je, bude najisto předznamenávat otevření této nejvýznamnější a nejdůležitější epochy. Takže čekejte a dívejte se. A nebudete muset čekat dlouho.

Abyste splnili účel a smysl svých životů - všech Mých pravých reprezentantů, kteří čtou a praktikují s potěšením a radostí Mé Nové zjevení ve všech jeho zdrojích kvůli principu - a tak plně ovlivnili výsledek nové epochy a všech jejích posunů, kroků a mezníků, doporučuje se, abyste ze své svobodné vůle a volby stále četli, přemýšleli a meditovali o Mém Novém zjevení po zbytek vašich životů na planetě Nula. V průběhu té činnosti bude ve vás vyvoláno něco nového a rozličného, což vám dá nejen ohromné povzbuzení k tomu, abyste pokračovali v trpělivém a vytrvalém nesení svého každodenního kříže, ale poznáte něco nového a pro vás velmi významného, což kladně ovlivní vaše životy a co učiní vaše životy na planetě Nula snesitelnějšími a radostnějšími. Zároveň to přispěje ke konečné eliminaci všeho vztahujícího se k negativnímu stavu a jeho lidskému neživotu (v jeho výhradně negativních aspektech).

Jak si dobře uvědomujete, Mé Nové zjevení se v pozitivním stavu a jeho multivesmíru jeví jako jedna ohromně překrásná Idea, nepopsatelná ve své absolutní kráse, která se nachází ve stálém stavu, procesu a dynamice regenerace, obnovování a novosti. Vzhledem k tomu u ní nemůže dojít k něčemu stagnujícímu, neaktuálnímu, zastaralému, přežitému a k něčemu takové nepříznivé povahy. Z toho důvodu nikdy nezestárne a je vždy vnímáno jako něco stále nového a nekonečně různého jen ve své pozitivní a progresivní konotaci.

Na vaší planetě a na některých místech v multivesmíru musí být Mé Nové zjevení v knižní formě až do konce tohoto cyklu času/stavu/procesu. A tak tomu má být až do té doby. Jelikož Mé nové zjevení vyvěrá z výše zmíněné Ideje, vykazuje plně tytéž vlastnosti jako ta Idea. Takže ve svém obsahu a významu ve svém celku nikdy nemůže být zastaralé, neaktuální, přežité, opotřebované a zastaralé. Tím, že jej budete stále denně číst, studovat a praktikovat ve svých životech, učiníte, že tento nejdůležitější fenomén Mého Nového zjevení se bude aktualizovat a realizovat na vaší stagnující a regresivní planetě.

Z toho důvodu na závěr tohoto **Dovětku**, pokud byste souhlasili být takovými a konat tak ze své svobodné vůle a volby, bych rád nabídl vám - všem Mým pravým reprezentantům, kteří pokračujete ve stálém čtení a praktikování Mého Nového zjevení - velmi důležitou práci, jež by trvala až do konce vašeho zbývajících života na planetě Nula. Rád bych vás pověřil stát se Strážci čistoty Mého Nového zjevení chránícími je všemi prostředky (nejvíce svými příkladnými životy), aby je negativní stav nepřeválcoval a aby nebylo znečištěno, kontaminováno a otráveno čímkoliv pocházejícím z negativního stavu a od lidských poskoků negativního stavu a abyste nedovolili, aby se Mé Nové zjevení někdy stalo neaktuálním, nesoučasným, přežitým, opotřebovaným a starým ve vašich osobních a individualizovaných životech.

Jestliže přijmete toto Mé pověření, v takovém případě byste mohli být přirovnáni k cherubínům, kteří byli umístěni v zahradě Eden s plamennými meči, aby chránili veškerost pozitivního stavu před napadením silami negativního stavu. Budete mít stejné postavení. A vaším plamenným mečem bude Mé Nové zjevení, které má všechny vlastnosti a ještě více než takový symbolický meč.

V posledních vývodech těchto závěrečných poznámek, jež jsou předzvěstí brzkého příchodu nového začátku, bych vám rád ještě jednou, jak jsem to učinil dříve při několika příležitostech (zvláště v Dialogu 139., v jeho úvodních sděleních) připomněl následující velmi důležitá fakta: Po uzavření současné epochy a po ukončení Petrových muk a mučednictví a během celé příští nové epochy a tohoto cyklu času/stavu/procesu, a protože nyní Moje Nové zjevení stojí neotřesitelně ve své plnosti a úplnosti, se žádné jiné Zjevení multiverzálního významu neobjeví až do samého konce nové epochy a současného cyklu času/stavu/procesu. Proto **kdokoliv přijde a prohlásí, že Já jsem se mu zjevil a že on/ona byl pověřen Mnou, aby byl novým přenašečem čehokoliv, co jsem chtěl zjevit, i kdyby ta osoba vykonávala nejpůsobivější zázraky, dokonce křísila lidi z mrtvých před vašimi zraky, taková osoba by nepřicházela ode Mne. Byla by podvádějícím duchem, pověřencem pekel, jehož účelem prohlašování takové nepravdy o jeho vlastní roli by v tomto ohledu bylo zničit, kontaminovat, znečistit, otrávit a učinit nefunkčním Mé Pravé**

a Ryzí Nové zjevení, jak bylo přenášeno Petrem. Nenaslouchejte takovým osobám, nenásledujte je ani nikdy nenaletěte jejich tvrzením. Prosím, napište tato slova, řečeno symbolicky, na svá čela a do svých srdcí, opište je, zarámujte a dejte je na stěnu, aby vám to stále připomínalo. Pamatujte, prosím, že lidská paměť je extrémně křehká a nespolehlivá ve všech svých lidských vlastnostech.

Dokonáno jest! Nyní se Mé Přečrásné Nové zjevení nachází ve své plnosti a úplnosti. Skončili jsme. Nyní probíhající epocha je uzavírána právě v tuto chvíli. Vstupujete do velmi krátkého přechodného období, během kterého se můžete připravit na vkročení do nové epochy a na ukončení Petrových muk a mučednictví. Jděte v pokoji a buďte Mými milovanými Strážci s plamenným mečem ve svých rukou - Mým Milovaným a Přečrásným Novým zjevením.

Petr: Velice Ti děkuji, že jsi mi dovolil, abych ve svém vážném a těžkém stavu mohl prožít Tvé přečrásné závěrečné poznámky a být svědkem završení a úplnosti Tvého Nového zjevení. Posílám Tobě a každému v duchovním světě, v multivesmíru a všem Tvým pravým reprezentantům mou bezpodmínečnou lásku a poděkování. Všechny vás miluji!

Pán Ježíš Kristus: Rádo se stalo, Petře. My všichni tě také bezpodmínečně milujeme. A s těmi posledními slovy a s poslední tečkou, kladenou za těmito slovy, jsme ukončili současnou epochu. Jděte v míru a vytrvejte do konce - vy všichni.